

دانشنامه امام محمد بن جعفر علیه السلام

برپایه قرآن، حدیث و تاریخ

فارسی - عربی

محمد بن جعفر

جلد دهم

تہم

عبدالنادی مسعودی

باپکاری

محمد کاظم طباطبائی

دینی پژوهشگران

دستیار

سرشناسه : محمدی ری شهری، محمد.

عنوان و نام پدیدآور : دانشنامه امام مهدی (عج) بر پایه قرآن، حدیث و تاریخ (فارسی - عربی)،

محمدی ری شهری، یاهمکاری سید محمد کاظم طباطبائی؛ ترجمه عبدالهادی مسعودی.

مشخصات نشر : قم موسسه علمی فرهنگی دارالحدیث، سازمان چاپ و نشر، ۱۳۹۲ -

مشخصات ظاهری : ۱۰ ج.

ISBN(set): 978 - 964 - 493 - 754 - 5

ISBN: 978 - 964 - 493 - 764 - 4

وضیعت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : ج. ۱۰ - ۲ (چاپ اول : ۱۳۹۳) (فیبا)

موضوع : امام مهدی (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق -

م موضوع : امام مهدی (عج)، امام دوازدهم، ۲۵۵ ق -- غیبت

شناسه افزوده : طباطبائی، سید محمد کاظم، ۱۳۴۴ -

شناسه افزوده : مسعودی، عبدالهادی، ۱۳۴۳ - ۱۳۹۳ - مترجم.

رد: بندی کنگره: ۱۳۹۳/۳۲۲۵۲ BP ۵۱

رد: بندی دیوبی: ۹۵۹/۹۷۶

شماره کتابشناسی ملی : ۳۴۴۳۷۷۱

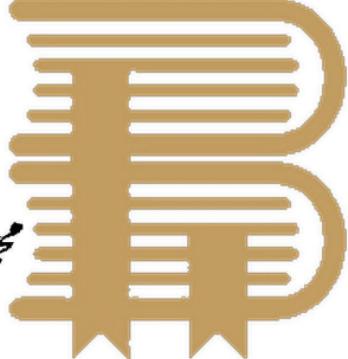
دانشنامه امام محمد بن زید

برپایه قرآن، حدیث و تاریخ

شبکة كتب الشيعة

فارسی - عربی

محمد بن زید

shiabooks.net
mktba.net رابط بديل

جلد دهم

ترجمہ

عبدالنادی معودی

باقی کاری

محمد کاظم طباطبائی
و جعیان پژوهشگران

با همکاری: سید محمد کاظم طباطبائی

متوجه: عبد الهادی مسعودی

با همکاری:

۰۷

نقد علمی: رضا استادی و دیگران
 آخذ روایات: محمود کرمیان، محمد رضا سجادی طلب، سید روح الله سید طبایی، احمد غلامعلی، غلامحسین مجیدی،
 محمد رضا سعیانی، حیدر مسجدی، محمد رضا سجادی طلب، صالح آبادی
 تحقیق و تکمیل مصدریاتی: محمود کرمیان، محمد رضا سجادی طلب
 مقابله با مصادر: عبد الکریم مسجدی، عبد الکریم حلقی، رعد بهبهانی و دیگران
 اعراب‌گذار: رسول آفچو
 رجال و تراجم: محمد کاظم رحمن‌ستاشر، محمد فبری
 اختبارستجیع روایات: محمود کرمیان

همکاری در نگارش تحلیل و بیان: رضا برنجکار، رسول جعفریان، قاسم جوادی، سید حمید حسینی، علی راد، محمد کاظم رحمن‌ستاشر، علی‌اصغر رضوانی، احمد زنجیری، غلامحسن شاهنژاد، علی الشیخ، هادی صادقی، مصطفی صادقی، ضیاء الدین مرتضوی، مهدی همراهی
 بازبینی ترجمه: رسول آفچو

بازبینی: سید حسن فاطمی موحد، منطق خوش‌نصب
 پیگیری نهایی: سید روح الله سید طبایی، سید محمود طباطبائی نژاد
 همکاران دیگر: محمد هادی خالقی، محمد حسین صالح آبادی
 سروبرسان فارسی: محمد خنجرزاده

ویراستار فارسی: محمدی‌اقریزاده، اشعری، حسین پورشیری، سید محمدعلی طباطبائی، سید محمد دلal موسوی
 سروبرسان اسارت عربی: حسینین دیاغ

شرح لغات و ویراستاری عربی: حسین انصاری (حمدادی)
 نمونه خوان عربی: محمدعلی دیاغی، عبد الکریم حلقی، علی‌اصغر رضوانی
 نمونه خوان فارسی: علی‌نقی نگران، محمود سپاسی، سید هاشم شهرستانی
 صفحه‌آراء: سید علی موسوی کیا
 حروفچین: حسین الفغمیان، علی‌اصغر ذریاب، علی‌اکبری
 خوش‌نویس: حسین فرزانگان
 مدیر آماده‌سازی: محمد باقر نجفی

ناشر: سازمان چاپ و نشر دارالحدیث

چاپ: اول / ۱۳۹۲

چاپخانه: دارالحدیث

شمارگان: ۱۰۰۰

دفتر مرکزی: قم، میدان شهداء، خیابان معلم، پلاک ۱۲۵ تلفن: ۰۳۷۷۴۰۵۲۲ - ۰۲۵ / فاکس: ۰۳۷۷۴۰۵۷۱ - ۰۲۵ / ص.پ
 ۰۳۷۱۸۵ / ۰۴۴۸

نایینگا، دائمی علوم حدیث (قم، خیابان معلم) تلفن: ۰۳۷۷۴۰۵۴۵ - ۰۲۵ - ۰۳۷۷۴۰۵۲۵ - ۰۲۵ فروشگاه شماره «۲» (قم، خیابان معلم، مجتمع ناشران، طبلة همکف پلاک ۲۹) تلفن: ۰۳۷۸۴۲۳۰۹ - ۰۲۵ / ۰۳۷۸۴۲۳۱۰ - ۰۲۵ - ۰۳۷۸۴۲۳۱۰ - ۰۲۵ فروشگاه، شماره «۳» (شهر ری، حرم حضرت عبدالعظیم حسنی علیه السلام درب شرفی ۷) تلفن: ۰۰۹۵۲۸۶۲ - ۰۲۱ - ۰۰۹۵۲۸۶۲ - ۰۲۱

فروشگاه، شماره «۴» (مشهد مقدس، چهار راه شهداد، مجتمع فرهنگی تجاری گنجینه کتاب، طبلة همکف: ۰۳۷۷۴۰۶۲ - ۰۲۲۴۰۶۲ - ۰۵۱۱)

فهرست اجمالی

بخش سیزدهم: امام مهدی^ع از دیدگاه شاعران

۹	درآمد
۱۹	فصل یکم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن نخست
۲۳	فصل دوم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دوم
۴۳	فصل سوم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن سوم ..
۶۱	فصل چهارم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن چهارم ..
۷۳	فصل پنجم: نمونه‌ای از سروده‌های قرن پنجم
۷۷	فصل ششم: نمونه‌ای از سروده‌های قرن ششم ..
۷۹	فصل هفتم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن هفتم ..
۸۵	فصل هشتم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن هشتم ..
۹۵	فصل نهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن نهم ..
۱۱۱	فصل دهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دهم ..
۱۲۵	فصل یازدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن یازدهم ..
۱۴۹	فصل دوازدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دوازدهم ..
۱۵۹	فصل سیزدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن سیزدهم ..
۱۷۷	فصل چهاردهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن چهاردهم ..
۱۹۱	فصل پانزدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن پانزدهم

بخش چهاردهم: کتاب‌شناسی مهدویت

۲۲۵	درآمد ..
۲۳۱	فصل یکم: مهدویتنگاری تا قرن دوازدهم ..
۲۸۴	فصل دوم: مهدویتنگاری پس از قرن دوازدهم ..
۳۰۳	فهرست‌ها

بخش سیزدهم

امام محمدی علیه السلام از دیدگاه شاعران

درآمد*

شعر، یکی از مهم‌ترین جلوه‌های فرهنگی جامعه‌های انسانی به شمار می‌رود. شعر، دغدغه‌ها، مسئله‌ها، آرزوها و آرمان‌های جامعه را به نمایش می‌گذارد. در پرتو اشعار یک جامعه می‌توان تحولات فرهنگی آن را بررسی کرد. مسئله مهدویت که یکی از عقاید مسلم همه مسلمانان و یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های پیروان اهل بیت^۱ پس از آغاز غیبت امام مهدی^۲ است از این قاعده مستثنა نیست. در این نوشته - که به عنوان مدخل و درآمدی بر اشعار مهدویت نگارش شده - تلاش می‌شود در نگاهی اجمالی، شعر مهدوی در طی قرون متعددی بررسی شود. مباحث این نوشتار در قالب سه مبحث ارائه می‌گرددند:

۱. پیشینه تاریخی و گزارش کمی اشعار مهدوی؛
۲. گزارش مضمونی و محتوایی اشعار؛
۳. تحولات شعر مهدوی.

۱. پیشینه تاریخی شعر مهدوی

نزدیک به ربع قرن است که کتاب‌هایی در گردآوری اشعار مربوط به مهدی^۳ تدوین می‌شود. برای پی بردن به پیشینه تاریخی شعر مهدوی و نیز اطلاع از کمیت این اشعار نخست به معرفی چهار اثر در این زمینه می‌پردازیم:^۴

*. به قلم پژوهشگر رجمند، حجۃ الاسلام و ائمه‌الاسلام مهدی مهریزی.

۱. برخی از اثار دیگر در زمینه شعر مهدوی عبارت اند از:

الف - آه عاشقان در انتظار موعد، گردآوری: محمد علی مجاهدی (پروانه)، قم، انتشارات سرور، ۱۳۷۴ ش.

در این نوشته از ۷۸ شاعر، ۱۴۶ شعر گردآوری شده است. اشعار شاعرانی از دوره‌های مختلف تاریخی چون گنجوی (م ۱۴۶ق)، حافظ (م ۷۹۲ق) اهلی شیرازی (م ۹۴۲ق)، فیض کاشانی (م ۱۰۹۱ق) و کمپانی (م ۱۳۶۱ق) تا شاعران معاصر انتخاب شده است.

گفتنی است انتخاب برخی از اشعار در این مجموعه و تطبیق آن بر امام مهدی (ع) شاید خالی از تکلف نباشد.

ب - سیمای امام مهدی (ع) در شعر عربی، دکتر محمد عبدالahi، قم: انتشارات مسجد جمکران، ۱۴۱۹ق / ۱۳۷۷ش.

این اثر، پایان نامه دکتری نویسنده در رشته زبان و ادبیات عرب در دانشگاه تهران است.

،، یک. خوش‌های طلای، به احتمام: محمد علی مجاهدی (پروانه)، قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۶۸ش.
اشعار گردآوری شده در این کتاب، در چهار قالب شعری تقسیم‌بندی شده است: غزل‌ها (۴۷ شعر از ۵۱۱ شاعر)، قصاید (۲۵ شعر از ۲۵ شاعر)، مثنویات (۹ شعر از ۹ شاعر) سایر قالب‌ها (۱۶ شعر از ۱۲ شاعر).
مجموع اشعار گردآوری شده در این اثر، ۱۷۰ شعر و از حدود یکصد شاعر است.

دو. سیمای مهدی موعود در آینه شعر فارسی، محمد علی مجاهدی (پروانه)، ۱۳۸۰، قم: مسجد جمکران.
این کتاب از هفت بخش تشکیل شده است: بخش‌های اول و دوم، کلیاتی درباره شعر آینینی و مثابی است.
بخش سوم، اشاره‌های به شعر مهدوی در ادوار تاریخی دارد. در بخش چهارم، مضامون‌ها و محتوای اشعار
مهدوی را گرفتار می‌کند. بخش پنجم، با عنوان انواع شعر مهدوی، این اشعار را از جهت محتوایی و اختصاری
دستبندی می‌کند، و در آخرین بخش، نمونه‌هایی از اشعار را می‌آورد.
سه. آفتاب انتظار، بابک نیک طلب و سیامک نیک طلب، تهران: زیتون، ۱۳۸۰، ص. ۱۱۹، در این کتاب ۸۹
شعر از ۷۹ شاعر گردآوری شده که به ترتیب الفباگی نام شاعران تنظیم شده است.

چهار. بار غلیب از نظر، محمد حقی، قم: مسجد جمکران، ۱۳۸۰، ۱۲۸ش.
در این کتاب، اشعار قراوتبی به ربان فارسی از شاعران دوره‌های مختلف انتخاب و گردآوری شده و در بینج
بخش: غزلیات، قصاید، مثنوی، سسطع، مخمس و اشعار تو تنظیم شده است. مجموع اشعار گردآوری شده در
این کتاب، ۲۵۰ شعر از حدود ۲۲۴ شاعر است.

کتاب دارای چهار فصل است:

فصل یک: نوید ولادت مهدی در اندیشه بشری؛ فصل دو: صلوغ خورشید و لایت قبل از ولادت؛ فصل سه: تجلی خورشید و لایت بعد از ولادت؛ فصل چهار: درون‌مایه‌های شعر مهدوی.

در فصل نخست، ضمن اشاره به نوید و بشارت مهدی در کتب آسمانی و انعکاس آن در شعر شاعران شیعه، عمدۀ فصل را به گزارش اشعاری از شاعران اهل متّت اختصاص داده است. در این فصل، از یازده شاعر زیر یاد، و از هر کدام شعری آورده شده است:

ابن ابی الحدید (م ۵۶۰ق)، ابن عربی (م ۳۷۲ق)، ابن طلحه شافعی (م ۵۶۵ق)، صدرالدین قونوی (م ۷۲۳ق)، سلطانی (م ۵۸۵ق)، فضل بن روزبهان (م ۹۰۹ق)، یحیی بن سلامه خصفکی (م ۵۵۳ق)، ابن طولون (م ۹۵۳ق)، عبدالکریم یمانی، عامر بن عامر بصری و عبدالوهاب بدرا (معاصر).

در فصل دوم، نخست اشعار منسوب به امام علی^{علیه السلام} و دیگر امامان را به اختصار می‌آورد و سپس به شاعران شیعی پیش از ولادت امام مهدی^{علیه السلام} اشاره دارد و دوازده شاعر را نام برده است که عبارت اند از:

کُمیت اسدی (م ۱۲۶ق)، ورد بن زید اسدی، زید بن علی (م ۱۲۲ق)، سید جفیری (م ۱۷۳ق)، عبدی کوفی، دیعل (م ۲۴۶ق)، علی بن ابی عبد الله خوانی (م ۲۰۳ق)، عبد الله بن ایوب حزیبی (م ۲۲۰ق)، مصعب بن وهب، اسماعیل بن صالح (م ۲۵۴ق)، ابوالغوث اسلم (م ۲۵۴ق)، ابن رومی (م ۲۸۳ق).

در فصل سوم، شعر شاعرانی را آورده و تحلیل کرده است که به عربی بعد از ولادت امام مهدی^{علیه السلام} شعر گفته‌اند. در این فصل از چهارده شاعر زیر سرودهایی ذکر شده است:

بهاءالدین اربیلی (م ۶۹۲ق)، شیخ بهایی (م ۱۰۳۱ق)، سید حیدر حنّی

(م ۱۳۰۴ق)، سید جعفر حلی (م ۱۳۱۵ق)، میرزا ابوالفضل تهرانی (م ۱۳۱۶ق)، کمپانی (م ۱۳۶۱ق)، محمدباقر فقیه ایمانی (م ۱۳۷۰ق) عبدالغئی الحرس (م ۱۳۵۸ق)، هاشمی، سید رضا هندی (م ۱۳۶۲ق)، محمد جواد بلاغی (م ۱۳۵۲ق)، کاشف الغطاء (م ۱۳۷۳ق) و سید محسن امین (م ۱۳۷۱ق)، محمد حسین میرجهانی (م ۱۴۱۳ق).

مؤلف در فصل چهارم با عنوان «دروزنایه‌های شعر مهدی»، موضوعات اشعار را آورده است و این عنوانین در آن به چشم می‌خورد:

اصل و نسب، ولادت، غیبت صغرا و نایابان، غیبت کبرا؛ فلسفه غیبت، طول عمر، اسمی و القاب، نشانه‌های ظهور و انتظار.

ج - *الموسوعة الشعرية المهدوية* (۱۰ جلد)، عبدالقدار علی ابوالملکارم، بیروت: دارالعلوم، ۱۴۳۱ق / ۲۰۱۰م، ۱۰ جلد.

این موسوعه ده جلدی، در سه بخش دسته‌بندی، و اشعار هر بخش به ترتیب الفبایی نام شاعران تنظیم شده است. این اقسام سه گانه و آمار اشعار و شاعران بدین صورت است:

۱. شعر فصیح (جلدهای یکم تا نیمی از جلد هفتم)، شامل ۱۱۲۱ شعر از ۴۳ شاعر معروف و پنج شعر بدون نام شاعر؛

۲. سرود (نیمی از جلد هفتم)، شامل ۶۷ شعر از ۴۲ شاعر؛

۳. شعر مردمی (جلدهای هشتم، نهم و دهم)، شامل ۵۴۹ شعر از ۱۳۴ شاعر معروف و نه شعر بدون نام شاعر.

مجموعه اشعار گردآوری شده در این موسوعه ۱۷۵۱ شعر از حدود ۵۷۹ شاعر است.

د - دانشنامه شعر مهدوی (۲ جلد)، طاهره مسلمی زاده ۱۳۶۲ش.

این دانشنامه هنوز به چاپ نرسیده و چنانچه مدیر طرح در مقدمه گفته در ده

مجلد عرضه خواهد شد که جلد دهم، شامل نمایه‌ها و فهراس فنی خواهد بود. تنظیم این دانش‌نامه بر اساس زمان و تاریخ وفات شاعران است. در این دو مجلد؛ مجموعاً ۲۴۱ شاعر با ۱۰۸۹ شعر (جلد اول شامل ۱۲۳ شاعر و ۴۵۳ شعر، جلد دوم شامل ۱۱۸ شاعر و ۶۳۶ شعر) از آن شده است.

این آمار تا متوسطان سال ۱۲۷۴ شمسی را در بر می‌گیرد؛ یعنی اشعار شاعران این يکصد سال هنوز در این دو مجلد نیامده است. چنان‌که نویسنده گفته، مجموعه این دانش‌نامه بالغ بر ده مجلد است و این آمار فقط مربوط به دو جلد است. با محاسبه این که جلد دهم به نمایه‌ها و فهراس اختصاص دارد، هفت جلد دیگر هنوز باقی‌مانده است. اگر میانگین هر جلد را پانصد شعر بگیریم حدود سه هزار و پانصد شعر دیگر به زبان فارسی در موضوع مهدویت وجود دارد و با محاسبه این دو جلد به حدود پنج هزار شعر بالغ می‌شود.

اینک پس از معرفی این آثار به تحلیل پیشینه و کمیت اشعار می‌پردازیم؛ پیشینه شعر فارسی در باره مهدی^۱ به قرن پنجم و شعر شاعرانی چون عنصری بلخی (م ۴۳۱ ق) و قطران تبریزی (م ۴۶۶ ق) برمی‌گردد.^۲

در قرن‌های ششم تا سیزدهم شعر فارسی مهدوی با کندی در شعر شاعرانی چون؛ روتی (م ۵۰۸ ق)، انوری (م ۵۸۵ ق)، خاقانی (م ۵۹۷ ق)، سنایی (م ۵۴۵ ق)، نظامی (م ۶۱۴ ق)، عطار (م ۶۲۷ ق)، خواجهی کرمانی (م ۷۵۳ ق)، ابن‌یمین (م ۷۶۹ ق)، ابن‌حسام (م ۸۷۵ ق)، قاسم انوار (م ۸۳۷ ق)، فنای شیرازی (م ۹۲۵ ق)، اهلی شیرازی (م ۹۴۲ ق)، طالب‌آملی (م ۱۰۳۶ ق)، فیض کاشانی (م ۱۰۹۱ ق)؛ ملا رفیع قزوینی (م ۱۰۵۰ ق)، جویای کشمیری (م ۱۱۱۸ ق)، و حزین لاهیجی (م

۱. گفتنی است اشعار این قرن در حد نام بردن از ائم مهدی^۲ و تشییع حاکمان زمان به ایشان نست. از این دو این اشعار را در پیشینه آورده‌ایم. گرچه در گزارش و انتخاب اشعار از ذکر آنها صرف نظر شده است.

۱۱۸۱) تداوم می‌یابد.

اما در قرن سیزده و به ویژه قرن چهارده شمسی، رشد چشمگیری در شعر فارسی مهدوی دیده می‌شود.

پیشینه شعر عربی مهدوی به قرن نخست هجری بر می‌گردد و برخی از نویسنده‌گان، آن را به دو دوره پیش از تولد امام مهدی و پس از تولد ایشان تقسیم کرده‌اند.

پیش از تولد و در دوران حضور امامان، از شاعرانی چون گمیت اسدی (م ۱۲۶ق)، سید جمیری (م ۱۷۳ق)، و دعلب (م ۲۴۶ق) یاد کرده‌اند.

اما پس از ولادت، شعر عربی تا پیش از قرن چهاردهم قمری در فقر به سر می‌برد و تنها از شعر کسانی چون: ابن ابی الحادید (م ۵۶عق)، طلحه شافعی (م ۵۰عق)، ابن عربی (م ۳۷۶عق)، صدرالدین قزوینی (م ۷۳۶عق)، بسطامی (م ۸۵۸ق)، اربلی (م ۹۶۲عق) و شیخ بهایی (م ۱۰۳۱ق) یاد می‌شود.

اما از قرن چهارده، شعر عربی مهدوی گسترش می‌یابد و تا قرن پانزده همچنان سیر صعودی دارد.

از جهت کمیت، بر پایه دو دانشنامه معرفی شده، آمار اشعار عربی و فارسی به این صورت است: شعر فارسی قریب به پنج هزار شعر از حدود پانصد شاعر؛ شعر عربی ۱۷۵۱ شعر از حدود پانصد شاعر.

۲. مضماین شعر مهدوی

مضامینی که در اشعار مهدوی اعم از فارسی و عربی در طی قرون متعدد تبلور یافته است، عبارت اند از:

الف - توصیف امام مهدی، شامل: اصل و نسب، ولادت، نیمه شعبان، و القاب؛

ب - فضائل و مناقب، شامل: ولایت تکوینی، توصیف و تمجید؛

ج - غیبت صفراء و نواب اربعده؛

- د - غیبت کبرا، شامل: فنسه غیبت، صول عمر، نیابت عامه، نشانه‌های ظهور، انتظار، رسالت جهانی مهدوی؛
- ه - پاسخ به شباهت مهدویت و نقد مهدیان دروغین.

۳. سیر تحول شعر مهدوی

شعر مهدوی، مانند همه پدیده‌های اجتماعی، از تحول در طور چهارده قرن تاریخ اسلام برخوردار بوده است. این تحول را هم در بعد کمیت شاهد هستیم و هم در محتوا و مضمون.

در بعد کمیت، وقتی به پیشینه شعر فارسی نگاه می‌کنیم، از قرن پنجم - که آغاز شعر فارسی است - تا ابتدای قرن چهاردهم، بر اساس آثاری که در ابتدای این نوشته معرفی شد و یافته‌های ما، با این نتایج مواجهیم که البته نمی‌توان آن را آمار قطعی به حساب آورد:

قرن ششم: یک شاعر (قوامی رازی)؛
 قرن هفتم: دو شاعر (عطار، نظامی گنجوی)؛
 قرن هشتم: شش شاعر (ابن یمین، حافظ، حسن کاشی، حمزه کوچک، خواجهی کرمانی)؛

قرن نهم: ده شاعر (آذری طوسی، ابن حسام، جعفری فراهانی، امیر نصرت رازی، اشرف شروانی، شاه نعمت الله، قاسم انوار، کمال غیاث شیرازی، لطف الله نیشابوری، هلالی)؛

قرن دهم: هشت شاعر (اهلی شیرازی، بابا فغانی شیرازی، صدقی استرآبادی، شعبان کاشی، وحشی بافقی، فنای شیرازی، دوانی، نظام الدین استرآبادی)؛

قرن یازدهم: شانزده شاعر (حسینی فراهانی، حکیم شفایی، سلیم تهرانی، طالب آملی، فیض کاشانی و فیاضن و...)؛

قرن دوازدهم: دوازده شاعر (اثر شیرازی، آذر بیگدلی، جویای تبریزی، حزین

لاهیجی، ملا رفیع قزوینی، جویای کشمیری، و ...):

قرن سیزدهم: ۲۴ شاعر:

قرن چهاردهم، یکباره آمار به حدود دویست شاعر می‌رسد.

همین سیر صعودی را در شعر عربی نیز شاهد هستیم.

از قرن اول تا قرن یازدهم قمری آمار شاعران بدین قرار است:

قرن اول: یک شاعر (امام علی ع):

قرن دوم: هفت شاعر (امام صادق ع، زید بن علی، سید جمیری، سفیان بن مصعب، کعبت، مصعب بن وهب، الورد بن زید):

قرن سوم: هشت شاعر (امام رضا ع، دعیل، ابو تمام، ابن رومی، خوافی، حزینی، اسلم، محمد بن اسماعیل بن صالح):

قرن چهارم: پنج شاعر (ابو فراس حمدانی، زاهی، صاحب بن عباد، کشاجم، محمد بن حبیب):

قرن پنجم: یک شاعر (سید رضی):

قرن ششم: یک شاعر (خلفی):

قرن هفتم: هفت شاعر (ابن ابی الحدید، ابن عربی، قونوی، عامر بن عامر، اربیلی، عمر بن شجاع الدین موصلی، ابن طلحه شافعی):

قرن هشتم: یک شاعر (خلیعی):

قرن نهم: دو شاعر (ابن عرندرس، بسطامی):

قرن دهم: دو شاعر (فضل بن روزبهان، ابن طولون):

قرن یازدهم: دو شاعر (شیخ بهایی، سید علی خان):

قرن دوازدهم: یک شاعر (سید عباس عاملی)

قرن سیزدهم: چهار شاعر (احمد عطار، ققطان، حوزیزی، آل کمونه):^۱

۱. این آمار، بر اساس کتاب الموسوعة التعریفیة المهدویة و کتاب سیعی امام مهدی ع در شعر عربی و جستجوی محققان دانشنامه، به دست آمده است.

قرن چهاردهم و پانزدهم قمری، آمار شاعران، یکباره به حدود پانصد تن می‌رسد.

مشابه این تحول را در بعد محتوا و مضمون هم می‌بینیم. تا پیش از دوره معاصر، مضمون اشعار عمده‌ای بر محور توصیف امام مهدی، شکوه از نایاب‌سامانی‌های روزگار و احیاناً تشییه مددوحان شعرا (یعنی پادشاهان) به امام مهدی می‌چرخد؛ اما در دوره معاصر به این مضامین، درون مایه‌های جدیدی همچون پرداختن به فلسفه غیبت، مصلح جهانی، دادگستری، نواب عامه و ... افزوده می‌گردد.

روشن است که این دگرگونی، با تحولات فکری صورت گرفته در جهان مدرن (پیش رفته) بی ارتباط نیست؛ چنان که نباید شرایط منصفه‌ای را نیز نادیده گرفت. به هر رو، شاعران شیعی‌ای که در عراق و دوره حکومت و استبداد صدام به سر می‌برند، با شاعران شیعی در دوره پس از سقوط صدام، گفتمانی متفاوت دارند، چنان که شاعران شیعی عراق با شاعران شیعی در دوره انقلاب اسلامی و جمهوری، اسلامی ادبیات یکسانی ندارند.

در پایان، یادآوری می‌شود که در این دانشنامه، برای پنج قرن نخست که اشعار فارسی وجود نداشت، اشعار عربی با ترجمه فارسی، و از قرن ششم به بعد، اشعار فارسی انتخاب شده است.^۱

و اینک نمونه‌هایی از شعرهایی که از قرن نخست تا روزگار معاصر در باره امام مهدی سروده شده است:

۱. اشعار عربی این بخش، توسط پژوهشگر ارجمند حجت‌الاسلام و المسلمین علی حججی نجفی و اشعار فارسی نیز توسط پژوهشگر ارجمند حجت‌الاسلام و المسلمین سید محمود طباطبائی ترجمه شده‌اند.

الفصل الأول

نماذج من أشعار القرن الأول

١١

الإمام على غاليليو

فَلِلَّهِ ذُرَّةٌ مِّنْ إِمَامٍ سَمِيعٍ
يَذْلِلُ جُيُوشَ الْمُشْرِكِينَ بِصَارِمٍ
وَيُظْهِرُ هَذَا الدِّينَ فِي كُلِّ بُقْعَةٍ
فِيَّا وَيْلٌ أَهْلِ الشَّرِكِ مِنْ سُطُوةِ الْفَنَاءِ
يَسْتَقِي بِسَاطُ الْأَرْضِ مِنْ كُلِّ آثَمٍ
وَيَأْمُرُ بِسَمْرَوْفٍ وَيَنْهَا لِمَنْكِرٍ
وَيَنْشُرُ بِسَاطُ الْعَدْلِ شَرْقاً وَمَغْرِبًا
وَمَا قُلْتُ هَذَا الْقَوْلُ فَخْرًا وَإِنَّمَا

وَيَرْغِمُ أَنْفَ الْمُشْرِكِينَ الْفَوَاشِمِ
وَيَا وَيْلٌ كُلُّ الْوَيْلِ كَانَ لِظَالِمٍ
يَسْتَقِي بِسَاطُ الْأَرْضِ مِنْ كُلِّ غَاشِمٍ
وَيَأْمُرُ بِسَاطُ الْأَرْضِ مِنْ كُلِّ آثَمٍ
وَيَنْشُرُ بِسَاطُ الْعَدْلِ شَرْقاً وَمَغْرِبًا
وَمَا أَخْبَرَنِي الشَّخْتَارُ مِنْ آلِ هَاشِمٍ

١. في طبعة «كتابفروشي بصيرتي»: ص ٤٢٩ «كان عاشم» بدل «كل عاشم» وفي طبعة الأعلمي، بيروت، ج ٢ ص ٩٦ «وغيره أنف كل عاشم».

فصل یک نموده‌یانی از سروده‌های قرن نخست

۱۱

امام علی علی‌الله

آفرین بر امام شیر مرد
که سپاه مشرکان را با شمشیر، به خواری می‌کشاند
و دین اسلام را در همه جا آشکار می‌سازد
و بینی مشرکان ظالم را به خاک می‌مالد.
دای بر مشرکان از هجوم نیزه‌ها!
دای تمام بر هر مستگرا
زمین را از هرگونه آفته پاک می‌کند
و در آن هنگام، بینی هر نابکاری را به خاک می‌مالد.
امر به خوبی و نهی از بدی می‌کند
و مستاره حق بر می‌افروزد و به حق بر می‌خیزد.
بساط عدالت را در خاور و باختر می‌گستراند
و عالم است و دین خدا و حق را باری می‌دهد.
این حرف را من برای فخر و مبارفات نگفتم:
بلکه پیامبر برگزیده از خاندان هاشم را از آن خبر داد.^۱

۱. سایع الموده، ج ۳ ص ۲۷۵.

وله أيضاً:

قيامة والتساس في ذاتها
ذَبَّلَ لَكَ فَاصِيرٌ لِأَشْعَابِهَا
يُفْصَرُ فِي قَتْلٍ أَحْزَابِهَا
نَّقْوَلُ بِعَذْرٍ وَاعْتَابِهَا

سَقَى اللَّهُ قَائِمَنَا صَاحِبَ الْ
هُوَ السَّدِيرُ الْتَّازِلِيُّ يَا حَسَنِي
لِكَلْ لِذِمَّةِ الْفَلَقِ وَمَا
هُنَالِكَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِ

١٩٣٥. له أيضاً:

ولا يَأْتِي مَهْدِيٌّ يَقُومُ وَيَعْمَلُ
وَيُوَسِّعُ مِنْهُمْ مَنْ يَلْدُدُ وَيَهْزُلُ
وَلَا عِنْدَهُ جِدٌ وَلَا هُوَ يَعْقُلُ
وَبِالْحَقِّ يَأْتِيكُمْ وَبِالْحَقِّ يَعْنَكُمْ
فَلَا تَخْدُلُوهُ يَا بَنَىٰ وَعَجْلُوا

بُنَىٰ إِذَا مَا جَاءَتِ الْثُرُكُ فَانْتَظِرُ
وَذَلِيلُ مُلْوَكِ الْأَرْضِ مِنْ آلِ هَاشِمٍ
صَبِيٌّ مِنَ الصَّبِيَانِ لَا رَأَيَ عِنْدَهُ
فَمَمْ يَقُومُ الْقَائِمُ الْحَقُّ مِنْكُمْ
سَبِيٌّ لَبِيٌّ اللَّهُ أَنْفَسِي فِدَاؤُهُ

١. في المصدر: «ذكر» بدل «ذل»، «يبدل» بدل «ييلذ»، و «هو ذو» بدل «عنه»، و «ينفع» بدل «يعمل».

و نیز از ایشان است:

خدا، قائم ما صاحب قیام را [از پاداش] سیراب کند!
در حالی که مردم در خوی و خصلت خودشاند.
او انتقام گیرنده خون من است؛ بلکه ای حسینا
انتقام گیرنده خون تو نیز هست. پس در برابر رنج‌ها شکیا باش.
برای هر خونی، هزار هزار [انتقام می‌گیرد]
و در کشتار [آن] احزاب، هیچ کوتاهی نمی‌کند.
آن جاست که برای ستمگران.

هیچ عذر و طلب رضایتی سودی ندارد.^۱

نیز از ایشان است:

پسر جانم! وقتی ترک‌ها به هیجان آمدند، به انتظار بشیش
ولايت مهدی را که بر خیزد، و عدالت به پا کند
و پادشاهان خاندان هاشم در گیتی خوار شوند
افرادی از آنان به حکومت رسیدند که در پی خوشی و خوشگذرانی بودند.
همانند کودکان می‌اندیشند و هیچ فکری نداشتند
نه بارای تصمیم‌گیری جدی داشتند و نه عقلانی.
این جاست که قائم حق از شما بر می‌خیزد.
و حق را برایتان می‌آورد، و به حق عمل می‌کند.
هم‌نام پیامبر خدا - جانم فدای او باد -
فرزندانم، او را تهامتگذارید، و بثابید.^۲

۱. الديوان المسووب إلى أمير المؤمنين (عليه السلام): ص ۵۹

۲. الديوان المسووب إلى أمير المؤمنين (عليه السلام): ص ۳۵۵، الصراط المستقيم: ج ۲ ص ۲۶۴، بحار الأنوار: ج ۵۱ ص ۱۳۱

الفصل الثاني ما زلُجَ مِنْ أَشْعَارِ الْقَرْنِ الثَّانِي

١ / ٢

الإمام الصادق عليه السلام

لكلّ أئمّة دولة يرثونها
ودوّلنا في آخر الدهر ظهر.

٢ / ٢

زَيْدُ بْنُ عَلَيٍّ بْنِ الْحَسَنِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

لَحْنُ سَادَاتُ فُرَيْشٍ
وَقَوَامُ الْحَقِّ فِينَا
لَحْنُ أَنْوَارِ الَّتِي مِنْ
فَيلُ كَوْنِ الْخَلْقِ كُنَّا

١. زيد بن علي بن الحسن عليهما السلام، العذن يعرف بزيد الشهيد ولد في حدود سنة ٧٥ أو ٨٠ على اختلاف ونشأ في حجر أبي الإمام سجاد عليهما السلام فقيهاً، قارئاً، مناظراً، خطيباً، معروفاً بفصاحة المنطق، وسرعة الجواب، وقد ورد مدحه في روايات كثيرة عن الأئمة عليهما السلام كما استشهد زيد (سنة ١٢٢)، حمل رأسه إلى الشام، وكتب هشام إلى يوسف بن عمر، أن اصلبه عرباناً، ففعل، ولزيد جملة من الروايات تبلغ ستة وستين مورداً له مصنفات نسب إليه منها كتاب التفسير الغريب وكتاب المجموع في الحديث وكتاب المعجم في الفقه وكتاب الحقيقة وغيرها (راجع: الطبقات الكبرى: ج ٥ ص ٣٢٥، الماريخ الكبير: ج ٣ ص ٢٨٨ الرقم ١٢٩٢، مقاييس الطالبين: ص ٨٩، سير أعلام النبلاء: ج ٦ ص ٨٨، موسوعة الطبقات الفقهية: ج ٢ ص ٢٢٢، معجم رجال الحديث: ج ٨ ص ٢٥٧ الرقم ٤٨٨٠).

فصل دوم

نموده‌ایی از سرده‌های قرن دوم

۱ / ۲

امام صادق علیه السلام

هر گروهی دولتی دارند که انتظارش را می‌کشند
و دولت ما در پایان روزگار، ظهور می‌کند.^۱

۲ / ۲

زید بن علی بن حسین^۲

ما سروران فریشیم
و پایداری حق در وجود ماست.
ما نورهایی هستیم که
پیش از آفرینش بوده‌ایم.

-
۱. الامالی، صدوق: ص ۵۷۸ ح ۷۹۱ روضة الوعظیں: ص ۲۲۴ و ۲۹۳، بحار المثلود: ج ۵۱ ص ۱۴۳ ح ۳.
 ۲. ابو حسین هاشمی، معروف به زید شهید، فرزند امام سجاد علیه السلام در حدود سال ۷۵ یا ۸۰ ق می‌باشد. در مورد وی آمده است: «او فقیه، قاری قرآن، اهل مناظره و سخنران بود و زبانی گویی داشت و حاضر جواب بود. در تجلیل او روایت‌های زیبایی از آنها می‌رسیده است».

مردی با جلالت قدر و با اورع و تقوا بود. بیوسته بنی ایمه از قیام وی خائف بودند و در سال ۱۲۶ ق در جنگ با امیر کوفه به شهادت رسید و سر اور برای هشام به شام فرستادند. ۶۶ روایت از او نقل شده است. وی صاحب تأثیتاتی است: از جمله: کتاب التفسیر الغریب و کتاب المجموع فی الحديث و کتاب المجموع فی النقہ و کتاب المحتوق و....

لَحْنَ مِنَا الْمُصْطَفَى إِلَى
سُكْتَارِ الْمَهْدَىٰ مِنَا
فَبِنَا قَدْ عُرِفَ اللَّهُ
وَبِالْقُوَّى أَقْنَا
مَنْ تَوَلَّ إِلَيْهِ يَوْمَ عَنَا
سُوفَ يَصْلِيٌّ سَعِيرًا

٢ / ٢

السَّيِّدُ الْحَمِيرَىٰ

أَيَا رَاكِبًا نَسَحَ الْمَدِينَةَ جِسْرَةً
عَذَافِرَةَ يَطْوِي بِهَا كُلَّ سَبَبٍ
إِذَا مَا هَدَاكَ اللَّهُ وَعَانِتَ جَعْفَرًا
فَقُلْ لِرَوَىٰ اللَّهُ وَابْنِ الْمَهْدَىٰ
أَتُوبُ إِلَى الرَّحْمَنِ ثُمَّ تَأْوِي
أَحَارِبٍ فِيهِ جَاهِدًا كُلَّ مَعْرِبٍ
إِلَيْكَ مِنَ الْأَمْرِ الَّذِي كُنْتُ مُبْطِنًا٣

١. هو الصحيح وفي المصدر «أنصلي» وفي بحار الأنوار «صلوة» بدل « يصلى ».

٢. أبو هاشم إسماعيل بن محمد بن يزيد بن ربيعة الحميري ، المعروف بالسيد الحميري مع أنه ليس بهاشمي ، الشاعر المشهور ، ولد بعمان سنة ١٠٥هـ . ونشأ بالبصرة . وتوفي سنة ١٧٣قـ ، ودفن بالحنينية ببغداد . وكانت وفاته في خلافة ارشيد . هو صاحب العينية المشهورة ، وأحد الثلاثة الذين قيل في حقهم : إيمانه أشعر الناس ، كما في الأثناء .

قال [السيد الحميري] : كنت وأنصي أسمع أبيه يتلذّل أمير المؤمنين عليهما السلام ، فآخر عندهما وأبقى جانعاً ، وأؤثر ذلك على الرجوع إليهما . فأتيت في المساجد جانعاً حتى لفرازهما وبغضي لهما . والذى يجمع عليه المؤرخون أنه اعتنق - أول ما اعتنق - المذهب الكيسانى . ولكنه اعتنق مذهب الإمامية بعد أن نقى الإمام الصادق عليه السلام .

فناشره وألزمته الحجّة (راجع: ديوان السيد الحميري: ص ٥ والذريعة: ج ٩ ص ٤٦٧ وج ١٧ ص ١٢٢).

٣. في بعض النسخ: مطبناً

مایم که مصطفای برگزیده
از ماست و مهدی از ماست و حق را مابه پا داشتم.
خداآنده با ما شناخته شد
و حق را مابه پا داشتیم.
به همین زودی در آتش شعلهور قرار خواهد گرفت
هر کس که از ما روی گرداند.^۱

۳ / ۲

سید جمیری^۲

هان ای که رهپار مدینه‌ای
با شتر تنومند که هر ناهمواری را سر می‌گذاری!
اگر خداوند تو را توفيق داد و جعفر را بدی،
به ولن خدا و پسر تهدیب شده بگو:
ای امین خدا، و پسر امین خدا!
به سوی خدای مهربان توبه می‌کنم و بازگشتم به سوی اوست.
به سوی تو بازگشتم از وضعیتی که در آن قرار داشتم
و در آن با هر شب‌آگویی می‌جنگم.

۱. کتابه‌الآخر: ص ۲۹۶، بحار الأنوار: ج ۴۶ ص ۲۰۲.

۲. ابو‌هاشم اسماعیل بن محمد بن ریبعه جمیری، معروف به «سید جمیری» است، هرچند از بنی هاشم (سادات) نبوده است. وی شاعری بی‌اوایه است و به سال ۱۰۵ ق، در عثمان به دنیا آمد و در بصره زیست و در سان ۱۷۳ ق، در گذشت و در جنینه بغداد، دفن گردید. درگذشت وی در زمان حکمرانی هارون الرشید، روی داد. او سراینده قصیده معروف «غیبه» است و چنان که در الأغانی (ج ۷ ص ۲۶۷) آمده، یکی از سه شاعری است که برترین شاعران دانسته شده‌اند.
وی می‌گوید: در نوجوانی می‌شنیدم که پدر و مادرم به امیر مؤمنان بیله، توهین می‌کنند. از این روز، من از خانه خارج می‌شم و گرسنه می‌دانم و این گرسنگی را به برگشتن نزد آن دو، ترجیح می‌دادم. من شب‌ها در مساجد، گرسنه می‌خوابیدم؛ زیرا از آنها [به] سبب لعن امام علی [له] افتخار نداشت و از ندیدنشان لذت می‌بردم. موزخان بر این نکته هم دانستاند که وی، نخست، مذهب کیانی داشت. اما پس از آن که با امام صادق [له] دیدار کرد، به مذهب شیعه گرایید. وی با امام [له] مناظره کرد و دلایل محکمی از ایشان شنید و سرانجام، حقانیت تشیع را یافیرفت.

مُعَانَدَةٌ مِنِّي لِتَلْكِيلِ الْمُطَبَّبِ
 وَلَكِنْ رُؤْبِنَا عَنْ وَصَيْيِ مُحَمَّدٍ
 بِإِنَّ وَلَيَّ الْأَمْرِ يُفَقَّدُ لَا يُرَى
 فَتَسْتَمِعُ أَمْوَالَ الْفَقِيدِ كَأَنَّمَا
 فَيَمْكُثُ حِينَئِمْ يَنْبَغِي لَبَعْدَهُ
 يَسِيرُ بِنَصْرِ اللَّهِ مِنْ بَيْتِ رَبِّيهِ
 يَسِيرُ إِلَى أَعْدَائِهِ بِلِوَائِهِ
 فَلَمَّا رُوِيَ أَنَّ ابْنَ حَوْلَةَ غَائِبٍ
 وَقُلْنَا هُوَ التَّمَهِيدِيُّ وَالْقَائِمُ الَّذِي
 قَبَانِ قُلْتُ لَا فَالْحَقُّ قَوْلُكَ وَالَّذِي
 وَأَشَهَدُ رَبِّي أَنَّ قَوْلَكَ حُجَّةٌ
 بِإِنَّ وَلَيَّ الْأَمْرِ وَالْقَائِمِ الَّذِي
 لَهُ غَيْبَةٌ لَابَدٌ مِنْ أَنْ يَسْعَيَهَا
 فَيَمْكُثُ حِينَئِمْ يَظْهَرُ حِينَهُ
 فَيَمْلِكُ مَنْ فِي شَرْقِهَا وَالْمَغْرِبِ
 وَمَا كَانَ قُولِي فِي ابْنِ حَوْلَةَ مُطَبَّبًا^١
 وَمَا كَانَ فِي ابْنِ حَوْلَةَ مُطَبَّبًا^١
 سَيِّرًا كَفَعِلِ الْخَافِيِّ الْمُسْرَفِ
 تَسْعِيَتِهِ أَبْيَانَ الصَّفِيعِ الْمُنْصَبِ
 كَنْبَغَةٌ جَدِيٌّ مِنَ الْأَفْوَقِ كَوْكِبٌ
 عَلَى شَوَّدِيِّ مِنْهُ وَأَمْرٌ مُسْبَبٌ
 فَيَتَلَّهُمْ قَاتِلًا كَحَرَانَ مُغْضَبٍ
 صَرَفَنَا إِلَيْهِ قَوْلَنَا لَمْ نُكَذِّبْ
 يَعِيشُ بِهِ مِنْ عَدِيلِهِ كُلُّ مُجَدِّبٍ
 أَمْرِتُ فَحَتَّمْ غَيْرَ مَا مُتَعَصِّبٌ
 عَلَى النَّاسِ طَرَأً مِنْ مُطْبِعٍ وَمُذَنِّبٍ
 تَطْلُعُ تَسْفِي نَحْوَهُ يَتَطَرَّبُ
 فَحَصَّلَى عَلَيْهِ اللَّهُ مِنْ مُشَغِّبٍ
 فَيَمْلِكُ مَنْ فِي شَرْقِهَا وَالْمَغْرِبِ

گفتار طولانی من درباره پسر خوله [محمد حنفیه]

برای دشمنی من با ذریه پاک [پامبر] نبود:

اما برای ما از وصی محمد^{علیه السلام} روایت شده

و آنچه او گفته قابل تکذیب نیست

که ولی امر پنهان می‌شد، و دیده نمی‌شد

در پس پرده می‌رود، همانند ترسان چشم به راه.

اموال شخص متفقون تقسیم می‌شد

چنان که گویی او را بین فضای آسمان پهناور پنهان کردند.

روزگارانی را درنگ می‌کند، سپس سر بر می‌آورد

همانند طلوع ستاره جُدی از افق سنارگان.

به یاری خداوند از خانه خدایش حرکت می‌کند

با سعادتی از جانب خدا و فرمانی قطعی.

با پرچم خود به سمت دشمنانش به حرکت در می‌آید

و آنها را خشمگین آتشین می‌کشد.

وقتی روایت شد که پسر خوله غائب است

ما حرفمن را به سوی او (مهدی) بر گردانیم و او را تکذیب نکردیم

و گفتیم: او مهدی است؛ قائمی که

از عدالتشر هر قحطی زده، زنده می‌شد.

اگر بگویی: نه! حق با توست

و به آنچه فرمان داده شده‌ای، بی برو برگرد، قطعی است.

پروردگارم را به گواهی می‌گیرم که گفته تو حجت است

بر همه مردم، از فرمانبردار و متمرد؛

که او ولی امر است و قائمی که

جانم با نشاط و طرب چشم به راه اوست.

او دوران غیبی دارد که از آن ناگزیر است

خداوند بر او در همان حال غیبت صلوات می‌فرستد.

زمانی را در پشت پرده غیبت می‌ماند و بعد ظهور می‌کند

و فرمان روای نمامی مردم خاور و باختر می‌شد.

إِذَا كُتُبَتْ أُدِينَ اللَّهُ سِرًا وَجْهَهُ
وَلَسْتُ إِنْ عُوْتَبْ فِيهِ بِمُعْتَبْ

وله أيضاً:

إِنِّي أُدِينُ بِمَا دَانَ الْوَصِيَّ بِهِ
وَمَا إِنِّي دَانَ يَوْمَ النَّهَرِ دَنَثٌ بِهِ
فِي سَفِكَ مَا سَفَكْتَ فِيهِ إِذَا حَضَرُوا
تِلْكَ الدَّمَاءَ مَعًا يَا رَبِّي فِي عَنْقِي
آمِنٌ مِنْ مِثْلِهِمْ فِي مِثْلِ حَالِهِمْ
فِي عَصِبَةِ خَوْلَ مَهْدِيٍّ يَسِيرُ بِهِمْ
لَيْسُوا يُرِيدُونَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّهُمْ
حَتَّى يُلَاقُوا بَنِي حَرَبٍ بِجَمِيعِهِمْ
هَنَاكَ رَبِّي مَا أَعْطَالَهُ مِنْ شَرْفٍ
وَزَادَكَ اللَّهُ أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً
فَاللَّهُ يَشْهُدُ لِي أَنِّي أَحِبُّهُمْ
لَا أُبَغِي بَسْلًا مِنْ مَعْتَرِبِهِمْ
حَتَّى أَغْيَبَ فِي الْأَكْفَانِ مَدْفُونًا
حَتَّى يُسْقَيَ مَاءَ الْمَنَاءِ مَدْفُونًا
وَشَارَكَتْ كَفَةً كَفَيْ بِصِفَتِنَا
وَأَبْرَزَ اللَّهُ لِلْقُسْطِ الْمَوَازِينَا
ثُمَّ أَسْقَيَنِي مِثْلَهَا آمِنَ آمِنًا
فِي عَصِبَةِ هَاجَرُوا اللَّهُ شَارِينَا
مِنْ بَطْنِ مَكَّةَ رُكْبَانًا وَمَا شِينَا
نِسْعَمُ الْمَرْدُ تَوْخَاهُ الْمَرِيدُونَا
فَيُخْرِبُوا الْهَامَ وَنَهَمَ وَالْعَرَانِينَا
مِنْهُ أَبَا حَسَنٍ حَسِيرُ الْوَصِيَّنَا
حَتَّى يُنْيِلَكَ مَا نَالَ التَّبَيِّنَا
حَبَّابًا أُدِينَ بِهِ فِيكُمْ لَهُ دِينًا

من با چنین باوری: در خفا و علن خدا را اطاعت می‌کنم
و اگر مرا به این سبب سرزنش کنند، به جا نیست.^۱

از همومست این اشعار:

من همان عقیده‌ای را دارم که وصی به آن معتقد است
در باره قتل کسانی که در خربه (بصره) فرود آمدند.
نیز با آبین او در روز نهروان همداستانم
و دستم با او در صفين هم دست است
در ریختن خونی که در آن ریخته شد وقتی آنها حضور پیدا کردند
و خدا موازین عادلانه برپا کرد.
پروردگار! همه این خون‌ها به گردن من است
پس مرا همانند آنها سیراب کن، اجابت کن اجابت کن [این دعایم را].
از آنها نیز پذیر، با چنان حالی که داشتند
گروهی که برای خدا هجرت و سودای جان کردند؛
گروهی که پیرامون مهدی هستند و او آنها را حرکت می‌دهد
از درون مکه، سواره و پیاده
قصدی جز خداوند پروردگارشان ندارند.
چه خوب مرادی است که با مریدان خود برادری دارد
تا با جمع جنگجویان، مواجه می‌شوند
و مغز سرشان را می‌زنند و دماغشان را بر خاک می‌مالند.
گواایت باد! شرافتی که پروردگارم را به تو داده است
از آن شرف است ابوالحسن بهترین وصی
و خداوند به تو چند برابر بیفزاید
تا تو را به آن جا که پیامبر را رساند برساند.
خداوند گواه است که من آنها را درست دارم:
دوست داشتنی که عقیده‌ام درباره شما به آن است.
به جای شما هیچ گروهی را بر نمی‌گزینم
تا آن زمانی که در کفن پیچیده و پنهان شوم.^۲

۱. کمال الدین: ص ۳۲، الفدیر: ج ۲ ص ۲۴۶، سیمای امام مهدی در آیینه شعر عربی: ص ۷۸

۲. روضة الوعاظ: ص ۲۶۷

٤ / ٢

الْعَبْدُ لِي الْكَوْفِيُّ^١

أَلْقَبْتُ بِالرَّفِضِ لِمَا أَنْ سَعَتْهُمْ
 وَذَيَ وَأَحْسَنَ مَا أَدْعَى بِهِ لَقَبِي
 حَلَةً ذِي الْقَرْشِ شَرَى كُلَّ آوِيَةٍ
 عَلَى ابْنِ فَاطِمَةَ الْكَشَافِ بِالْكُرُبِ
 وَابْنِي مِنْ هَالِكٍ بِإِنْسَمْ مُخْتَرِمٍ
 وَمِنْ مُعْنَفِرِ خَدْ فِي الشَّرِي شَرِبٍ
 وَالْمَاءِدِ الزَّاهِدِ السَّجَادِ يَسْتَبَقُهُ
 وَبِسَاقِي الْعِلْمِ دَانِي غَايَةَ الظَّلَبِ
 وَجَعْفَرٌ وَابْنِي مُوسَى وَيَتَبَعُهُ إِلَى
 بَرِ الرَّضَا وَالْجَنْوَادِ الْمَاهِدِ الدَّنَبِ
 وَالسَّكَرَرِيَّنِ، وَالْمَهْدِيُّ قَائِمُهُمْ
 ذُو الْأَمْرِ لَا يُسْ أَنْوَابِ الْهَدَى الْقُبِيْبِ
 مَنْ يَمْلأُ الْأَرْضَ عَدْلًا بَعْدَمَا مُلِئَتْ
 جَهَورًا، وَيَقْعُمُ أَهْلَ الرَّبِيعِ وَالشَّقِيفِ

١. أبو محمد سفيان بن مصعب العبدى الكوفى : من شعراء أهل البيت الطاهر [بن] ، المتزلقين إليهم بولاته وشعره ، المقبولين عندهم لصدق بيته وانقطاعه إليهم ، قال الإمام الصادق عليه : «علموا أولادكم شعر العبدى ، فإنه على دين الله » (رجال الكشى : ج ٢ ص ٧٤٨ الرقم ٧٤٨) . ولم نجد في غير آن الله له شعرا ، وإن الوافق على شعره وما فيه من الجودة وإنزاله والسهولة وإنعدوبه والمعناية ويرى ثناء العميرى سيد الشعراء عليه بأنه أشعر الناس من أهله ، في محله (راجع : الفدير . ج ٢ ص ٢٩٤ - ٢٩٧) .

۴ / ۲

عبدی کوفی^۱

مرا را فضی خواندند وقتی که دوستی ام را نثار آنها کردم
و این بهترین لقبی است که به من داده‌اند.

صلوات خداوند صاحب عرش هر لحظه و پیاپی
بر پسر ناطمه - که کاشف الکرب است - فرو می‌بارد

و بر دو پسر او که یکی با اسم کشته شهید شد
و دیگری که صورتش به خاک آناند

و بر عبادت‌بیشه زاهد، سجاد در پی نفر قبلی است
و بر شکافندۀ دانش که هم‌تراز خواست نهایی است

و بر جعفر و پسرش موسی و در پی او
رضای نیکوسرت، و جواد عبادت‌بیشه خستگی ناپذیر

و هادی و حسن عسکری، و مهدی قائم آنان است؛
صاحب امری که جامۀ هدایت زیر بر تن گرده است.

کسی که زمین را از داد پر می‌کند، پس از آکنده شدن از پی داد
و گمراهان و فتنه‌گران را نابود می‌سازد.

۲. ابو محمد سفیان بن مصعب عبدی کوفی از شاعران اهل بیت علیه السلام است که با دوستی و شعرش به آنان ارادت می‌ورزید و به خاطر صدق نیت و دلیستگی به آنان مورد قبول آنان بود. امام صدقه یزد می‌فرمود: «به فرزندان انان شعر عدی را آموزش دهید؛ چون اشعار او طبق دین خداست» (رجال الکتبی: ج ۲ ص ۷۰۴ ش ۷۴۷) او جز درباره خاندان پیامبر ﷺ شعری نسخه داشت و اگر کسی در شعر وی و نیکویی، دلنشیزی، روانی، شیرینی و اسواری آن بیندیشد، خواهد دانست که سخن بزرگ شاعران، سید حمیری در حق وی که گفت: «او در بین خاندانش شاعر ترین است»، سخنی بجاست.

القائد البَهِم الشوسي الكُعَاءُ إلى

حرب الطفاعة على قبَّ الْكَلَأ الشَّرْب

٥ / ٢

الْكَعَيْتُ بْنُ زَيْدٍ الْأَسْذِيُّ ١

كفاية الأثر عن الكعبيت: دخلت على سيدي أبي جعفر محمد بن علي الباقي ع، فقلت: يا بن رسول الله، إني قد قلت فيكم أبيانا، أفتاذن لي في إنشادها؟ فقال: إنها أيام البيض! قلت: فهو فيكم خاصة، قال: هات، فأنشأت أقول:

أَخْسَحَنِي الدَّهْرُ وَأَبْكَانِي

وَالَّهُمَّ ذُو صَرْفٍ وَأَلْوَانِ

لِسْنَةٍ بِالْطَّفْ قَدْ غَوِيرَا

صَارُوا جَمِيعاً رَهْنَ أَكْفَانِ

فَبَكَى وَبَكَى أَبُو عَبْدِ اللَّهِ ع، وَسَمِعَتْ جَارِيَةً تَبَكِي مِنْ وَرَاءِ الْخِيَاءِ، فَلَمَّا بَلَغَتْ
إلى قولي:

وَسَمِعَتْ لَا يُسْجَارِي بِهِمْ

بَنُو عَقْلٍ خَيْرٌ فِيَانِ

١. أبو المستهل الكعبيت بن زيد بن خنيس؛ قال أبو الفرج: شاعر مقدم عالم بلغات العرب، خبير بأسمائها، من شعراء مصر وأنتها، وكان في أيام بني أمية، ولم يدرك الدولة العباسية ومات قبلها، وكان معروفا بالتشيع نبني هاشم مشهورا بذلك. وقال بعضهم: كان في الكعبيت عشر خصال لم تكن في شاعر: كان خطيب أسد، فقيه الشيعة، حافظ القرآن العظيم، ثبت الجنان، كاتبا حسن الخط، نسبة جدلا، وهو أول من ناظر في التشيع، راما ما يمكن في أسد أرمي منه، فارسا شجاعا سخناديته، وهو شاعر أهل البيت ع، وقد ورد عنهم ع في حقه مذايحة قييمة، ولادته سنة ٤٦ق ووفاته سنة ١٢٦ق (راجع: التذكرة: ج ٢ ص ١٩٥ و ٢١١).

پیشایی سبیر و سخت که

به جنگ طقیانگران می‌رود با شمشیر بزان.

۵ / ۲

کیت بن زید بن خسیس اسدی^۱

کفاية الأثر به نقل از کمیت: بر آقایم امام باقر علیاً وارد شدم و گفتم: ای پسر پیامبر خدا! من در
باره شما شعرهایی گفته‌ام. اجزاء می‌دهید آنها را بخوان؟

امام علیاً فرمود: ای کمیت! [این روزها] ایام البیض است [و شعرخوانی در آن، روایت].
گفتم: اشعار، در باره شعاست. فرمود: «بخوان» و من خواندم:

روزگار، مرا خنداند و گریاند

و روزگار، تحول و رنگارنگی دارد.

برای نه تن که در طف، نیرنگ زده شدند،
همه‌شان کفن گردیدند.

ایشان گریست و امام صادق علیه هم گریست و شنیدم که کنیزی از پشت پرده می‌گردید. نیز
وقتی به این گفته رسیدم که:

وشش تن که کسی همچای آنان نیست:

هران عقیل، بهترین جوانان.

۱. او ابو المستهل کیت بن زید بن خسیس است. ابو فرج گفته است که وی، شاعری پیش‌تاز و دانا به نهجه‌های عرب و آگاه به تاریخ آنان و از شاعران اقیبیه امثغر و سخنگوی آنان بود. او در روزگار امویان می‌زیست و عصر عباسیان را درک نکرد و پیش از آن درگذشت. کمیت به تشیع و پیروی از بنی هاشم، معروف و مشهور بود.

پاره‌های گفته‌اند که کیت، از ده ویزگی برخوردار بود که در شاعر دیگری وجود نداشت: خطیب قبیله اسد؛ فقیه شیعه، حافظ قرآن دلیر کاتب خوش خط، نسب شناسی مجادله گر، نخستین مناظره گر در باره تشیع، بهترین تیز انداز بین اسدیان، سوازکاری شجاع، دیندار و پخشنه بود. او نخستین شاعر اهل بیت علیاً بود که در حق وی از سوی آن خاندان، ستایش‌های ارزشمندی صادر شده است. در سال ۷۶ق، به دنیا آمد و در سال ۱۲۶ق. درگذشت.

نَّمَّ عَلَيْهِ الْخَيْرُ مَوْلَأَكُمْ

ذَكَرُهُمْ هَيْئَةُ أَحْزَانِي

فَبَكَى، ثُمَّ قَالَ ع: مَا مِنْ رَجُلٍ ذَكَرْنَا لَوْ ذَكَرْنَا عِنْدَهُ فَخَرَجَ مِنْ عَيْنِيهِ مَاءٌ وَلَوْ قَدِرَ
مِثْلِ جَنَاحِ الْبَعُوضَةِ، إِلَّا بَتَّى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَجَعَلَ ذَلِكَ حِجَابًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ النَّارِ.
فَلَمَّا بَلَغَتِ إِلَى قَوْلِي:

مَنْ كَانَ مَسْرُورًا إِلَيْهِ مَسْكُمْ

أَوْ شَامِتًا يَوْمًا مِنَ الْآنِ

فَقَدْ ذَلَّلَمْ بَعْدَ عِزْرًا فَمَا

أَدَفَعَ ضَيْمًا حِينَ تَفَاثَانِي

أَخْذَ بِنَدِي وَقَالَ: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْكُنْيَتِ مَا تَقْدَمَ مِنْ ذَبِيْهِ وَمَا تَأْخَرَ، فَلَمَّا بَلَغَتِ إِلَى قَوْلِي:

مَسْتِي يَقُومُ الْحَقِّ فِيكُمْ مَسْتِي

يَقُومُ مَهْدِيُكُمُ الْقَسَانِي

قالَ: سَرِيعًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَرِيعًا، ثُمَّ قَالَ: يَا أَبَا الْمُسْتَهْلِلِ^١، إِنَّ قَائِمَنَا هُوَ التَّاسِعُ مِنْ ذَلِي

الْحُسَيْنِ ع؛ لِأَنَّ الْأَنْتَةَ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اثْنَا عَشَرَ، وَهُوَ الْقَائِمُ ...^{*}.

١. هي كُنية الْكُنْيَتِ.

* . راجع: تمام الحديث في ج ٨ ص ٨٦ ح ١٤٤٥.

و آن گاه علی، خوب و مولای شما

که بادشان اندوهایم را بر من انگیراند.

امام علی^ع گریست و آن گاه فرمود: «هیچ کس نیست که از ما یاد کند و یاما نزد او بادشویم و از چشمانش اشکی هر چند به کوچکی بال پشه جاری شود، مگر این که خداوند در بهشت، خانه‌ای برایش می‌سازد و آن را حجایی میان او و آتش قرار می‌دهد».

هنگامی که کلام به این جارسید:

هر کس از مصیبته که به شما رسید، شادمان باشد

با روزی از همین اکنون، شماتت کننده [شما] باشد

شما پس از عزّت، خوار شدید، و من

توانستم ستم را از خودم دفع کنم، آن زمان که مرا فرا گرفت.

دست مرا گرفت و فرمود: «خداوند! گناهان گذشته و آینده کُنیت را بیامرز». و وقتی به

این گفته ام رسیدم که:

کی حق در باره شما بر پا می شود؟

کی مهدی دوم شما بر من خیزد؟

فرمود: «به زودی، إن شاء الله! به زودی».

آن گاه فرمود: «ای ابو مُستَهیل^۱! قائم ما، نه مین از نسل حسین^{علیه السلام} است؛ زیرا امامان پس از پیامبر خدا، دوازده تن هستند و او (دوازدهمی)، قائم است»....^۲

۱. کنیه کنیت است.

۲. تفایله‌الآخر: ص ۲۴۸، بحار الانوار: ج ۲۶ ص ۳۹۰ ح ۲، نیز، برای دیدن همه حدیث، ر.ک: همین دانشنامه: ج ۸۷ ص ۱۴۴۵ ح ۸۷.

٦ / ٢

مُصْعَبُ بْنُ هَبَّى التَّوْسِجَانِيُّ^١

فَبَلَّ سَالَانِي مَا الَّذِي أَنَا دَائِنٌ
 بِهِ فَالَّذِي أَبْدِيهِ مِثْلُ الَّذِي أَخْفَى
 لَوْبَنَ إِنَّ اللَّهَ لَا شَرِيكَ لَهُ غَيْرُهُ
 قَوِيُّ عَزِيزٌ بَارِئُ الْخَلْقِ مِنْ ضَعْفِ
 وَأَنَّ رَسُولَ اللَّهِ أَفْضَلُ مُرْسَلٍ
 بِهِ يَشَرِّعُ الْمَاضِونَ فِي مُحَكَّمِ الصُّحْبَ
 وَأَنَّ عَالِيَّاً بَعْدَهُ أَحَدَ عَشَرَةَ
 مِنْ اللَّهِ وَعْدًا لَّيْسَ فِي ذَاكَ مِنْ خَلْفِ
 أَتَسْمَئُنَا الْهَادِونَ بَعْدَ مُحَمَّدٍ
 لَّهُمْ صَفُو وَدِي مَا حَيَّتْ لَهُمْ أَصْفِي
 تَسْمَانِيَّةً مِنْهُمْ مَضَوا لَتَبِيلُهُمْ
 وَأَرْبَسَةً يُرْجَحُونَ لِلْقَدْدِ الْمُوْفِ

١- مصعب بن وهب التوسجاني المعروف بالعرون كان معاصراللامام الرضا عليهما السلام لم يذكره . روی عنه ابنه أبو سهل التوسجاني أشعاراً متضمنة للشهادة والولایة والإمامية الاثنى عشر ^{عليهم السلام} والاقرار بالراجح (مستدركات علم رجال الحديث: ج ٧ ص ٤٢٨ رقم ١٤٩٦).

۶ / ۲

مصطفی بن وهب نوشجانی^۱

اگر شما دو نفر از من پرسید که من به چه باور دارم
 من آنچه را که پنهان کردم، آشکار می‌کنم؛
 چون معتقدم به خدا و این که خدابی جز او نیست،
 قادر نمند، ارجمند، آفریدگار آفریدگان از هیچ.
 و این که رسول خدا بهترین فرستاده است،
 گذشتگان، او را در کتاب‌های محکم [آسمانی] بشارت دادند.
 علی و پس از او یازده فرزندش
 از جانب خدا وعده داده شده‌اند؛ و در این، تخلفی نیست.
 اینان پیشوایان هدایتگر ما، پس از محمد هستند.
 خالصانه‌ترین علاقه من متعلق به آنهاست تا زمانی که زنده‌ام.
 هشت تای آنها راه خود را رفتند و رحلت کردند
 و چهار نفرشان در پی آنها کامل‌کننده [دوازده] هستند.

۱. مصعب بن وهب نوشجانی، معروف به حرون، از شعرای قرن دوم و معاصر نامام رضا^{رض} است. نام وی در منابع رجالی نیامده است. پسرش ابو سهل نوشجانی از او اشعاری نقل می‌کند که متضمن شهادت به رسالت و ولایت و امامت دوازده امام معصوم و اقرار به رجعت است.

وَلِي سَقْةٌ بِالرَّجْعَةِ الْحَقِّ بِمُثْلَمَا

وَتَقْتُلُنِي طَرْفِي مَنِي إِلَى الطَّرْفِي

٧ / ٢

الْوَرَدُونُ زَيْدٌ الْأَسْدِيُّ ١

مَتَى الْوَلِيدُ بِسَامِرَاءِ إِذَا بَعَثَتْ

يَبْدُو كَمِيلٌ شَهَابُ الْلَّيلِ طَلَاعُ

حَشَى إِذَا قَدَّمَتْ أَرْضُ الْعِرَاقِ بِهِ

إِلَى الْعِجَاجِزِ أَنْسَاخُهُ بِجَعْجَاعٍ

وَغَابَ سَبَّا وَسَبَّا مِنْ وَلَادَتِهِ

مَعْ كُلِّ ذِي جَوْپِي لِلأَرْضِ قَطَاعُ

لَا يَأْمُونُ بِهِ الْجَوَابُ قَدْ تَبِعُوا

أَسْبَاطُ هَارُونَ كَبِيلَ الصَّاعِ بِالصَّاعِ

شَبَّيْهُ مُوسَى وَعَيْسَى فِي مَغَايِهِما

أَلْوَعَائِشُ عُمَرٌ بِهِمَا لَمْ يَنْعِهِ نَاعِ

شَيْئَةُ الْثَّقَبِاءِ الْمُسْرِعِينَ إِلَى

مُوسَى بْنِ عِمْرَانَ كَانُوا خَيْرُ سُرَاعٍ

١. الوردن بن زيد بن أبي انتسهيل الأسدي: هو أخو انكميت الشاعر. من أصحاب الباقر والصادق عليهما السلام. حسن العقيدة، شديد انمواطه لأنّ محمد بن علي توفى حدود سنة ١٤٠ (رجال الطوسي: ص ١٤٨ الرقم ١٦٣٩ وص ٣١٧ الرقم ٤٢٢٧، مستدركانت علم رجال الحديث: ج ٨ ص ٩٩ الرقم ١٥٦٨٣، اعمال الشيعة: ج ١٠ ص ٢٧٤ الرقم ٢٧٤، معجم رجال الحديث: ج ١٩ ص ١٩١، نفح المقال: ج ٣ ص ٢٧٨ الرقم ١٢٦٤٣).

من به بازگشت حق [به اهل آن] یقین دارم

به همان سان که به چرخش چشم از یک سو به سوی دیگر اعتماد دارم.^۱

۷ / ۲

وردن بن می‌اسدی^۲

زاده سامرا از دورانی که این شهر بنا شده

همانند شهاب آسمانی شب می‌درخشد.

تا این که سرزمین عراق او را به حجاز تاراند

و او را در جایی ناخوش و تنگ جای دادند.

روزگارانی پنهان شد، و از روزگار ولادتش

با هر گردش کننده در زمین می‌چرخد.

سیر کنندگان در زمین که از نوادگان هارون

گام به گام پیروی کردند، با او دلزده و کسل نمی‌شوند.

همانند موسی و عیسی است در غیاثشان

و اگر عمر آن را دو هم داشت، هیچ اورنده خبر مرگی، خبر مرگ او را نمی‌داد.

او بازمانده نقیان است که مشتافتند

به سمت موسی بن عمران و بهترین مشتابندگان بودند

۱. مقتضب الأثر: ص ۴۸، بحار الأنوار: ج ۵۲ ص ۱۴۴.

۲. ورد بن زید بن ابی مستهل اسدی: (مح ۴۰۱) از اصحاب امام باقر (ع) و امام صادق (ع) همانند برادرش که بیت شاعر، از علاقه‌مندان و دوستداران اهل بیت (ع) بود.

أو كالغيبون إلى يوم القصاص انفجرت

فاصناع منها إلينيه كل منصاع

إلي لأرجوئه رؤيا فادركة

حتى أكون له من خير أتباع

بذاك أنينا الراؤون عن نفر

منهم ذوي خشبة الله طوابع

زوجة عنكم زواه الحق ما شرعت

آباءكم خير آباء وشراح

با همانند چشم‌های جوشیده از سنگ‌ها در روز کوییدن عصا
که مردم [یا وجود آن چشم‌ها] از آنها به سوی وی باز گشتند.
من در انتظار رؤیت او بیم تا به خدمتش برسم
و از بهترین پیروان او شوم.
راویان چنین چیزی را به ما از کسانی خبر دادند
که در میان آنها خداترسانی مطبع هستند.
از شما راویان حق روایت کردند
چیزی را که پدارنان - که بهترین پدران و شارغان هستند - تشریع کردند.^۱

۱. مقتضب الأنوار: ص ۴۶، بحار الأنوار: ج ۴۶ ص ۲۴۶.

الفصل الثالث

مَنَاجِحُ مِنْ أَشْعَارِ الْقَرْنِ الْثَالِثِ

١ / ٣

الإمام الصناعي

دَخَلَ دِغْيلُ بْنُ عَلَيٍّ الْخَزَاعِيُّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَبِي الْحَسَنِ عَلَيٍّ بْنِ مُوسَى الرِّضَا^ع يَعْرُوْفَ فَقَالَ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ إِنِّي قَدْ قُلْتُ فِيمُكُمْ قَصِيَّةً وَ آتَيْتُ عَلَى نَفْسِي أَنْ لَا أُنْسَدَهَا أَحَدًا قَبْلَكَ فَقَالَ يَعْرُوْفَ هَاتِهَا فَأُنْسَدَهَا -

مَدَارِسُ آيَاتٍ خَلَتْ مِنْ تِلَاوَةٍ

وَ مَنْزِلٌ وَ خَيْرٌ مُقْبِرُ الْمُرْصَدَاتِ

- فَلَمَّا بَلَغَ إِلَى قَوْلِهِ -

أَرَى فَتَيَّهُمْ فِي غَيْرِهِمْ مُسْقَيْمَا

وَ أَيْدِيهِمْ مِنْ فَتَيَّهَةِ صَفَرَاتِ

- بَكَى أَبُو الْحَسَنِ الرِّضَا^ع وَ قَالَ صَدَقْتَ يَا خُرَاعَيْ فَلَمَّا بَلَغَ إِلَى قَوْلِهِ -

فصل سوم

سروده‌ی ای از شاعران قرن سوم

۱ / ۳

امام رضا علیه السلام

دعلل بن علی خرّاعی، در مرو، خدمت امام رضا علیه السلام رسانید و گفت: ای پسر پیامبر خدا! من در باره شما قصیده‌ای گفته‌ام و با خود، عهد کرده‌ام که آن را پیش از شما برای هیچ کس نخواشم.

[امام علیه السلام] فرمود: «بخوان».

دعلل، شروع به خواندن کرد:

حلقه‌های تلاوت قرآن تهی گشته‌اند

و جایگاه وحی بی سکنه گردیده است.

و چون به این بیت رسید:

می‌بینم غنائم آنان در میان غیر آنها تقسیم شده

و دستان آنها از غنائم خودشان خالی است.

امام رضا علیه السلام گریست و فرمود: «ای خرّاعی! راست گفتی».

و چون به این بیت رسید:

إِذَا وَتَرَوْا مَدُّوا إِلَى وَاتِّرِيهِمْ

أَكْفَأَ عَنِ الْأَوْثَارِ مُنْقَبِضَاتِ

جَعَلَ أَبُو الْخَسْنَةِ يُقْلِبُ كَفَيْهِ وَ هُوَ يَقُولُ أَجْلُ وَ اللَّهِ مُنْقَبِضَاتِ فَلَمَّا بَلَغَ إِلَى

قَوْلِهِ -

لَقَدْ خِفْتُ فِي الدُّنْيَا وَ أَيَّامِ سَعْيِهَا

وَ إِلَيْيِ لَازْجَنُوا الْأَنْسَنَ بَعْدَ وَفَاتِي

قَالَ لَهُ الرِّضَا^ع آمِنَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْفَزِيرِ الْأَكْبَرِ فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى قَوْلِهِ -

وَقَبَرْ بِبَنْدَادِ لِسْتَنِ رَكِيَّةِ

شَضَّةَ الرَّخْمَنِ فِي الْفُرَّقَاتِ

قَالَ لَهُ الرِّضَا^ع فَلَا أَحِقُّ لَكَ بِهَذَا الْمَوْضِعِ يَئِسَنِ بِهِمَا تَمَامُ قَصِيدَتِكَ فَقَالَ بَلَى يَا

ابنَ رَسُولِ اللَّهِ فَقَالَ^ع:

وَقَبَرْ بِطُوبِ يَا لَهَا مِنْ مُصِيَّةِ

شَوَّقَدِ فِي الْأَخْشَاءِ بِالْحُرْقَاتِ

إِلَى الْخَسِيرِ حَتَّى يَبْعَثَ اللَّهُ قَانِيَا

يُفَرِّجُ عَنَّا أَهْمَمُ وَ الْكُرْبَاتِ

آن گاه که مورد ستم قرار گرفتند، دست به کمان برداند:

اما دستانی که بسته [و ناتوان از کشیدن کمان] بود،

امام رضا^{علیه السلام} دست‌های خود را به هم می‌مالید و می‌فرمود: «آری، به خدا سوگند دست‌ها

بسته بود». و چون به این بیت رسید:

من در دنیا و روزهای تلاش آن، هر اسان بودم

و امیدوارم که پس از وفاتم در امان باشم،

امام رضا^{علیه السلام} فرمود: خداوند تو را در روز قیامت در امان بدارد.

وقتی دعقل به این بیت رسید:

و قبری در بغداد متعلق به نفس زکیه است

که خداوند آن را در میان غرفه‌های بهشت قرار داده است،

امام رضا^{علیه السلام} به او فرمود: «آیا من به این جادو بیت ملحق نکنم تا قصیده‌ات تکمیل شود؟».

او گفت: بفرمایید، ای پسر پیامبر خدا! امام رضا^{علیه السلام} فرمود:

وقبری در طوس است و مصیش

درون انسان را شعله‌ور می‌کند،

تا روز محشر، تا آن که خدا، قائم را برانگیزد

و غم‌ها و اندوه‌ها را از ما بردارد!^۱

۱. کمال الدین: ص ۳۷۲ ح ۶، عيون أخبار الرضا^{علیه السلام}: ج ۲ ص ۲۶۳ ح ۳۴، المتناب، این شهر آشوب: ج ۴ ص ۳۲۸ (با عبارت مشابه)، إعلام الورى: ج ۲ ص ۶۶، بحار الأنوار: ج ۴۹ ص ۲۲۹ ح ۹.

٢ / ٣

دِعْيَةُ الْجَزَاعِيِّ ١

فَلَوْ لَا أَنْذِي أَرْجُوَهُ فِي الْيَوْمِ أَوْ غَدِيرَهُ
 تَكْفُطُ نَفْسِي بِثَرَّهُمْ حَسَرَاتٍ
 خَرْوَجُ اِمَامٌ لَا تَحَالَّةٌ خَارِجٌ
 يَقْوُمُ عَلَى اسْمِ اللَّهِ وَالبَرَّ كَاتِ٢
 يُمْرِرُ فِينَا كُلَّ حَقٍّ وَبَاطِلٍ
 وَيَجْزِي عَلَى النَّسْعَاءِ وَالنَّقِيمَاتِ
 فَيَا أَنْفُسَ طَبِيعَتِي لَمَّا يَا نَفْسَ فَأَبْشِرِي
 فَغَيْرَ بَعْدِهِ كُلُّ مَا هَرَّ أَتَ٣
 وَلَا أَنْجَزَعِي مِنْ مُدَّةِ الْجَحْوَرِ إِنِّي
 أَرِي فُؤُتَيِ قَدْ آذَنْتُ بِشَبَابِ٤
 فَإِنْ قَرَبَ الرَّحْمَنُ مِنْ يَلْكَ مُدَّتِي
 وَأَخْرَى مِنْ عُمْرِي وَوَقْتِ وَفَاتِي

١. أبو علي دعيل بن علي بن رزين الجزاعي، ولد سنة ١٤٨ ق، كان شاعراً أدبياً، وبعد من أكابر شعراء القرن الثالث، وكان شديد الحب والولاء لأهل البيت [عليه السلام]، حتى كان يُسمّع منه وهو يقول: أنا أحمل خشتي على كتفي منذ خمسين سنة، لست أجد أحداً يصلني عليها؛ وذلك نشدة ذاته عن أهل بيته النبيوي الطاهر والواقعية في مثوئيه، ولم يتصيده أنتانية المعروفة التي أنشدها الإمام الرضا [عليه السلام].
 قال الجاحظ: سمعت دعيل بن علي يقول: مكثت نحو سنتين سنة، ليس من يوم ذر شارقه إلا وأنا أقول فيه شعراً، واستشهد ظلماً وعدواناً وهو شيخ كبير سنة ٢٤٦ ق في نواحي الأهواز، وحمل إلى الشوش ودفن بها.
 (راجع: الغدير: ج ٢ ص ٣٦٣).

٢. ورد في بعض نسخ عيون أخبار الرضا [عليه السلام] (منها نسخة عبد الرزاق المقرئ) كما تلقاها في كتابه ولادة القائم ونسخة مكتبة الإمام أمير المؤمنين في النجف كما تلقاها العلامة الأميني في الغدبر وفي بعض نسخ المقرئ المذكورة في كتابه (منها نسخة مجلس سنّا التي تحفظ الآن في مكتبة مجلس الشورى بطهران ونسخة المقرئ المذكورة في كتابه المستشار [إليه] أن الإمام الرضا [عليه السلام] نتسامع هذا البيت قام ووضع يده على رأسه وقال: «اللهم عجل فرجه وشنقل مخرجه».

عبدالحسن راعی^۱

اگر آن کسانی که به آنها امروز یا فردا امیددارم نبودند،
در پی حسرت آنان، قالب تنه می‌کردم.
ظهور امامی که ناگزیر ظهور خواهد کرد
و به نام خداوند و با برکت‌ها به پامی خیزد.^۲
در میان ما هر حق و باطلی را روش می‌کند
و به نعمت‌ها و نعمت‌ها جزا می‌دهد.
ای جان من! شاد باش و شادمان
برای آمدن آن که آمدنش دور نیست
و بی تابی ممکن از دوام ستم:
چرا که توانم رامی‌بینم که فرمان به پایداری می‌دهد.
اگر خدای مهریان این زمان را نزدیک گرداند
و عمرم را طولانی کند و زمان در گذشتمن را تأخیر بیندازد.

۱. بوعلی عبدالبن علی بن زین خراسانی، در سال ۱۴۸ق، زاده شد. وی، شاعر و ادیب بود و از سرتبه شاعران قرن سوم هجری به شمار می‌زود. وی به اهل بیت^{بیو} بیت، فرزان مهر می‌ورزید. ازوی شنیده شد که می‌گفت: «من، پنجاه سال است که چوبه دار خود را بر دوش می‌کشم؛ اما کسی نیافتنم که مرا بر آن بسی و بیزد»؛ چرا که بیوسته از خاندان بیوت، به شدت، دفاع می‌کرد و با مخالفان آنان، مبارزه می‌نمود. وی، قصيدة مشهور «قایه» خود اقصیده «مدارس آیات» را برای امام رضا^{بیو} خواند.
- جاحظ گفته است: شنیدم که عبدالبن علی می‌گوید: «شصت سال است که هیچ روزی را بدون سرودن شعری نگذرانده‌ام». وی به سال ۲۴۶ق. در کهن‌سالی، مظلومانه در حومة اهواز به شهادت رسید و بیکرش را به شوش دانیال. حمل کردند و در آن جایه خاک سپریدند. امروزه، بارگاه باشکوهی بر مزار وی ساخته شده است.
۲. در بعضی نسخه‌های عیون أخبار المؤمنین تجف که علامه امینی در المعتبر از آن نقل کرده است و نیز در بعضی نسخه‌های کمال الدین صدقی (از جمله نسخه مجلس سنایه اکنون در کتابخانه مجلس در تهران نگهداری می‌شود) و نسخه عبد الرزاق مقرئ که در کتاب پیش گفته شده از آن نقل کرده است، این روایت دیده می‌شود که: اسام رضا^{بیو} چون این بیت راشنید، به پا خاست و دست بر سر گذاشت و فرمود: «پروردگار! فرجش را نزدیک و خروجش را آسان گردن».

لَقَيْتُ وَلَمْ أَنْرُكْ لِنَفْسِي غَصَّةً

وَرَوَيْتُ مِنْهُمْ مُنْصُلِي وَقَنَاتِي

٣ / ٣

أَبُو تَعْمَار الطَّانِي ١

رَبِّيَ اللَّهُ وَالْأَمِينُ نَبِيُّ

حَسْفُوَّةُ اللَّهُ وَالْوَحْشَيُّ إِمامِي

ثَمَ سِبْطَا مُحَمَّدٌ تَالِيَّة

وَغَلِيُّ وَبِاقِرُ الْعِلْمِ حَامِي

وَالسَّقِيُّ الرَّكْيُ جَعْفُرُ الطَّبِيبُ

مَأْوَى لَهُ انْتَقَرَّ وَالْمَقَامُ

ثَمَ مُوسَى ثَمَ الرُّضَا عَلَمُ الْفَضْلِ

الَّذِي طَالَ سَانَرُ الْأَعْلَامِ

وَالْمَصْنَفُ مُحَمَّدُ بْنُ عَلِيٍّ

وَالْمُعْرَى مِنْ كُلِّ سُوءٍ وَذَامٍ

وَالرَّكْيُ الْإِمَامُ مَعَ نَجْلِهِ الْقَانِيمُ

سَوْلِي الْأَيَامِ نُورُ الظَّلَامِ

أَبْرَزَتْ مِنْهُ رَأْفَةُ اللَّهِ بِالثَّانِي

لِشَرِكِ الظَّلَامِ بَدْرُ الشَّامِ

١. أبو تمام حبيب بن أوس بن العارث بن قيس الطاني: ولد أبيتم الرشيد. أسلم وكان نصرانياً، كان واحد عصره في ديباجة لفظه وفصاحة شعره، وفي تاريخ وفاته خلاف بين سنة ٢٢٨ و٢٣١ و٢٣٢ هـ (راجع: سير أعلام النبلاء، ج ١١ ص ٦٢ رقم ٢٦).

شما می‌باشم، و به خودم اندوهی راه نمی‌دهم
و شمشیر و نیزه‌ام را با خون دشمنان سبراب می‌کنم.^۱

۳ / ۳

ابو تاهم طافی^۲

الله پروردگارم، و امین پیامبر من است
برگزیده خدا، و وصی امام من است.
سپس دو سبط محمد در پی وصی او
و آن گاه علی و پاقر علم که حامیان [دین]‌اند
و تفی زکی جعفر پاک
جایگاهی دارد و قرارگاه و مقامی.
آن گاه موسی، و سپس رضا نعاد فضل
که بر دیگر اعلام سر است
و محمد بن علی پاک
عاری از هر بدی و مذمت
و امام زکی با فرزندش قائم:
مولای مردمان، که روشنی تاریکی هایند.
از او مهربانی خداوند به بندگان آشکار می‌شود
به منظور ترک تاریکی‌ها که بدر تعام است.^۳

۱. گفت‌الغصه: ج ۳ ص ۱۱۷، روضة الوعاظین: ص ۲۹۳، بحار الأنوار: ج ۴۹ ص ۲۵۰، سیمای امام مهدی در آیتنه شعر عربی: ص ۹۱.

۲. ابو تمام، حبیب بن اوس بن حارث بن قیس طایی، در ایام هارون الرشید عتبه‌سی به دنیا آمد. ایندی مسیحی بود و سیس اسلام آورد و در روزگار خویش در خوش‌کلامی و فصاحت شعری، یگانه بود در تاریخ درگذشت وی، بین سال‌های ۲۲۸ و ۲۳۱ق. اختلاف است.

۳. المناقب، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۱۲.

٤ / ٣

ابن الرومي

اجتوا ببني العباس من شنائكم
وشندوا على ما في العياب وأشرجوها
وخلوا ولاة الشوء منكم وغئهم
فآخر لهم أن يغزوا حيث لجأوا
نظار لكم أن يرجع الحق راجع
إلى أهله يوماً فتشجعوا كما شجعوا
على حين لا غذرى للمعتذرينكم
ولا لكم من حجۃ الله مخرج
فلا تلقيعوا الآن الضفائن بينكم
وبينهم إن اللواقف تنتفع
غيرتم لأن حدّقتم أن حالة
تدوم لكم والدهر لوناً آخرج

١. أبو الحسن علي بن عباس بن جريج مولى عبد الله بن عيسى، الشهير بابن الرومي: ولد ببغداد سنة (٢٢١) هـ، شعره الكبير الطافع برونق أدب الأمة قد أربى على سبائك التبر حسناً وبهاءً، فكان ثالثاً بارعاً، أوتو ملكة الصوير ولطف التخييل والتوليد وبراعة النسب بالمعنى والأشكال، وكان داحظاً وافر في اللغة، وقصائداته دالة على تبحره في اللغة وإحاطته الواسعة بغيرب مفرداتها وأوزان اشتقاها وتصريفها وموقع أمثالها، وليس في شعر العربية من تبدو هذه الشواهد في كلامه بهذه الغزارة والدقة غير المترجم وانصرى، عاش ابن الرومي حياته في بغداد، وتوفي في جمادى الأولى سنة (٢٨٣) هـ (راجع: الفدر: ج ٣ ص ٥١).

۴ / ۳

ابن رومی^۱

ای بنی عباس دشمنی و کبته تان را پوشانید
 و صندوق‌ها [ای حقد] را بیندید و بندها [ای دشمن] را محکم کنید.
 جلو والیان بد و کڑی‌هایشان را باز کنید
 که شایسته‌اند در همان منجلابی که فرو رفته‌اند غرق شوند
 در انتظار بمانید تا روزی بازگردانده حق، آن را به اهلش بازگرداند
 و شما همان‌گونه که آنان نوای اندوهناک سر دادند نعمت غم‌انگیز سر بدید
 آن گاه که عذر خواهتان عذری نداشتہ باشد
 و از حجت خداوند راه گریزی نداشتہ باشد
 اکنون میان خود و آنان تخم کینه مپاشید
 که حامله شده‌ها به کینه‌وزی، کبته زایمان می‌کنند
 فریب خورده‌ید اگر دوام دولتتان را راست پنداشته‌اید
 و بدانید که روزگار دو رویه دارد و جایه‌جا می‌شود.

۱. ابوالحسن علی بن عثیان بن جریح، از آزاد شهدگان عبید‌الله بن عیسیٰ و مشهور به «ابن رومی» است. سال ۲۲۱ق، در بغداد به دنیا آمد. شعرش سرشمار نز نکته‌های بلاغی است و در زیبایی و درخشندگی، چون زنجیرهای طلازی است. وی شاعری فتنی و زیردست و برخوردار از توان چهره‌پردازی و ظرافت تحییل و آفرینش، و در بازی بامعانی و ساختارهای نقطی چیردادست بود و در لغت، حظی وافر داشت. قصیده‌های وی بر تبحیرش در زبان و احاطه‌نش بر لغت و وزن‌های شعر و کاربرد آنها و جایگاه متن‌ها دلالت دارد و جزوی و معرفی، در شعر عربی کسی پیدا نمی‌شود که شاهد مثال‌هایی را به این دقت و فراوانی به کار گرفته باشد. وی زندگی اش را در بغداد گذراند و در جمادی الاولی، سال ۲۸۳ق. درگذشت.

لَعْلَ لَهُمْ فِي مُنْظَرِ الْغَيْبِ ثَابِرًا
 يَسِّمُ لَكُمْ وَالصَّبَحُ فِي الَّلَّيْلِ مُوَلِّعٌ
 بِسَجَرٍ تَضَيقُ الْأَرْضُ مِنْ زَفَرَاتِهِ
 لَهُ زَجَلٌ يَنْفِي الْوَحْشَ وَمَزْمَعٌ
 إِذَا شَيْمَ بِالْأَبْصَارِ أَبْرَقَ بِسَمْطَهُ
 بِسَوْارِقَ لَا يَسْتَطِعُهُنَّ الْمُخْمَجُ
 ثُواَمِضَهُ شَمْسُ الصُّحَى فَكَائِنًا
 يُرَى الْبَحْرُ فِي أَعْرَاضِهِ يَشْفَوْجُ
 لَهُ وَقْدَةٌ بَيْنَ السَّمَاءِ وَبَيْنَهُ
 شُلْمُ بِهِ الطَّيْرُ الْقَوَافِي فَتَهَرُّجُ
 إِذَا كَرَّ فِي أَعْرَاضِهِ الطَّرْفُ أَعْرَضَتْ
 حِرَاجُ تَحَارُّ الْعَيْنِ فِيهَا فَتَحَرُّجُ
 بُؤَيْدَةٌ رِكَنَانٌ تَبَانٌ رَجْلَهُ
 دُخِيلٌ كَأْرَسَالِ الْجَرَادِ وَأَوْشَجُ
 نَدَائِنَا فَمَا لِلْتَّقْعِ فِيهِمْ خَصَائِصَهُ
 تَنْكِهَ عَنْ خَلِيلِهِمْ حِينَ تُرْهِيجُ
 فَسِيدِرُكُ ثَأْرَ اللَّهِ أَنْصَارُ دِينِهِ
 وَثَرَ أَوْشَ آخَرُونَ وَخَرَزَجُ
 وَيَقْضِي إِمَامُ الْحَقِّ فِيْكُمْ قَضَاهُ
 تَسَاماً وَمَا كُلُّ الْخَوَالِمِ تُخَذِّلُ

شاید آنان در تحولات پنهانی، انقلابی داشته باشند
که بر شما فالق آید، و صبح در شب فرو می‌رود و آن را پایان می‌دهد.
با سپاهی که عرصه زمین از غریش آن تنگ شود
و غریش صدایشان حیوانات وحشی را فراری دهد.
اگر با دیده‌های بینا شمشیرهاشان دیده شود
چنان برق زند که کسی نتواند به آنها بینگرد
و تابش خورشید بر آنها چنان بتاخد
که گوبی دریابی مواجه است.
بین او و آسمان، نورفروزانی است
که اگر پرندگان بتوانند به آن جا برسند از شدت داغی آن فرو افتند.
اگر کسی به اطراف آن سپاه نگاه کند
همانند جنگل را ببیند که دیده با دیدن آن حیرت زده شود و از نگاه باز ماند.
دو گروه او را کمک می‌کنند: پیاده نظام
و سواره نظامی که همچون دسته‌های مور و ملخند.
چون نزدیک هم شوند، چنان گرد و غباری به پا کنند که برای خواباندن آن چیزی نباشد
آن هنگام که اسبانشان گرد و غبار برافروزنند.
انصار دین خدا، انتقام خون خدا را می‌گیرند
و خداوند را اوس و خزر ج دیگری است.
پیشوای به حق، در میان شما داوری کاملی خواهد داشت
و چنان نیست که همه زنان باردار زودتر از موعد بزایند.

عَلَيْهَا رِجَالٌ كَالْأَيُوبِ بَسَاءَةٌ

بِأَمْثَالِهِمْ بُشْتَنِي الْأَبْيَعِ فَيُعْنِي

٥/٣

أَسْلَمَنَ مَهْوَزَ الظَّهَوَيِّ

إِذَا مَا بَلَقَتِ الصَّادِقَيْنَ بَنَى الرَّضَا

فَخَسِبَكَ مِنْ هَادِ يُشَبِّهُ إِلَى هَادِ

مَقَاوِيلُ إِنْ قَالُوا، بَهَالِيلُ إِنْ دُعُوا

وَفَاءَ بِسَمِيعَادِ، كُفَاءَ بِسَرْتَادِ

إِذَا أَوْعَدُوا أَغْفُوا وَإِنْ وَعَدُوا وَفَوْا

فَهُمْ أَهْلُ فَضْلِ عِنْدَهُ وَغَدِ وَإِيَعادِ

يَنَابِعُ عَلَمِ اللَّهِ أَطْوَادِ دِينِهِ

فَهُنَّ مِنْ تَفَادِ إِنْ عَلِمْتَ لِأَطْوَادِ

نَجُومُ إِذَا نَجَمَ خَبَا، مِثْلُهُ بَدَا

فَصَلَّى عَلَى الْخَابِي الْمُهَبِّينَ وَالْبَادِي

عِبَادِ لِمَوْلَاهُمْ، مَوَالِي عِبَادِهِ

شَهُودُ عَلَيْهِمْ يَوْمَ حَشْرٍ وَإِشْهَادِ

بر آنان شیر مردانی خشمگین حاکم باشد
که با چنان مردان، شجاعان توائمند را به زانو درآورند.^۱

۵ / ۳

اسلم بن مهوز طهوي^۲

چون از [رامنای های] فرزندان راستگری [امام] رضا بهره مند شدی،
تو را همین بس که هر یک از آن هادیان، به هادی بعد از خود رهنمایت می‌کند.
اگر سخن بگویند، خوش سخنند و اگر از آنها درخواست شود،
خوش رو و خوش برخورند. به وعده وفا می‌کنند و حاجت‌ها را روا.
اگر تهدید کنند، گذشت می‌کنند، و اگر وعده دهند، وفا می‌کنند
پس آنها در وعده و وعده اهل فضل‌اند.
چشمهای علم خدا و کوههای دین اویند.
پس اگر بفهمی؛ آیا برای کوههای پایانی است؟
آنان همچون ستارگانی هستند که هرگاه یکی از آنها پنهان شود. ستاره‌ای همانند آن ظهرور می‌کند
و بر آن که پنهان شده و بر آن که ظهرور کرده، خداوند، نگه دارنده [دین] درود می‌فرستد.
آنان بندگان مولایشان، و سرپرستگان بندگان اویند
و در روز حشر و روز گواهی، گواهانی بر ایشان خواهند بود.

۱. مقابل الطالبین: ص ۴۲۷، حياة الإمام محمد مهدي: ص ۲۲۸

۲. ابوالغوث اسلم بن مهوز طهوي منبعی، ادیب و شاعر و از محظیین اهل بیت بنی‌اللہ در گذشته به سال ۵۴ ق است.

هُمْ حُجَّاجُ اللَّهِ أَثْنَا عَشْرَةَ مَسَى

عَدَّذَتْ فَتَابِي عَشَرَ هُمْ حَلْفُ الْهَادِي

بِسْمِ لِاِدْوِ الْأَئْبَاءِ جَاءَتْ شَهْرَةُ

فَأَغْظِنِي بِسَمْوَلَدٍ وَأَكْرِمْ بِسَعِلَادٍ

٦ / ٣

عَلَيْ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْخَوَافِيٍّ

أَمْسَتْ نُجُومَ سَمَاءِ الدِّينِ آفَلَةً وَظَلَّ أَسْدُ الشَّرِّي قَدْ ضَمَّهَا الْخِيَسُ
 غَابَتْ سَمَانِيَّةَ مِنْكُمْ وَأَرْبَعَةَ يُرجِي مَطَالِعِهَا مَا حَنَّتِ الْعِيسُ
 حَسَنَ مَقْعِي يَظْهَرُ الْحَقُّ الْمُنْيَرِ بِكُمْ فَالْحَقُّ فِي غَيْرِكُمْ دَاجٍ وَمَطْمُوسٌ

٧ / ٣

مُحَمَّدُ بْنُ اسْمَاعِيلَ الصَّمِيرِيٍّ

عَشَرَ نُجُومٍ أَفَلَتْ فِي فُلْكِهَا وَيَطْبَعُ اللَّهُ لَنَا أَمْنَالَهَا

١. على بن أبي عبدالله (عبد الله) الخوافي (النحوافي) كان شاعراً، فاضلاً وكان من اصحاب الرضا عليهما السلام، اعون اخبار الرضا: ج ٢ ص ٢٨٠، مقتضب الاتر: ص ٤٧، المناقب لابن شهر آشوب: ج ٤ ص ٣٥٩.

٢. محمد بن اسماعيل بن صالح الصميري، القمي توفي سنة ٢٥٥ قـ كان اديباً شاعراً من اصحاب الهادي عليهما السلام، تصدية يرشى الهادي ويعزى بها العسكري في اعيان الشيعة: ج ٩ ص ١٢٣، رجال الطوسي: ص ٣٩٢ ش ٥٧٧٩، قاموس الرجال: ج ٩ ص ١٢٠ ش ٦٤٥٩.

آنان حجت‌های دوازده گانه خدایند و هرگاه آنان را شمارش کنی،
دوازدهمین از ایشان، جانشین [امام] هدایتگر است.

اخبار مشهوری در میلاد وی وارد شده:

پس بزرگ‌دار این مولود را وکرامی دار آن میلاد را!

۶ / ۳

علی بن عبدالله خوافی^۱

ستارگان آسمان دین، افول کردند
و شیران زمین در پیشه‌ها، ماندگار شدند.
هشت تن از شما رفت‌هاند، و چهارت تن دیگر
امید طلوعشان هست تا زمانی که شتر بانگ بر من آورد.
تا زمانی که حق روشنگر به وسیله شما آشکار شود
و حق در غیر شما، ظلمانی و محو شدنی است.^۲

۷ / ۳

محمد بن اسماعیل صمیری^۳

ده ستاره از فلکشان افول کردند
و خداوند همانند آنها را برای ما من تاباند.

۱. الادب في ظلل الشیعه: ص ۱۸۶.

۲. علی بن أبي عبدالله خوافی (حوالی)، شاعری فاضل و از اصحاب امام رضا بشه است. نام وی به صورت‌های علی بن عبدالله و علی بن احمد حوقی آمده است.

۳. معنی‌الآخر: ص ۴۸، نیسان انسیمه: ج ۲ ص ۳۲، بخار الانوثار: ج ۲۹ ص ۳۱۸ و ج ۹۹ ص ۵۲ ح ۱۱.
۴. محمد بن اسماعیل بن صالح الصمیری، القی در گذشته به سال ۲۵۵ق، ادیب و شاعر اهل سنت^۴ و از اصحاب امام هادی^۵ است. وی قصیده‌ای در رثا و سوگواری امام هادی^۶ سروده که در ضمن آن، به امام حسن عسکری^۷ تسلیت می‌گوید.

بِالْحَسَنِ الْهَادِي أَبْيَ مُحَمَّدٌ
 تُدْرِكُ أَشْيَاعَ الْهُدَى آمَالَهَا
 وَيَقْعُدُ مَنْ يُرَجِّعُ طَلَوَةً
 يَظْلُمُ جَوَابَ الْفَلَاجَرَالَهَا
 ذُو الْقَيْسَيْنِ الطَّوْلِ الْحَقُّ الَّتِي
 لَا يَسْقَبُ اللَّهُ مَنْ اسْتَطَعَهَا
 إِلَّا حُجَّاجُ الرَّحْمَنِ بِحَدِّ عَشَرَةَ
 آتٍ بِثَانِي عَشَرِهَا آمَالَهَا

با ابو محمد حسن هادی

پیروان هدایت به آمالشان می‌رسند.

و پس از او کسی است که امید طلوعش هست

عطایای پیماینده بیابان را می‌دهد.

صاحب دوغیبت حق طولانی

که خدارند از هر کس آن را طولانی کند نمی‌پذیرد.

حجت‌های بازده‌گانه خدای مهربان

که با دوازدهمین حجت به آرزوها بشان می‌رسند.^۱

الفصل الرابع

مَاذِجُ مِنْ أَشْعَارِ الْقَرْنِ الْأَرْبَعِ

١ / ٤

أَبُو فَرِيزُ الْحَمْدَانِيُّ^١

شَافِعِيُّ أَحْمَدُ التَّبَّيُّ وَمَوْلَاهُ

عَلَيُّ وَالْإِنْثُ وَالْسَّبْطَانِ

وَعَلَيُّ وَبَاقِرُ الْعِلْمِ وَالصَّادِقُ

تَمَّ الْأَمْنِيَّ بِالثَّبَانِ

وَعَلَيُّ وَمُحَمَّدُ بْنُ عَلَيٌّ^٢

وَعَلَيُّ وَالْعَسْكَرِيُّ الدَّانِي

وَالْإِمامُ الْفَهْدِيُّ فِي يَوْمِ لَا

يَنْفَعُ إِلَّا غُفرَانُ ذِي الْقُسْفَرَانِ

١. أبو فراس، العارث بن أبي العلاء، سعيد بن حمدان بن حمدون الحمداني التغلبي. كان فرد دهراً وشمس عصره أدباً وفضلاً، وكarma وبلاً ومجدًا، وبلاحةً وفروسيّةً وشجاعةً، وشعره مشهور، وكان الصاحب يقول: بدئي الشعر بمدك وختّم بملك، يعني امرأ القيس وأبا فراس. كان يسكن منيغ، ويستقل في بلاد الشام في دولة ابن عمّه أبي الحسن سيف الدولة، وانتشر في عدة معارك معه حارب بها أزروم، وأسر مرتين، ولد سنة ٣٢٠ أو ٣٢١، وقتل سنة ٣٥٧ ق (راجع: الغدير: ج ٣ ص ٤٠٥ وأعيان التشيعة: ج ٣ ص ٣٧).
٢. صحّحناه من كتاب «الغدير».

فصل چهارم

نمونه‌هایی از سروده‌های قرن چهارم

۱ / ۴

ابوفراس حمدانی^۱

احمد پیامبر شافع و مولای من، است.

فیض علی و دختر پیامبر و دو نواده او بیند

و علی و باقر علم و صادق

سپس امامتدار بیان

و علی و محمد بن علی

و علی و عسکری که همین نزدیکی‌ها است

و امام مهدی در روزی که

جز آمرزش آمرزش شگر، چیزی سودی ندارد.^۲

۱. ابو فراس حارث بن سعید بن حمدان بن حمدون حمدانی تقلیبی، از ادایی بزرگ قرن چهارم، بیگانه زمان خود و در فضل، ادب، کرم، بزرگی، مجد، بلاغت، زیرکی و شجاعت، خورشید روزگارش بود. شعر او مشهور است. صاحب بن عباد می‌گفت که: «شاعری به پادشاهی آغاز شد و با پادشاهی بیان یافت»؛ یعنی با امروزالقیس و ابوفراس، در شهر متوجه سکونت داشت و در زمان حکومت پسر عمویش ابو الحسن سیف الدوله، در شهرهای شام می‌چرخد. در چندین جنگ، آوازه‌ای به هم زدکه در آنها بارومیان جنگید و دو بار اسیر گشت. در سال ۳۲۰ یا ۳۲۱ ق، به دنیا آمد و در سال ۳۵۷ ق، کشته شد.

۲. السناق، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۱۴، المقدمة: ج ۲ ص ۴۱۵.

١٩٣٦ . وله أيضاً:

أَخْشَاهُ إِلَّا بِأَحْمَدَ وَعَلَيْهِ وَسِطِيهِ وَالإِمَامِ عَلَيْهِ اللَّهُ فِينَا مُحَمَّدٌ بْنُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ أَكْرَمٌ بْنُهُ بْنُ عَلَيْهِ اللَّهُ أَكْرَمُهُ أَبْنَيْهِ الرَّكِيْ حَقِّيْ مُحَمَّدٌ وَعَلَيْهِ يَوْمَ غَرْضِيِّ عَلَى الْإِلَهِ الْقَلِيلِ	لَسْتُ أَرْجُو التَّسْجَاهَ مِنْ كُلِّ مَا وَبِسِنْتَ النَّبِيَّ فَاطِمَةَ الصَّاهِرِ وَالشَّقِيقَ التَّقِيَّ بِاقِرِّ عِلْمِ وَابْنِهِ جَعْفَرَ وَمُوسَى وَمَوْلَانِيَّ وَأَبِي جَعْفَرٍ سَمِّيَّ رَسُولِيَّ وَابْنِهِ الْقَسْكَرِيَّ وَالْقَائِمِ الْمُظَهِّرِ فَهُمْ أَرْجَى بُلُوغَ الْأَمَانِيَّ
--	---

٤ / ٤

أَبُو القَاسِمِ الزَّاهِيٌّ^١

فِي مِسَايِّهِمْ وَابْتِكَارِيِّ
وَالْأَسْبَاطِ أَنوارِ قَلْبِيِّ

١. علي بن إسحاق بن خلف القطان البغدادي، الشهير بال Zahī. شاعر عبقري، تحرّر في شعره إلى أهل بيت الوحدى ودان بذهبيهم، وأكثر شعره فيهم بحيث عد في طبقة المجاهدين من شعرائهم، ونجزالة شعره وجودة تشبهه وحسن تصويره. لم يدع لأزياضه انماجه متداها من إطرائه. وندسته ٣١٨ ق، وتوفى ببغداد سنة ٣٥٢ ق، وقيل: بعد سنة ٣٦٠ ق (راجع: المدير: ج ٣ ص ٣٩١).

من به رهایی از هر چه می‌ترسم.
 جز به احمد و علی امیدی ندارم
 و [جز] به دختر پیامبر، فاطمه پاک
 و دو فرزند او و امام علی [بن الحسن]
 و پاک و پاکبزه شکافنده علم خدا
 در میان ما محمد بن علی
 و برش جعفر و موسی و مولای من
 علی و او را به بهترین صورت گرامی بدار
 و ابو جعفر هم نام رسول خدا
 و بعد پسر پاکش علی
 و پسر او عسکری و قائمی که
 حق محمد و علی را آشکار می‌کند.
 برای رسیدن به آرمان‌هایم به اینها امید بستادم
 در روزی که به پیشگاه خدای والا آورده شوم.^۱

۲ / ۴

ابوالقاسم زاهی^{*}

پدران اسپاط، روشنایی دل من هستند
 در شب‌ها و صحیح‌هایم.

۱. السناب، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۱۴.
۲. علی بن اسحق بن خلف قطان بغدادی، نامبردار به « Zahی »، شاعری نایبه است که شعرش را به جانبداری از اهل بیت وحی، اختصاص داد و مذهب اهل بیت را برگزید و چنان فراوان در باره آنان شعر سرود که از زمرة شاعران اهل بیت به حساب می‌آید. به جهت استواری شعر او و زیبایی تشبیه‌ها و خوبی تصویرگری‌هایش، معجم‌نگاران، جازه‌ای جز ستودنش ندیده‌اند. او در سال ۳۱۸ق، در بغداد، زاده شد و در ۳۵۲ق یا پس از ۳۶۰ق از دنیا رفت.

مَنْهُمُ الْمُسْمُومُ إِذْ لَدَعَهُ

بِلَدَعِ الْثَّمَمِ لَدَعَ الشَّرَابِ

وَقَتِيلُ الظُّفُوفِ يَا لَهَفَ قَلْبِي

لِشَتِيلِ قَلْ فِيهِ اصْطَبَارِي

وَالْفَقْتِي السَّجَادُ وَالْبَاقِرُ الْأَمْجَدُ

وَالصَّادِيقُ خَدْنُ الْوَقَارِ

ثُمَّ مَدْفُونٌ بِمَقْدَادٍ يَغْتَسِي

فَبِرَّةٍ وَسَنَى بِطَيْبِ الْمَزَارِ

وَالرُّضَا فَارِضٌ بِهِ ثُمَّ ذَرَةٌ

وَابِكَهُ بِالْهَاطِلَاتِ الْفَزَارِ

وَسَمِيُّ الْمُصْطَفَى يَا آلَ أَنْجَدٍ

طَائَ حَزْنِي بَعْدَهُ وَافْتِكَارِي

وَعَلَى صَاحِبِ الْعَسْكَرِ الْمُفَرَّجُ لِي

بَابٌ بِفَرْطِ اذْكَارِي

وَأَخْوَ الإِحْسَانِ أَعْنِي إِمامِي

حَسَنًا وَالرُّكْنُ ذُو الْمُسْتَجَارِ

ثُمَّ مَهْدِيٌ إِلَيْهِ اشْتَهِاقي

طَائَ وَجْدِي بِهِ وَانْبَظَارِي.

نمونه‌هایی از سرودهای فرن چهارم....

یکی از آنها را مسوم کردند آن هنگام که
اشرار او را با دادن سم کشته، رنجور کردند،
و کشته شده در طف، مایه اندوه دلم؛
کشته‌ای که با آن صبرم به پایان رسید.
سبجاد جوانمرد، و باقر باعظمت
و صادق که هموزن وقار و آراستگی است.
سپس کسی که در بغداد دفن است و
تبر و مزار پاکش از من پنهان نگه داشته شده.
از رضا خشنود باش و آذگاه زیارت ش کن
و برایش سبل آسا و فراوان گریه کن
و هنام مصطفی، خاندان والا
اندوه و بربیانی ام پس از او طولانی شد
و بر آن که در عسکر بود و برایم دری گشوده شد
از شدت یاد او
و هم ردیف احسان یعنی پیشوایم
حسن و رکن مستجار
و سرانجام مهدی که مشناق اویم
و حال و هوایم برای او طولانی شده و در انتظار اویم.^۱

^۱ استاقب، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۲۶.

٣ / ٤

الصَّاحِبُ بْنُ عَبَادٍ^١

الطَّاهِرِيْنَ وَسَيِّدِ الْقَبَادِ	بِمُحَمَّدٍ وَوَصَّيْهِ وَابْنِهِمَا
وَسَقِيِّ مَعْوِثِ بِشَاطِيْنِ الْوَادِي	وَمُحَمَّدٍ وَبِجَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلِيِّ الطَّوْسِيِّ ثُمَّ مُحَمَّدٍ	وَعَلِيِّ الطَّوْسِيِّ ثُمَّ مُحَمَّدٍ
بِلِقَائِمِ الْمَبْعُوثِ بِالْمِرْصَادِ	حَسَنٍ وَأَتَيْعَ بَعْدَهُ بِإِمَامَتِهِ

١٩٣٧ . وَلَهُ أَيْضًا:

وَبِعَابِدٍ وَبِبَاقِرِيْنَ وَكَاظِمٍ	بِمُحَمَّدٍ وَوَصَّيْهِ وَابْنِهِمَا
وَالسَّكَّرِيِّ الْمُسْتَقِيِّ وَالْقَائِمِ	ثُمَّ اَرْضَاء وَمُخْتَدِيِّ ثُمَّ اَبِيهِ

١. هو أبو القاسم إسماعيل بن أبي الحسن عباد بن العباس الطالقاني: ولد سنة ٣٢٦ ق. فقيه من الفقهاء الذين أتت عليهم حرودها: فهي تستدعي الإفاضة في تحليلها من ناحية انعلم طوراً، ومن ناحية الأدب تارة، كما تسترسل القول من وجة السياسة مرات، ومن وجهة العظمة أخرى، إلى جود هامر وفضل واشر، وفضائل لا تحصى.

وصفه تبيخنا الحز العائمى بأنه معحقق متكلم عظيم الشأن جليل القدر، كما أنَّ التعالى جعله أحد أئمة اللغة الذين اعتمد عليهم في كتابه فقه اللغة، وقال السيد في الدرجات الأربع: إنَّ أصحاب قال قصيدة معاشرة من الألف، التي هي أكثر العروض دخولاً في المتنور والمنظوم، وهي في مدد أهل البيت عليهم السلام في سبعين بيها، فتعجب الناس، وتدوايتها الرواة، فسارت سير الشمس في كل بلدة، فاستمرَّ على تلك الظرفية وعمل قصائد كل واحدة منها خالية من حرف واحد من حروف الهجاء، وبقيت عليه واحدة تكون خالية من الواو، وتوفى سنة ٣٨٥ ق. بأذري (راجع: المقدير: ج ٤ ص ٤٢).

۳ / ۴

صاحب بن عباد^۱

به محمد و وصی او و دو پسر پاکش

و سرور عبادت پیشگان

و به محمد و به جعفر بن محمد

و هم نام برانگیخته در کرانه وادی

و علی که در طوس است سپس محمد

و علی مسوم شده و سپس هادی

و حسن، و دنباله رو پس از اویم

اماًت قائم را که آماده ظهور است.^۲

سروده‌ای دیگر از او:

به محمد و وصی او و دو پسرش

و به عابد و باقر و صادق و کاظم

سپس رضا و محمد و پسرش

و عکری متّی، و قائم

۱. ابو القاسم اسماعیل بن ابوالحسن عباد بن عباس طائفی، در ۳۲۶ ق، زاده شد. شخصیت صاحب، چنان است که شخص سخنداهن هم ناتوان از پی بردن به همه ابعاد آن است. بررسی شخصیت او، به چند جهت نیاز دارد: از یک طرف درباره علمنش و از سوی دیگر، در باره ادبیاتش و نیز از جهت سیاستداری اش و نیز از بزرگی‌های اخلاقی‌ای که دارد (از جود سرشار، شاستگی فراوان و فضایل غیرقبل تماراشش). شیخ حُرم عاملی، از او چنین تجلیل کرده است: «محقق، متکلم، عظیم الشأن و جلیل القدر». نهانی هم اور از جمله «پیشوایان لغت» معرفی کرده که در کتاب فقه اللئعنه خویش، بر آیان اعتماد کرده است. سیدعلی خان، در ادراجهات از فیضه‌گذته است: «صاحب، قصیده‌ای در باره اهل بست نهیلا در هفتاد بیت. سروده که الف ندارد و مردم از آن به شگفت آمدند و راویان، آن را برای همیدیگر نقل کردند و چون ان حرکت خورشید، در هر شهری دهان به دهان می‌گشت. نیز وی قصاید سروده که هر کدام از آنها فاقید یکی از حروف الفباءست مگر حرف واو [که به سرودن آن نرسید]». صاحب در سال ۳۸۵ ق در ری درگذشت.

۲. السناق، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۲۲۵.

أرجو النّجاةَ مِنَ المَوَاقِفِ كُلُّها
حَتَّى أَصِيرَ إِلَى نَعِيمِ دَائِرٍ

٤ / ٤

أَبُو الْفَنَاحِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ كَشَاحِمٍ

نَبِيٌّ شَفِيعٌ وَالْبَتُولُ وَخَيْدَرٌ
وَبِبِطَاهُ وَالسَّجَادُ وَالبَاقِرُ الْمَجْدِيُّ
يَجْعَفُ بِسَمْوَى بِالرَّضَا يَسْمَعُهُدٌ
يَنْجُلُ الرَّضَا وَالْعَسْكَرِيُّ وَالْمَهْدِيُّ

٥ / ٤

فَمُحَمَّدُ بْنُ حَبِيبِ الصَّبَّانِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ
وَعَلَّتْ عَلَيَا نَضْرَةً وَوَسَامٌ

١. أبو الفتح محمد بن الحسين بن السندي بن شاهد الرملني، المعروف بكشاجم: هو نابغة من رجالات الأمة، وفذه من أفذادها، كان شاعراً كاتباً متكلماً منجماً منطقياً محدثاً، وإنما ثقب نفسه بكشاجم إشارة بكل حرف منها إلى علمه. وبالكاف إلى أنه كاتب، وبالثنين إلى أنه شاعر، وبال ألف إلى أدبه أو إنشاده، وبالجيم إلى نبوغه في الجدل أو جوده، وباليم إلى أنه متكلم منطقى أو منجم.

كانت ولادته في أواسط القرن الثالث كما ينحو من شعره، وكان إماماً صادقاً للتشيع، موالياً لأهل بيت الروح، متفانياً في ولائهم.

وكان من مصاديق الآية الكريمة «يُخْرِجُ الْحَقَّ مِنَ الْمَيْتِ» (الأنعام: ٩٥) فإنَّ نصب جده السندي بن شاهد وعداءً لأهل البيت الطاهر، وضطهده وأضطهاده الإمام موسى الكاظم عليه السلام في سجن هارون متساربه الركبان، إلا أنَّ حفيده كان من معينيه والمهاجرين بولاتهم، ووقع الاختلاف في تاريخ وفاته فقيل: سنة ٣٦٠ وقيل: سنة ٣٥٠ وقيل: سنة ٣٣٠ (راجع: الفدرور: ج ٤ ص ٤).

٢. محمد بن حبيب الصبي (م ح ٤٠٠) من شعراء أهل البيت المتتصدين وشعرهجيد جداً، له قصيدة في رثاء الرضا عليه السلام حين ذاره (عنون الخبر بالرضا عليه السلام: ج ٢ ص ٢٨١، اعيان النعمة: ج ١ ص ١٧٤).

امید نجات از تمامی مواقف قیامت دارم
تا به نعمت دائمی برسم.^۱

۴ / ۴

ابو القعْدَةِ مُحَمَّدُ بْنُ كَثَاجِمٍ^۲

پیامبر شفیع من است، و نیز بتول و حبدر
و دو نواده او و سجاد و باقر با عظمت
جعفر و موسی و رضا و محمد
فرزند رضا، و دو عسکری و مهدی.^۳

۵ / ۴

محمد بن حسین^۴

صلوات خدا بر محمد پیامبر
و بر علی که درخشش و دل انگیزی او را فرا برد

۱. المتنابق، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۲۵، المقدیر: ج ۴ ص ۶۷.

۲. ابو القعْدَة، محمود بن محمد بن حسین بن سندی بن شاهک رملی، مشهور به «کشاجم»، نایبه‌ای از بزرگان امت اسلامی است؛ نادرۀ دوران، شاعری نویسنده، متکلم، ستاره‌شناس متعصّدان و محدث.

لقب دادن او به کشاجم، برای اشاره هر یک از حروف این کلمه به دانشی از دانش‌های اوست. کاف، اشاره به کاب (نویسنده) بودن، شین، به شاعری، الف، به دیب بودن، چیم به جذلی بودن یا به جود (سخاوت) او است. و میم اشاره به متکلم منطقی و یا منجم بودنش است.

او متولد میانه‌های قرن سوم است. همان گونه که در شعرش اشاره می‌کند، شیعه‌ای صادق بود. از دوستداران اهل بیت وحی، و ذوب در ولایت آنان. او، مصادیق آیه شریف «از نده را از مرده بیرون می‌آورد» بود. جدش سندی بن شاهک، مردی ناصبی و از دشمنان اهل بیت می‌باشد بود که امام کاظم علیه السلام را در زندان هارون، تحت فشار قرار داد که آواز داشت زیانزد است؛ اما نو ای، از دوستداران اهل بیت می‌باشد بود که آشکارا به ایشان، اعلام وفاداری می‌کرد. در تاریخ درگذشت او اختلاف هست. گفته شده به سال ۳۶۰ یا ۳۶۰ یا ۳۶۰ یا ۳۶۰ از دنیا رفته است.

۳. المتنابق، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۲۶.

۴. در گذشته حدود سال ۴۰۰ از شعرای اهل البیت علیهم السلام. شعر وی عالی است. تصیده معروفش در رثای امام رضا علیهم السلام هنگام زیارت مزار ایشان است.

وَكَذَا عَلَى الْأَهْرَاءِ صَلَّى سَرْمَدًا
 وَعَلَى الْحُسَنِ لِوَجْهِ الْإِكْرَامِ
 صَلَّى فَكْلُ سَيِّدٍ وَهُمَامَ
 أَزْكَى الصَّلَاءَةِ إِنْ أَبْسَى الْأَقْوَامَ
 فَسِيمُ بِهِ يَسْتَئْذَنُ الْأَقْوَامَ
 صَلَّى عَلَيْكَ وَلِصَلَاءَةِ ذَوَامَ
 وَعَلَى عَلَيْكَ مَا أَسْتَرَ كَلَامَ
 عَمَّ لِبَلَادَ لِفَنْدِهِ الْأَظْلَامَ
 تَمَّ الْتَّظَامُ فَكَانَ فِيهِ تَسَامُ
 بَاقٍ وَأَنْ يُسَوِّقَ الْأَحْكَامَ

وَعَلَيْهِ صَلَّى ثَمَّ بِالْحَسَنِ ابْنَتَدِي
 وَغَلَى عَلَيْ ذِي الشَّقِّ وَمُحَمَّدٌ
 وَعَلَى الْمُهَدَّبِ وَالْمُطَهَّرِ جَعْفَرٌ
 انْصَادِي الْمَأْثُورُ عَنْهُ عِلْمٌ مَا
 وَكَذَا عَلَى مُوسَى أَبْيَكَ وَبَعْدَهُ
 وَعَلَى مُحَمَّدِ الرَّكَيِّ فَضْوَعِفتَ
 وَعَنِ الرِّضا ابْنِ الرِّضا الْخَسِنِ الَّذِي
 وَغَلَى خَلِيفَتِهِ الَّذِي لَكُمْ بِهِ
 فَهُوَ الْمُؤْمَلُ أَنْ يَعُودَ بِهِ الْهُدَى

و همین طور بر زهرا درود ابدی فرستاد،
پروردگار که به حق واجب او داناست.
بر او درود فرستاد، و سپس بر حسن
و بر حسین به خاطر بزرگداشت شخصیت او
و بر علی تقوا پیشه و بر محمد
درود فرستاد و همگی آنان سرور و را مردند
و جعفر مهدی و پاک
بهترین درودها بر او هر چند دیگران نخواهند
و بر صادق که هر چه علم در اختیار دارد از او نقل است
و گروه‌ها برای گرفتن علم به او متول می‌شوند
و همین طور درود فرستاد بر پدرت موسی
و پس از او بر تو درود فرستاد و صلوات ادامه دارد
و بر محمد پاک که صلوات چند برابر است
و بر علی تا زمانی که کلام تداوم دارد.
و بر رضا ابن الرضا، حسن که
به خاطر رحلت او شهرها در تاریکی فرو رفته‌اند
و بر جانشین او که
نظام امامت با او کامل شد.
اوست آن آرزویی که هدایت به او باز می‌گردد
ماندگار است: و احکام با او استحکام می‌یابد.^۱

۱. الشناقب، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۲۲.

الفصل الخامس

مَاجِرٌ مِّنْ أَشْعَارِ الْقَرْنِ الْخَامِسِ

٦١٥

السَّيِّدُ الرَّضِيُّ

تَعَثَّرَ مِنْهُمْ رَسُولُ اللَّهِ وَالْكَاشِفُ الْكَرِبَابِ إِذَا الْكَرْبَابُ عَرَىٰ

١. الشَّرِيفُ الرَّضِيُّ ذُو الْحُسْنَى، أَبُو الْحُسْنِ مُحَمَّدُ بْنُ الطَّاهِرِ ذُو الْمُنْقَبَتَيْنِ، أَبُو أَحْمَدِ الْحُسْنَى بْنُ مُوسَى بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ مُوسَى بْنِ إِبرَاهِيمَ بْنِ الْإِبَامِ مُوسَى الْكَاطِمِ بْنِهِ، وَنَدَسْتَنَةُ ٢٥٩ قَ وَتَوْفَى سَنَةُ ٤٠٦ قَ وَدُفِنَ بِدارِهِ فِي بَغْدَادِ، ثُمَّ تُقلَّ إِلَى مَشْهُدِ الْحُسْنَى بِكَرْبَلَاءِ.

أَبُوهُ: وَرَتِ الشَّرِيفُ الرَّضِيُّ الْمَجْدُ وَالْمَلَأَ عَنْ أَبْوَيْنِ جَلَلِيْنِ، عَلَويَّيْنِ طَالِبِيْنِ، وَلِعَلَّهُ لِذَلِكَ نَقْبُ ذُو الْحُسْنَى. وَنَهَى كَتَبُهُ مِنْهَا: كِتَابُ مَجَازَاتِ الْأَذَارِ النَّبُوَّةِ، وَكِتَابُ تَلْخِيصِ الْبَيَانِ عَنْ مَجَازَاتِ التَّرْقَانِ، وَكِتَابُ الْخَصَائِصِ وَنَهْجُ الْبَلَاغَةِ، أَشَعَّ قَرِيبُ الدِّينِ هُمْ أَفْصَحُ الْعَرَبِ؛ لَأَنَّهُ مُكْثُرٌ مُجِيدٌ، وَلَأَنَّ الْمُجِيدَ مِنْهُمْ لَيْسَ بِمُكْثُرٍ، وَالْمُكْثُرُ لَيْسَ بِمُجِيدٍ.

كَانَ أَوْحَدُ عُلَمَاءِ عَصْرِهِ، وَقَرَأَ عَلَى أَجْلَاءِ الْأَفْاضِلِ، فَكَانَ أَدِيْبًا بَارِعًا مُتَمَيِّزًا، وَفَقِيهًا مُتَبَرِّغاً، وَمُتَكَلِّمًا حَادِقًا، وَمُفْسِرًا لِكِتَابِ اللَّهِ وَحَدِيثِ رَسُولِهِ مُحَلِّقًا، وَأَخْفَتَ مَكَانَةَ أَخِيهِ الرَّضِيِّ الْعَلِيِّ شَيْئًا مِنْ مَكَانَتِهِ الْعُلِيَّةِ. كَمَا أَخْفَتَ مَكَانَتِهِ الشَّعْرِيَّةَ شَيْئًا مِنْ مَكَانَةَ أَخِيهِ الرَّضِيِّ الشَّعْرِيِّ. وَلَهُذَا قَالَ بَعْضُ الْعُلَمَاءِ: لَوْلَا ازْرَضَى لِكَانَ الرَّضِيُّ أَشَعَّ النَّاسِ، وَلَوْلَا انْرَضَى لِكَانَ الرَّضِيُّ أَعْلَمَ النَّاسِ، وَكَمَا كَانَ الشَّرِيفُ شَاعِرًا غَافِلًا، فَقَدْ كَانَ كَاتِبًا بِلِيْغًا وَمُنْشِاً فَدِيرًا، فَقَدْ ذَكَرَ وَأَنَّ لَهُ كِتَابٌ رِسَالَاتٌ فِي ثَلَاثَ مَجَلَّدَاتٍ (رَاجِعٌ: اعْيَانُ السَّعْدَةِ: ج ٩ ص ٢١٦).

٢. عَرَاءُ امْرٍ: إِذَا عَشَيْهُ وَاصْبَاهُ (الْعَيْنِ).

فصل پنجم

نمود امی از سرده های قرن پنجم

۱/۵ سید رضی ۱

گروهی که پیامبر خدا از آن گروه است و بر طرف کنندۀ گرفتاری؛ هنگام گرفتاری است

۱. شریف رضی ذو الحسین (دارای دو نژاد اصیل از طرف پدر و مادر) ابوالحسن محمد بن ابی احمد صاحب السنقبیین (صاحب دو سنقبت)، حسین بن موسی بن محمد بن موسی بن ابراهیم پسر امام کاظم باشد، به سال ۲۵۹ هجری در بغداد زاده شد و به سال ۴۰۶ در گذشت و در خانه اش در بغداد به خاک سپرده شد. و جنازه اش بعداً به کربلا منتقل گردید.

پدر و مادر او: شریف رضی مجد و بزرگواری را از پدر و مادری جنیل القدر، علوی طالبی به ارت برده، و از همین رویه ذو الحسین ملقب شده است. او کتاب هایی در دراز جمله: محاذات الآثار النبوية، تلخیص البيان عن محاذات القرآن، الخصالیق و نهجه البلاغه، او توائمندترین شاعر قریش است که فصیح ترین عرب هایند؛ برای این که از بیادگوی خوبیگویی است، در حالی که خوبیگویانی هستند که زیادگو نیستند، وزیادگو گویانی که خوب گو نیستند، او یکی از عمالان روزگارش بوده و نزد بزرگان فاضلی درس خواند. او دیب، خبره، شاخص، فقیه، متبحر، متکلم حاذق و مفترّق قرآن و حدیث پیامبر خدا، و اهل حلقة درس بود. جایگاه علمی برادرش سید مرتضی، جایگاه او را تحت الشعاع قرار داد. همان گونه که جایگاه شاعری او، شعر برادرش را تحت الشعاع خود قرار داد. از این روست که عائمه گفته است: اگر سید رضی نبود، سید مرتضی توائمندترین شاعران بود و اگر سید مرتضی نبود، سید رضی عالم ترین مردمان بود. همان طور که شریف رضی شاعری همتا بود، تویینده‌ای شیوانویس و قلم به دستی توائمند بود. کتاب رسائل در سه جلد از نگاشته‌های او بوده است.

وَحِسَامُ اللَّهِ فِي يَوْمِ الْوَغْرِي الَّذِي لَمْ يَقُدِّمْ غَيْرُهُ لِمَا دَعَا بِخَسِيِّ الْثُمُّ وَهَذَا بِالظَّبْنِ؟ الْفَوْلُ وَمُوسَى وَالرَّضَا وَالَّذِي يَنْتَظِرُ الْقَوْمُ غَدَّاً وَبُدُورُ الْأَرْضِ نُورًا وَسَنَّاً وَغَدَّاً سَاقُونَ مِنْ حَوْضِ الْرُّوْدِيِّ.	صِهْرَةُ الْبَاوِنِ عَنْهُ تَفَتَّهُ أَوْلُ التَّاسِينِ إِلَى الدَّاعِي لُّمَمْ سِبَطَاهُ الشَّهِيدَانِ فَهُذَا وَعَلَيِّ وَابْنَهُ الْبَاقِرُ وَالضَّادِيقُ وَعَلَيِّ وَابْنَهُ وَابْنَهُ يَا جِبَالُ الْمَجْدِ عَزَّاً وَعَلَّا أَنْسُمُ الشَّافُونَ مِنْ دَاءِ الْفَعَما
---	--

و داماد او که جانش را در راه او بخشد
و شمشیر خدا در روز غوغای نبرد
نخستین پاسخ دهنده به دعوت کننده
که در پاسخ دعوت، کسی بیز او سبقت نگرفت.
سپس دو سبط شهید او که آن بکی
با نوشیدن زهر و این بکی باله شمشیر کشته شدند
و علی و پسرش باقر و صادق در گفتار
و موسی و رضا
و علی و پدر و پسرش
و آن که مردم منتظرند که فردا بباید.
ای کوه‌های مجد و عزّت و سربلندی
و ماه‌های شب چهارده زمینی و روشنایی و رفعت
شمایان شفاذهنه بیماری کوری هستند
و فردای قیامت از حوض سیراب کننده می‌نوشانند.^۱

۱. المسنون، ابن شهر آشوب: ج ۱ ص ۳۱۲.

فصل ششم

منوّه‌ای از سروده‌های قرن ششم قوامی ازی^۱

به میدان دین در، ز عصمت سوار
پیغمبر وقار و فرشته شعار
نه از روزگار و نه ز آموزگار
جهانی از او مانده در انتظار
چرامصلحت دید جبار بار^۲
ستمکار و ناپاک و بی زینهار^۳
نهاده دو دیده نهان و چهار^۴

ز بعد علی یازده سیدند
همه پاک و معصوم و نص از خدای
ز جذو پدر یافته علم دین
یکی مانده زیشان نهان در جهان
اگر گویی ام: غیب آن امام
جهانی پر از لشکر ظلم و جور
شب و روز در غارت یکدگر

۱. امیر بدر الدین، حکیم، شاعر، متخصص به «قوامی» و ملقب به «شرف الشعرا» یا «اشرف الشعرا». وی در قرن پنجم به دنیا آمده و در قرن ششم از دنیا رفته است، ولی تاریخ دقق تولد و وفاتش معلوم نیست. از این شاعر خطه زی، اشعار جندانی در دست نداریم. از سروده‌های قوامی علاوه بر مناقب و مراثی خاندان رسالت - که بدان شهرت داشت - قصایدی در مدح، زهد و ععظ باقی مانده است. قوامی، نخستین شاعر فارسی زبان است که در اشعارش با صراحة به تشییع خود اعتراف و به حقانیت مذهبش تصريح کرده است. دیوان اشعار وی، به کوشش سید جلال الدین محمد ارمومی به چاپ رسیده است (دیوان قوامی رازی، مقدمه).

۲. جبار: «بار» در این ترکیب، برای تکریه و تغفیل به کار رفته است؛ مانند: بارالها، بارخداها، باربر و درگارا!

۳. بی زینهار: بی پرهیز، نایر هیزگار.

۴. چهار: آشکار، پیدا.

گر ابليس بد فعل، ظاهر شود
 به نیکو بو د یوسف خوب روی
 بدین وقت، مهدی نیاید بروز
 چو آید به سر، مذت مصلحت
 بروز آید از گنج، عیار^۲ دین
 ز کعبه ندا در دهد جبرئیل

بود سید القوم این روزگار
 به چنگال گرگان زنهارخوار^۱
 به شب، شمس، کی تابد از کوهسار؟
 نشیند ز باران رحمت غبار
 جهان راز عدلش بگردد عیار^۳
 که باطل، نهان گشت و حق، آشکار.^۴

۱. زنهارخوار: بیمان شکن، آن که در امانت خیانت می‌کند.

۲. عیار: جوان مرد، قی.

۳. عیار: اندازه، معیار.

۴. دیوان فوامي رازی ص ۱۴۳، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۴۱.

فصل هفتم

منوشهایی از سروده‌های قرن هفتم

۱ / ۷

عطار نیشاپوری^۱

از خدا خواهند مهدی را یقین	صد هزاران اولیا را بزرگ می‌سین
تا جهان عدل گردد آشکار	یا الهی! مهدی ای از غیب آر
بهترین خلق و برج اولیا	مهدی و هادی و تاج انبیا
در همه جان‌ها نهان، چون جان جان ^۲	ای تو ختم اولیا اندرون جهان
همجو مهدی، در جهان دل زنده‌اند	پاکبازان، عسکری را بنداند
خوانده‌اند از لوح او، اسرار را. ^۳	پاکبازان، دیده‌اند «عطار» را

این اشعار از اوست:

۱. فرید الدین ابو حامد محمد بن ابو بکر ابراهیم بن سحاق عطار نیشاپوری، در سال ۵۴۰ق، در نیشاپور به دنیا آمد. وی کار پدر خود (عطاری) را دنبال می‌کرد. او مرید مجدد الدین بغدادی و رکن الدین سحاق و قطب الدین حیدر بود. چون دیگر عازفان به سفر پرداخت و از مؤوازه التهر تا مکہ، سیاری از مشایع رازیارت کرد و در سال ۶۴۸ق، به دست مغولی کافر کشته شد. از آثار وی است: تذکرۃ الائمه، دیوان اشعار، منطق الطیر، اسرار نامه، الهی نامه و مصیبت‌نامه.
۲. سیمای مهدی موعود در آثیة نثر فارسی: ص ۷۷، به تقلیل از مظہر العجائب و مظہر الأسرار، ص ۷.
۳. سیمای مهدی موعود در آثیة نثر فارسی: ص ۷۸، به تقلیل از لسان القلب به ضعیمة مفاحیل الازاده، ص ۱۳۳ و ۱۳۴.

شدنبَوت ختم بر احمد بدان
نور رحمت از کلام او جلی است
آنکه در دین هدی هادی بود.

از جمیع انبیای هر زمان
بعد از آن ختم ولایت بر علی است
بعد حیدر ختم بر مهدی بود

و نیز از اوست:

ای به محشر، تو شفاعت خواه من
ای ز توروشن جهان نور و علم
صد هزاران اولیا رو بر زمین
یا اللهی! مهدی، از غیب آر
مهدی و هادی و تاج آسیا
ای ولای تو معین آمده
ای تو ختم الأولیاندر جهان
ای تو هم پیدا و پنهان آمده
آنچه من دیدم همه دید تو بود
ای به هر قرنی تو پیدا آمده
عاشقان را عشق تو کرده است مست
ای تو هم معشوق و هم عشق است
دست ما و دامن تو ای امیر
من پنهان خود به تو آورده ام.^۱

۲ / ۷

مولوی^۱

ای شاه شاهان جهان، الله مولانا علی^۲
 ای نور چشم عاشقان، الله مولانا علی
 حمد است گفتن نام تو، ای نور فرخ نام تو
 خورشید و مه هندوی تو؛ الله مولانا علی
 خورشید مشرق خاوری، در بندگی بسته کمر
 ماهت غلام نیک پس، الله مولانا علی
 خورشید باشد ذرای، از خاکدان کوی تو
 دریای عمان شبنمی، الله مولانا علی
 موسی عمران در غمت، بنشسته بند در کوه طور
 داوود می خواند زبور، الله مولانا علی
 شاهم علی مرتضی، بعدش حسن نجم سما
 خوانم حسین کربلا، الله مولانا علی
 آن آدم آل عبا، دانم علی زین العباد
 هم باقر و صادق گوا، الله مولانا علی

۱. جلال الدین محمد بلخی رومی، معروف به «مولوی» (۶۰۴ - ۶۷۲ق)، از برجهسته‌ترین شاعران مسلمان و از تأثیرگذارترین مشایخ تصوف و عرفان است. در کودکی همراه بدر، به قونیه در آناتولی (روم شرقی) هجرت کرد و تا پایان عمر در آن شهر - پایتخت سلاجقه روم - زیست. در آن جا نزد پدرش بهاء الدین محمد (بهاء‌الله) و بر همان آن دین محقق ترمذی و شمس الدین محمد بن ملک داد تبریزی (شمس تبریزی)، فقہ و حدیث و کلام و عرفان آموخت.

از او پنج اثر با نام‌های: مثنوی معنوی، فیه ما فیه، دیوان شمس، مجالس سمعه و مکتوبات، بر جای مانده است.
 ۲. این تعبیر بدان معنا نیست که مولای ما علی خدماست؛ بلکه خداوند (الله) منادای دوم است، یعنی: «خدایا گواه باش که مولای ما علی است». نیز ممکن است اساساً این ردیف شعری (الله مولانا علی) به معنای «خدایا گواه ما، بلند مرتبه است» باشد.

موسى کاظم هفتمین، باشد امام و رهنا
 گویم علی موسی الرضا، الله مولانا علی
 موسی تقی آی و نقی، در مهر او عهدی بخوان
 با عسکری رازی بگو، الله مولانا علی
 مهدی سوار آخرین، بر خصم پگشاید کمین
 آن شاه چون پیدا شود، الله مولانا علی
 اقرار کن، اظهار کن، مولای رومی این سخن
 هر لحظه سر من لدن، الله مولانا علی.^۱

۳/۷

نظامی کنجی^۲

ای مسلمی برقع و مکنی نقاب سایه نشین چند بود آفتاب
 ای ز تو فریاد، به فریاد رس مستظران را به لب آمدئفس
 هر دو جهان را پر از آوازه کن ملک بر آرای و جهاز تازه کن
 خصه تو کن تا خطا دم زنند سکه تو زن تا امرا کم زنند
 خاص کن قطاع که غارتگرند کم کن اجری که زیادت خورند
 ما همه موریم، سلیمان تو باش ما همه جسمیم، بیا جاؤ تو باش
 وز دگر اطراف، کمین می کنند از طرفی رخنه دین می کنند

۱. کلیات دیوان شمس نیریزی، چاپ رینولد نیکلسون دیوان حضرت شمس، چاپ هند، مطبوعه منشی نولکشور؛ دیوان شمس، نسخه خطی مدرسه شهید مطهری، تهران، به شماره ۲۲۷ و ۷۱۱۴.

۲. جمال الدین ابو محمد الياس بن یوسف بن ذکی بن مؤید، معروف به حکیم نظامی گنجی، حدود سال ۵۳۰ ق، از مادری کردزاد در گنجبه به دنیا آمد. وی هیچ سفری انجام نداد. او از استادان مسلم شعر و زبان فارسی است و از ادبیات فضایل و غزلیات و مثنوی های مخزن الأسرار، خسرو و شیرین و بلطف و مجنون به جای مانده است. در سال وفات وی اختلاف است و به احتمال بسیار زیاد در سال ۶۱۴ ق. درگذشته است.

غُل ده این مسیر از آلدگان
 قلب تو داری، عَلَم آن جا چراست؟
 سر چو مه از بُرد بمانی در آر
 باد دمیدن دو سه قندیل را
 ماهمه خفیم تربیدار شو
 دست بر آور، همه را دست گیر
 با تو کسی را سر واخوات نیست
 جمله مهمات، کفایت کنی
 تابه تو بخشیده شود هر چه هست
 از پی امرزش مشتی غبار
 وز دو جهان، خرقه برانداختن
 زنده‌دل از غالیه موی توست.^۱

بازکش این مسند از آسودگان
 شحنه توبی، قافله تنها چراست؟
 شب به سر ماہ بمانی در آر
 خیز و به فرمای سرافیل را
 خلوتی پرده اسرار شو
 رآفت این خانه آفت‌بزیر
 هر چه رضای تو، بجز راست نیست
 گر نظر از راه عنایت کنی
 دایره بنمای به انگشت دست
 ساتو تصرف که کند وقت کار
 از تو یکی پرده بر انداختن
 مفر «نظمی» که خبرجوي توست

۱. بیار غایب از نظر: ص ۳۸۲، خوش‌های طلائی: ص ۷۰۷.

فصل هشتم

نونهایی از سردهای قرن هشتم

۱۱۸

ابن بیمن فریومدی^۱

ای دل ار خواهی گذر بر گلشن دار البقا

جهد کن کز پای خود بیرون کنی خاز هوا

ور نمی خواهی که پای از راه حق یک سو نهی

دست زن در عروه و ثقای شرع مصطفی

راه شرع مصطفی از مرتضی جو، زان که نیست

شهر علم مصطفی را در، به غیر از مرتضی

مرتضی را دان ولی اهل ایمان تا ابد

چون ز دیوان ابد دارد مثال «ائمه»

۱. امیر محمود بن امیر یحیی الدونه ظفرابی، از شاعران قرن هشتم هجری است که در سال ۶۸۵ق. در فریومد خراسان متولد شد. پدر شاعریش، از طرف سلطان ابوسعید بهادر، مستوفی خراسان بود. ابن یحیی با علاء الدین محمد به گرگان رفت. سپس به خراسان و هرات، سفر کرد و به مدح امراء سربداران و آل کرت پرداخت. دیوان شعر او در زمان اسارتیش در جنگ زواره به غارت رفت و اوی دوباره آن را گردآورد. وی مذهب شیعه داشت و از ذوق عرفانی برخوردار بود. مجموعه اشعارش به پانزده هزار بیت می‌رسد.

بعد ازو، در راه دین گر پیشوا خواهی گرفت
 بهتر از اولاد معمصومش نیایی پیشوا
 کیستند اولاد او؟ اول: حسن و انگه حسین
 آن که ایشان را نبی فرمود: امام و مقتدا
 بعد از ایشان مقتدا، سجاد و انگه باقر است
 چون گذشتی جعفر و موسی و سبط او، رضا
 پس تقی، آنگه نقی، آن گه امام عسکری
 بعد از آن مهدی، کزو گیرد جهان نور و صفا
 کردگار! جان پاک هر یکی زین جمع را
 از کرم در صدر فردوس بربین یده مئکا!

و نیز او می سراید:

بعد ازو، صاحب زمان کز سال های دیر باز
 دیده ها در انتظار روی آن فرخ لفاست
 چون کند نور حضور او جهان را با صفا
 هر کڑی کاندر جهان باشد، شود یک باره راست
 این بزرگان، هر یکی از در جناب ذو الجلال
 از بزرگی، رفعتی فوق سماوات العلاست
 بر امید آن که روز حشر ازین شاهان، یکی
 گوید: این «ابن یمین»، از بندگان خاص ماست
 این عنایت بس بود «ابن یمین» را، بهر آنک
 هر که باشد بنده شان در این دو دنیا پادشاهست.^۱

۱. سیمای مهدی موعود در آئینه نثر فارسی؛ ص ۸۱، به تقلیل از دیوان اشعار ابن یمین فربودی؛ ص ۸.

۲. سیمای مهدی موعود در آئینه نثر فارسی؛ ص ۸۲ به تقلیل از دیوان اشعار ابن یمین فربودی؛ ص ۲۸.

۲ / ۸

حافظ شیرازی^۱

سیاکه رایت منصور پادشاه رسید

نوید فتح و بشارت، به مهر و ماه رسید

جمال بخت ز روی ظفر، نقاب انداخت

کمال عدل به فریاد دادخواه رسید

سپهر، دور خوش اکنون کند که ماه آمد

جهان به کام دل اکنون رسد، که شاه رسید

ز قاطعان طریق، این زمان شوند این من

قوافل دل و دانش، که مرد راه رسید

عزیز مصر به رغم برادران غیور

ز قعر چاه برآمد، به اوچ ماه رسید

کجاست صوفی دجال چشم ملحدشکل؟^۲

بگو بسوز که مهدی دین پناه رسید

ز شوق روی تو - شاه! - به این اسیر فراق

همان رسید کز آتش به برگ کاه رسید

۱. خواجه شمس الدین محمد بن محمد حافظ شیرازی (حدود ۷۲۷-۷۹۲ق)، مشهور به «لسان الفیب»، از مشهورترین شعرای تاریخ ایران و شاعر بزرگ سده هشتم ایران و یکی از سخنوران نامی جهان است. بیشتر شعرهای او غزل هستند.

۲. بر اساس روایات مربوط به آخر الزمان، دجال یک چشم، دارای چشم دنیاپریان است و چشم آخرتین ندارد.

مرو بخواب! که حافظ به بارگاه قبول

ز ورد نیم شب و درس صبحگاه رسید.^۱

*

یا رب آن آهوی مشکین به ختن، باز رسان

وان سهی سرو خرامان به چمن، باز رسان

دل آزره م رابه نسیمی بسواز

یعنی آن جان ز تن رفته به تن، باز رسان

ماه و خورشید به منزل چو به امر تو رسند

یار مهروی مرانیز به من باز رسان

دیده‌ها در طلب لعل یمانی، خون شد

یا رب آن کوکب رخشان به یمن، باز رسان

برو ای طایر میمون همایون آثار

پیش غنقا سخن زلغ و زغن، باز رسان

سخن این است که مابی تو نخواهیم حیات

بشنو ای پیک خبرگیر و سخن باز رسان

آن که بودی وطنش دیده «حافظ» یارب

به مرادش زغربیی به وطن باز رسان.^۲

۱. دیوان خواجه حافظ سیرازی.

۲. برخی معتقدند که حافظ، این غزل را در ستایش شاه منصور سروده است؛ ولی صالح‌لار دل آگاه، به خاطر راز و رمزهایی که در آن یافته‌اند، بر این باورند که می‌توان عطر مهدوی را از آن استفاده کرد.

۳. خوش‌های طلائی: ص ۱۷۶.

۳/۸

حمزه کوچک رامینی^۱

دیدار آن امام امامانم آرزوست
وقت خروج آن شوایمت آرزوست
زین اشتیاق، آه که جانم به لب رسید
ایام او یقین، به دل و جانم آرزوست
در خدمت امام که تا جان کنم نثار
رفتن به رزمگه، سوی میدانم آرزوست
سلطان آل یاسین،^۲ مهدی هادی است
آن کس منم که خدمت سلطانم آرزوست
از بام کعبه نهره «قل جاء»^۳ رسد به من
این حاجت از خدای جهابانم آرزوست
یعقوب وار دیده به ره در نهادام
یک ره جمال آن شه کنعامن آرزوست
فرعونیان به جمله جهان، منتشر شده
از حق، ظهور موسی عمرانم آرزوست

۱. سید حمزه کوچک رامینی، متخلص به «حمزة کوچک»، نام وی تا جایی که کاویدیم در کتب تاریخ و تذکره مذکور نیست جز در: اوراق دست نگاشته و تازه یافته استاد ایرج افشار، مورخ ۷۷۹ق، مجموعه خطی علی بن احمد، مورخ ۸۴۴ق و فتوت نامه سلطانی (ر.ک: فتوت نامه سلطانی، به اهتمام محمد جعفر معجبوب: ص ۱۲۶).

۲. آن یاسین: آل پس، خاندان پیامبر اکرم ﷺ.

۳. اشاره به آیه «وقل جاء الحق و زهق الباطل کان زهقاً» (اسراء: آیه ۸۱). در تفسیر این آیه از امام باقر علیه السلام روایت است که فرمودند: «هنگام قیام حجت علیه السلام و ظهور دولت حقه، باطل از بین می‌رود» (ر.ک: ج ۲ ص ۸۰ ح ۲۳۱).

این روزِ ما شب است که روشن به دیدنیست
 بر آسمانِ دین، مهِ تابانم آرزوست
 دارم هزار دردز اعدای تو کنون
 تدبیر کار چیست؟ که در مانم آرزوست
 در خدمتش نشسته و مقصد یافته
 روز و شبی چو بوذر و سلمانم آرزوست
 عیسی و هم که خضر و هم الیاس، یار او
 بهر امام، دیدن ایشانم آرزوست
 گرد خرابه من تَبَگردم چو جغد شوم
 پلقيس وار مُلکِ سليمانم آرزوست
 سیر آدم ز شوره و از خاکِ بی ثبات
 آن جا که زاغ نیست به بستانم آرزوست
 خرمهره^۱ سیاه نخواهم به هیچ وقت
 در دین حق، چو لولو و مرجانم آرزوست
 هفتاد و سه طریق^۲ که امت بر آن شدند
 یکرنگ و یک مقابل و یکسانم آرزوست
 از شرق تا به غرب همه بُقْعه^۳ و بلاد^۴
 در اعتقاد، چون قم و کاشانم آرزوست
 گیتی، بهشت گشته و خلم از جهان شده
 عالم بدین مراتب و این سانم آرزوست

۱. خرمهره: نوعی مهره درشت و کم قیمت که برگردن اسب و خر می‌بنند.

۲. هفتاد و سه طریق: اشاره به حدیث نبوی که خبر از انتساب امت اسلام به هفتاد و سه گروه می‌دهد.

۳. بقوعه: سرزمین.

۴. بلاد: شهرها، جیل و بنده.

از مهر و مدح مهدی ، در راه حق مقیم
 این عمر خویش بُرده به پایانم آرزوست
 در خدمت رسیده و آن گه برای تو
 نفس عزیز کرده ، به قربانم آرزوست
 ای پیشوای خلق ، چونوح بنی مُضر
 از ببر دشمنان تو توفانم آرزوست
 دائم حدیث «حمزة کوچک» بر این بود
 کز جاه و دولت سر و سامانم آرزوست
 ای مصطفی و خلق و علی از تو شادمان
 در خدمت تو شیوه احسانم آرزوست
 ای مُدحت تو و پدران مُطهرت
 بُر نقش کرده دفتر و دیوانم آرزوست.^۲

۴/۸

خواجوی کرمانی^۲

به مقدم خلف مستظر ، امام همام
 مسیح خضرقدوم و خلیل کعبه مقام

۱. نوح بنی مُضر: مُضر، یکی از اجداد پیامبر اکرم ﷺ است. به این ترتیب، شاعر، نوح بنی را در سلسله پیاکان پیامبر گرامی اسلام لاحظ کرده است.

۲. نسخه خطی کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران به شماره ۳۵۲۸، ص ۲۲۳ (دانش نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۴۲).

۳. کمال الدّین ابوالعلّا محمود بن علی مرشدی، عارف، شاعر، متخصص به «خواجو» و معروف به «نخلیند شعر»، در سال ۶۸۹ق در کرمان متولد شد. خواجو، شعار عرفانی نیز می‌سرود و در غزل‌سرایی، مورد پسند حافظ بود. از جمله آثار اوست: همای و همانیون: گل و نوروز؛ کمال نامه؛ دیوان شعر. خواجو ترکیب‌بند معروفی دارد. سال ۷۰۲ق در کرمان درگذشت (تاریخ ادبیات در ایران: ج ۲ ص ۸۰۹، تاریخ نظم و شعر، ص ۱۹۹، نذکر: شاعران کرمان، ص ۲۲۲، دویست سخنور، ص ۹۱).

شعیب مدین تحقیق، حججه القائم

عزیز مصر هدا، مهدی سپهر غلام

خطیب خطبة افلاک، مُنهی ملکوت

ادیب مکتب اقطاب، محیی اسلام

شه ممالک دین، صاحب الزمان که زمان

به دست رایض^۱ طوعش^۲ سپرده است زمام

به انتظار وصول طلیعتش خورشید

زند در فرش در فشنده، صحیح دم بر بام

نه در ولایت او در خور است رایت ریب

نه با امامت او لایق است آیت عیب

چو شمع جان من از نور حق، منور باد

دماغ من ز نسیم خرد، معطر باد

مراکه مالک ملک ملوک معرفتم

جهان معرفت و ملک دین مسخر باد

دلم که مهر زند آل زر بر احکامش

فادای حکم جهانگیر آل حیدر باد

ضمیر روشن «خواجو» که شمع انجمن است

چراغ خلوتیان رواق شش در باد

روان او که شد از آب زندگی سیراب

رهین منت ساقی حوض کوثر باد

^۱. رایض: رام کننده.

^۲ طوع: انتیاد، فرمانبرداری.

در آن نفس که بود مرغ روح در پرواز

مبارد جز به رخ اهل بیت، چشمش باز!^۱

۵/۸

شیخ حسن کاشی^۲

قائم منتظر امام زمان
قائم الدین فی عباد الله
نیز بر اهل بیت ایشان باد
پاک بودند باطن و ظاهر.^۳

آفرین بر محمد بن حسن
حجۃ الله فی بلاد الله
آفرین بر همه امامان باد
زانک بودند طیب و طاهر

۱. خوش‌های طلائی، ص ۴۸۶.

۲. شیخ حسن کاشی، از شاعران بر جسته شیعه نیمة اول قرن هشتم است که هفت بند معروفی در متن ایش امام علی مبلغ دارد. وی کاشانی الأصل و مقیم در آمل بود و بعد از ۷۰۸ق، درگذشت.

۳. تاریخ محدثی، ص ۱۵۹.

فصل نهم

نموده‌نامی از سروده‌های قرن نهم

۱۱۹

آذری طوسی اسفراینی ۱

السلام ای حججه القائم امام جن و انس

السلام ای شمسه ایوان طاقِ کبریا

السلام ای هادی حق، مهدی آخر زمان

کوکب برج هدایت، برج خورشید هدا

السلام ای خاتم اهل ولایت، السلام

مرحبا ای گوهر دریای رحمت، مرحبا!

عقل اول، دفتر حلم تو را ام الكتاب

عرش اعظم، خیمه جاه تو را پرده سرا

عرصه آفاق را عدلی تو تعدیل النهار

هیئت افلاک را عقل تو خط استوا

۱. شیخ فخر الدین (اور الدین) حمزه بن علی ملک طوسی اسفراینی (۷۸۴ - ۸۶۴ق)، معاصر العینیگ تیموری در سال ۷۸۴ق. در بیهق به دنیا آمد. او چندین بار به هند و مکہ رفت و در سال ۸۶۶ق. دارفانی را وداع گفت و مزارش در اسفراین است. آثار وی عبارت است از: عجائب الدنيا، سعی الصفا، طفرانی همایون و حواله الأنسر،

دوستان را چشم بر راه انتظار از حد گذشت

الصلای کوکِ برج امامت الصلا

در خلاء غیب تاکی این سخن ماند نهان

وقت آن آمد که گردد این حکایت بر ملا

ای تو دریای زلال و ماهمه تشنهزده

تو جهان نعمت و ما مشتهی ناشتا

تو طبیب حاذقی، آخر بگو تا چاره چیست

دارد از ادخال فاسد معدہ دهر املا

تو به جای آدمی امروز و ما اولاد تو

در دم ابلیس فرزندان تو نبود روا

نوح وقتی ما همه در بحر توفان غرقه ایم

کی توان زین موج بیرون آمدن بی آشنا

تو خلیل وقت و مادر آتش نمرود نفس

العطش ای ماء رحمت تشنۀ مائیم ما

ای چو موسی دستِ ثعبان گیر تو دریا شکاف

جهد کن کامد سپاه نفیں فرعون از قفا

عیسی و قتی و خلقی جمله بیماران تو

چشم می دارند زانفایس تو ای عیسی شفا

ای به جای مصطفی در جملة احکام دین

در امور دین مکن بوجهل بدعت رارها

مرتضای ثانی ای برکن بروت خارجی

ذوالفقار حیدری را باز برکش در غرا

تو حسین وقت و ما در کربلای محتشم
 از بزید نفس برهان - ای حسین - این روح ما
 ز هر مأمون هوا مارا چو سلطان می‌گشند
 ای تو تریاک سعادت، خستگان را کن دوا
 عالمی در انتظار توست خاصه «آذری»
 چشم‌ها بر راه روز و شب به امید لقا
 یک نظر در کارِ درویشان خود کن با امام
 تامیں مَگردد از اکسیر لطفت کیمیا
 سوی مظلومان این دورِ ستم، چشمی فگن
 بر گرفتاران این آخر زمان، رحمی نما.^۱

نیاز اوست:

آن سپهسالار بارفعت که هنگام خروج
 قطبِ اعظم باشدش منجوق و مغفر آسمان
 از خیالات دمِ شمشیر او هر صبح و شام
 می‌نماید گاه احمر گاه اصفر آسمان
 چاک گردد از چکاچاک دم تیغش زمین
 شق شود از شفه‌های آن دلاور، آسمان
 از نهیبِ زخم تیر و قوبین ذو القرین او
 در چه مغرب خورد هر شب سکندر آسمان
 شش جهات و چار عنصر را بجنباند ز جا
 کافرین خوانند پروین هفت پیکر آسمان

۱. دیوان آذری اسفرائیلی؛ ص ۱۶.

آسمان در نگذرد از حکم و فرمانِ شما

ای نهاده پای رفعت از زمین بر آسمان.^۱

نیز از اوست:

بیا و بر سر ما سایه‌ای فگن چو همای
به اوج چرخ رسان قبة فلک فرمای
غبار ظلم ز آینه جهان بزدای
زمان توست ایا صاحب الزمان به درآی.

ایا وجود تو بر خلق، سایه‌ای ز خدای
چو آفتات بینه در رکاب رفعت پای
چو آفتات رخ از مطلع صفا بسیای
خدای را چه توبی دستگیر خلق خدای

نیز از اوست:

که باز عرصه آفاق را بیارایند
رهی به گمشدگان طریق بنمایند
غبار ظلم ز روی زمانه بزدایند
جهان ز دست بشد یا امام فرمایند.

مگر به حال جهان التفات فرمایند
چو آفتات ازین تیره شب برون آیند
دری زغیب به روی زمانه بگشایند
درون پرده اسرار تا به کی پایند

نیز از اوست:

برفت از آتش مصباح دین و ملت ضو
موافقت ز میان رفته همچو کیخرو
شعار مصطفوی در بر جهان کُن نو
خدای را مددی یا امام ظاهر شو.

نمایند شعله خورشید شرع را پرتو
خلائق از پی دنیا فتاده در تک و دو
لباس شرع به دکان دیو گشته گرو
خروش و ولونه آخر الزمان بشنو

نیز از اوست:

۱. دیوان آذربایجانی؛ ص ۷۶.

بسی نماند که دوران به آخر انجامد	بیاکه مهلت عالم به اندکی آمد
چو سرو در چمن روزگار بخرامد	رسید وقت که آن ماه امّت احمد
بدین طریق جهان تا کجا سرانجامد؟	زمانه بی تو بجز خون دل نیاشامد
صلای کار بزن یا امام وقت آمد.	برون خرام که تافته‌ها بیارامد

۲/۹

ابن حسام خوشنی^۱

غالیه بر خاک ریزان، تا به کی؟!	ای صبا! افستان و خیزان تا به کی؟!
چون ریاحین، عنبرافشان تا به کی؟!	ای سواد نافه مشک تستارا!
داستان پور دستان تا به کی؟!	قصه از شاه ولایت گوی و بس
قصه دریای عمان تا به کی؟!	با وجود دست گسوهربار او
آخر ای خورشید تابان! تا به کی؟!	عالم از ظلمت، سواد شب گرفت
آشکارا باش، پنهان تا به کی؟!	مرحبا ای مهدی آخر زمان!
کفر و ایمان هر دو یکسان تا به کی؟!	راه حق، حق است و باطل، باطل است
این چنین خوار و پریشان تا به کی؟!	هر زمان گوید خرد کابن حسام!

نیز از اوست:

دل را، سرور وصلت بخت جوان رسید	بازم نوید مردۀ دولت به جان رسید
گویو مسح بود که از آسمان رسید	خاک زمین مرده بُدم، زنده کرد باد

۱. دیوان اذرى استغاثى: ص ۱۰۱.

۲. محمد بن حسام الدین خوشنی قاتنى (۸۷۵-۸۸۲ق)، شاعر سده نهم هجری است. گفته شده است که وی شیعه اسماعیلی بوده است. آرامگاه وی در شهر خوفس از توابع بیرجند واقع شده است. وی صاحب دیوان است.

۳. سیاری مهدی موعد در آئینه نظر فارسی: ص ۸۲، به نقل از: دیوان محمد بن حسام خوشنی: ص ۱۲۵ و ۱۲۶.

اکنون که دور مهدی آخر زمان رسید
شد همزکاب اوی و، قضاهم عنان رسید
صد منت از خدا که ز نو با غبان رسید
از راه منزلت شرف دودمان رسید
کز اهل بیت طاهره خاندان رسید
وز مادر شریف به نسل کیان رسید
عیسی ز دیر دایر علوی از آن رسید
بر ذروه رفعیع مه و اختزان رسید
بگرفت ملک مشرق و تاقیروان رسید
هر صبح و شام خوان فلک را، دو نان رسید
طالع شود به طالع ما، وقت آن رسید
آن جا که «بن حسام»، تو را مدح خوان رسید
گاهی بهار باشد و گاهی خزان رسید
کاندر جهان ز عدل تو، امن و امان رسید.^۱

نه شگفت اگر شکفت گل اندر درون مهد
آن شهسوار منک که بر قدر او، قدر
بستان شرع مصطفوی، پژمریده بود
آن افتخار دوده عمران، که چون پدر
آن مقنای هاشمی فاطمی نسب
از جانب پدر، به پیغمبر شریف شد
تابشکنده صعوبت دجال، بی مجال
ای آن که پرتو لمعات جلال تو
حکم جهان مطاع توای آفتاب منکا
از فضله نوال تو، چون ماه و آفتاب
گر آفتاب طلعت از مطلع ظهور
مدح و ستایش من و جز من کجا رسد؟
تا آن زمان که باغ جهان را ز روزگار
بادا جهان ز عدل تو اندر امان و امن!^۲

۳ / ۹

جلال الدین جعفری فراهانی^۳

خاک پائی شاه مردان حیدر است
پیشوای امت پیغمبر است
بعد احمد، سبط احمد شیر است
بعد از او باقر پس از وی جعفر است

هر که را تاج سعادت بر سر است
حیدر صفر که در علم و عمل
رهنمای خلق، سوی دین حق
بعد از او شبیر و زین العبادین

۱. سیاسی مهدی موعد در آئینه نظر فارسی؛ ص ۸۳ به نقل از: دیوان محمد بن حسام خوسفی؛ ص ۲۲۴ - ۲۲۶.

۲. سید جلال الدین بن ابو منصور جعفر جعفری فراهانی، سراینده قرن هشتم و متوفی ۷۲۴ق است.

پس نقی آن گه زکی عسکر است
صاحب الأمر همایون منظر است
صدره‌ی چون قیصر و اسکندر است
ذلّل است و ذو الفقارش در بر است
صونت مهدی چو باد ضرر^۱ است
از نهاد مشرکان بت پرست
منک را کامروز پُر شور و شر است
فربه آن کز جور ظانم، لاغر است
هر که او در زیر طاق اخضر است
تانگویی کونه اندر کشور است
همجو اندر ابر تأثیر خور است.^۲

باز کاظم پس رضا آن گه تقی
باز خستم اولیا ظل خدای
آن شاهنشاهی که بر درگاه او
در رکابش خضر و اندر زیر رانش
خرمن کاه است عمر دشمنش
هم برآرد زخم شمشیرش دمار
هم کند فرداد پر سور و سور
آمد آن موسم که از عدلش شود
جفت شادی گردد اندر عهد او
حکم یزدان غیبتش کرد اقتضا
نفع او مر خلق را اندر حجاب

۴/۹

امیرنصرت رازی^۳

به عصمت حسن عسکری و حرمت او

به نور معجز مهدی، امام صادر قضا

که در زمان خروجش عیان شود اسلام

چنان که ملت و دین، آن زمان شود یکتا

بیا بیا و محبتان خویش را دریاب

درا درآ و به دشمن نماید بیضا

۱. ضرر: باد سخت و سرد.

۲. تئیغ ولای اهل بست در ادب فارسی قدیم: ص ۱۵۹.

۳. نصرت بن محمد علوی رازی، از سرایندگان قرن هشتم هجری است که در سال ۷۲۹ق زنده بوده است (مقدمه کتاب: ص ۴۵).

ز وادِ غیب برون آی و دشمنان بشکن
به بینات و به برهان و معجزات و عصا
فهبا لنا فرجاً مخرجاً معجلة
بأحمدی و على الوصی و الأئمۃ^۱

نیاز از اوست:

امام آخرین مهدی، قوام هر دو گون آن کو
مضیع او قدر گردد، مطاع او قضا باشد
گواه طهر او عیسی ز چرخ چارمین آمد
چو ظاهر در زمین گردد، اشارت بر سما باشد
جهان همچون جنان گردد، ز فرز مقدم عدلش
تذرو و بازو گرگ و میش با هم در چرا باشد.^۲

۵/۹

رفیع‌الدین اشرف شروانی^۳

آذ بر اوج سلطنت، خورشید رخشان آمده
آسمان مکرمت را ماه تابان آمده
در نطافت، جسم پاکش برتر از جان آمده
جسم و جان او از آن مقبول جنان آمده
آستانش مامن ارباب ایمان آمده
خاک پایش کُحل چشم اهل عرفان آمده

۱. تشیع و لای اهل بیت در ادب فارسی قدیم؛ ص ۵۴.

۲. تشیع و لای اهل بیت در ادب فارسی قدیم؛ ص ۱۰۳.

۳. مرا ایندۀ یک ترجیح بند و یک معاشر (مقدمة کتاب).

در ولایت داور و دارای دوران آمده
 طبع من [چون] حضرت او را شناخوان آمده
 چون که تحسین از روان پاک حسان آمده
 بعد از او مهدی شده خاتم به فضل کردگار
 آن که خورشید منور شمسه ایوان اوست
 شیر نه گردون شکار شیر شادر وان اوست
 دور گردون بی تکلف تابع فرمان اوست
 تابع او چون نباشد دور چون دوران اوست
 اوست شاهنشاه عهد و عهد در پیمان اوست
 جود و مردی و مروت، آیتی در شان اوست
 حکم منشور قضا موقوف بر فرمان اوست
 منشی حکم قدر، مستوفی دیوان اوست
 چاکری از چاکران خادم دربان اوست
 پادشاه خاوران بر طارم نیلی حصار
 مهدی هادی که او قائم مقام مصطفاست
 نائب خاص رسول و سایه لطف خداست
 هم ولایت را پنهان و هم امامت را سزاست
 گرد خاک آستانش دیده‌ها را توپیاست
 ای قبای سلطنت بر قامت قدر تو راست
 صاحب صاحب زمانی منصب خاتم توراست
 بنده بیچاره اشرف کو هواخواه شماست
 چاکری از چاکران مصطفی و مرتضاست

چون غلامان گر قبول حضرت گردد رواست

زان که غیر از بندگی دیگر ندارد هیچ کار.^۱

۶/۹

شاهنخت اشدوی^۲

حالت روزگار می‌بینم
نه چو پیزار و پار می‌بینم
بلکه نز کردگار می‌بینم
بوالعجب کار و بار می‌بینم
فسته و کار زار می‌بینم
گرد و زنگ و غبار می‌بینم
گریکی در هزار می‌بینم
بی حد و بی شمار می‌بینم

فردت کردگار می‌بینم
حکم^۳ امسان صورتی دگر است
از نجوم نین سخن نمی‌گریم
غین در دال^۴ چون گذشت از سال
در خراسان و مصر و شام و عراق
گرد آئینه ضمیر جهان
همه را حال می‌شود دیگر
ظلمت ظلم ظالمان دیار

۱. تثییع دلایی اهل بیت در ادب فارسی قدیم؛ ص ۲۴۷.

۲. میر نور الدین نعمت الله بن میر عبدالله ولی، از مشاهیر صوفیه در سال ۷۳۱ق در شهر حلب از پدری عرب (از سادات عنوی) و مادری ایرانی به دنبی آمد. به نقاط مختلفی سفر کرد و افزون بر صد سال زیست. ربع آخر عمر خود را در ماهان کرمان سیری کرد و قبر او آن جاست. در سال ۸۲۲ و به قولی ۸۲۴ در گذشت. اشعار فراوانی از او بر مذائق تصوف و عرفان بر جای مانده. قصیده‌ای از دیوان او با ردیف «می‌بینم» که شکل یشگویی از آینده تا ظهور امام مهدی ﷺ را دارد، بسیار مشهور شده است. در این قصیده، دخل و تصرف‌های بسیار شده و برخی خواسته‌اند و قابع مهمی را از آن استخراج کنند که محل تأمل است. ما این قصیده را از نسخه‌ای معتبر که کتابت سال ۹۱۶ق است (کتابخانه مجلس، نسخه ش ۱۲۴۸۴) و یا چند نسخه خطی دیگر - که در کتابخانه مجلس موجود است -، هماهنگ است، نقل می‌کنیم (ر. ک: دیوان شاه نعمت الله ولی).

۳. در برخی نسخ حال، بدл حکم.

۴. عین و راذل، بدل غین در دال (اصحح نور بخش).

۵. از، بدل در.

۶. در بدل در.

غصه درد بار^۱ می‌بینم
 از بیمن و بار^۲ می‌بینم
 در میان و کنار^۳ می‌بینم
 خواجه را بنده‌وار می‌بینم
 عامل و خواندگار می‌بینم
 خاطرش زیر بار^۴ می‌بینم
 مبتدع افتخار می‌بینم
 در همش کم عیار می‌بینم
 گشته غمخوار و خوار می‌بینم
 دیگری را دچار می‌بینم
 هر یکی را دوبار می‌بینم
 پسر را دفکار می‌بینم
 خصمی و گیر و دار می‌بینم
 مانده در رهگذار می‌بینم
 از صغار و کبار می‌بینم
 جور ترک^۵ نتار می‌بینم
 جای جمع شرار می‌بینم
 بسیار و ثمار می‌بینم

قصه بس غریب می‌شوم
 جنگ و آشوب و فتنه و بیداد
 غارت و قتل و لشکر بسیار
 بنده را خوجه وش همی‌بایم
 بس فرومیگان بسی حاصل
 هر که او پار بود هم امسال^۶
 مذهب و دین، ضعیف می‌بایم
 سکنه نوزنند بر رخ زر
 دوستان و^۷ عزیز هر قومی
 هر یک از حاکمان هفت اقلیم
 نصب و عزل بتکچی و عملال
 ماه را روسیاه می‌بایم
 ژرک و تاجیک را به همدیگر
 تاجر از دست دزد بسی همراه
 مکر و تزویر و حیله در هر جا^۸
 حال هندو خراب می‌بایم
 بقعه خیر سخت گشته خراب
 بعض اشجار بستان حهان

۱. خصمای در دیار، بدنب غصه درو بار.

۲. در میان و کنار، بدنب از بیمن و بار.

۳. از بیمن و بیمار، بدنب در میان و کنار.

۴. هر که او بار بار بود امسال، بدنب این مضرع است.

۵. مبتدع افتخار، بدنب خاطرش زیر بار.

۶. در بعضی نسخه‌ها، «واو» ندارد.

۷. بسیار، بدنب در هر جا.

۸. در بعضی نسخه‌ها، «وو» دارد.

در حـد کـوهـسـار مـیـبـن
حـالـاـخـتـیـار مـیـبـن
شـادـای وـصـلـیـار^۱ مـیـبـن
خـرـمـی غـمـگـسـار^۲ مـیـبـن
عـالـمـی چـون نـگـار مـیـبـن
شـشـمـش خـوـش بـهـار مـیـبـن
بـلـکـه من آـشـکـار مـیـبـن
سـرـورـی با وـقـار مـیـبـن
سـرـبـه سـرـتـاجـدار مـیـبـن
دور آـذ شـهـرـیـار مـیـبـن
پـرـش يـادـگـار مـیـبـن
شـاهـ عـالـیـ تـبـار مـیـبـن
کـهـ جـهـان رـاـ مـدـار مـیـبـن
نـامـ آـنـ نـامـدار مـیـبـن
عـلـمـ وـ حـلـمـش شـعـار مـیـبـن^۳
بـازـ با ذـوـالـفـقـار مـیـبـن

نـذـکـی اـمـن اـگـرـ بـود آـنـ رـوز
هـمـدـمـی وـ قـنـاعـت وـ گـنـجـی
گـرـچـه مـیـبـن اـیـنـ هـمـهـ غـمـها
غـمـ مـخـورـ زـانـ کـهـ منـ درـ اـینـ تـشـرـیـشـ
بـعـدـ^۴ اـمـسـالـ وـ چـندـ سـالـ دـگـرـ
چـونـ زـمـسـتـانـ پـنـجـمـینـ^۵ بـگـذـشتـ
نـایـبـ مـهـدـیـ آـشـکـارـ شـوـدـ
پـادـشـاهـیـ تـمـامـ دـانـایـیـ
بـنـدـگـانـ جـنـابـ حـضـرـتـ اوـ
تـاـ چـهـلـ سـالـ اـیـ بـرـادرـ منـ
دـوـرـ اوـ چـونـ شـوـدـ تـمـامـ بـهـ کـامـ
پـادـشـاهـ وـ اـمـامـ هـفـتـ اـقـلـیـمـ^۶
بـعـدـ اـزـ آـنـ^۷ خـودـ اـمـامـ خـواـهـ بـودـ
مـیـمـ وـ حـاـ، مـیـمـ وـ دـالـ مـیـ خـوانـمـ
صـورـتـ وـ سـیرـتـشـ چـوـ پـیـغمـبرـ
بـدـ بـیـضاـ کـهـ بـادـ پـایـنـدـهـ

۱. غـمـگـسـارـ، بـدـ وـصـلـ يـارـ.

۲. وـصـلـ يـارـ، بـدـ غـمـگـسـارـ.

۳. بـعـدـ اـزـ، بـدـ بـعـدـ.

۴. آخرـینـ، بـدـ پـنـجـمـینـ.

۵. پـادـشـاهـ تـمـامـ دـانـایـیـ، بـدـ مـصـرـاعـ استـ.

۶. اـزوـ، بـدـ اـزـ آـنـ.

۷. دـيـنـ وـ دـيـناـ اـزـ اوـ شـوـدـ مـعـمـورـ

بـدـ بـيـتـ استـ.

هر دو را شهسوز می‌بینم
 گل دین را به بار می‌بینم
 عدل او را حصار می‌بینم
 همه را کامکار^۱ می‌بینم
 خجل و شرمسار می‌بینم
 باده خوش گوار می‌بینم
 همدم و یار و غار^۲ می‌بینم
 گند و بی اعتبار می‌بینم
 محاکم و استوار^۳ می‌بینم
 در چرا برقرار می‌بینم
 همه بر روی کار می‌بینم^۴

مهدی وقت و عیسی دوران
 گلشن شرع را همی جویم^۵
 این جهان را چو مصر می‌نگرم
 هفت باشد وزیر سلطان
 عاصیان از امام معصوم
 بر کف دست ساقی وحدت
 غازی دوست دار دشمن کش
 تیغ آهن دلان زنگ زده
 زینت شرع و رونق اسلام
 گرک با میث و شیر با آهو
 گنج کسر و نقد اسکندر

۷ / ۹

قاسم انوار^۶

موسى به کوه طور، به نور عبان رسید

توفیق وصل یار، عنان بر عنان رسید

۱. بویه، بدل جویم.

۲. کام یار، بدل کامکار.

۳. یار یار، بدل یار و غار.

۴. هر یکی رادو یار، بدل محکم و استوار.

۵. دیوان شاه نعمت اللہ: قصيدة، شماره ۲۰، ص ۶۵۷

۶. سید معین الدین علی پسر نصیر پسر هارون پسر ابوالقاسم حبینی قاسمی: انواری تبریزی معروف به شاه قاسم انوار، در سال ۷۵۷ق در سراب تبریز به دنیا آمد. از مشایخ اهل تصوف و از شاعران یارسی گوی نسمه دوم قرن هشتم و نیمة اول قرن نهم، هجری بود. او از پیروان خاندان صفوی الدین اردبیلی بود. وفاتش را در هشتاد سالگی و به سال ۸۲۷ق نوشته‌اند.

شادی اهل عالم و، هنگام شادی است
 کاندر زمانه، مهدی آخر زمان رسید
 آسوده‌ایم و خاطر ما شاد و خرم است
 چون فیض فضل یار، جهان در جهان رسید
 سر خداست آدم و، ابلیس کور بود
 هر سر که سر بدید به گنج نهان رسید
 سری که کذینات به جان، طالب وی اند
 مت خدای را که به مارایگان رسید
 مانگهان به کوی خرابات سرزدیم
 چون جذب یار بر دل ما، ناگهان رسید
 بشنید هر که گوش و دلی داشت «قاسمی»!
 گلبانگ و صن او، که به کون و مکان رسید.^۱

۸/۹

کمال غیاث شیرازی^۲

در خاتمت محمدی مهدی بود امام
 سیمرغ برج کنگره قاف از صفا
 یعنی امام حجت قائم که عاقبت
 ظاهر شود ظهرور جلالش بر آشنا

۱. سیمای مهدی موعود در آئینه نظر فارسی: ص ۹۳، به نقل از کلیات فاسی انوار: ص ۱۶۳.

۲. کمال غیاث شیرازی، صاحب دیوان شعر است و تاریخ توئنداو رانیمه دوم سده هشتم و زمان درگذشت وی را ۸۴۸ق دانسته‌اند.

بساطل کند تظلم بدعوت به تیغِ عدل
 خوفِ مواليان شود از جاو او رجا
 خوش وقت آن تنی که بباید چنان شرف
 اهلاه خیر مقدم و سهلاه مرحبا
 يارب، بدین ده و دو دانایان پيش رو
 يارب، بحق چارده معصوم پيشوا
 کر لطف، يك نظر به «كمال غيات» کن
 اي از در تو حاجت در ماندگان روا
 از لطف خود ببخش و از مرحمت بدء
 هم کام اين سرا و هم إنعام آن سرا.^۱

۹/۹

لطف الله نیشاپوری^۲

آخر مه خورشیدِ ضو، فرمانده فرمان شنو
 اسلاميان را پيشرو آخر زمان را پيشوا
 آن مهدی صاحب زمان، آن قائم صاحب مکان
 آن خرو صاحب قرآن، آن منعم صاحب عطا
 اي حجت دين هدی حکم تو را جانها فدا
 در ده ظهورت راندا بیرون خرام از مشکا

۱. دیوان کمال غیاث شیرازی: ص ۴۸۵.

۲. لطف الله نیشاپوری ملقب به مولانا (م ۸۱۶ق) از شاعران ایرانی در قرن هشتم و آغاز قرن نهم هجری بوده است. او از نام خویش برای تخلص شعری نش سود می‌جسته و «طف» تخلص می‌کرده است. لطف الله هم عصر با شاهرخ تیموری بوده است. او از سرایندگان نامور شیعی در روزگار خود بوده و اشعار او در منقبت الله، بویزه امام علی بنی مشهور است.

بر گیر رسم بد زره، بر تخت دین زن تکيه گه
 چون صبح صادق کش سپه، بر بام گردون زن لوا
 غلغل به عالم در فکن، گردن کشان را سرفکن
 بسیخ مخالف بر فکن، درد موافق کن دوا
 سرهای سرداران نگر، خاک رهت را پی سپر
 در حال خلقان کن نظر، در کار ایشان ده نوا^۱

۱۰/۹

هلالی جنگتایی^۲

سلطنت را بگذارند و تو را بنده شوند
 جای آن است که شاهان ز تو شرمنده شوند
 سر فرازان جهان، جمله سرافکننده شوند
 گر به خاک قدمت سجده می‌شیر گردد
 کشته و مرده، همه از قدمت زنده شوند
 بر سر خاک شهیدان اگر افتند گذرت
 تو برون آی، که این جمله پراکنده شوند
 جمع خوبان همه چون کوکب و خورشید تویی
 چشم من گردید و لب‌های تو در خنده شوند
 هیچ ذوقی به ازین نیست که: از غایت شوق
 تیره روزان، همه با طالع فرخنده شوند
 گر تو آن طلعت فرخ بسما بی روزی
 همه کس طائب این دولت پاینده شوند.^۳
 اگر این است «هلالی» شرف پایای عشق

۱. نسیع دولایی اهل بیت در ادب فارسی قدیم؛ ص ۶۵.

۲. مولانا بدر الدین هلالی استرآبادی، یکی از شاعران و غزل‌سرایان یارسی‌گوی او اخیر سده نه و آغاز سده ده هجری قمری است.

۳. بیار غاب از نظر؛ ص ۳۳.

فصل دهم

نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دهم

۱ / ۱۰

ابلی شیرازی^۱

ای جان همه جان‌ها! روح القدسی گویا!

پنهان ز نظر اما، در دیده جان پیدا

در مکّه و در بیثرب، شاهنشه ذو موکب

در مشرق و در مغرب، خورشید جهان آرا

عیسای فلک‌ترتیت، موسای ملک‌همت

دانابه همه حکمت، در علم نظر بینا

هم مهدی و هم حارث، بی‌ثانی و بی‌ثالث

در علم نبی وارث، عالم به همه اشیا

۱. محمد اهلی شیرازی، از شاعران قرن دهم و از معاصران شاه نصاعیل صفوی است. او در سال ۸۵۸ق. به دنیا آمد. اشعارش شامل قصاید و غزلیات است و در منقبت پیامبر اکرم، شعر بیمار سروده است. از آثار وی است: سحر حلال، شمع و بروانه و مجموعه رباعیاتی به نام سامي نامه. وی در سال ۹۴۲ق. درگذشت.

ای در همه جا معروف، از حق و کرم موصوف

مهدی صفتی موقوف، از غیب برون فرما.^۱

و نیز از اوست:

چو نور دیده‌ها، در پرده تاکی؟	نهان از دیده‌ها، خود کرده تاکی؟
برون آتا شود آفاق روشن	مکن در پرده همچون شمع مسکن
در این فتوس سیز آخر چه مانی؟	تو شمع بزمگاه لامکانی
بسوز این تیره فاتوس و، فرو ریز	جو شمع از نور خود، آتش برانگیز
تو خوده هم مهدی آخر زمان شو	چو داد اول زمان، نور تو پرتو
چو شمعش، ذوق فقار آتششان کن	سوار عرصه دین، همگنان کن
به برق تیغ خونریز شه دین. ^۲	عدم کن ظلمت کفر از ره دین

۲/۱۰

بابا فقانی شیرازی^۳

در مدح حیدر، آن چه خدا و رسول گفت

راجع به ذات مهدی صاحب موهب است

۱. سیمای مهدی موعود در آئینه نظر فارسی: ص ۹۷. به نقل از: کلیات اشعار مولانا اهلی شوازی: ص ۴۲۰ و ۴۲۱.

۲. سیمای مهدی موعود در آئینه نظر فارسی: ص ۱۰۰. به نقل از کلیات اشعار مولانا اهلی شیرازی: ص ۵۷۳.

۳. بابا فقانی شیرازی، از شاعران قرن نهم و اوایل قرن دهم و معاصر صفویه است. او در شیراز، متولد شد. سپس به هرات رفت و در آن جای به خدمت جامی رسید. وی از هرات به آذربایجان رفت. مدّتی در تبریز، اقامت کرد و به دربار سلطان یعقوب آق قویولو تقرّب جست. پس از فوت سلطان به شیراز بازگشت و سپس به خراسان سفر کرد و عزالت گزید. وی غزل‌های سوزنی‌اک و دردمدانه‌ای دارد. بابا فقانی در سال ۹۲۵ ق. درگذشت. وی در ابتدای امر، «سکاکی» تخلص می‌کرد. بابا فقانی، از بزرگ‌ترین غزل‌سرایان عهد خود بود و به او حافظ کوچک لقب داده‌اند. دیوان شعری نیز از وی به جا مانده است.

هم نشأة نبی و ولی، صاحب الزمان
 شاهی که فتح و نصرت از این دو جانب است
 خلقش عظیم و طیغ کریم و دلش رحیم
 این موهبت، تمام ز توفیق و اهباب است
 دشمن گداز و دوست نواز است، روز رزم
 در میمنه است جاذب و بر قلب، حارب است
 آن جاکه عرض لشکر نصرت شعار اوست
 اجرام سبعه، گرد نعال مراکب^۱ است
 شاهان! به قادری که وضیع و شریف را
 از وی امید لطف و، نجات از مصائب است
 کاین بنده تابه شارع^۲ هستی مجال یافت
 همراه این جناب وز پی این مواکب است
 وائق به عفو توت «فغانی» که از خطا
 عنوان نامه عملش، عبد مذنب است
 ظل علی و آل علی، مستدام باد!
 این است مطلبی که اهم مطالب است.^۳

و نیز از اوست:

حاشا که عالم عالیم، حاصل کند قبول ذاتی که برتر است ز تدبیش عقول
 حاشا که در غبار حوادث، نهان شود آیینه قبول و چراغ دل رسول

۱. جمع مرکب.

۲. گذرگاه.

۳. سیمای مهدی موعود در آئینه نظر فارسی: ص ۹۵، به نقل از: دیوان اشعار مبارک فغانی شیرازی، ص ۱۴ - ۱۶.

اجزای خار خفته، نهد روی در ڈبول^۱
 عیسیٰ فراز طاق زبرجد، کند نزول
 دار القضا کند چمن دهر از عدول
 اشناکتند بھر قرار جهان، حصول
 یابد قرار «لَمْ يَصِلِ» خارجی، وصول
 گیرد فروغ شمع، سرایرده رسول
 کاواز مرتبه نشود خارج از اصول
 فردانظاره کن که چو خار خزانزاده
 بھر عروج مهجّه^۲ رایات مهدوی
 قاضی القضات محکمة آخر الزمان
 بر لوح چار فصل، به قانون شرع و دین
 در چار سوی کون، به پروانه رسول
 نور دوازده مه تابان، یکی شود
 چندان بود محاکمه فیل بند شاه
 سکان هفت خطبه، به آین دور گشت
 اشناکتند خطبه به نام چهار و هشت^۳.

۳ / ۱۰

صدقی استرآبادی^۴

صاحب زمان محمد مهدی که عدل او
 قانون ضبط کشور کُون و مکان^۵ نهاد
 آن سایهِ الله که در ظل^۶ جاو او
 مهر و سپهر این سپر آن یک سینان^۷ نهاد

۱. ڈبول: پورمده شدن.

۲. مهجّه: قیة گرد و صیقلی کہ از طلا و نقرہ و غیر آن سازند و بر سر عالم نصب کنند.

۳. چهار و هشت: کنایه از دوازده امام ^ع علیاً.

۴. دیوان بابا فغانی شوارزی: ص ۶۰، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۹۳.

۵. سلطان محمد مخلص به «صدقی» است که در کاشان در سال ۹۵۲ ق در گذشت. او در شعر، استاد محتشم کاشانی بود. از آثار اوست ساقی نامه و دیوان اشعار.

۶. کون و مکان: عرصه وجود، یعنی متنی.

۷. سینان: سر نیزه، تیزی هر چیز.

فَرْ و شکوه اوست که در جَنِبِ رفعتش
 گردون بنای رفعت خود بر گمان نهاد
 معمار کارخانه هستی برای او
 طرح زمین فِکَند و بنای زمان نهاد
 بهر نگین چو خاتم مُلکش زبان گشاد
 فیروزه فَلک، مَلکش در دهان نهاد
 شد نوجوان چو طفلي مَهِ نو جهان پير
 لطفش چو دست بر سر پير و جوان نهاد
 آربابِ ظلم راقلم دست خاک شد
 قهرش چو با به عرصه اين خاکدان نهاد
 در حرف سرنوشت خطأ چون بَرَد؟ که او
 نقاش صُنع راقلم آندر بنان^۱ نهاد
 زينت گرفت گيسوي اُمُّ الكتاب^۲ از او
 بر هر ورق که خامه متعجز بيان نهاد
 اي آن که در قلمرو تقدیر، یکلک تو
 رسم عدالت از پسي امين و امان نهاد
 از سر نهاد فته به عهد تو هر چه داشت
 و آن گه سر ملال به خواب گران نهاد
 از بسیم انتقام تو گرگ ستم شعار
 روی نیاز بر کف پای ثُبان نهاد

۱. بنان: سرانگشت.

۲. اُمُّ الكتاب: یکی از نام‌های سوره حمد.

چون مهر آن که پا نکشید از طریق تو
 بر اوج چرخ، پایه تخت روان نهاد
 دارد همای سایه دیوار کوی تو
 کیوان که پایه بر سر هفت آسمان نهاد
 ایزد به جای نقطه بر اوراقِ آسمان
 در استخابِ مدح تو زانجمن نشان نهاد
 شاهابه یمن مدح تو در قالب سخن
 طبع روان من چو مسیحا روان نهاد
 هنگام فکر در طلبِ معنی بلند
 پای خیال بر طرفِ لامکان نهاد
 گلگونِ یک من به عطارد^۱ گه مسیر
 بر آسمانِ فضل، عنان در عنان نهاد
 چون غنچه‌های گلشن نظمش شکفته شد
 صد داغِ رشک بر دل اهلِ لسان نهاد
 مصرِ سخن به بازوی روح القدس گرفت
 چون رو به ملکِ نظم به تیغ زبان نهاد
 هر چند قدر و قیمتش افزود در سخن
 چون بر علو شان تو عینِ عیان نهاد
 خود را نظر به مدح تو در عینِ عجز یافت
 پا از بساط مدحت از آن بر کران نهاد

۱. عطارد: ستاره‌ای معروف در فلک دوم که دیر و کاتب آسمان نامیده می‌شود.

چون مُدعای^۱ خاطر او بر تو ظاهر است

«صدقی» صفت به سوی دعا رو از آن نهاد

تادر خیالِ خلق نیاید که در آزل

وضع زمانه مُبدع^۲ اشیا چه سان نهاد

او ضاع روزگار به یمن وجود تو

باد آن چنان که صانع بی چون چنان نهاد.^۳

۴ / ۱۰

شعبان کاشی^۴

آدم دم ظهرور تو یا صاحب الزمان

علم گرفت نور تو یا صاحب الزمان

عیسی ز آسمان چهارم نزول کرد^۵

در وعده ظهرور تو یا صاحب الزمان

نه سقف آسمان^۶ بود از رفعت جلال

یک غرفه از قصور تو یا صاحب الزمان

تاریک بود دیده مردم ز جویر ظلم

روشن شد از درود تو یا صاحب الزمان

۱. مُدعای: در حوصلت، آرزو.

۲. مُبدع: افریننده، ابداع کننده.

۳. نسخه خطی کتابخانه مجلس: شماره ۱۲۵۰۱، دانش نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۹۶.

۴. شاعر، شناخته نشد جز این که: «اولاً نام بردار و مختصّ به «شعبان کاشی» است و به خطه کاشان تعلق دارد؛ ثانیاً، شیمه اثنا عشری و دوستدار اهل بیت^۷ است و در سیاست آن بزرگواران، شعر سروده است؛ ثالثاً، با توجه به نسخه‌ای خطی که مأخذ شعر است، زمان زندگی اش حدود سده دهم است (برآوردن، ج ۴ ص ۳۷).

۵. اشاره به نزول مسیح^۸ در زمان ظهرور صاحب الأمر^۹ که در روایات بسیاری بدان تصویر شده است.

۶. نه سقف آسمان: کنایه از افلاک نه گانه، همه کائنات.

هر دل که بود مرده از آن ظلم، زنده شد
 از نفحه‌های صور تو یا صاحب الزمان
 شادند دوستان تو به کوری دشمنان
 بنشسته بر صدور^۱ تو یا صاحب الزمان
 ما شرمسار آمده‌ایم و گناهکار
 بیچاره در حضور تو یا صاحب الزمان
 ما را به لطف و مرحومت خود قبول کن
 گر نیک آمدیم و گر بد قبول کن...
 ای مهر و مه غلام تو یا صاحب الزمان
 هر دو جهان به کام^۲ تو یا صاحب الزمان
 در دایر ضرب^۳ دین نبی، سکه می‌زنند
 نقدِ روان به نام تو یا صاحب الزمان
 دین محمد مدنی باز تازه شد
 از ضربت خمام^۴ تو یا صاحب الزمان
 گردون به پاستاده و پشتیش دو تاشده
 از بهر احترام تو یا صاحب الزمان
 پیوسته پنج نوبت^۵ دولت همی‌زنند
 بر چار حد بام تو یا صاحب الزمان

۱. صدور: ج صدر، بالای مجنس.

۲. دار ضرب: جایی که در آن سکه زنند، ضرب‌خانه.

۳. خمام: شمشیر بران، شمشیر قیز.

۴. نوبت: طبل بسیار بزرگی که در نزدیکی سرای پادشاهی و دارالحاکومه در اوقات معین صبح و شام می‌نواختند؛ پنج نوبت زدن: اعلام جاه و سلطنت کردن.

در دسر خمار^۱ نبیند به عمر خویش
 مت مدام^۲ جام تو یا صاحب الزمان
 شاه جهان و خسرو آخر زمان تویی
 ما بینده غلام تو یا صاحب الزمان
 مارابه لطف و مرحمت خود قبول کن
 گر نیک آمدیم و گر بد قبول کن...
 ماییم در زمان تو یا صاحب الزمان
 هستیم در امان تو یا صاحب الزمان
 هفت آسمان و هفت زمین قصرهای بود
 از بحر دُرشان تو یا صاحب الزمان
 این قرص نوربخش^۳ بر این صحن لا جورد^۴
 قرصی بود ز خوان تو یا صاحب الزمان
 وضاف تو خدای جهان در کلام خویش
 جبریل مددخوان تو یا صاحب الزمان
 این دونت و سعادت و شادی نگر که ما
 هستیم در زمان تو یا صاحب الزمان
 «شعبان کاشی» از دل و جان دوستدار توست
 بر رَغمِ دشمنان تو یا صاحب الزمان

۱. در دسر خمار: ملات و در درسی که پس از رفع نشنه شراب ایجاد می‌شود.

۲. مدام: هیشه، بیوسته، می، شراب.

۳. قرص نوربخش: کنایه از خورشید.

۴. صحن لا جورد: کنایه از آسمان.

هر کس چو ^{اینجا}^۱ به در خانه‌ای برد
ما یم و آستان تو یا صاحب الزمان
ما را به لطف و مرحمت خود قبول کن
گر نیک آمدیم و گر بد قبول کن.^۲

۵/۱۰

وحشی باختی^۳

خوش آن که پشت بر اهای زمانه کرد چو ما
رخ طلب به رو صاحب الزمان دارد
شه سریر ولایت، محمد بن حسن
که حکم بر سر اینای انس و جان دارد
کفتش که طعنه به لطف و سخای بحر زند
دلش که خنده به جود و عطای کان^۴ دارد
به یک گدای فرومایه صرف می‌سازد
به یک فقیر تهی کیسه در میان دارد

۱. اینجا: یناه بردن.

۲. نسخه خطی کتابخانه مجلس: شماره ۷۵۹۴، ص ۶۱، دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۰۱.

۳. مولانا کمال الدین محمد وحشی بالفقی کرمانی، متحنّص به «وحشی»، در سال ۹۲۹ق در بافق کرمان متولد شد. وی یکی از شاعران زیردست در سده دهم هجری از شاعران بر جسته دوران صفویه است که به سبب سیک خاص خود در سخنوری اهیت دارد. ترکیب بندهایش از بهترین نمونه‌های «طریز و قوع» در شعر پارسی است. از آثار وی است: مثنوی‌های ناظر و مظفر، فرهاد و شیرین، خندبرن و کنیات اشعار. وحشی در سال ۹۹۱ق درگذشت و در محله سر برج بزد در گنار مزار شاهزاده فاضل دفن شد (ائز آفرینش: ج ۲ ص ۲۷).

۴. کان: معدن.

زری که صیرفی^۱ آن را به دُرج^۲ کوه نهاد
 دُری که گوهری^۳ بحر در دکان دارد
 دهان کان زرآندود بازمانده چرا؟
 اگر نه حیرت از آن دست زرفشان دارد
 اگر نه دامن چترش پناه مهر شود
 زباد فتنه چراغش که در امان دارد؟
 به راه او شکف غنچه تمباش
 هوای باغ جنان آن که در جهان دارد
 لباس علم عدو راز مهجه^۴ علمش
 نتیجه‌ای است که از نور مه کتان^۵ دارد
 توبی که رخش تو را از برای پائی انداز^۶
 زمانه اطلسیں نه توی^۷ آسمان دارد
 برون خرام که بهر سواری تو مسیح
 سمند گرم رو^۸ مهر راعنان دارد
 نهال جاه تو را آب تا دهد کیهان
 زچرخ و کاهکشان دلو^۹ و ریسمان دارد

۱. صیرفی: صراف.

۲. دُرج: صندوقجهای که زیور و جواهر در آن نهند.

۳. گوهری: جواهر فروش.

۴. مهجه: قبه‌گرد و صیقلی که از طلا و نقره وغیر آن سازند و بر علم نصب کند.

۵. کتان: پارچه معروف که شاعران پاره شدن آن را به سبب نور ماد دانسته‌اند.

۶. پائی انداز: فرسن پا پارچه‌ای که برای احترام به زیر پایی بزرگان اندازند.

۷. اطنس نه توی: کنایه از نه فلک.

۸. سمند: اسمی که رنگش مایل به زردی است. گرم رو: تندر و شتابنده؛ سمند گرم رو مهر: کنایه از خورشید است.

۹. دلو: سطل، در این جانوی اشاره به صورت فلکی دلو نیز دیده می‌شود.

به دهر زاست روی سرفراز گشته که او
 سری به خونِ عدوی تو چون سیستان^۱ دارد
 بُودگشایش کارِ جهان به پهلویش
 تو را کسی که چو دَر سر بر آستان دارد
 کلید حبّ تو بهر گشاد کارش بس
 کسی که آرزوی روضه جنان دارد
 زنور رای تو و آفتات مادرِ دهر
 به مهد دهر دو فرزند توأمان دارد
 رسید عدل تو جایی که زیر گند چرخ
 کبوتر از پر شهباز، سایبان دارد
 اگر اشاره نمایی به گرگ، نیست غریب
 که پاس گله به صد خوبی شبان دارد
 شهاز گردش دوران، شکایتیست مرا
 که گر ز جابر دم اشک جای آن دارد
 ز واژگونی این بخت خویش حیرانم
 که هر که را دل من دوست تر ز جان دارد
 همیشه در پسی آزارِ جان زار من است
 به قصد من کمر کینه بر میان دارد
 حدیث خود به همین مختصر کنم «وحشی»
 کسی کجا سر تفسیر این بیان دارد؟
 همیشه تا که بُود کشتنی سپهز که او
 ز خاک، لنگر و از سدره^۲ سایبان دارد

۱. سیستان: سر نیزد.

۲. سدره: درخت سدره المتنهی، در آسمان هفتم که در سوره نجم از آن یاد شده است.

به دهر کشتی عمرِ مطیع جاھش را

زموج خیز فنا دور و در امان دارد.^۱

و نیز از اوست:

بگذشت دور یوسف و دوران حُسن توست

هر مصرِ دل که هست به فرمان حُسن توست

بسیار سر به کنگره عشق بسته‌اند

آن جا که طاق‌بندی ایوان حسن توست

فرمانِ ناز ده که در آقصای ملکِ عشق

پروانه‌ای که هست ز دیوان حسن توست

زنجیر غم به گردن جان می‌نهد هنوز

آن موی‌ها که سلسله‌جُبان^۲ حسن توست

آبش هنوز می‌رسد از رَشْحَة^۳ جگر

آن سبزه‌ها که زینت بُستان حسن توست

دامن که تابه دامن آخر زمان کشد

دست نیاز من که به دامن حسن توست

تفصیر در کرشمه «وحشی» نواز نیست

هر چند دون مرتبه شأن حسن توست.^۴

۱. دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۹۹.

۲. سلسله‌جُبان: آن که زنجیر را جُبانند، باعث، وسیله، سبب.

۳. رشحه: تراوش.

۴. دیوان وحشی بافقی: ص ۱۷۳، دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۹۳.

فصل یازدهم

نمونه نامی از سروده های قرن یازدهم

۱/۱۱

میرزا ابوالحسن حسینی فراهانی^۱

شاه زمانه، مهدی هادی لقب که هست

معصوم از پدر به پدر تا ابوتراب

شاهی که آفتاب به رای منیر او

جوید به سان ذره به خورشید، انتساب

دارم ز بیم عدلش بر دیده آستین

ترسم که سیل اشک کند خانه ام خراب

شد چون رکاب دیده ام از نور وی نصیب

در انتظار آن که کند پای در رکاب

۱. میرزا ابوالحسن حسینی فراهانی، متألف از «فراهانی»، شاعر و ادب پارسی‌گوی قرن یازدهم هجری است. در تذکره‌ها او را به نام‌های «حسن فراهانی»، «حسن قمی»، «ابوالحسن فراهانی» و «ابوالحسن تفرشی» یاد کردند. وی صاحب رساله معروف شرح مشکلات دیوان آوردی است. دیوان شعری نیز از او به جای مانده است. قتل ابوالحسن فراهانی در سال ۱۰۴۰ق رخ داد (تذکره نصرآبادی: ص ۲۷۶، تذکره مخانه: ص ۸۰۴، داشتمان آذربایجان: ص ۲۶۰).

شاهاتو آن امامی کز خاک پای تو

یعنی که بر سپهر ببرین می‌کند عتاب

آن کس که دامن تو به امید دیگری

از کف گذاشت بس بود او را همین عذاب

این بس عذاب تشهی که از آب بگذرد

و آن گه به قصد آب نهد روی بر سراب.^۱

۲/۱۱

حکیم شفایی اصفهانی^۲

ای به لباس فرشته روح مجرد	جلوه‌گری در میان هر دو مرد
دست کلیمت به آستین مُتواری ^۳	پای خجالت به چین زلف مُقید
دیده محجوب من به روز وصالت	پرتو خورشید صبف ^۴ و دیده آزمد ^۵
خوش قلم صنع بر حواشی رویت	صد رقم عنیرین کشیده به یک مَد
لا جرم اینک خطی است در کف حُست	کامدهام بر تستان شهر سرآمد

۱. دیوان فرهادی: ص ۷۵. دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۴۳.

۲. حکیم شرف الدین حسن، طبیب و شاعر، متخلص به «شفایی»، در سال ۹۶۶ ق در اصفهان متولد شد. وی از عالیان و پیزشکان مشهور زمان خود در اصفهان بود و نزد خاص و عام و نیز در دستگاه حکومت حرمت بسیار داشت. در فن شعر توانا و از شاعران بر جسته این دوره به شمار می‌رفت. از آثار اوست: کلیات اشعار و دیوان شعر. وی در سال ۱۰۳۷ ق درگذشت (تاریخ ادبیات در ایران: ج ۵ ص ۷۵-۱۰۷۵. نذر آبادی: ص ۲۱۱).

۳. متواری: پوشیده شده، پنهان گشته.

۴. صبف: تابستان، گرما.

۵. ارمد: کسی که چشم او درد می‌کند.

شانه تشديد بسر حروف مشد
یک به یک آغشته دفتری است محلن
باد تو بنقیس^۲ و دیده ضرح مُزد^۳
زخم کهن در کنارِ داغِ مجدد
بر سر زنهاریان^۴ عشق مخلد^۵
راست بگویم یکی نبود چو آن قد
گر شودم قد به سان زلف مجعد^۶
کاش که از دست او برون برداش خذ^۷
همجو عطاپای قطب وقت^۸ مؤبد^۹
علم علی دارد و کمال محمد.^{۱۰}

چین جیبت به روی مصحف خوبی
دیده خوبان به وصف چشم سیاهت
درد تو موسی و سینه وادی آینمن^{۱۱}
دست در آغوش چون دو یارِ موافق
ساية زلف تو همچو رحمت ایزد
بر زده دامان هزار سرو چو فدت
سر چو صبا از شکنج طره^{۱۲} پیجم
زلف تو قدر دل شکته نداند
لطف تو یا رب بود به حال «شفائی»
صاحب عالم محمد بن حسن آنک

۱. وادی آینم: صحرابی که موسی^{۱۳} با همسر خود در آن گذر می کردند، ناگهان از دور، روشنی ای به نظر آمد که از درختی پدید می آمد و نخستین مأموریت موسی^{۱۴} از این جا آغاز شد.

۲. بلقیس: زنی زیبا و فرمانروای شهر سیاکه به حضرت سلیمان ایمان آورد.

۳. ضرح مُزد: قصر سلیمان^{۱۵} که عرصه آن از بلور ساخته شده بود، اشاره است به آیه «...وقال إله ضرح مُزدٌ منْ قَوَّارِيزْ...» (annel: آیه ۴۴). بنا بر این آیه، هنگامی که بلقیس وارد قصر سلیمان شد، کف بلورین قصر را آب پندشت و پاجه از ساق بالا زد.

۴. زنهاری: کسی که در آمان و در بناه کسی است.

۵. مخلد: جاوید، جاویدان.

۶. طره: موی پستانی، زلف.

۷. مجعد: پیچیده، تایدار.

۸. خذ: روی، رخسار، گونه.

۹. قطب وقت: منظور صاحب الزمان^{۱۶} است.

۱۰. مؤبد: ابدی، پایدار.

۱۱. دیوان شفائی: ص ۶۶، دانشنامه شهر مهدوی: ج ۱ ص ۹۳.

۳/۱۱

سلیم تهرانی^۱

در جهان، صاحبِ دل نیست گرفتار جهان
 سرو را پای به گل مانده ولی آزاد است
 کارگر نیست به من تیغ جفای گردون
 زان که دائم به زبان، مدح شهم اوراد است
 گل روی سبدِ مسند شاهنشاهی
 آن که ذاتش دو جهان را سبب ایجاد است
 شاه دین، مهدی هادی که به عهدهش نشاط
 دل ویران شده غم‌زدگان آباد است
 هرگز اسود، مباد آن که نیاساید از او
 یک زمان شاد مباد آن که از او ناشاد است
 هر که را جرخ به فرموده لفظش پرورد
 باز هنگام غضب، گردن او جلاد است
 آن گران‌مایه امیری که خیال تیفت
 دل بدخواه تو را سلسله فولاد است
 زانتظار قدم عهد تو دلنم ایام
 چون عروسی است که چشمش به ره داماد است

۱. میرزا محمدقلی، متخلص به «سلیم»، در طرشت تهران به دنیا آمد. در زمرة ملازمان اسلام خان، از رجال معروف عهد شاه جهان (پادشاه گورکانی هند) درآمد. وی سرایع در کشمیر ازدواج گردید. دیوان اشعارش در تهران به چاپ رسیده است. سلیم در سال ۱۰۵۷ق در کشمیر درگذشت و در مقبره الشعرای همان جا به خاک سپرده شد (تاریخ ادبیات در ایران، ج ۵ ص ۱۱۵۸، دیوان سلیم تهرانی، مقدمه).

در جهان، فاعده جود از این پیش نبود

رسم احسان و کرم باکف او همزاد است

کرم اموخته از ابر، ولی بهتر از اوست

دست فیاض تو شاگرد بِه از استاد است.^۱

۴ / ۱۱

طالب آملی^۲

بر درگه امام زمان، نقد عسکری
دارد روح فاعده دین جعفری
جازها دمیده در تن شرع پیغمبری
کان نظم می‌کند به گهرها برآسری
زیب از تو یافته روش شرغ گستری
بر روزگار، چون تو نشینی به داوری
افق را کنند یکی گوی عنبری
دارد هزار ذره چون این مهر خاوری
تا صبح وار از افقی سر برآوری
وز بیم، صبح دین نکند پیرهنه دری؟
چون خور برون خرامی باتیغ حیدری
زین رویهان کفر، لباس غضفری
از شرم این سیاه‌دلان می‌برم پنهان
مرلای دین محمد مهدی، که شرع او
فتوای او، که نسخه عیای ملت است
بازم به مدح او زده سر، مطلعی ز صبح
ای شرع تو، مرrog دین پیغمبری
دعوای غبن عمر کنند اهل روزگار
گر خلق بانسیم ولای تو دم زندند
یک دل کم است مهر نورا، زان که مهر تو
شد دهر را سپیده نشان، چشم انتظار
تا چند شام کفر کند عرض تیرگی؟
وقت است کز نشیمن اقبان مستدام
وان گه به سعی بازوی اسلام برکشی

۱. دویان سلم نهرانی: ص ۴۵۳. داشن نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۵۱.

۲. محمد طالب آملی (زاده ۹۹۶ در آمل و متوفی ۱۰۲۶ ق در لاھور) مخلص به ملا طالب، معروف به طالب و ملک الشعراء، از شاعران سده پا زده هجری قمری است. او در ریاضیات، نجوم، حکمت و عرفان، دستی قوی داشته و یکی از تواناترین شاعران سبک هندی است.

بشکن شکسته زورقشان را به موج قهر
 و آن گاه، ده به دجله خودشان شناوری
 جمعی کز آن میانه به اسلام مایلند
 فرمایشان به جاده شرع، رهبری.^۱

۵/۱۱

ملاطر امشیدی^۲

که هر صرف گل فتحش نمیده زنگ به رنگ
 به آشیانکده جعبه طابیزان خدنگ^۳
 دو شاخه می‌نهاد ایام بر گلری تفنگ
 که از نهایت جوهر^۴ نگشته تابع زنگ
 جداز یکدگر افتاده، جاده دفرستنگ
 ز چار جامه^۵ عنصر، همیشه هست به تنگ
 برای روکش گلزار صفت ارزنگ^۶
 طریق جستنش از جای، چون بربدن رنگ

بهار گلشن نصرت، محمد مهدی
 گشوده‌اند ز شوق کمان او پر و بال
 به جرم آن که فتد با سپاه او یکدل
 سحاب ناصیه شمشیر برق سیماش
 اگر به دل گذرد وقت قطع کردن راه
 زهی سمند^۷ فلک سیر کز سبک روحی
 نسیم گرده ز نعل سمش گرفته به کف
 ز چابکی نشود بر نظارگی معلوم

۱. سیماهی مهدی موعد در آئینه نشر فارسی؛ ص ۱۰۱، به تقلیل از کلیات اشعار ملک الشعرا، طالب آلمی.

۲. ملا طغرا، نویسنده و شاعر، متخلص به «طغرا»، از شاعران و نویسنده‌گان عهد صفویه است که از ایران به هندوستان مهاجرت کرد و جندی ملازم شاه جهان (حکومت ۱۰۶۹-۱۰۷۷ق) بود. وی در ترکی نویسی، دستی توana داشت و شیوه‌های خاص ابداع کرد که مورد پسند فارسی زبان هندوستان قرار گرفت. از آثار وی: منشات، شامل: فردوسیه، تاج الدایع، الهمایه، مرآه المفتح، تجلیات، کنز المعانی، موتفات، مجمع الغزیب، و... که اغلب آنها به چاپ رسیده اند و دیوان اشعار، که قریب ده هزار بیت است. طغرا مشهدی در کشمیر در گذشت و در مزار الشعرا در جوار کلیم کاشانی به خاک سپرده شد (تاریخ ادبیات در ایران: ج ۵ ص ۱۷۷۰، نذرگاه نصر آبادی؛ ص ۳۲۹؛ نذرگاه شعری آذربایجان: ج ۲ ص ۴۰۲، نفت نامه دهخدا: ذیل طغرا).

۳. خدنگ: تیر، به اعتبار این که از چوب سخت ساخته می‌شود.

۴. جوهر: گوهر، اصل، احالت.

۵. سمند: اسب زرد رنگ، مطلق اسب.

۶. چارجامه: یوشی است که با آن اسبان را در پیری آرایش می‌کنند، چلی که بر پشت اسب به جای زین می‌اندازند، در این جا منظور چهار عنصر (آب، یاد، خاک، آتش) است.

۷. ارزنگ: نام کتاب مانی.

کند برای فتادن زهر طرف آهنگ
اگر گرفته شود کاسه سمش در سنگ
که جزو نیست کسی در سیاه دین، سرهنگ
سمند بر ق شتابت مباد صید درنگ
کز احتیاط نپوشند جامه خود رنگ
برای کشته شدن می‌پرد ز کوه پلنگ
زنند سکه اسلام در دبار فرنگ
برای خدمت کشته برد به سوی نهنگ
بود چو در عدم ارتکاب عذرش لنگ
بود شکفتن نرگس به آب کوزه تنگ
که پا کشیده ز انداز کجری خرچنگ
که نیست تنگ شکر با کلام او هم تنگ؟
تذرو،^۱ طعمه برآرد عقاب را ز چنگ
فروغ آینه، گل می‌کند ز روی تینگ^۲
به امتحان کده تن ز طبع شهد و شرنگ^۳
یکی شکفته نشید، یکی بود دل تنگ
مباد با گل معنی، غم شکستن رنگ
خطاب یافت گل افشار ز صاحب فرهنگ.^۴

به کوهسار چون علش ز سوده گشتن میخ
به اقتضای فرات نمی‌دهد از کف
شها محل خروج است پا بینه به رکاب
در انتظار ظهور تو آند شیر دلان
چنان سیاه به یکرنگی تو می‌کوشند
ز بس که شیر بر او طعنه دورنگی زد
رسید وقت که از ضرب تیغ حیدریات
گهی که ضرصر^۵ حکمت ز موج فرمانی
تشش دوپاره نماید به زیر ازه پشت
گشودن کف جرودت به دست مایه بحر
چنان به امر تو در جوی راستی شده آب
مگر حدیث تو را نقل می‌کند ضوطی
حمایت تو اگر دست عاجزان گبرد
ز بوستان ضمیر تو گل فروشان را
توان به یمن دعای تو یافت یک تأثیر
همیشه تاز نسیم بهار اهل چمن
به باغ مدح تو شاداب باد سبل لفظ
چو ریخت این سخن تازه بر دل «اضغرا»

۱. ضرصر: باد بسیار سرد و سخت، باد بسیار سریع.

۲. تذرو: قرقاول.

۳. تینگ: جوان محبوب و بلند بالا و توانا.

۴. شرنگ: سمه، زهر.

۵. منتخب الأشعار: ج ۱ ص ۵۲۱، دانش نامه شعر مهدوی، ج ۱ ص ۱۰۹.

۶/۱۱

ملامح فیض کاشانی

صبا به لطف بگر ختم آل طاها را

که فرق ت تو به زری بسوخت دلهارا^۱

قرار خاضر ما هم تو می‌توانی شد

اکه سر به کوه و بیانان تو داده‌ای ما را^۲

بُرون خرام ز مغرب که تیره شد آفاق

ز رسم خویش بگردان طلوع بیضا را

بیایایا که حضور تو مرده زنده گند

ز آسمان به زمین آورد مسیحا را

نمائد صبر و سکون بعد از این به هیچ دلی

به وصل گل برسان بلبلان شید را

خوش آن زمان که به نور تو راه حق سپریم

طريق و منزل و مقصد یکی شود ما را

نهد به پای تو سر «فیض» و جان گند تسليم

گذشت قطره زمستی چو دید ذریا را^۳

۱. محمد بن شاه مرتضی، مشهور به «ملامح فیض کاشانی»، از فقیهان و حکیمان معروف عصر صفوی است. او در قم به دنیا آمد و در این شهر و سپس کاشان به تحصیل پرداخت. آن‌گاه در شیراز نزد سید ماجد بهرانی و ملا صدرالملک تلمذ کرد. وی تألیفات فراوانی دارد که از جمله آنها می‌توان: اصول المعارف، کلمات مکونه، الصافی، الواقی و التحقیۃ النبضاء، وانام برد، بیش از شش هزار بیت شعر از وی باقی مانده است. او سال‌های پایانی عمر خویش را در کاشان زیست و به سال ۱۰۹۱ق. همانجا در گذشت (معدان الحکمة: ج ۱ ص ۱۶۹، مقدمه دیوان فیض، رساله شرح صدر، ضمیمه ده رسالت فیض کاشانی: ص ۵۸ - ۶۲، الواقی: ج ۱ ص ۲۳).

۲. تضییی است از شعر حافظ شیرازی.

۳. خوش‌های طلایی: ص ۲۵، دیوان ملام محمد محسن فیض کاشانی.

و نیز از اوست:

اگر آن نائب رحمان زدرم باز آید
 عمر بگذشته به پیرانه سرم باز آید
 دارم امید خدایا که کنی تأخیری
 در اجل تابه سرم، تاج سرم باز آید
 گر نثار قدم مهدی هادی نکنم
 گوهر جان به چه کار دگرم باز آید؟!
 آن که فرق سر من خاک کف پای وی است
 پادشاهی کنم از و به سرم باز آید
 کوس نودولتشی از بام سعادت برزم
 گر بینم که شه دین زدرم باز آید
 می‌روم در طلیش کوی به کو، دشت به دشت
 شخص ار باز نیاید، خبیرم باز آید
 «فیض» نومید مشو در غم هجران و منال
 شاید ار بشنید آه سحرم. باز آید.^۱

و نیز از اوست:

آلا یا آیها المهدی مدام انوصل ناویها
 که در دوران هجرات بسی افتاد مشکلها
 صبا از نکهت^۲ کویت نسیمی سوی ما آورد
 ن سوز شعله شوقت چو تاب افتاد در دلها

۱. خوش‌های طلاتی: ص ۱۳۱.

۲. نکهت: بوی خوش.

چو نور مهر تو تایید بر دل‌های مشتاقان
 ز خود آهنگِ حق کردند، بربستند محمول‌ها
 دلی بی‌بهره از مهرت حقیقت را کجا باید؟
 حق از آینه رویت تجلی کرد بر دل‌ها
 به کوی خود نشانی ده که شوق تو محبتان را
 ز تقوا داد زاد ره، ز طاعت بست محمول‌ها
 به حق، سجاده تزیین کن، مهل^۱ محراب و منبر را
 که دیوان فلک صورت، از آن سازند محفل‌ها
 «شب تاریک و بیم موج و گردابی چنین هایل^۲»
 ز غرقاب فراق خود رهی بمنابه ساحل‌ها
 اگر دانستمی کوبیت به سر می‌آمدم سویت
 خوش‌اگر بودمی آگه ز راه و رسم منزل‌ها
 چو بینی حجت حق را به پایش جان فشان‌ای «فیض»
 «متنی ما شلّقَ مَنْ ثَهُوَ دَعَ الذِّيَا وَأَهْمَلَهَا»^۳
 «۴. دیوان فیض کاشانی: ص ۸۲، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۹۷

۷ / ۱۱

فیاض لاهجی^۵

مهدي هادي امام ظاهر و باطن که هست
 قائم آل محمد، حجت پرور زدگار

۱. هلیدن و هشتمن: رها کردن.

۲. تضمینی است از شعر حافظ شیرازی.

۳. تضمینی است از شعر حافظ شیرازی.

۴. دیوان فیض کاشانی: ص ۸۲، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۹۷

۵. ملا عبد الرزاق، پسر علی، پسر حسین لاهجی قمی، متخلص و ملقب به «فیاض» شاگرد و داماد صدر

حجتی کز پرده چون برهانِ عقل آید برون

پرده‌های وهم را از هم بدرد پود و تار

آن به صورت غایب و حاضر به معنی نزد عقل

آن به ظاهر در نهان، اما به باطن، آشکار

کینه خواه عدل از ظلمِ ستمکاران دین

انتقامِ علم کش از جهلِ اهل روزگار

طالب خون شهیدان به ناحق ریخته

مرهم دلهای مجروحان از ماتم فگار^۱

ذوق‌القار شاه مردان بر کشد چون از نیام

خوش برآرد از نهاد دشمنان دین دمار^۲

آفتاب دولتش چون پرده شب بر زند

تیرگی برخیزد از عالم چو از درب بخار

اختلافِ جمله مذهب‌ها برآفتند از میان

جمله کشته‌های بیکجا زاین یم^۳ آید بر کثار

برفتند رسیم دورنگی در میانِ خاص و عام

پرده‌ها را جملگی پیدا شود بیک پرده‌دار

دانه‌های مختلف از بیک زمین گردند سبز

نخان‌های مفترق در بیک هوا گیرند بار

۱. المتألهین شیرازی است. فیلسوفی کامل و استادی فاضل، ادبی اربی و شاعری نیبی بود. دیوان اشعاری در مناقب اهل بیت علیه السلام از او در دست است. وی در سال ۱۰۷۲ در قم درگذشت.

۲. فگار: آزرده، زخمی.

۳. دمار بر آوردن: هلاک کردن.

۴. یم: دریا، خدای آقیانوس‌ها و دریاها.

نغمه‌های ناملایم، یک نوا آید به گوش
 سازهای ناموفق را شود یک رشته تار
 هست با این دین فروشانش نخستین داروگیر
 هست با این نافقیهاش نخستین کارزار
 باز قهقهش بر گند از بیخ، این مشتِ حشیش
 موج تیغش در رُباید همچو سیل این مشتِ خار
 در نوردد از نظر طومارِ این وَهم و خیال
 پاک سازد صحفه هستی از این نقش و نگار
 تا برآید آفتادِ دین زابرِ زنیاب
 تا شود در گردِ کثربت عین وحدت، آشکار
 گردد از بسِ انتظامِ خلق در عهدِ خوشنش
 جملة عالم یکی شهر و دو او یک شهریار
 قامت این سر و بالا کاش آید در خرام
 تا قیامت را بیند هر کسی بی انتظار
 جلوه معشوق بر عاشق قیامت می‌کند
 شیعه را قسمت بود در عهدِ او عمرِ دوبار
 معنی رجعت همین باشد به پیش شعبیان
 گر مخالف منکر رجعت بود باکسی مدار
 از تشیع، غیر عشق و عاشقی باور مکن
 کی توان بی عشق کردن اهل و مال و جان نثار؟
 وعده دیدارِ جانان، مرده را جان می‌دهد
 چون حیات و مرگِ عاشق نیست جز در دستِ یار

جون تراز دیدن پس از مردن همان دیدار دوست

گر دهم «فیاض» جان زاین مژده من، معذور دار.^۱

و نیاز اواست:

امام مشرق و مغرب که می تواند داد

تبسم لب لعلش حواب خنده گل

محمد بن حسن، صاحب الزمان که بود

پر از مدایع خلقش کتاب خنده گل

کند برای نثار شکفته رویی او

صبا به صحن چمن، انتخاب خنده گل

رُودِز خویش چو رنگ شکسته عاشق

اگر تبسمش آید به خواب، خنده گل

ز ذوقِ خنده لعر لیش چه گل چیند

دلی که تابه ابد شد خراب خنده گل

چه خنده ها که زند آفتاپ دونت او

به ترشکفتگی آفتاپ خنده گل

ز آب و تاب ببهار شکفته رویی اوست

شکفتن چمن و آب و تاب خنده گل

به نسبت قدم او عجب مدان از خاک

که باج سجده سیاند ز آب خنده گل

به پای بوس تو خواهد که جان نثار کند

و گرنه چیست چنین اضطراب خنده گل؟

۱. دیوان فیاض لاهجی: ص ۹۰، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۵۶.

پی شکفتگی بندگان حضرت توست
 دعای تهدی مُستجاب خنده گل
 ملال اگر نه نصیب مخالف تو بود
 چراست این همه زو اجتناب خنده گل؟
 نسب درست به لعل لِ تو گر نکند
 صبا حذر کند از انتساب خنده گل
 اگر به یاد تو باشد عجب مدان که دهد
 فلک به گریه عاشق خطاب خنده گل
 تبسّم تو اگر پای در میانه نهد
 چمن دگر نکشد بی حساب خنده گل
 ز غیبت تو چنان قحط سالِ کامِ دل است
 که عندیلی نشد کامیاب خنده گل
 بیا به خنده ده آبِ چمن که بی تو نماند
 ترشیحِ مُژه‌ای در سحاب خنده گل
 ز هجر روی تو گل در چمن نمی‌شکفند
 بیا بیا و برافکن نقاب خنده گل
 ندیده چشمِ خرد در بهارِ شادابی
 به غیر لعل تو حاضر جوابِ خنده گل
 بهارِ معجزه، شاداب از تبسّم توست
 چنان که چهره گلشن ز آب خنده گل
 اگر نه وعده دیدارِ دولت بودی
 زکات ذوق ندادی نصاب خنده گل

ز استواری عهدِ تو تا ابد نرود
 ز پای گریه ببل، خضاب خنده‌گل
 ز وصف غنچه لعل تو فصل فصل پُر است
 گذشته‌ام همه جا باب باب خنده‌گل
 خرد ز گلشن بزم تو منفعل^۱ برگشت
 چمن ندیده نیاورد تاب خنده‌گل
 از آن زمان که دلم در بهار حسرت تو
 نهاد چشم چو ببل به خواب خنده‌گل
 هنوز ناله لبِ ذوقِ خویش می‌بوسد
 چه نشنه داشت، ندام، شراب خنده‌گل؟
 لب حسود ز خصم دلم چه می‌پرسد؟
 که هست بی لب لعلت کباب خنده‌گل
 چه نسبت است به ببل اسیر عشق تو را؟
 خراب گریه کجا و خراب خنده‌گل.^۲

۸/۱۱

میرداماد^۳

ای عَلَّمت کنیت و نام نی خسوردہ بلت آب ز جام نبی

۱. من فعل: خجالت‌زده، شرمنده.

۲. دیوان فیاض: ص ۹۵، دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۵۸.

۳. سید برهان الدین محمد باقر استادیاری مشهور به میر داماد (۹۷۰-۱۴۱) و معلم ثالث، متخلص به اشراق، فیلسوف، متکلم و فقیه بر جسته دوره صفویه است. دارای کتب متعددی است. از جمله: ازوشح الساوية والهزار و مجموعه اشعار او در دیوان میر داماد گردآوری شده است.

روشنی دیده آدم ترسی
طاعت تو فرض همی بر ذم
مهر و مه از نور رخت روشن است
عیسی عقل آمده مأمور تو
بر در تو حلقه به گوشی کند
پیش تو در نکته نیوی بود
خاک جهان کرد زمانه عجین
تیغ حوادث زنیام آخته است
کل کنی خاک وجود و عدم
سايه فکن بر سر این خاکیان
در چمنش طرح تصرف فکن
خون دل و دین زجهان و استان
خود ز چه عدل تو ندارد رواج؟!
ظلمت تو فان حوادث گرفت
ما همگی تن، تو بیاروح باش
خود دو رکاب مه و مهرت کجاست?
اشهب روز، ادهم شب، بهر کیست?
گردن غم پشکن و دلدار شو
خاک درت آب روانهای ماست
پرده آهنگ دگر ساز کن
ما همه مستیم، تو هشیار باش
یادی و امروز بود قبل و بعد
عیش جهان باد به دوران تو

مهدی دین هادی عالم تربی
حافظ شرعی و امام امم
جان تربی هردو جهان تن است
آهن مرتیغ شده مومن تو
چرخ که این اوج فروشی کند
عقل که لاثن ز سروشی بود
ای ملک ملت از خون دین
فتنه بر اقطار جهان تاخته است
بحر چه یک لحظه به خون ستم
ای به درت مقتدی افلاکیان
شخص تو چون نفس و جهان چون بدن
ما همه مقهر و توانی قهرمان
ظلم ز عدل تو سقیم المراج
عالیم دین را به جهان شگفت
شرع تو کشتنی است بیانوح باش
اسب تو بر آخر عُذلت چراست?
زین فنک، چوت برباره نیست?
یار نشد دن، تو بیا یار شو
درد تو جانداری دلهای ماست
دبده به دیدار، بیا باز کن
کن فکن خلوت اسرار باش
تاکه در افلاک بود سعد و نحن
سعد فیلک باد به فرمان تو

عیش، گر آستن کامت شود
باد میتر زتو تا صور عشق
کار سقفور زکافور عشق
روغن اشراق از آب تو باد.^۱

۹/۱۱

ملّا ملک قمی^۲

ز من هدایت کوئین در خور است که هست
ولای ختم ولایت دلیل و راهبرم
هزار دیده ز هر مری رغبتمن در تاخت
بلی ز مستظران امام منتظرم
فروع شمع هدا نور سرمه‌ی مهدی
که از طلیعه مهرش جو مهر مشهّر^۳
سرشته عزّت خاک درش ز اعضایم
روا بؤد قسم عرشیان به جان و سرم
سرم قرین سجود و قدم رهین رکوع
که بسته بازوی خدمت، نطاق^۴ بر کمرم
شدم به علت بیچارگی اسیر عنا^۵
به جز طبیب ولای تو نیست چاره گرم

-
۱. داشت نامه شعر مهدوی، ج ۱ ص ۱۴۵.
 ۲. ملا ملک محمد مخلص به «ملک» در قم به دنیا آمد و حدود سال ۱۰۲۶ تا ۱۰۲۴ق در بیجاپور هند درگذشت. وی رازد امیران هند، با عنوان «ملک الکلام» یاد می‌کردند.
 ۳. مشهّر: مشهور، معروف.
 ۴. نطاق: کمریند.
 ۵. عنا: رنج، سختی.

سوم^۱ دوری و ناب من از کجا به کجا

دلم ز مسوم ملايم تر و من از خجرم

طلوع کن ز گرييان غيب چون گل صبح

که بذله سنج^۲ و نواساز گلشن سحرم

رُخت ز پرده چو مى در پياله مى نگرم

که از تخيل حُسنت رفيق شد بصرم

به چشم ظاهرم آينه دار باطن خويش

به رؤيت تو به اسرار غيب ديده ورم

فروع لطف تو سرمایه، نور مهر تو زاد

به سوي عالم علوی اراده سفرم.^۳

۱۰/۱۱

ناظم هروي^۴

امام حاضر و غایب، محمد مهدی

که گشته خاک وجودم به مهر او تخيير^۵

فلک به کين عدويش گرفته خوي پلنگ

زنده به چشم حسودش هلال ناخن شير

خوش آن زمان که چو «يا صاحب الزمان» گويم

شب مراده د از چهره، آفتاب مُنیر

۱. سوم: باد ز هر آگين و گشته که در بيانها و زد.

۲. بذله سنج: طريف و خوش صحبت.

۳. نسخه خطی کتاب خانه ملی ملک، به شماره ۶۴۱، به نقل از دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۳۴

۴. ملا فرج حسين، متخلص به «ناظم» در سال ۱۰۱۱ق در هرات به دنيا آمد. تاريخ وفات او از سال ۱۰۷۲ تا ۱۰۸۱ق ذکر شده است.

۵. تخيير: سرشتن، سرشته.

شوم چو خامه به او صاف او زبان‌آور
 به خونِ دیده کنم این قصیده را تحریر
 که ای بهارِ شنای تو گل‌فشنِ ضمیر
 زُقدرت تو قوی پنجه بازوی تقدیر
 خداشناس گواهم بود در این دعوی
 که نیست ذات تو را چون خدا شیوه و نظر
 قضاز خامه حکم تو سر نمی‌پیجد
 کسی چگونه کند سرنوشت را تدبیر^۱

۱۱/۱۱

«نظیری نیش‌ابوری»^۲

رخ در نقاب، چون حسن عسکری کشید
 فُطَبِيَّش به قائم آل نبی رسید
 برزخ، میان کثرت و وحدت نموده شد
 گردید در برابر شیث^۳ نبی پدید
 سر انتهای دایره براستادا نهاد
 خور^۴ زاستوا فرو شد و از استوا دمید

۱. دیوان ناظم هروی: ص ۴۲۹، دانتنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۶۲.

۲. میرزا محمد حسین، عارف و شاعر، متخلص به «نظیری»، در نیشابور متولد شد. وی از شاعران بلندآوازه قرن دهم و اوایل قرن بازدهم است. دیوان اشعار او که انواع قاتبهای شعری را شامل می‌شود. در هندوستان و ایران به چاپ رسیده است.

۳. وی در احمدآباد گجرات درگذشت و در مسجدی که خود ساخته بود، به خاک سپرده شد (آتشکده آذر: ج ۲، ص ۷۱۱، تاریخ ادبیات در ایران: ج ۵ ص ۸۹۷، ماریخ نظم و نثر: ص ۴۲۹، مجمع الفصحاء: ج ۴ ص ۱۰۱).

۴. شیث: سومین پسر آدم و حوا که به عقیده مسلمانان، مقام نبوت داشت.

۴. خور: خورشید.

از نقطه اخـد، دو محمد ظهور کرد
 مرـات^۱ فـقـيـ دـايـرـهـ، ماـتـحـتـ خـويـشـ دـيدـ
 يوم الـقيـامـهـ گـشتـ چـوـ قـائـمـ ظـهـورـ کـردـ
 الـيـومـ کـلـ شـئـ إلى مـبـدـءـ يـعـدـ
 يا صـاحـبـ الرـزـمانـ! بهـ درـآـزـ خـفـاكـهـ خـلقـ
 تـاـحدـ نـافـ جـامـهـ صـورـتـ فـروـ درـيدـ
 برـ رـاهـ حـقـ کـهـ مـىـ نـگـرمـ يـكـ حـسـينـ نـيـستـ
 آـفـاقـ، كـرـبـلاـ شـدـ وـ مـرـدـمـ هـمـ يـزـيدـ
 باـاطـلـ، شـبـيهـ حـقـ شـدـ وـ اـنـصـافـ درـفتـادـ
 إـضـالـ، بـيـخـ عـدـلـ زـدـ^۲ وـ ظـلـمـ سـرـکـشـیدـ
 بـدـعـتـ بـنـاهـادـ وـ أـمـلـ، بـاغـ وـ خـانـهـ سـاخـتـ
 غـفـلتـ، كـمـرـ گـشـادـ وـ خـطاـ، فـرـشـ گـسـرـیدـ
 بـنـمـائـ دـسـ قـدرـتـ وـ مـفـتـاحـ بـابـ کـنـ
 كـافـاقـ مـانـدـ بـسـتـهـ درـ وـ قـفلـ بـىـ کـلـيدـ
 شـاهـاـ! توـ شـاهـدـيـ کـهـ «ـنـظـيرـيـ»ـ بهـ مـهـرـ حـقـ
 بـفـروـختـ صـدـرـ سـلـطـنـتـ وـ مـسـكـنـتـ^۳ـ خـرـيدـ
 جـاهـ يـزـيدـ وـ قـوـمـ يـزـيدـشـ مـرـادـ نـيـستـ
 حـبـ عـلـىـ وـ آلـ عـلـىـ بـادـ بـرـ مـزـيدـ.^۴

۱. مرـاتـ: آـيـنهـ.

۲. اـمـرـوزـ هـرـ چـيـزـيـ يـهـ سـوـيـ مـيـاـبرـ مـىـ گـرـددـ.

۳. بـيـخـ زـدنـ: بـريـشهـ بـرـکـندـنـ.

۴. مـسـكـنـتـ: تـهـيـ دـسـتـيـ، بـىـ چـيـزـيـ.

۵. دـيوـانـ نـظـيرـيـ نـشـاـبـوريـ: صـ ۵۰۰ـ، دـانـشـنـامـهـ شـعـرـ مـهـدوـيـ: جـ ۱ـ صـ ۱۱۱ـ.

۱۲/۱۱

واعظتمنی^۱

حجت حق، نور مطلق، صاحب الأمر آن که او
 بحر زخار امامت راست موج و این
 هستی نه آسمان، از بهر ذات پاک اوست
 چون وجود حلقه انگشتراز بهر نگین
 نور پاکش گر فشردی بر باط روز پای
 شب فسردی همچو خون مرده در زیر زمین
 روز، آن روز است کان خورشید تابان سر زند
 دولت، آن دولت که او باشد شه تخت زمین
 غایبانه عرض حال خوبشتن تا کی کنم؟
 رو به رو خواهم که گوییم حال دل را بعد ازین
 دامن عهد ظهرورت کو که نا آید بروون
 ناله‌ها از استخوانم همچو دست از آستان
 چون تو یکتا گهری گم کرده، می‌گردد از آن
 آسمان. غربال در کف روز و شب گرد زمین
 کی شود - یارب - که آری پای دولت در رکاب
 چتر شاهی بر سر از بال و پر روح الأمین

۱. محمد، منقب به رفیع الدین، معروف به واعظ قزوینی، فرزند ملا فتح‌الله در سال ۱۰۲۷ق در صفوی آباد قزوین به دنیا آمد. از شعراء علمای بزرگ دوره صفویه است که در فنون شعر و ادب از کم نظریان روزگار خود به شمار می‌رفت. وی در علوم معمول و متنقول، فقه و تفسیر و عظ و خطابه توانیی کامل داشت. کتاب‌های بیوای
 الجنان، دیوان، الموعظة والحملة العجیدرية، از آثار اوست. وفات واعظ قزوینی، حدود سال ۱۰۸۹ق اتفاق افتاده است (دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۱۷۰).

یکه تاز ظلم، میدان جهان را بسته است

هست خالی جایت-ای اشکرشکن-در روی زین

تا نیاید دامن عهدت به کف، ایام را

کی تو نند پاک شد از گرد بدعت روی دین؟

همچو شخص چشم بر راهی که بر تل هارود

رفته عیسی در رهت، بر آسمان چارمین

چون صفت مگان چشم کور می آید به چشم

بی تو صفات نماز، ای پیشوای شرع و دین!

همچو نور دیده ها، از پرده بیرون نه قدم

ای تو نور دیده های او لین و آخرین

بحر از هر مرغ دارد مصوغی در شان تو

قطره ما چون کند با مَدحت ای شاه گزین؟!

بر نیامد از سخن، کاری که من می خواستم

دست شوق ما و دامان خموشی بعد ازین

همچنان کز جیب شب، خورشید تابان سر زند

همچنان کز خواب نگشایند چشم، اهل زمین

سر زند - یا زب - ز شرق غبب، مهر ذات تو

تا شود بیدار، بخت شیعیان دل حزین.^۱

۱. سیمای مهدی موعود در آئینه نشر فارسی؛ ص ۱۰۳، به نقل از: دیوان ملام محمد رفیع واعظ فروینی؛ ص ۵۲۰
۵۲۶-

۱۳ / ۱۱

وجیه‌الدین تکلّو^۱

کر نام او سخن به شریا برآورم
از کام طوطیان بشکرخا^۲ برآورم
برگرد خوان (نحو قسمنا)^۳ برآورم
صد بنده را ذخیره عقا برآورم
خورشید راز پنهانی عسی برآورم^۴
از زاد دیده، هستی خود را برآورم
گرد از نهاد زمزم و بسطحا برآورم
از چشم یوسف لشک زلخا برآورم
قدس خلیل و مسجد اقصا برآورم
چون سبزه سرز خاک تولا برآورم
بر جان خصم، تیغ شیرا برآورم
انکارشان ز عالم احفا برآورم
چون مور، ذره ذره سویدا^۵ برآورم

شاه اُمم امام هدا صاحب الزمان
در گفتگوی مدحت او شکر کلام
با آب روی خاک درش کایان را
دستی که سوی خوان خداوندی اش برم
صیت^۶ خروجش اربه چهارم فلک برم
شاهد در انتظار تو نزدیک شد که من
از آب چشم و بوسه گه آستان تو
زاین بوی پیرهن که ز جب تو می‌مد
با طاعت حریم تو بر روی انبیا
گر نکبت^۷ نسیم ولای تو بشنوم
در سایه نوای تو چون قرص آفتاب
افش کنم خیانت ارباب بغض را
در گور جسم از دل خصم سیه دلت

۱. وجیه‌الدین نسف آقای تکلّو، متخلص به شانی، متولد قرن دهم در تهران است و از شاعران دربار صفوی بوده است و در سال ۱۰۲۳ق در متهد در گذشت. دیوان او چاپ شده است.

۲. شکرخا: کنایه از شیرین گفتار.

۳. اشاره به آیه «أَهُمْ تَقْيِيمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكُمْ تَخْرُقُ قُسْمَانِ يَتَّهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا...» آیه آنان رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما معیشت آنها را در حیات دنیا در میانشان تقسیم کردیم...» از خرف: آیه (۳۲).

۴. صیت: آوازه، شهرت نیکو.

۵. عسی شیرا در فلک چهارم با خورشید، همسایه است.

۶. نکبت: بوی خوش.

۷. سویدا: دانه دل، نقطه سیاه که بر دل است.

تا چند دل به هر خبر از جا برآورم
خاش بـه سوزنِ مژه از پـا برآورم
بر چار طاف طازمَ آعلا^۱ برآورم
داد از کدام محتـ دنیا برآورم
احضارشان ز عالمِ اخـا برآورم
کـ هزار تن، من تـها برآورم
جوشن ز دوش چـ مغلـا برآورم
فـ از زمـ به طـ خـضـرا^۲ برآورم
کـ دـت آـستـنـ تـمنـا برآورم
دوشـگـان طـبـ طـبـزا برآورم
چـون لـغـبـانـ اـنـجـنـ آـرا برآورم.^۳

آخر چـ شـدـ کـ وـ عـدـهـ بـهـ آخرـ نـمـیـ رـسـدـ؟
در پـایـ یـارـ اـگـرـ سـرـ خـارـیـ خـلـیـدـهـ استـ
نـزـدـیـکـ شـدـ کـهـ زـلـزلـهـ اـشـتـیـاقـ رـاـ
در مـعـدـنـ جـهـانـ،ـ تـرـ اـزـ دـینـ وـ دـلـ نـمـانـدـ
مانـ اـگـرـ حـضـورـ گـرـوـهـ مـعـینـ استـ
تـنـهـاـ بـرـونـ خـرـامـ،ـ کـهـ درـ ظـلـ رـایـتـ
خـاـکـ دـرـ توـگـرـ بـهـ سـرـ مـغـرـیـ^۴ کـنـدـ
باـ آـنـ کـهـ رـحـمـتـ اـزـ فـلـکـ آـیدـ بـهـ یـعنـ توـ
جزـ درـ بـرـ توـ هـمـجوـ گـرـیـبـانـ سـرـ مـبـادـ
تاـ اـزـ سـرـایـ پـرـدـهـ معـنـیـ زـمـانـ زـمـانـ
آـرـایـشـ ثـنـایـ توـ مـشـاطـگـیـ^۵ کـنـدـ

۱. طازمَ آعلا: کنایه از آسمان.

۲. مغـرـیـ: کـلـاهـ خـودـ،ـ کـلـاهـ آـهـنـیـ کـهـ درـ جـنـگـ بـرـ سـرـ مـیـ نـهـنـدـ.

۳. طـارـ خـضـرا: کـنـایـهـ اـزـ آـسـمـانـ.

۴. مشـاطـگـیـ: آـرـایـشـگـرـیـ.

۵. نـسـخـهـ خـطـیـ کـابـخـانـهـ مـلـکـ: بـهـ شـمـارـهـ ۵۴۵۰ـ،ـ بـهـ تـقـلـ اـزـ دـانـشـ نـامـهـ شـعـرـ مـهـدـوـیـ: جـ ۱ـ صـ ۹۳ـ

فصل دوازدهم

نمونه‌یایی از سروده‌های قرن دوازدهم

۱/۱۲

اُثرشیرازی^۱

دولت صاحب الزمان باشد
 تاسحر پرتوش عیان باشد
 تابد خضر رهروان باشد
 یکی از معجزات آن باشد
 بر که پیدا بودنها باشد
 عافیت بخش دوستان باشد
 جان مظلوم در امان باشد
 رفته رفته ز تن روان باشد
 خواب در صبح دم گران باشد
 ملت در آن به جان باشد

نوبهاری که بی خزان باشد
 چون مه چارده که از سر شب
 سور آن ختم چارده مقصوم
 زندگانی ز سر گرفتن خلق
 از نظرها چو آفتای مُنیر
 ای خوش آن دم که صبح دیدارش
 تا چو عقرب ز آفت شبگرد^۲
 جان حاصل از آمدآمد او
 غفلت مانشان مقدم اوست
 گرچه بی طاقتی شیدا را

^۱. میرزا شفیع، متألّص به «اثر» مشهور به «شیعای اعمی» معاصر شاه سلطان حسین صفوی است که در حدود سال ۱۱۱۳ق در لار درگذشت. اثر او دیوان اشعار است.

^۲. شبگرد: شبرو، دزد.

خجل از روی میهمان باشد
ابر جودش چو ڈُرشان باشد
پسنجه ظلم ناتوان باشد
اگر امداد دیگران باشد
برق مُستغنى از فسان^۳ باشد
راست هم چون خط زبان باشد
علم فتح کاویان^۴ باشد
در شنای تو بر زبان باشد.^۵

دلم امّا ز راو سنگي جا
از صدف بحر سائلی است به کف
بس که در روزگار مُعدلتش^۱
می‌کند کار شانه چنگل^۲ باز
بسی نیاز است تیغش از صیقل
ماز رُمحش^۶ به طعنه دشمن
نیزه او ز کاوشن دم خصم
خame را مطلعی به عزم حضور

۲ / ۱۲

آذربیکدلي^۷

شه دین، مهدی هادی که باد او را به هر وادی
ولی در عشرت و شادی، عدو در محنت و ماتم
نهال جود را غارس،^۸ دیبار عدل را حارس
سمند فتح را فارس،^۹ حریم قدس را محرم

۱. مُعدل: عدل و داد، دادرسی.

۲. چنگل: چنگال.

۳. فسان: سنگی که کارد و شمشیر را با آن تیز می‌کند.

۴. رمح: نیزه.

۵. کاویان: منسوب به کاؤه آهنگر. علم کاویان: پرچمی که همیشه مایه فتح و ظفر برای شاه ایران بوده است.

۶. دیوان شفیعی شیوازی: ص ۲۰۸، دانش‌نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۲۲۱.

۷. لطفعلی بیگ بن آفخان بیگدلی، متخلص به آذر، نویسنده و شاعر معروف عهد افشاریه و زندیه در سال ۱۱۲۴ ق در اصفهان به دنیا آمد. این شاعر بزرگ، سال‌های یا یانی عمر را در فرم زیست و در سال ۱۱۹۵ ق در قم درگذشت. بزرگ ترین اثر اویی وی که از آن طریق به شهرت زیادی دست یافت، کتاب آتشکده آذر بود که به نام کریم خان زند نوشته شده است.

۸. غارس: غرس کننده درخت، نشاننده درخت در زمین.

۹. فارس: اسب سوار

به جز سایل نباشد حکمِ کس بروی روان اما
پذیرد حکم او هم پیش از آن دم کو برآرد دم
به جان از نارش افتاد تف به دشمن گر زند سیلی
شود دینارش آندر کف، به سایل گر دهد در هم
به هر کاو و عده‌ای داده، و فایش کرده آماده
ز یک پشت و شکم زاده، و فابا و عده‌اش توأم
زندنی شاد و شرمنده، به جبن و بخل هم خنده
شدنی هر دو گر زنده، به عهدهش رستم و حاتم
دهد عیسی به گیتی، مژده آخیر دم قدومش را
گر اول روز، احمد را پشارت داد از مقدم
رسد بر کوثر جنت اگر از برق خشمش تف
چکد بر آتش دوزخ اگر از ابر لطفش نم
زند رضوان چو نمرود آندر آتش خرقه رنگین
کند مالک خلیل آسا گل آگین جامه مظلوم
به اجماع ملل روزی که در آخر زمان گردد
زمین چون زلف خوبان، تیره و آشفته و در هم
نشیند بر سریر سروری شاوه‌فلک جاهی
که از عدنش جهان گردد چور روی نوخطان^۱ خرم
ولی هر یک به اسم دیگر و رسم دگر خواندنش
زبان عالمی گردان به نام او مگر آبکم^۲

۱. نو خط: جوانی که تازه پشت لب وی سبز شده نست.

۲. آبکم: گگ.

یهودش داند از نسل یهودا^۱ ماشیح^۲ نامش
 مجوش^۳ زاده زردهست و ترسا^۴ زاده مریم
 مسلمانش شمارد فاطمی یکسر، ولی زیشان
 همی گویند فوجی کان گهر باشد نهان در یسم
 هنوز از راح^۵ روح او را سبی جسم رنگین نه
 هنوزش جامه تن از فروع جان نشد معلم^۶
 همانا در حیات او، دو شببه راه ایشان زد
 کهر یک زآن دو با وسوابس صد شیطان بود منضم
 یکی این کادمی را نیست مقدور آن قدر جنبش
 ولی گشت از حیات خضر، حل این شبها محکم
 دگر این کرنظرها چون بود غایب، چه سود ازوی
 به عالم آن چه منظور از حیات اوست در عالم؟
 ندانند این که هر چیزی وجود او بود لطفی
 ظهورش نیز لطفی دیگر است از ایزد اکرم
 چو خور کز روشنی سازد جهان روشن، نمی بینی
 که باشد روشنی ده گر بود در ابر پنهان هم؟^۷

۱. یهودا: یکی از دوازده حواری عیسی ^ع.

۲. ماشیح: تعبیر یهودیان از منجی جهان.

۳. مجوش: زردهستی.

۴. ترسا: مسیحی، نصرانی.

۵. راح: شراب.

۶. معلم: متایز و آشکار.

۷. دیوان آذر بیگدلی: ص ۹۵، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۲۹۰

۳ / ۱۲

جویای تبریزی^۱

تا به کی «جویا» غزل خواهی سروند؟ زان که نیست

مطلبی جز منقبتگویی تو را از شاعری

بِهْ که باشی مدخلِ سنج آن که بر خاک درش

جبهه ساید هر سحرگه آفتاب خاوری

مسند آرای امامت، مهدی هادی که هست

چون شه مردان به ذات او مسلم، سروری

آن که گر سازند در ایام عدل او، به جاست

از پر شبهه، تیر ترکش کبک ذری!

مسی سزد در بحر بی پایان قدرش گر کند

مه حبابی، هانه گردابی، فلک نبلوفری

حکم خردی گر نویسد بر بزرگان، شوکتش

مسی کندُه چرخ جا در حلقة الگشتری!

چون نباشد بر سر بازار محشر، رو سفید

هر که چون مگشت نور مهر او را مشتری

پر زمین زد شام عید از ماه نو، منضر را

حکم او چون زهره را مانع شد از خنیاگری

۱. میرزا داراب بیگ (جویا) تبریزی کشمیری، متخلص به جویا، اصل وی از تبریز بود و در کشمیر متولد شد. از آثار وی کلیات جویا است. وی از شاگردان ممتاز صائب تبریزی بوده است.

غیر آبای تو نشاند کسی قدر تو را
 قیمت گوهر که می‌داند به غیر از گوهری؟
 تاشدم در وصف رأی روشن مدخلت نگار
 می‌کند هر نفشه در طومار شعرم، اختنی
 دیده او باد چون روی غلامات سفید
 باشد آن کسر را که از غیر تو چشم باوری
 ملاحِ مانند تویی، نبودِ مجال چون منی
 کسی ثواند داد «جویا» داد مدخلت‌گستری؟
 به کزین پس منقبت را ختم سازم بر دعا
 تا ملک، آمین سرا باشد به جرخ چنبری
 تا ببخند فیض آبادی، بساطِ خاک را
 نفس نعلین تو، یعنی آفتاب خاوری
 خاک خواری باد بر سر، دشمن دین تو را
 دوستانت را برابر اعدای تو باشد سروری.^۱

۴ / ۱۲

حزین لا یهیجی^۲

تا در چمن این سرو برازنده چمان است
 چیزی که به دل نگذرد اندوه خزان است

۱. خوش‌های طلایی: ص ۳۹۱.

۲. سیفی محمد بن ابی طالب حزین لا یهیجی، در سال ۱۱۰ ق، در اصفهان متولد شد. اجداد وی از لا یهیجان بودند. وی منطق، فقه و حدیث را نزد یدرس خواند و هیئت، طب و هندسه را در محضر فضلای اصفهان آموخت. او در بی هجوم افغان‌ها بر اصفهان، خانواده‌اش را زدست داد و خود در سال ۱۱۲۵ ق، از اصفهان گریخت و پس از مدتی سرگردانی به سفر مکه رفت. وی از شهرهای نواحی یمن، بغداد، کرمانشاه،

چشمش نشد از دولت دیدار تو محروم

پیداست که آینه ز صاحب نظران است

ای پرده‌نشین دل و جان ا در ره شوقت

این مطلع فرخنده مرا ورد زبان است

تا دیده ز دل، نیم قدم ره به میان است

از پرده بر آ چشم جهانی نگران است

محروم مهیل، دیده امید جهان را

ای آن که حریمت، دل روشن گهران است

بسی روی تو در دیده بود خار نگاهم

بی وصف تو جان در تن من بار گران است

افسر به سر دولت بدخوله تو، تیغ است

اختر به دل تیره خصم تو، سنان است.^۱

و نیاز از اوست:

که نامش علم شد به مشکل‌گشایی	امام امّم، صاحب عصر، مهدی
ز دربار دردی کشتش، گدایی	فلک، کرده هر صبح با کاسه مهر
سخن آید از خامه بیرون حنایی	در اندیشه چون بگذرد، پائی بوسن
کند شاهد غنچه گلگون قبایی	ز تشریف ابر کفش در بهاران
برد دیاده مهرومه، روشنایی	ز گرد سُم دشت پسما سمندش
که کنکم علم شد به معجزه‌نایی	خدبو! به ضرور سخن آن کلیم

۱. کردستان، آذربایجان و تهران، دیدن کرد و سیس به اصفهان برگشت. وی در سال ۱۱۴۶ق. به هندوستان رفت و تا آخر عمر، همان جاماند و در شهر تاریخ، دفن شد. آثار مشهور وی: تذکرة حزین، ماریخ حزین و کلیات اشعار حزین است.

۱. سیا مهدی موعد در آئینه نثر فارسی: ص ۱۰۹، به تقلیل از: دیوان حزین لاهجی: ص ۶۲۹ - ۶۳۱.

من شهری عشق و او روستایی!
 بود بزم افلاک را، روشنایی
 که بار آرد اندیشه، حیرث فزایی
 به نام تو، کوس مظفرلایی
 کزو دیده ام جذبه کهربایی
 ز بر کفت، قطره دارم گدایی
 میان تن و جان مباد آشنایو!
 مرا عشق سرکش، زند شعله در دل
 به ببل چه نسبت نوا سنجی آم را؟
 ز خورشید تابان داغ دل من
 به وصفت فرو مانده غرّاص فکرم
 فلنک، شش جهت می زند چار نوبت
 جدایی ز خاک درت نیست ممکن
 لبم چون صد پیش فیض تو باز است
 نباشد به درد تر گر آشنا، دل
 مرا عشق سرکش، زند شعله در دل

و نیز از اوست:

ای یوسف مصر از تو گرفتار محبت
 عیسی به تمثای تو بیمار محبت
 در راه غمت هست به کف، جان جهانی
 گرم است به سودای تو بازار محبت
 تاریکتر از شب بود از هجر تو روزم
 ای روشنی دیده بیدار محبت
 دریاب دلم را به ته جرعه نگاهی
 ای ساقی پیمانه سرشار محبت
 در وادی آسودگی ام و انگذاری
 رحمی به من ای قافله سالار محبت
 بر سر نرود شمع صفت افسر داغم
 بر سر زده ام لاله گلزار محبت

۱. سیانی مهدی موعد در آئینه نشر فارسی؛ ص ۱۱۱، به تقلیل از: دیوان حزین ناهیجی؛ ص ۶۳۱.

ت اسر نشود خاک سر کوی تو مارا
 آسان نشود عقده دشوار محبت
 افغان اسیران نبرد راه به جایی
 این نغمه تراوود ز رگ تار محبت
 شیرازه اوراق دو عالم بود از عشق
 پشت دو جهان است به دیوار محبت
 نگرفت «حزین» کس به جوی دین و دلت را
 ای مایه کساد سر بازار محبت.^۱

۵/۱۲

نجیب کاشانی^۲

ای دیده رافروغ و دلم را صفا بیا
 خاک ره تو چشم مراتوتیا^۳ بیا
 مگذار بی نصیب ز دیدار خود مرا
 عمری است دیده، چشم به راه اند مردمان
 یعقوب وار چشم به راه اند مردمان
 ای یوسف عزیز، به مصرب قابیا

۱. بار غایب از نظر: ص ۹۲.

۲. نور الدین محمد شریف، فرزند خواجه محمد حسین کاشی، متخلص به «نجیب»، در سال ۱۰۶۳ق در کاشان متولد شد. وی از شاعران بزرگ سیک هندی است که در زمان صفویه به منصب منک الشعرا یعنی منصب شد و در سال ۱۱۲۲ق در گذشت.

۳. توتیا: سرمه.

گر پانهی به دیده من، عین مطلب است
 بسیگانگی مکن مرو - ای آشنا - بیا
 ای آرزوی هر دل بسی آرزو مرو
 وی مدعای هر دل بسی مدعای بیا
 بسی تابی ام گستته عنان کرده همچو موج
 ای کشتنی امید مران خدا بیا
 بسیمار انتظارم و محروم از وصال
 ای درد اشتیاق جهان را دوا بیا
 مطلب^۱ «نجیب» چشم به راه است روز و شب
 یعنی سخن تمام، فلانی بیا بیا^۲

۱. مطلب: در این جا به معنای خلاصه سخن، خلاصه مطلب.

۲. کلیات نجیب کاشانی، ص ۹۱، دانشنامه شعر مهدوی، ج ۱، ص ۲۲۱.

فصل سیزدهم

نونهایی از سروده‌های قرن سیزدهم

۱ / ۱۳

ملااحمدزرقی^۱

می‌رسی از سامره، صد مرحبا
زنده ساز این استخوان‌های رسمی
بوی پیراهن کجا و چون منی؟!
تاکنم تعیید خود از هر بداعی
از «صفایی» بگربه آن شه این پیام
الله الله پایی دونت نه به راه
آفتابت تابه کی باشد نهان؟
سر زند از کوه مهر و مه دریغ
یک نظر بر سوی مظلومان بیین
این یتیمان را بکش دستی به سر

ای نسیم صبح، ای باد صبا
بازگو با خود چه داری ای نسیم
من بخرام نکهت پیراهنی
یک غباری پس هزارین خاک پاک
ای نسیم صبح، بعد از صد سلام
ملکت بی صاحب است ای پادشاه
برف باریده است بر باغ جهان
آفتاب روی آن شه زیر میخ
پر شد از ظلم و ستم روی زمین
ای تو فرزندان آدم را پدر

۱. شیخ مولیٰ حمد بن مولیٰ محمدمهدي بن ابوذر زراقی کاشانی (۱۱۸۵ - ۱۲۴۵ ق) مستخلص به «صفایی»، عالم کیر، ادیب و شاعر و فقیه بارع و مصنف جلیل و جامع متبحر و جامع اثر علوم خصوص اصول فقه و ریاضی و نجوم (لغت‌نامه دهخدا، مقدمه مشتوی طائفیس).

راه حق بگشایه ما ای راه حق
ای تو دفتردار برگردان ورق.^۱

راه حق بستند بر ما این فرق
نوح دوران شد تهی از نقش حق

و نیز از اوست:

ای وجودت لنگر چرخ و زمین
بسی پستانهان جهان را تو پناه
پادشاه دوره آخر زمان
در عقب افتاده لنگ و ناتوان
گه به بالا می کشدم گه به زیر
خون من با خاک ره آمیختند
این کنار افتاده را آواز کن
از تو خواندن سوی خود، از من شتاب
ناخدای کشته ایں یم زرف
اندرین دریای ذخوار و عمیق
دست من گیر ای خدایت دستگیر
از هلاک - ای ناخدا - بهر خدا.^۲

ای امیر کاروان واپسین
ای دلیل راه هرگز کرده راه
ای تو سالار زمین و آسمان
من یکی و امسانه از کاروان
در میان ره زنان ماندم اسیر
مرکبم برداشت و آبم ریختند
بر کنار ره نگاهی بازکن
از تو یک آواز و از من صد جواب
ای تو کشتیان دریای شگرف
کشته ام بشکست و من گشتم غریق
می برد موج همی بالا و زیر
ده نجات عاجز بی دست و پا

و نیز از اوست:

گاهی به سوی ماه نهان از نظر ما
هرگز نرسد جانب یاران، خبر ما
در حشر نبرسند ز خون هدر ما
در حسرت یک نیم نگاهی جگر ما

ای باد صبا کاش رسانی خبر ما
فریداد که مردیم به جایی که از آن جا
ما را بکش از غمزة خورنیز و میندیش
یارا همه بینند جمال تو و خون شد

۱. متنی طافدیس: ص ۸۶

۲. متنی طافدیس: ص ۲۰۹

تا بال و پری بود؛ ز دامت نپریدم
آن یار که عمری است که از ما شده پنهان
در کنج قفس، جان بسپردیم به حسرت
ما سر نکشیم از قدم یار «صفایی»
در کنج قفس ریخت کنون بال و پر ما
روزی بود آیا که درآید ز در ما؟
فریاد که صیاد نیامد به سر ما
تبیغ آید اگر از قدم او به سر ما^۱

۲ / ۱۳

افسر کرمانی^۲

صبح عید باز آمد به فیروزی و فال و فَر
فسرح خیز و طرب بیز و آلم ریز و روان پرور
بسد کز در درآیس مُرمرا - ای لُعبت سبین -
خُرمان و غزل خوان و خوی افشار و طرب آور
ز مستوری و مهجوری و رنج دوریات ما را
به کف باد و به سرخاک و به چشم آب و به دل آذر
ندیده چشم گردون هیچ گه همجون تو طنانزی
شرخوی و سیه موی و جنائِ کوی و سمن پیکر
خریدار دلات^۳ دنبرا هستم، ونی باشد
دَم سرد و تنم گرم و سرشکم سیم و رویم زر
ز قد و خوی و موی و رویت آمد در درونم دل
آلْم اویز و دردانگیز و رنج آمیز و غم پرور

۱. متنی طاقدیس: ص ۴۵۴.

۲. میرزا مهدی قلی خان کرمانی (۱۲۵۹-۱۳۰۰ق) ملقب به افسر کرمانی (afṣar al-shu‘ra), از شاعران و

خوشنویسان ایرانی سده سیزدهم قمری بود.

۳. دلال: غمزه و اشاره به چشم، ناز.

مرا جانُ آتش است اندر بدن تا بینت ای گل
 به لب خندان به رخ تابان، به موی افshan، به کف ساغر
 نپندارم که در جست به طرز تو بَوَد حوری
 مُشعشع رو،^۱ مسلسل مو،^۲ معنبریوی^۳ و نسرین بر
 به دوران فرات - هان نگارا - چون من و بختم
 بدین سستی، بدین پستی، نزادستی دگر مادر
 به پاداش نگاهی سوختی دل‌های ما زآز رو
 خروشانیم و جوشانیم و سوزانیم از این کیفر
 بَوَد کز من پذیری جان به مدح داورِ دوران
 شه فَرَخ رخ عادل دل آن دارای دین پرور
 شه دجال‌کش مهدی که حکمش را و امرش را
 فلک بندۀ، ملک بردۀ، قضا خادم، قدر چاکر
 زهی شاهی که از کاخ جلال احترامت شد
 زُحل دربان و مه تابان و خزر رخشان و نجم ازهرا^۴
 خهی^۵ میری که دارد زیر ابر گوهر افشارت

زبان معدن، قمر خرمن، فلک دامن، ملک شهیب

۱. مُشعشع رو: روی درخشان و تابان.

۲. مسلسل مو: موی حلقه در حلقه.

۳. معنبریوی: بوی آگشته به عنبر، خوشبو، معطر.

۴. ازهرا: روشن و روشن تر.

۵. خهی: کلمه تحسین و تعجب است، آفرین.

شد از قهر و شد از مهر و شد از نطف و شد از فیضت

پان دوزخ، عیان جنت، چمان^۱ طوبی روان کوثر

هم از حکم و هم از امر و هم از حزم^۲ و هم از عزمت

اجل گربان، امل خندان، وزین میزان، عیان محشر

به هر صورت، به هر معنی، توبی صورت، توبی معنی

به هر ساغر، به هر صهبا،^۳ توبی صهبا، توبی ساغر

به میکائیل و اسرافیل و عزرائیل و جبرائیل

توبی آمر، توبی ناصر، توبی مولا، توبی سرور

ز اطوارت^۴ زگفتارت، ز دیدارت، ز انوارت

خرد دروا،^۵ بصر اعما،^۶ ذکا^۷ حریا، قمر شب بر

سوابق را لواحق را مشابق^۸ را حقایق را

توبی اول، توبی آخر، توبی مظہر، توبی مظہر

به هر نور و به هر خیر و به هر حسن و به هر فیضی

توبی مبدع، توبی مبدأ، توبی منبع، توبی مصدر.^۹

۱. چمان: خرامان، رونده به ناز و زیبایی.

۲. حزم: دوراندیشی، اختیاط.

۳. صهبا: شراب انگوری، می.

۴. اطوار: ج طور، حالات‌ها و کیفیت‌ها.

۵. دورا: حیران، سرگشته.

۶. عما: نایتا، کور.

۷. ذکا: خورشید، شاعر، خورشید را به آفتاب برست تشییه کرده است که از دیدار امام^{علی} به هر سو می‌نگرد و
واله و شیداست.

۸. مشابق: شوق‌ها، آرزوها.

۹. دیوان افسری کرمانی، ص ۶۲، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۲۹۵.

۳ / ۱۳

ابراهیم جوهری ۱

کو مسیح‌اختصلت و موسی کف و ساغرنواز؟

کو سلیمان حشمت و دارadel و حاتم هم؟^۲

کاندرین فصل بهار از چاه ویل روزگار

شاد بیرون آردم تا من به اعجاز قلم

شرح سازم زین بهارستان که با این اعتدال

از طراوت می‌زند پا بر گلستان ارم

و جد گلشن بهر آن باشد که بنشیند به تخت

حامي شرع پیغمبر، بازوی خیر الامر

آفتتاب کشور دین، شاهباز حق پرست

اصل ایمان، حضرت قائم، امام محترم

صفدر جنگ‌آور و دریادل و دجالکش

آدم موسی کف و عیسی دم و هارون خدم

در دبستان حقیقت، مرشد صاحب‌کتاب

در شبستان شریعت، منشی صاحب‌رقم

از نهیب ضرب دستش لرزه در بیت الحرام

و ز شرار ذو الفقار داش رعشه در بیت الصنم^۳

۱. میرزا محمد ابراهیم جوهری، فرزند محتدی‌باقر، متولد هرات، شاعر فارسی‌سرای مرثیه‌گوی سده سیزدهم است. وی ساکن قزوین بود و در اواخر عمر به اصفهان رفت و در ۱۲۵۳ق در همانجا درگذشت. وی از یاران نزدیک سید محمد باقر شفتی، فقیه بزرگ آن روزگار گردید.

۲. حاتم طائی (منسوب به قبیله طی) از جوان مردان و بخشندگان دوره جاھلیت عرب است و در سخاوت و کرم، بد و مثال زند.

۳. بیت الصنم: بت خانه.

پُرسود دامان شمس از نافه چین گر کند
 تو سنش راه ر سحر، عیسیٰ روح الله نَمَ^۱
 جسم حیدر، جان پیغمبر، دلِ روح الأمین
 دست حق، شمشیرِ دین، شاه عرب، ماهِ عجم
 گرنَه نقش خاک پای اوست مراجحُ الخيال
 چون زند بر عرشِ بام کعبه و ایمان قدم؟^۲

۴ / ۱۳

ابوالقاسم راز شیرازی^۳

وی تو پنهان ز رفیت ابصار
 ای ظهر تو آخرین اطوار^۴
 وی دوقوس وجود را پرگار
 وی بداعی نگار هفت و چهار
 وی بهین مُلک علم را دادار
 مُلک پیرای عالم انوار
 در مکانی و از مکان بیزار
 تابه کی با خدا مصاحب و یار؟
 بین جهان راز کفر چون شب تار

ای تو ظاهر به کسوت^۵ اطوار^۶
 ای وجود تو اولین جنبش
 ای دو قطب جلال رامحور
 ای سردادقشین عالم غیب
 ای مهین رکن فضل را پایه
 عرصه‌بیمای خطة لاهوت
 در جهانی و از جهان فارغ
 تابه کی با خمول^۷ جفت و قرین؟
 جلوه ده مهر رخ ز عالم غیب

۱. نم: حرکت، جنبش؛ نم کردن: به حرکت درآوردن.

۲. کلیات جوهری: ص ۳۲۵، داشت نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۶۱.

۳. میرزا ابوالقاسم حسینی شیرازی، عارف و شاعر متخلص به «راز»، مشهور به «میرزا بابا» در سال ۱۲۰۲ ق در شیراز متولد شد و در سال ۱۲۸۶ ق درگذشت.

۴. کسوت: جامه، پوشش.

۵. اطوار: جمع طور، حالات، کیفیت‌ها.

۶. خمول: گمنامی.

همه دجال فعل^۱ و مهدی شکل
نه پژوهند، در طریق نجات
نه نیوشنده صحبت ابرار.^۲

۵/۱۳

اویب الملائک فراهانی^۳

چون پرده بردارد زرخ، گیرد جهان از چارسو
از بس کرشمه ناز او، از روی زیباریخته
چون او نباشد هیچ کس، سالار خوبان است و بس
خوبانش زین ره هر نفس، سر در کف پاریخته
خورشید شمع در گهش، کیوان غلام در گهش
جان‌های شیرین در رهش، طوعاً و کزهاریخته
بامعجز عیسی لبش، بانوش احمد مشربش
بادست قدرت قالبیش، حق تعالی ریخته
برکاخ قصرش ای فتی! اَنْصُرْ مِنَ اللَّهِ آتَیْ
در جام فتحش شربتی، إِنَّا فَسَخَّنَ رِيخته
دجال‌ها را برکشد؛ با صدمذلت‌شان کشد
هم نار گبران خامشد،^۴ هم آب^۵ ترسا^۶ ریخته

۱. دجال فعل: کسی که کردارش مانند دجال است.

۲. محقق روحانیان، ص ۷۱، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۷۸.

۳. محمدصادق اویب الملائک فراهانی، فرزند حسین، ملقب به «امیر الشعرا» و متخلص به «امیری» و «پروانه»، شاعر، ادیب و روزنامه‌نگار دوره مشروطه، متولد سال ۱۲۳۹ق و متوفی سال ۱۲۹۵ق بوده است. ارامگاه او در شهر ری است.

۴. خامشد: خاموش کند.

۵. آب: آبروی.

۶. ترسا: به بیرون عیسی گویند.

ای مهدی صاحب زمان! کز عکس تیغت آسمان
 رنگ شفق را جاودان، بر خاک خضراریخته
 بنمارخ چون ماه را، مرأت وجهه الله را
 و آن غمزه جانکه را، کز چشم شهلا ریخته.^۱

۶ / ۱۳

ساقی کلاتی خراسانی^۲

آیات حق ظاهر شده، آعلام دین باهر شده
 ایام غم آخر شده، محنت به پایان آمده
 افشا شده راز نهان، انوار بگرفته جهان
 سر خدا فاش و عیان و عین اعیان آمده
 سلطان عدنانی نسب،^۳ مولای بطحایی حب^۴
 شاه عجم، ماه عرب، دارای^۵ دوران آمده
 هر سو که آید از دمشق جدّت عدن آراسته
 هر جا رسیده مقدمش آن جا گلستان آمده
 آن صاحب عصر و زمان، آن پادشاه انس و جان
 بر کل افراد جهان، مولا و سلطان آمده

۱. سیمای مهدی موعود^{علیهم السلام} در آیه شعر فارسی، ص ۱۱۹.

۲. میرزا محمد زمان ساقی کلاتی خراسانی. متخلص به ساقی (م ۱۲۸۶ق) عارف و شاعر. از وی آثار چندی به چمانه است. از جمله: ساقی نامه.

۳. عدنان: یکی از قبایلی که آنساب عرب بدان منتهی شود. مورخان متفق‌اند که عدنان از فرزندان اسماعیل بن ابراهیم است، و اکثر اهل حجاز به او منسوبند.

۴. بطحای: وادی مکه مغضمه.

۵. دارا: دارنده تخت پادشاهی، خداآوند، مالک.

سر خدایی را ببین کاندر بشر ظاهر شده
 نور الهی رانگر کز وی نسایان آمده
 شاهی که دائم سایه‌اش بر فرق عالم تافته
 بنیان تخت و پایه‌اش بالای کیوان آمده
 سیار و ثابت با ادب بر آستانش روز و شب
 با یاد او بسی کام و لب، تسبیح‌گویان آمده
 تصدیق قول ثابت‌ش آیات فرقانی همه
 تشریف^۱ ذات اقدسش تمجید قرآن آمده
 با همت او ذره‌ای، قطر سماوات و زمین
 در حشمت او نمله‌ای،^۲ مُلک سلیمان آمده
 ماه از فروع طلعتش در ابر حسرت مختفی
 سرو روان از قامتش افتان و خیزان آمده
 نور ظهورش آن چنان بگرفت آفاق جهان
 کز بازگاه لامکان تا مُلک امکان آمده
 در بارگاه عزت‌ش خیل ملایک پاسبان
 بر انس و جان از حضرتش اکرام و احسان آمده
 در طلعت و رخسار او شمس و قمر شد منخسف^۳
 وز لعل گوهربار او عالم دُرافشان آمده

۱. تشریف: بزرگ داشتن.

۲. نمله: مورچه.

۳. منخسف: پوشیده شده، گرفته.

در اقتدا با حضرتش یا خود برای خدمتش

از آسمان چارمین، عیسی شتابان آمد^۱

۷ / ۱۳

عندیب کاشانی^۲

این ظلمتی که روی زمین را فروگرفت

زایل نمی‌شود بدمد گر صد آفتاب

الآ به یمن مقدم دارای داد و دین

خورشید آسمان و زمین، پور بوتراب^۴

صاحب زمان عصر، امام مُبین که هست

با هستی اش زمان و زمین جمله کامیاب

آن خسروی که خیمه قدرش چو برکشند

بیضا^۵ بر او ز خط شعاعی کشد طناب

آن پادشاه مُلک ولايت که از ازل

شد فرق او به تاج شاهنشاهی انتخاب

در کشوری که رایت عدلش عنم کشد

منقر کبک، ربش کند سینه عقاب

گردد ضعیف خصم قوی پنجه آن چنان

کارد شکار چرخ کند کمترین ذباب^۶

۱. اشاره به تزول مسیح^۳ در زمان ظهر صاحب الأمر^۴ است که در روایات بسیاری بدان تصریح شده است.

۲. کلیات ساقی، دانش نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۲۸۵

۳. محمدحسین فرزند فتحعلی خان صبا، مخلص به عندلیب، ملقب به خان و ملک الشعرا، ثانی از شاعران دربار قاجار در قرن سیزدهم است. وی بعد از پدر، کلیددار آستانه حضرت معصومه^۵ بود.

۴. بوتراب: امیر مؤمنان علی^۶. پور بوتراب: فرزند ایشان، امام زمان.

۵. بیضا: آفتاب.

۶. ذباب: مگس، زنبور.

گور^۱ و گوزن زنگ ز نیروی عدل او
خوابند در گُنم^۲ به دامن شیر غاب^۳
در منبر خیال، خطیب سخن ز ذوق
دائم ز فرط شوق چنین می‌کند خطاب:
کای مطلع جمال خدا، وی فلک جناب
برخیز پای فتح و ظفر کن ابر^۴ رکاب
معمور کن ز روشنی عدل، مُلک دین
عالی ز ظلم و کفر شده تیره و خراب
گر باعث ظهور تو طفیان کافری^۵ است
اکنون رسیده کفر به سرمایه نصاب^۶.^۷

۸ / ۱۳

صبا کاشانی^۸

ای صاحب شرع، پرده بردار دجالی چند زانگون آر

۱. گور: گودخرا.

۲. گُنم: آشیانه جانوران (چرنده، پرنده و دام).

۳. غاب: بیشه‌ها، نیستان‌ها.

۴. ابر: تبر.

۵. کافری: کفر.

۶. سرمایه نصاب: حدّ نصاب.

۷. دیوان عندلیب کاشانی: ص ۱۷، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۵۲.

۸. فتح علی خان کاشانی، فرزند آقا محمد خان، متخلص به صبا، منک الشعرای دربار فتحعلیشاه قاجار و سرآمد شاعران دربار بوده است. دارای تألیفاتی از جمله دیوان انسداد است. زادروز وی به درستی معلوم نیست و با استدلالی که ملک الشعرای بهار در مقدمه خود بر کتاب گلشن صبا کرده، در حدود سال ۱۱۷۹ق در کاشان انفاق افتاده است. صبا در ۵۹ یا ۶۰ عالیگی به تاریخ ۱۲۳۸ق در تهران درگذشت.

ای صدر تواصل و آسمان فرع	ای صدر نشین مسند شرع
قومی دزدان امین، زهی غم	ای شحنة ^۱ چارسوق ^۲ عالم
فوجی دیوان به صدر ایوان	ای زیب و ساده ^۳ سلیمان
جوقی ^۴ گرگان به گله زنهر ^۵	ای این گله را شبان ز دادر
گرگی گله در بران ز گنه	موش غله خور ممان ^۶ به غله
نیکان را از بدان نگون بخت	ای شیر خدا خدای راسخت
مجروحان پلنگ و موشان	شیران سیاه و زردگوشان
جاندار و یشان به ذوالفقارت	بگشای که بسته کردگارت
سنگ در و دشت، لعل گون کن	الماس دوسر ^۷ ز کن ^۸ برون کن
این مشت جهود ^۹ را سر انداز. ^{۱۰}	بُرقع ^{۱۱} ز جمال خود برانداز

۱. شحنة: نگهبان، داروغه.

۲. چارسوق: چهار سو.

۳. وساده: مسند و تخت.

۴. جوق: گروه، دسته.

۵. زنهر: زینهار، امان، مراقب یاش.

۶. ممان: مگذار.

۷. الماس دوسر: کنایه از شمشیر ذوالفقار.

۸. کان: معدن.

۹. بُرقع: روبند، نقاب.

۱۰. جهود: یهود، یهودی.

۱۱. دیوان فتحعلی خان صبا: ص ۷۶۲، دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۴۶.

۹ / ۱۲

مشتاق سمنانی^۱

بزرن دست طلب در عروة المؤثقای مولایی
 که قمّقام^۲ معارف، رشحهای^۳ باشد از آن دریا
 نخستین فیض اعظم، حضرت قائم کز آثارش
 زمین از آسمان هفتین گرد شرف افزای
 آسم مظہر حق، حجت بالغ کز او رونق
 فراشد ساحت قدس از ازل چون شاخه طوبا
 به صورت آخرین حجت، به معنی اولین برهان
 کز او قوس صعودی و نزولت جان و دل دانا
 خداشوکت، خداقدرت، خدارفعت، خداشروت
 خدآگوش و خداروی و خداجوی و خداسیما
 ملایک فوج و عمان موج و کیوان اوج و کیهان فر
 جهان ارمان و غم درمان و یزدان شان و حق فرما
 جهان افروز، عقل اندوز، اعداسوز، کیفر توز
 علم افزای و عشرت ساز و خصم انداز در هیجا^۴
 بهین سرمایه شاهی، امام مهدی و هادی
 کز او خواهند آزادی، شه خاور گه خارا

۱. میرزا حسینعلی، مخلص به مشتاق، متولد سال ۱۲۱۷ق در سمنان و متوفی در سال ۱۲۸۷ق است.

۲. قمّقام: دریا.

۳. رشحه: چکه و قطره.

۴. هیجا: جنگ، کارزار.

صفات کبیریابی راشنوناش بود مطلع

تجلای خدایی را کراماتش بود مجله.^۱

۱۰ / ۱۳

ملاخطا شوستری^۲

چو صف کشیده به دل، فوج غم ز بسیاری
 گرفت نانه ز دل، منصب علمداری
 گرفت سکه صاحب قراب^۳ داغ رواج
 چو داد عشق به دل منصب گرفتاری
 به عهد کفر سر زلف بار نزدیک است
 که رفتار فته کند سُبحه^۴ میل زَّاری^۵
 گرت هواست که در بزم وصلی دوست چو شمع
 شبی به روز کنی، جان به گریه بسپاری
 چنان تنهی ز خودی باید که همچو حباب
 بر آب خیمه توانی زد از سبکباری...
 به نام ختم رسُل، صاحب الزمان، مهدی
 که ختم گشته به نامش سجل^۶ مختاری

۱. داشن نامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۹۰.

۲. ملامعه متحصل به خطای، صاحب کتاب بعر الیکا از شاعران قرن سیزدهم هجری است.

۳. صاحب قران: پادشاهی که ظفر و نصرت با او همراه باشد.

۴. سُبحه: تسبیح.

۵. زَّاری: رشنایی به ستری انگشت که مسیحیان به حکم مسلمانان بر کمر می‌ستند تا از آنها متمایز شوند، کمربند متصل به صلیب که مسیحیان بندند.

۶. سجل: سند، نامه، حکم.

خراب گنبد گل کی شود ز جنبش باد
 کند عدالت او گر به با غ معماری؟
 به حسب همت هفت مرغزار سپهر^۱
 به چشم مُدرکه چون سبزه‌ای به گلزاری
 به سیر بام جلالش ز اوچ عرش اگر
 به بال شوق کند جبرئیل، طیاری
 در اوچ روی آمل^۲ قرن‌های نامحدود
 به استعانت او بخت اگر کند بازی
 به جوی عمر گرش آب رفته باز آید
 به سنگ کرسی جاهاش رسد به دشواری
 سپهر، سایه چترش چو دید گفت به ماه
 که روی خویش به خورشید چند می‌آزی؟
 کند ز عکس تو صد آفتاب کسب ضیا
 اگر به سایه چترش شبی به روز آزی
 به کاوش قلم فکرِ مدح گستر شد
 ز چشم‌هه سارِ بیان، مطلعی دگر جازی
 تو سرِ حقی و پنهان از آن ز دیداری
 خوش آن زمان که حجاب از میانه برداری
 یکی است ذات تو و ختم انبیای سلف
 به صورت از خبری، معنی ابتداداری

۱. مرغزار: سبزه زار؛ هفت مرغزار سپهر، کنایه از هفت آسمان است.

۲. آمل؛ آرزو.

مجسم از تو جلال خدای عزّوجل
 عیان ز ضلعت تو نور حضرت باری
 کنی به عقل بیان معنی جمال از
 به صورتی که ز صورت، نقاب برداری
 کلیم اگر ید و بیضا به دست معجزه داشت
 توبی که دست خدایی در آستین داری
 دمی که نسخه صحت دهد طبیب دمت
 دم مسیح^۱ کشند آزوی بیماری.^۲

۱. دم مسیح: دم عیسی، نفس عیسی که مرده را زنده گرداند، نفس جان‌بخش.

۲. دانشنامه شعر مهدوی: ج ۱ ص ۳۴۳.

فصل چهاردهم

منوزه‌یانی از سروده‌های قرن چهاردهم

۱/۱۴

محمدی‌الهی قمشه‌ای^۱

شب‌ها ستاره میشمرم ز استظار صبح

بر باد مهر روی تو ای شهریار صبح

با ماه و اختران، شب هجران نشسته‌ایم

تا کاروان، بشارتی آرد ز یار صبح

روزی سرآید این شب هجران، تو شاد باش

وز پرده فلک به درآید نگار صبح

بر عاشقی که مژده برند از شب وصال

مرغ خیال او پرداز از شاخسار صبح

پر وانه و من و دل و شمع و شب فراق

سوزیم ز اشتیاق تو در استظار صبح

۱. میرزا میر محیی الدین محمدی‌الهی قمشه‌ای، از حکما و فلاسفه بزرگ معاصر، در سال ۱۳۱۹ق، در قمته اصفهان به دنیا آمد. توصیلات خود را در اصفهان و مشهد گذاند و در تهران در مدرسه سپه‌سالار و دانش‌سرای عالی و دانشگاه تهران به تدریس پرداخت. از وی حدود ده جلد کتاب، باقی مانده است. وی حدود پنج هزار بیت سروده است. در زیبیع اثنانی ۱۳۹۳ق درگذشت.

مرغان گلستان همه با سوز و ساز عشق
 نالند خوش به یاد تو ای گلendar صبح
 ترسم شب فراق کشد تا به روز حشر
 چون دست عشق داده سپهر، اختیار صبح
 با چشم اشکبار و دل آتشین چو شمع
 بشتاب «الله» از پی یار و دیار صبح.^۱

۲/۱۴

شیخ محمدحسین غروی اصفهانی^۲

برهم زنید یاران، این بزم بی صفارا
 مجلس صفاندارد، بی یارِ مجلس آرا
 بسی شاهدی و شمعی، هرگز مباد جمعی
 بسی لاله شور نبود مرغان خوش نوا را
 بی نغمة دف و چنگ، مطرب به رقص ناید
 وجود سماع باید کز سر برده وازا
 جام مدام گلگون خواهد حریف موزون
 بی می مدان تو میمون، جام جهان نما را
 بی سرو قدّ دلچوی، هرگز مجو لب جوی
 بسی سبزه خطش نیست آب روان گوارا

۱. خوشبتهای طلائی: ص ۹۴

۲. محمدحسین غروی اصفهانی، معروف به «گپیانی»، فرزند حاج محتمدحسن اصفهانی، در دوم محرم سال ۱۲۶۹ ق در کاظمین به دنیا آمد و در بیست سالگی به نجف مهاجرت کرد و در درس مرحوم آخوند محمد کاظم آخوند خراسانی شرکت جست او پس از درگذشت آخوند، به تدریس پرداخت. ازوی حدود ۲۵ اثر باقی مانده است که در مباحثت فقه، اصول، فلسفه و شعر است. وی، روز ینجم ذی حجه سال ۱۲۶۱ ق درگذشت.

بسی چین طرّه یار، تاثار کم ز یک تار
 بسی موی او به مویی هرگز مخر خُتا را
 بسی جامی و مدامی هرگز نپخته خامی
 تاکی به تلخ کامی، سر می‌بری نگار؟
 از دولت سکندر بگذر، برو طلب کن
 ب پای همت خضر، سرچشمه بقارا
 بر دوست تکیه باید بر خویشن نشاید
 موسی صفت بیفکن از دست خود عصارا
 بیگانه باش از خویش و زخویشن میندیش
 جُز آشنا نبیند دیدار آشنا را
 بروانه‌وش ز آتش هرگز مشو مشوش
 دانند اهل دانش عین بقا، فنا را
 داروی جهان خواهی بطلب ز پادشاهی
 کِاقليم معرفت را امروزه اوست دارا
 عنوان نسخه غیب، سر کتاب لاریب
 عکس مقدس از عیب، محبوب دلربا را
 آنینه تجلی، معاشق عقل کلی
 سرمایه تسلی، عشاق بینوا را
 اصل اصیل عالم، فرع نبیل خاتم
 فیض نخست اقدم، سر عیان، خدا را
 در دست قدرت او لوح قدر زبون است
 باکنک همت او وقعي مده قضارا
 ای هدیده صبا، گوئی طاووس کبریا را:
 باز آکه کرده تاریک، زاغ و زغن فضارا

ای مصطفی شمایل وی مرتضی فضایل
 وی احسن الدلائل، یاسین و طاو هارا
 ای منشی حقایق، وی کاشف دقایق
 فرمانده خلائق، رب العلی علی را
 ای کعبه حقیقت، وی قبله طریقت
 رکن یمان ایمان، عین الصفا، صفا را
 ای رویت آیه نور، وی سور وادی طور
 سر حجاب مستور، از رویت آشکارا
 ای معدلت پناهی هنگام دادخواهی
 اورنگ پادشاهی، شایان بود شما را
 انگشت سلیمان، شایان آهرمن نیست
 کی زید اسم اعظم، دیو و ددو دغارا؟
 از سیل فتنه کفر، اسلام، تیره گون است
 دین مبین زبون است در پنجه نصارا
 ای هر دل از تو خرم، پشت و پناه عالم
 بنگر ڈچار صد غم، یک مشت بینوارا
 ای رحمت الهی، ڈرباب «مفقر» را
 شاهابه یک نگاهی، بنواز این گدارا^۱
 و نیز از اوست:

دلبرا، دست امید من و دامان شما
 سر ما و قدم سرو خرامان شما

خاک راه تو و مژگان من اربگزارد
 ناوک غمزه و بخنجر مژگان شما
 شمع آه من و رخساره چون لاله تو
 چشم گریان من و غنجه خندان شما
 نب لعل نمکین تو مکیدن، حظی است
 که نه طالع شودم یار، نه احسان شما
 رویم از نرگس بیمار تو چون لیمو، زرد
 پنه نگردد مگر از سبب زَخَدان شما
 نه در این دایره سرگشته منم چون پرگار
 چرخ سرگشته، چو گویی است به چوگان شما
 درد عشق تو - نگارا - نپذیرد درمان
 تا شوم از سر اخلاص به قربان شما
 خضر را چشمه حیوان، زَوَّدَاز یاد اگر
 زَسَدَش رَشْحَه‌ای از چشمه حیوان شما
 عرش بلقیس، نه شایسته فرش ره توست
 آصف اندر صف اطفال دستان شما
 نبُودِ منک سلیمان همه با آن عظمت
 موری اندر نظر همت سلمان شما
 جلوه دید کلیم الله از آن دید جمال
 نغمه‌ای بود انسا الله ز بیابان شما
 طائر سدره‌نشین رانرسد مرغ خیال
 به حریم حرم شامخ الأركان شما

قباب قوسین که آخر قدم معرفت است
 اولین مرحله رفرف^۱ جولان شما
 فیض روح القدس از مجلس انس تو و بس
 نفحه صور صغیری است ز دربیان شما
 گرچه خود قاسم الارزاق بود میکانیل
 نیست در رتبه مگر ریزمه خور خوان شما
 لوح نفس از قلم عقل نمی گردد نقش
 تا نباشد نفس منشی دیوان شما
 هر چه در دفتر ملک است و کتاب ملکوت
 قلم صنعت رقم کرده به عنوان شما
 شده تاشام ابد، دامن آفاق چو روز
 زده تا صبح ازل، سر زگریان شما
 چیست تورات زفرقان شما زمزی و بس
 یک اشارت بود انجیل ز قرآن شما
 هست هر سوره به تحقیق ز قرآن حکیم
 آیه محکمه‌ای در صفت شأن شما
 آستان تو بود مرکز سلطان هما
 قاف غنای قدم شرفه ایوان شما
 مهر با شاهد بزم تو برابر نشود
 مه، فروزان بود از شمع شبستان شما
 خسرو اگر به مدیع تو سخن شیرین است
 لیکن افسوس نه زینده و شایان شما

۱. رفرف: فرش گستردنی، تخت و سریر.

ای که در مکمن غبیبی و حجاب ازئی
 آه از حسرت روی مه تابان شما
 بکن ای شاهد ما جلوه‌ای از بزم و صال
 چند چون شمع بسوزیم ز هجران شما!^۱
 مستند مصر حقیقت ز تو تا چند تهی
 ای دوصد یوسف صدیق به قربان شما
 رخش همت بکن ای شاه جوان بخت تو زین
 تا شود زال فلک چاکر میدان شما
 زهره شیر فلک، آب شودگر شنود
 شیهه زهره جیین تو سون غرّان شما
 «مفترق» رانه عجب گر بنمایی تحسین
 منم امروز در این مرحله، حسان شما.^۲

۳ / ۱۴

فضیح الزمان شیرازی (رضوانی)^۳

همه هست آرزویم که بینم از تو رویی
 چه زیان تو را که من هم برسم به آرزویی
 به کسی جمال خود را نموده‌ای و بینم
 همه جابه هر زبانی بود از تو گفتگویی

۱. خوش‌های طلائی: ص ۲۲۱.

۲. سید محمد رضوانی، ملقب به «فضیح الزمان» و متخلص به «رضوانی»، فرزند سید ابوالقاسم فانی از خطباء و شاعران عصر قاجار و بعد از آن بوده است. اثر وی کلیات اشعار است که منتخبی از آن به نام گل‌های فضیح الزمان رضوانی به چاپ رسیده است.

غم و درد و رنج و محنت، همه مستعد قتل
 تو بُر سر از تن من، ببر از میانه گویی
 به زه تو بس که نالم، ز غم تو بس که مویم
 شدهام ز ناله، نالی، شدهام ز مویه، مویی
 همه خوش دل این که مطرب بزند به تار چنگی
 من از آن خوشم که چنگی بزنم به تار مویی
 چو شود که راه یابد سوی آب نشه کامی؟
 چه شود که کام جوید ز لب تو کامجویی؟
 شود این که از ترحم، دمی ای سحاب رحمت
 من خشکلب هم آخر ز تو تر کنم گلویی؟
 بشکست اگر دل من به فدای چشم مست
 سر خُم می سلامت شکندا اگر سبویی
 همه موسم تفرّج به چمن روند و صحراء
 تو قدم به چشم من نه، بنشین کنار جویی
 نه به باع ره دهتم که گلی بکام بویم
 نه دماغ این که از گل شنوم به کام، بویی
 ز چه شیخ پاک دامن سوی مسجدم بخواند
 رُخ شیخ و سجده گاهی سر ما و خاک کویی
 نه وطن پرستی از من به وطن نموده یاری
 نه زمن کسی به غربت بنموده جستجویی
 بنموده تیره روزم، ستم مسیاه چشمی
 بنموده موسیبدم، صنم سپیدرویی

نظری به سوی «رضوانی» در دمند مسکین

که به جز درت امیدش نبود به هیچ سوبی.^۱

۴ / ۱۴

جلال الدین همانی (ش)^۲

ای بندگی تو پادشاهی	ای حاجت قائم الهی
ای از همه سر هستی آگاه	ای آیت الله
ای هادی دین، امام موعود	ای بر سر خلق ظل ممدود
مرات تجئی خدایی	ائینه ذات کبریایی
در وحدت مظہری و ظاهر	روشنگر جلوه مظاہر
مصبح شریعت هو الحق	مفتاح خراین مطیق
هم رتبه اسم اعظمی تو	همنام نبی خاتمی تو
پروردۀ سایه وجودی	تو شاهد خلوت شهودی
نو باوه باغ هشت و چاری	تو حاجت دین کردگاری
روشن کن بزم این جهانی	هر چند ز دیده‌ها نهانی
ما غرفه، تو کشتی نجاتی	ما شنه، تو چشمۀ حیاتی

۱. خوش‌های طلایی: ص ۲۰۱.

۲. جلال الدین همانی، در سیزدهم دی ۱۲۷۸ ش، مطابق با اول رمضان ۱۲۱۷ ق، در یکی از محلات جنوبی اصفهان، دیده بهجهان گشود. نخست به مکتب ملا باجی رفت و در سال ۱۳۲۶ ق، همراه برادر بزرگش به مدرسه حقایق وارد شد و در سال ۱۳۲۸ ق، به مدرسه عدیه نیاورد، منتقل شد. وی پس از تکمیل تحصیلات علوم دینی و علوم عقلی و طب و علوم ریاضی، از سال ۱۳۰۰ ش، به تدریس در مدارس جدید و دانشگاه پرداخت و به سال ۱۳۱۰ ش، به تهران منتقل شد. وی در سال ۱۳۴۵ ش، رسماً از کار دانشگاهی کناره‌گیری کرد. از وی آثار بسیاری به جا مانده است، از قبیل: تاریخ ادبیات ایران، غزالی نامه، فتوح بلاغت و صناعات اذنی، مولوی نامه، تصویف در اسلام و دیوان سناء و چندین کتاب ارزشمند راهم تصحیح گرده که از آنهاست؛ مصبح الهدایة و مفتح الکفایة و نصیحته الملوک. وی در ماه رمضان ۱۴۰۰ ق، مطابق با تیر ماه ۱۲۵۹ ش در اصفهان درگذشت.

دریاب که رفته‌ایم از دست
ای صاحب امر، آینَ مُثواک؟
ای راحت جان کجات جوییم؟
در مکْه و ذی طوا و زُضوا
سوزیم در آتش فراقت
در وصف تو آب زندگانی
می‌پسند که تشنلپ بمانیم
مگذار در آب، تشهن مارا
در راه تو چشم انتظاریم
رخسار به عاشقان نمایی
بی پرده جمال خویش بنمای
ای برگ و نوای جان، کجا بی؟
ای راحت روح و رامش جان
بشتاک کنون، که وقت بیاری است
الغوث که موقع اغاثه است
ای داور دادگر ز جا خیز
بنگر که زحد گذشت هجران
از روی بـپذیر این ثنا را
مارابه دعای ندبه کار است
یارب به حق علی و زهراء
کان پینج تن اند، اسم اعظم

بشتاک که مانده‌ایم در شست
ای وارت تخت شاه لولای
دبری است که در ره تو پوییم
اندر طلب تو ایم دَزْوا
عمری است که ما در اشتیاق
ما خشکزبان به ترزبانی
اندر قدم تو جان فشانیم
ای چشمۀ زندگی، خدارا
ما عاشق زار بـقرایریم
وقت است که پرده بر گشایی
از روی جمیل پرده بگشای
«ما بیم و نوای بینوابی»^۱
ای پـآیه دین و رکن ایمان
مارابه زه تو آه و زاری است
مارابه در تو استغاثه است
گـشته است جهان رـظلم، لـبریز
در منتظران به عین احسان
دریاب به مکرمت «ستا» را
اـکنون کـه مقام اضطرار است
یـارب به حق رسول بطحا
یـارب به حق دـو سبط اکرم

۱. تضمینی است از مثنوی «لیلی و مجنون» نظامی.

چشم دل مابه خلوت راز
بر روی امام عصر کن باز
ادعوک بحق من شفّعَب
عجَّل فرج الإمام يارب!^۱

۵ / ۱۴

ملامحمد جواد صافی گلپایگانی^۲

مسند نشین مجلس والایی
تو حافظ شریعت غرایی
در بای جود و معدن اعطایی
بر کردگار، آیت کبرایی
هم گفر راکسادی کالایی
مارانمانده حال شکیابی
دیگر نمانده، گاه مدارایی
اسم است و هیچ نیست مسمایی
جهل است و ظلم و کینه و خودرایی
هر روز می‌کنند صفارایی
چون نیتش حقیقت و مبنایی
این سفنه‌گان، حکومت و آقایی
بر چشم مازلطف، بنه پایی

ای آخرین خلیفه یزدانی
تو زنماهی راه خداوندی
مهر سپهر مکرمت و فضلی
بر کایات، سیند و سلااری
هم شرع رازوج متع استی
باز آکه از فراق توبی تاییم
عائم گرفته زندقه و لحاد
آوازه عدالت و آزادی
محصول اجتماع بشر امروز
از بهر جنگ و فتنه و خونریزی
منتور سازمان ملل، حرف است
تاکی به مال و جان بشر دارند
باز - شها - برای خدا باز آی

۱. خوشهدای طلائی: ص ۴۲۱.

۲. آیة الله ملا محمدجواد صافی گلپایگانی عالم و از فعالان نهضت مشروطیت، در شعبان ۱۲۸۷ق به دنیا آمد. در گلپایگان و اصفهان نزد استادیم بیرزی تلقن کرد و از عالمان بنام شد. از جمله همدرسان و دوستان نزدیک وی آیة الله بروجردی بود. سپس به تهران مراجعت کرد و در ماجرا مشروطیت، اهل تلاش و از افراد مرتبط با شهید شیخ فضل الله نوری بود. همچنین یس از بازگشت به گلپایگان، با خوانین ظانه منطقه درستیز بود. ایشان در ۲۵ ربیع‌الثانی ۱۳۷۸ق وفات یافت. دو تن از فرزندان وی به مرجعیت رسیدند: آیة الله حاج آقای علی صافی و آیة الله شیخ نطف الله صافی گلپایگانی.

ای خودش دمی که پرده براندازی
 عالم ز عدل و داد بسیار ایسی
 ای شهسوار عرصه هیجانی
 چشم امید ما سوی تو باز است
 دارد اگر چه طبع گهرزایی.^۱

ای خودش دمی که پرده براندازی
 چشم امید ما سوی تو باز است
 «الطفی» به مدح تو است به عجز اندر

و نیز از اوست:^۲

به فیروزتر زمان، به زیباترین بهار
 به نیکوترین شبی، به روشن ترین نهار
 یکی روح خرمی، یکی جان آدمی
 یکی چون صباح وصل، یکی چون رخان یاز
 فلک گشته کام بخش، ملک گشته کام جوی
 هوا شد عبیر بیز، زمین شد بهشت و ار
 یکی شد به کام دوست، یکی شد غلام دوست
 یکی گشته جان فرا، یکی گشته پر نگار
 جهان باز شد جوان، به تن باز شد روان
 شده باغ چون جنان، شده سبز مرغزار
 یکی جسته انبساط، یکی گشته بانشاط
 یکی زو ز گل بساط، یکی خالی از غبار
 ز ابر در فرشان، ز باد عبیر سای
 چمن گلشن ارم، دمن وادی تمار

۱. صافی نامه و فیض ایزدی؛ ص ۲۲.

۲. این قصیده به صفت «جمع و تفریق» سروده شده است. به طوری که هر یک از ایيات قصيدة بالا، چهار قطعه است و شاعر هر قطعه از شعر اول را تفريقي نموده و صفتی از صفات یا تشبيهی از تشبيهات آن را در شعر بعد بيان کرده است.

یکی زنده کرده دشت، یکی تازه کرده جان
 یکی برده غم زدل، یکی گشته غمگسار
 ز انواع گر حلل، ببر کرده بوستان
 ز ابر سیه پرند، به سر کرده کوهسار
 یکی عارض بستان، یکی جای مهوشان
 یکی در هواروان، یکی رابه جاقرار
 پر از مشک، طرف باغ، پر از گل، کنار جوی
 پر از سبزه، طرف دشت، پر از لاله، لاله زار
 یکی گشته عطریز، یکی گشته خنده روی
 یکی گشته زیب بخش، یکی گشته داغدار
 بسی ای بهشت روی، بدہ باده طرف جوی
 که سر سبز شد به باغ، دگر سرو جویبار
 یکی همچو مهر و ماه، یکی مایه نشاط
 یکی روضه بهشت، یکی قامت نگار
 آلا ای نگار چین، دگر بخت شد قرین
 به میلاد شاه دین، امام بزرگوار
 یکی یار مهربان، یکی یار مقبلان
 یکی عید مردمان، یکی فخر روزگار
 به صبحی همه صفا، به شامی فرح فرا
 جمال ولی عصر، شد از باطن آشکار
 یکی مطلع سرور، یکی مجمعی زنور
 یکی مظهر خدای، یکی غیب کردگار
 شهنشاه دین پناه، امیر ملک سپاه
 خدیو فلک جناب، ولی جهان مدار

یکی زو است بارواج، یکی زو است با شرف
 یکی زو است مرتفع، یکی زو است پایدار
 سپهر جلال و مجد، جهان کمال و فضل
 مفتر صفا و نجد، شه معدلت دثار
 یکی رابه او قوام، یکی راز او ظهور
 یکی زو، در ازدیاد، یکی زو، در انتشار
 به درگاه او کند، به خاک درش نهد
 فلک عرض انکسار، ملک روی افتخار
 یکی عرش کبریا، یکی آب زندگی
 یکی راشتاب از او، یکی راز او قرار
 اگر فیض اقدسش، کند طبع رامدد
 ز مدحش به عالمی، کند «صافی» افتخار
 یکی رحمت خدای، یکی مخزن درر
 یکی ذکر قدسیان، یکی عبد جان نثار
 پر از جور شد زمین، ز اسلام شد نشان
 فأیین الامام این، که از حد شد انتظار
 یکی گشته منقلب، یکی رفته از میان
 یکی روی در حجاب، یکی دل کند فگار.^۱

فصل پانزدهم

نمونه‌یایی از سروده‌های قرن پانزدهم

۱ / ۱۵

امام خمینی^۱

مصدرِ هر هشت گردون، مبدأ هر هفت اخترا
خالق هر شش جهت، نور دل هر پنج مصدر
وانی هر چار عنصر، حکمران هر سه دفتر
پادشاه هر دو عالم، حجت یکتای اکبر
آن که جودش، شهرهُ آسمان بَل^۲ لامکان شد
مصطفی سیرت، علی فر، فاطمه عصمت، حسن خو
هم حسین قدرت، علی زهد و محمد علم و مهرو
شاه جعفر فیض و کاظم حلم و هشتم قبله گیسو
هم تقی تقوا، نقی بخشایش و هم عسکری مو
مهدی قائم که در وی جمع، او صاف شهان شد

۱. سید روح الله مصطفی موسوی خمینی، مشهور به امام خمینی متولد ۱۲۸۱ش و متوفی ۱۳ خرداد ۱۳۶۸ش، فقیه، عارف، فیلسوف و مرجع تقليد شیعه، رهبر کیم انقلاب اسلامی ایران و بنیان گذار نظام جمهوری اسلامی بود. تخلص شعری ایش «هندي» بوده است.

۲. بَل: بلکه.

پادشاه عسکری طلعت تقی حشمت نقی فر
 بوالحسن فرمان و موسی قدرت و تقدیز جعفر
 علم باقر زهد سجاد و حسینی تاج و افسر
 مجتبی حکم و رضیه عصمت و صولت چو حیدر
 مصطفی او صاف و مَجلای خداوند جهان شد
 جلوه ذاتش به قدرت، تالی فیض مقدس
 فیض بی حدش به بخشش، ثانی مَجلای اقدس
 نورش از «گُن» کرد بر پا هشت گردون مُقرنس
 نطق من هر جا چو شمشیر است و در وصف شه آخرس^۱
 لیک پای عقل در وصف وی اندر گل، نهان شد
 دست تقدیرش به نیرو، جلوه عقل مجرّد
 آینه انوار داور، مظہر او صاف احمد
 حکم و فرمانش مُحکم، امر و گفتارش مسدّد
 در خصایل، ثانی اثنین ابوالقاسم محمد
 آن که از بزدان خدا، بر جمله پیدا و نهان شد
 روزگارش گرچه از پیشینیان بودی مؤخر
 لیک از آدم بود فرمانش تاعیسی مقزر
 از فراز توده غبراء تا گردون اخضر
 وز طراز قبة ناسوت تا لاهوت یکسر
 بنده فرمانبرش گردید و عبد آستان شد...
 تا ولایت بر ولی عصر می باشد مقرر
 تائبوت را محمد، تا خلافت راست حیدر

۱. آخرس: لال و گنگ.

تا که شعر «هندی» است از شهد چون قند مکرر
 پوست زندان، رگستان و مرئه‌پیکان، موئی نشتر^۱
 باد آن کس را که خصم جاه تو، از انس و جان شد!^۲

و نیز از اوست:

ای که بی نور جمالت نیست عالم را فروغی
 تابه کی در ظل امر غیبت کبرا. نهانی
 پرده بردار از رخ و ما مردگان را جان ببخشا
 ای که قلب عالم امکانی و جان جهانی
 تابه کی این کافران نوشند خون اهل ایمان
 چند این گرگان کنند این گوسفندان را شبانی
 تابه کی این ناکسان باشند بر ما حکمرانی
 تاکی این دزدان کنند این بی کسان را پاسبانی
 تابه کی بر ماروا باشد جفای انگلیسی
 آن که در ظلم و ستم، فرد است و او را نیست ثانی
 آن که از حرصش، نصیب عالمی شد تنگ دستی
 آن که بر آیات حق رفت از خطایش آنجه دانی
 خوار کن - شاهها - تو او را در جهان تا صبح محشر
 آن که می‌زد در بسیط ارض، کوس کامرانی
 تا بدانند از خداوند جهان، این دادخواهی
 تا ببینند از شه اسلامیان، این حکمرانی

۱. خوش‌هایی طلایی؛ ص ۴۶۱.

۲. دیوان امام، ص ۳۰۸.

حوزه علمیه قم در عَلَم فرما به عالم
تاکنده فُلک نجات مسلمین را بادبانی.^۱

و نیز از اوست:

از غم دوست، در این میکده فریاد کشم
داد رس نیست که در هجر رخش داد کشم
داد و بیداد که در محل مارندی نیست
که برش شکوه برم، داد ز بیداد کشم
شادیم داد، غمم داد و جفا داد و وفا
با صفا مئت آن را که به من داد، کشم
عاشقم، عاشق روی تو، نه چیز دگری
بار هجران و وصالت به دل شاد کشم
در غمت - ای گل و حشی من، ای خسرو من -
جور مجنون ببرم، تیشه فرhad کشم
مُردم از زندگی بی تو که با من هستی
ظرفه سری است که باید بر استاد کشم
سالها می گذرد، حادثه ها می آید
انتظار فرج از نسیمه خرداد کشم.^۲

۱. دیوان امام: ص ۲۹۹

۲. دیوان امام: ص ۱۷۹

۲/۱۵

آیة‌الله سید علی خامنه‌ای^۱

دل را ز بیخودی سر از خود رمیدن است
 جان را هوای از قفس تن، پریدن است
 از بیم مرگ نیست که سر داده ام فغان
 بانگ جرس ز شوق به متزل رسیدن است
 دستم نمی‌رمد که دل از سینه برکنم
 باری علاج شوق، گریبان دریدن است
 شامم سیه‌تر است ز گیسوی سرکشت
 خورشید من بر آی که وقت دمیدن است
 سوی تو ای خلاصه گلزار زندگی
 مرغ نگه در آرزوی پر کشیدن است
 بگرفته آب و رنگ ز فیض حضور تو
 هر گل در این چمن که سزاوار دیدن است
 با اهل درد، شرح غم خود نمی‌کنم
 تقدیر قصه دل من، ناشنیدن است
 آن را که لب به جام هوس گشت آشنا
 روزی «امین» سزالب حسرت گزیدن است.^۲

۱. حضرت آیة‌الله حاج سید علی حسینی خامنه‌ای، خلف صالح امام خمینی متولد ۱۳۱۸ش در شهر مقدس مشهد، رهبر نظام جمهوری اسلامی ایران، تخلص شعری ایشان «امین» است.

۲. بار غایب از نظر: ص ۲۹

آیة الله حاج شیخ لطف الله صافی گلپایگانی^۱

یا جمالِ الکوثر یا قطبَ الزَّمان
 وی طفیل هستیات کون و مکان
 وی جنابت قبله کرَّ و بیان
 ریزه خوار خوان تو پیر و جوان
 وی پناه و مُنجی مستضعفان
 رفت از کف طاقت و تاب و توان
 الأمانُ الأمانُ الأمانُ الأمان
 ادرک العبد الضعیف المتهان
 ز امر یزدانی به عالم حکمران
 خاک درگاهش بود رشک جنان
 شیعة المهدی امام انس و جان
 ای سلیل خاتم پیغمبران
 گشت محکوم عذاب جاودان
 در بیان مدح تو الکن زبان
 و انصارِ الإسلام بالنصر العیان
 شرح و تفسیرش به رأی جاهلان
 باب تحریف آمده اندر میان
 پُر ز انصاف و عدالت کن جهان

یا امام العصر یا کهفَ الأمان
 ای ز فیضت ما سیوا الله برقرار
 ای سپهر عدل و مصباحِ یقین
 بنده درگاه تو افلکیان
 ای نگهدارنده دین خدا
 صبر ما زین شام هجران شد تمام
 الفراق الفراق الفراق
 لا تدعنا فی النواقب الغیاث
 حجت اللّهی و مصباح هدی
 آن که سر بگذاشت بر خاکِ درت
 لا یتنال الجنة الّا من یکون
 من توراتاجسته ام حق جسته ام
 هر که سر بر تافت از درگاه تو
 در جلال و قدر تو حیران عقول
 یا امین الله عَلِیٌّ فی الظَّهور
 او فیتاده دین و احکام خدا
 در نظمات و هدایت‌های شرع
 ریشه بسیداد و نامردی بزن

۱. از مراجع تقدیم معاصر شیعه، متولد ۱۳۲۷ قمری. گفتنی است این آیات به ترتیب با حروف «یا ابا صالح المهدی ادرکنی» آغاز می‌شود.

سرنگون کن رایت و هاییان
محو کن با سایر بیگانگان
بیش از این اندر فراقت خسته جان.^۱

کاخ استکباریان کن منهدم
نام امریکا و روس بلشویک
یا ولئه الله «لطفی» را مخواه

۴ / ۱۵

آیة الله وحید خراسانی^۲

توبی تاج سر اولاد آدم
به تو خرم بهار دین و دانش
امین الله در ارض و سمنی
توبی بالاتر از تعریف و تمجید
تو فیض مستمر بر من و مایی
لسان الصدق و علم و حکمت تو
ضیاء و نور أبصارات الورایی
شدی خوزشید عالمتاب هستی
بحق حق که تو حق جدیدی
شدی عدل مجسم علم مصوب
ظهور نور تو شمس الضلام است
شد علم و قدرت حق در تو ظاهر
قیامت رمز ظل الله ممتد
تجلی خدا در طور سبین

توبی پشت و پناه اهل عالم
توبی جسم و جراغ آفرینش
تو معصوم از هوا و از خطایی
توبی گنجینه اسرار توحید
تو سر مستر کبریایی
مسیر الحق مجلی الفلمتی تو
تو خیر من تقمص و ارتدایی
چو نور الله لا یطفی تو هستی
تو که عالم به علم لا یبیدی
به این منصب خدایت کرد منصوب
فروغ روی تو بذر انتمام است
تو هستی سيف شاهر نور زاه
تو هستی قائم آل محمد
رخ او شمع جمع آل یس

۱. سایت خبرگزاری اینا.

۲. آیة الله حسین وحید خراسانی، زاده ۱۳۰۰ ش در نیشابور، از مراجع تقلید معاصر شیعه است.

امید اوّلین و آخرین است نوید انسیا و مرسلین است.^۱

۵/۱۵

آیة الله ناصر مکارم شیرازی^۲

یک نگه کردم و دل باختمت
به صف چاکریات پیوستم
وارث صدق کلیم اللہی
بـهـتـرـینـ پـورـ خـلـیـلـ اللـہـیـ
یـادـگـارـ وـ خـلـفـ بـوـ الحـسـنـیـ
ازـ هـمـهـ پـاـکـدـلـانـ پـاـکـتـرـیـ
سـخـتـ سـوـدـایـ آـنـ خـالـ لـبـ
دوـستانـ بـیـ سـرـ وـ سـامـانـ تـاـ چـنـدـ؟ـ
توـ زـخـوبـانـ جـهـانـ خـوبـتـرـیـ.

من از آن روز که بشناختم
کسر بـنـدـگـیـ اـتـ رـاـ بـسـتـمـ
توـ هـمـانـ عـیـسـیـ رـوـحـ اللـہـیـ
آـدـمـ وـ نـسـجـ نـبـیـ اللـہـیـ
توـ مـحـمـدـ توـ حـسـینـ وـ حـسـنـیـ
صـدـفـ کـوـنـ وـ مـکـانـ رـاـ گـھـرـیـ
بـهـرـ دـیدـارـ توـ درـ تـابـ وـ تـبـمـ
درـ رـهـتـ خـلـیـلـ شـهـیدـانـ تـاـ چـنـدـ؟ـ
درـ سـمـاـواتـ هـدـایـتـ قـمـرـیـ

۶/۱۵

رضاساعیلی^۳

من روز و شب، ظهور تو را آه می‌کشم

در آسمان، عبور تو را آه می‌کشم

۱. سایت خبرگزاری اهل بیت (ع).

۲. آیة الله ناصر مکارم شیرازی، متولد ۱۳۰۵ش در شهر شیراز، فقیه و مرجع تقليد در قم، نفسير نمونه ودها كتاب دیگر از تأليفات وی است.

۳. خوشمهای طلائی: ص ۴۲۲ - ۴۲۳.

۴. رضا سعیلی، زاده سال ۱۳۲۹ش در تهران است و برگزیده بسیاری از جشنواره‌ها و کنگره‌های ادبی کشور. وی در سه دهه گذشته، علاوه بر سرایش شعر، تحقيق، تأليف و فعالیت‌های مطبوعاتی، مسئولیت‌های دیگری نیز داشته است.

می‌پرستم ز روز و بیابان و کوه و دشت

من پاسخ ظهرور تو را آه می‌کشم

بیداری از آن که ببینم تو را به چشم

در محضرت، حضور تو را آه می‌کشم

می‌خوانمت به نام و نمی‌دانست هنوز

من فرست مرور تو را آه می‌کشم

گاهی غم فراق تو را گریه می‌کنم

گاهی وصال دور تو را آه می‌کشم

وقتی نمی‌رسم به خیال وصال تو

من هم دل صبور تو را آه می‌کشم

از این فصول پُر ز حقارت دلم گرفت

من فصل پُر غرور تو را آه می‌کشم

موعود عشق امهر جهانتاب آخرین

بر من بتاب، نور تو را آه می‌کشم.^۱

۷ / ۱۵

قیصر امین پور^۲

طلاع می‌کند آن آفتاب پنهانی

ز سمت مشرق جغرافیای عرفانی

۱. یاد غایب از نظر: ص ۳۴۰.

۲. قیصر امین پور، شاعر، ادیب و فارسی‌پژوه متولد ۱۳۲۸ش و متوفی ۱۳۸۶ش برندۀ تندیس سرخ آمین ۱۳۶۸ش، برندۀ تندیس ماه طلایی و برگزیده شعر کوک و نوجوان در بیست سال انقلاب است.

دوباره پلک دلم می‌پرد، نشانه چیست؟

شنبیده‌ام که می‌آید کسی به مهمانی
 کسی که سبزتر است از هزار بار بهار
 کسی شگفت کسی، آن چنان که می‌دانی
 کسی که نقطه آغاز هر چه پرواز است
 تسویی که در سفر عشق، خط پایانی
 تسویی بهانه آن ابرها که می‌گریند
 بیا که صاف شود این هوای بارانی
 تو از حوالی اقلیم هر کجا باد
 بیا که می‌رود این شهر، رو به ویرانی
 کنار نام تو لگر گرفت کشته عشق
 بیا که یاد تو آرامشی است توفانی.^۱

۸/۱۵

عباس براتی پور^۲

چه زیباست روی تو در خواب دیدن
 فروع نگاه تو در آب دیدن
 چه زیباست رخسار خورشیدی تو
 پس از پرده‌داری مهتاب دیدن

۱. بار غایب از نظر: ص ۳۲۸

۲. عباس براتی پور، شاعر بیشکسون انقلاب اسلامی در سال ۱۳۲۲ش در تهران متولد شد. مجموعه شعر وی با عنوان بہت نگاه منتشر شده است.

چه زیباست در چشمه نور، چشم
شکوفایی روشن ناب دیدن
چه زیباست دور از شکوه حضورت
نگاه تو در چشم احباب دیدن
چه زیباست تصویر روحانی تو
به یکباره در پیکر قاب دیدن
چه زیباست در خلوت دل نشستن
جمال تو دور از تب و تاب دیدن
چه زیباست در جستجوی عطشناک
لب عاشقان تو سیراب دیدن
چه زیباست در چشم دریایی تو
نگاه خروشان گرداب دیدن
چه زیباست در اقتدای نمازم
تو را در تجلای محراب دیدن
چه زیباست گر پاگذاری به چشم
نشستن کناری و سیلان دیدن.^۱

۹ / ۱۵

سید علی اکبر تقیان^۲

دیده‌های هامان مستظر بزرگ	چشم هامان مستظر بزرگ
تارسد آن تکسوار از راه	تابیايد انتظار آخر

۱. خوش‌های طلائی: ص ۱۷۷.

۲. سید علی اکبر تقیان، شاعر و عضو انجمن شاعران انقلاب اسلامی است.

تاب باید از سفر آن ماه
غصه ایام هجران را
تاب باید آن که چشمانش
تاب باید آن که دستانش
تاب باید آن که از رویش
جرعه‌ای از جام لب‌خندش
سرزمین خشک دل‌هایمان
انتظار دیدن رویش
می‌دهی آیا جوابم را
کی به پایان می‌رسی دیگر
آه ای خورشید نورافشان!
جانمان در فرقت رویت
کی برای دیدن رویت
بال خندان به هم گویند
ای مسافر چند در راهی؟
کی به پایان می‌رسد این راه؟
پیروان جمله ادیان
تاكه در پایت گل افشارند
کی به روی چشم‌های ما
در زمین سرد دل‌هایمان
روزهای عمر مابگذشت
در فراق دیدن هر شب
جمعه‌ها هی آمد و هی رفت

تاكند روشن شب دی‌جور
او زدل‌هایمان بریزد دور
باغ نرگس زار ایمان است
سرزمین سبز عرفان است
خوشة خورشید می‌بارد
در دل مایا، نور می‌کارد
تشنه دیدار باران است
آرزوی جمله یاران است
انتظار، ای واژه جانکاه؟
کی نمایان می‌شود آن ماه؟
تاب طلوعت چند شب مانده؟
در هجوم تاب و تب مانده
مردمان صفت می‌کشند ای دوست؟
آن که غایب بود و آمد، اوست
چند باید منتظر باشیم؟
کی به پایت نقل می‌باشیم؟
چشم بر راه اندیسباز آیی
بر اسام رسم شیدایی
حالهای از نور می‌باشی؟
بذر شوق و شور می‌باشی؟
سالهای عمر، آخر شد
چشم‌ها با اشک خوگر شد
باز هم مامتنظر ماندیم

شعر وصل دوست راخواندیم
می‌رسی یک روز بارانی
می‌شود گرم غزل‌خوانی
یک غزل پر شور می‌خوانم
یک غزل از نور می‌خوانم
جامه‌ای از صبر می‌پوشم
باده امید می‌نوشم
در شب این خانه می‌سوزد
این دل عاشق می‌افروزد
من دگر با خاک دم‌سازم
توتیای رابه زیر خاک

باز هم گفتیم می‌آید
باز هم می‌گوییم این رامن
ویسن دل مشتاق من آن روز
در رکابت می‌شوم حاضر
یک غزل از جنس چشمانت
اینک اما، تا بیایی من
از سبوی سبز چشمانت
تا چراغ پیه سوز عمر
آتش عشق تو را در دل
شاید آن روزی که می‌آیی
خاک پایت رابه زیر خاک

۱۰ / ۱۵

حبیب چایچیان^۲

عکس تورابه صفحه پندار می‌کشم
عمری بود که حسرت دیدار می‌کشم
بر صفحه سیاه خیال مجمال توست
یاماوه رابه لوح شب تار می‌کشم

۱. سرود جاآدانی: ص ۵۹

۲. حبیب چایچیان. مخلص به «جیان»، شاعر و مذاخ اهل بیت، متولد مال ۱۲۰۲ ش در تبریز است. از جمله آثار به چاپ رسیده وی گل‌های پری و ای انگک‌ها بر زند و دیوان شعرا وی است.

تائقش بازگاه تو افتاد به دیده‌ام
 گردن به حسرت از پس دیوار می‌کشم
 با هر نفس که می‌گذرد در فراق تو
 آه از خلال سینه تبدار می‌کشم
 جویم اگر به رهگذری، خاک پای تو
 چون سرمدای به دیده خونبار می‌کشم
 لذت برم به راه تو ای گل زنیش‌ها
 نوش است اگر که مئت صد خار می‌کشم
 صحبت بدون یاد تو لذت نمی‌دهد
 زین روی، پاز مجلس اغیار می‌کشم
 یک بار اگر نگاه محبت به من کنی
 فریاد شوق از دل، صد بار می‌کشم
 بودم پی گناه و تو چون سایه بر سرم
 عمری بود خجالت این کار می‌کشم
 جای گنه به دوش دلم کی بود «حسان»
 تابار حسرت و غم دلدار می‌کشم.^۱

۱۱ / ۱۵

سید حسن حسینی^۲

صبحی دگر می‌آید، ای شب‌زنده‌دار!
 از قله‌های پر غبار روزگاران

۱. بار غایب از نظر: ص ۷۲

۲. دکتر سید حسن حسینی، شاعر و محقق، متولد سال ۱۳۳۵ش در تهران و متوفی سال ۱۳۸۲ش است.

از بیکران سبز اقیانوس غیبت
 می‌آید او تا ساحل چشم‌انتظاران
 آید به گوش از آسمان: این است مهدی!
 خیزد خروش از تشنگان: این است باران!
 باتینغ آتش می‌درد آن وارت نور
 در انتهای شب، گلوی نابه کاران
 از بیشهزار عطرهای تازه آید
 چون سرخ گل بر اسب رهوار بهاران
 آهنگ میدان تاکند او، باز ماند
 در گرد راهش مرکب چابکسواران
 آینه آین حرق، ای صبح موعود!
 مایم سیمای تو را آینه‌داران
 دیگر قراب بی تو ماندن نیست در دل
 کی می‌شود روشن به رویت چشم باران؟^۱

۱۲ / ۱۵

حمدی سبزواری^۲

با یادت - ای سپیده - چه شب‌ها که داشتیم
 در باغت - ای امید - چه گل‌ها که کاشتیم

-
۱. سیمای مهدی موعود در آینه شعر فارسی: ص ۲۹۶.
 ۲. حمید سبزواری، زاده سال ۱۳۰۴ ش. در سبزوار است. وی شاعر اشعار مختلف حماسی، عرفانی اعم از تصییده، غزل، دویستی، رباعی و شعر نو است. وی اولین شاعری است که کتاب شعرش با عنوان سرود درد در سال ۱۳۷۵ ش. کتاب سال جمهوری اسلامی شناخته شد.

عمری در آرزوی تو بودیم و پیر شد
 آن طفل انتظار که بر در گذاشتم
 بر دفتر زمانه، به عنوان خاطرات
 هر صفحه را به خون شهیدی نگاشتیم
 از تیغ حادثات چه سرها که شد به باد
 هر جایه یاد قامت تو قد فراشتم
 می‌آینی ای عزیز سفر کرده، ای دریغ
 شایسته نگاه تو چشمی نداشتم
 زادیم با ولای تو، مردمی با غم
 میراث آرزو به جوانان گذاشتم.^۱

۱۳/۱۵

محمود شاهرخی زاده^۲

شکفت غنچه و بنشت گل به بار، بیا
 دمید لاله و سوری ز هر کنار، بیا
 بهار آمد و نشکفت باع خاضر ما
 تو ای روان سحر، روح نوبهار، بیا

۱. بار غایب از نظر: ص ۳۲۹.

۲. محمود شاهرخی زاده سال ۱۳۰۶ش، در به از توابع استان کرمان، متخصص به «جذبه» از جهرهای ماندگار عرصه شعر در دوین همایش چهره‌های ماندگار سال ۱۳۸۱ است. بسیاری از شعرهای خود را با موضوعات عرفانی، افلانی و دفاع مقدس سروده است. وی در سال ۱۳۸۸ش در ۸۲ سالگی در تهران درگذشت. بخشی از آثار محمود شاهرخی عبارت اند از: در غیار کاروان، مجموعه شعر.

مگر چه مایه بود صبر، عاشقان تو را؟

ز حد گذشت دگر رنح انتظار، بیا

ز هر کرانه شقايق دمیده از دل خاک

پسی تسلی دل‌های داغدار، بیا

ز عاشقان بلاکش، نظر دریغ مدار

فروع دیده نرگس‌ابه لاله زار، بیا

ز منجنيق فلک، سنگ فتنه می‌بارد

مباد آنکه فرو ریزد این حصار، بیا

یکی به مجمع رندان پاکباز نگر

دمی به حلقة مردان صرفه کار، بیا

به سوی غاشیه‌داران، امیر عشق، بیی

به کوی نادره کاران روزگار، بیا

چه نقش‌ها که نبیشتند بر صحیفة دهر

ز خونشان شده روی شفق نگار، بیا

طلایه‌دار تو آند این مبشران ظهور

به پاس خاطر این قوم حق‌گزار، بیا

در این کویر که سوزان بود روان سراب

تو ای سحاب کرم، ابر فیض بار! بیا

ز دست برد مرا شور عشق و «اجذبه» شوق

قرار خاطر محزون بی قرار، بیا.^۱

۱. خوش‌های طلائی: ص ۴۶.

۱۴ / ۱۵

نعمت الله شمسی پور^۱

از پشت دیوار قرون یک روز، مردی می‌آید از خدا سرشار
 با کوله باری از شفایق پُر، با هیئتی از کربلا سرشار
 صدها چو داود نبی مستند، از عظر آواز نگاه او
 با او، تمام این سکوتستان، می‌گردد از شعر خدا سرشار
 می‌آید و فوج کبوترها؛ از چشم‌هایش بال می‌گیرند
 خواهد شد آری، آسمان آن روز، از وسعت پروازها سرشار
 فردا تمام خاک می‌بالد، بر وسعت آیینه‌های سبز
 فردا تمام خاک خواهد شد، از «نان و گل»، «نور و صدا» سرشار
 ای چشم‌های انتظار‌الود، باید شکیباتر از این باشد
 وقتی که چشم مست آیینه است، از انتظار بُهتزا، سرشار.^۲

۱۵ / ۱۵

محمد حسین بهجت شهرمار^۳

دلم شکستی و جانم هنوز چشم به راهت
 شی سیاهم و در آرزوی طلعت ماهت

۱. حججه الاسلام نعمت الله شمسی پور، متخلص به فاکر.

۲. سیمای مهدی موعود در آئینه شعر فارسی: ص ۳۴۰ به تقلیل از: نعمت الله شمسی پور (فاکر).

۳. سید محمد حسین بهجت تبریزی، فرزند حاج میرزا آقا خشکنابی، در سال ۱۲۸۵ش، در تبریز به دنیا آمد. وی علوم مقدماتی را در همان شهر گذراند و در سال ۱۳۲۹ق به تهران آمد و در دارالفنون در رشته طب به تحصیل پرداخت. پس از دوسال، تحصیل را راه‌کرد و در سال ۱۳۱۰ش، به استخدام دولت درآمد. پس از چندی به نیشابور رفت و در بازگشت به تهران در بانک کشاورزی مشغول به کار شد. کلیات اشعار وی بیش از پانزده هزار بیت دارد. شاهکار شعر شهریار «حیدر یاپا» است که به ترکی سروده است. وی در اواخر عمر به تبریز برگشت و در سال ۱۳۶۷ش، در بیمارستان مهر تهران زندگی را بدرود گفت. جنازه او به تبریز منتقل و در مقبره الشعرا تبریز دفن شد.

در انتظار تو چشم سپید گشت و غمی نیست
 اگر قبول تو افتاد فدای چشم سیاهت
 زگرد راه برون آکه پیر دست به دیوار
 به اشک و آه یتیمان دویده بر سر راهت
 بیاکه این زمد چشم عاشقان تو - ای شاه -
 نمی‌رمد مگر از توتیای گرد سیاهت
 بیاکه جز تو سزاوار این کلاه و کمر نیست
 توبی که سوده کمربند کهکشان کلاحت
 جمال چون توبه چشم و نگاه پاک توان دید
 به روی چون منی الحق دریغ چشم و نگاهت
 در انتظار تو می‌میرم و در این دم آخر
 دلم خوش است که دیدم به خواب گاه به گاهت
 اگر به باغ تو گل بر دمید و من به دل خاک
 اجازتی که سری برکنم به جای گیاهت
 نور سینه مارا ای آسمان به حذر باش
 که روی ماه سیه می‌کند به دوده آهت
 کنون که می‌دمد از مغرب آفتاب نیابت
 چه کوه‌های سلاطین که می‌شود پرکاht
 توبی که پشت و پناه جهادیان خدایی
 که سر جهاد توبی و خداست پشت و پناهت
 خدا و بال جوانی نهد به گردن پیری
 تو «شهریار» خمیدی به زیر بار گناهت.^۱

۱۶/۱۵

عبدالعظيم صاعدی^۱

چو روح موج ز فریاد آب می‌آیی

بلوغ واقعه‌ای بسی نقاب می‌آیی

غم بزرگ زمانه، سیاه کرده زمین

تو از تبار طلوعی، چه ناب می‌آیی

شکفته باد لبانت به شرح وسعت راز

کنون که دور قلح را جواب می‌آیی

چراغ لاله ز باران شود فروزان تر

طراوتی تو ز سمت سحاب می‌آیی

چه زخم‌ها که به نامت زدند بر تن عشق

بیاکه با گل و شمع و کتاب می‌آیی.^۲

۱۷/۱۵

احمد عزیزی^۳

ای زمین، این مردگان را قبر گُن	ای بشر تا قرن دیگر صبر کن
صبر کن وقت خروج آیه‌هاست	طفن نرگس، متظر در سایه‌هاست
می‌کشد او دیو آهن پایه را	اژدهای خفته سرمایه را

۱. عبد العظیم صاعدی، متولد ۱۳۲۴ش است. از جمله آثار او می‌توان به مجموعه شعر باغ بیرنهن تو بود اشاره کرد.

۲. آثار انتظار: ص ۵۴

۳. احمد عزیزی، زاده سال ۱۳۲۷ش در سریل ذهاب کرمانشاه، شاعر انقلاب و اهل بیت است. وی آثار شعر و نثر ادبی متنوع و متعددی دارد و از پانزدهم اسفند ۱۳۸۶ش تاکنون بر اثر اختلالات کلیوی، تحت مراقبت‌های ویژه است.

بعض قتل لاله‌ها در چشم اوست
 استلای سایه را کم می‌کند
 در زمین بوزینه تزویر را
 عمر و عاص سکه را خم می‌کند
 نام او در توری توزات‌هاست
 می‌گشاید باغ بسم الله را
 خیل پیران را جوانی می‌دهد
 تازمین را پر کند از عطر نور
 دفن خنجر را تماشا می‌کند
 سکه‌ها را با ابوذر می‌زند
 شعنه می‌افروز از آذر گشتب
 او وکیل ساکنان خاکی است
 امپراتور تمام سایه‌هاست
 دشتها را نخل و زیتون می‌کند
 مالیات گل بگیرند از بهار
 می‌زند دف تا که ما هو هو کنیم
 بردهگان را نان و عرفان می‌دهد
 عصر پر شبیم ترین اندیشه‌هاست
 عشق در دوران او صدر صد است.^۱

نسل تندر از تبار خشم اوست
 او جهان را غرق شبیم می‌کند
 می‌کشد او ماده شمشیر را
 او ترازو را مجسم می‌کند
 نام او در گنجه‌های گاته‌است
 می‌پذیرد گله گمراه را
 مردگان را مژده‌گانی می‌دهد
 می‌دهد فرمان به زنبق‌های دور
 عنتر زنجیر را می‌کند
 ساکنان کاخ را سر می‌زند
 نیزه را پی می‌کند بر روی اسب
 او سفیر صلح و نور و پاکی است
 او رسول سوره‌ها در آیه‌هاست
 او جهان را غرق جیحون می‌کند
 می‌دهد فرمان به مأموران خار
 می‌دهد تعلیم گل را بوکنیم
 مردگان را در عدم، جان می‌دهد
 عصر او عصر نبوغ ریشه‌هاست
 قرن او قرن سلام و معد است

۱۸ / ۱۵

صبا فیروزکوهی

آتشی افتاده بر جانم، نمی‌دانم چرا
خسته و سر در گریبانم، نمی‌دانم چرا
روز و شب بایاد او در خلوت تنها یام
غم سرود درد می‌خوانم، نمی‌دانم چرا
همچو مجنونی ز شوق دیدن دلدار خود
ساکن دشت و بیابانم، نمی‌دانم چرا
گر شیی آید به بائین من از راه وفا
همچنان محتاج درمانم، نمی‌دانم چرا
می‌نشیند مرغ دل بر شاخسار انتظار
تشنه دیدار جانانم، نمی‌دانم چرا
یوسف گم‌گشته را مانم ز دهر روزگار
گه به چاه و گه به زندانم، نمی‌دانم چرا
بسی رخ زیبای او در بند غم زندانی ام
تاسحر از دیده گریانم؛ نمی‌دانم چرا
یاورم صحرابه صحراء همره باد صبا
یا که سرگردان و حیرانم، نمی‌دانم چرا
قطره‌ام گه در کنار برکه‌ای افتاده‌ام
گه چنان سیلی خروشانم، نمی‌دانم چرا
ناله از نای دل بشکسته می‌آید برون
روز و شب در آه و افغانم، نمی‌دانم چرا

راز خود را با شما این گونه می‌گوید «صبا»:

آنثی افتاده بر جنم، نمی‌دانم چرا!

۱۹/۱۵

علی‌رضا قزوه^۱

آه می‌کشم تو را، باتمام انتظار

پر شکوفه کن مرا، ای کرامت بهار

در رهت به انتظار، صف به صف نشسته‌اند

کاروانی از شهید، کاروانی از بهار

ای بهار مهریان، در مسیر کاروان

گل بپاش و گل بپاش، گل بکار و گل بکار

بر سرم نمی‌کشی؛ دست مهر اگر، مکش

تشنه محبت‌اند، لاله‌ای داغدار

دسته دسته گم شدند، سهره‌های بی‌نشان

تشنه تشنه سوختند، نخل‌های روزه‌دار

می‌رسد بهار و من، بی‌شکوفه‌ام هنوز

آفتاب من بتاب، مهریان من ببیار!^۲

۱. یار غایب از نظر: ص ۸۲

۲. علی‌رضا قزوه، زاده بهمن ۱۳۴۲ش در گمزار، نویسنده و شاعر معاصر ایرانی است. قزوه از غزل‌سرایان معاصر به شمار می‌رود، و آذاری نیز در عرصه نثر و تحقیقات ادبی دارد.

۳. یار غایب از نظر: ص ۳۲۲

۲۰ / ۱۵

عبدالجبار کاکایی^۱

از مشرق تجلی مذهب، طنوع کن
ای آخرین ستاره عاشق! چو آفتاب
با بازهای سوخته، یک شب طنوع کن
ای خطبه شهادت زینب! طنوع کن
با بادهای سرخ و لبال طنوع کن
از هفت خط جام، عطش شعله می کشد
بر بفلگان بست مُلبدب طنوع کن
پرشد زمین ز فتنه شیطان و آل او
ای آفتاب گمشده! امشب طنوع کن.^۲

۲۱ / ۱۵

محمد علی مجاهدی^۳

ستاره باز به دامان شب دوید، بیا
سرشک شرق ز چشمان شب چکید، بیا
فروغ نقره‌ای مه به گرد خیمه شب
کشید هاله‌ای از پرتو امید، بیا
نیامدی که شفق دامنی پر از خون داشت
کنون که دست فلق، حیب شب درید، بیا

۱. عبد الجبار کاکایی، متولد سال ۱۳۴۲ش در ایلام است. از کارهای، مقالات و نقدهای فراوانی پیرامون شعر این روزگار در مطبوعات درج شده است. وی ترانه‌سرایی بر جسته است.
۲. سیما مهدی موعود در آلبوم شعر فارسی؛ ص ۴۱۰.
۳. محمد علی مجاهدی، متخلص به بروانه، متولد سال ۱۳۲۲ش در قم از شاعران معاصر است. وی مدیر انجمن شعر و قصه استان قم نیز هست. از آثار او بام کنود و خوش‌های طلایی است.

ستاره سحری کورسوزنان از دور

گشود پنجره صبح و آرمید، بیا

ستاره، چشم به راه تو ماند تا دم صبح

سحر دمید و شد از دیده ناپذید، بیا

عروس، چرخ حریر فروغ خود بر چید

افق دوباره بساط سپیده چید، بیا

بیا که قافله شب ازین دیار گذشت

سپیده سرزد و مهر از افق دمید، بیا

نیامدی که دل من حدیث شب می‌گفت

کنون که قصه به پایان خود رسید، بیا

به رغم فتنه بیدار و بخت خواب آلود

تو را به خواب توان دید و سیر دید، بیا

بیا که گوش دل من به کوچه کوچه شوق

صدای پای تو را بارها شنید، بیا

بیا که سیر غزالان دشت خاطره‌ها

هزار شور غزل در من آفرید، بیا

بیا، بیا که دل بی قرار «پروانه»

به شوق روی تو از دیده سرکشید، بیا.^۱

۲۲ / ۱۵

نصر الله مردانی^۱

صدای سُم سمند سپیده می‌آید

یلی که سینه ظلمت دریده. می‌آید

گرفته بیرق تابان عشق را بر دوش

کسی که دوش به دوش سپیده می‌آید

طلوع برکه خورشید تابناک دل است

ستاره‌ای که از آفاق دیده می‌آید

بهار آمده با کاروان لاله به باغ

ز دشت ژاله، گل نودمیده می‌آید

به سوی قله بی‌انتهای بیداری

پرنده‌ای که به خون پرکشیده می‌آید

در آن کران که بود خون عاشقان، جوشان

شهید عشق سر از تن بریده می‌آید

به پاسداری آیین آسمانی ما

گزیده‌ای که خدا برگزیده می‌آید.^۲

۱. نصر الله مردانی در سال ۱۳۲۶ش در کازرون به دنیا آمد. مردانی را می‌توان شاعر انقلاب نامید؛ چراکه تمامی کتاب‌های شعرش درباره مفاهیم انقلاب و مذهب. دفاع مقدس است. کتاب خون‌نامه‌وی در سال ۱۳۸۲ش به عنوان کتاب سال معرفی شد و از وی به عنوان چهره ماندگار نیز تقدیر به عمل آمد. از مردانی، آثاری غیر از شعر نیز باقی ماند. وی در سال ۱۳۸۲ش در کربلا در ۵۶ سالگی پس از یک دوره بیماری طولانی، درگذشت.

۲. بار غایب از نظر: ص ۲۰۱

۲۳ / ۱۵

سیل محمودی^۱

من تو را خوب - ای رهگذر - می‌شناسم

من تو را خوب - ای خوب‌تر - می‌شناسم

تو، عمیق و بلندی، تو درب و کوهی

این دو را خوب با یک نظر، می‌شناسم

تو، طینین صدای ضربناک آبی

من تو را بادلی شعله‌ور می‌شناسم

تو رهایی، نوید سحرگاه عیدی

من تو را - ای نسیم سحر - می‌شناسم

آن درختی که در آسمان شاخه دارد

من تو را با همه برگ و بر می‌شناسم

من تو را - ای نگاهت در آفاق جازی -

من تو را خوب - ای منتظر - می‌شناسم

در مجال غزل، از تو گفتن نگنجد

من تو را وزنه زین بیشتر می‌شناسم^۲

۱. سید حسن ثابت محمودی (سهیل)، متولد سال ۱۳۲۹ش، شاعر، نویسنده و مجری ایرانی است.

۲. سیمای مهدی موعد در آئینه شعر فارسی؛ ص ۲۴۲، به تقلیل از آن، عاشقان در انتظار موعد؛ ص ۳۰ و ۳۱.

مشق کاشانی^۱

مردم دیده، به هر سو نگران اند هنوز
 چشم در راه تو، صاحب نظران اند هنوز
 لاله‌ها، شعله کش از سینه داغند به دشت
 در غمت، همدم آتش جگران اند هنوز
 از سراپرده غیبت خبری باز فرست
 که خبر یافتگان، بیخبران اند هنوز
 آتشی را برزن آیی به رُخ سوختگان
 که صدف شوز جهان، بد گهران اند هنوز
 «پرده بردار که بیگانه نبیند آن روی»
 غافل از آینه، این بسی بصران اند هنوز
 رهروان در سفر بادیه حیران تو اند
 باتو آن عهد که بستند، بر آن اند هنوز
 ذره‌ها، در طلب طلعت رویت، با مهر
 همعنان تاخته، چون تو سفران اند هنوز
 سحر آموختگان اند، که با رایت صبح
 مشعل افروز شب بسی سحران اند هنوز
 طاقت از دست شد، ای مردمک دیده، دمی
 پرده بگشای، که مردم نگران اند هنوز.^۲

۱. عباس کی منش. مشهور به مشق کاشانی متوند ۱۳۰۴ در کاشان شاعری است که ریاست هیأت مدیره انجمن شاعران ایران را به عهده دارد.

۲. خوته‌های طلائی: ص ۱۵۱

۲۵ / ۱۵

علی معلم^۱

قسم به عصر، که پیوسته پوی آواره است

که بر بساط زمین، آدمی زیانکاره است

جز آن قبیله که پیوسته تولایند

نخفته‌اند و میانبسته‌اند و با مایند

شب از حضیض نهان سوی اوچ می‌آیند

چو وقت وقت رسد، فوج فوج می‌آیند

قسم به صبر و صفاتان، به رایشان سوگند

به هیمنه نفس اسب‌هایشان سوگند

که گرد ظلمت شب را به باره می‌شویند

به خون تازه زمین را دوباره می‌شویند.^۲

۲۶ / ۱۵

سلمان هراتی^۳

کاشکی زخم تو در جان داشتم پای در کوه و بیابان داشتم

تابویم وسعت عشق تو را مرکبی از نسل توفان داشتم

دیدن روی تو آسان نیست آه کاشکی من داغ هجران داشتم

۱. علی معلم داسغانی، متولد سال ۱۳۳۰ شن در دامغان است. وی در سال ۱۳۸۰ شن در تحسین همایش جهودهای ماندگار، به عنوان چهره ماندگار در عرصه شعر و ادب فارسی برگزیده شد.

۲. ماز غائب از نظر: ص ۲۹۳.

۳. سلمان هراتی، متولد سال ۱۳۳۸ شن در روستای مرزدشت تکابین مازندران در خانواده‌ی مذهبی متولد شد. وی جزو پانزده شاعر برگزیده بیست سال شعر جنگ است که در سال ۱۳۷۹ شن معرفی شدند. سلمان هراتی در آبان سال ۱۳۶۵ شن بر اثر تصادف، جان باخت.

از تو باغی در بهاران داشتم
کاشکی جان فراوان داشتم
خلوتی در باغ باران داشتم
کاش حدها شعر و دیوان داشتم.^۱

آه از پاییز سرد، ای کاش من
تابیفشانم به پاییت سر به سر
بعد از آن مثل شقایق‌های سرخ
یک غزل بس نیست هجران تو را
و نیز از اوست:

چون سنگ خاموشیم و غوغایی نداریم
جز سایه دستان تو جایی نداریم
دریا توبی، ما جز تو دریایی نداریم
جز نام آبی تو، آوابی نداریم
از عشق، ما جز این تمنایی نداریم.^۲

ما بی تو - تا دنیاست - دنیایی نداریم
ای سایه‌سار ظهر گرم بی ترجم
تو آبروی خاکی و حیثیت آب
وقتی عطش می‌بارد از ابر ستودن
شمیرها را گو ببارند از سر بغض

۲۷ / ۱۵

سین دشت و حیدر^۳

تو آبی تر از آسمانی، تو را دوست دارم
گل آریز این بوستانی، تو را دوست دارم
چو عطر هو سناک گل‌های وحشی در این دشت
همیشه روانی، روانی، تو را دوست دارم
تو با لحظه‌های قشنگ سحر می‌زنی موج
به دریایی از زندگانی، تو را دوست دارم

۱. بار غایب از نظر. ص ۳۷.

۲. سیمای مهدی موعود در آیته شعر فارسی: ص ۳۹۶.

۳. شاعر معاصر و نامداری ایران اسلامی، متولد ۱۳۱۲ش در شهرستان جهرم.

از آن سوی دیوارهای بلند جنوبی
مرا همدل و همزبانی ، تو را دوست دارم
دعا می‌کنم تا بیایی به ویرانه من
گل مهربانی نشانی ، تو را دوست دارم
همین قدر می‌دانم از تو که مانند خورشید
جلودار این کاروانی ، تو را دوست دارم
تو زیباترین‌های احساس را می‌شناسی
تو این باع را باغبانی ، تو را دوست دارم
بهاری‌ترین صبح من ای طلوع درخشان
تو مثل خدا جاودانی ، تو را دوست دارم.^۱

۱. بیار غایب از نظر: ص ۱۱۶.

بخش چهاردهم

کتاب‌شناسی مددویت

فصل نیم

مددویت نگاری تا قرن دوازدهم

فصل دوم

مددویت نگاری پس از قرن دوازدهم

درآمد^۱

مسئله مهدویت، از آن رو که در سخنان پیامبر ﷺ و سپس امامان علیهم السلام به فراوانی مطرح شده و احادیث آن، حاوی مسائلی است که برخی، جزء دغدغه‌های بشر در تمام دوره‌های تاریخی اند (مانند عدالت خواهی و آینده بشر) و برخی حاوی مسائل فراتری (مانند طول عمر و غیبت امام)، از قرون اولیه مورد توجه مسلمانان قرار گرفته است. گردد آوری این احادیث در موضوعات مختلفی چون: المهدی، الغيبة، اشراط الساعة، دجال، الفتنه والملائم، صاحب الزمان و آخر الزمان، مبنای تأليف رساله‌ها و کتب بسیار شده است.

به دقت می‌توان گفت که این مسئله، یکی از پژوهشتهای ترین موضوعات اسلامی به شمار می‌رود و کتاب‌نامه‌ها و کتاب‌شناسی‌هایی^۲ که در نیم قرن اخیر نگارش شده،

۱. به قلم پژوهشگر ارجمند، حجۃ الاسلام و المسلمین مهدی مهریزی.

۲. در این جا به اجمال به معرفی کتاب‌شناسی‌های مستقل و ضمنی اشاره می‌کنیم:

۱. جواد علی ۱۹۷۱-۱۹۸۷ م در سال ۱۹۳۹ م در رساله دکتری اش (ص ۱۸ - ۵۹) گزارشی از کتاب‌های نگارش شده درباره امام مهدی ارائه کرد و در آن ۱۶۱ اثر اعم از مخطوط، مفقود و چاپ شده از ۱۱۵ نویسنده را معرفی کرده. عنوان المهدی المنتظر عند الشیعیة الائمة عشریة، جوادعلی، بیروت: منتشرات الجمل، ۲۰۰۷م.

۲. مهدی منتظر را بهتر بشناسد، مهدی فقیه ایمانی. این کتاب از سوی مسجد الهادی اصفهان در سال ۱۳۸۴ ق چاپ شده است و ۲۸۹ اثر را معرفی کرده است.

۳. کتاب‌نامه امام مهدی ﷺ، تهران: انجمن حجتیه، ۱۳۹۷ق. در چاپ اول، ۳۱۳ کتاب معرفی شده و در چاپ

۴. کتاب نامه امام مهدی ﷺ، انجمن حجتیه مشهد، ۱۳۹۹ق. در این کتاب، ۱۳۹۴ اثر معرفی شده است.
۵. در جستجوی قائم، سید مجید پور طباطبائی، قم؛ مسجد جمکران، ۱۳۷۰ش. در این کتاب، ۱۸۵۰ اثر معرفی شده است.
۶. کتاب نامه امام مهدی ﷺ، قم؛ بیزو هشکده باقر العلوم، ۱۳۷۰ش. در این کتابنامه ۲۲۲ کتاب و مقاله معرفی شده است.
۷. معجم ما کتب عن الامام المهدي ﷺ، عبدالجبار رفاعی، این اثر در ضمن کتاب معجم ما کتب عن الرسول و اهل الیت به عنوان بخش چهاردهم (ج ۹ ص ۲۹۸ - ۷۷) در قم منتشر شده است. سال چاپ این کتاب ۱۳۷۱ش. و در آن ۱۱۱۴ کتاب و مقاله معرفی شده است.
۸. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ، ۲ جلد، علی اکبر مهدی پور، قم: الهادی، ۱۳۷۵ش / ۱۴۱۷ق. این اثر، کتاب‌شناسی توصیفی آثار خطی و چاپی در باره مهدویت، رجمت، اخبار آخر الزمان و فرقه‌های انحرافی مهدویت است. مؤلف، ۲۰۶۴ عنوان کتاب به زبان‌های عربی، فارسی، ترکی، تایلندی، فرانسه، اردو، انگلیسی، روسی و گجراتی در باره زندگی امام مهدی، غیبت کبری انتظار، ظهور حکومت امام، علامت قیام امام، تقدیر فرهنگی مهدویت، مظومه‌ها و دیوان‌های شعر در باره امام، نشانه‌های قیامت، رجمت امامان، احادیث مربوط به مهدویت، ادعیه و زیارات امام مهدی ﷺ، بشارت‌های ادیان دیگر و کتاب‌شناسی‌های مهدویت را، به صورت توصیفی و مختصر معرفی کرده است. در بسیاری از آثار، تصویر جلد کتاب نیز در مقابل اثر آمده است. ترتیب کتاب بر اساس الفبای نام اثر است.
۹. محقق کتاب عقد الدور فی أخبار المستظر که کتابیش در آردن به چاپ رسیده، در مقدمه تحقیق از ۳۴ نویسنده و آثارشان در زمینه مهدویت یاد می‌کند (عقد الدور فی أخبار المستظر: ص ۲۵-۳۲، مکتبة المنار، ۱۴۰۵ق / ۱۹۹۵م).
۱۰. نویسنده کتاب المهدی المستظر فی ضوء الاحادیث والآثار الصحبیحة، عبد الکریم عبد العظیم که کتابیش در سال ۱۴۲۰ق / ۱۹۹۹م منتشر شده، از ۴۲ نویسنده یاد می‌کند که در موضوع امام مهدی ﷺ دست به تأثیف زده‌اند. (المهدی المستظر فی ضوء الاحادیث والآثار الصحبیحة: ص ۱۴-۱۱۹، بیروت: دار ابن حزم، ۱۴۲۰ق / ۱۹۹۹م).
۱۱. آنچه حول المهدی، مهدی حسن علاء الدین، بیروت: الدار الاسلامیة، ۱۹۹۹م، نویسنده در این کتاب، ۷۴۴ اثر در حوزه مهدویت را معرفی کرده است.
۱۲. المهدی المستظر فی روایات اهل السنه والشيعة الإمامیة، عداد محمود الحمش، عمان: دار الفتح للنشر والتوزیع، ۱۴۲۲ق / ۲۰۰۱م، نویسنده، فصل اول کتاب (ص ۱۷ - ۲۰۰) را به معرفی آثار مربوط به امام مهدی ﷺ اختصاص داده است. وی آثار معرفی شده را در سه بخش: اهل سنت، شیعه و متقدان آورده است. وی در حوزه اهل سنت، ۷۷ اثر اعم از مستقل و ضمنی (ضمنی ۴۶ + مستقل ۳۱) و در حوزه شیعه، ۱۲۷ اثر اعم

گواه گویای آن است. این نوشته، نگاهی اجمالی به این آثار دارد و گزارشی اجمالی از آنها ارائه می‌کند. پیش از ورود به بحث، یادآوری چند نکته لازم است: یک. در این نوشته، تنها به معرفی آثار مستقل پرداخته‌ایم و از معرفی آثاری که فقط بخشی از آنها به موضوع مهدویت اختصاص دارد - که کم هم نیستند - خودداری کرده‌ایم و گر نه اذعان داریم که اگر چنین آثاری (آثار ضمنی) به این کتاب‌شناسی اضافه گردند، آمار و ارقام، بسیار بیشتر از این خواهند بود. برای نمونه، بسیاری از منابع کهن حدیثی اهل سنت و نیز شیعه، بخشی را به این موضوع اختصاص داده‌اند که به مواردی اشاره می‌گردد.

۱. المصنف، عبدالرزاق (م ۲۱۱ق)، باب المهدی: ج ۱۱، ص ۳۷۱:

۱۰. از مستقل و ضمنی (ضمنی ۴ + مستقل ۲۲) و از آثار انتقادی نیز ۹ اثر (اهل سنت ۷ + شیعه ۲) را معرفی کرده است. نویسنده همچنین ده اثر در زمینه مهدی سودانی و یک اثر از اسماعیلیه را در زمینه مهدویت معرفی کرده است و در یاپان، ۲۳ کتاب را معرفی اجمالی کرده که نویسنده، آنها را ندیده است.

وی در مجموع ۱۰۷ اثر را به صورت تفصیلی یا اجمالی معرفی کرده است.

۱۲. مرجع مهدویت، بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود و پایگاه اصلاح‌رسانی سراسری اسلامی (بارسا) اسفند ۱۳۸۲ قم، ۶۴۶ ص، رحلی، فارسی.
در این مجموعه، ۲۳۲۶ کتاب، مقاله و یاپان‌نامه معرفی شده است. برای هر اثر، چکیده اجمالی نوشته شده و تنظیمه کتاب بر اساس الفبایی نام متفقان است.

نسخه بعدی این اثر باتاب نام مهدی ^{۵۶} در آیینه قلم در سال ۱۳۸۸ در دو جلد منتشر شد که منابع معرفی شده در آن باشد یکصد و پیست درصد به ۷۵۵ منبع رسید.

۱۴. آقای مهدی غلامعلی در یاپان‌نامه کارشناسی ارشد خود با عنوان بودسی مسأله غبت امام عصر در فرقان و حدیث که در سال ۱۳۸۸ شمسی در دانشکده علوم حدیث (قم) دفعه شده، فصل پنجم یاپان‌نامه ۱۸۱ - ۲۱۸ را با عنوان «غیبت‌نگاری تا قرن پنجم هجری» به معرفی آثار مربوط به غیبت اختصاص داده است و در آن از ۵۹ نویسنده و آثارشان یاد کرده است.

۱۵. کتاب‌شناسی توصیفی حضرت امام مهدی ^{۵۷}، حسینعلی عبد‌اللهی، نشریه انتظار، شماره پیاپی ۸ - ۹، ۴۴۸ - ۴۲۵ ص.

۱۶. کتاب‌نامه و کتاب‌شناسی امام مهدی ^{۵۸}، علی جلیلی، تبریز: پایگاه پژوهشگران جوان مرکز تبریز، ۶۲ ص، ۱۳۸۰ ش.

۱۷. موعود (زمافزار)، مرکز تحقیقات کامپیوتوی حوزه علمیه اصفهان.

۲. المصنف، ابن ابی شيبة (م ۲۳۵ق)، بخش دواز جلد دوم، ص ۳۲۱-۳۲۲؛
۳. سنن ابن ماجة (م ۲۷۳ق)، باب خروج المهدی: ح ۲، ص ۱۳۶۸-۱۳۶۶؛
۴. سنن ابی داود (م ۲۷۵ق)، کتاب الفتن، کتاب المهدی، کتاب الملاحم: ح ۶، ص ۱۰۶-۱۰۹؛
۵. سنن الترمذی (م ۲۹۷ق)، باب ما جاء فی المهدی: ح ۴، ص ۵۰۵-۵۰۶؛
۶. صحیح ابن خزیم (م ۳۱۱ق)، ج ۱، ص ۱۴؛
۷. صحیح ابن حبان (م ۳۵۴ق)، ص ۲۶۶ و ۲۹۳-۲۹۴؛
۸. موارد الظمان إلى زواند ابن حبان، هیشمنی (۷۳۵-۸۰۷ق)، باب ما جاء فی المهدی: ص ۴۶۳.

دو. در معروفی هر اثر، سعی بر آن بوده است که ضمن اشاره به چاپ، ترجمه و نسخه‌های خطی آن، اجمالی از محتوای کتاب و مذهب نویسنده و روش وی نیز بیان گرددند.

سه. کتاب‌هایی که به عنوان «ملاحم» نوشته شده‌اند، برخی به نشانه‌های ظهور مهدی ﷺ و زمان ظهور ایشان پرداخته‌اند و برخی دیگر به نشانه‌های بروایی قیامت. روشن است آنچه از این دو بخش به مهدویت مربوط است، گروه اول است. بدین جهت، آن دسته از کتاب‌های ملاحم که به چاپ رسیده‌اند یا نسخه‌ای در دسترس داشتند، بررسی شدند و از آنها هر کدام که مربوط به موضوع مهدویت بودند، آورده شدند؛ اما در بخش آثار مفقود، چون دسترسی به متن نبود و بررسی و شناسایی امکان نداشت، هر آنچه را با عنوان ملاحم در فهرست‌نامه‌ها یاد شده، آوردیم ولذا ممکن است برخی به مسئله مهدویت مربوط نباشد؛ ولی راه بررسی و ارزیابی بر روی ما بسته است.

همین مطلب در باره کتاب‌های «رجعه» نیز مبنای عمل قرار گرفته است. چهار. معرفی آثار مهدوی را تا پایان قرن دوازدهم ادامه داده‌ایم با این توضیح که

در آثار نوشته شده پس از آن، تکرار و استفاده از منابع پیشین، بسیار است و یکباره به جهت شکل‌گیری بایت و بهائیت و برخی امور اجتماعی و سیاسی، نگارش در این زمینه، افزایش یافته است. البته به دوره معاصر به اجمال پرداخته‌ایم و فعالیت‌های عمدۀ معاصر را گزارش کرده‌ایم.

پنج. این کتاب‌شناسی در دو فصل سامان یافته است:

فصل یکم

مهدویت نگاری تا قرن دوازدهم

در این فصل، کتاب‌ها بر اساس قرن معرفی شده‌اند و در هر قرن، نخست آثار موجود^۱ معرفی شده و سپس به معرفی آثار مفقود^۲ پرداخته‌ایم. در پایان این فصل، تحلیلی نموداری از آثار و نویسندهان و گرایش‌های مذهبی آنان ارائه شده است.

۱-۱. مهدویت نگاری در قرن سوم

از قرن‌های اول و دوم، هیچ اثری در موضوع مهدویت در منابع به ثبت نرسیده است. بدین جهت، معرفی آثار از قرن سوم آغاز می‌شود.

الف- آثار موجود

- الفتن، ۲ ج. حافظ ابو عبد الله نعیم ابن حماد مروزی (م ۲۲۸ق).
وی استاد بخاری و از عالمان اهل سنت است.

این کتاب چندین نوبت در قاهره و بیروت به چاپ رسیده و دارای نسخه‌های خطی متعدد است. روش این کتاب، حدیثی است و مؤلف، ۲۰۰۱ حدیث را در دو جلد (جلد اول ۱۲۵۴ حدیث و جلد دوم ۷۴۷ حدیث) در موضوعات: علائم

- منظور از آثار موجود کتاب‌ها و رساله‌های چاپ شده یا دارای نسخه خطی شناسنامه‌دار (یعنی فهرست شده و دارای شماره معین) است.
- منظور از آثار مفقود، نوشتۀایی است که تنها نام آنها در فهرست‌نامه‌ها به ثبت رسیده و یا ادعای شده؛ که از آن، نسخه خطی وجود دارد؛ و نی آن نسخه تاکنون فهرست نشده و نشانی مشخص ندارد.

ظهور، سفیانی، نام و نسب مهدی (ع)، سیره مهدی (ع)، خروج دجال، نزول عیسی (ع) و خروج دايه الأرض آورده است.^۱

ب-آثار مفقود

۲. کتاب الغيبة،^۲ علی بن حسن جرمی معروف به طاطری (م ۲۰۵ ق).
وی از سران فرقه شیعی واقفیه بود.
۳. الملاحم،^۳ محمد بن ابی عمری (م ۲۱۷ ق).
وی از راویان بزرگ شیعه امامیه (اثنا عشریه) است.
۴. الصفة فی الغيبة علی مذاهب الواقنة،^۴ عبد الله بن جبله بن حیان کنانی (م ۲۱۹ ق).
وی فقیه واقفی بود.
۵. کتاب الغيبة،^۵ عباس (عیسی) بن هشام ناشری اسدی (۲۱۹ یا ۲۲۰ ق).
وی شیعه اثنا عشری و از اصحاب امام رضا (ع) است.
۶. الملاحم،^۶ حسن بن علی بن فضال (م ۲۲۴ ق).
وی از راویان شیعی امامی است.
۷. اخبار المهدی،^۷ عباد بن یعقوب رواجنبی (م ۲۵۰ ق).
۸. زیرکلی از این کتاب با عنوان أخبار المهدی المنتظر یاد کرده است.^۸

۱. کتاب نامه حضرت مهدی (ع): ج ۲ ص ۵۴۶-۵۴۷.

۲. التهرست، نجاشی: ص ۲۵۹ ش ۶۷۹.

۳. همان: ص ۳۲۶.

۴. التهرست، نجاشی: ص ۲۱۶ ش ۵۶۲.

۵. همان: ص ۲۸۰ ش ۷۴۱.

۶. همان: ص ۳۶.

۷. التهرست، طوسی: ص ۱۴۹.

۸. الاعلام: ج ۳ ص ۲۵۸.

برخی اور اعامی المذهب (از اهل سنت) دانسته‌اند.^۱

^۲. الرجعة.

^۳. إثبات الرجعة.

^۴. الغيبة.

^۵. كتاب الملائم.

^۶. حذو النعل بالتعل.

^۷. الحجة في ابطاء القائم.

شیخ آقا بزرگ تهرانی احتمال داده است که این همان کتاب بعدی با عنوان کتاب القائم باشد.

^۸. كتاب القائم.

این آثار، همگی از فضل بن شاذان نیشابوری (م ۲۶۰ ق) است. وی شیعه اثنا عشری و از باران امام جواد^{علیه السلام}، امام هادی^{علیه السلام} و امام عسکری^{علیه السلام} است.

^۹. كتاب الغيبة، حسن بن محمد بن سماعة (م ۲۶۳ ق).

وی از بزرگان فرقه شیعی واقفیه است.

^{۱۰}. كتاب الغيبة، ابراهیم بن اسحاق احرمری نهاوندی (زنده در ۲۶۹ ق).

۱. التهربت، طوسی: ص ۱۹۲ ش ۵۴۰؛ معالم الفتناء: ص ۱۲۳ ش ۶۱۲.

۲. التهربت، نجاشی: ص ۲۹۷ ش ۸۰۷.

۳. التهربت، نجاشی: ص ۲۹۷ ش ۸۰۷.

۴. همان جا.

۵. الدریعة: ج ۱۶ ص ۷۸.

۶. التهربت، طوسی: ص ۲۹۶.

۷. نجم الشافع: ص ۵؛ ریحانة الأدب: ج ۸ ص ۴۱، الدریعة: ج ۶ ص ۲۵۵.

۸. التهربت، نجاشی: ص ۲۹۷ ش ۸۰۷.

۹. التهربت، نجاشی: ص ۴۱.

۱۰. التهربت، نجاشی: ص ۲۹ ش ۲۱؛ التهربت، طوسی: ص ۳۹ ش ۹.

وی عالمی شیعی است.

۱۷. صاحب الزمان،^۱ ابوالعنیس محمد بن اسحاق بن ابی العنیس (م ۲۷۵ ق). مؤلف، از ندیمان متوكّل عباسی بوده است.
۱۸. رساله‌هایی در پاسخ ابوالحسن علی بن احمد بشار و کتاب الاستهاد ابو زید علوی،^۲ محمد بن عبد الرحمن ابن قیة رازی (م قبل از ۲۸۵ ق).
- وی از متکلمان بر جسته شیعه امامیه است.
۱۹. جمع الأحادیث الواردة فی المهدی،^۳ حافظ ابو بکر بن ابی خیثمه (م ۲۷۹ ق).
- وی فقیه و محدث سنی است.
۲۰. الملاحم،^۴ محمد بن حسن صفار قمی (م ۲۹۰ ق).
- مؤلف، محلّث شیعه و امامی است.
۲۱. الفتن،^۵ ابو یحیی زکریا بن یحیی بزار (م ۲۹۸ ق).
- وی محدث اهل سنت است.
۲۲. الملاحم،^۶ حسین بن سعید بن حماد بن مهران اهوازی.
- مؤلف، شیعه امامی (اثنا عشری) است.
۲۳. الغيبة،^۷ ابوالحسن علی بن محمد بن علی سوّاق.
- وی شیعه واقفی است.
۲۴. الملاحم.^۸ محمد بن عبدالله بن مهران کرخی.

۱. التهربت، ابن ندیم: ص ۱۶۹.

۲. کمال الدین: ص ۵۷.

۳. الاذاعۃ: ص ۱۳۷، ترانتا: ش ۳ ص ۴۴.

۴. کتاب نامه حضرت مهدی (ع): ج ۲ ص ۶۷۴.

۵. کتاب نامه حضرت مهدی (ع): ج ۲ ص ۵۴۸.

۶. التهربت، نجاشی: ص ۵۸.

۷. التهربت، نجاشی: ص ۲۵۹.

۸. المذریعة: ج ۲۲ ص ۱۹۰.

وی عالمی شیعی است.

۲۵. الرسائل والتوقیعات.^۱

۲۶. قرب الإسناد إلى صاحب الأمر.^۲

۲۷. الفترة والخبرة.^۳

در کتاب نامه حضرت مهدی، از آن با الغيبة والخبرة یاد شده است.^۴

۲۸. الغيبة و مسائله.^۵

این آثار، همگی از عبد الله بن جعفر جمیری است.

وی شیعه اثنا عشری و از اصحاب امام رضا^{علیه السلام}، امام هادی^{علیه السلام} و امام عسکری^{علیه السلام} است.

۲۹. كتاب الغيبة،^۶ اسماعیل بن صالح انماطی.

وی شیعه اثنا عشری و از اصحاب امام رضا^{علیه السلام} است.

۳۰. كتاب الغيبة.^۷

۳۱. كتاب الملائم.^۸

هر دو از علی بن حسن بن فضیال است.

وی شیعی فصحی مذهب و از اصحاب امام هادی^{علیه السلام} و امام عسکری^{علیه السلام} است.

۳۲. دلائل خروج المهدی و ملامحه،^۹ حسن بن محمد بن احمد صفار.

۱. المذريعة: ج ۴ ص ۵۰۱.

۲. التهرست، نجاشی: ص ۲۲۰.

۳. التهرست، طوسی: ص ۱۲۲.

۴. كتاب نامه حضرت مهدی^{علیه السلام}: ج ۲ ص ۶۷۴.

۵. التهرست، طوسی: ص ۱۲۲.

۶. همان: ص ۱۵ ش ۱۳.

۷. همان: ص ۷۰ ش ۲۷۰.

۸. همان: ص ۷۰ ش ۲۷۰.

۹. التهرست، طوسی: ص ۷۶ ش ۹۱.

مؤلف، شیعه امامی است.

۳۳. کتاب القائم.^۱

۳۴. کتاب الملهم.^۲

هر دواز علی بن مهزیار اهوازی است.

وی شیعه اثنا عشری و از اصحاب امام رضا^ع، امام جواد^ع و امام هادی^ع است.

۳۵. کتاب الملهم و الفتن.^۳

۳۶. کتاب صاحب الزمان.^۴

۳۷. کتاب وقت خروج القائم.^۵

هر سه، از محمد بن حسن جمهور است.

وی شیعه امامی (اثنا عشری) و از اصحاب امام کاظم^ع و امام رضا^ع است.
۳۸. الملهم،^۶ اسماعیل بن مهران.

از اصحاب امام رضا^ع شمرده شده است.

۳۹. الملهم،^۷ محمد بن اورمه.

وی شیعه امامی است.

۴۰. سیرة القائم،^۸ معلی بن محمد بصری.

وی شیعه امامی و از اصحاب امامان متأخر امامیه است.

۱. التهirst، نجاشی: ص ۲۵۳ ش ۶۶۴.

۲. التهirst، نجاشی: ص ۲۵۳ ش ۶۶۴.

۳. التهirst، طوسی: ص ۲۲۳ ش ۶۲۶؛ معالم العلما: ص ۱۲۸ ش ۶۸۹.

۴. التهirst، طوسی: ص ۲۲۳ ش ۶۲۶.

۵. التهirst، طوسی: ص ۲۲۳ ش ۶۲۶.

۶. التهirst، نجاشی: ص ۲۶.

۷. همان: ص ۳۲۹.

۸. التهirst، نجاشی: ص ۲۸۱ ش ۱۰۵.

۴۱. کتاب الغيبة.

۴۲. کتاب القائم الصغير.

۴۳. کتاب الفتن (این کتاب با عنوان الملاحم نیز معروفی شده است).^۱

۴۴. کتاب الرجعة.^۲

هر چهار اثر، از حسن بن علی بن ابی حمزة بطائی است.

وی از بزرگان فرقه شیعی واقفیه بود.

۴۵. الغيبة،^۳ علی بن عمر الأعرج.

وی شیعه واقفی است.

۴۶. التوقيعات،^۴ محمد بن عیسیٰ بن عبید بن یقطین.

وی محدثی شیعی و امامی مذهب است.

۴۷. کتاب النتبیه،^۵ ابو سهل اسماعیل بن علی نوبختی.

وی از متکلمان بر جسته امامیه است.

۴۸. الملاحم،^۶ ابو حیون.

شیعه و از خادمان امام رضا^ع بوده است.

۴۹. الملاحم،^۷ ابو محمد عمرکی بن علی بوفکی.

وی شیعه است.

۱. کتاب‌نامه حضرت مهدی^ع: ج ۱ ص ۶۷۱.

۲. همان: ص ۳۶ ش ۷۲.

۳. همان: ص ۲۵۶ ش ۶۷.

۴. منهج المقال: ص ۲۲۹.

۵. کمال الدن: ص ۹۰.

۶. الفهرست، نجاشی: ص ۴۵۸.

۷. الفهرست، نجاشی: ص ۲۰۲.

۵۰. الملاحم،^۱ احمد بن میثم بن ابی نعیم.

وی شیعه‌انجاشی است.

۵۱. الملاحم،^۲ ابو عبدالله محمد بن عباس بن عیسیٰ غاصبی.

وی شیعه است.

۵۲. الرجعة،^۳ ابو یحییٰ احمد بن داود بن سعید فزاری جرجانی.

وی از بزرگان اهل حدیث و سنت بوده است.

۱- مهدویت‌نگاری در قرن چهارم

الف- آثار موجود

۱. الملاحم، ابو الحسن احمد بن جعفر بن محمد ابن المنادی (م ۳۳۶ق).^۴
سید ابن طاووس در کتاب الطراحت^۵ از آن یاد کرده و دارای نسخه خصی در
کتابخانه مسجد اعظم قم به شماره ۱۹۱۷ است.^۶ نسخه دیگری از این اثر در
کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۱۲۷۴ وجود دارد.^۷ این کتاب با تحقیق
عبدالکریم عقیلی در بیروت به سال ۱۴۱۸ از سوی انتشارات دار السیرة چاپ شده
است.

مؤلف، از عالیمان سرشناس اهل سنت است.

۲. کمال الدین و تمام النعمه، شیخ صدق (م ۳۸۱ق).

۱. التهربت، طوسي: ص ۳۵۳ ش ۶۷.

۲. التهربت، نجاشی: ص ۲۴۱.

۳. التهربت، طوسي: ص ۳۳ ش ۹؛ معالم العلماء: ص ۲۲.

۴. در الطراحت در یک جا منواری و در جای دیگر منواری آمده است و در کتاب‌نامه حضرت مهدی (ص ۲۱۶)
منواری ثبت شده است.

۵. الطراحت: ص ۱۸۰ و ۱۸۶.

۶. فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مسجد اعظم قم: ص ۳۸۴؛ کتاب‌نامه حضرت مهدی (ص ۶۷۵): ج ۲ ص ۶۷۵.

۷. فهرست نسخ خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی: ج ۴ ص ۵۰.

این کتاب، بارها به چاپ رسیده و نسخه‌های فراوان و چندین ترجمهٔ فارسی دارد.^۱

در کتاب خانه‌های ایران حداقل ۱۱۵ نسخه خطی از این اثر شناسایی شده است.^۲

شیخ صدوق در این کتاب به غیبت پیامبران، روایات غیبت از چهارده مقصوم، توقیعات، معقرین و مسائل دیگر پرداخته است. کتاب، دارای ۵۸ باب است. شیخ صدوق در این کتاب، تنها به نقل روایت اکتفا نکرده، بلکه در موارد بسیاری در ابتدای باب یا انتهای آن توضیحاتی آورده است. علاوه بر آن در ابتدای کتاب، مقدمه‌ای طولانی بیش از یک صد صفحه در مباحث امامت به صورت کلی و پاسخ به شباهات نگاشته است.

۳. الغیبة، محمد بن ابراهیم بن جعفر نعمانی (زنده در ۳۴۲ق).^۳

از این اثر در کتاب خانه‌های ایران ده نسخه خطی شناسایی شده است.^۴

این کتاب، بارها به چاپ رسیده و چندین ترجمهٔ چاپ شده به زبان فارسی دارد.^۵ نویسنده، پانصد حدیث در باره امام مهدی علیه السلام گرد آورده است. سائل تألیف آن ۳۴۲ هجری است.

۱. کتاب‌نامه حضرت مهدی علیه السلام: ج ۱ ص ۲۲۹-۲۲۸-۲۷۳ و ۲۹۲ و ۳۹۲ و ۳۹۴ و ۴۰۴ و ۴۰۵ و ج ۲ ص ۶۰۵

۲. رک: فهرستگان نسخ خطی حدیث و علوم حدیث: ج ۲ ص ۳۱۰.

۳. جواد علی در کتاب المهدی المنتظر عند الشیعه الائیتی عشریة (ص ۲۴) وفات وی را ۳۲۸ق. ذکر کرده است و در پایان نامه بررسی مستمله غیبت امام عصر در قران و حدیث (ص ۲۰۲)، سال وفات وی حدود ۳۶۰ق آمده است. در منابع کهن به هیچ یک از این دو تاریخ، اشاره نشده و تفاوت نیز بسیار است. مؤلف پایان نامه (ص ۳۳۵ق) می‌داند.

۴. رک: فهرستگان حدیث و علوم حدیث: ج ۵ ص ۱۳۲.

۵. کتاب‌نامه حضرت مهدی علیه السلام: ج ۱ ص ۲۲۶-۲۲۷ و ج ۲ ص ۵۲۸-۵۲۷.

ب - آثار مفقود

۱. اخبار المهدی.^۱

۲. ذکر کلامه فی الملائم.^۲

این دو اثر از ابو احمد عزیز بن یحیی بن احمد بن عیسی جلوه‌ی (م ۳۰۲ یا ۳۳۲ ق) است.

وی شیعه امامی و از اصحاب امام جواد ع است.

۳. کتاب الغيبة.^۳

۴. کتاب الملائم.^۴

۵. کتاب الرجعة.^۵

همگی از محمد بن مسعود عیاشی (م حدود ۳۲۰ ق) است.
مؤلف از بزرگان شیعه امامیه است.

۶. الغيبة،^۶ محمد بن علی بن ابی العزافر (م ۳۲۳ ق).
وی عالمی شیعی است.

۷. جزء فی المهدی،^۷ ابو الحسن احمد بن جعفر بن محمد المنادی (م ۳۳۶ ق).

۸. کتاب الغيبة.^۸

۹. کشف العیرة.^۹

۱. التهرست، نجاشی: ص ۲۴۲.

۲. التهرست، نجاشی: ص ۲۶۱ ش ۶۸۴.

۳. التهرست، نجاشی: ص ۱۵ ش ۱۲.

۴. التهرست، نجاشی: ص ۲۶ ش ۴۹.

۵. التهرست، طوسی: ص ۲۱۲.

۶. الغيبة، طوسی: ص ۲۹۱ ح ۲۵۹.

۷. کتاب نامه حضرت مهدی، بیهی: ج ۱ ص ۲۶۵.

۸. التهرست، نجاشی: ص ۸۵ ش ۲۰۶.

۹. التهرست، نجاشی: ص ۱۹۲ ش ۵۱۴.

- هر دو از سلامه بن محمد بن اسماعیل (م ۳۳۹ ق) است.
وی عالمی شیعی است.
۱۳. ایتان^۱ حکم الغيبة،^۲ ابو القاسم علی بن احمد کوفی (م ۳۵۲ ق).
وی عالمی شیعی است.
۱۴. کتاب فی ذکر قائم آل محمد،^۳ ابو سعید احمد بن رمیح مروزی (م ۳۵۷ ق).
مؤلف، عالمی شیعی است.
۱۵. الہدایة فی تاریخ النبی والانتمة، ابو عبد الله حسین بن حمدان جنبلائی
(م ۳۵۸ ق).
- جلد دوم این کتاب به امام مهدی اختصاص دارد.^۴
وی از نویسنده‌گان شیعی است که شیخ طوسی او را در فهرست آورده است.^۵
۱۶. کتاب فی الغيبة.^۶
۱۷. کتاب الاشفیة فی معانی الغيبة.^۷
- این دو اثر از حسن بن حمزه علوی حسینی (م ۳۵۸ ق) است.
مؤلف، عالمی شیعی است.
۱۸. کتاب الغيبة و ذکر القائم،^۸ حسن بن محمد بن یحیی (م ۳۵۸ ق).
مؤلف، از علمای شیعه است.

۱. ایتان به معنای آغاز و زمان به کار می‌رود.

۲. الفهرست، نجاشی: ۲۶۶ ش ۶۹۱.

۳. معالم العلماء: ص ۲۰.

۴. المزمعة: ج ۲۵ ص ۱۶۲.

۵. الفهرست، طوسی: ص ۱۴۶ ش ۲۲.

۶. معالم العلماء: ص ۳۶.

۷. الفهرست، نجاشی: ص ۱۵۰ ش ۶۴.

۸. همان: ش ۱۴۹.

١٩. حذو النعل بالنعل.^١

٢٠. المصباح.^٢

٢١. الرسالة الأولى في الغيبة.^٣

٢٢. الرسالة الثانية في الغيبة.^٤

٢٣. الرسالة الثالثة في الغيبة.^٥

٢٤. الرجعة.^٦

٢٥. كتاب السر المكتوم إلى الوقت المعلوم.^٧

٢٦. كتاب علامات آخر الزمان.^٨

٢٧. الغيبة.

این کتاب را سید هاشم بحرانی و صاحب ریاض العماء ذکر کرده‌اند و صاحب ریاض تصریح دارد که غیر از کمال الدین است.^٩
این نه اثر، به شیخ صدقوق (م ٣٨١ق) منسوب است؛ ولی متأسفانه به آنها دسترسی نیست.

٢٨. أخبار الدولة في ظهور المهدى،^{١٠} احمد بن ابراهيم ابن جزار قیروانی (م ٤٠٠ق).

١. همان: ج ١ ص ٢٩٥.

٢. التهرست، نجاشی: ص ٣٩١؛ مصنف المقال: ص ١٥.

٣. التهرست، نجاشی: ص ٢٨٩.

٤. همانجا.

٥. همانجا.

٦. همانجا.

٧. همانجا.

٨. همانجا.

٩. ریاض العماء: ج ٥ ص ٣٠٣؛ کتاب نامه حضرت مهدی (ع): ج ٢ ص ٥٣٨.

١٠. هدیة المعارفین: ج ١ ص ٧٠.

- او از پژوهشکان مغربی و پیر و مذهب مالکی بوده است.
۲۹. کتاب المهدی،^۱ عیسی بن مهران.
وی عالمی شیعی است.
۳۰. الملحم،^۲ ابو القاسم علی بن حسن قاسم یشکری معروف به ابن طبال.
وی از مشایخ تلوعکبری در کوفه و عالمی شیعی است.
۳۱. الملحم،^۳ ابو جعفر محمد بن احمد بن یحیی اشعری قمی.
از بزرگان شیعه است.
۳۲. الملحم،^۴ ابراهیم بن حکم بن ظهیر فزاری.
وی عالمی شیعی است.
۳۳. الملحم،^۵ ابوالحسن علی بن ابی صالح کوفی.
وی از عالمان شیعه است.
۳۴. کتاب الغيبة،^۶ علی بن محمد بن عمر بن زیاح.
وی عالمی شیعی است.
۳۵. الغيبة،^۷ محمد بن قاسم ابوبکر.
وی متکلم شیعه مذهب است.
۳۶. اخبار القائم،^۸ ابوالحسن علی بن محمد بن ابراهیم، علان کلینی رازی.
عالمی شیعی است.

۱. التهirst، نجاشی: ص ۲۹۷ ش ۸۰۷: اضاح المکون: ج ۲ ص ۲۴۱.

۲. الدزیعة: ج ۲۴ ص ۱۸۸.

۳. التهirst، نجاشی: ص ۲۴۶.

۴. التهirst، نجاشی: ص ۱۵ ش ۱۰: معالم الفداء: ص ۵.

۵. التهirst، نجاشی: ص ۱۱: ایضاح المکون: ج ۲ ص ۲۳۶.

۶. التهirst، نجاشی: ص ۲۵۷ ش ۶۷۵.

۷. التهirst، نجاشی: ص ۳۸۱ ش ۱۰۳۵.

۸. التهirst، نجاشی: ص ۲۶۱.

۳۷. كتاب الغيبة^۱، حنظلة بن زكرياء تميمي.
مذهب وی شیعه است.
۳۸. كتاب الشفاء و الجلاء فی الغيبة^۲، احمد بن علی بن خضیب.
وی عالمی شیعی است.
۳۹. الغيبة وكشف العبرة^۳.
۴۰. الكثف والمعجة^۴.
احتمال دارد که دو کتاب، یکی باشد.
از محمد بن احمد بن عبدالله قضاۓ است.
وی عالمی شیعی است.
۴۱. ترتیب الادلة فيما یلزم خصوم الامامية دفعه عن الغيبة والقائب^۵، احمد بن
حسین بن عبدالله مهرانی آبی (آوهای).
از عالمان شیعه است.
۴۲. إزالة الران عن قلوب الاخوان فی معنی الغيبة^۶.
۴۳. كتاب التحریر^۷.
هر دو اثر از محمد بن احمد بن جنید است.
وی عالمی شیعی است.
۴۴. فی ذکر من روی من طرق اصحاب العدیت ان المهدی من ولد الحسین وفيه أخبار

۱. الفهرست، نجاشی: ص ۱۴۷ ش ۲۸۰.

۲. الفهرست، نجاشی: ص ۹۷ ش ۲۴۰؛ الفهرست، طوسی: ص ۷۶ ش ۹۱.

۳. الفهرست، نجاشی: ص ۳۹۳ ش ۱۰۵۰.

۴. الفهرست، طوسی: ص ۳۲۶ ش ۵۵۹.

۵. معلم العلماء: ص ۶۰ ش ۱۱۲.

۶. الفهرست، طوسی: ص ۲۰۹ ش ۶۰۱.

۷. الفهرست، نجاشی: ص ۳۸۵ ش ۱۰۴۷.

القائم^۱، احمد بن محمد بن احمد ابو علی جرجانی.
مؤلف، از علمای شیعه است.

۴۵. الفتن^۲، ابو صالح احمد بن عیسی سلیلی.

از عالمان اهل سنت است که سید ابن طاووس کتابش را در الفتن خود آورده است.

۴۶. أخبار أبي عمرو و أبي جعفر العربين^۳، أبو نصر هبة الله بن احمد بن محمد
کاتب (م بعد از ۴۰۰ ق).

وی از علمای شیعی مذهب است.

۱-۳. مهدویت‌نگاری در قرن پنجم

الف- آثار موجود

۱. الفصول العشرة فی الغيبة.

این اثر، یک بار در نجف به سال ۱۳۷۰ ق و بار دوم در سال ۱۴۱۳ ق در مصنفات الشیخ المفید به چاپ رسیده است. شیخ مفید (م ۴۱۳ ق) در این کتاب، به ده پرسش درباره مهدی^۴ از قبیل: فلسفه غیبت، طول عمر، علامت ظهور و ملاقات کنندگان پاسخ گفته است. این کتاب، چند نسخه خطی دارد و به فارسی نیز با عنوان ده انتقاد و پاسخ ترجمه شده است.^۵

۲. الرسالة الأولى فی الغيبة.

این رساله در سال ۱۳۷۰ ق در نجف، ضمن مجموعه خمس رسائل فی اثبات

۱. همان: ص ۹۷ ش ۲۴۰.

۲. کتابنامه حضرت مهدی^ع: ج ۲ ص ۵۴۸.

۳. التهرست، نجاشی: ص ۴۴۰ ش ۱۱۸۵.

۴. کتابنامه حضرت مهدی^ع: ج ۲ ص ۵۵۵-۵۵۶ و ج ۱ ص ۳۵۴.

الحجۃ و در قم ضمن مجموعه عده رسائل للشيخ المفید به چاپ رسیده است. در سال ۱۴۱۳ق نیز در ضمن مجموعه آثار کنگره شیخ مفید، جلد هفتم نشر یافته است. این رساله، درباره حدیث «من مات ولم یعرف امام زمانه» است.

۳. الرساله الثانية فی الغیبة.

این رساله نیز مانند رساله پیشین، در نجف و قم و سپس در ضمن مجموعه آثار کنگره شیخ مفید منتشر شده است. محقق طباطبائی از آن با عنوان کتاب الجوابات فی خروج المهدی یاد کرده است.^۱

۴. الرساله الثالثة فی الغیبة.

این رساله در جلد هفتم مجموعه آثار کنگره شیخ مفید چاپ شده و در باره یاران سیصد و سیزده گانه امام مهدی است.^۲

۵. الرساله الرابعة فی الغیبة.

در جواب این سؤال است که اگر سبب غیبت امام زمان (ع) کثرت دشمنان و ترس از رویارویی با آنان است، پدران حجت (ع) در شرایط سخت ترس بودند و دشمنان بیشتری داشتند، با این حال، آنان در غیبت به سر برندند و در جامعه حضور داشتند. این اثر در ضمن مجموعه آثار کنگره شیخ مفید به چاپ رسیده است و چندین نسخه از آن در کتاب خانه آیة الله مرعشی قم به شماره ۱۷/۱۷، ۱۲۸۰۷/۲۵، ۱۲۵۵/۲۵ و ۱۶/۱۶ و ۱۲۸۰۷/۵ وجود دارد.

این پنج اثر (یعنی از کتاب الفصول العشرة تا الرساله الرابعة فی الغیبة) از محمد بن محمد بن نعمان عکبری (شیخ مفید) (م ۴۱۳ق) است.

۶. مسألة فی الغیبة، قاضی عبد الجبار معتزی (۴۱۵ق).

۱. تراجم: عش ۱۳ ص ۱۱۰.

۲. برای آگاهی بیشتر، ر.ک: کتابنامه حضرت مهدی (ع): ج ۱ ص ۲۷۹-۲۷۸-۳۵۴ و ۳۹۲ و ۳۹۴ و ۳۹۶ و ۳۹۹ و ۴۰۴ و ج ۲ ص ۵۳۹.

نسخه‌ای در واتیکان به شماره ۱۲۰۸ دارد.^۱

وی از متکلمان نامدار اهل سنت است.

۷. الأربعون حديثاً في المهدى، ابو نعيم احمد بن عبد الله اصفهانی (م ۴۳۰ق). از این رساله؛ نسخه خصی در نجف و قم موجود است و برخی مؤلفان چون سیوطی، اربلی، بحرانی و دیگران، آن را به صورت کامل در کتب خود آورده‌اند. این رساله در قرن دهم توسط مقدس اردبیلی (م ۹۹۳ق) و ابو الحسن علی بن حسن زواره‌ای (م ح ۹۴۷ق)، ترجمه شده است. در دوره معاصر نیز حجت بلاغی، آن را ترجمه کرده است.^۲ این کتاب با تحقیق علی جلالی باقر در نشریه تراشنا (ش ۷۷) به چاپ رسیده است.

وی از عالمان اهل سنت است.

۸. المقنع فی الغيبة.

این کتاب، نخست به صورت رساله در مجله تراشنا^۳ به چاپ رسید و سپس به صورت مستقل در سال ۱۴۱۶ق توسط مؤسسه آل ابیت چاپ شد. سید مرتضی در این کتاب، امامت مهدی^۴ را بر پایه دو اصل «لزوم عقلی امامت» و «لزوم عقلی عصمت امام» اثبات می‌کند و در ادامه، از حکمت و فلسفه غیبت سخن می‌گوید و تفاوت غیبت با عدم وجود را بیان می‌کند. در پایان این کتاب، رساله‌ای مختصر با عنوان «كتاب الزيادة المكمل بها كتاب المقنع» از سید مرتضی آورده شده که برخی از زوایای غیبت را روشن می‌کند.

۹. مسألة وجية فی الغيبة.

این اثر در سال ۱۹۵۵م در بغداد چاپ شد و ترجمه فارسی آن به قلم سید حسن

۱. كتابنامه حضرت مهدى: ج ۲ ص ۶۴۱.

۲. همان: ج ۱ ص ۷۲۸ و ۲۲۸ و ۲۴۱.

۳. تراشنا: ش ۲۷. س ۱۴۱۲ق.

افتخارزاده از سوی انجمن حجتیه در سال ۱۳۶۰ منتشر شد.
این دو اثر از سید مرتضی (م ۴۳۶ ق) هستند.

۱۰. البرهان علی صحة طول عمر الإمام صاحب الزمان، ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجکی (م ۴۴۹ ق).

این کتاب، چاپ سنگی‌ای در سال ۱۳۲۲ ق در تبریز و چاپ جدیدی بدون تاریخ و ناشر در سال‌های اخیر دارد. نویسنده -که از شاگردان شیخ مفید و از علمای امامیه است - در این اثر، دلایل عقلی و نقلی راز طول عمر و سرگذشت گروهی از معمرین را آورده است. این کتاب، ضمن کتاب گنجینه معارف شیعه امامیه، از سوی میرزا محمد باقر کمره‌ای (درج ۲ ص ۱۲۱ به بعد) ترجمه شده است.

۱۱. الغیة، محمد بن حسن الطوسي (م ۴۶۰ ق).

شیخ طوسي در این کتاب، ضمن فصوی به این موضوعات پرداخته است:
مباحث کلی امامت، ولادت امام زمان، رد فرق غیر دوازده امامی، توقيعات، وكلای
انمه، عمر امام، توقيت، نشانه‌های ظهور، صفات و سیره امام.

شیخ طوسي این کتاب را به روش کلامی نوشته است.

این کتاب، چاپ‌های متعدد دارد و با عنوان تحفة قدسی به فارسی ترجمه شده است.^۱ از این اثر پنج نسخه خصی در کتابخانه‌های ایران شناسایی شده است.^۲

ب-آثار مفقود

۱۲. اخبار الوکلاء الأربعه.^۳

۱۳. ما نزل من القرآن في صاحب الزمان.^۴

۱. کتاب نامه حضرت مهدی ^ع: ج ۱ ص ۲۲۰ و ۲۲۶ و ۲۲۵ و ج ۲ ص ۵۴۱ - ۵۴۰.

۲. رک: فهرستگان حدیث و علم حدیث: ج ۵ ص ۱۲۴.

۳. التهربت، نجاشی: ص ۸۶.

۴. همانجا.

جواد علی، این دو کتاب را یکی می‌داند.^۱

از ابو عبد الله احمد بن محمد بن عیاشی جوهری (م ۴۰۱ق) است. وی از علمای شیعی است.

۱۴. التفضل على الظلحى في الغيبة.

۱۵. مختصر في الغيبة.^۲

برخی احتمال داده‌اند این کتاب، یکی از رساله‌های شیخ مفید در موضوع غیبت است.^۳

۱۶. مسألة في الرجعة.

این کتاب، دارای نسخه خطی در کتابخانه آیة الله مرعشی است.^۴

۱۷. جوابات الفارقين في الغيبة.^۵

این کتاب، با نام‌های دیگری نیز معروف شده است: جوابات الفرقین في الغيبة، جوابات العیافارقین.^۶

این سه اثر از شیخ مفید (م ۴۱۳ق) است.

۱۸. مستوى في أخبار الوكلا الأربعة.^۷

۱۹. أخبار الأبواب.^۸

جواد علی این دو را یکی می‌داند.^۹

۱. المهدى المنتظر: ص ۳۱.

۲. القهرست، نجاشی: ص ۲۲۹؛ الذريعة: ج ۱۶ ص ۸۱.

۳. كتابة أمام مهدى عليه السلام: ج ۲ ص ۶۳۵.

۴. همان: ج ۲ ص ۲۸۷.

۵. القهرست، نجاشی: ص ۴۰۰.

۶. كتابة حضرت مهدى عليه السلام: ج ۱ ص ۲۷۹.

۷. القهرست، نجاشی: ص ۸۶ ش ۹؛ الذريعة: ج ۱ ص ۳۵۲.

۸. القهرست، طوسی: ص ۸۴ ش ۱۱۷.

۹. المهدى المنتظر: ص ۳۰.

از ابوالعباس احمد بن علی بن عباس بن نوح سیرافی (م بعد از ۴۱۳ق) است.
از علمای شیعی است.

۲۰. اخبار المهدی.^۱

۲۱. صفة المهدی.

یوسف بن یحیی مقدسی در عقد الدرر، ۲۹ حدیث از آن روایت کرده است.^۲
۲۲. نعمت المهدی.

حافظ ابو عبدالله گنجی در کتاب البيان فی أخبار صاحب الزمان، از این کتاب
روایت نقل کرده است.^۳

۲۳. ذکر المهدی و نعمته.^۴

سید ابن طاووس در الطراف، فهرست ابواب آن و تعداد احادیث هر کدام را بر
شمرده و تعداد احادیث آن را ۱۵۶ حدیث دانسته است.

۲۴. مناقب المهدی.

حافظ ابو عبدالله گنجی در کتاب البيان فی أخبار صاحب الزمان، پائزده حدیث از
آن روایت کرده^۵ و یوسف بن یحیی مقدسی شافعی در عقد الدرر، سیزده حدیث از
آن نقل کرده است.^۶

۲۵. الفتنه.^۷

۲۶. کتاب المهدی.^۸

۱. الطراف: ص ۱۷۹.

۲. عقد الدرر: ص ۲۷.

۳. البيان فی أخبار صاحب الزمان: ص ۸۲.

۴. الطراف: ص ۱۸۳.

۵. البيان فی أخبار صاحب الزمان: ص ۸۳.

۶. عقد الدرر: ص ۱۴۱.

۷. الذريعة: ج ۱۶ ص ۱۱۲.

۸. کنز الطیون: ج ۲ ص ۱۴۶۵؛ هدیۃ العارفین: ج ۱ ص ۷۵.

این هفت اثر، از ابو نعیم اصفهانی (م ۴۳۰ ق) است. وی از عالمان برجسته و پر تألیف اهل سنت است.

۲۷. الفتن^۱، ابو عمرو عثمان بن سعید دانی (م ۴۴۴ ق).

مؤلف، از عالمان اهل سنت و صاحب کتابی در قرائات است.

۲۸. الاستطراف فی ذکر ما ورد فی ذمۃ الغيبة فی الانصاف^۲. ابو الفتح محمد بن علی بن عثمان کراجچی (م ۴۴۹ ق).

جواد علی، عنوان کتاب کراجچی را البرهان علی طول عمر صاحب الزمان آورده است.^۳

۲۹. المسألة فی مولد صاحب الزمان^۴. ابو یعلی محمد بن حسن بن حمزه (م ۴۶۳ ق)

مذهب وی شیعه است.

۳۰. كتاب الفتن والملاحم^۵. ابو عبدالله جعفر بن محمد بن مالک کوفی. از علمای شیعی است.

۳۱. الحجۃ فی ابطاء القائم^۶. ابو حسین محمد بن بحر رُهْنی سجستانی. وی عالمی شیعی است.

۳۲. كتاب الغيبة^۷. مظفر بن علی بن حسین حمدانی.

۱. کتاب نامه حضرت مهدی مبلغ: ج ۲ ص ۵۴۸.

۲. ایضاح المکون: ج ۱ ص ۷۱.

۳. المهدی المستظر: ص ۳۳.

۴. التهور س. نجاشی: ص ۴۰۴.

۵. التهور س. نجاشی: ص ۱۲۲.

۶. معالم العشاء: ص ۹۶؛ التهور س. نجاشی: ص ۲۸۴.

۷. التهور س. رازی: ص ۱۰۱ ش ۲۵۹.

وی عالمی شیعی است.

۳۳. الفرج فی الفیہ،^۱ محمد بن علی بن فضل بن تمام.

شیعه و استاد استادان نجاشی است.

۳۴. کتاب الفیہ،^۲ عبد الوهاب مادرایی.

وی عالمی شیعی است.

۳۵. کتاب الفیہ،^۳ احمد بن محمد بن عمران.

از استادان نجاشی و شیعه است.

۳۶. کتاب الفیہ،^۴ محمد بن زید بن علی فارسی.

وی از علمای شیعی است.

۱-۴. مهدویت‌نگاری در قرن ششم

از آن جا که هیچ یک از نگارش‌های قرن ششم در باره مهدویت اکنون در دست نیست، تنها به ذکر نام آثار مفقود می‌پردازیم.

۱. أخبار المهدی، ابو العلاء همدانی (م ۵۶۹ ق).

مذهب مؤلف، شیعه است.

۲. مسألة السر فی الأعور الدجال،^۵ ابو القاسم عبد الرحمن بن عبد الله سهیلی مالکی (م ۵۸۱ ق).

مؤلف، سنتی است.

۳. كشف المخفی فی مناقب المهدی، یحیی بن سعید حلی معروف به ابن بطريق

۱. التهرست، طوسی: ص ۲۴۰ ش ۷۱۲.

۲. التهرست، نجاشی: ص ۲۴۷ ش ۴۵۲.

۳. همان: ص ۸۵ ش ۲۰۶.

۴.أمل الامل: ج ۲ ص ۲۷۳ ش ۸۰۰.

۵. كشف الظنون: ج ۲ ص ۱۶۶۲ و ج ۵ ص ۵۰۵ ش ۱۱۸۵۶.

(م ۶۰۰ق).

مؤلف، شیعی مذهب است.

این کتاب، یک صد و ده روایت از طریق اهل سنت آورده است و سید ابن طاووس، فهرست آن را به تفصیل آورده است.^۱

۴. اشرط الساعة،^۲ ابو محمد عبد الغنی بن عبد الواحد مقدسی حنفی (م ۶۰۰ق).

وی دارای مذهب حنفی و از علمای فلسطین است.

۵. الملاحم والفتنه وما اصحاب السلف ويصيّب الخلق من المحن،^۳ محمد بن قاسم طوسی (ق ۶ق).

وی از علمای شیعی است.

۶. الأربعون حدیثاً في المهدی،^۴ سراج الدين بغدادی قزوینی (ق ۶ق).

از عالمان اهل سنت است.

۷. كتاب التعازى،^۵ محمد بن علی بن حسن علوی (ق ۶ق).

مؤلف، شیعه است.

۱-۴. مهدویت‌نگاری در قرن هفتم

الف-آثار موجود

۱. عنقاء مغرب فی ختم الأولیاء و شمس المغرب.

این رساله در مناقب مهدی^۶ و خاتم الأولیاء بودن ایشان است و نسخه‌ای در

۱. الطراف: ص ۳۵۲، بحار الأنوار: ج ۵۱ ص ۱۰۵، دار السلام: ص ۲۲، الذريعة: ج ۱۸ ص ۵۹.

۲. التجوم الزاهرة: ج ۴ ص ۱۸۵.

۳. معالم العلماء: ص ۱۱۷.

۴. تراثنا: ش ۱ ص ۱۹.

۵. بحار الأنوار: ج ۳۱ ص ۲۵۵.

۶۴ ورق در کتاب خانه آیة الله مرعشی به شماره ۴۱۰۵ دارد.^۱ این کتاب بارها به چاپ رسیده است.

۲. رسالت فی المهدی.

این رساله در بخش مخطوطات دارالکتب قاهره، ضمن مجموعه شماره ۱۴۵۱ در ۳۸ برگ موجود است. مرحوم حاج شیخ حسن سعید تهرانی، آن را در ضمن کتاب محاضرة حول الإمام المهدی به چاپ رسانده است. این عربی در این رساله از نسب و سیرت و شمایل بقیة الله (مهدی (ع)) سخن گفته است.

۳. المعیمة.

این قصیده در موضوع ظهور امام مهدی (ع) سروده شده است که یکی از بیت‌های آن چنین است:^۲

بسم الله فالمهدي قاما.
اذا دار الزمان على حروف

این قصیده، شرحی دارد با عنوان بیان الحق.^۳

۴. قصيدة فی المهدی.

این قصیده، نسخه‌ای در کتاب خانه ظاهریہ دمشق به شماره ۶۸۲۴ دارد و در ابتدای دیوان معجم الدین نیز چاپ شده است.^۴

۵. شق العجب فی أسرار حروف علم الغیب.

کتابی است با ادبیات رمزی درباره مهدی (ع) و آخر الزمان. بارها در مجموعه رسائل این عربی در قاهره و حیدرآباد و بیروت، چاپ شده است.

۱. کتابنامه حضرت مهدی (ع) : ج ۲ ص ۵۳۰.

۲. همان: ص ۷۴۰.

۳. همان: ج ۱ ص ۱۸۷.

۴. همان: ج ۲ ص ۵۷۵.

این پنج اثر،^۱ از محیی الدین ابن عربی (م ۶۳۸ق) هستند.

وی پایه‌گذار عرفان نظری و از عالمان اهل سنت است.

۶. *البيان في أخبار صاحب الزمان*، حافظ ابو عبد الله محمد بن یوسف بن گنجی شافعی (م ۵۸۶ق).

نویسنده، از عالمان اهل سنت است. این کتاب بارها به صورت مستقل یا همراه برخی از کتاب‌ها مانند: *كتابية الطالب والزام الناصب* به چاپ رسیده است. هم‌چنین با عنوان *خورشید پنهان* ترجمه شده و نشر یافته است. کتاب، دارای ۲۵ باب است و از غیبت، ظهور، سیرت، فتوحات، بشارات، امکان طول و حیات مهدی علیه السلام بحث کرده است.

آیة الله حسن زاده آملی در وصف این کتاب چنین نوشت: «کتاب بیان در عین حال که صغیر الحجم است، بسیار عظیم النفع است. این کتاب موجز، دارای فوایدی گران‌قدر و ارزشمند است و هر چند هر یک از ابواب آن را در امر صاحب الامر (عجل الله تعالى فرجه الشریف) اهمیتی به سزاست، لکن بعضی از ابواب به خصوصی باب‌های دوم، هفتم، نهم، سیزدهم، بیست و چهارم و بیست و پنجم را شانی دیگر و در خور دقت بیشتر و بهتر است».^۲

دو نسخه خطی از این کتاب در ایران وجود دارد: یکی، در کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۷۰۴۲ و دیگری، در کتابخانه آیة الله مرعشی به شماره ۷۰۵۳.

۷. *التعريف بالمن في التعريف بالفن*، سید ابن طاووس (م ۶۶۴ق).

نام اصلی ای که مؤلف بر آن نهاده همین است، ولی با عنایون دیگری چون الفن

۱. گفتنی است که کتاب دیگری نیز با نام *طباطبی اللعارورین* در موضوع اخبار خروج مهدی علیه السلام به ابن عربی منسوب است که چاپ هم شده است: اما ظاهراً نیست آن به وی قطعی نیست.

۲. ر.ک: *نهج الولایة*: ص ۹۳.

والملامح، الملائم والفتن، الملائم والفتن فی ظهور الغائب المنتظر نیز منتشر شده است. از این کتاب، نسخه‌های متعدد موجود است و بارها به چاپ رسیده است.^۱ این کتاب در قم به سال ۱۳۹۸ق توسط منشورات رضی و در اصفهان به سال ۱۴۱۶ق توسط مؤسسه صاحب الامر به چاپ رسیده است. نسخه‌ای خطی به شماره ۵۲۲۸ در کتابخانه دانشگاه تهران وجود دارد که ادعای شده گویا به خط مؤلف است.

تصویری از همین نسخه در کتاب خانه محقق طباطبائی در قم موجود است.^۲ سید ابن طاووس در این کتاب، مباحث مهم آخر الزمان را بیان می‌دارد. از این رو علامات ظهور صاحب الزمان^{علیه السلام}، اوصاف و ویژگی‌ها و چگونگی بیعت با ایشان و حاکمیت مهدی^{علیه السلام}، بخش‌های زیادی از کتاب را به خود اختصاص داده است. ضمناً مصنف، نخست بخش‌هایی از کتاب الفتن ابن حماد (م ۲۲۸ق)، الفتن ابو صالح سلیلی (ق ۴ق) و الفتن ابو یحیی زکریا (م ۲۹۸ق) را آورده است که بیش از سه چهارم کتاب را گرفته است و در پایان، مطالب خود را آورده است.

۸. علامات یوم القیامه، حافظ ابو عبد الله محمد بن احمد قرطبی انصاری (م ۶۷۱ق).

این کتاب، در قاهره به چاپ رسیده و از خروج دجال، ظهور مهدی^{علیه السلام} و نشانه‌های ظهور، سخن گفته است.

وی از مفسران اهل سنت و صاحب تفسیر احکام القرآن است.

۹. دعای استدعای فرج برای ظهور و شهود حضرت حجت^{علیه السلام}، خواجه نصیر (م ۶۷۲ق).^۳

۱. همان: ص ۶۷۷.

۲. رک: مادنامه محقق طباطبائی: ج ۳ ص ۱۴۹۳ و ۱۴۸۲.

۳. این اثر با این عنوان به چاپ رسیده است: ونی در کتاب احوال و آثار خواجه که مفصل‌ترین نوشته در معرفی آثار خواجه نصیر است -، بدان اشاره نشده است.

این اثر، رساله مختصری است که در چهل صفحه جیبی که در سال ۱۳۶۶ ش منتشر شده است.

۱۰. علامات المهدی، محمد بن اسحاق رومی، مشهور به صدر الدین قونوی (م ۶۷۳ق).

نسخه‌ای ضمن مجموعه شماره ۱۳۲۱۲ در کتاب خانه آیة الله مرعشی دارد که در ضمن کتاب بزرگداشت نامه سید محمود مرعشی چاپ شده است. دو نسخه دیگر از آن نیز در کتاب خانه سینماییه ترکیه، یکی ضمن مجموعه شماره ۴۳۱۰۰ در بخش حاج محمود افندی و دیگری، ضمن مجموعه شماره ۴۸۴۹ در بخش ایاصوفیه، موجود است.

وی از فیلسوفان و عارفان فارسی زبان اهل سنت در قرن هفتم هجری است.

۱۱. عقد الدرر فی أخبار المنتظر، یوسف بن یحیی بن علی بن عبد العزیز (المقدس الشافعی السلمی ۶۸۵ق).

وی از عالمان شافعی بیت المقدس است.

از این اثر، نسخه‌ای در کتاب خانه آیة الله مرعشی^۱، و دو نسخه در آستان قدس رضوی به شماره‌های ۱۷۵۱ و ۱۷۵۲ موجود است.

از این کتاب، نسخه‌های متعدد در برلین و قاهره موجود است و بازها به چاپ رسیده است.^۲

در این کتاب، ۴۹۱ حدیث در دوازده باب، گردآوری شده است.

ب-آثار مفقود

۱۲. تحقیق غيبة المنتظر، ۳ اشرف بن اغر بن هاشم علوی (۴۸۲ - ۴۸۱ق).

۱. رک: میراث تهاب: ش ۱۳ ص ۳.

۲. کتاب نامه حضرت مهدی لاغه: ج ۲ ص ۵۱۶-۵۱۵.

۳. الذريعة: ج ۱۶ ص ۷۵ ش ۳۷۵. لسان الميزان: ج ۱ ص ۴۴۹ ش ۱۴۰۷. الأعلام، زرکلی: ج ۱ ص ۳۳۲.

مؤلف، از عالمان شیعه و از مشایخ ابن ابی طی است.

این کتاب، با عنوان القیۃ للحجۃ نیز معرفی شده است.

۱۳. مشاهدة الآيات في أشراط الساعة وظهور العلامات.^۱

۱۴. أحوال صاحب الزمان.^۲

این دو اثر، از محمد بن مؤید معروف به سعد الدین حموی جوینی (م ۶۵۰ق) است.

وی از مشایخ صوفیه و سنتی مذهب است.

۱۵. الملاحم،^۳ دانیال (ظاهرآ ق ۷ق).

اطلاعات بیشتری از نویسنده به دست نیامد؛ اما ظاهراً ترجمه‌ای عربی از کتاب عبرانی ملحمة دانیال بنی باشد که حبیش بن ابراهیم تفلیسی (مح ۶۰۰ق) آن را دیده و به فارسی ترجمه کرده و از دیگر منابع عربی نیز مطالبی بر آن افروزده است. کتاب تفلیسی، بارها چاپ شده است.

۱- مهدویت‌نگاری در قرن هشتم

الف- آثار موجود

۱. النہایۃ فی الفتن والملاحم، عماد الدین ابو الفداء اسماعیل بن عمر، ابن کثیر (م ۷۷۴ق).

نویسنده، از مفسران و مورخان مشهور اهل سنت است.

این کتاب، با عنوان‌های دیگری چون: النہایۃ او الفتن والملاحم، الفتن والصلاح

۱. فائد السطعن: ح ۲ ص ۲۰۸.

۲. معجم المؤلفین: ح ۱۲ ص ۷۰.

۳. المذیعه: ح ۲۲ ص ۱۸۸. حاجی خلیفه در کشف الثغرون و اسماعیل پاشا در هدایة المعارفین، آن را ملحمة دانیال و اصول الملاحم نامیده‌اند. در تهران، کتابی فارسی به نام ملحمة دانیال به سال ۱۳۷۰ق. چاپ شده که موضوع آن، پیشگویی و اختیارگویی (تنجیمه) است.

الواقعة في آخر الزمان، وال نهاية فتن واهوال آخر الزمان (مختصر نهاية البداية) به چاپ رسیده است.

همچنین بخش هایی از آن به صورت مستقل با عنوان یعنی چون: صفة الجنّة، صفة النار، احوال يوم القيمة به چاپ رسیده است.

در این کتاب، چندین باب به امام مهدی اختصاص دارد مانند:

- ذکر المهدی الذي يكون في آخر الزمان؛

- قول الرسول ﷺ: لَوْلَمْ يَبْقَى مِنَ الدُّنْيَا إِلَّا يَوْمَ لَبَعْثَ اللَّهِ رَجُلًا مَنْ يَمْلأُهَا عَدْلًا؛

- قول الرسول ﷺ: لَا تَنْقُضِي الدُّنْيَا حَتَّى يُمْلِكَ الْعَرَبُ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي؛

- قول الرسول ﷺ: المهدی من عترتی من ولد فاطمة؛

- خروج المهدی وبقاءه.^۱

همچنین روایات دجال را به تفصیل آورده است. روایات اشراط الساعة و پاره‌ای پیشگویی‌ها نیز بخشی از آنهاست. البته بخش عمده‌ای از روایات این کتاب (جلد دوم) به روز قیامت و بهشت و جهنّم اختصاص دارد.

۲. مختصر اثبات الرجعة، سید بهاء الدين على بن غیاث الدين عبدالکریم بن عبدالحمید نیلی (م ۷۹۰ق).

این کتاب، مختصری از اثبات الرجعة فضل بن شاذان است. شیخ آقا بزرگ آن را مختصر الغيبة نامیده است. کتاب، دارای نسخه خطی در آستان قدس رضوی است و توسط مؤسسه آل البيت در سال ۱۴۰۹ق به چاپ رسیده است.

وی از عالمان شیعی امامی و از اساتید ابن فهد حلّی است.

۳. الرجعة والرد على اهل البدعة، حسن بن سلیمان بن خالد حلّی (ق ۸ق).

از عالمان شیعی امامی که از شهید اول، اجازه روایت دارد.
این کتاب، نسخه‌ای در کتاب خانه آستان قدس رضوی به شماره ۲۰۸۱ دارد.
وی در این کتاب، احادیث رجعت از کتاب بصائر الدرجات را آورده است.^۱

۴. منتخب الأنوار المضيئة.

اصل کتاب، الأنوار المضيئة تألیف سید بهاءالدین علی بن عبد الكریم بن عبد الحمید نیلی نجفی (زنده در ۸۰۳ق) است. منتخب آن با عنوان منتخب الأنوار المضيئة توسط انتخاب کننده ناشناسی انجام شده است. اصل کتاب بنابر نقل محدث نوری،^۲ در پنج مجلد تألیف شده است. محدث نوری، جلد اول را رارفیت کرده که به خط مؤلف بوده و تاریخ موجود در این جلد ۷۷۷ ق بوده است. بنابر این، تألیف سال ۷۷۷ ق یا قبل از آن بوده است؛ ولی منتخب آن بعد از وفات مؤلف اصل بوده است. چون منتخب بعد از ذکر نام مؤلف اصل برای او عبارت «قدس الله روحه الشریفة» به کار برده است.

این کتاب در دوازده فصل سامان یافته و از امامت، ولادت، فلسفه غیبت، توقعات، تشرفات و علائم ظهور بحث کرده است.^۳ این اثر در سال ۱۴۳۰ ق با تحقیق محققان مؤسسه امام هادی ع در قم به چاپ رسیده است.

۵. الجزیره الخضراء، مجده الدین فضل بن يحيى طبیب کوفی (ق ۸ق).

این کتاب، داستان تشرف علی بن فاضل را به جزیره خضراء در یازدهم شوال ۶۹۹ق نقل کرده است. علامه مجلسی در بحار الأنوار (ج ۵۲ ص ۱۷۴ - ۱۵۹) و شیخ حر عاملی در اثیاء الهداء (ج ۳ ص ۷۰۷) و نهاؤندی، در العبقري الحسان (ج ۲

۱. همان: ج ۱ ص ۳۷۷

۲. مستدرک الوسائل: ج ۸ ص ۲۴۷

۳. همان: ص ۱۳۶

ص ۱۲۷) و... آن را آورده‌اند.^۱ همچنین ترجمه‌های متعددی دارد که کهن‌ترین آن، ترجمه علی بن حسین بن عبد‌العالی کرکی (م ۹۴۰ق) است.^۲

ب-آثار مفقود

۶. اثبات الرجعة، حسن بن يوسف بن مطهر حلی (م ۷۲۶ق).

نسخه خصی در کتاب خانه مدرسه فاضل خان مشهد.^۳

۷. الروع والوجال فی نیا المسبیح والدجال.^۴ شمس الدین محمد بن احمد ذهبی (م ۷۴۸ق).

وی از موزخان اهل سنت است.

۸. کتاب المهدی،^۵ برهان الدین ابراهیم بن محمد حنبلی، معروف به ابن قیم جوزی (م ۷۶۷ق).

وی از عالمان اهل سنت است.

۹. اخبار المهدی،^۶ بدر الدین حسن بن محمد بن صالح نابنی حنفی (م ۷۷۲ق).

وی سنت و دارای مذهب حنفی است.

۱۰. جزء فی المهدی،^۷ ابن کثیر (م ۷۷۴ق).

وی از موزخان و مفسران اهل سنت است.

۱۱. اثبات الرجعة، حسن بن سلیمان بن خالد حلی (ق ۸ق).

۱. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۱ ص ۲۷۴. الذریعة: ج ۵ ص ۱۰۶.

۲. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۱ ص ۲۳۱ و ۲۳۲-۲۳۳.

۳. الذریعة: ج ۱ ص ۹۲.

۴. کشف الظلوون: ج ۱ ص ۹۳۳.

۵. هزار: ج ۲ ص ۱۴۶۵.

۶. الدرر الکامنة: ج ۲ ص ۳۷.

۷. البداية والنهاية: ج ۶ ص ۲۴۷-۲۴۸. الامام ابن کثیر: ص ۱۴۲، الاحتجاج بالآخر: ص ۲۸.

نسخه خطی ای در کتاب خانه مدرسه فاضل خان مشهد دارد.^۱

۱-۷. مهدویت‌نگاری در قرن نهم

الف- آثار موجود

۱. متنی عجاییات یا علامت ظهور.

این رساله، قصاید شاه نعمه الله در باره ظهور است و نسخه خطی ای در کتاب خانه مرکزی دانشگاه تهران دارد.^۲

۲. رساله مهدیه.

دارای نسخه خطی به شماره ۵۳۰ و ۶۸۸۲ در کتاب خانه آستان قدس رضوی است. این اثر با تحقیق و تعلیق دکتر حمید فرزام و با عنوان شاه ولی و دعوی مهدویت، در سال ۱۳۴۸ ش، از سوی دانشگاه اصفهان در ۱۰۲ صفحه وزیری به چاپ رسیده است.

این دو اثر، از شاه نعمه الله ولی (۷۳۱ - ۸۳۴ ق) است.

وی از صوفیان اهل سنت است.

ب- آثار مفقود

۳. طرق احادیث المهدی،^۳ حافظ ولی الدین ابو زرعه عراقی (۷۶۲ - ۸۲۶ ق). از محدثان اهل سنت است.

۱-۸. مهدویت‌نگاری در قرن دهم

الف- آثار موجود

۱. القناعة فيما تحن الاحاطة به من اشرط الساعة، ابو الخیر محمد بن عبد الرحمن سخاوی (م ۹۰۲ ق).

۱. کتاب نامه حضرت مهدی (ع) : ج ۱ ص ۵۲.

۲. فهرست کتاب خانه مرکزی دانشگاه تهران: ج ۴۷۲۴ ص ۸.

۳. کتاب نامه حضرت مهدی (ع) : ج ۲ ص ۴۹۷.

این کتاب در سال ۱۴۰۶ ق در مکتبه القرآن قاهره به چاپ رسیده است. کتاب، با نام از رقاء الغرف نیز معرفی شده است.^۱

سخاوه از مشایخ صوفیه و از علمای اهل سنت است.

۲. نزول عیسی بن مریم آخر الزمان.

این کتاب در سال ۱۹۸۵ م در بیروت از سوی دارالکتب العلمیه به چاپ رسیده است.

۳. رسالت فی رد من انکر ان عیسی اذ انزل يصلی خلف المهدی صلاة الصبح.

این کتاب، نسخه خطی ای در کتابخانه مسجد الحرام به شماره ۵۹ دارد و در کتاب العاوی للفتاوی سیوطی (ج ۲ ص ۱۶۶) در پایان رسالت الاعلام بحکم عیسی به چاپ رسیده است.^۲

۴. ظهور المهدی.

دو نسخه خصی در کتابخانه‌های استانبول با عنوان رسالت فی ظهور المهدی و رسالت ظهورات المهدی وجود دارد.^۳

۵. الكشف عن مجاوزة هذه الأمة الألف.

این رسالت در ضمن رساله‌های سیوطی در العاوی للفتاوی (ج ۲ ص ۹۲ - ۸۶) بارها به چاپ رسیده و نیز به صورت مستقل به چاپ رسیده است و از ظهور مهدی^۴، خروج سفیانی، نزول عیسی و کشته شدن دجال سخن گفته است و نسخه‌های فراوانی در کتابخانه‌های ترکیه دارد.^۴ سیوطی در این رسالت اثبات می‌کند که روزگار امت پیامبر^{علیہ السلام} از هزار سال تجاوز می‌کند؛ ولی به هزار و پانصد

۱. المقاصد الحسنة: ص ۴۲۵. كشف الخفا: ص ۲۸۸.

۲. المقاصد الحسنة: ص ۴۰۲.

۳. کتاب نامه حضرت مهدی^{علیہ السلام}: ج ۱ ص ۵۰۲.

۴. همان: ج ۲ ص ۶۰۰ و ۶۰۱.

سال نمی‌رسد. از این اثر نسخه‌های نیز در کتاب خانه آیة الله مرعشی قم به شماره ۷۷۷۹/۱۱ و ۸۳۵۸/۷، ۲۱۰۲/۷ وجود دارد.

۶. العرف الوردي في أخبار المهدى

این کتاب، بارها به چاپ رسیده و چاپ اخیر آن از سوی «مجمع جهانی تقریب مذاهب اسلامی» در ایران بوده است. همچنین در مجموعه الحاوی للفتاوی سیوطی (ج ۲ ص ۸۶ - ۵۷) انتشار یافته است. نسخه‌های متعدد در کتاب خانه‌های ترکیه دارد. سیوطی در این کتاب، الأربعون حدیثاً فی المهدی ابوتیعم را تلخیص کرده و احادیثی نیز بر آن افزوده است.^۱ این کتاب، دارای ۲۲۵ حدیث است. کتاب، تبوب و فصل بندی ندارد. این روایت‌ها حاوی این مضامین است: المهدی متأهل الیت، المهدی من عترتی، شمایل و خصال مهدی، و دجال.

۷. رسالة فی علامات المهدی.

این کتاب، نسخه‌ای در کتاب خانه مسجد الحرام (به شماره ۳۴) دارد.^۲

این آثار، همگی از جلال الدین سیوطی (م ۹۱۱ق) هستند.

وی از محدثان پُر تألیف اهل سنت و از مشايخ صوفیه در قرن دهم است.

۸. تلخیص البيان فی علامات مهدی آخر الزمان، ابن کمال باش حنفی (م ۹۴۰ق).

این کتاب، نسخه‌های متعدد در کتاب خانه عاشر افندي ترکیه به شماره ۴۴۶ و کتاب خانه عارف حکمت مدینه به شماره ۶۲/۷۲۲۴ ق دارد.^۳

۹. القول المختصر فی علامات المهدی المنتظر، احمد بن محمد بن حجر هیثمی (م ۹۷۴ق).

۱. همان: ص ۵۱۰-۵۰۹.

۲. همان: ج ۱ ص ۴۰۳.

۳. همان: ج ۱ ص ۲۵۲.

این کتاب، نسخه‌های متعدد و چاپ‌های گوناگون دارد و به ترکی نیز ترجمه شده است.^۱

کتاب دارای یک مقدمه و سه فصل و یک خاتمه است. در مقدمه، بر تواتر احادیث مهدویت تصریح دارد. در فصل اول، ۶۳ حدیث از پیامبر اکرم ﷺ، در فصل دوم، ۳۹ حدیث از صحابه، و در فصل سوم، ۵۶ حدیث از تابعان آورده است. خاتمه نیز حاوی مباحث گوناگونی در موضوع مهدویت است.

این کتاب، با عنوان علامات المهدی المنتظر، در قاهره، توسط مکتبة القرآن نیز به چاپ رسیده است. نسخه‌هایی از این کتاب در قم در کتابخانه مدرسه حجازی‌ها، به شماره ۱۱۳/۵۹/۸۸۹۳ و در کتابخانه محقق طباطبائی، تصویری به شماره ۱۱۶ موجود است.

وی از عالمان پُر اثر اهل سنت است.

۱۰. رسالت فی المهدی.

دارای نسخه‌های خطی در کتابخانه آیة الله مرعشی به شماره ۵۲۴ و گنج بخش پاکستان به شماره ۸۱۲ است.^۲

۱۱. البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان.

این کتاب، نسخه‌های فراوان داشته و چندین نوبت نیز چاپ شده است.^۳ کتاب در یک مقدمه و سیزده باب و یک خاتمه، سامان داده شده است و منابع آن العرف الورדי فی أخبار المهدی سیوطی و عقد الدرر ابو بدر یوسف شافعی و جمع الجواب سیوطی است. نسخه‌ای از آن در کتابخانه مسجد اعظم قم به شماره ۶۳۶ و نسخه دیگری در کتابخانه آیة الله مرعشی، به شماره ۵۲۳۴ موجود است.

۱. کتاب نامه حضرت مهدی (ع)؛ ج ۲ ص ۵۷۹-۵۷۸.

۲. همان؛ ج ۱ ص ۲۰۸.

۳. همان؛ ص ۱۶۲.

۱۲. تلخیص البيان فی أخبار مهدی آخر الزمان.

این کتاب نیز نسخه‌های متعدد دارد و در سال ۱۴۰۱ق، در قم به چاپ رسیده است.^۱

۱۳. احوال مهدی آخر الزمان.

این کتاب در کتاب خانه آیة الله مرعشی، نسخه‌ای به شماره ۵۲۴ و ۹۲۱۵ دارد. کتاب شامل شصت حدیث همراه با ترجمه فارسی آن است. نسخه‌ای از آن نیز در کتاب خانه گنج بخش پاکستان به شماره ۱۸۱۲ است.

این چهار اثر، از علاء الدین علی بن حسام الدین متّقی هندی (م ۹۷۵ق) است.

وی از محدثان اهل سنت است.

۱۴. در النعما فی تاريخ خروج المهدی.

۱۵. حدیث «الأنتم من بعدى بعده تقىء بنى إسرائيل».

۱۶. رسالة فی علامت الظهور

مؤلف، مطالبی را که در کتب علمای هند در باره علامت ظهور دیده، در این اثر آورده است.

۱۷. رسالة فی ظهور المهدی علیه السلام

مطالب کوتاهی در باره چگونگی ظهور حضرت مهدی علیه السلام است.

۱۸. رسالة جفر الكیر فی تعیین ظهور المهدی علیه السلام

مؤلف در این رساله، سال ظهور حجت علیه السلام را با استفاده از جفر کبیر سال ۱۲۰۰ق مشخص کرده است.

این پنج رساله، همگی از محمد بن پاینده ساوجی به خط مؤلف در کاشان و به

۱. مجله تراثنا: ش ۳ ص ۴۰. کتاب تأثیر حضرت مهدی علیه السلام: ج ۱ ص ۲۵۱ - ۲۵۰.

سال ۹۷۹ ق کتابت شده است.^۱ نویسنده، شیعی مذهب است؛ ولی درباره وی اطلاعات بیشتری در منابع نیامده است.

۱۹. التجم الثاقب فی بیان ان المهدی من اولاد علی بن ابی طالب، شمس الدین محمد بن محمد بن عبد الرحمن بن علی بهنسی عقیلی خلوتی شافعی (م ۱۰۰۱ ق).

دارای نسخه‌های خطی متعدد است.^۲
نویسنده از سیّان شافعی مذهب و از مشایخ صوفیه است.

ب-آثار مفقود

۲۰. البرهان فی علامات مهدی آخر الزمان،^۳ جلال الدین سیوطی (م ۹۱۱ ق).
وی از محدثان اهل سنت و از مشایخ صوفیه است.

۲۱. اثبات الرجعة، علی بن حسین بن عبد العالی (م ۹۴۰ ق).
نسخه خطی ای در کتاب خانه راجه فیض آباد دارد.^۴
مؤلف، از عالمان شیعی است.

۲۲. رسالة فی الغيبة.^۵

۲۳. المهدی إلی ما ورد فی المهدی.^۶
این دو اثر، از شمس الدین محمد بن طولول دمشقی (م ۹۵۳ ق) است.
وی از مورخان و فقیهان حنفی مذهب است.

۱. فهرست جدید مسجد اعظم: ج ۴ ص ۲۶۱-۲۶۲.

۲. کتاب‌نامه حضرت مهدی[ؑ]: ج ۲ ص ۷۴۵-۷۴۶.

۳. همان: ج ۱ ص ۱۶۵.

۴. الدرر[ؑ]: ج ۱ ص ۹۲.

۵. المهدی المنتظر: ص ۴۲، آثار الشیعه: ج ۴ ص ۱۱۹.

۶. التذکرات الذهبية: ص ۱۱۸.

۲۴. اثبات الرجعة، ^۱ شرف الدين يحيى بحرانی (ق ۱۰ ق).
نویسنده از شاگردان محقق کرکی و از عالمان شیعی است.
۲۵. اثبات وجود صاحب الزمان و غیبته و مصالح الغيبة، ^۲ سید شمس الدین محمد بن امیر اسد الله شوشتری (ق ۱۰ ق).
۲۶. ذکر القائم وغیبته، ^۳ حرز بن علی بن حسین شناطیری (ق ۱۰ ق).
اطلاعی از وی به دست نیامد.

۱-۹. مهدویت‌نگاری در قرن یازدهم

الف- آثار موجود

۱. المشرب الوردي في مذهب المهدى.

این کتاب در سال ۱۲۷۸ ق در قاهره به چاپ رسیده و نسخه‌های بسیار دارد.^۴
کتاب، گفتاری است درباره این که مهدی ^ع بعد از ظهور به اجتهاد خود عمل
می‌کند نه به احتیاط و نه به تقلید از کسی و مذهبی که در اینجا منظور، مذهب ابو
حنیفه است. شیخ عبد الله هندی معروف به مخدوم الملک چنین حکم کرده که
مهدی ^ع به مذهب ابو حنیفه عمل خواهد کرد.^۵

۲. الرد على من حكم و قضى بأنَّ المهدى الموعود جاء، ومضى.

این رساله، نسخه‌های متعددی در نجف، هند و مکه دارد.^۶

۱. الدررية: ج ۱ ص ۹۵.

۲. الدررية: ج ۱ ص ۱۰۹، احیاء التراث: ص ۲۱۱.

۳. احیاء الداتر: ص ۴۱.

۴. همان: ص ۶۴۷-۶۴۶.

۵. رک: فهرست نسخه‌های خطی کتاب خانه مرعشی: ج ۱۷ ص ۱۲.

۶. کتاب نامه حضرت مهدی ^ع: ج ۱ ص ۲۸۸.

۳. رسالت فی حق المهدی.

دارای نسخه خطی در کتابخانه بلدیه اسکندریه مصر است.^۱

۴. مهدی آل الرسول.

این رساله، نسخه‌های بسیار دارد و یک بار بدون تاریخ نیز به چاپ رسیده است. نویسنده، احادیثی را در باره غیبت، ظهور و نشانه‌های ظهور جمع کرده است.

این چهار اثر از نور الدین علی بن سلطان محمد قاری هروی، مشهور به ملا علی قاری (م ۱۰۱۴ق) هستند.

وی از دانشمندان حنفی مذهب است که در علوم بسیاری چیره‌دست بود.

۵. جزیرهٔ حضراء بحر ایض، قاضی نور الله شوشتری (م ۱۰۱۹ق).

در سال ۱۸۸۴م، در هند در مطبوعه نوری به چاپ رسیده است.^۲

۶. الفوز و الأمان فی المهدی صاحب الزمان.^۳

این قصیده در کتاب الحدیقة الجلالیة شیخ بهایی به سال ۱۴۱۱ (در صفحات ۴۸ - ۵۰) به چاپ رسیده است. شیخ احمد منیفی، این قصیده ۶۳ بیتی را شرح کرده که در آخر کشکول البهائی چاپ مصر به طبع رسیده است. همچنین ترجمه و شرح فارسی آن در مجله سفینه (ش ۱۱) به قلم فهیمه فهیمی نژاد به چاپ رسیده است.

این اثر از شیخ بهایی (م ۱۰۳۱ق) است.

۷. فراند فوائد الفکر فی الامام المهدی المنتظر، مرعی بن یوسف کرمی مقدسی حنبلي (م ۱۰۳۳ق).

۱. کتاب نامه حضرت مهدی: ج ۱ ص ۲۰۰.

۲. همان: ص ۲۶۹.

۳. المهدی المنتظر: ص ۴۴، روضات الجنات: ج ۳ ص ۵۳۲.

دارای نسخه کتابخانه ملی پاریس به شماره ۲۰۲۶، و کتابخانه سلیمانیه استانبول به شماره ۲۲۹۷۰ و ۱۴۴۶ است.^۱ این کتاب در هفت باب تدوین شده است و تصویری از نسخه خصی آن در کتابخانه محقق طباطبائی در قم به شماره ۱۱۶ موجود است و در قم نیز، تحقیق و منتشر شده است.

وی از عالمان حنبلی مذهب فلسطین و از مشايخ الأزهر است.

۸. **کفاية المهدی فی معرفة المهدی**، سید محمد میرلوحی (م، بعد از ۱۰۸۵ق).

نسخه خطی این اثر در کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۸۳۳ و در دانشگاه تهران به شماره ۶۱۹ وجود دارد و گزیده آن با عنوان گزیده کفاية المهدی چاپ شده است.^۲

وی از عالمان شیعه در دوره صفویه است.

۹. **اثبات الرجعة و ظهور العجة**، سید محمد موسی استرآبادی (م ۱۰۸۸ق).

از عالمان شیعه است.

این کتاب، نسخه‌های متعدد دارد و اخیراً با عنوان الرجعة چاپ شده است.

۱۰. **الرجعة**، محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی (م ۱۰۸۸ق).

این کتاب در سال ۱۴۱۵ق در قم به چاپ رسیده و در آن ۱۱۱ حدیث گردآوری شده است. نویسنده، خود تلخیص آن را با عنوان منتخب کتاب الرجعة تحریر کرده که دارای نسخه خطی در دانشگاه تهران به شماره ۲۱۴۴ است.^۳

کتاب، مقدمه‌ای دارد که در آن، برخی احادیث تسلیم در برابر ائمه را آورده است و یک باب درباره رجعت و باب دیگر درباره دجال است.

۱. کتابنامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۲ ص ۵۵۲.

۲. همان: ص ۶۱۰_۶۰۹.

۳. همان: ص ۴۸۵.

وی از عالمان شیعی است.

۱۱. شوق مهدی، ملأ محسن فیض کاشانی (م ۱۰۹۱ ق).

غزلیات فیض کاشانی در باره حضرت مهدی که با مقدمه علی دوانی در سال ۱۳۹۸ ق در تهران و در کتابفروشی اسلامیه، به چاپ رسیده است.

۱۲. اخبار ظهور، ناشناس (ق ۱۱ ق).

نسخه آن در کتاب خانه آستان قدس به شماره ۱۰۶۵۷ نگهداری می‌شود و در ورق ۱۷۵ تصریح شده که تاریخ تألیف ۱۰۷۸ ق است.^۱

۱۳. توفیت ظهور امام زمان، عبد الهادی بن رفیع الدین حسین رضوی دلیجانی (ق ۱۱ ق).

شیعه است.

کتاب، دارای نسخه خطی به شماره ۱۹۸۸ در کتاب خانه مدرسه فیضیه است.^۲

۱۴. رسالة فی بیان وجه غنیمة الحجۃ، ماجد بن فلاح شیانی (ق ۱۱ ق).
نویسنده رساله، شیعی مذهب است.

از این رساله، نسخه‌ای در کتاب خانه آیة الله مرعشی موجود است.^۳

۱۵. تفریج الکربلا عن المتنقم لهم فی الرجعة، سید محمود حسینی کاظمی (م ۱۰۸۵ ق).

این کتاب، دارای نسخه‌ای در کتاب خانه آیة الله مرعشی به شماره ۷۲۶ است و همچنین با نام اثبات وجوب الرجعة و تفریج الکربلا هم معرفی شده است.^۴
نویسنده، شیعه امامی است.

۱. کتاب نامه حضرت مهدی: ج ۱ ص ۶۸.

۲. فهرست نسخه‌های خطی کتاب خانه مدرسه فیضیه: ج ۲ ص ۲۶۰.

۳. الذریعة: ج ۲۰ ص ۱۱۲.

۴. کتاب نامه حضرت مهدی: ج ۱ ص ۵۷-۵۸ و ص ۲۴۶-۲۴۵.

۱۶. دعائمه الدین و کشف الریبۃ فی انبات الکرۃ و الرجعة، محمد محسن بن محمد حسین بن عناية الله مشهدی (ق ۱۱ ق).

دارای نسخه خطی در کتابخانه ملی به شماره ۳۹۷ است.^۱
مذهب وی شیعه امامی است.

ب. آثار مفقود

۱۷. مختصر القول المختصر فی علامات المهدی المنتظر.

۱۸. حاشیة علی القول المختصر فی علامات المهدی المنتظر.

کتاب القول المختصر از ابن حجر هیشمی است و نویسنده ابن دو اثر، نوہ وی، رضی الدین بن عبد الرحمن بن احمد بن حجر (م ۱۰۱۰ ق) است.^۲
وی از اهل سنت است.

۱۹. القصيدة فی استقبال قصيدة الفوز و الأمان فی مدح صاحب الزمان،^۳ شیخ جعفر خطی بحرانی (م ۱۰۲۸ ق).
وی شیعه امامی است.

۲۰. انبات وجود القائم،^۴ شیخ بهایی (م ۱۰۳۱ ق).

۲۱. مرآة الفكر فی المهدی المنتظر،^۵ موسی بن یوسف کرمی حنبلی (م ۱۰۳۳ ق).
سنتی و دارای مذهب حنفی است.

۲۲. الرد علی شرعة التسیعیة،^۶ سید رفیع الدین محمد بن امیر شجاع الدین محمود (م ۱۰۳۴ ق).

۱. فهرست کتابخانه ملی: ج ۹ ص ۲۴۱.

۲. کابنامه حضرت مهدی، ج ۱ ص ۲۸۹.

۳. الدریعة: ج ۱۶ ص ۳۷۲.

۴. رباض النساء: ج ۵ ص ۹۶.

۵. هدیۃ المارفون: ج ۲ ص ۴۲۷.

۶. زیحانة الأدب: ج ۳ ص ۵۶.

وی شیعه است.

۲۳. رساله فی مناهج تسمیات المهدی،^۱ محمد باقر حسینی میرداماد (م ۱۰۴۰ ق). از فیلسوفان و فقیهان شیعه امامیه در دوره صفوی است.

۱-۱۰. مهدویت‌نگاری در قرن دوازدهم

الف- آثار موجود

۱. الإشاعة لأنشراط الساعة، سید شریف محمد بن رسول برزنجی شافعی (م ۱۱۰۳ ق).

این کتاب، چاپ‌های متعدد دارد. نویسنده در این اثر، علائم قیامت را برشمرده است. کتاب، دارای سه باب است: باب اول، علائم بعیده قیامت که به وقوع پیوسته و گذشته‌اند؛ باب دوم، نشانه‌های متوسط که ظاهر شده، ولی مفترض نشده‌اند، باب سوم، علائم و نشانه‌های قریبیه. بیشترین بخش این باب، به امام مهدی^۲ و نشانه‌های ظهور اختصاص دارد.

وی مذهب شافعی دارد و از مشایخ تصوّف است.

۲. کشف التعمیة فی حکم التشعیة.

این کتاب با تحقیق حمید میرزا^۳ تبریزی توسط انتشارات دار الكتب الإسلامية تهران به چاپ رسیده است.

همچنین کتاب دارای نسخه خطی در کتابخانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۴۲۵۲ است.^۴

۳. أثبات الهداة بالنصوص والمعجزات.

این کتاب در هفت جلد به چاپ رسیده است. اواخر جلد ششم و تمام جلد

۱. بغار الأنوار: ج ۱۲ ص ۱۷۲.

۲. کتابنامه حضرت مهدی^۳: ج ۲ ص ۵۹۵.

هفتم (ابواب ۳۲ تا ۳۴) به امام مهدی ﷺ اختصاص دارد و ۸۴۶ حدیث در این زمینه آورده است.

یک باب به امامت مهدی ﷺ اختصاص دارد. باب دیگر، احادیث عامه را در باره مهدی ﷺ آورده است. باب سوم به بیان معجزات مهدی ﷺ اختصاص دارد و باب چهارم در صفات و نشانه‌های ظهور است.

۴. الایقاظ من الهجعة بالبرهان على الرجعة.

این کتاب در دوازده باب تنظیم شده است، باب اول به مقدمات اختصاص دارد و دوازده مطلب کلی در چگونگی تعامل با ادله برویزه روایات، گوشزد شده است. باب دوم، به ذکر ادله امکان و صحّت رجعت رجعت اختصاص دارد. باب سوم، به بیان آیات پرداخته است. در باب‌های چهارم تا ششم، وقوع رجعت در امت‌های پیشین را ذکر می‌کند. باب‌های هفتم تا دهم؛ به وقوع رجعت در اسلام اختصاص دارد. در باب یازدهم، از وقوع دولت پس از دولت مهدوی بحث می‌کند و در باب دوازدهم، به پاسخگویی به شباهات منکران رجعت می‌پردازد.

مؤلف در مجموع، بیش از صفت آیه و ششصد حدیث در اثبات رجعت با ذکر منابع و حذف اسناد آورده است.

این کتاب، دارای نسخه‌های خطی متعدد و ترجمه به زبان فارسی است و در سال ۱۳۸۱ ق در قم به چاپ رسیده است.

این سه اثر، از محمد بن حسن حرّ عاملی (م ۱۱۰۴ ق)، فقیه بزرگ امامیه‌اند.

۵. المحجة فيما نزل في القائم الحجة.

در این کتاب، آیات مؤوقل به مهدی ﷺ با احادیث مربوط گردآوری شده است و در مجموع ۶۱ سوره، نزدیک به یکصد و چهل آیه به مهدی ﷺ تأویل شده است. این مجموعه در ۱۲۱ فصل تنظیم شده است و مؤلف فقط به آوردن احادیث ذیل آیات بسنده کرده و از هر گونه داوری پرهیز نموده است.

ترجمه فارسی آن با عنوان سیمای حضرت مهدی در قرآن به چاپ رسیده است.

۶. تبصرة الولی فیمن رأی القائم المهدی

در این کتاب، ملاقات ۱۲۴ نفر با امام زمان گزارش شده است. این کتاب، نسخه‌های خطی متعدد دارد و در دو نوبت در سال‌های ۱۲۷۲ ق و ۱۴۱۱ ق به چاپ رسیده است.

این دو اثر از سید هاشم بحرانی (م ۱۱۰۷ ق)، از علمای بزرگ شیعه، است.

۷. توقيعات امام ثانی عشر.

در سال ۱۳۱۳ ق در هند چاپ سنگی شده است.

۸. رجعت.

در سال ۱۳۶۷ ش در تهران به چاپ رسیده است. این کتاب شاملی چهارده حدیث در ملاحم و علامت ظهور و رجعت است. از این اثر ۵۹ نسخه خطی در کتابخانه‌های ایران، شناسایی شده است.^۱

۹. بحار الأنوار.

علّامه مجلسی جلد سیزدهم از دوره بیست و پنج جلدی بحار الأنوار را به «تاریخ الامام الثاني عشر» اختصاص داده است که در چاپ جدید، جلد‌های ۵۱-۵۳ اند. این بخش از کتاب بحار الأنوار، ترجمه‌های متعدد دارد که معروف ترین آن، مهدی موعود ترجمة علی دواني است. این مجلدات حاوی ۳۱ باب است که از ولادت آغاز می‌شود و به توقيعات ختم می‌گردد.

از این اثر، دو ترجمه مخطوط نیز در منابع گزارش وجود دارد.

ترجمه از ناشناخته. نسخه شماره ۱۱۳۲ کتابخانه شیخ حیدر علی مؤید.

ترجمه از محمد حسن بن محمد ولی ارومیه‌ای افشار. نسخه شماره ۵۱۶۶

کتاب خانه آیة الله مرعشی قم و شماره ۱۸ کتاب خانه گوهرشاد مشهد و نیز شماره ۱۵۸ کتاب خانه آستان قدس رضوی مشهد.^۱

این آثار، از علامه محمدباقر مجلسی (م ۱۱۱۰ق) هستند.

۱۰. آیات الرجعة^۲، حسن بن عبد الرزاق لاهیجی (م ۱۱۲۱ق).

این رساله، توسط جناب آقای علی صدرایی خوبی تصحیح شده و توسط انتشارات مسجد انگجی تبریز به چاپ رسیده است. لاهیجی این کتاب را در چهار فصل با حدود شصت حدیث به فارسی نگاشته است. نسخه‌ای از این اثر در کتاب خانه مجلس به شماره ۲۸۵ موجود است. وی از عالمان شیعی است.

۱۱. متنوی نرگس‌دان، ملا اسماعیل ذبیحی (م ۱۱۵۰ق).

این کتاب، چاپ سنگی‌ای به سال ۱۳۲۵ق در تبریز دارد و دارای نسخه‌های متعدد در کتاب خانه ملک و دانشگاه تهران است.^۳ وی شیعه است.

۱۲. فتح المنان شرح الفوز و الأمان فی مدح صاحب الزمان، احمد بن علی بن عمر بن صالح عدوی (م ۱۱۷۳ق).

از نویسندهای مصری و دارای مذهب اهل سنت است.

این کتاب که شرح قصيدة «الفوز والأمان» شیخ بهایی است -، در سال ۱۲۸۸ق در قاهره به چاپ رسیده است.

۱۳. من علامات القيامة الكبرى، المسیح، الدجال و اسرار الساعة، محمد بن احمد سفارینی (م ۱۱۸۸ق).

۱. ر.ک: فهرستگان نسخه‌های خطی حدیث و علوم حدیث شیعه: ج ۲ ص ۴۵.

۲. الذریعة: ج ۱ ص ۹۲.

۳. کتاب نامه حضرت مهدی (ع): ج ۲ ص ۶۲۷.

در سال ۱۴۰۷ق در قاهره به چاپ رسیده است.

وی از عالمان حنبلی مذهب اهل سنت است.

۱۴. العرف الوردي في دلائل المهدى، عبد الرحمن بن مصطفى عيدروس یمنی (م ۱۱۹۲ق).

دارای نسخه خطی در کتابخانه سلطنتی برلین، به شماره ۲۷۳۲ است.

اطلاعاتی از مؤلف به دست نیامد.

۱۵. الذخیره في المحشر في مولد الإمام المنتظر، محمد ابو عزیز حَصَّبْ بحرانی (م ۱۲۰۰ق).

در سال ۱۳۷۴ق، در نجف به چاپ رسیده و نسخه‌های فراوان دارد و با عنوان مولد الإمام الحجة القائم نیز به چاپ رسیده است.^۱

مؤلف، از علمای شیعی امامی ناحیه «خط» در شمال عربستان (بحرین تاریخی) است.

۱۶. عوالم العلوم و المعارف، عبدالله بحرانی (م ۱۱۱۰ق).

بخش مربوط به حضرت مهدی از این کتاب با عنوان الإمام الحجة بن الحسن شیعی در پنج مجلد، چاپ شده است. در این پنج مجلد، ۲۹۲۶ حدیث در بیست و یک عنوان کلی تنظیم شده است که عبارت اند از: نسبة، احوال امه، حمله و ولادته، اسمائه و القابه، حلیته و شمائنه، الآيات المُؤَذَّلة، النصوص على امامته و غیبته، اخبار الكهنة و الملوك به، خصاله، معجزاته، ثبات الغيبة، نوابه، حال الشیعه فی غیبته، وظائف لإمام فی الغيبة، من دعی انرویه، علامات الظہور، یوم الخروج، كيفية خروجه، سیرته و اخلاقه، عدل الظهور، و الترجعة.

نسخه‌های حَصَّبْ این شیوه در کتابخانه آستانه امام رضا عرضی قسم شدند.

کتاب خانه دانشگاه تهران به شماره ۶۶۰۷ و کتاب خانه مجلس شورای اسلامی به شماره ۱۲۷۰ موجودند.

ب - آثار مفقود

۱۷. مولد القائم، ^۱ سید هاشم بحرانی (م ۱۱۰۷ ق).
۱۸. رسالت فی تحریم تسمیة صاحب الزمان، ^۲ سلیمان ماحوزی (م ۱۱۲۱ ق).
۱۹. اثبات الرجعة، ^۳ جمال الدین محمد بن آقا حسین خوانساری (م ۱۱۲۵ ق).
۲۰. ارشاد الجهلة المصرین علی انکار الغيبة والرجعة. ^۴
۲۱. الرجعة. ^۵

این دو اثر، از محمد هاشم خراسانی (م بعد از ۱۱۲۸ ق) است.

این چهار تن، همگی از عالمان شیعی امامی اند.

۲۲. حیات الاموات بعد الموت، ^۶ احمد بحرانی (م ۱۱۳۱ ق).
۲۳. عالیعی شیعی است.

۲۴. حیات الاموات، ^۷ آقا حسین خوانساری (م ۱۱۳۱).

۲۵. القصيدة فی استقبال الفوز و الأمان فی مدح صاحب الزمان، ^۸ امیر محمد ابراهیم بن محمد معصوم قزوینی (م ۱۱۴۵ ق).
۲۶. از عالمان امامی و ریاضیدان و محلّث است.

۱. الدررية: ج ۲۲ ص ۲۷۵.

۲. الدررية: ج ۱۱ ص ۱۲۸.

۳. الدررية: ج ۱ ص ۹۱.

۴. همان: ص ۵۱۳.

۵. الكواكب المنشرة: ص ۸۱۳.

۶. لذوق المحررين.

۷. الدررية: ج ۷ ص ۱۱۶.

۸. تسمیه أهل الأعلم: ص ۵۴.

۲۵. النواح الفریبة الکاشفة عن خصائص الذات المهدیة.^۱

۲۶. الهدایة التدییة فيما جاء في فضل ذات المهدیة.^۲

این دو اثر، از قطب الدین مصطفی بن کمال الدین بکری (م ۱۱۶۲ ق) است.
مؤلف، از سیّان حنفی مذهب است.

۲۷. رسالتہ فی المهدی.^۳

۲۸. الروض الوردى فی اخبار المهدی.

نسخه خطی این کتاب، در کتاب خانه صاحب عبقات الأنوار (که امروزه «کتاب خانه سید ناصر حسین» نامیده می‌شود)، در لکنور هند، موجود است.^۴
این دو اثر از جعفر بن حسن بن عبد الکریم برزنجی (م ۱۱۷۷ ق) است.
وی، از مفتیان شافعی مذهب است.

۲۹. جمع الأحادیث القاضیة بخروج المهدی،^۵ محمد بن اسماعیل صنعتی
(م ۱۱۸۲ ق).

از عالمان اهل سنت و معاصر محمد بن عبد الوهاب است.

۳۰. رسالتہ فی المهدی،^۶ ادریس بن محمد بن حمدونی عراقی فارسی
(م ۱۱۸۳ ق).

۳۱. الحاشیة علی اثبات الرجعة،^۷ سید میر علی نقی سامان (ق ۱۲ ق).

۱. هدایة العارفین: ج ۲ ص ۴۵۰.

۲. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۲ ص ۷۸۰.

۳. همان: ج ۱ ص ۴۰۷.

۴. همان: ص ۴۱۵. گفتنی است میر حامد حسین، بخش‌هایی از این کتاب را در سقنه‌های افحام در بحث تولد
ونسب مهدی ﷺ عیناً نقل کرده است.

۵. معجم المؤلفین: ج ۹ ص ۵۶.

۶. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۱ ص ۴۱۰.

۷. الذريعة: ج ۶ ص ۹.

نویسنده، شیعی مذهب است.

۳۲. غیبت و علامه ظهور،^۱ ناشناس (ق ۱۲ ق).

۳۳. گلستانه معانی، سید جلال الدین زید پوری هندی (ق ۱۲ ق).

مثنوی بلند و نطیف در ۱۶۰۷ بیت در مدح امام زمان ع است.^۲

ظاهرآ از شاعران شیعی است.

۳۴. مشید الأركان فی النص علی صاحب الزمان، عبد الواحد بن محمد عاملی (ق ۱۲ ق).

این کتاب، سه بخش دارد: ضرورت وجود حجت، نصوص (احادیث) رسیده از ائمه در باره مهدی ع و تولد و دیدار کنندگان.^۳

مؤلف، از عالمان شیعی است.

۳۵. ترجمة دعای ندبه،^۴ مولی رفیع گیلانی (ق ۱۲ م).

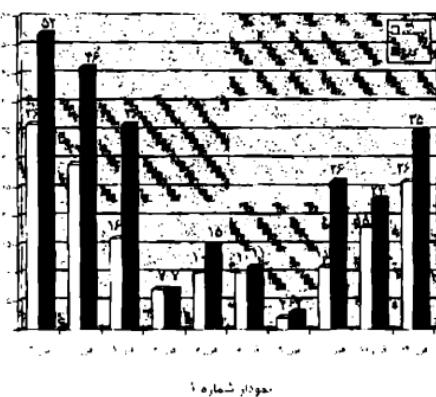
از عالمان شیعی است.

جمع بندی و چند نکته

در پایان، به چند نکته که در تحلیل این آثار می تواند سودمند باشد، اشاره می گردد:

● یک. جدول زمانی تألیف این آثار بر حسب قرون چنین است:

قرن: سوم، نویسنده: ۳۶.

۱. معاصر: ج ۱۶ ص ۸۳.

۲. الازم: ج ۱۸ ص ۷۱۳.

۳. کلستانه ناطق مهدی: ج ۱۰ ص ۲۰۰، ج ۲ ص ۵۴۹.

۴. الازم: ج ۲۶ ص ۱۹۷.

۵۲:

قرن: چهارم، نویسنده: ۲۹، کتاب: ۴۶.

فون: بنجم، نو سندہ: ۱۶، کتاب: ۳۶

فون: ششم، نو: سندھ: ۷، کتاب: ۷.

فون: هفتہم، نو سندھ: ۱۰، کتاب: ۱۵

^{۱۰} هشتم، نویسنده: ۱۰، کتاب: ۱۱.

^۲ قرن: فتح، نویسنده: ۲، کتاب:

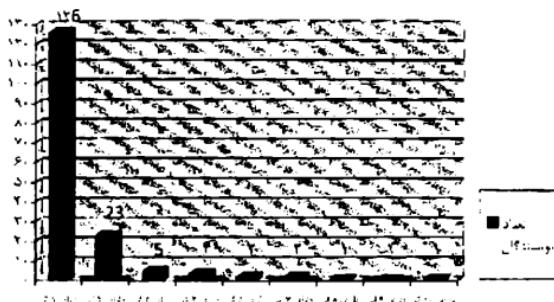
^{۲۶} دهم، نه سیصد و ۱۱ کتاب:

قرآن: بآدھر، نہ سنتہ: ۱۸، کتاب: ۲۳۔

ف: ۲۶، نه بستنده: ۲۶، کتاب: ۳۵

حجم کا : ۱۶۵ نو سندہ. ۲۵۴ کتاب

دو: از جهت کترت تأثیف، غالباً نویسنده‌گان، صاحب یک اثر بوده‌اند؛ ولی، حنفی

نفر بیش از یک اثر
داشته‌اند که فهرست آنان
به ترتیب کثیر اثر چنین
است:

٤. شیخ صدوق (ق)

٢. شیخ مفید (ق ۵)

^۳ ابوالنعم اصفهانی (ق ۵۵ق) هشت اثر.

* دو نفر، هد کدام هفت اثر داشته‌اند؛ فضایین شاذان (ق ۳ ق)؛ سیوطی

(2 , - 2)

۵. ده نهم هد کدام بینج اث داشته‌اند. این عربی (قی ۷ ق)، راینده (قی ۱۰ ق).

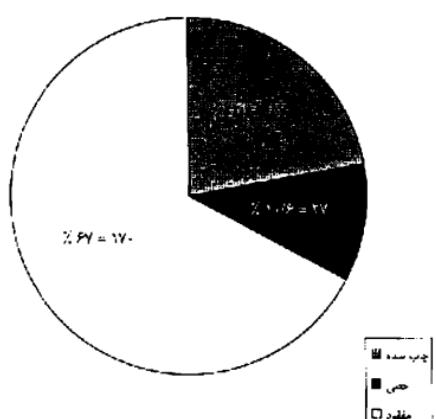
۶. چهار نفر، هر کدام چهار اثر داشتند: عبد الله بن جعفر حمیری (ق ۳ ق)؛ حسن بن علی بن ابی حمزة بطائی (ق ۳ ق)؛ متّقی هندی (ق ۱۰ ق)؛ ملا علی قاری (ق ۱۱ ق).

۷. پنج نفر، هر کدام سه اثر داشتند: محمد بن حسن جمهور (ق ۳ ق)؛ محمد بن مسعود عیاشی (ق ۴ ق)؛ شیخ حزّ عاملی (ق ۱۲ ق)؛ علامه مجلسی (ق ۱۲ ق)؛ سید هاشم بحرانی (ق ۱۲ ق).

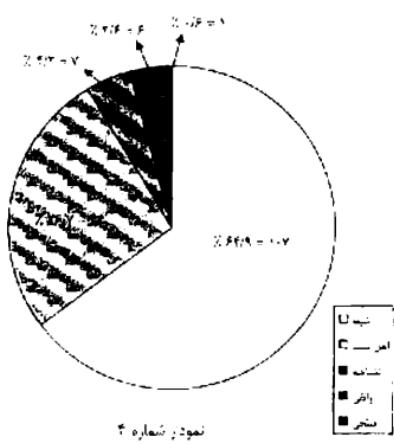
۸. بیست و سه نفر، هر کدام دو اثر داشتند: علی بن حسن فضال (ق ۳ ق)؛ علی بن مهریار اهوایی (ق ۳ ق)؛ عزیز بن یحیی جلوی (ق ۴ ق)؛ سلامة بن محمد (ق ۴ ق)؛ ابن المندی (ق ۴ ق)؛ حسن بن حمزه علوی (ق ۴ ق)؛ محمد بن احمد بن قضاعه (ق ۴ ق)؛ ابن جنید (ق ۴ ق)؛ عیاشی جوهری (ق ۵ ق)؛ سیرافی (ق ۵ ق)؛ سید مرتضی (ق ۵ ق)؛ کراجکی (ق ۵ ق)؛ حسن بن سلیمان حلی (ق ۸ ق)؛ ابن کثیر (ق ۸ ق)؛ شاه نعمه الله ولی (ق ۹ ق)؛ سعد الدین حموی (ق ۱۰ ق)؛ ابن طولون (ق ۱۰ ق)؛ رضی الدین ابن حجر (ق ۱۱ ق)؛ شیخ بهایی (ق ۱۱ ق)؛ مرعی حبلی (ق ۱۱ ق)؛ محمد هاشم خراسانی (ق ۱۲ ق)؛ مصطفی بن کمال (ق ۱۲ ق)؛ برزنجی (ق ۱۲ ق).

سمه. وضعیت آثار از جهت
چاپ، نسخه خطی و مفقودی
چنین است:

از این ۲۵۴ اثر معرفی شده،
تعداد ۵۷ اثر به چاپ رسیده، تعداد
۲۷ اثر تاکنون به چاپ نرسیده و به
صورت نسخه خطی موجود است
و تعداد ۱۷۰ اثر مفقود و ناشناخته
است.

نمودار شماره ۲

چهار. از ۱۶۵ نویسنده‌ای که آثارشان معرفی شد، ۱۰۷ نفر شیعه، شش نفر واقفی، یک نفر فاطحی و ۴۴ نفر اهل سنت‌اند و هفت نفر دیگر ناشناسند. پنجم. جستجو در اینترنت، بویژه در پایگاه‌های کتاب و کتاب‌شناسی و نسخه‌شناسی و نیز بررسی ارجاعات در منابع مکتوب و دیجیتال. هر جستجوگری را به این نتیجه می‌رساند که منابع مستقل مکتوب درباره امام مهدی^{علی‌الله‌اش} و موضوعات مرتبط، بیش از این مقدار است که در این کتاب‌شناسی یاد شد؛ اما ضرورت مستند بودن اطلاعات این دانش‌نامه، اقتضا می‌کرد که از منابع غیر مکتوب یا منابع واسطه‌ای که اعتبار آنها اثبات نشده است، بهره‌گیری نشود. به این ترتیب، این کتاب‌شناسی را نیز باید گامی دیگر در مسیر کتاب‌شناسی‌های مهدویت به شمار آورد و نه آخرین آنها!

فصل دوم

مهدویت نگاری پس از قرن دوازدهم

پس از قرن دوازدهم، از هنگامی که صنعت چاپ و برخی عوامل بیرونی چون ارتباط شرق و غرب، زمینه‌ساز تحولات فرهنگی در جوامع اسلامی شد، بسیاری از موضوعات، از جمله مسئله «مهدویت»، کانون توجه پژوهشگران و نویسندهای قرار گرفته است. این دوره را می‌توان دارای پنج مشخصه کلی دانست:

یک. تدوین رساله‌ها و کتب فراوان؛

دو. تدوین آثار انتقادی و گاه مغرضانه؛

سه. تدوین پایان نامه‌های دانشگاهی؛

چهار. انتشار مجلات موضوعی - تخصصی؛

پنج. تدوین فرهنگ‌نامه‌ها و دانش‌نامه‌ها؛

شش. مطالعات خاورشناسان.

اینک به اجمالی به هر یک از این محورها نظری می‌افکریم.

۲-۱. تدوین رساله‌ها و کتب فراوان

بر اساس آخرین کتاب‌شناسی جامعی که در موضوع مهدویت تدوین شده، یعنی کتاب امام مهدی در آینه قلم از ابتدای تاکنون بیش از ۷۵۵۰ اثر تألیف شده است. اگر نوشه‌های دوره‌های نخست تا قرن دوازدهم را - که جمع آنها به ۲۵۴ اثر عدد می‌رسد - از آن کم کنیم، ۷۲۹۶ اثر باقی می‌ماند و این یعنی حدود سی برابر تمامی آثار دوازده قرن گذشته که این، نشان از گستردنی فواید العاده تألیف و تدوین

و پژوهش در موضوع مهدویت در دوره معاصر دارد.

ناگفته نماند که در میان این جمع انبوه، آثار علمی و پژوهشی فراوان نیستند؛ بلکه غالب این آثار را نوشه‌های ترویجی و عمومی تشکیل می‌دهند. ضمناً در این شمارش و سنجش، مبنابر «کتاب» بوده و مقالات، استقصاً و شمارش و گزارش نشده‌اند.

۲-۲. تدوین آثار انتقادی و گاه مفرضانه

از نیمه قرن چهاردهم هجری (ح ۱۳۱۰ش) به بعد، کتاب‌هایی در نقد مهدویت یا فرهنگ مهدوی شیعه نگارش یافته که بیشتر تحت تأثیر شرایط سیاسی - اجتماعی جهان صورت گرفته است. ادعاهای مهدویت در دوره معاصر، ظهور سلفی‌گری جدید در حجază و نیز حرکت‌ها و جنبش‌هایی که در سودان، مکه و ... شکل گرفته، بستر عمدۀ شکل‌گیری این آثار بوده است. برخی از اینها نگاه تاریخی دارند و برخی دیگر، نگاه تاریخی - حدیثی.^۱

اینک به معرفی عمدۀ ترین آنها می‌پردازیم.

۱. رجعت، محمدحسن شریعت سنگلچی تهرانی (۱۲۷۱ - ۱۳۲۲ش)، تهران: دارالتبیغ، ۱۳۲۰ش، دوم، ۶۸ ص.

چاپ نخست کتاب، در آغاز سال ۱۳۱۵ش (۱۳۵۵ق / ۱۹۳۶م) در تهران در مجموعه «بیانات مصلح کبیر» منتشر شده است. مؤلف، احادیث رجعت (بازگشت مردگان در آخر الزمان) را از منابع حدیثی و تفسیری و کلامی شیعه، اخذ و به نقد رجالی و محتوایی آنها می‌پردازد و در نقد محتوایی نیز عمدتاً بر قرآن و دلیل عقل

۱. گفتگی است به نقدهای جامعه‌شناسخی و آسیب‌شناسانه‌ی که برخی روشن‌فکران معاصر (محترضاً حکیمی، علی شریعتی، عبدالکریم سروش و ...) اذیل عنوان «انتظار بوبیا (فعال)» و «انتظار ایستا (منفعل)» و موارد مشابه مطرح کرده‌اند، به دلیل آن که اساساً در خدمت به باور مهدی شیعی شکل گرفته‌اند، نخواهیم پرداخت.

تکیه دارد و سرانجام، باور «رجعت» را خارج از «عقاید ضروری مذهب امامیه» می‌شمارد^۱ و رد می‌کند. این کتاب، در روزگار خود، نقدهای بسیاری برانگیخت و در جواب آن، کتاب‌های متعددی در «اثبات رجعت» نگاشته شد، از جمله: اثبات رجعت از سید ابوالحسن حسینی قزوینی و بیداری امت در اثبات رجعت از سید مهدی موسوی اصفهانی و غیبت و رجعت از شیخ مجتبی قزوینی.

۲. بورسی علمی در احادیث مهدی^۲، سید ابوالفضل برقعی قمی (ابن الرضا) (۱۲۸۷ - ۱۳۷۰ ش)، تحریر دوم، تهران: [بی‌نامه]، ۱۳۶۸ ش، ۲۰۸ ص.

این کتاب - که چاپ نخست آن حدود سال ۱۳۴۰ ش (۱۳۸۰ ق) منتشر گردید -، تاکنون، نقدهای مکتوب فراوانی را برانگیخته است و نویسنده‌گان بر حسته‌ای چون: سید محمدباقر صدر، لطف الله صافی، ناصر مکارم، جعفر سبحانی و مرتضی مطهری، هر کدام در آثار مهدوی خویش در صدد پاسخگویی به برخی دیدگاهها و شباهات مطرح در این کتاب برآمده‌اند.

برقعی نیز در روش نقد، همانند شریعت سنگلچی عمل می‌کند، با این تفاوت که در مباحث رجالی و محتوایی خویش، به نقد تاریخی، با تفصیل بیشتری می‌پردازد. کتاب او با نقد روایات تولد امام مهدی^۳ و نام مادر و قابله و کیفیت حمل و تولد و رشد و... آغاز می‌شود. فصل دوم به نقد روایات رجعت (بازگشت مردگان در آخر الزمان) اختصاص دارد. فصل سوم، نقد روایات تفسیری در تطبیق آیات بر امام مهدی^۴ و ظهور و دولت اوست. فصل چهارم نیز مشتمل بر نقد روایات مربوط به پس از رحلت امام مهدی^۵ است. سپس چند مقاله در باب: مهدیان قبل و بعد از تولد امام مهدی^۶، مهدی در منابع اهل سنت و مقدمه‌ای بر

۱. آیه الله حاج شیخ عبدالکریم حائری (م ۱۳۵۵ ق)، در پاسخ به استفتانی در این باره، ضمن اشاره به این که شخصاً رجعت را قبول دارد، تصریح می‌کند که منکر رجعت، «منکر ضروری مذهب» نیست (ار. ک: جریان‌ها و سازمان‌های مذهبی - سیاسی ایران، رسول جعفریان: ص ۹۳۱).

مطالعه اخبار مهدی (سیره‌اش، یارانش، آیاتش، علائم ظهورش، نحوه خروج و قیامش و دولتش) آمده است.

۳. المهدی و المهدویة، احمد امین بک، قاهره: دار المعارف، ۱۲۶ ص، چاپ اول: ۱۹۵۱، م.

چاپ جدید: قاهره: شرکة نوایغ الفکر، ۱۴۳۰ق / ۲۰۰۹م، ۱۱۲ ص.

احمد امین، این کتاب را در مصر به سال ۱۹۵۱م نوشته است. وی تاریخچه‌ای از آنچه در تاریخ اسلام از دعاوی مهدویت رخ داده به اجمال گزارش می‌کند و سپس به گمان خود به ریشه پیدایش اندیشه مهدویت می‌پردازد که عبارت است از: ظلم‌ستیزی سرشت انسانی و فراوانی ظلم و ستم در تاریخ بشریت.

وی ستم خلفای اموی و عباسی را در شکلگیری این اندیشه در میان مسلمانان، بی‌تأثیر نمی‌داند و از نقدهای ابن خلدون بر اندیشه مهدویت دفاع می‌کند و در پایان، برخی از آثار منفی اندیشه مهدویت را شرح می‌دهد.

دعاوی مطرح در این کتاب، مستند نشده‌اند و این نوشته، بیشتر به یک تحلیل سیاسی - تاریخی شبیه است تا پژوهش در زمینه یک موضوع اعتقادی - تاریخی. بر این کتاب، نقدها و ردیه‌هایی نوشته شده که عبارت اند از:

الف - المهدی و احمد امین، شیخ محمد علی زهیری (م ۱۳۸۵ق)، نجف: مطبعة علمية، ۱۳۷۰ق.^۱

این کتاب، در قطعه جیبی در ۲۲۴ صفحه و با مقدمه علامه محمدحسین کاشف الغطاء به چاپ رسیده است. رویکرد عمده نقد، متوجه ادعای کلامی و حدیثی و تاریخی احمد امین است.

ب- مع الدكتور احمد امين في حديث المهدى و المهدوية، محمد امين زين الدين ،
بيروت: مؤسسة النعمان، ١٤١٣ق / ١٩٩٢م.

ج- دفاع عن الكافى، ثامر العميدى، جلد اول، ص ١٦٧ - ٦١١ .
نویسنده، باب اوّل را با عنوان « شباهات و اوہام حول ظهور المهدى » به بررسی
تقدّها اختصاص داده است.

٤. المهدية في الإسلام منذ اقدم العصور حتى اليوم دراسة وافية لتاريخها العقائدى و
السياسي و الأدبى، حسن سعد محمد، قاهره: دار الكتاب العربي، ١٣٧٣ق / ١٩٥٣
م، ٣٠٤ ص.^١

این کتاب دارای هفت فصل با این عنوانی است: الامامة في الإسلام، الرجعة،
المهدية في الإسلام، فرق الشيعة ازاء هذا المعتقد، أدب المهدية عند الشيعة،
المهدية عند بقية الفرق الإسلامية، المهدية في العصر الحديث.

نویسنده، رویکرد تاریخی و نه عقیدتی به این مسئله دارد و بدون
پیشفرض های کلامی و اعتقادی، به نقل و تحلیل پرداخته است.
بر این کتاب، نقدی نوشته شده با عنوان: إلى مشيخة الأزهر، عبد الله سبتي .
بغداد: دار الحديث، ١٣٧٥ق، ١٧٩ ص رقعي.^٢

٥. لا مهدى ينتظر بعد الرسول خير البشر ، عبد الله بن زيد بن حجر آل محمد،
دوحه: مطابع قطر الوطنية، ١٤٠٠ق، ٩٧ ص.

نویسنده که رئیس دادگاه های شرعی قطر است، در این کتاب، احادیث وارد از
یامبر ﷺ را مورد نقد قرار داده و آنها را افسانه و جعلی قلمداد کرده است و عالمان
اهل سنت را مخالف این احادیث می داند.^٣

١. همان: ص ٧٢٦.

٢. همان: ج ١ ص ٩٥.

٣. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ٢ ص ٦١٧.

بر این کتاب، نقدهای بسیاری نوشته شده که از آن جمله است:

الف - الرد علی من کذب بالاحادیث الصحیحة الواردة فی المهدی،^۱ عبد المحسن العبّاد، تهران: کتابخانه چهل ستون، ۱۴۰۲ق، ۱۱۵ ص.

مؤلف کتاب، از علمای سلفی و استاد دانشگاه مدینه است.

این کتاب توسط سید هادی خرسروشاهی با عنوان مصلح جهانی به فارسی ترجمه شده است.

ب - اقامۃ البرهان فی الرد علی من انکر خروج المهدی و الدجال و نزول عیسیٰ فی آخر الزمان، حمود بن عبدالله تویجری، ریاض: مکتبة المعارف، ۱۴۰۵ق.^۲

ج - الاحتجاج بالآخر علی من انکر المهدی المنتظر، حمود بن عبدالله تویجری، بریده: دارالعلیان، ۱۴۰۶ق، دوم.^۳

۶. المهدی المنتظر فی العیزان، عبد المعطی عبد المقصود (محمد)، اسکندریه: دار نشر الثقافة، ۱۴۰۰ق / ۱۹۸۰م، ۸۵ ص.

نویسنده در این کتاب، ۴۳ روایت مربوط به مهدویت را نقد سندی می‌کند و در پایان نتیجه می‌گیرد که مهدویت، جایگاهی در عقاید مسلمانان ندارد.

۷. المهدی المنتظر فی روایات اهل السنة و الشیعہ الامامیة دراسة حدیثیة نقدیة، عذاب محمود حمس، عمان: دار الفتح، ۱۴۲۲ق / ۲۰۰۱م، ۵۵۳ ص.

نویسنده، کتاب را در شش فصل سامان داده است. فصل نخست، کتاب‌شناسی اجمالی و توصیفی از آثار تدوین شده در باره‌اندیشه مهدویت است. در فصل دوم، جوانب نظری مسئله مهدویت را در اهل سنت به بحث می‌گذارد. در فصل سوم، به تخریج و نقد احادیث مهدویت نزد اهل سنت می‌پردازد. در فصل چهارم از جوانب

۱. همان: ص ۲۸۹ - ۳۹۰.

۲. همان: ص ۹۲.

۳. همان: ج ۱ ص ۶۲ - ۶۳.

نظری عقیده مهدویت نزد شیعه بحث می‌کند و در فصل پنجم به تخریج و نقد احادیث شیعه در زمینه مهدویت می‌پردازد. فصل ششم رابه تخریج و نقد حدیث «الا مهدی إلا عیسی بن مریم» اختصاص داده است.

وی احادیث مربوط به مهدی را نادرست و سست معرفی می‌کند.

۸. الامام المهدی حقیقته تاریخیة ام فرضیة فلسفیة، احمد الکاتب، بیروت: الدار العربية للعلوم، پنجم، ۱۴۲۸ق / ۲۰۰۷م، ۲۴۴ ص.

احمد الکاتب، نویسنده‌ای عراقي (از خاندانی شیعی) است که دیدگاه‌های انتقادی تندی در مسئله امامت دارد. وی با نوشتن کتاب تطور الفکر السياسي الشیعی من الشوری إلى ولایة الفقیہ در سال ۱۹۹۷م به این میدان گام نهاد. این کتاب، سه جزء دارد: نظریة الإمامة الإلهیة لأهل البيت، الإمام المهدی حقیقته تاریخیة ام فرضیة فلسفیة، تطور الفکر السياسي الشیعی فی عصر الغیبة.

این کتاب، خلاصه‌ای است از کتاب تطور الفکر السياسي الشیعی، بدین صورت که نویسنده، جزء اول و سوم را تلخیص کرده و جزء دوم را کامل در این اثر آورده است.

احمد الکاتب در این اثر، نخست ادله وجود امام مهدی را از دیدگاه شیعه در یک فصل آورده و سپس در فصل دوم، به مناقشة و نقد آنها پرداخته و فصل سوم رابه چگونگی پیدایش نظریه مهدویت در شیعه اختصاص داده است.

کتاب، بجز ایرادهای روشنی و تناقض‌هایی که در خود دارد، به نظر می‌رسد که بیشتر تحت تأثیر شرایط اجتماعی - سیاسی شیعه در دوران معاصر شکل گرفته است.

براین کتاب، نقدهایی هم نوشته شده که مشخصه یکی از آنها چنین است: الود على شبّات احمد الکاتب حول إمامۃ أهل بیت و وجود المهدی المنتظر، انسید سامی البدزی، ۱۴۲۱ق.

این کتاب در چهار جزء منتشر شده و ردی است بر کتاب تطور الفکر السیاسی الشیعی. در اجزای سه گانه اول به نقد دیدگاه‌های احمد کاتب در مباحث کلی شیعه پرداخته است و جزء چهارم را به پاسخگویی نسبت به شباهت مهدویت اختصاص داده است.

۹. افعال المهدی الشیعیة فيما زعمته عنہ الشیعیة، ابو انس مجذی محمود المکی، قاهره: مکتبة دار السلام الحدیثیة، ۱۴۳۲ق / ۲۰۱۱م، ۱۵۹ ص.

نویسنده در این اثر، ضمن تأکید بر این که مهدویت جزء اعتقاد همه مسلمانان است، موارد اختلاف شیعه و اهل سنت را بر شمرده است که عبارت‌اند از: نام، حیات، نسب، چگونگی و روش حکومت.

وی کشtarهای بسیاری را که در برخی روایت‌های شیعه آمده‌اند، مورد نقد قرار داده است. البته باید گفت که روایت‌های شیعه درباره چگونگی حاکمیت امام زمان، دو گونه است: در برخی از آنها مطالب یاد شده آمده؛ ولکن در بسیاری دیگر مضامین مخالف آن گزارش شده است و محققان شیعی نیز در جمع میان این دو دسته روایت، دیدگاه واحدی ندارند.

۱۰. متى يشرق نورك أيها المنتظر؟، عثمان محمد الخميس، مدینه، ۱۴۲۹ق.

این کتاب، در نقد «مهدویت شخصی» از منظر حدیثی و تاریخی نگاشته شده و از بحث نام و نسب و تولد و نام مادر و قابلة امام مهدی ﷺ و کسانی که او را دیده‌اند، آغاز می‌کند و سپس به بحث عمر مهدی ﷺ و نحوه بهره‌گیری جهانیان از ایشان در عصر غیبت و نزاب عام و خاص و... می‌پردازد. این کتاب، با عنوان عجیب‌ترین دروغ تاریخ توسط اسحاق دبیری به فارسی ترجمه شده و نقدهای بسیاری را نیز برانگیخته است، از جمله: امام مهدی ﷺ حقیقتی ماندگار، از مجتبی ترابی و عجیب‌ترین حقیقت تاریخ، از مهدی یوسفیان و مهدی ﷺ مهم‌ترین حقیقت تاریخ، از مجتبی گودرزی.

۱۱. بازخوانی تاریخ تشیع امامیه: غبیت و مهدویت، عبدالعزیز عبدالحسین ساشادینا، ترجمه و نقد: محمود رضا افتخارزاده، تهران: روزگار، ۱۳۹۰، ویرایش دوم.

تنها چاپ نسخه انگلیسی این کتاب، در سال ۱۹۸۰م، توسط انتشارات دانشگاه ایالتی نیویورک انجام شده است. مؤلف، با آن که به مهدی شخصی امامیه (امام محمد بن الحسن العسکری) اعتقاد دارد، به نقد تاریخی روایات مرتبط با اوصاف مهدی و علامه خروج و ظهررش می‌پردازد و به این جمع‌بندی می‌رسد که مهدی امامیه، «خاص» است و با موعدهای ادیان دیگر و دیگر فرقه‌ها (کیسانیه، زیدیه، اسماعیلیه و بنی عباس) یکی نیست و بسیاری از روایات مربوط به توصیف شخص و شخصیت و دولت او، ریشه در اسرائیلیات یا تمایلات فرقه‌ها برای زمینه‌سازی مهدی خودشان دارد.

مؤلف، در کتاب دیگرشن که در ۱۹۹۶م، در آکسفورد منتشر کرده است (ترجمه کتاب دادگستر جهان ابراهیم امینی)، در مقدمه‌ای تفصیلی، به تبیین بهتری از نتایج تحقیق پیشین نیز دست زده است و می‌گوید: مهدویت شیعی، ریشه در هیچ دین یا فرهنگ دیگری ندارد. به علاوه، دو مبحث «عدالت» و «امامت» قرآن، بدون باور «دادگستر نهایی جهان»، ناتمام خواهد بود.

۲-۳- قدوین پایان نامه‌های دانشگاهی

در سال‌های اخیر در مراکز دانشگاهی مرتبط با حوزه‌های دین در ایران، یکی از موضوعاتی که دغدغه خاطر دانشجویان قرار گرفته، مسئله مهدویت بوده است^۱ و

۱. گفتنی است اندکی پیش از انقلاب اسلامی ایران در ۱۳۵۷ش (۱۹۷۹م)، گرایش به مباحث آیینه جهان، پذیان تاریخ، آخرین انسان، این انسان، انسان کامل و مُسْجِن موعود، تحت تأثیر هزاره گرایان یهودی و مسیحی و مسیحیان صهیونیست (لوانجلیست‌ها) و محافظه‌کاران جدید (انتوکان‌ها) و عُرفای یهودی طریقت قنالاً و ...

در این زمینه، پایاننامه‌هایی تدوین شده است که به معرفی برخی از آنها می‌پردازم:

۱. مسئله غیبت امام عصر در قرآن و حدیث، مهدی غلامعلی؛ کارشناسی ارشد، دانشکده حدیث، اردبیل، ۱۳۸۸.
۲. بررسی محتوایی ادعیه امام مهدی، مریم یارمحمدی، کارشناسی ارشد، دانشکده اصول دین، ۱۳۸۸-۸۹.
۳. نقد و بررسی تطبیقی روایات علامظہور در منابع فریقین، محمد حسن شاطری، کارشناسی ارشد، دانشکده اصول دین.
۴. علامظہور، مرتضی کیانپور، سطح ۳ حوزه علمیه قم.
۵. اعتقاد به مهدویت و تأثیرگذاری در عرصه تعلیم و تربیت، نجمه نجم، کارشناسی ارشد، دانشکده اصول دین.
۶. تأثیر اعتقاد به مهدویت در اصلاح فرد، سیمین صمیمی، کارشناسی ارشد، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات.
۷. بیوهش در زیارت ناجیه، مرتضی خوش نصیب، سطح ۳ حوزه علمیه.^۱
۸. نقد و بررسی تاریخی تدوین و نشر احادیث مهدویت با تأکید بر غیبت نعمانی، علیرضا مختاری، دکتری، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات، ۱۳۸۶.
۹. مهدی موعد در قرآن و احادیث، شهریار فرخی نژاد ناصری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، ۱۳۷۵.

۱. در اروپا، امریکا و کانادا شدت گرفته بود و نگارش مقالات و کتاب‌ها و پایان نامه‌های فراوان و ساخت مستندهای رادیویی و تلویزیونی بسیاری را در جهان غرب به همراه داشت. تا جایی که در طول یک دهه، به یک موج بیوهشی تبدیل گردید و پیروان آئین‌های شرقی (هندو، بودا...) نیز به آن پیوستند (در پاره این فضای علمی-رسانه‌ای، ر.ک: بازنویی شیعه امامیه: غیبت و مهدویت: ص ۱۹-۲۰).

۱. یاداوری می‌شود که این روایت‌ها در این دانشنامه، تقدیم شده‌اند.

۱۰. بررسی توقیعات امام زمان، محمد شیاسی، دانشگاه رازی کرمانشاه، ۱۳۸۲.
۱۱. بررسی تطبیقی روایات تفسیری فریقین در باره امام مهدی، محمد‌هادی قهاری کرمانی، دانشکده اصول دین قم، ۱۳۸۲.
۱۲. امام مهدی در روایات تفسیری، شاه گل حسین سجادی، جامعه المصطفی، ۱۳۸۲.
۱۳. بررسی تطبیقی مهدویت در روایات فریقین، مهدی اکبرنژاد، مرکز تربیت مدرس قم، ۱۳۸۴.
۱۴. معروفی و بررسی تطبیقی احادیث مهدویت، خدیجه خورگامی.
۱۵. مهدویت در کتاب و سنت از دیدگاه امامیه و اهل سنت، غلامحسین تاجری نسب.
۱۶. تحلیل و بررسی روایات نحوه حاکمیت امام زمان، صدیقه سبزواری، دانشکده اصول دین، ۱۳۸۹.
۱۷. سیما حضرت مهدی در آیات و احادیث و نظم فارسی، حسن خانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، ۱۳۷۷.
۱۸. بررسی نقش مردم در غیبت و ظهور امام زمان، زهره رجب‌زاده، دانشکده اصول دین، ۱۳۸۹.
۱۹. سیما امام عصر در اهم تفاسیر مأثور، مائده اعتماد.
۲۰. سیما منجی در قرآن و روایات، کریم رجائوند، دانشگاه تبریز، ۱۳۸۷.
۲۱. توقیعات حضرت ولی عصر و بررسی مباحث اعتقادی در آنها، دانشکده اصول دین، ۱۳۸۸ - ۱۳۸۷.

پایان‌نامه‌های مهدوی نیز به سهم خود می‌توانند موضوع مستقнی برای یک کتاب‌شناسی قرار بگیرند؛ زیرا با مراجعة به مراکزی که آرشیو پایان‌نامه دارند با حجم انبوهی از پایان‌نامه‌های مهدوی، رویه رو هستیم.

۲-۴. انتشار مجلات موضوعی - تخصصی

انتشار نشریات در بیش از یک قرن اخیر، تحول در سبک نگارش و عبور از کتاب و رساله به مقاله و گزارش و خبر را موجب شده است. به علاوه، در دهه‌های اخیر، انتشار مجلات تخصصی، شیوع فراوان یافته که مهدویت نیز از این عرصه بیرون نمانده است. در ادامه، به تعدادی از نشریاتی که موضوع آنها اختصاصاً مهدویت است و در حوزه زبان فارسی تولید می‌شوند، اشاره می‌شود:

۱. موعود

ماه‌نامه فرهنگی، اجتماعی و اعتقادی
صاحب امتیاز، مدیر مسئول و سردبیر: اسماعیل شفیعی سروستانی
شماره اول: فروردین واردیبهشت ۱۳۷۶
از این مجله تا آبان ۱۳۹۲، ۱۵۳ شماره در هجده سال منتشر شده است.
این مجله چنان که عنوانش نشان می‌دهد، عمومی است و حاوی مقالات
عمومی، معرفی کتاب، شعر و گفتگوست.

۲. انتظار موعود

فصلنامه علمی - تخصصی ویژه امام مهدی ^ع
صاحب امتیاز: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود
مدیر مسئول: حجه الاسلام قرائتی؛ سردبیر: دکتر روح الله شاکری
شماره اول: پاییز ۱۳۸۰ / شعبان ۱۴۲۲
از این مجله، تا پاییز ۱۳۹۲ ش، ۳۸ شماره منتشر شده است و حاوی مقالات
پژوهشی و علمی از صاحب نظران حوزوی و دانشگاهی است.

۳. مشرق موعود

فصلنامه علمی - پژوهشی مهدویت

صاحب امتیاز: مؤسسه آینده روشن (پژوهشکده مهدویت)

مدیر مسئول و سردبیر: سید مسعود پور سید آقایی

شماره اول: تابستان ۱۳۸۵

از این مجله تا پاییز ۱۳۹۲، ۲۷ شماره به چاپ رسیده است.

این مجله از تاریخ ۱۳۸۸/۹/۱ از کمیسیون نشریات وزارت علوم تحقیقات و فناوری درجه علمی - پژوهشی دریافت کرده است.

۴. بروشنرهای مهدوی

صاحب امتیاز: مؤسسه آینده روشن

مدیر مسئول: سید مسعود پور سید آقایی

سردبیر: نصرت الله آیتی

شماره اول، تابستان ۱۳۹۰

از این مجله تا تابستان ۱۳۹۲ ش، پنج شماره به چاپ رسیده است.

۵. سیده سحر، مجله‌الکترونیک در موضوع امام عصر علیه السلام

هجده شماره منتشر شده است

۶. خورشید مکه (ماه‌نامه، صاحب امتیاز: علیرضا نعمتی)

۷. آمان (ماه‌نامه اطلاع‌رسانی مهدوی).

۸. ملیکا (ماه‌نامه مهدوی و بیژن کردکان)

۹. موعود جوان (صاحب امتیاز: اسماعیل شفیعی سروستانی).

۱۰. انتظار نوجوان (صاحب امتیاز: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود).

۲-۵. تدوین فرهنگ‌نامه‌ها و دانشنامه‌ها

۱. معجم احادیث الإمام المهدي، زیر نظر: محمدجواد مهری، قم: بنیاد معارف اسلامی.

۲. معجم احادیث الإمام المهدي، ۸ جلد، علی کورانی.

- این کتاب نخست در سال ۱۳۶۹ ش / ۱۴۱۱ در پنج جلد منتشر شد و حاوی ۱۹۴۱ حدیث بود که در سه محور أحادیث النبی: دو جلد (۵۶۰ - ۱) أحادیث الأئمۃ: دو جلد (۱۴۳۶ - ۵۶۱)، الآیات المفسّرة: یک جلد (۱۹۴۱ - ۱۴۳۷)، در سال ۱۴۲۷ ق / ۲۰۰۶ م برای این معجم، راهنمای موضوعی با عنوان المعجم الموضوعی لأنّادیث الإمام المهدی توسط جناب آقای کورانی منتشر شد.
- چاپ بعدی معجم در سال ۱۴۲۸ ق در هشت جلد و با ۱۸۶۱ حدیث منتشر شد.
- در این چاپ، جلد هشتم به فهراس اختصاص یافته است.
۳. منتخب الآخر، آیة الله نطف الله صافی، ۳ جلد.
۴. موسوعة الإمام المهدی، مهدی فقیه ایمانی. جلد اول حاوی نوزده رساله از کتب اهل سنت، با همین عنوان و ادامه مجلدات با عنوان «الإمام المهدی عند اهل السنة»، دو جلد.
۵. موسوعة الإمام المنتظر، سید محمد علی ابطحی، ده جلد، چاپ نشده.^۱
۶. دائرة المعارف حضرت مهدی، هفت جلد، محمد باقر شریعت.^۲
۶. العبری الحسان فی احوال مولانا صاحب الزمان، شیخ علی اکبر نہاوندی، ۷ جلد، قم: مسجد جمکران، ۱۳۸۶.
۷. الموسوعة الشعرية المهدوية، عبد القادر علی ابو المکارم، ده جلد، بیروت: دار العلوم، ۱۴۳۱ ق / ۲۰۱۰ م.
- در این کتاب، اشعار عربی مربوط به مهدویت گردآوری شده است.
۸. موسوعة الإمام المهدی، سید محمد صدر، چهار جلد، چاپ دوم ۱۴۲۷ ق / ۲۰۰۶ م.

۱. کتاب نامه حضرت مهدی ﷺ: ج ۱ ص ۱۱۵.

۲. همان: ج ۲ ص ۷۲۸ - ۷۲۹.

۳. همان: ص ۳۲۷.

٩. موسوعة الإمام المهدي المنتظر، محمد صدر، مراجعه و تدقیق: هادی نجفی، هجمه جلد.
١٠. معجم مهدویت در روایات تفسیری، مرتضی عبدالحی حائری، ٣ جلد، ١٣٩٠، اندیشه ظهرور.
١١. الأحاديث الواردة في المهدى في ميزان البرح و التعديل، عبد العليم عبد العظيم بستوى، ٢ جلد، المكتبة المكية - دار ابن حزم ١٤٢٠ ق / ١٩٩٩ م.
- ج ١: المهدى المنتظر في ضوء الأحاديث و الآثار الصحيحة؛ ج ٢: الموسوعة في أحاديث المهدى الضعيفة و الموضوعة.
- در جلد اول، ٤٦ حدیث و در جلد دوم، ٢٩٢ حدیث آورده است. در ذیل هر حدیث، تخریج و رجال حدیث و مباحث دیگر را آورده است.
١٢. الإمام المهدي في بحار الأنوار، ٢ جلد، یاسر صالحی؛ بیروت: الأعلمی، ١٤٣٠ ق / ٢٠٠٩ م.
١٣. الإمام المهدي في مصادر علماء الشيعة، ٣ جلد، مركز الدراسات التخصصية في الإمام المهدي، بیروت: الأعلمی، ١٤٣٣ ق / ٢٠١١ م.
١٤. موسوعة المصطفی و العترة، ج ١٦ و ١٧ (الإمام المهدي)، حسین شاکری، قم: الهادی، ١٤٢١ ق.
١٥. موسوعة الإمام المهدي، الرؤية القرآنية للقضية المهدوية، زیر نظر: ابو الفضل اسلامی، قم: نشر الفقاہه، ١٤٢٥ ق. جلد اول کتاب منتشر شده است.
١٦. موسوعة بقیة الله الأعظم الإمام المهdi، جعفر حسین عتریسی، سه جلد، بیروت: دار الهادی، ١٤٧٢ ق / ٢٠٠٦ م.

۲- مطالعات خاورشناسان

یکی از اثیفات دوران معاصر در حوزه مهدویت، مطالعات و مکتوبات خاورشناسان است. آنان با هر انگیزه‌ای، این مسئله را بررسی کرده‌اند و از نگاه

خود به تحلیل آن پرداخته‌اند.

می‌توان مطالعات خاورشناسی در حوزهٔ مهدویت را از اوخر قرن نوزده میلادی برشمرد.

خاورشناسانی که به این مسئله پرداخته‌اند، عبارت‌اند از^۱: ژوزف گوبینو (۱۸۱۶ - ۱۸۸۲ م)، جیمز دارمستر (۱۸۴۹ - ۱۸۹۴ م)، هنری لامنس (۱۸۶۲ - ۱۹۳۷ م)، فان فلوتن (۱۸۶۶ - ۱۹۰۳ م)، گلدزیهر (۱۸۵۰ - ۱۹۲۱ م)، ادوارد براون (۱۸۶۳ - ۱۹۲۶ م)، مارگولیویث (۱۸۵۸ - ۱۹۴۰ م)، میلتون گیب (۱۸۹۵ - ۱۹۷۵ م)، هانتری کربن (۱۹۰۳ - ۱۹۷۸ م)، آنه ماری شیمل (۱۹۳۲ - ۲۰۰۲ م)، ویلیام مونتگمری وات (۱۹۰۹ - ۲۰۰۶ م)، تیتوس بورکهارت (۱۹۰۸ - ۱۹۸۴ م)، توشهیهیکو ایزوتسو (۱۹۱۴ - ۱۹۹۳ م)، آن لمبتوون (۱۹۱۲ - ۲۰۰۸ م) و برنارد لویس (متولد ۱۹۱۶ م).

آثار خاورشناسان

۱. مهدی از صدر اسلام تا قرن سیزدهم، جیمز دارمستر، ترجمه: محسن جهانسوز، تهران: کتاب‌فروشی ادب، ۱۳۱۷ ش.
۲. السيطرة العربية والتشيع والمعتقدات المهدية في ظل خلافة بنى أمية، فان فلوتن، مترجم: ابراهیم بیضون، بیروت.
۳. العقيدة والشريعة في الإسلام، ایگناتس گلدزیهر.
۴. بخشی از کتاب به مهدویت اختصاص دارد.^۲
۵. مقاله «مهدی» در دایرة المعارف دین و اخلاق، مارگولیویث.
۶. ترجمة کمال الدين به زبان آلماني، اوچست مولر.

-
۱. جهت آگاهی بیشتر در آین زمینه، و.ک: شرق‌شناسی و مهدویت، سید رضی موسوی، دفتر اول، بیروت: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی، ۱۲۸۹ ش؛ الشیع و الاسترشی، عبدالجبار ناجی، بیروت: دار المحة تپیه، ۱۱۰۱ م (ص ۲۰۳ - ۲۴۵).
 ۲. این کتاب با عنوان درس‌هایی درباره اسلام، توسط علیقی متزوی به فارسی ترجمه شده است.

وی مقدمه‌ای با عنوان «المهدية فی الاسلام» بر این کتاب نوشته است.^۱ ۶. مدخل‌های «مهدی» و «غیبت» و «قائم» و «ظهور» در دایرة المعارف اسلام، چاپ لیدن هلند (ویرایش دوم / نسخه چاپی و نسخه الکترونیک). گفتنی است که امروزه تقریباً در تمامی فرهنگ‌نامه‌ها و دایرة المعارف‌های موضوعی تدوین شده در غرب که به مذهب یا اسلام می‌پردازند، به موضوع مهدویت و مهدی و موعود اسلام و امام غایب شیعه، توجه شده است، که از این میان می‌توان به دایرة المعارف مذهب (زیر نظر میرچا الیاده) و دایرة المعارف اسلام معاصر (زیر نظر جان اسپوزیتور) و فرهنگ دین (مذهب) آکسفورد اشاره کرد.

فهرست

۳۰۵	فهرست آیات
۳۲۷	فهرست اعلام
۴۲۵	فهرست جمیعت‌ها و قبیله‌ها
۴۴۶	فهرست مکان‌ها
۴۶۴	فهرست اشعار
۴۷۱	فهرست زمان‌ها
۴۷۶	فهرست غریب الحدیث
۴۸۴	فهرست ادیان، فرقه‌ها و مذاهب
۴۸۷	فهرست منابع و مأخذ
۵۴۵	فهرست تفصیلی مجموع مجلدات

(١)

فِرْسَت آيَات

الفاتحة

آيه	شماره آيه	جلد و صفحه
﴿إِنَّا نُعَذِّبُ وَإِنَّا نُشَفِّعُ﴾	٦٧، ٦١ / ٣	٥

البقرة

﴿الَّذِينَ يَؤْمِنُونَ بِالنَّبِيِّ﴾	٢	٤٠٨ / ٥
﴿ثُمَّ بَعْثَانَاهُمْ مِنْ بَعْدِ مُوْبِكِهِ لَعَلَّكُمْ شَكَرُونَ...﴾	٥٦	٤٣ / ٨
﴿فَانجَزَتْ بِهِ أَنْتَأَعْشَرَهُ عَيْنَاهُ﴾	٦٠	٣٧٤ / ١
﴿فَقَلَّتَا أَضْرِبُوهُ بِنَغْصِهَا كَذِيلَكَ يُخْبِي لِلَّهِ الْمُؤْمِنَى...﴾	٧٣	٤٣ / ٨
﴿فَأَنْتَأَنْتَأَنْلُرُأَفَنْمَ وَحْدَ اللَّهُ﴾	١١٥	١٩٢ / ٩
﴿زَبَّئَنَا وَأَجْعَلَنَا مُشَلَّمَيْنَ لَكَ وَمِنْ ذُرَبَنَا أَمَّهَ...﴾	١٢٨	٢٦٤ / ٩
﴿أَمْ كَنْتُمْ شَهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَغْرُبُ الْمَرْأَتُ...﴾	١٣٣	٢٦٤ / ٩
﴿فَوَلَوْأَعْمَالَنَا وَمِنْ أَنْزَلَنَا إِلَيْنَا...﴾	١٣٦	٢٦٤ / ٩
﴿فَاسْتَفِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُرُّوا يَابْ يَكُمْ اللَّهُ جَنِيبَعَا﴾	١٤٨	٣٧٤ / ٧ / ١١١، ٩٨ / ٢
،٣٧٤، ٣٧٦	٠ - ٣٧٦	٢٨٤، ٢٨٢ / ٨
،٣٧٤، ٣٣٤، ٢٩٨، ٢٩٦		
،٣٨٤، ٣٨٢، ٣٧٨، ٣٧٦		
٤٧٥، ٢١٨، ٦٨ / ٩		
﴿وَلَنَبْلُوْكُمْ بِشَئِيْهِ مِنَ الْخُوفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصِ مِنَ الْأَمْوَالِ...﴾	١٥٥	٣٩٦، ٢٤٨، ٢٦٦ / ٧

٢٩٠/١	١٥٧	﴿أَوْ لَا يَرَى إِلَيْهِ صَلَوَاتُكُنْ رُبِّهِمْ وَزَخْمَهُ...﴾
.٧٤ / ٩	١٩٣	﴿وَفَتَرُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونُ فِتْنَةً وَيَكُونُ الَّذِينَ لَهُ...﴾
٤٨١، ٣٠٨، ١١٤		
٢٥٩/١	٢١٣	﴿فَبَغَتِ اللَّهُ الْشَّيْءُ مُبَشِّرِينَ فِي مُنْذِرِينَ﴾
٣٧٨/٥	٢١٤	﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَنْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَنَا يَأْتِكُمْ﴾
٢٥٢/٧	٢٢٢	﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُؤْمِنِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾
٤٢/٨	٢٤٣	﴿أَلْمَذَرِ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ بَيْرِهِمْ...﴾
٢٧٠/٩	٢٥٤	﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ شَيَّئَ الرَّحْمَنُ مِنَ الْفَيْ...﴾
٤١/٨	٢٥٩	﴿أَزْ كَالَّدِي مَرْأَتِي عَلَىٰ فَقِيرَةٍ وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَىٰ عَرْوَشَهَا...﴾
٤٥/٨	٢٦٠	﴿فَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمَ رَبِّ أُبْرِئِنِي كَيْفَ تُحِنِّيَ الْمُؤْمِنِ...﴾

آل عمران

٢٦٦/٧	٧	﴿وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّبِّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾
٢٦٤/٢	١٨	﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالظَّالِمُونَ...﴾
.٢٦٢ / ٩، ٢٦٤ / ٢	١٩	﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ اللَّهِ أَئْشَتُمْ﴾
٣٠٠، ٢٨٧، ٢٦٤		
١١٢/٦	٦	﴿الْأَلْيَمُ شَلَكَ الْعَلْكَ تُؤْتِي الْمُلْكَ مِنْ شَاءَ...﴾
٤١٢/٩	٣١	﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُشَبِّهُنَّمُ اللَّهَ﴾
٦٢/٩، ٣٧٢/٧	٣٣	﴿إِنَّ اللَّهَ أَصْطَقَ فَادِمَ وَنُورَهَا وَإِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَعَالَ عَمَّازَنَ...﴾
٣٧٢/٧، ٢٦٤/١	٣٤	﴿ذُرْتَهُ بِتَحْضُنِهِ مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ غَلِيْمَ﴾
٦٢/٩		
٢٠٨/٢	٤٦	﴿زَيَّكْنَمُ الْأَنْسَسِ فِي الْمَهْبَهِ﴾
٢٦٤/٩	٥٢	﴿فَنِّ أَنْصَارِي إِلَىٰ أَلَّهِ قَالَ الْخَزَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ أَلَّهِ...﴾
٢٨٠/٩	٥٥	﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى إِنِّي مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ...﴾
٢٠٧/٩	٦١	﴿فَنِّ حَنْجَكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ شَعْلَوَا...﴾
٢٧٤/٩	٦٤	﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابَ شَعْلَوَا إِلَىٰ كَلْمَةِ سَرَاءَ بَيْتَنَا...﴾

۶۶، ۶۱، ۱۸، ۱۶ / ۸	۸۱	﴿وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيشَقَ النَّبِيِّنَ لِمَا ذَانُوكُمْ مِنْ كُثُرٍ وَرَحْكَةٍ...﴾
۱۳۵۴ / ۷، ۱۵۴ / ۳	۸۲	﴿أَفَغَيْرُ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مِنْ فِي السَّمَاوَاتِ...﴾
۱۳۹۸، ۲۶۴، ۷۶ / ۹		
۲۹۰، ۳۴۶		
۲۰۰، ۲۸۸، ۲۶۰ / ۹	۸۵	﴿وَمِنْ يَتَّبِعُ غَيْرَ الْإِسْلَامِ بِمَا فَلَلَ يُفْلِلُ مِنْهُ...﴾
۱۲۸ / ۶	۹۶	﴿أُولَئِنَّ بَيْتَ وَضْعَ لِلنَّاسِ الَّذِي بَيْتَهُ سَبَارَاً كَمَا هُدُّى لِلْعَالَمِينَ﴾
۱۲۸ / ۶	۹۷	﴿فِيهِ إِذَا يَتَّبِعُنَّ تَقَامِ إِبْرَاهِيمَ وَمِنْ دَخْلَهُ كَانَ «امْتَانًا»﴾
۳۲ / ۶	۱۰۴	﴿وَلَكُنْ مِنَكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ...﴾
۲۴ / ۶	۱۱۰	﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أَخْرَجْتَ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ...﴾
۲۴۴ / ۹	۱۴۰	﴿وَزَلَّتِ الْأَيَّامُ نَذَارِلَهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾
۴۰۴ / ۵، ۱۵۰ / ۳	۱۴۱	﴿وَلِيَمْجَضَ اللَّهُ أَلَّذِينَ عَانَوْا زِيفَحْقَ الْكُفَّارِ﴾
۲۲ / ۸، ۲۹ / ۲	۱۴۴	﴿زَمَانُ مُحَمَّدٍ إِلَّا رَسُولٌ فَدَخَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ أَرْسَلُ...﴾
۴۸ / ۸	۱۵۷	﴿وَلَنِّنْ قَبْلَتْهُ فِي سَبِيلِ اهْرَاقِ مُثْمَّ...﴾
۵۲، ۴۹، ۲۲ / ۸	۱۵۸	﴿وَلَنِّنْ كُثُرُ أَوْ قَبْلَتْهُ إِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ﴾
۱۹۴ / ۷	۱۷۹	﴿مَا كَانَ اللَّهُ يَدِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْ...﴾
۲۲ / ۸	۱۸۵	﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾

النساء

۳۷۰، ۱۲۴ / ۷	۴۷	﴿بِإِيمَانِهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ عَابِطُوا بِهَا نَرَأَنَا مُضَبَّتَا...﴾
۱۱۸ / ۲، ۲۴۶ / ۱	۵۹	﴿بِإِيمَانِهَا الَّذِينَ عَانَوْا أَلْيَعْرُوا اللَّهَ وَأَطْبَعُوا الرَّسُولَ...﴾
۱۴۲ / ۴، ۲۰۴ / ۳		
۳۹۴ / ۵، ۱۴۶		
۲۵۵ / ۶	۶۴	﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا بِلِطَاعِ إِذَا نَهَى اللَّهُ وَلَوْ أَنْهَمْ...﴾
۳۴ / ۶	۷۴	﴿فَلَيَقْبَلُنَّ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَقِيقَةَ الْدُّنْيَا...﴾
۳۴ / ۶	۷۵	﴿وَمَا الْكُمْ لَأَقْبَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُشَتَّطُعَفِينَ مِنَ الْرِّجَالِ﴾
۲۴ / ۶	۷۶	﴿الَّذِينَ عَانَرُوا يَعْبَثُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ﴾

٢٧٥/٩	٩٠	«كُفُّارُ أَيْتِكُمْ...»
٦/٢	٨٠	«شَيْطَانٌ يُطْهِي إِلَهَ وَمَنْ تَوَلَّ...»
١٢٢/٩	٧٧	«الَّذِينَ يَصْلِيُونَ إِلَيْهِ فَقَدْ أَطْغَى اللَّهُ وَمَنْ تَوَلَّ...»
١٢٢/٢	١٠٠	«وَمَنْ يَخْرُجُ مِنَ بَيْتِهِ فَمَا جَاءَ إِلَيْهِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ...»
٢٥٦/٧	١٢٠	«يَغْنِي اللَّهُ كُلُّ أَنْ سَعَيْهِ...»
١٣٥، ١٨/٣	١٥٧	«وَمَا قَاتَلُوهُ وَمَا أَصْلَبُوهُ وَلَئِنْ شِئْنَ لَهُمْ...»
٢٩٠، ٢٤، ١١/٩	١٥٩	«وَإِنْ مِنْ أَنْ أَكْتَبَ إِلَيْهِمْ إِنْ بَقِيلَ مِنْهُ...»

المائدة

٢٧٤/١	١٢	«وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيقَاتِنِ إِنْ شَرِّوْيل...»
٢٧٨/٩، ٢٥٠/٨	١٤	«وَمِنَ الَّذِينَ غَافُوا إِنَّا نَصْرَنَ أَخَذَنَا مِيقَاتِهِم...»
٢٧٩		
٣٥٦/٦	٢٥	«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْكُفُّارُ اللَّهُ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ...»
٢٠٢، ٢٠١، ٢٧١/٩	٢٨	«وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحُقْقِ مُصَدِّقاً لِمَا بَيْنَ يَدِيهِ...»
٢٧٦/١، ١١٣/٨	٥٤	«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ بِيَنِ...»
٤٤٢، ٩٧/٩، ٢٧٨		
٤٤٤		
٢٧٩/٩، ١٨٧/٨	٦٤	«وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غَلَّتْ أَيْدِيهِم...»
٣٤٦/١	٦٧	«وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ...»
٤٢٠/٤، ٢٠٦، ١٦٤/٣	١٠١	«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَشْتَرُوا عَنْ أَشْيَا...»
٣٩٨/٥	١٠٥	«يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ...»
٤٣/٨	١١٠	«إِذَا قَالَ اللَّهُ يَا عَيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ بِنَفْتِي عَلَيْكِ...»

الأنعام

٦٤/٧	٢	«لَمْ يَقْضِ أَجْلًا وَأَجْلٌ مُشْفَى عِنْهُ»
٦٩/٨	٢٨	«وَلَئِنْ رُدُّوا إِلَيْهِمْ هُوَ عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ...»

٢٧٠ / ٩	٣٥	﴿وَلُوْشَاءَ اللَّهِ لِجَمِيْنِهِمْ عَلَى الْهُدَى فَلَا تَكُوْنُ مِنَ الْجَاهِلِينَ...﴾
٦١٩	٣٧	﴿إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَسْرِئِلَ عَائِدَةً﴾
٢٧١ / ٩	١٠٧	﴿وَلُوْشَاءَ اللَّهِ مَا أَشْرَكُوكُوْا مَا جَعَلْنَاكُوكُوْا عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا...﴾
٨٧٢	١٢٢	﴿أَوْمَنْ كَانَ مِنْتَأْ فَاحْتِيْنَهُ وَجَعَلْنَا لَهُ مُؤْرَّا...﴾
٣٧٠ - ٣٤٢ / ٥	١٥٨	﴿يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ ءَايَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْتَعِنُ نَفْسًا إِيمَنْهَا...﴾
٣٧٨، ٣٧٨ / ٧، ٣٨٢		
٣٧٨، ٣٧٨ / ٨		

الأعلاف

٢٧٦ / ٥	٧١	«فَانْتَظِرُوا إِنَّمَا مَعَكُمْ مِنَ الْمُفْسِدِينَ»
٤٦٩، ٤٤٠، ٣٨٠ / ٩	٩٦	«وَلَوْ أَنَّ أَفْلَى الْفَرْنَيْ عَانَوْا وَأَنْتُوْلَفَخْنَا غَلِيْهِمْ بَزْكَبْ...»
٣٢٦ / ٦	١١٧	«فَإِذَا هِنَ تَلْقَفُ مَا يَأْتِكُنَّ»
٣٢٦ / ٦	١٢١	«فَالْأَوْأِيْ عَامَنْ بَزْبَتْ الْعَلَيْنِ»
٣٢٦ / ٦	١٢٢	«بَزْبَتْ مُوسَى زَفْرَوْنَ»
:١٥٤ ، ١٥٢ ، ١٣	١٢٨	«فَالَّذِي نَرَسْنَ بِقُوَّجِهِ اسْتَعِيْنَوْ أَبْلَهَ رَاصِبِرُوْ إِنَّ الْأَرْضَ لَهُ...»
١٢٤ / ٨ ، ٣٧٦ / ٥		
٣٥٢، ٣٤٨ / ٩		«وَرَعَدَنَا مُوسَى ثَلَيْنَ لَيْلَةً...»
١٥٤، ١٤٢ / ٨	١٤٣	«الَّذِي يَجْدُوْهُنَّ حَكْتُرْبَا عِنْدَهُمْ فِي الْتَّوْرَةِ وَالْأَنْجِيلِ...»
٣٠ / ٧	١٥٧	«وَمِنْ قَوْمٍ مُوْسَى أَمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِيقَةِ وَبِهِ يَعْلَمُونَ»
٦ / ٩ ، ٢٢٤ / ٨	١٥٩	«فَلَمَّا غَرَّعَنْ مَانِهَا عَنْهُنَّ قُلَّنَاهُمْ كُرْتُوا قَرْنَهَ...»
٢٨٢ / ٩	١٦٦	«وَإِذَا تَأْذَنَ رَبُّكَ لِيَعْتَشَنَ عَلَيْهِمِ الْيَوْمَ الْقِيَامَةَ...»
٢٨٢ / ٩	١٦٧	«وَطَعَنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَصْمَانَهُمْ الصَّالِحُونَ...»
٢٨٢ / ٩	١٦٨	«وَإِذَا خَذَلَ رَبُّكَ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مِنْ ظَهُورِهِمْ ذَرَّتِهِمْ»
١٨ / ٨	١٧٢	«بَشَلَوْنَتْ غَنَ السَّاغِفَةِ أَيَّلَنْ مُرْسَاهَا لَيْلَانْ اشْتَأْلَمَهَا...»
٩٠ ، ٨٢ / ٨ ، ١٣٨ / ٧	١٨٧	

الأنفال

٥	٥	«كَمَا أَحْرَجْنَاهُنَّا مِنْ بَيْتِهِنَّا بِالْحَقِّ»
٤٨ / ٩		
٢٢١ / ٣، ٢٤٦ / ١	٣٣	«وَمَا كَانَ اللَّهُ يُعِذِّبُهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ»
٨٨، ٨٤ / ٩، ١٠٥ / ٢	٣٩	«وَمَيْلُوهُمْ حَتَّى لَا يَكُونُ فَسَّةً وَيَكُونُ الَّذِينَ كُلُّهُمْ...»
٢٤٢، ٢٤٠، ١١٠، ٨٠٩		
٢٩٩، ٤٤٠، ٤٣٩	٤٢	«لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مُقْتَطِعًا»
٢٢٦ / ٢		

التوبه

٤	٤	«إِنَّ الَّذِينَ عَاهَدْنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْفُضُوْكُمْ شَيْئًا...»
٥		«فَإِنَّا أَنْسَلْنَا الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ...»
١١٢ / ٩	١١	«فَإِنْ تَابُوا وَأَقْامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الرِّزْكَاهَ...»
١٦٠ / ٣	١٦	«أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُنْزَكُوا إِذَا يَنْظَمُ اللَّهُ الَّذِينَ حَمَدُوا مِنْكُمْ»
٢٨٦ / ٩	٢٩	«فَقُلْلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ذَلِيلُ الْيَوْمِ الْآخِرِ...»
٢٨٩ / ٩، ٢٣٢ / ١	٣٣	«لَيَرْبِدُنَّ أَنْ يَطْفَلُوا نُورُ اللَّهِ بِأَغْزِبِهِمْ...»
٢١٠، ٢٧٨، ٧٦، ٧٢ / ٢	٣٣	«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ...»
٢٤٠، ١٧٥ / ٣		
٤٣٩، ٢٨٩، ٢٦٢		
٤٦١، ٣٥٦ / ٩	٢٤	«زَلَّ الَّذِينَ يَكْبِرُونَ الْذَّنْبَ زَلْفَصَةً وَلَا يَنْقُونُهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ...»
٢٧٤ / ١	٢٦	«عِنْدَ اللَّهِ أَثْنَا عَشْرَ شَهْرًا بِـيَكْتَبُ اللَّهُ...»
١١٣ / ٢	٥٢	«إِنَّهُدَى الْحُسْنَيْنِ...»
٢٢ / ٨	١١١	«إِنَّ اللَّهَ أَشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ...»
٦٤، ١٢، ١٠ / ٢	١٢٢	«وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَتَفَرَّغُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ قِرْقَةٍ...»

يونس

«حَتَّىٰ إِذَا أَخْذَبَ الْأَرْضُ رُخْزَانَهَا»

٢٤	٥
٣٢٠، ٣١٨		

١١٠ / ٦

٢٦٤ / ٩	٩٠	﴿حَتَّىٰ إِذَا أَذْرَكَ الْفَرَقَ قَالَ مَاهِنَتَ اللَّهُ لَأَنَّهُ...﴾
٢٨٣ / ٩ : ١٧٦ / ٣	٩٦	﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَضَنَّ هُنَّ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جُنُعاً...﴾
٣٣٦ / ٥	١٠٢	﴿فَانتَظِرُوا إِنِّي مَغْكُومٌ مِّنَ الْمُنْتَظَرِينَ﴾
١١٠ / ٣	٣٨	﴿فَمَنْ فِي هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾
٩١ / ٣ : ١٠٩ ، ٧٤ / ٢	٤٨	﴿وَيَقُولُونَ مَنْ شَاءَ رَبُّهُنَّ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

هود

٦٨ / ٩	٨	﴿وَلَئِنْ أَخْرَنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أَمْةٍ مُّعْذُرَةٍ﴾
١٨٤ / ٧ : ١٨٢ / ٤	١٨	﴿الْأَلْفَتَهُ اللَّهُ عَلَى الظَّالِمِينَ﴾
١٨٦		
٢٠ / ٣	٧٧	﴿وَأَضْلَنَّ الْفَلَكَ بِمَا عَيْنَاهَا وَرَحِيْنَاهَا﴾
٨ / ٦	٧٢	﴿إِنَّهُ زَوَّا نَا عَجَزَرَ﴾
٢٧٠ / ٨ : ١١١ / ٢	٨٠	﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُرْبَةً أَنْ عَاوِي إِلَى رُكْنِ شَدِيدِي...﴾
٣٥٤ / ٧	٨٣	﴿وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِنَعِيْبِهِ﴾
٣٢٨ / ٢ : ٣٢٦ / ٢	٨٦	﴿بَقِيَّتِ اللَّهُ خَيْرُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ﴾
١٩٧ / ٨ : ٣٩٠ / ٧		
٧٦ / ٩		
٣٧٦ ، ٣٣٦ / ٥	٩٣	﴿وَأَرْتَبَيْتُهُ إِنِّي مَغْكُومٌ رَّقِيبٌ﴾
١٣٤ / ٨	١٠٣	﴿ذَلِكَ يَرْبُمْ مَجْمُوعَ لَهُ النَّاسُ ذَلِكَ يَرْبُمْ شَهْرُهُ﴾
٢٧٢ / ٩	١١٨	﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أَنَّهُ وَاحِدَةٌ وَلَا يَرَوْنَ...﴾

يوسف

١٢ / ٣	٨٩	﴿فَهُلْ عَلِمْتُمْ هَا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَأَجْبَرْتُهُ إِذَا أَنْتُمْ حَبْلُونَ﴾
١٢ / ٣	٩٠	﴿قَالُوا أَعْشَتَ لَأْتَ بِيُوسُفَ قَالَ أَنَا بِيُوسُفُ وَهَذَا أَجِي﴾
٩٨ / ٨	١١٠	﴿حَتَّىٰ إِذَا أَسْتَقْبَسَ الرَّسُلُ وَظَرَرَ أَنَّهُمْ فَدَكْبِيُّو...﴾

ال وعد

٢٠٨، ٢٠٦، ٢٠٤ / ١	٧	﴿إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِّرٌ لِّكُلِّ قَوْمٍ هَادِي﴾
٢٠٢ / ٣ : ٢٥٤		
٣٤٦، ٣١٨ / ٧		
١٨٨ / ٨ : ١٧٦ / ٣	١١	﴿لَهُ مَعْبُوتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَخْفَطُونَ...﴾
٩٤ / ٩		
٣٦٠ / ٧	١٢	﴿وَهُوَ شَدِيدُ الْجَحَالِ﴾
٤٠٢ / ٥	٢٩	﴿طُوبٌ لَّهُمْ وَحْسَنُ شَابٍ﴾
١٧٨ / ٨	٣٩	﴿يَتَحَوَّلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُنَيِّثُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكَبِيرِ﴾

إبراهيم

٥٢ / ٢	١٨	﴿كَرِتَاهُ أَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فَيَرْزُمُ عَاصِفَ...﴾
٢٩١ / ٦	٤٠	﴿وَرَبَّ اجْعَلَنِي مُقِيمَ الْمُصَلَّةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي...﴾

الحجر

٣١٩ / ١	٩	﴿إِنَّا نَحْنُ نَرَأَنَا الْبَكَرَ وَإِنَّا لَهُ لَخَبِيرُونَ...﴾
٤٤٥ / ٩	٤٧	﴿وَنَرَأَنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ فَمَنْ غَلَبَ إِحْوَانِ...﴾
١٣٧٦ / ٨ : ١١٢ / ٢	٧٥	﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِيْلَةً لِّلْمُتَوَسِّمِينَ...﴾
٤٧٤، ٣٣٠ / ٩		
٣٩٠ / ٩	٧٦	﴿وَإِنَّهَا لَبَسِيلٌ مُّقِيمٌ﴾

النحل

٢٢٦ / ٨ : ٢٦٨ / ٥	١	﴿أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَغْلِلُوهُ﴾
٤٨ / ٩ : ٢٨٤		
٣٧٨، ١٤٢ / ٧	٤٥	﴿أَتَأْمَنُ الَّذِينَ مَكَرُوا أَسْيِكَابٍ أَنْ يَخْسِبَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ...﴾
٣٧٨، ١٤٢ / ٧	٤٦	﴿أَرْ يَأْخُذُهُمْ فِي تَلْقِيهِمْ فَنَاهُمْ بِمُغَرِّبِينَ﴾

﴿وَلُو شاء اللَّهُ لِجَعْلَكُمْ أَذْنَةً وَاجْتَهَدْ...﴾

﴿إِذْ أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ...﴾

الإسراء

٢٧٧/٩	٩٣	﴿وَقَصَّنَا إِلَيْنَا بَنَى إِشْرَاعِيلَ فِي الْكَثِيرِ...﴾
٢٠٧/٩	١٢٥	﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَغَدَأْ لَأْمَدًا يَعْتَنِي عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا...﴾
٢٧٠، ٢٢٨/٨، ٦٦، ٣٤		
٨٠٠، ٧٧، ٦٣، ٢٢٠	٦	﴿لَئِنْ زَدْنَا لَكُمْ أَكْرَهَ عَلَيْهِمْ وَأَمْتَذَنَّكُمْ بِأَمْوَالِ...﴾
٦٤١، ٣٤٨		
٢٣٨/٨		
١١٣/٢	٧	﴿فَإِذَا جَاءَهُ وَغَدَأْ الْأَجْرَةِ...﴾
١١٤/٧	٨	﴿فَإِنْ عَدْتُمْ عُذْنَا...﴾
٨٢/٦، ١٦/٣	١٣	﴿وَرَكِّلْ إِنْسَنَ الْزَّفَنَةَ طَانِرَةَ فِي عُنْتَهِ﴾
٢٠٢/٩	٣٣	﴿وَمَنْ قُتِلَ مُظَلْلَرَ مَا فَقَدْ جَعَلَنَا لِزُولِيهِ شُلَطَنَا...﴾
١٥٩/٨، ٣٨/٢	٢٦	﴿وَلَانْتَفَعْ مَا لَيْسَ لَكَ بِعِلْمٍ...﴾
١٣٦/٣	٤٥	﴿وَإِنَّا فَرَأَتْ الْقَزْعَانَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ...﴾
٢٦/٢	٧١	﴿بِيَزْمَ تَنْعَوْ أَكْلَ أَنَاسَ بِأَمْبِيمَهِ﴾
٢٢/٨	٧٢	﴿وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْنَى فَهُوَ غَيْرُ الْآخِرَةِ أَعْنَى...﴾
٢٥٠، ١٠٧، ٨٠، ٧٩	٨١	﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَطْلُ إِنَّ الْبَطْلَ كَانَ زُهْفَانًا﴾
٢٥٦		
٣٢٢/٦	١١١	﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَشْجُدْ وَلَذَا لَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ...﴾

الكهف

٤٤/٨	١٢	﴿لَئِنْ بَعْثَانَاهُمْ لَيَقْلُمُ أَيُّ الْحَرَبَتِنَ أَخْضَى...﴾
٥٧، ٨/٨	٤٧	﴿رَحْشَرَهُمْ فَلَمْ تُغَيِّرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾

مریم

٢٠٨/٢	١٢	«وَإِنَّهُ لِلْحَكْمِ صَاحِبًا»
١٦٢/٧ : ٥٤	٣٧	«فَلَا يُخْلِفُ الْأَحْرَابُ مِنْ بَنِيهِمْ فَوْيَلُ اللَّذِينَ كَفَرُوا...»
٣٧٤.١٧٨		
١٨/٨	٥٤	«وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ...»
١٠٩/٢	٧٥	«حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِنَّ الْعَذَابَ لِإِثْمِ أَلْسَانِهِ...»
٤١٨/٥	٨٧	«إِنَّمَنِي أَنْجَدْ عِنْدَ الرُّحْنِ عَهْدَهُ»

طه

١٣٧/٣	٩٦	«فَقَالَ يَصْرُطُ بِمَا لَمْ يَتَصْرُطُ بِهِ فَقَبَضَتْ فَيْضَةً...»
١٥٠/٤	١٢٤	«وَمَنْ أَغْرَضَ عَنِ الْبَرِّ فَإِنَّ لَهُ مُعِيشَةً ضَنْكاً وَنَحْشُرُهُ...»
١٥٠/٤	١٢٥	«فَقَالَ رَبُّهُمْ حَسْرَتِي أَعْفُنِي وَقَدْكُتْ بَصِيرَهُ»
١٥٠/٤	١٢٦	«فَقَالَ كَذَكَتْ أَنْتَ يَانِكَتْ فَتَسْبِيَهَا وَكَذَكَنَ الْيَزْمُ تُنْسِي»

الأنبياء

٧٤/٩.٣٥٢.١٣٢/٧	١٢	«فَلَمَّا أَخْسَوْا بِأَسْنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ»
٧٤/٩.٣٥٢.١٣٢/٧	١٢	«لَا تَرْكُضُوا وَلَا جُوْهُوا إِلَىٰ مَا أَنْتُرِقْتُمْ فِيهِ»
٧٤/٩.١٣٢/٧	١٤	«فَالَّوْ أَيْرِيَلَنَا إِنَّا كَنَّا هَلَامِينَ»
٧٤/٩.٣٥٢.١٣٢/٧	١٥	«فَهَا زَانَتْ بَنَكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ خَصِيدَنَا خَمْدِينَ»
٧٢.٥٩.٨/٨	٩٥	«وَحَزَمْ عَلَىٰ فَزِيَّةٍ أَفَلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ»
٨٥.٨٤/٢.١٦٦/١	١٠٥	«زَلَقْ كَنْتَنَا فِي الْأَرْبَرِ مِنْ بَعْدَ الْذَّكْرِ...»
١٧٦/٣ : ١١٢.١٠٣		
١٢٤/٨.٤٠/٤		

الحج

١١٢.١٠٩/٢	٣٩	«أَبِنَ الَّذِينَ يَقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ طَلَبُرُوا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ قَدِيرٌ...»
-----------	----	--

١١٤	١٠٨	٦٢	﴿الَّذِينَ إِنْ مُكْثُمُهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقْامُوا أَلْصَلِوةَ...﴾
٤٣٢، ٤٢٠، ١٥٠	١٩		
٢٦٤/٩	٧٨		﴿مَلَةٌ أَبِيكُمْ إِنْزَهِيهِمْ هُوَ سَمَاكُمُ الْمُسْلِمِينَ﴾

المؤمنون

٨٦/٢	١١		﴿الَّذِينَ يَرْثُونَ الْفَرِدَوْنَ﴾
٦٩/٨	١٠٠		﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ أَخْذَهُمُ الْمُؤْتُ قَالَ رَبُّ الْجَمَعَنِ...﴾

النور

٢٢٤/١	٢٥		﴿نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ﴾
١٨١	٨٦٦	٧١	﴿وَغَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ظَنَّوْا إِيمَانَكُمْ زَغَلُوا أَلْصَابِعَ...﴾
١٠٤، ٩٦، ٩٤، ٩٢/٢			
١٦/٨، ٢٢٠/٧، ٦، ٦١١			
٢٨٩، ٢٥٨، ١٢٩/٩			
٤٤٧، ٣٢٠، ٣٠٤			
٩٦/٤	٥٥		﴿وَلَيَكُنْ لَّهُمْ دِينُهُمُ الَّذِي أَرْضَنَّ لَهُمْ وَلَيَكُنْ لَّهُمْ...﴾
١٨١/١	٥٥		﴿وَلَيَكُنْ لَّهُمْ مِنْ بَعْدِ حِرْفِهِمْ أَمْنًا﴾
١٢٩/٩	٥٥		﴿يَتَبَدَّلُ شَيْءٌ لَا يُشَرِّكُنَّ بِشَيْءٍ...﴾

الفرقان

٢٦٨/١	١١		﴿بَلْ كَذَبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَغْنَدُنَا لِمَنْ كَذَبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا﴾
١٢٨/٦	٥٧		﴿مَا أَشْعَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَخْرِ إِلَّا مِنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ...﴾

الشعراء

١٧٨/٧	٣		﴿طَسْتَ﴾
١٧٨/٧	٢		﴿بَلْكَ هَاتُ الْكِتَابَ الْمُبِينَ﴾

٤	«إِنْ تَشَأْ تُنَزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَا يَرَى...»	٥٤-٧٧، ٦٢٨
	«فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا جَنَّكُمْ»	٦٩٨، ١٩٦، ١٧٨، ١٧٦
	«إِلَّا الَّذِينَ أَفْنَوُا عَمَلًا أَصْبَلْخَتْ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا...»	٢١٠، ٢١٨، ٢٩٨
	«أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْمَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْبِطُ السُّوءَ...»	٢٢٨/٩، ٢٧٠، ٢٢٨/٩
٢١	«وَخَذُوا بِهَا وَاسْتَبَقُوكُمْ فَلَمَّا قَعَدُوا...»	١٦٦/٣
٢٢٧	«فَقَبِيلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْتَبْدِينَ»	٣٥٨/١، ٣٨٢/١، ٣٨٣/٧
	«أَسْأَلْتُ مَعَ سَلَيْفِنَ اللَّهِ زَبَ الْفَلَمِينَ»	١٣٨/٩، ١٤٦، ٥٦/٢

التمل

١٤	«فَلَمَّا يَقْتَلُهُمْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ...»	٧٦/٨
٢٨	«فَقَبِيلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْتَبْدِينَ»	٢٦٤/٩
٤٤	«أَسْأَلْتُ مَعَ سَلَيْفِنَ اللَّهِ زَبَ الْفَلَمِينَ»	٢٦٤/٩
٦٢	«أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْمَرَ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْبِطُ السُّوءَ...»	٣٣٨، ٩٨، ٩٦/٢
٦٢	«وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَانِي...»	٣٨٢، ٣٨٠/٨، ٧٦/٧
٦٥	«فَلَمَّا يَقْتَلُهُمْ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ...»	٦٨، ٦-٩
٦٥	«وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَانِي...»	١٥٠/٤
٨٢	«وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَانِي...»	٢٤/٨، ١٨٢/٧
٨٣	«وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ ذَانِي...»	١٨، ٦، ١٨، ٣٥٤/٧
٨٩	«مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا...»	٥٧، ٢٢
٩٠	«وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَبَّتْ وَجْهُهُمْ فِي الدَّارِ...»	٥٠/٢

القصص

١	«مَطْسَمَ»	١٧٨/٧
٢	«بِلْكَ عَادَتْ الْكَبَّبُ الْثَّيْنِ»	١٧٨/٧
٥	«وَنَبِيدُ أَنْ تُمَنَّ عَلَى الَّذِينَ أَسْتَضْعِفُوْا فِي الْأَرْضِ...»	٨٨، ٨٦، ٢٨، ١١
		٢٢٤، ١٠٣، ٩٢، ٩٠
		٤٠، ٢٧٦، ٢٥٤، ٢٢٤
		٢٤-٢٦٨

٢٢٤، ٩٢، ٩٠ / ٢	٦	﴿وَنَمْكِنْ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَنْ وَجَهْوَدَهُمَا...﴾
٢٥٤، ٢٣٤، ١٦ / ٨		﴿وَلَقَدْ وَصَلَنَا لَهُمُ الْقَوْلَ أَطْلَهُمْ بِتَنَكِّرِهِنَّ﴾
٢٤٠		﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْفَزَعَانِ لَرَآءُكَ إِنْ مَغَايِرَ﴾
٢٤٠، ٢٢٦ / ٢	١٣	﴿فَرَدَنَتْ إِلَى أَبِيهِ كَيْ تَقْرَأُ عَيْنَاهَا وَلَا تَخْرُنَ...﴾
٢٥٤، ٢١٢، ٢٠٤ / ١	٥١	
١٤، ١٢، ١٠ / ٨	٨٥	

العنكبوت

١٦٨ / ٤، ١٦٠ / ٣	١	﴿الْمَ﴾
٢٦٢ / ٧		
١٦٨ / ٤، ١٦٠ / ٣	٢	﴿أَخْبِبِ النَّاسَ أَنْ يَتَذَكَّرُوا أَنْ يَقُولُوا عَمَّا رَفِعْنَ لَا يَلْقَشُونَ﴾
٢٦٢ / ٧		
٢٧٣ / ٩	٤٦	﴿زَلَّا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾
١٧٧ / ١	٦٤	﴿فَإِنَّ الدَّارَ الْأَجْزَةَ لَهُيَ الْحَيْثُونَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ...﴾

الروم

٠٢٢٢ / ٦، ٢٣٠ / ٦	٤١	﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾
٤٦٥، ٣٦٤ / ٩		

لقطان

١٩٦ / ٣، ٣٠٠ / ٣	٤٠	﴿وَأَسْنَيْنَ عَلَيْكُمْ بَعْدَ ظَهَرَةَ وَبَاطِنَةَ﴾
٣٥٨، ٢١٤ / ٩		
٤١٤ / ٤	٣٤	﴿وَمَا تَنْبَرِي نَفْسَ مَاذَا كَسَبَ غَدَّا وَمَا تَنْبَرِي نَفْسَ...﴾
		السجدة
٢٧٠ / ٩	١٣	﴿وَلَوْ شِبَّنَا لَتَبَنَّا كُلُّ نَفْسٍ هُدَاهَا زَلْكِنْ حَتَّى الْقَوْلُ مِنْيَ...﴾
٣٥٦ / ٧	٢٧	﴿أَوْلَمْ يَرْقَأْ أَنَا شَوَّقَ النَّفَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجَرَّ...﴾

٢٥٦/٧	٢٨	﴿وَيَقُولُونَ مَنْ شَرِكَ بِنَا إِنَّكُمْ صَدَقْتُمْ﴾
٢٥٦/٧	٢٩	﴿فَلَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يَتَنَاهُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيْمَانُهُمْ...﴾
٢٥٦/٧	٣٠	﴿فَأَغْرِضُ عَنْهُمْ وَأَنْتَظِرْ أَنَّهُمْ مُّنْتَزَرُونَ﴾

الأحزاب

١٨٧/٨	٧	﴿وَإِذَا أَخْذَنَا مِنَ النَّبِيِّنَ مِّنْهُمْ مَا نَهِيَّ وَمِنْ ذِيْنَ نُوحٍ﴾
٤٦/٧	٢٣	﴿فَمِنْهُمْ مَنْ قَصَىٰ تَحْبِبُهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَتَنَاهُ وَمَا يَدْلُو أَنْتَبِيلَهُ﴾
٣١٥، ٢٩٤، ٢٦٢/١	٣٣	﴿إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُنَهِّيَ عَنْكُمُ الْجُنُسَ أَهْلَ النَّبِيِّ...﴾
١٨٤/٩، ١٢٨/٦		
١٦٤/٩	٤٠	﴿لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ وَحْشَمُ النَّبِيِّنَ...﴾
١١٢/٩	٤٨	﴿وَذُغَّ أَذْهَمَ...﴾
٤٢٠/٦	٥٣	﴿بِأَيْمَانِهِ الَّذِينَ ظَاهَرُوا لَا تَنْهَاوُ أَنْتَبِيلَهُ أَنْتَبِيلَهُ...﴾
١٧٤/٦	٥٦	﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يَصْلُرُونَ عَلَى النَّبِيِّ...﴾
٨٦/٩	٦١	﴿ظَلَعُوبِينَ أَيْمَانًا تَقْفَأُ أَجْدَوْأَ زَقْبَرَا أَنْتَبِيلَهُ﴾
٨٦/٩	٦٢	﴿سُسَنَةُ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَّا مِنْ قَبْلِ وَلَنْ تَجِدَ لِسُسَنَةَ اللَّهِ شَبِيلَهُ﴾

سبأ

٥٣٨ / ١	٦	﴿وَيَرِزَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِينَ أُنْزَلُ إِلَيْهِمْ مِّنْ رُّبَّكَ...﴾
٤٢٦/٩		
٤٢٢/٤	١٨	﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقَرْبَى الَّتِي بَرَكَنَا...﴾
١٤/٨	٢٨	﴿وَهَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ إِلَيْكُمْ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾
١٢٨/٦	٤٧	﴿مَا سَأَلْتُكُمْ مِّنْ أَجْرٍ فَهُنَّ لَكُمْ﴾
١٠٢، ٧٦/٧، ٩٨/٢	٥١	﴿وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فُوتُ وَأَجْدَارُ أَبْنَى مَكَانَ قُرْبَهُ﴾
٨٣٠، ٨٢٤، ٨١٢، ٩٠٨		
٣٥٠، ١٧٨، ١٥٦، ١٥٤		
٤٨/٩		

٦٨/٩، ١٣٠، ١٢٤/٧	٥٢	﴿وَقَالُوا إِنَّا بَيْمَنْ وَأَئِنَّ لَهُمُ الْتَّنَاؤُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾
٧٠/٩، ١٣٠/٧	٥٣	﴿وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ﴾
١٢٤/٧	٥٤	﴿وَجِيلٌ يَتَّهِمُ وَبَيْنَ مَا يَتَّهِمُونَ...﴾

فاطر

٢٥٤، ٢٠٨، ٢٠٤/١	٢٦	﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِّيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَقْنَا لَهَا نَذِيرًا﴾
١٤، ١٢/٢	٣٣	﴿فَمَمْ أَوْزَقْنَا الْكُتُبَ الَّذِينَ أَخْمَلْنَا مِنْ عِنَابِنَا﴾

يس

١٣٥/٣	٩	﴿وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْبِرِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا﴾
١٩٢/٣	٣٠	﴿يَخْسِرُهُ عَلَى الْعِيَادَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ...﴾
٧٣/٨	٢١	﴿أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْكَلْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ...﴾
٣٤٤/٢	٥٦	﴿يَنْوِيْلَنَا مِنْ بَعْدِنَا مِنْ مُرْقَبْنَا هَذَا مَا وَعَدَ الْرَّحْمَنُ...﴾

الصفات

٣٩٩/٦	٧٨	﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾
٣٩٩/٦	٧٩	﴿سَلَّمَ عَلَى نُوحٍ فِي الْمُحْسِنِينَ﴾
٣٩٩/٦	٨٠	﴿إِنَّا كَذَلِكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
٣٩٩/٦	٨١	﴿إِنَّهُ مِنْ عِنَابِنَا الْمُرْبَطِينَ﴾
٣٩٩/٦	١٠٨	﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾
٣٩٩/٦	١٠٩	﴿سَلَّمَ عَلَى إِرْزَامِيْمَ﴾
٣٩٩/٦	١١٠	﴿كَذَلِكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾
٣٩٩/٦	١١١	﴿إِنَّهُ مِنْ عِنَابِنَا الْقُرُونِ﴾
٣٩٩/٦	١١٩	﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْهِنَا فِي الْآخِرِينَ﴾
٣٩٩/٦	١٢٠	﴿سَلَامٌ عَلَى مُوسَى فِي هَارُونَ﴾
٣٩٩/٦	١٢١	﴿إِنَّا كَذَلِكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾

٣٩٩/٦	١٢٢	«إِنَّمَا حِلٌّ عَيْبَانًا الْمُؤْمِنِينَ»
٤٠٠/٦	١٢٣	«وَإِنَّ إِنِي أَسَأَ لِمَنِ الْمُزَسِّلِينَ»
٤٠٠/٦	١٢٤	«إِذْ قَاتَلَ يَقْرِبُهُ الْأَتْقَارُونَ»
٤٠٠/٦	١٢٥	«إِنَّكُمْ بِغَلَوْ وَنَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ»
٤٠٠/٦	١٢٦	«وَاللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ»
٤٠٠/٦	١٢٧	«فَكَبُرُوا فَإِنَّهُمْ لَمُحْسِنُونَ»
٤٠٠/٦	١٢٨	«إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخَلَّصِينَ»
٤٠٠/٦	١٢٩	«وَتَرَكَنَا عَلَيْهِ فِي الْأَجْرِينَ»
٣٩٦، ٣٧٨، ٣٦٨/٦	١٢٠	«سَلَّمَ عَلَى إِلٰي يَابِسِينَ»
٤٠٠		
٤٠٠/٦	١٣١	«إِنَّا كَذَلِكَ تَجْزِي الْمُحْسِنِينَ»
٤٠٠/٦	١٣٢	«وَإِنَّهُ مِنْ عَيْبَانَا الْمُؤْمِنِينَ»

ص

٤٨٣/٩	٢٤	«يَنْدَأُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاخْكُمْ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ...»
٢٤٦/٩	٧٩	«وَزِيَّ ثَأْطِيزِنِي إِلَيْ يَوْمِ يَعْنَثُونَ»
٢٤٦/٩	٨٠	«قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْتَرِبِينَ»
٢٤٦/٩	٨١	«إِلَيْ يَوْمِ الْوَقْتِ الْمُعْلَمِ»

الزمر

٢٨٦/٨، ٨٤/٢	٧٤	«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعَذَّدَ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ...»
-------------	----	--

غافر

٥٢، ٨/٨	١١	«قَالُوا زَيْنَا أَنْتَنَا أَنْتَنِي وَأَخْيَيْنَا أَنْتَنِي...»
٥٤، ١٤/٨	٥١	«إِنَّا لَنَسْمَرُ رُسْلَنَا فِي الَّذِينَ عَمِلُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا...»

فصلت

٢٢٦/٦	١١	«أَنْتَيَا طَرْعَماً أَوْ كَزْهَا فَانَّا أَتَيْنَا طَابِسِينَ»
-------	----	---

٤٢ ٧١ / ٢٢٠ ، ٩٨ / ٦ ﴿لَا يأتِيهُ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدِهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ...﴾

١٦٤ / ٩

٥٣ ٤٠٤ / ٧ ﴿سَرِّبُهُمْ هَيْتَنَا فِي الْأَقْوَافِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ...﴾

الشوري

٨ ٣٧٢ / ٩ ﴿وَلَوْ شاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أَمْةً وَاجْدَةً وَلَكِنْ يَدْخُلُ...﴾

٢٢ ١٢٨ / ٦ ﴿فَلَأَنْ لَا شَكُّمْ عَلَيْهِ أَجْزًا إِلَى الْمُؤْدَةِ فِي الْقُرْبَى﴾

٤١ ١١٢ / ٢ ﴿زَنَنْ أَنْتَصَرْ بَعْدَ طَلْبِهِ...﴾

٤٢ ٣٦ / ٦ ﴿إِنَّا أَشَبَّيْلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ...﴾

الزخرف

٥٥ ١١٠ / ٦ ﴿فَلَمَّا هَاسَفُونَا أَنْتَقَلَنَا مِنْهُمْ﴾

٦١ ٢٤٨ / ١ ﴿وَإِنَّهُ لَعْنَةٌ لِلسَّاعَةِ﴾

الدخان

١ ٢٠٨ / ١ ﴿حَمْ﴾

٢ ٢٠٨ / ١ ﴿وَالْكَبِيرُ الْمُبْيِنُ﴾

٣ ٢٠٨ / ١ ﴿إِنَّا أَرْلَأْنَا فِي نَيْلَةٍ شُبْرَكَةٍ إِنَّا كَنَّا مُنْذَرِينَ﴾

الجائحة

١٨ ٣٠١ / ٩ ﴿لَمْ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا...﴾

الأحقاف

١ ١٣٦ / ٤ ﴿حَمْ﴾

٢ ١٣٦ / ٤ ﴿نَزِيلُ الْكَتْبِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ...﴾

۱۳۶/۴	۲	«نَا خَلَقْنَا أَسْمَوَاتٍ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَبْيَثُونَ إِلَّا بِالْحَقِيقَةِ»
۱۳۶/۴	۴	«فَلَمَّا رَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرَوْنِي هَذَا حَقَّرَةٌ»
۱۳۶/۴	۵	«وَمَنْ أَصْلَى مِنْ يَدِهِ أَمْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ لَيْسَ تَحْيِيْبَهُ لَهُ»
۱۳۸/۴	۶	«وَإِذَا حُشِّرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَغْذَاءٌ وَكَانُوا بِعِيَادَتِهِمْ كُفَّارٌ»

الفتح

۱۷۲، ۱۷۰/۳	۲۵	«لَوْ تَرَزِّيلُوا الْعَذَابَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»
۲۶۰/۹، ۷۴، ۷۲/۲	۲۸	«فَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُكَلِّمَ رِبِّ الْجِنَّاتِ...»
۲۳۹		
۹۷، ۹۶/۹	۲۹	«مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَنَّعُوا أَشِدَّاءَ عَلَى الْكُفَّارِ...»

الحجارات

۴۴۲/۹	۱۰	«إِنَّمَا الظُّمُرُونَ إِخْرَاجٌ...»
-------	----	--------------------------------------

ق

۱۴۷/۸	۴۱	«وَأَنْتَمْ يَرْبُّمْ يَنَادِي الْمُنَادِيْنَ مِنْ مَكَانٍ قُرِيبٍ»
۱۴۶/۸	۴۲	«يَرْبُّمْ يَسْمَعُونَ أَصْدِيقَهُ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَرْبُّمُ الْحَرَوِيْجَ»

الذاريات

۹۴/۲	۲۳	«فَوَرَزَتِ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ إِنَّهُ لَحَقٌ بِكُلِّ مَا أَنْكَمْ شَطَافُونَ»
۲۶۴/۹	۲۶	«فَهَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَنَتِ مَنِ الْمُسْلِمِينَ»

النجم

۱۶۰/۸	۲۸	«إِنَّ الظُّلُمَاءِ لَا يُؤْتَوْنَ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا...»
۱۸۶، ۱۸۴/۷	۵۷	«أَرْفَقَتِ الْأَرْضَ»

القمر

۲۱۲/۷	۲	«ذِيْلَنْ يَرْزُوْأَ عَائِدَةَ يُغَرِّضُوْهُ وَيَقُولُوْهُ سِحْرَ مُشْتَمِرٍ»
-------	---	---

الحديد

٨٤، ٨٢ / ٢	١٦	﴿وَلَا يَكُونُوا كَالذِّينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِ فَطَالَ عَلَيْهِمْ...﴾
١١٠٦، ٨٤، ٨٢ / ٢	١٧	﴿أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُخْيِي الْأَرْضَ بِنَعْدِ مَوْتِهَا﴾
٢٥٠، ٢٤٨، ٢٤٣ / ٩		
٤٣٧، ٤٢٥		
٣٥٢، ٣٤٨ / ٥	١٩	﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصَّابِرُونَ...﴾
٤٢٢ / ٩	٢٥	﴿فَلَذَا أَرْسَلْنَا رَسُولًا إِلَيْنَا بِالنَّبِيَّةِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ...﴾

المجادلة

٤٠٨ / ٥	٢٢	﴿أَوْ لَاتَكُنْ جُذْبَ اللَّهِ أَلَيْهِ جُذْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُقْبَلُونَ﴾
---------	----	---

الحشر

٢٤٢ / ٦	١٠	﴿أَغْفِرْ لَنَا وَإِلَحْوِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ...﴾
---------	----	--

المتحمّه

٢٧٧، ٢٧٥ / ٩	٨	﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الدِّينِ لَمْ يَقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ...﴾
--------------	---	---

الصف

٤١٤، ٢٢٦ / ٦	٤	﴿صَنَّا كَأَنَّهُمْ بَنِيَّ مَرْصُوضٍ﴾
٧٦، ٧٢ / ٢	٨	﴿يَرِيدُونَ لِيُطْفَلُوا لِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ مُتَّمِ تُرْبَةِ...﴾
٧٦، ٧٢ / ٢؛ ١٦٧ / ١	٩	﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَبِيَنِ الْحَقِّ...﴾
٢٦٠ / ٩؛ ١٠٢، ٧٨		

التغابن

١٩٤ / ٣؛ ٧٦ / ٢	٨	﴿فَامْبُأُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْتُرُ الَّذِي أَنْزَلَنَا﴾
-----------------	---	--

الطلاق

٢٠٦ / ٤	٢	﴿وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ﴾
---------	---	------------------------------------

الملك

١١٤، ٨٢ / ٣	٢٠	﴿فَلَمَّا رَأَيْتُمُ إِنَّ أَصْبَحَ مَا ذُكِرَ مَغْوِزًا...﴾
١٠٩ / ٢	٢١	﴿فَلَمَّا رَأَيْتُمُ إِنَّ أَصْبَحَ مَا ذُكِرَ مَغْوِزًا...﴾

المعارج

٤٠٢ / ٧	١	﴿سَأَلَ سَابِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ﴾
٢٢٢ / ٦	٤	﴿إِنَّمَا يَرَوْنَهُ بَعِيدًا﴾
٢٢٢ / ٦	٧	﴿وَرَزَادَهُ قَرِيبًا﴾

الجن

٤١٤ / ٤	٢٦	﴿عَالَمٌ لَغَيْبٍ فَلَا يُظْهِرُ عَلَى غَيْبِهِ أَحَدٌ﴾
٤١٤ / ٤	٢٧	﴿إِلَّا مَنْ أُنْتَصَرْتُ مِنْ رَسُولِ﴾

المدثر

١٨٠ / ٧	٨	﴿فَإِذَا أَنْقَرْتَ فِي الْأَثْوَرِ﴾
١٨٠ / ٧	٩	﴿فَذَلِكَ يَوْمَ يَرَوْنَ يَوْمًا عَسِيرًا﴾
١٨٠ / ٧	١٠	﴿عَلَى الْكُفَّارِ يَوْمَ نَسِيرٍ﴾

الإنسان

٢٠٣، ٢٧٠ / ٩	٢	﴿إِنَّهُنَّ يَرِثُونَ إِذَا شَاكِرًا وَإِذَا كَفُورًا﴾
--------------	---	--

الانشقاق

١٦٨ / ٣	١٩	﴿لَتَرَكِبُنَ طَبْقًا عَنْ طَبْقٍ﴾
---------	----	------------------------------------

البروج

٣٧٦ / ١	١	﴿وَالشَّمَاءُ ذَاتُ الْبَرُوجِ﴾
---------	---	---------------------------------

الفجر

٣٥٦ / ٧	٢٢	﴿وَجَاهَ رَبِّكَ وَالْحَلَقُ صَفَا صَفَا﴾
---------	----	---

الشمس

١٩٨/٩	١	﴿وَالثُّمُرِ وَضْحَاهَا﴾
١٩٨/٩	٢	﴿وَالنَّفَرِ إِذَا نَلَهَا﴾
١٩٨/٩، ٩/٢	٣	﴿وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا...﴾
١٤٠/١	٤	﴿فَأَلَهَهَا فُجُورُهَا وَتَغْوِافَا...﴾

الليل

١٠٩/٢	٢	﴿وَالنَّهَارِ إِذَا أَشْجَنَ...﴾
-------	---	----------------------------------

القدر

٤٣٤ / ٤	١	﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقُدرِ﴾
١٨٤ / ٦		

البينة

١٥٦/٩	٥	﴿وَذَلِكَ دِينُ الْقِبْلَةِ﴾
-------	---	------------------------------

التكوير

٢٧٦/٤	١٩	﴿إِنَّهُ لَقُولٌ رَّسُولٌ كَبِيرٌ﴾
٢٢٦/٤	٢٠	﴿بِئْرٌ قُوَّةٌ عَنْدَ بَىِ الْعَزِيزِ مَكِينٌ﴾
٢٢٦/٤	٢١	﴿شَطَاعٌ ثُمَّ أَمِينٌ﴾

النصر

٢٧٨/١	١	﴿إِذَا جَاءَ نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَالنَّفْتَحِ﴾
-------	---	--

الاخلاص

٤٣٦ / ٤	١	﴿فَلْمَنْهُ مَنْهُ أَخْدُ﴾
١٨٤ / ٦		

(٢)

فهرست اعلام

- صاحب الزمان = امام زمان = امام عصر = امام منظر = مام مهدى =
 ولی عصر = امام منظر = مام مهدى =
 القائد = المهدى =
 آیان / ۱: ۳۵۸ / ۳: ۲۸۶، ۱۲ / ۸: ۲۲۸ / ۵: ۱۶۶ / ۷: ۱۲۲، ۱۰ / ۶: ۱۴۶، ۱۴۲ / ۴: ۲۱۲، ۱۹۰، ۱۸۶
 ۲۲۳، ۲۲۲ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۱۸، ۲۱۴ / ۱: ۲۵۲، ۲۵۱، ۲۵۰
 آدم بن أبي إبراهيم فارس / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آدم بن علي / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آدم بن محمد البخاري / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آدم بن أبي إبراهيم فارس / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آدم بن علي / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آدم بن محمد البخاري / ۱: ۲۵۰ / ۲: ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵
 آرچان آپادوريا / ۱: ۱۷۲
 آريل شارون / ۱: ۱۸۰
 شیخ قابوچگ تهرانی / ۱: ۷۱ / ۳: ۶۱۲۴ / ۴: ۷۱ / ۳: ۱۴۶
 ۲۳۳ / ۱۰: ۱۴۹
 سیرزا آقاسی (صدر اعظم محمد شاه فاجار) / ۴: ۷۳
 آنیانی / ۱: ۳۶ / ۲: ۳۴۴
 آن حصفور بعرانی / ۴: ۳۰۵، ۲۹۶، ۲۷۱
 آنوسی / ۶: ۵۹، ۵۸ / ۸: ۳۹۷
 آن لمبتوون / ۱: ۳۰۰ / ۱۰: ۱۴۸
 آنه ماری غیل / ۱: ۳۰۰ / ۱۰: ۱۶۱
 آبا صالح نائی (بنگرید: محمد بن الحسن العسكري) =
 حجت بن الحسن المهدی = صاحب الأمر =

ابراهیم بن علی	٢٤٨/٨	اسحاق	٢٦٠/٢
ابراهیم بن عمر	٢١٦، ١٨٢/٧	ابراهیم بن اسحاق	٩٧/٥، ٢٧٠/٢
ابراهیم بن عمرو	٢٤٨/٨	ابراهیم بن اسحاق	١٩٦/٧
ابراهیم بن عمر الیانی	٢٠٨/٣، ٢٨٨/١	ابراهیم بن اسحاق (ابو اسحاق)	٢٧٨/٨
ابراهیم بن المرج	١٤٠/٤	ابراهیم بن اسحاق بن عمرو	٣٥٢/٨
ابراهیم بن محمد	٢٥٨/٨، ٢٩٤/٧، ١٦٦/٤	ابراهیم بن اسحاق النهاودی	٧٨/٧، ٢٦٤، ١٢٨/٢
ابراهیم بن محمد بن حمز	١٣٨/٢		٤٠٢/٩، ٣٩٠، ٢٢٨، ١٠٨/٨، ٢٤٨
ابراهیم بن محمد بن الحنفیة	١٠٢، ٩٨/٨، ١٦٦/٢		٤٣٣/١٠، ٤٦
ابراهیم بن محمد بن عباده	٢٦٦، ٢٦٤/٢	ابراهیم بن اغلب	٢٧٧/٣
ابراهیم بن محمد بن فارس الشیابوری	٥، ٣٧٠/٢	ابراهیم بن بنان الخنمعی	٤٣٦/٩
	٢٢٤، ٣٢٠	ابراهیم بن الحسن الهمدانی	٢٥٦/٨، ٨٢/٧
ابراهیم بن محمد بن شریف الزخعی	٣٩٠/٤	ابراهیم بن الحكم بن ظہیر الغواری	٩٢/٨، ٣٦٤/٢
ابراهیم بن محمد بن بعض همدانی	٢٦٤/٣، ٦٩٢/٢		٤٤٢/١٠، ١٩٢، ١٩٠/٩، ٢٠٤
	٢٦٦	ابراهیم بن حاله المفری نکسانی	١٣٦/٢
ابراهیم بن محمد بن یوسف	٣١٨، ١٩٤/٢	ابراهیم بن خلف بن عباد الأنصاطی	٢٩٠/٥، ٢٢٢/٧
ابراهیم بن محمد تبریزی	٤٩/٥	ابراهیم (ابن زاد) الغفاری	٤٦٤/٧، ٣٢٦/٥
ابراهیم بن محمد الثقفی	٢٨٤/١	ابراهیم بن سعید الجوهری	١٠١٦
ابراهیم بن محمد العلوی	١٠٥/٥، ٣٠١/٣	ابراهیم بن سلام نیشابوری	٤٦٦/٣
ابراهیم بن مسعود بن عبد الحمید	٣٥٦/٨	ابراهیم بن سلامه	٢٦٥/٣
ابراهیم بن مهرم	٢٦٦/٥، ٣٦٠/١	ابراهیم بن سليمان بن حبان	٤٠٦/٩
ابراهیم بن مهیار الغواری	٢١٢/١، ٢١٤، ٢٢٦، ٢٢٦/٢	ابراهیم بن صالح الشعی	٣٩٨/٨
	١٥٨/٧، ٣٣٣/٣، ٣٧٠	ابراهیم بن الصباح	٢٤٦/٨
ابراهیم بن هارون الهیشی	٢٢٤/١	ابراهیم بن صفر	٣٥٤/٨
ابراهیم بن هاشم	٢٣٧٤/١	ابراهیم بن عبد الله بن حسن	٤٦/٤
	١٧٦، ١٤٤، ٥٤/٢	ابراهیم بن عبد الله الهاشمی	٥٦/٦، ٣٤٠، ١٣٠/٢
	٣١٤/٥، ١٢٢، ١١٤، ١٠٢، ٩٨/٣، ٣٥٢، ٤٨٢	ابراهیم بن عبد الحمید	١٩٢/٨، ٧٧/٧
	٣٠٨، ٨/٨، ٧٤/٧	ابراهیم بن عبد الرحمن	٢٤٠/٨، ٣٤٦/٧
ابراهیم بن هانی	٥٦/٦، ١٣٠/٢	ابراهیم بن عبده نیشابوری	٢٦٥، ٢٥٢، ٢٤٤/٣
ابراهیم بن یوسف القصیر	٣٤٨/٨		٢٩١/٥، ٢٤٦
ابراهیم بحضور	٣٠٠/١٠		
ابراهیم الشیشی	٣٢٤/٧	ابراهیم بن عبد الله من العلاء	٣٣٠/٧

ابن أبي عدي	١٦٢/٨	ابراهيم تخييل	١٩٨,٩٥٧/١
ابن أبي العازر	١٥٦/٤	٢٥٩,١٤٠/٢	٢١٩٨,٩٥٧/١
ابن أبي عفل	٧٦/٤	٨٣,٥٩/٥	١٩٠,١٥٠/٢
ابن أبي عمر	٢٠٤/١	٣٧٠,٢٨/٧	٣٩٩,٢٩١/٣
ابن أبي شه	١٦	٢٢٤,٣٧٦/٣	١١٧,٤٥,١٦٨/٨
ابن أبي شه	٣٥٨/٥	٢٦٠,٣٧٨/٩	١١٦,٣٣٨,٣٧٦/٣
ابن أبي شه	٣٥٨/٦	٦٦,٦٤,٦٢,٦٠/٩	٣٥٨,٣٣٨,٣٧٦/٣
ابن أبي شه	٢٢٦,٢٢,١٦,١٠,٨/٨	٣٦١,٢٦,	٢٦,٦٠,٣٦١,٢٦
ابن أبي شه	٢٨٤,٨٨,٦٠/٩	٣٧٢,٣٧٢/٢	٣٧٢,٣٧٢/٢
ابن أبي خاتم المزروعي	١٤٦/٤	ابراهيم الكرخي	١٧٢/٣
ابن أبي قرة	٢٥٢/٦	ابراهيم كفعي	٤٨/٣
ابن أبي كعبه	١٢٦/٣	ابراهيم النخعى	٢٥٦/٢
ابن أبي نجران	١٠٠/٣	البغى	١٢٢/٧
ابن أبي بقور	١٤٦	بليس (بإنگريز: الشيطان)	١٤٠,١٤٠,١٤٠,١٤٠/٩
ابن أبي بقور	١٨,٢٢,٧,٣٩٢,٢٧٨/٥	٢٢٤,٢٦٨,٣٦٦,٢٦٨/٧	٢٢٤,٢٦٨,٣٦٦,٢٦٨/٧
ابن اثير	١٠٢/٤	٢٤٤/٩	٢٤٤/٩
ابن ادريس	٢١٤/٥	٢٧٨/١٠	٢٧٨/١٠
ابن اذينة	٤٤/٢	ابن أبي الشاج	٢٦٨/٨
ابن أسباط	٦٨/٧	ابن أبي حسنة	١٧٦/٢
ابن إسحاق	١٥٠/٧	ابن أبي حمزة السواني	١٧٦/٢
ابن اعمى	٩٥/٥	ابن أبي جند القشى	٢٢٢/٢
ابن الياس	٣٥٠/٦	ابن أبي حاتم	٢٩٧/٦
ابن يابويه	١٨٦/٩	ابن أبي الحدين	٢٧١/٢
ابن باذلة	٩٤/٥	ابن أبي حمزه	٣٧٠/٨
ابن بكير	٤٦/٩	ابن أبي الدنيا	٤٦/٨
ابن بلال	١٠١/٤	ابن أبي ذئب	٢١٤/٨
ابن بند	٢٥٠/٣	ابن أبي زينب	٤١٦/٧
ابن التكوان	١٣٦/٢	ابن أبي سعيد مكارى	٥٣/٣
ابن تومرت	٣٧/٤	ابن أبي سلطة	٤١٠/٤
ابن تيمية	٧٩/٤	ابن أبي شيبة كوفي	١٠٤/٨
ابن جعفر قيم	١٠١/٥	٢٧٨/١٠	٢٧٨/١٠

ابن زيد	٢٩١، ٢٧٦/٩، ٨٤/٢	ابن جنيد	٢٨٢/١٠
ابن سابور	٢٢٠/٨	ابن حوزي	٣٥٤، ٣٥٣، ٣٤٩/١
ابن سراح	٥٣/٣	ابن جبان	٧٩/١
ابن سعد	١٨/٤	ابن حجر عسقلاني	٣٥١، ٣٤٩، ٣١٢، ٨٢، ٧٧/١
ابن سلام	٢٥٦/٧		١٧٧/٩: ٣٥٥، ٣٥٢
ابن سعادة	٢١٤/٩	ابن حجر هشتي	٥٧/١، ٥٧، ٨٢، ٨٣، ٨٠، ١٧٤، ١٦٧/٨: ٤٢/٣
ابن سان	١٠٧/٨: ٢٢/٢		٢٧٢/١٠، ١٧٤، ١٦٧/٨: ٤٢/٣
ابن شذوب	٣٦٨/٩	ابن حجيرة	٢٧٨/٧
ابن شهاب	٤٠٤، ٣٥١، ٦٧/٩: ٥٦/٦	ابن حزز	٨٤/٥
ابن شهرآشوب	٦١٦	ابن حساد	٦٢/٦، ٦٢/٧: ٤٥٧، ٤٢٠، ٤١٠، ٤١٩/٨: ٤٥٧، ٤٢٠/٧
ابن صباح مالکي	٦٢/٤، ٨٠/١		٢٥٦
ابن صباح مصرى	٩٢/١	ابن حمید الزافعى	٣٥٨/٢، ٣٩٤/١، ٣٤٨/٨: ٣٥٨/٢، ٣٩٤/١
ابن صدقة	٢٣٤/٩		٣٠٠، ٢٨٠
ابن طلحة الجحدري	٣٣٢، ١٤٤/٧	ابن حميدة	١٢٨/٢
ابن طولون	٢٨٢/١١	ابن حوشب	٢٨/٤
ابن عامر	٣٩٨، ٣٩٧/٤	ابن خال	٩٥/٥
ابن عباس	٦٧، ٦٣/٥	ابن خصيب	٦٧، ٦٣/٥
ابن خلدون	٦٤، ١٤٥، ١٤٢/٣: ١٥٩، ١٥٢، ٨٤/١	ابن خلدون	٦٧، ٦٣/٥
	٢٢/٤، ٢٢٩، ١٥١، ١٣٥/٣: ٨٦، ٨٤، ٧٨/٢		٢٨٨/١٠، ٣٧
	٣٧٦، ٣٧٤، ٣٦٨، ٣٦٦، ٣٩٧، ٣٩٦، ٣٩٧، ٣٩٥، ٣٩٤، ٣٩٣، ٣٩٢/٥: ٥٢، ٢٥	ابن خلکان	٩٢/١
	٢٢/٤، ٢٢٩، ١٥١، ١٣٥/٣: ٨٦، ٨٤، ٧٨/٢	ابن خلیفة	٥٢/٦
	٢٢/٤، ٢٢٨، ٢٢٧/٧: ٣٩٨	ابن خولة	٢٤/١٠
	٢٩٤، ٢٩١، ٢٨٤، ٢٨٨	ابن داود	١٦٠، ١٠٧، ١٥٨، ١٥٦/٤
ابن عبدون	٤٩٣/٤	ابن ذی	١٦٠، ١٠٧
ابن عربى	٤٨١/١٠: ٥٤/٤	ابن رثاب	٤٩٦/٢
ابن عاسکر	٣٤/٤	ابن الزاری الجلني	٢٩٨/٨
ابن علیة	٤٩٨/١	ابن راوندی	٣٠٢/٣
ابن عداد حنبلی	٥٥/٤	بن زیسر	٤٤/٤
ابن عمر	٢٤/٢	بن زارای على بن يحيى	١٠٨، ١٠٧/٥
ابن عمر	٢٣٩/٣		١٤٦/٦، ٢٧٩/٣
ابن عمرة	١٤٦/٧		ابن زهرة
ابن عور	٢٣٢/٦		

ابن عياش	٢٨٨/٤	٦٦/٢٣١٢، ٣١٢، ٣١٨، ٣١٢، ٣١٠، ٧٧
ابن مارديه	٩٢، ٩٢	١٣٦، ٩٢، ٨٦
ابن مسعود	٩٣	ابن عستة
ابن مكأن	٩٤	٢٤٨/٩
ابن العتب	٣٥٠/٩	ابن غصاري ٩٦
ابن المعرى	٤٠٤/٤	ابن فضال نيلبورى ٩٥/٣
ابن مقابل	٣٢٨/٥	ابن فرات ١٠٤/٤
ابن منادى	١١٠، ٦٨، ٦٢/٦	ابن الفرس ٤٤/٤
ابن ناديه	١١٥/٥	ابن فضال ٢٢٥/٥، ٢٤٨/٣، ٢٩٦، ٥٨، ٥٨، ٢٨/٢
ابن نصر	٢٧٢، ٣٧، ٩١٢٧/١	٤٠٢، ٢١٦، ٢١٤، ١٧٢/٧، ٣٥٤، ٣٥
ابن نوح	١٥٨/٤	ابن فضل ٢٨٠/٩، ٢٨٤/٢
	٤٢٦، ٣٨٨	٢٨٠، ٣١٦/٤
ابن وئلة	٢٨٤/١	ابن قونويم ٣٧٠، ٣١٦/٤
ابن ونيد	٨٩/٤	ابن قيم جوزيه ٣٥، ٢٣/٩، ٨٢، ٨٠/١
ابن وهب	٢٥٨/٧	ابن كثير دمشقي ٢٥٩/١١، ٥١، ٤٩/٤، ٦٦/٣
ابن هشام	١٠٠/٥	٥٦/١
ابن هلال	١٥٤، ١٥٤، ١٥٢، ١٥١/٤	ابن قط ٣٤/٤
ابن هشام	٤٠، ٤/٧، ١٠٠، ٩٩/٤، ١٧٠/٢	ابن قونويم ٣٧٠، ٣١٦/٤
أبو أحد بن إبراهيم	٣٦٤/٣	ابن فضل ٢٨٠، ٣١٦/٤
أبو أحمد درانوه الأبرص	٣٩٠/٣	ابن فهم جوزيه ٣٥، ٢٣/٩، ٨٢، ٨٠/١
أبو أحمد المنافق	٢٧٥/٣	ابن كثير دمشقي ٢٥٩/١١، ٥١، ٤٩/٤، ٦٦/٣
أبو الأحوص	٣٣٠/٥	٢٨٢، ٢٨١/١٠، ٣٥٣/٩، ٤٦
أبو إدريس	١٩٢/٩	ابن كرد ٣٤٨/٨
أبو الأذيان	٢٧٤، ٣١٦/٢	ابن كمال باش حنفى ٢٦٤/١٠
أبو اسامة	٢٢٨/١	ابن لوكا ٣٨٠/٨
	٣٥.	ابن نعيمة ٢٨٦/٧، ١٠٠/٦، ٣٨٢/٥، ٣٠٧/٣، ٢٢٤، ١٢/٩، ٢٩٤، ٢٥٤، ٢٥٢
أبو إسحاق	٢٢٨/١	ابن مجاه ١٢٠/٩، ٣٦٧/٨، ٧٧/١
أبو إسحاق الشبلاء	٢٦٠، ٣٣/٥، ١٦٧، ١٢٨/٢	ابن المبارك ٢٩٨/٥
أبو إسحاق بن بدر	٣٦٦/٩	ابن محظوب ١٨٠، ١٢٦/٣، ٧٦/٢، ٣٩٤، ٣٩٠/١
أبو إسحاق التنفي	٢٩٤/٤	١٨٠، ١٢٦، ١٦٩٦، ١٥/٥، ٣٦٠، ٧٨، ٧٨، ١٢٠، ١٢٣، ١٨٨

أبو الحسن الشيباني	١٩٦/٣:١٦٦/٢
أبو الحسان الهمداني	١١٢/٧:١٩٨/٣
أبوأسامة الترجي	٥٢/٦:٦٦/٧
أبوالأخت الصنعاني	٨/٩
أبوامة	٢٧٤/٧:٣٦٢/٢
أبواسمه الباهنی	٤٠٤,٣٤٦,٣٥٤/٩:٢١٤/٨
أبومات الشباني	٣٩٨/٥
أبوانس محمود السکی	٢٩٢/١٠
أبوأنوب	٢٩٢/٨
أبوأنوب الأنصاري	١٨٠/٢:٣٠٤/١
أبوأنوب الخداونی	٢٠٨/٨
أبوأنوب الغزال	٣٤٦/٣:١١٤,١١٦/٣
أبوأنوب خلاد	٧٢/٧:٣٦٤/٥:١٩٤,١٩٥/٧
أبوأنوب خلف	١٣٠/٢
أبوأنجاشی	١٨٢,١٦٦/٨:٢٩٦
أبوأنجاشی عشاش	٢٥٠/١
أبوبدر بوسف شاقعی	٢٦٥/١٠
أبوبرد انحرمی	٢٨٢,٣٥٠/٩
أبوبصر	٢٦٦,٢٦٤,٢٢٤,٢٢٢,٢١٤,٢٠٨/١
أبوبکر الخطیب	٩٤,٧٤,٢٢,٢٠٢,٢٩٦,٢٩٠,٢٨٤,٣٧,
أبوبکر الدراخ	١٢٤,١٤٢,١٤٤,١٤٨,١٤٦,١٤٥,١٤٠,
أبوبکر تغایی عطّار	٥٨,٦٨,١٤,٦٣:٣٨٦,٣٨٦,٣٥٤
أبوبکر الهمداني	٥٨,٥٦,٥٤,٥٣,٥٢,٥١,٥٠,٥٧
أبوبویة	٢٤٢,٢٤٠,٣٣٦,٣٢٤,٢١٣/٥:١٧٠
أبوتابت	٩٥/٥
أبوقتبلة الخشنی	٢٦٤,٢٠٢,١٩٦,١٢٨,٨٠:
أبوجحاف	٣٨٢,٣٨٠,٣٨٦,٣٨٥,٣٨٤,٣٨٣,
أبوجبینه	٥٧,٣٤,٣٣,٣٣,٣٣,٣٣,٣٣,٣٣,
أبوجعفر الأحوال	١١٧,١٢٦,١٢٨,١٢٦,١٢٦,١٢٦,١٢٦,
أبوجعفر بن أبي العازم	٢٤٢,٢٥٠,٢٢٠,٢٠٤,٢٠٤,٢٠٤,
أبوجعفر بن حمدون الهمداني	٣٣٤,٣٣٢,٣٣٠,٣٣٨,٣٣٠,٣٣٢,٣٣٠

- سید ابوالحسن الرضا ٦٣/٣
 ابوالحسن سریندی ٢٤٤/٥
 ابوالحسن الشیعی ٢٥٠/١
 ابوالحسن المادرانی ٢٦٠/٤
 ابوالحسن مرندی ١٦٣/٨
 ابوالحسن الهدانی ٢٢٤/٤
 ابوالحسین ٢٣٨/٥
 ابوالحسین الأسدی ٢٤٤، ٣٣٨، ١٨٤/٤
 ابوالحسین بن أبي البطل الکاتب ٦٣، ١٠٢، ٨٠١/٥
 ٣٩٦، ٢٩٦
 ابوالحسین بن أبي جید القشی ١٧٧/٤
 ابوالحسین بن نتمان ٣٦٨/٣
 ابوالحسین خناظ ٣٠٢/٣
 ابوحنصیر ١٨٠/٩
 ابوحزم بطيشه ٤٤٤/٩
 ابوحزم ١٣٨٤، ٣٧٨، ٣٦٨، ٣٦٠، ٣٢٨، ٢١٤/١
 ٣٩٣، ٣٥٨، ٢٠٨، ١٥٦، ٢٤/٩
 سید ابوحزم الشمالي ١٤٦، ١٣٨، ٤٨/٢، ٢٢٠/١
 ١٨٢، ١٢٦، ١١١، ١٢٦، ١٢٤
 ٣٣٦، ٣١٦/٥، ٢٣٦، ٢٠٠، ١٩٦، ١٨٨، ١٨٤
 ٧/٧، ٣٢٨، ٣٢٤، ٣٢٠، ٣٢٨، ٣٢٤، ٢١٤، ٢١٠، ١٨٦، ١٥٨
 ١٧٨، ٦٥/٨، ٣٩٠، ٢١٤، ٢١٠، ١٨٠، ١٥٨
 ٣٨٤، ٣٥٠، ٨٨، ٤٦، ٣٦/٩، ٢٢٨، ١٨٠
 ٢٤٨/١٠
 أبوحنفة ٢٤٨/١٠
 أبوحنان التميمي ٢٨٢، ٢٧٧، ٢٦٨/١
 أبوحتون ٢٣٧/١٠
 أبو خالد القنطاط ٣٧٤، ٢٨٤/٨، ١٥٠/٧
 أبو خالد الکابلی ١١١، ١٩٤، ١١٢
 ٣٥٨، ٣٤٤، ٣٣٨، ٣٣٦/٥، ٢٣٦، ١٩٤
 ٢٨٢، ٢٥٤، ٢٢٦، ١٠/٨، ٢٢٤/٧، ٣٥٠، ١٠/٦
 أبو جعفر رفاء (ارفوگر) ٩٥/٥
 أبو جعفر زرجی ٢٦٠/٣
 أبو جعفر (امصیح حرم) ١٤١/٥
 أبو جعفر المرزوqi ٤٠٨/٤
 أبو جعفر مسخر ١١٩/٥
 أبو جعفر منصور ٢٩، ٢٨/٤
 أبو جعفر الوراق ٣١٢/٧
 أبو جعفر الهمدانی ٢٨/٩، ٢١٠/٨، ٤١/٥
 أبو جمعة ٣٩٦/٥
 أبو جمیة ٣٢٨/٩، ١٤٦/٨، ٢١٤/٧
 أبو جهل ١٣٦/٣
 أبو جند ٢٠٤/٢
 أبو حبیش الھروی ٣٧٨/٨، ١٤٠/٢
 أبو الحجایق ٣٢٦/٩
 أبو حرب بعلی مبرقع ٤٣٦/٧
 أبو الحسن بن بیهی ٢٣٦/٦
 أبو الحسن ٩٤/٥، ٤٢٢/٤
 أبو الحسن ابن غرات وزیر ٢٩٥/٣
 أبو الحسن الأسدی ٣٦٢/٤
 أبو الحسن اشعری ٢٠٣/٣
 سید أبوالحسن اصفهانی ٢٥٢، ١٧/٥
 أبوالحسن بن أبي القطب ٣٩٢/٣
 أبوالحسن بن سعد المالکی العربي ٣٣٨/١
 أبوالحسن بن داود ٢٢٠/٤
 أبوالحسن بن طفر ٣٨٢/٣
 أبوالحسن بن فرات کوفی ٢٩٩/٣
 أبوالحسن بن کبراء النوبختی ٣٩٠، ٣٥٨/٣
 سید أبوالحسن حسینی قزوینی ٢٨٧/١٠
 أبوالحسن خسرو ٧٧/١
 أبوالحسن الزیعی المالکی ٣٥٤/٩

أبو خالد الكلبي	٢٥٣، ٦٠، ٩، ٣٧٤
أبو خديجة الجلال	٢٠٠/٨:٣٥٨/٢
	١٥٥، ٧٨/٩، ٢٨/٨:٢٣٠، ٧
	٣٧١، ١٥٢
أبو الغليل	٤٥٦/٨:٨٢/٧
أبو خيمه	١٧٢/٩
أبي داود	٩٦، ٤٧/٨:١٦٨، ١٦٧/٢:٤٨٩، ٧٨/١
أبو داود الحنفي	١٦٤/٢
أبو داود الشعاع	٣٥٨/٨
أبودجاهة الأنصاري	٣٦٩، ٣٦١، ٢٢٢، ٢٨/٨
أبو ذئن الفماري	٤٧٦/٧:٢٠٤، ٢٩٠/١
أبو زريع الزهراني	٢٢٦/١
أبو زريع الشامي	٣٣٦/٩، ٤٥٠/٨
أبورجاء شاه جهابورى	٩٦/٥:٥٨/٤
أبورجاء مصرى	٤٠٤/٤
أبوروجان فروة بن الفرج	٨٤/٨
أبورومان	٨٨، ٨٦/٧
	/٨:٢٠٨، ٢٠٦، ١٥٤، ١١٨، ٨٨، ٨٦/٧
	٢٥٤، ٢٥٢
أبو الزاهريه	٢٥٤/٧
أبو الزبير	١٢/٩
أبو زرعة	٣٣٢، ١٦٦/٧
أبو زكرييا	١٢٨/٢
أبو الرزند	٣٥٠، ٣٠، ٨/٩:٣٢٨/٧
أبو سعيد	١١٢/٨:٢٦٠، ٢٧٠/٢:٣٧٨، ٣٧٢، ٢٧٠/١
أبو سعد الأدقى	٢٦٠/٧
أبو سعيد الحصري	٢٩٤/٧
أبو سعيد جنابي	٢٩٤/٣
أبو سعيد الخدرى	٢٠٤، ٣٠٠، ٢٨٦، ٢٧٢، ٢٧٠/١
	٢٨٤، ١٤، ١٢٦، ١٢٤، ١٢٢، ٢٧٤/٢:٣٧٤، ٣١٢
أبو سعيد الخطابي	٣٣٦، ٣٣٢، ٣٣٤، ١٦٤، ١٦٢، ١٦٠، ١٥٨، ١٥٧
أبو الصديق الناجي	٣٧٦، ٣٧٢، ٣٧٠، ٣٧٨
أبو الصديق الناجي	٣٣٦، ١٦٧/٩

أبو عبد الله الخرساني	٢٢٠/٨	٢٠٤/٨	أبو الصلت الهروي
أبو عبد الله (راوى)	١٩٤، ٢٨/٥	٤٠٢/٩	أبو طائب
أبو عبد الله الزعراوي	٤٠٢/٩	٣٦٢/٦	ميرزا أبو طائب
أبو عبد الله شيعي	٤٠، ٢٨/٤	٣٧٢/٣	أبو طالب بن عبد المطلب
أبو عبد الله الصالحي	١٦٤/٤، ٣٠٢/٢	١٢٣/٥	أبو طاهر برسى
أبو عبد الله العاصمى	٣٦٨/١	١١٠، ١٠٩/٥	أبو طاهر زراري
أبو عبد الله كندي	٩٣/٥	٢٩٥، ٢٩٤/٣	أبو ظاهر سيمان
أبو عبد الله المقطري	٢٢٢، ٢٠٤/٢	٨٥، ٨٤/٥	أبو الطيب
أبو عبد الله المهدى	٢٧٩/٣	١٧٤/٩	أبو عامر التحوى
أبو عبد الله المؤمن	١٨٦/٣	٣٢٨/٣	أبو اغثاس
أبو عبد الرحمن	٢٢/٢، ٣٧٢/١	٣٢٤/٣	أبو الحسان الحميرى
أبو عبد الله مولى العباس	٢٨٨، ٢٨٦/١	٣٤٤/٤	أبو العباس الكوفى
أبو عبيدة	٣٨٨/٩، ٤٨/٦	٢٨٩، ٢٨٨/٣	أبو العباس المؤمن
أبو عبيدة بن الجراح	٣٩٦/٥	٣٦٤، ٢٦١/٣	أبو عبد الله الباطلاني
أبو عبيدة بن محمد بن عمار	٢٥٦/٢	٤٢٠، ٢٠٨/٨	أبو عبد الله البرقى
أبو عبيدة التداد	١٨٢/٩	٣٧٨، ٣٧٦/٤، ٢٦٦/٣	أبو عبد الله البروفرى
أبو عبيدة العداء	٣٨٦/٩، ١٦/٢	١٥١/٥	أبو عبد الله بلخى
أبو عثمان	٩٦/٨، ٨٨/٧	٤١٤/٤	أبو عبد الله بن حمدون الهمدانى
أبو عطا	٤١/٦	١٦٦/٧	أبو عبد الله بن رززن
أبو العلاء همدانى	٢٥٢/١٠	٣٢٨/٤، ٣٧٦/٣	أبو عبد الله بن سورة الفتى
أبو عنى	٤٣، ٢٨، ١١/٥، ٣٢٤/٣	٩٦/٥، ٣٣٠/٤	أبو عبد الله بن صالح
أبو على اسدى	٩٣/٥	٣٧٨/٨١٤٠/٢	أبو عبد الله بن عبد الرزاق
أبو على الأنسى	٢٢٦/٩، ٣٥٨/١	٣٩٢/٣	أبو عبد الله بن غالب
أبو على بليس	٣٤٨/٦	٩٣/٥	أبو عبد الله بن فروخ
أبو على الجعلي	١٩٢/٣	٢٦٤، ٢٦١/٣	أبو عبد الله بن محمد الكتاب
أبو على بن أبي جيد النقى	٣٤٦/٣	١٤٠، ١٣٨/٢	أبو عبد الله الجدلى
أبو على بن أبي الحسين الأسدى	٢٧٤/٤	١٢٨/٤	أبو عبد الله جعفر (دوربستى)
أبو على بن جحدر	٤١٨، ٤١٤، ٤١٢/٤	٩٣/٥	أبو عبد الله جنيدى
أبو على بن راشد	٢٦١، ٢٥٢، ٢٥٠/٣، ٢٢٦/١	٢٤٦/٣	أبو عبد الله حائزى
أبو على بن مصهر	٩٦، ١٤/٥	١٣٠/٢	أبو عبد الله الحاكم

أبو القاسم بن أبي حنة	١٤٢/٩	أبو علي بن هنام بن سهل	١٧٢٢، ٤٩/٣، ٢٢٤/١
أبو القاسم بن الأزهر	٢٨٢/٣	أبو على جابي معترى	٢٠٢، ٣٠٢/٣
أبو القاسم بن ديس	٩٢/٥	أبو على الخيزرانى	٢٤٢، ١٧٠/٢
أبو القاسم خان	١٦٤/٥	أبو على الرزاز	٢٤٤/٥
أبو القاسم الشحامى	٢٩٨/١	أبو على الشهري بارى	٢٦٠/٨، ٣٠٦/٧
أبو القاسم الشرتاني	٣٩٢/٨	أبو على العتبى	٤٠٤/٤
سيد أبو القاسم قوام	١٦٣/٥	أبو على الشهادى	٩٨، ٩٦/٨، ٢٤٢، ٢٤٠/٧
أبو القاسم فهم الممالك	١٦٤/٨	أبو عمار	١٠٦/٣
أبو قبيل	٦٩/٦	أبو عمر	٢٣٠، ٣٢٤/٩
١٥٤، ١١٨، ٩٢، ٨٨، ٨٦/٧		أبو عمران	٢٤٠/٨
١٥٤، ١١٨، ٩٢، ٨٨، ٨٦/٨		أبو عمر بن مهدى	٢٩٦/١
٢٥٤، ٢٥٢/٨، ٢٠٨		أبو عمرو	٩٤/٨، ١٢٧/٤، ٢٣٨، ٢٧٠/٢
أبو قدامة نصارى	٢٠٥/١	أبو عمرو جنحظ	٣٠٢/٣
أبو قلابة	٢٥٢/٨، ٥٢، ٥٢/٦	أبو عمرو حذاء	٢٦٧/٣
أبو كريب	٣٧٢/١	أبو عمرو دانى	٨٠/١
أبو كھمس	٢٤٦/٧، ٢٦٩/٤	أبو عمرو الكشى	١٦٢/٣، ١٧٤/٢
أبو لبلابة بن منذر	٢٤٨/٨	أبو العسیر سفیانی	٣٤، ٣٣/٤
أبو لهب	٢٨/٣	أبو العوام الفزانى	٢٥٦/٨، ٨٢/٧
أبو ليلى نصارى	٣٠٥/١	أبو عوانة	٢٨٢/١
أبو مالك	٢٩١/٩	أبو عسکر بن موسى	٣٦٦/٩
أبو محمد الأنصارى	٢٦٦/١	أبو غانم الخادم	٢٢٢، ٩، ٤٠٤/٤، ٢٨٨، ٢٧٦/٢
أبو محمد بن خير ويه الشترى	٣١٦/٢	أبو الفضل اسلامى	٢٩٩/١٠
أبو محمد بن عبد الله بن يزيد بن معاوية بن ابي		أبو النضل الباقي	٢٤٢/٨
سفان	٢٤/٤	سند أبو الفضل برقمى نهى	٢٨٧/١٠
أبو محمد بن وجناه	٩٦/٥	میرزا أبو الفضل گپایگانی	١٦٦/٩
أبو محمد بن هارون	٩٥/٥	أبو القاسم	٢٣٤، ٢٣٠، ٢٢٢/٤، ٣٥٨/١
أبو محمد التملکیری	١٥٢، ١٤٤/٤	أبو القاسم بلخی	٢٠٢/٣
أبو محمد الحسن التبریعی	١٦٠/٤	أبو القاسم بن أبي حلب	٩٣/٥، ٤٠٦، ٣٣٦/٤
أبو محمد دلعلی	١١٣/٥		
أبو محمد اشروعی	١٧٠/٤		
أبو محمد عبد انکرم	٢٩٤/٢		
أبو محمد عربی بن مسافر العبادی	٣٧٦/٦		

- أبو نعيم انصارى ٤٥/٥
 أبو نعيم الحافظ ٩٤/٧
 أبو وائل ١١٩/٩، ٢٠٦، ٩٢/٨، ٣٦٤، ٢٩٤/٢
 أبو وائل ١٩٢
 أبو واصل ٣٧٢، ١٤٤/٩
 أبو زور ١٧٦/٧
 أبو الوفاء الشيرازى ٢٥٠، ٣٤٨/٦
 أبو ولاد ٢٠٢، ٣٠١/٤
 أبو هارون ٣٧٢، ٣٣٤، ٨٨/٩، ٩٧، ١٤/٥
 أبو هارون بن موسى بن أحمد ٣١٦/٩
 أبو هارون العبدى ١٦/٩
 أبو هاشم ١٥٤/٩
 أبو هاشم الجعفرى
 أبو هذيل علاف ٣٠٢/٣
 أبو هراس الباهلى ١٨٦/٣، ١٢٨/٢
 أبو هريرة ١٤، ١١٨، ٨٠، ٣٤/٢، ١٣٣-٢، ٣٠٥/١
 أبو هريرة ٨٤/٧، ٦٦، ٦٣، ٤١، ٥٦، ٥٢/٦، ٣٨٢/٥، ٢٠
 أبو هريرة ٢٧٨
 أبو الهيثم بن تهان ٢٠٥/١
 أبو هيثم ديناري ٤١/٥
 أبو هيجا ٣٧٩/٣
 أبو بحبي بن عبد الله بن يكير ٩٦/٧
 أبو بحوى السام التلمسى ١٨٠/٨
 أبو السبع عيسى بن الترى ٢٨/٢
 أبو بعلى موصلى ٨٢/٧، ٧٩/١
 أبو القنان ٢٤/٨
 أبوالبيان ٢٥/٩، ٢٧٨، ١٩٨/٧
 أبو يوسف المقدسى ٤٣/٤، ٢٢٨/١، ٣٣٦/٩
 أبو يونس ٣٨٢/٥
 أبو محمد الفحام ١٩٦/٩
 أبو سعيد القاسم بن العلاء ٢١٢/٣
 أبو محمد المحنتى ٢٣٦/٩
 أبو محمد الوشائى ٦٨/٧
 أبو محفوظ لوط بن يحيى ٢٠٠/٣
 أبو المرهف ٣٧٠، ٣٦٨/٥
 أبو مررم الأنصارى ٢٠٠/٧، ٣٧٠، ٢١٠/٥
 أبو مرتضى ١٤٠/٩، ٣٥٠، ٩٢
 أبو المستهل ٨٨/٨
 أبو مسلم ٢٣٦/٩، ٤٥٣، ٦٦/٧، ٢٨/٤
 أبو مسلم خراسانى ٤٧، ٣٢، ٢٧/٤
 أبو المظفر بن التشىرى ٢٩٨/١
 أبو معاوية شبان ٢٥٦، ٢٢٤/٧، ٢١٢/٣، ٣٦٢/١
 أبو المغارب ٢٦٢/٨، ٢٠٤/٧، ٢٠١/٥، ١٥٦/٣
 أبو المعرة ٢٥٢، ٩٢/٧، ٣٩٦/٥
 أبو المقدم ٣٦٦/٤
 أبو المنجع الرقى ٢٩٢، ١٣٢، ١٣٠/٢
 أبو المناقب ١١٥/٥
 أبو منصور بن صالحان ١٠٢/٥
 أبو منصور محمد بن الفرج ٣٢٠/٣
 أبو موسى الأشعري ٣٥٠/٩، ٢٨٤، ٢٨٢، ٢٨٠/٧
 أبو النجم بدر ٦٨/٧
 أبو نصر ٣٠٨/٩
 أبو نصر طريف خادم ٩٧/٥
 أبو نصر طريف خادم ٩٧، ١٢/٥
 أبو سفرا ٣٩٨/١، ٣٩٨/٢، ١٢٦، ٢٩٢، ١٢٦، ٣٥٨، ٣١٦
 أبو سمع ٤٧، ٣٦٤، ١٧٤/٩، ١١٢/٨، ٣٦
 أبو نعيم ٢٢/٥

أحمد بن إسحاق بن سعد الأشعري القمي	١٧٨/٩:٢٨٨، ٣٤٤/٨١٣، ٥/١
٢٢٦، ٢٩٨، ٢٧٦، ٢٧٤، ١٦٤، ١٦٢ / ٢، ٢٣٤	٧٦، ٧٧/٤
٢٤٥، ١٤١، ١٥٠، ١٢٨، ٢٦ / ٣، ٣٨٢، ٣٥٦	٦٩/٤
٣٢٢، ٢٦١، ٢٥٧، ٢٥٣، ٣١٤، ٢٦٧، ٢٤٨	٨٨/١٠
١٨، ١٢/٥، ٤٢٠، ٣٦٤، ١٢٢، ١٢٧ / ٤، ٣٣٠	٤٤/٣:٨٥/١
٣٨٨، ٩٧، ٩٢، ٦١، ٦٠، ٥٨، ١٩، ١٨، ١٧	٤٧٨/١٠
٣٤٢، ٣٨١ / ٩:٦٧، ٣٩٠	٧١، ٧٠/٤
أحمد بن إسحاق رازى	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٠٥، ٢٦٧ / ٣	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن إسماعيل	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٨٨/٥	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن يلال بن داود الكتاب	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٢٨/٤، ٢٤٢ / ٢	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن يلایت الندوی (أبو الحسن)	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٧٨	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٤٠ / ٩:١١٦ / ٦	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر (أبو الحسن)	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٢٤ / ٩	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر بن سفيان البوزفري (أبو على)	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٦٠ / ٣	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر بن متى	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٦٢ / ٣	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر بن محمد بن محمد بن الخلال	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٨٤ / ٩	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن جعفر بن محمد السنادى	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٤٠، ٢٢٨ / ١٠	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن حاتم بن ماهوره	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٩٦ / ٣	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن اخراش الأسطاري	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٩٢ / ٥:٢٠٢، ١٦٦ / ٣	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٥٤ / ٩:٨٤ / ٢	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن بن أبيان	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٥٢، ١٤٢ / ٩	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن بن أبي صالح الشجاعي أبو	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
العناس	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٦٦ / ٤	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن بن إسحاق القمي	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٧٤ / ٢	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن بن علي بن فضال	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
١٨ / ٨:٢٢٢ / ١	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٣٤، ٢٩٦ / ١	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسنقطان (أبو على)	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٢٥٨ / ٩:٣٧٤ / ٥، ٣٧٢، ٣٦٢	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
أحمد بن الحسن الصاداراني	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٥٢، ٣٤٠، ٣٣٨ / ٤	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢
٣٤٢، ٣٤٨	٦٩٤/٥:٣٧٠، ٣٧٨/٢

- أحمد بن الحسن المنشي ١٧٦/٧، ١٣٠/٣، ٨٢/٤
 ، ٢٤٦، ٢٤٤، ١٩٦، ٢٠٢/٩، ٢٢٢/٨، ٤٠٢، ٢٤٦، ١٩٦
- أحمد بن زيد (ابو جعفر) ٢٦٢/٧
 ، ٢٣٨/٨، ٩٠/٧، ٧٢، ٤٠٦، ٨٠/٩، ٢٠٤، ٩٠/٨، ١٩٤، ٧٢
- أحمد بن زيد الدهان ٢٣٨/٨، ٩٠/٢
 ، ٢٥٢، ٢٢٨، ٢٢٨، ٢١٦، ٢١٤، ١٨٨
- أحمد بن سعيد ١٧٤/٧
 ، ٢٩٤/١
 ، ٢٣٤/٨
 ، ٩٨/٨
 ، ٣٠٨/٧
 ، ٢٢٤/١
 ، ٣٢٩/٩
 ، ١٧٨/٢
 ، ١٠٦، ١٥/٥، ٣٧٧/٣
 ، ٢٨/٨، ٢٣٠/٧، ٤٢/٢
 ، ٧٨/٩
 ، ١٥٠
- أحمد بن طاهر القمي ١٧٨/٢
 ، ٢٣٠/٧، ١٤٣/٣، ٢٢٦/٢، ٢١٠/٧، ١٤٣/٣، ٢٢٦/٢
 ، ١٢١/١٠، ١٢٩
 ، ١٤٦/٣
 ، ٥٦/٢
 ، ١٢٨/٩
 ، ١٩٦/٩
 ، ٦٢/٤
 ، ٨٤/٧
 ، ٥٦، ٤٩/٥
 ، ٢٩٨/١
 ، ٣٢٨/١
 ، ٢٩٢، ١٣٠/٢
 ، ٣٢٢/٩، ١٥٠/٢، ٣٢٣/١
 ، ٣٩٠/٥، ١٩٦، ١٤٦، ١١٨، ١٠٨/٣، ٣٠٠
- أحمد بن الحسين ١٥٦/٣
 ، ٢٧٨/٨، ٣٦٠/٥
 ، ٢٤٤/١١، ٢٧٤/٢
 ، ٢٨٤، ٢٦٤، ٢٦٠/٧
 ، ١٨٠/٨
- أحمد بن الحسين بن عبد الله بن مهران الآبي الأزدي
 (العروضي أبو العباس) ٢٢٤/١١، ٢٧٤/٢
 ، ٢٨٤، ٢٦٤، ٢٦٠/٧
 ، ١٨٠/٨
- أحمد بن الحسين التكري ٤٠٠/٧
 ، ٤١٨/٤
 ، ٨١/٥
 ، ٢٦٧، ٢٦٣/٣
 ، ٣٥٤/٨
 ، ٢٧٢، ٢٦٤/٤، ٧٩/١
 ، ١٢٠/٩، ٤٢٠
- أحمد بن خالد برقى ٣٠٥/٣
 ، ٣٩٤/٥
 ، ١٩٠/٥
 ، ٢٣٨/١١
 ، ٣٠٢/٦
 ، ١٥٨/٤، ٣٩٤/٣
 ، ٢٨٢، ٣٢٢/٩، ١٥٠/٢
 ، ٢٤١/١٠
 ، ٢٢٦/٢
 ، ٢٥٥/٨، ٤٠٤/٧
 ، ٢٦٠/٧
 ، ٣٠٠/١
 ، ٢١٤، ١٥٤، ١٤٢، ٧٤، ٥٤، ٤٨، ٢٢
- أحمد بن خالد الغالدي (ابو يزيد)
 ، ٢٣٨/١١
 ، ٢٣٨/١١
- أحمد بن خضر ذاك (أبو الفتح) ١٥٨/٤، ٣٩٤/٣
 ، ٢٨٢، ٣٢٢/٩، ١٥٠/٢
 ، ٢٤١/١٠
 ، ٢٢٦/٢
 ، ٢٥٥/٨، ٤٠٤/٧
 ، ٢٦٠/٧
 ، ٣٠٠/١
 ، ٢١٤، ١٥٤، ١٤٢، ٧٤، ٥٤، ٤٨، ٢٢
- أحمد بن داود بن سعيد فزارى جرجانى ٢٣٨/١١
- أحمد بن المتنى ٣٠٢/٦
- أحمد بن زكى (أبو الفتح) ١٥٨/٤، ٣٩٤/٣
 ، ٢٨٢، ٣٢٢/٩، ١٥٠/٢
 ، ٢٤١/١٠
 ، ٢٢٦/٢
 ، ٢٥٥/٨، ٤٠٤/٧
 ، ٢٦٠/٧
 ، ٣٠٠/١
 ، ٢١٤، ١٥٤، ١٤٢، ٧٤، ٥٤، ٤٨، ٢٢
- أحمد بن زيد بن جعفر الهمدانى ١/٣
 ، ٢٠٠، ٢٧٠، ٣٠٠/١
 ، ٣٩٠/٥، ١٩٦، ١٤٦، ١١٨، ١٠٨/٣، ٣٠٠

أحمد بن مائنداز ٢٨٨/٢ أحمد بن مثيل قمي ٢٦٧، ٢٥٤/٣ أحمد بن محمد ٢٢٢، ٢١٦، ٢١٤، ٢١٢، ٢-٦/١ أحمد بن محمد ١٨، ١٦، ١٤، ٨/٢، ٣٦٦، ٢٦٢، ٢٢٢، ٢٢٨ أحمد بن محمد ١٧٢، ١٦٤/٣: ٢٨٨، ٢٢٦، ١٥٠، ٨٤، ٥٨، ٥ أحمد بن محمد ٣٦٠، ٣٥٨، ٣٥٦، ٣٥٤/٥: ١٩٦، ١٨٢، ١٨٣ أحمد بن محمد ٣٣٤، ٣١٠، ٢٢٠، ١٦٢، ١٢٦/٧: ٣٩٢ أحمد بن محمد ٢٣٦، ٢١٠، ١٩٠، ١٤٦، ١٢٦، ٩٤، ٣٠/٨ أحمد بن محمد ٣٨٨، ٣٥٦، ٣٥٤، ٢٢٤، ٧٨/٩: ٢٤٠ أحمد بن محمد البرقى ٢٩٦/٢، ٤٠٤/١ أحمد بن محمد بن إبراهيم بن أبي الزجال البندادى (أبو عبد الله) ٣٧٢/١ أحمد بن محمد بن أبي ناثر (أبو علي) ٣٦٨، ١٢٠/٧ أحمد بن محمد ٦٢/٩: ٣٧٦، ٣٨٩، ١٩٢، ١٠٠/٨ أحمد بن محمد بن أبي نصر ١٥٨/٣: ١٢٠، ٢٨/٢ أحمد بن محمد ١٧٠، ١٣٨، ١٢٦/٧: ٣٧٦، ٣٥٤/٥: ١٦٠ أحمد بن محمد ٢٨٤/٩-٢٠-٨، ١-٨/٨: ٤٠٨، ٣٩٦، ٢٩٤، ٢٦- أحمد بن محمد بن أحمد أبو على جرجانى ٢٤٥/١٠ أحمد بن محمد بن إسحاق السعاعدى ١٠-٨، ٣٦/٣ أحمد بن محمد بن تربك الزهاوى (أبو الحسن) ١٣٠/٤ أحمد بن محمد بن جعفر الطائى الكوفى (أبو الخير) ٧/٧ أحمد بن محمد بن حبىشى ٢٦٤/١٠ أحمد بن محمد بن الحسين (أبو حامد) ٣٩٤/٥ أحمد بن محمد بن خالد البرقى ٣٦٨/٥: ١٠٢/٣ أحمد بن محمد بن زيد ١٤٢/٨: ٢٩٦/٧: ٨/٦، ٣٧- أحمد بن محمد بن زيد الزهري ٢٣٠/٧: ٣٦٨/١ أحمد بن محمد بن زيد الأزدي ٢٥٢/٩: ٣٥٨/١ أحمد بن محمد بن زيد الهمداني ٢٦٠/١	أحمد بن علي الأنصاري ٢٤/٩١، ٢٤/٨ أحمد بن علي البديلى ٨٠/٦، ١٤/٣، ٣٨٤/٢ أحمد بن علي بن أحمد الشجاشى الصنفري ٣٤٨/٦ أحمد بن علي بن خطيب ٢٤٤/١١ أحمد بن علي بن عباس بن نوح سيرافي ٢٥٠/١٠ أحمد بن علي بن عمر بن صالح عدوى ٢٧٦/١٠ أحمد بن علي بن كلثوم ٢٦/٣: ٣٥٦، ٢٧٦/٢ أحمد بن علي بن المشتى ١٧٢، ٣٨/٩ أحمد بن علي بن نوح أبو العباس السيرافي ٣٢٠/٣ أحمد بن علي العميرى ١٢٠/٤: ٣٩٤، ٢٦٠، ٣٥٦ أحمد بن علي النميرى ١٧٢/٩، ٢٣٨/١ أحمد بن علي الزاوى ٣٧٢، ٢٧٢، ٢٤٢، ٢٢٦/٢ أحمد بن عمر ١٣٤/٩: ١٢٠، ١٢١/٢ أحمد بن عمر بن زفر ٣٤٨/٨ أحمد بن عمر بن مسلم ٢٥٨/٨ أحمد بن عمر بن موسى الكاتب ٣٦٦/٢ أحمد بن عمر الحال ١٨٤/٣: ٥٠/٢ أحمد بن عمر الحلبي ٢٥٢/٨، ١٧٦/٧: ١٠/٤ أحمد بن عمر المخاط ٢٤٦/٨ أحمد بن عسى ٩٨/٨ أحمد بن عيسى بن زيد ١٥٢/٩ أحمد بن عيسى سينيلى ٢٤٥/١٠ أحمد بن عيسى المنوى ١٢٢/٢ أحمد بن عيسى الوشاء البندادى (أبو العباس) ١٧٨/٢ أحمد بن فهد حللى ٥٠/٤ أحمد بن فهد حللى (سكنى يه = رسول الله عليه = بسامير خدا) = النبي عليه = محمد عليه = ٦٧/١

أحمد بن محمد بن عيسى قمي	٤٢٨، ٣١٢، ٢٠٤، ٦١	أحمد بن محمد بن سعيد	٥٤، ٩٠، ٦٧، ١٦٤، ١٥٢، ٣
٢١٣٩٧، ٢٦٦، ٢٤٤، ٢٥٠، ٢٣٨، ٢٢٢		أحمد بن محمد بن سعيد بن عندة الكوفي	٢١، ٢٢٦، ١
١٢٤، ١٢٠، ٦٤، ٥٨، ٣٨، ٢٤، ٢٠، ١٠، ٨			٢٦، ٢٢، ٣٠، ٣٥٢، ٣٢، ٥، ٩٤
١٦٩٢، ١٨٨، ١٨٦، ١٨٢، ٩٨، ٣٢، ٣٥٤، ٣١٤، ٣١٦، ٢٠٤			١٣٤، ٣٧، ١٣٧، ١٣٥، ١٧٤، ١٦٠، ١٥٠، ١٢٠
٢١٣٩٤، ٣٦٨، ٢١٦، ٢١٤، ١٧٠، ١٢٠، ٦٨، ٣٥٤، ٣١٤، ٣١٦، ٢٠٤			٢٠٦، ٢٠٤، ٢٠٢، ٢٠٠، ١٩٨، ١٩٦، ١٩٥، ٢٠٨
١٦٩٢، ١٦٢، ١٧٨، ١٣٦، ١٠٠، ٩٦، ٢٢، ١٢، ٦			٣٦٤، ٢٦٤، ٢٦٠، ٢٤٦، ٢٦٤، ٢٠٨
٣٥٢، ٣٢٤، ٣٢٦، ٣٢٤، ٣٢٦، ٣٢٤، ٣٢٦			٣٩٠، ٣٨٢، ٣٨٠، ٣٧٦، ٣٦٦، ٣٦٤
١٨٤، ٧	أحمد بن محمد بن مسروق	١٨٤، ٣٩٦، ٣٩٤	١٨٠، ١٢٦، ١٠٠، ٨، ٣١٦، ٤٠٤
٨٤، ٨	أحمد بن محمد بن المنذر بن حيفر	٢٧٠، ٢٥٤، ٢٢٣، ٢٢٨، ٢٠٨، ١٩٢، ١٨٢	١٢٣، ٤٢، ٣٧٤، ٣٧٢، ٢٨٤
١٢٣، ٤	أحمد بن محمد بن نوح سراجي	٦٤٢، ٥٠، ٢٨، ٤٢، ٩، ٣٧٤، ٣٧٢، ٢٨٤	٦٤٢، ٥٠، ٢٨، ٤٢، ٩، ٣٧٤، ٣٧٢، ٢٨٤
٢٢٤، ٩	أحمد بن محمد بن هلال	٢٥٦، ٢٣٤، ٢٣٠، ٢١٠، ٢٠٨، ١٩١، ١٥٤، ٨٢	٢٥٦، ٢٣٤، ٢٣٠، ٢١٠، ٢٠٨، ١٩١، ١٥٤، ٨٢
٧٢، ٣	أحمد بن محمد بن يعيى ثباري	٣٨٤، ٣٢٨، ٣٢٠	
١٢٣، ١	أحمد بن محمد بن يعيى المطران	٦١، ٣٢٤، ٥، ٣٤٠	أحمد بن محمد بن سعيد الهمداني (أبو العباس) ٦١
٣٤٤، ٤، ٣٢٤، ٣٢٤، ٣٢٧، ٢٦٤، ٥٤، ٢٠			٣٢، ٨، ٣٢٤، ٥، ٣٤٠
٢٥٢، ٧	أحمد بن محمد بن يعقوب	٢٩٤، ٨	أحمد بن محمد بن سلمة العنزي ٢٩٤، ٨
٣٦٤، ١	أحمد بن محمد بن يوسف	٤٦٠، ٣	أحمد بن محمد بن سليمان رازى ٤٦٠، ٣
١٢٠، ٨	أحمد بن محمد بن يوسف (ابو إسحاق)	٦١، ٣٨٨، ٣٨٤، ٣٧٨، ٣١٦، ٤، ٣٤٨، ١٦٤، ٣٥٠	أحمد بن محمد بن الزرارى (أبو عمال) ٦١
٥٠، ٦	أحمد بن محمد حصينى	٦١، ٣٦	
٤٥، ٣٥٨، ٣٥٢، ٣٥٢، ٣٥٢	أحمد بن محمد الدينوري الشراح	٦١، ١٨٤، ٩	أحمد بن محمد بن خالد المكاب ٦١، ١٨٤، ٩
١٩٨، ٧، ٣٨٤			٣٢٤
٨، ٣	أحمد بن محمد النوضلى	٢٧٦، ٧	أحمد بن محمد بن عبد الله الجوهري ٢٧٦، ٧
١١٠، ٨، ٣٦٨، ٣٦٨، ١	أحمد بن محمد الهمداني الكوفي	١٨٢، ٧	أحمد بن محمد بن عبد الله ١٨٢، ٧
١٧٨، ٩		٣٥٠، ٢	أحمد بن محمد بن عثمان البغدادى (أبو بكر) ٣٥٠، ٢
٣٥٤، ٨	أحمد بن سلم بن سلم	١٦٨، ٦	١٦٨، ٦
٣٦، ٤	أحمد بن معاوية	٤٨، ٣	أحمد بن محمد بن عمار ٤٨، ٣
٨، ٩	أحمد بن المعلى الدمشقى الملاضى	٢٥٢، ١٠	أحمد بن محمد بن عمران ٢٥٢، ١٠
٢٩١، ٣	أحمد بن متذر	٣٨٤، ١٢٣، ٤	أحمد بن محمد بن عياش (أبو عبد الله) ٣٨٤، ١٢٣، ٤
٣٥٨، ٨	أحمد بن ملبح	٢٤٩، ١٠	أحمد بن محمد بن عياشى جوهري ٢٤٩، ١٠

أحمد بن المنذر	٣٥٨/٨
أحمد بن منصور بزرج	٢٦١/٣
أحمد بن موسى بن القراء	١٠٨/٣
أحمد بن مهران	١٩٤, ١٨٢/٣
أحمد بن ميمون ابن نعم	٢٣٨/١٠
أحمد بن المؤذب	٢٥٢/٨
أحمد بن نجدة الفرضي	٢٢٦/١
أحمد بن هارون بن عبد الله	٣٥٢/٨
أحمد بن هارون النافسي	٣٣٦/٣
أحمد بن هارون القاضي	٣٩٢/١
سید احمد بن سید هاشم بن سید حسن رشتی	
موسوی	١٤٦/٥
أحمد بن هلال	٨٩, ٨٨, ٨٧, ٨٦/٤: ٢٨٨, ١٤٤/٢
	١٩٢, ١٠٠/٨, ٤١٦, ٤١٤, ٢٤/٥: ١٥٤, ٩,
	٣٢٤, ٤٢, ١٨/٩: ٣٧٦, ٢٨٤, ٢١٤
أحمد بن هلال الصيرتی	١٢٠, ٧: ١٤٤, ٨٤/٤
	٣٦٨, ٢٦٢, ١٨٦
أحمد بن هلال التكرشی	١٦٦, ٢٨, ٢٦, ١٢, ١٠/٣
	١٦٠, ٤: ٢٢٢, ٣٢٤, ٣١٨, ٢٧٦, ١٩.
أحمد بن هودة بن أبي هريرة الباهلي (ابو سليمان)	٧:
	١٢٤, ١٢٨
	١٠٦/٨: ٤١٦, ٢٤٨, ١٩٦, ٧٨/٧: ٣٦٤,
	٤٠٦, ٤٠٢/٩: ٣٩٠, ٢٨٤, ٢٢٨
أحمد بن يحيى الأحول	١٩٨/٩
أحمد بن يحيى بن خالد بن حجاز	٣٠/٣
أحمد بن يحيى بن زکریا السلطان	١/١: ٢١٢/٤, ٣٦٢/٤
	٣٥٨/٩: ٣٧٤/٥
أحمد بن يحيى بن المعتز	٢٢٦/٩
أحمد بن على بن حناد	٣٦٤/٤
أحمد بن يوسف	٥٢/٦: ١٩٤/٣
أحمد بن يوسف بن يعقوب الجعفي	٩٤/٢, ٢٢٦/١
إدريس بن محمد بن حمدونی عراقی فارسی	
	٢٧٩
إدريس بن عبد الله حنفی	٢٧٦/٣
إدريس بن محمد بن إسماعیل	٣٥٠/٨
إدريس بن موسی	١٤٣/٥
إدريس بن قيس	٣٨٠, ٣١٨, ٣١٦/٨
إخفیف بن فرس	٤١٦/٩
إخفیف بن شیخ	٢٦٩/١٠
إحمدی میانجی	١٢٤/٤
احتفن بن فرس	
الاحتفن بن قيس	
الاخیوف روسی	
الأخوچ بن محمد بن اسماعیل	
إدريس بن موسی	٥٨, ٥٧/٣
إدريس بن عبد الله حنفی	
إدريس بن محمد بن حمدونی عراقی فارسی	/١٠

ادوارد براؤن	۱۵۳/۱	۳۰۰/۱۰، ۱۵۵
ادوارد سبد	۱۶۸/۱	۱۶۸/۱
اراکی	۴	۱۷۲، ۱۷۲/۵، ۲۲۲/۴
محقق اریلی	۲	۲۴۷/۱۰، ۱۴۴/۳، ۲۱۱
محقق زربیلی	۴	۲۱۲، ۲۱۰/۴
برطاء	۷	۴۱۹/۷
ارمای نبی	۱	۱۰۲/۱
ازدجاه بن الوابص	۸	۳۵۸/۸
الأنزری بن على	۱	۲۸۴/۱
أزهرا	۱	۳۲۲/۱
اسحاق بن حفص	۳	۴۷۲/۹، ۲۶۷
اسحاق الأحرى	۴	۲۵۴/۴
اسحاق بن إبراهيم الأزدي	۸	۲۵۶/۸
اسحاق بن إبراهيم حضيني	۳	۲۶۷/۳
اسحاق بن أبي إسرائيل	۹	۱۸۲/۹
اسحاق بن أبي فروة	۸	۲۲۰/۸
اسحاق بن اسماعيل نشابوری	۳	۹۳/۴، ۱۳۲۸/۳
اسحاق بن جریر	۲	۴۱۲/۵، ۶۰
اسحاق بن الجندید	۴	۳۲۴/۴
اسحاق بن الحسن انقرانی	۹	۴۸/۹
اسحاق بن رياح الصرى	۲	۳۲۴/۳، ۳۷۰
اسحاق بن سنان	۲	۱۰۶/۸، ۱۵۴/۳، ۱۲۶
اسحاق بن سوید	۱	۲۹۸/۱
اسحاق بن عبد الله بن أبي طنحة	۲	۳۶، ۳۴/۳، ۹۴
اسحاق بن عثمار الصيرفي	۱	۳/۲۳۲، ۲۲۲، ۲۱۶
اسحاق بن عيسى	۲	۳۱۸/۹، ۱۸۰/۸، ۷۸۸/۷، ۳۴۸/۵، ۱۲۶
اسحاق بن غالب	۲	۲۴/۲
اسحاق بن محمد الصيرفي	۳	۲۲۴/۸، ۱۰۴، ۳۶
اسحاق بن محمد الفروی	۵	۲۲۸/۵
اسحاق بن ابراهيم	۲	۱۸/۸، ۱۴۰/۲
اسحاق بن ابراهيم زبيدة	۲	۱۹، ۳۷۸
اسحاق بن ابراهيم الحلوانی	۱	۱۹، ۲۶
	۲۶۶	۲۶۶

اللهم اذد هلاكنا
امام زمان (ع) (بنگرید: محمد بن الحسن العسكري (ع)) =
حيث بن الحسن لهدي (ع) = صاحب الأمر (ع) =
صاحب الزمان (ع) = أيام صالح (ع) = امام عصر (ع)
ولئن عصري (ع) امام منظري (ع) امام مهدي (ع) -
القائد (ع) = المهدى (ع))
١٨٧، ٢٥، ١١١ / ١
٦٩، ٦٧، ٦٦، ٥٩، ٥٦، ٤٧ / ٣: ٣٣٤ / ٢: ١٩٠
١٤: ٣٠٨، ٢٤٣، ٢٣٠، ١٣٧، ٩٤، ٨٢، ٧٢، ٧١
١١، ٩ / ٥: ٦١، ٢٤٢، ٢٤١، ١٢٤، ١٢٣، ١١٨، ١١٧
٧٥، ٧٤، ٦٢، ٦١، ٥٨، ٥١، ٤٩، ٣٧، ٣٣، ٣٢
١٥٣، ١٤٦، ١٢٤، ١١٩، ١١٣، ١١٢، ١٠٣، ٩٣
١٩٢، ١٧٦، ١٧٥، ١٧٤، ١٧٣، ١٧٢، ١٧١، ١٧٠
١٢٦، ٢٣١، ٢١٢، ٢٠١، ١٩٩، ١٩٤
٢٣٤، ٢٣٣، ٢٣٢، ٢٣١، ٢٣٠، ٢٣٩
١٦: ٢٠١، ٢٩٧، ٢٩٥، ٢٧٦، ٢٧٠، ٢٦٩
٢٩٢، ٢٩١، ٢٨٨، ٢٨٧، ٢٨٦، ٢٨٥، ٢٨٤، ٢٣
٦١، ٧ / ٣: ٣٣٦، ٣٣٣، ٣٣٢، ٣٣١
١١٩ / ٩: ٨٠، ٧٧، ٧٦، ٦٥ / ٨: ٦٥٥، ٦٥٤
٢٩٩، ٢٩٨، ٢٩٧، ٢٩٦، ٢٩٥، ٢٩٤، ٢٩٣
٣٣٤، ٣٣٣، ٣٣٢، ٣٣١، ٣٣٠، ٣٣٩، ٣٣٨

امام زین العابدین بن علي (بنگرید: علی بن الحسن زین
 العابدین ۶۰) / ۲۰۳، ۲۰۹ / ۱۹۹، ۲۰۴، ۲۰۵
 ۸۰، ۸۲، ۸۴، ۸۵، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰ / ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹ / ۵۰
 ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴ / ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹ / ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸ / ۸۰
 ۴۲۸، ۴۲۹ / ۱۶۶ / ۵ / مام سدهی

أبي جعفر العري	٣٤٨، ٣٤٦، ٣٤٢ / ٣	أئم كلثوم بنت أبي جعفر العري
١٠٠، ٩٧ / ٤، ٢٥٨		
٢٢٨ / ٢		آدم موسى بن
٣٥٥ / ١		أبوهانى
٢٠٠٠		أمير اسحاق استرآبادى
١٣٧ / ٥، ٥٢ / ٣، ٢٢٣ / ٢		اسمر اسحاق استرآبادى
٥٧ / ٤		اسمر افة دادن جند
٢١٣ / ٥		اسمر ذو القفار كلبانگانى
٢١٠ / ٥		اسمر علام تفرشى
١٠٠ / ٤		اسمر كبير
٢٧٨ / ١٠		امير محمد ابراهيم بن محمد معصوم فزوينى
٦٣٣ / ١٠		امير المؤمنين زين العابدين اسكندرى: علي بن أبي طالب
١١٢، ١٠٤، ١٠٠، ٧٤، ٧٠، ٦ / ٧		- اسام
٢٨٨، ٢٤٨، ٢٤٦، ٢٣٦، ١٨٤، ١٧٨، ١٤٤		علي
١١، ٤٢٩، ٤١٩، ٤١٩، ٣٨٦، ٣٥٢، ٣٢٠، ٣١٤		
٣٦٨، ٣٦٦، ٣٦٢، ٣٠٠، ٢٢٨، ١٨٠، ٥٥، ٢١		
٦٢٢، ٩٨، ٧٦، ٤٨، ٢٢، ٢٢ / ٤، ٤، ٦، ٤، ٤		
٦١٢ / ٣، ٣٦٤، ٣٦٢، ٢٣٠، ٢١٠، ١٣٦، ١٣٢		
٦٢٢، ٤٢، ٤١ / ٥، ٤٠، ٢٣٥، ٢٠٢، ١٩٨		
٢٢٨، ٢١٤، ٢١١، ٢٠١، ١٩٣، ١٥١، ١٢٣		
١٦، ٤٠٠، ٣٧٢، ٣٦٠، ٣٥٤، ٣٢٤، ٢٤٥		
٧٨، ٣٢٨، ١٧٦، ١٧٦، ٧٦، ٥٧، ٥٥، ٤٤، ٤١، ٥٤، ٤٢		
٦٨، ٧٥، ٧٤، ٦٦، ٥٥، ٤٤، ٣٣، ٥٩، ٢٤، ١٨، ١٤		
٢٤٨، ١٥٥، ١٥١، ١٣٤، ١٢٢، ١٢٠، ١١٤، ٩٨		
٦٩، ٣٨٠، ٣٧٨، ٣٧٣، ٣٦١، ٢٢٦، ٢٢٢، ٢١٦		
٢٨٦، ٢٨٣، ٢٧٨، ٢٧٨، ٢٣٦، ١٩٢، ١٨		
٣٧٤، ٣٥٦، ٣٥٢، ٣٣٨، ٣٢٢، ٣١٨، ٣١٧		
٤٢٧، ٤١٨، ٤١٥، ٣٩٢، ٢٩٩، ٢٩٦، ٢٩٤		
٤٩٢، ٤٦١		
١٥٤ / ٧		امينة بن صفوان بن عبد الله بن صفوان
٢٢٤ / ٩		امنة بن علي

- محمد سحراني ٢١٩٧/٤، ٢٥٦، ٢٥٧، ٢٥٨، ٢٥٩
 سهام نهاد جراد ٢٦٠، ٢٦٢، ٢٦٣، ٢٦٤، ٢٦٦، ٢٧٠، ٢٧١، ٢٧٤
 بشامي ٢٧٦، ٢٧٧، ٢٧٨، ٢٧٩، ٢٨٠، ٢٨١، ٢٨٢، ٢٨٣
 سلطان بن علي (أبو علي) ٢٨٤، ٢٨٥، ٢٨٦، ٢٨٧، ٢٨٨
 سلطان بن مرة ٢٨٩، ٢٩٠، ٢٩١، ٢٩٢، ٢٩٣، ٢٩٤
 بشرين خوط الهمداني ٢٩٥، ٢٩٦، ٢٩٧، ٢٩٨، ٢٩٩
 بشرين سليمان النخاعي ٢٩٩، ٢٢٨، ٢٢٧، ٢٢٦
 بخاري ٢٣١، ٢٣٢، ٢٣٣، ٢٣٤، ٢٣٥، ٢٣٦، ٢٣٧، ٢٣٨، ٢٣٩، ٢٣٩، ٢٣٧، ٢٣٨، ٢٣٩
 بشرين نصر ٢٧٨/٧
 سند بعر العلوم ٢٣٥/٥، ٣٠٢/٤
 بشرين عيسى ٢٣٦، ٢٣٧، ٢٣٨، ٢٣٩، ٢٣٩، ٢٣٧، ٢٣٨، ٢٣٩
 بشرين عمر العضرمي ٢٣٩/٦
 بشرين غالب الأنصاري ٢٣٩/٧
 بشرين معاذ العقدي البصري ٢٣٩/٨
 بشرين المفضل ٢٣٩/٩
 بشرين أبي أراكة التميمي ٢٣٩/٩
 بشرين نهيك ٢٤٨/٩
 بشرين الكتابي ٢٤٦/٨
 بشرين كثير ٢٤٧/٣
 بشرين لونوزنگي ٢٤٣، ٨٠/٩
 بقرة ١٥٠/٧
 بقنة بن الويلد ١٣٠/٢
 بكار ١٨٠/٩
 بكار بن أبي بكر ٤٢/٩
 بكار بن أحمد ٢٧٤، ٢٩٢، ٢٩٤/٧، ٢١٢٤، ٩٤/٢
 برند ٢٧٤، ٣٢٢، ٨٨٢، ١٨٠/٩، ١١٠
 بكر بن الحار ٣٥٨/٨
 بكر بن سعد بن خالد ٣٥٦/٨
 بكر بن صالح ٣٥٧، ٣٥٨، ٣٨٤/١
 بكر بن عبد الله بن حبيب ٣٥٨/٣، ٣٦٢، ٣٦٣
 بروند نووس ٣٠٠/١١
 بروجردي ٣٠٦، ٢٩٩، ٢٩٢/٤
 برهان الدين ابراهيم بن محمد حنبلي ٢٦١/١٠
 بربد ٢٥٠، ٩١٩٦/٣
 بربد بن معاوية المعالي ١٦٧/١، ٢٦٢، ٢٠٦، ٢٠٤، ٨/٢
 بكر بن عبد الله بن عبد الواحد ١٤٨، ٢١٨/٩، ٢٦، ١٨/٨، ١٠
 بكر بن محمد الأزدي ٩٨/٨
 بريدة الانسلي ٩٦/٨

بکر بن اغیم	۱۲/۸، ۳۸۴/۴، ۳۸۶/۲
بکر بن مسار	۲۹۲/۱
بلانی	۹۷، ۹۲/۳، ۲۶۲/۴
بانکندر	۱۴۹/۱
بنامیر خداییه (بنگرد؛ احمد بن علی = رسول الله علیه السلام = انتی علیه السلام = محمد بن علی)	۱۰۷، ۱۹، ۱۸، ۷/۱
بنفس	۲۶۴/۹
بلیا	۴۱/۴
بلطفلاط	۱۵۱/۱
بلیل بن مالک بن سعد	۲۵۰/۸
بلیل بن وهاب بن هرمدبار	۲۵۰/۸
بن باز	۸۰، ۷۹، ۷۸/۴
بندر بن أحمد	۲۴۶/۸
بندر بن الخلیل العطار	۲۴۶/۸
سید بن محمد الحمری	۲۱۲/۹، ۲۲۶/۲
بوداسنی	۱۲۸/۱
بودای مهیانه	۱۲۸/۱
بود من زاده من شروان	۲۵۴/۸
بوصبری	۲۱۲/۱
شیخ البهائی	۱۰/۲۸۶، ۶۸/۳، ۲۵۶، ۴۸/۴
	۲۷۲، ۲۶۳/۱۱، ۳۴۳، ۳۲۰/۶
	۲۸۲، ۲۷۶
علاء الدین یهاری	۱۷۱/۸
شیخ بهاء الدین عاملی	۱۶۸/۸
بهاء الدین علی بن عبد الرحمن	۱۲۸/۸
سید بهاء الدین علی بن عبد الكریم بن عبد الحمید	۱۶۰، ۲۵۹/۱۰
نیلی	۲۵۷/۵
بهاء الدین	۲۰۲/۵
بهرام بن سرح	۲۴۸/۸
بهرام بن علی	۲۵۰/۸
بهلول بن مرزوق الشامی	۱۲۷/۹
بیهقی	۳۵۰/۱، ۳۵۰/۹، ۳۵۱، ۳۵۲/۹
باتریتیا کرونہ	۱۶۴/۱
برویز	۱۴۲/۱
پامیر خداییه	بنگرد؛ احمد بن علی = رسول الله علیه السلام = انتی علیه السلام = محمد بن علی
پیغمبر	۲۰، ۱۹، ۱۸، ۷/۱
پیغمبر	۵۷، ۵۵، ۵۰، ۴۲، ۲۵، ۲۴، ۲۲، ۲۱
پیغمبر	۸۸، ۸۶، ۸۴، ۷۸، ۷۳، ۷۲، ۶۴، ۶۲، ۶۱
پیغمبر	۵۸
پیغمبر	۲۵۹، ۲۵۸، ۱۹۸، ۱۹۴، ۱۸۷، ۱۵۲، ۹۱، ۸۹
پیغمبر	۳۱۷، ۳۰۴، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۵
پیغمبر	۳۱۸، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۵
پیغمبر	۳۲۶، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹
پیغمبر	۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹، ۳۲۹
پیغمبر	۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶
پیغمبر	۱۰، ۱۲، ۴۱، ۴۰، ۳۹، ۳۸، ۳۷، ۳۶، ۳۵
پیغمبر	۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۲۰۹، ۲۰۸، ۲۰۷
پیغمبر	۲۸۷، ۲۰۹، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶
پیغمبر	۷۸، ۵۸، ۵۷، ۵۶، ۴۴، ۴۲، ۳۹، ۳۸/۳، ۳۹۶
پیغمبر	۱۳۶، ۱۳۵، ۹۱، ۸۸، ۸۷، ۸۶، ۸۵، ۸۴، ۸۳، ۷۹
پیغمبر	۳۷، ۲۵، ۱۶/۴، ۲۳۷، ۲۲۹، ۲۲۱، ۲۲۰، ۲۱۹
پیغمبر	۲۵۶، ۴۳، ۴۲، ۴۰
پیغمبر	۲۰، ۲۰، ۱۲۱، ۱۰۰، ۶۷، ۶۶، ۶۵
پیغمبر	۲۷۴، ۲۷۳، ۲۷۲، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۶۹
پیغمبر	۵۶، ۵۵، ۵۴، ۵۳، ۵۲/۵، ۵۱، ۵۰، ۴۷، ۴۶، ۴۳
پیغمبر	۷۰، ۸۰، ۸۰، ۱۲۹، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶، ۱۲۵
پیغمبر	۴۴، ۴۱، ۴۰، ۳۵، ۳۴، ۳۲۶، ۳۰۹، ۲۱۶
پیغمبر	۱۴۵، ۱۴۵، ۱۴۵، ۱۴۵، ۱۴۵، ۱۴۵، ۱۴۵
پیغمبر	۴۱۹، ۴۱۵/۷، ۴۰۰، ۳۹۸، ۳۹۸، ۳۹۸، ۳۹۸
پیغمبر	۶۳، ۶۲، ۶۱، ۶۰، ۵۹، ۵۸، ۵۷، ۵۶، ۵۵
پیغمبر	۱۲۲، ۱۲۱، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۷، ۱۱۶، ۱۱۵
پیغمبر	۱۰۹، ۱۰۸، ۱۰۷، ۱۰۶، ۱۰۵
پیغمبر	۳۲۲/۷/۹، ۳۶۷، ۳۶۶، ۳۶۶، ۳۶۷
پیغمبر	۳۲۲، ۳۲۱، ۳۲۰، ۳۱۹، ۳۱۸
پیغمبر	۳۲۲، ۳۲۱، ۳۲۰، ۳۱۹، ۳۱۸

- جعفر بن أحمد ٤٠٢/٥:٣٨٤/٢
جعفر بن أحمد (أبوالحسن) ٢٩٠/٤
جعفر بن أحمد بن علي الحونسي الفقي ١٢٠/٨
جعفر بن أحمد بن متيل الفقي ٣٤٧، ٣٦٢، ٣٥٤/٣
جعفر بن متيل ٣٤٢، ٣٥٥
- جعفر بن أحمد التوييقي (أبوإبراهيم) ٣٦٤/٣
جعفر بن بشير البجلي ١٩٠/٧:٣٣٢/٥:٢٦٦/١
جعفر بن حسن ٤٠٤/٧
جعفر بن حسن بن عبد الكري姆 بوزنجي ٢٧٩/١٠
جعفر بن حلان ٣٥٨/٨
جعفر بن حمدان ٩٤/٥:٣٠٥، ٢٢٢/٤
جعفر بن ذكريّا ٢٥٨/٨
جعفر بن سعيد الأسدى ٢٩٢/٧
جعفر بن سعد الضرير ٣٥٦/٨
جعفر بن سليمان ٢٥٤، ١٤٧/٩:٣٦٢/١
جعفر بن سهيل صيقل ٢٩٧/٣
جعفر بن طرخان ٣٤٨/٨
جعفر بن عبد الله العنوي ٢٤٠/٩:٣٢/٨
جعفر بن عبد الرحمن ٣٥٢/٨
جعفر بن عبد الفقار ٢٦٧/٣
جعفر بن عقل ٤٤/٧
جعفر بن على ٢٠٧/٧:٣٧٤/٢
جعفر بن على ٩٧/٥:٣٤٨، ١٣٨، ١٣٢/٤
جعفر بن على بن الحسن من على بن عبد الله بن المخراة الكوفي ٦٢/٢
جعفر بن عون ٢٧٢/١
جعفر بن القاسم ٢٠٨/٩
جعفر بن قرم ٢٦٠/٨:٣٠٤/٧
جعفر بن مبشر ١٣٨/٢
- جعفر بن محبث ١١٢، ٩٨، ٦٨، ٢٢/٢:٢٢٤، ٦٨/١
جعفر بن محبث ٩١٣٧، ٨٨/٣:٣٢٤، ٢٢٦، ١٤٢
جعفر بن محبث ١٥٤، ١٣٦، ١٣٠، ٣٠٠، ٣١٢، ٣٦٢، ٣٨٨، ٦٨٠، ٢٠٤، ٢٠٣، ٢٩٢
جعفر بن محبث ٣٦٩/٩:٣٨٤، ٣٦٢، ٢٢٠، ٢٩٤، ٢٨٤
جعفر بن محبث ٣٩٣، ٣٩٨، ٣٩٦
جعفر بن محبث ١٣٨، ١٨٢، ٢١٢، ٢٢٦، ٢٢٢، ٢٢٣
جعفر بن محبث ٤٢، ٤٠، ٣٦/٩:٣٨٤، ٣٦٢، ٢٢٠، ٢٩٤، ٢٨٤
جعفر بن محبث ٣٩٣، ٣٧٨، ٣١٨، ٧٢، ٦٨، ٦٢، ٤٢، ٥٦، ٤٤
جعفر بن محبث ٧٨/١٠:٤٢٤
- جعفر بن نحمد ١٦٢، ١٠٤/٣:٢١٤، ٦٢/٢
جعفر بن على الشيباني ٥٤/٧
جعفر بن عبد الله ٢١٠/٦
جعفر بن مضم ٣٠٦/١
جعفر بن نمير ٢٥٤/٧
جعفر بن الرّبّت ٣٥٢/٨
جذة الحسن بن راشد ٢٦/٨
جرج بوش ١٨٠/١
جريدة نقديسي ١٤٨/١
الجريدة المأسورة سوار بن أبي حمير المقهي ٥٦/٧
جريبر بن دستمن بن سعد الکيساني ٣٤٦/٨
جريبر بن عبد الحميد ٢٨٠، ٢٧٢/١
الجريبرى ٢٦٤/٩:٢٠٢/٧
جريبرية ٣٠٢/٣
محدث جزائري ٣٢٢، ٣١١/٢
جعفر بن إبراهيم الْيَسَابُورِي ٤٠٢، ٤٠٠/٤
جعفر بن أبي طالب (اللطّار) ٣١، ١٢٨/٢:٢٩/١
١٦٧/٩:٣٠٩، ٢٧٧، ٢٠٨/٤:٣٩، ٣٨، ٣٦

- حضرت حسن عثیمی ۲۹۹/۱۰
حضرت خطیب عربانی ۷۷۲/۱۰
حضرت الرشائی ۳۶۴/۱
حضرت سعیانی ۲۸۷/۱۰
سید حضرت سیدان ۲۷۳، ۲۵۹/۵
حضرت شاهزاده ناق ۳۴۶/۸
حضرت کاشانی راعی ۶۲، ۶۲/۳
شیخ حضرت کاشتقطه ۱۴۹/۵
حضرت الکتاب ۱۱۸/۴، ۱۱۱، ۳۲۲، ۱۷۰/۲
حضرت جلال الدین زید پوری هندی ۲۸۰/۱۰
سید جلال الدین سیوطی ۱/۸، ۳۱۲، ۸۳، ۸۱، ۵۷/۱
جلال الدین حرام حنی ۵۱/۳
جلال الدین عبد الدین حرام حنی ۷۰/۳
سید جلال علوی تهرانی ۲۶۱/۵
جمال الدین علی بن عین بن طاوس ۱۴۸/۶
جمال الدین فرنزند قاری فتحی جعفر بن زهدی ۱۵
جعفر بن محمد الصقل ۹۶/۸
جعفر بن محمد الفرازی ۲۱۴/۸
جعفر بن محمد الكوفی ۲۸۰/۵
جعفر بن محمد الحداثی (ابو عبد الله) ۲۶۰/۳
جعفر بن معروف الکشی ۲۲۲/۵: ۴۲۰/۴
جعفر بن معروف کشی (ابو محمد) ۲۶۷، ۲۶۵/۳
جعفر بن یحیی ۱۵۶/۹

الحارث بن حصيرة	١٤٤/٢	جميل بن دراج	١٤٦/٨
٢٧٤، ٢٦٩/٩، ١٠		جميل بن عامر بن خالد	٢٤٨/٨
الحارث بن زياد	٢٠٨/٩	جندب بن حمر الخولاني	٥٢/٧
حارث بن سريح	٢٤/٤	الجند	٤٢٢/٤
الحارث بن سعيد	٢٣٤/٧	جواد بن بدر	٣٥٢/٨
حارث بن عيسى	٢٤/٤	سید جواد عاملی	٣٠٦، ٢٩٨، ٢٧٨، ٢٥٩، ٢٥٦/٤
الحارث بن فضيل الأنصاري	٣٢٨/٩	الحارث بن العبرة	٢٩١/٥
٤٢، ٤٦، ٤٤/٢، ٢٢٢، ٢٢٠/١		جواد على	٢٤٩/١٠
٣٤٨/٥، ١٣٢		جور موئي الخصيب	٣٤٦/٨
الحارث بن المغيرة البصري	٢٠٤، ١٨٢/٧	جون بن حرى مولى أبي ذئل الغناري	٥٠/٧
الحارث بن المغيرة التصري	١٨٨، ١٥٨، ١٠٢، ٩٦/٣	جويني	٨٠/١
الحارث بن ميسون	٣٥٦/٨	جهضي	٩٢/١
الحارث بن نهان	٤٠٨/٥	جهنم عنبي	٨٠، ٧٩، ٧٨، ٧٧/٤
الحارث بن زمدة	٢٩٤/٨، ٢٥٨/٧	جيمز دارستن	٣٠٠/١٠، ١٥٦/١
حارثة بن وهب	٣٥٠/٩	چنگیزخان	٤٥٣/٧
حازم بن حبيب	١١٦/٣	حاتم بن إسماعيل	٢٣٤/١
حافظ أبو عبد الله كنجي	٢٥٠/١٠	حافظ بن سعيد وشاه	٢٤، ٢٦٧، ٢٦١/٣، ٣١٦/٢
حافظ أبو عبد الله نعيم ابن حناد مروزى	٢٣١/١٠	حافظ رجب برسى	٩٢، ٣٢/٥، ٣٥٠، ٣٤٨، ٣٣٨، ١٧.
		حاج عبد الحسين	٢٤٤، ٢٤٢/٥
حافظ ولی الدين أبو زرعه عراقى	٢٦٢/١٠	حاج مصطفى لراکی	٢٤٢/٥
حاکم بشابوری	١٩، ٦٢/٦، ٢٣٠، ٣٢٩، ٣١٢/١	حاجی جبار جلوزار سدهی اصفهانی	١٤٦/٥
	٣٤، ٣٣	حاجی صفرعلی	١٤٦/٥
حامد بن بعین البلاخي	٢٨٤/٢	حاجی کریم خان (رتیس شنخة حاج کریم خانی)	٤/٤
حامد صاحب انواری	٣٥٤/٨	حاجی مؤمن	١٦٠، ١٥٩/٥
حایل بنت الدبرانی	٣٥٠/٤	الحارث	٢٣٠، ٣٢٩/٩، ٩٤/٧
حباب	٢٤٠، ٣٣٨، ٣٣٦/٧	الحارث الولایتی	٤٧٦/٩، ٢٩٨/٨
العجب بن سعید	٣٥٦/٨	الحارث الأعور الهمدانی	١/١، ٣٦٠/٥، ٣٧٢/٥، ٧/٧
حیفق	١٠٣/١		١٩٨/٩، ١١٢
حبة العرقى	٢٣٨، ٢٣٦/٩	الحارث بن ابی اسامه	١٧٤/٩

- شيخ حبيب الله البصري ٦٠ / ٤
 حبيب بن أبي ثابت ١ / ٣١٠، ٢٨٢، ٢٧٠
 حبيب بن حسان ٣٥٨ / ٨
 حبيب بن محمد بن بوس بن شاذون المتنباني ٢ / ٣٥٨ / ٨
 ٢٢٨ / ٧؛ ٣٧٢
 حبيب بن مظاير الأسدى ٤٨ / ٧
 حبيب الخبر ١٣٠ / ٨
 حبيب بن إبراهيم تقليسي ٢٥٨ / ١٠
 الحاجاج ٢٤ / ٩؛ ٣٢٨ / ٧
 حاجاج بن الشاعر ١٢ / ٩
 الحاجاج بن سروق الجعفي ٥٢ / ٧
 الحاجاج بن نزد السعدي ٥٠ / ٧
 الحاجاج بن يوسف تقلي ٢٢٨ / ٣؛ ٤٠، ٣٧ / ٢
 العجاج الكتاب ٢٣٨ / ١
 الحاجاج مغربى ٣٨، ٤٠ / ٤
 العجال ٢٢٨ / ٨؛ ٤٦٠ / ١
 حعملة بن كاھل الأسدى ٤٢، ٤٠ / ٧
 حعملة بن يحيى المصرى ١٠ / ٦
 حریز ٢٢٨، ١٤٨ / ٩؛ ٢٦، ١٠ / ٨
 حریز بن عبد الله ١ / ١٢٠، ٢٤، ٨، ٦ / ٢؛ ٢١٨، ٢٠٦ / ١
 حتان بن إبراهيم التكرانى ١ / ٢٩٦، ٢٨٤ / ١
 حكمة بن هاشم بن الدانة ٢٥٠ / ٨
 الحسن ٧ / ٢٨٢، ٢٨٠ / ٧
 صرار حسن ٧٦ / ٤
 سند حسن افتخارزاده ٢٤٨ / ١٠
 الحسن بن إبراهيم بن حيدر العمري (أبو محدث) ٧ / ١٦، ٢١ / ٤؛ ١٤٨ / ٢
 الحسن بن أبي الحسن البصري ٣٤، ٣٢ / ٩؛ ٦٧
 الحسن بن أبي حمزة الشنائى ١ / ٢٢٦
 حرب بن صالح ٢٤٦ / ٨

الحسن بن راشد (أبو علي) ٣/٤٢٦٦، ١٩٥/٥	الحسن بن أحمد المالكي ٣/٢١٠، ٢٦٢
٢٣٦، ٣٢٢، ٣١٦/٩، ٣٥٤، ٣٤٤، ٣٣٠	الحسن بن أحمد المكتَب (أبو محمد) ٣/٣٩٨
الحسن بن رشيق ٥/٣٢٨	١٨٥، ١٨٤
الحسن بن زيد انصيقل ١/٢١٤، ٢١٨، ٢٢٠، ٢٢٢/٣	الحسن بن أحمد الوكيل (أبو القاسم) ٣/٤٢٦٦
١٧٦/٧: ١٩٠	٤٠٦
حسن بن زيد عطوي ٣/٣٧٨، ٢٩٣	الحسن بن إسماعيل ٢/٣١٦
حسن بن سليمان بن خالد حلبي ١٠/٢٦١، ٢٥٩	الحسن بن أبو بن نوح ١/٣٦٨، ٣٢٤، ٣٤/٥
٢٨٢	١٥٢، ١٤٢/٩، ٢٣٠
حسن بن شاذان واطي ٨/٤٤	الحسن بن بشار الواسطي ١/٢١٢
الحسن بن صالح بن الأسود ٧/١١٠	الحسن بن بشر ٩/٢٥٨
الحسن بن العتبان ٧/٢٨٤	الحسن بن قتلي ٥/١٢٢
الحسن بن طريف ١/٣٨٢، ٣٩٦، ٣٩٩/٩، ٢٨٨	الحسن بن بهرام ٧/٢٣٨
الحسن بن العباس بن العباس ١/٣٦٦	الحسن بن ثور بن أبي فاختة ٩/٣٣٠، ٢٤٠
الحسن بن عبد الله بن سعيد العسكري ١/٣٠٠	الحسن بن الجهم ٥/٩١٢٢٤
الحسن بن عبد الله التخري ١/٢٧٢	الحسن بن حسن ٧/٤٠٤
الحسن بن عبد الحميد ٤/١٧٠	الحسن بن حسن بن علي بن أبي طالب ١/٣١٠
الحسن بن عبد الرزاق لاهاجي ١٠/٢٧٦	الحسن بن الحسن بن مسمار ٨/٣٥٧
الحسن بن عبد الله ١/٣٥٨	الحسن بن الحسين ٢/٣٢٨، ٥/١٢٤، ٩٤
الحسن بن عرفة ١/٢٩٢، ٩/١٧٢	٣٧٤، ٣٣٢، ١٨٢/٩، ١١٠/٨، ٢٤٢
الحسن بن عقبة بن النهي ٨/٢٥٨	الحسن بن الحسين بن العباس التمالي (أبو علي) ٧/٣٦
الحسن بن علي ٢/٣٦٦، ٥/٣٨٢، ٣/٩٢، ٢/٧	الحسن بن الحسين بن علي ٢/١٧٦
٢٠٦، ٢٠٢، ٢٧٦/٨، ٤٠٢، ٩/١٦	الحسن بن الحسين العرقى ٥/٣٥٦
الحسن بن علي بن إبراهيم ٤/٢٢٤	الحسن بن الحسين الغلوى (أبو الفضل) ٢/٢٧٢
الحسن بن علي بن حمزة بطانتي ١/٢٢٦، ٢٢٦، ٣٦٠	الحسن بن حناد الطائى ٩/٢٤٠
٢/٩٢، ٣/٩٢	الحسن بن حمدون ٧/٢٢٨
٢٧٤، ٢٨٠، ٢٨١، ٢٨٢، ٢٨٣، ٢٨٤، ٢٨٥، ٢٨٦، ٢٨٧، ٢٨٨، ٢٨٩، ٢٩٠	حسن بن حمزة علوى حسيني ١٠/٢٨٢، ٢٤١
٣٩٤، ٣٩٦، ٣٩٨، ٣٩٩، ٣٩٩، ٣٩٦، ٣٩٨، ٣٩٧، ٣٩٦، ٣٩٥، ٣٩٤	حسن بن حمزة علوى طبرى مرعشى ٥/١٢٥
٤٦، ٥٠، ٥٥، ٥٦، ٥٧، ٥٨، ٥٩، ٥٩، ٥٩، ٥٩، ٥٩، ٥٩، ٥٩، ٥٩	الحسن بن حمزة (أبو محمد) ٤/٢٢٢
٢٣٧/٢٨٢	الحسن بن خفيف ٤/٣٩٠
الحسن بن علي بن أبي طالب ١٠/٣٦٧	

الحسن بن علی الهاشمي	٩٢/٨:٣٠٠ / ٧
الحسن بن عيسى بن محمد بن علي بن جعفر	١٥٢/٢
	١٣٠، ١١٤/٣
الحسن بن عيسى انريضي	٣٧٠/٤
الحسن بن النضل بن زيد اليماني	٣٩٦/٤
الحسن بن العفضل ابوصراطی	٢٤/٣
الحسن بن القاسم	٢٣٤/٥:٤١٤/٤
حسن بن قاسم بن علاء	٢٤٤/٣
الحسن بن قاسم الرقام	٢١٢/٣
الحسن بن قاسم العباسی	٢٤٠/٩:١٩٤/٦
الحسن بن المسارك	١١٢/٧
الحسن بن متیل الدقاقی	٥٢/٢
حسن بن مثنا جمکرانی	٦٧، ٦٢، ٦٠ / ٣
الحسن بن محبوب الززاد	٢٦٦، ٢٦٠، ٢٢٨ / ١
	٨٢، ٦٠، ٥٠، ٢٤، ١٤، ٨ / ٢: ٤٠١، ٣٩
	١٩٤، ١٨٨، ١٨٦، ١٧٢ / ٣: ٢٩٦، ٢٩٢، ٢٩٠
	١٠٤، ٩٨ / ٧: ٤١٢، ٣٩٨، ٣٥٨، ٣١٤ / ٥: ١٩٨
	٣٦٠، ١٢٠، ١٢١، ٢١٤، ٢١٢، ٢١٠، ١٨٦، ١٥٨، ١٢٠
	١٧٨، ١٤٦، ١٠٠، ٨ / ٨: ٣٦٨، ٢٨٤، ٢٦٤
	٢٠٤، ٦٢ / ٩: ٢٧٦، ٢٨٤، ٢٠٢، ١٩٢، ١٨٠
	٤٠٢، ٣٨٠، ٣٥٢، ٢٥٠، ٢٣٤
الحسن بن محبوب الززاد (أبو على)	٢٨٢، ١٢٤ / ٢
	٩٨ / ٣: ٣٥٤
الحسن بن محمد	٢٦٢، ٩٤ / ٨: ١٢٨٠ / ٥: ١٥٦ / ٣
الحسن بن محمد الانصاری (أبو على)	٢٣٦ / ٧
حسن بن محمد بن احمد صفار	٢٣٥ / ١٠
حسن بن محمد بن اسحاق بن محمد بن آشناس	١٦ / ٤٢٢، ٣٧٨
الحسن بن محمد بن جمهور الفقي	٢ / ٣٦٦ / ٣: ١٩٢ / ٥
حسن بن وجناه نصبي (أبو عبد الله)	٢٤٠ / ٩: ١٩٤ / ٦: ٢٧٢ / ٥
الحسن بن موسى التويختی (أبو محمد)	٢٠٨ / ٢
الحسن بن النضر الفخی	٣ / ٣٦٧، ٢٦٣، ٢٦٢ / ٤: ٢٦٨، ٢٦٣
الحسن بن موسی الأشیب	٢٦ / ٩
الحسن بن موسی الحشان	١ / ٢١٦، ٢٢٤، ٢٥٨
الحسن بن منصور الجھاص	١٨٤ / ٩
الحسن بن موسی الشفیعی	٢٦ / ٩
الحسن بن موسی الشفیعی	٢٦ / ٩: ٤١٤ / ٥: ٣٧
الحسن بن موسی التویختی (أبو محمد)	٢٠٨ / ٢
الحسن بن النضر الفخی	٣ / ٣٦٧، ٢٦٣، ٢٦٢ / ٤: ٢٦٨، ٢٦٣
الحسن بن موسی الشفیعی	٩٢ / ٥: ٣٦٦، ٣٦٤
الحسن بن وجناه نصبي (أبو عبد الله)	٣ / ٢٦١، ٢٦٠ / ٥: ٣٦٩

الحسن بن إبراهيم عن بن نوح	٣٦٤/٣	٢٨٧
الحسن بن إبراهيم المعمى	٣٨٠/٣	حسن بن هارون
الحسن بن أبي حمزة	٢٤٨/٥	حسن بن هارون بن عمران همداني (أبو محمد)
الحسن بن أبي الصلاة	٢٤٢، ٢٠/٢؛ ٢١٤، ٢١٢/١	٢٦٧
		الحسن بن يحيى
		٢٢٨/٧
الحسن بن أحمد	٤١٤/٥	الحسن بن مزيد الشعدي
الحسن بن أحمد إدريس	٤٩/٣	حسن بن يوسف بن مظہر حنفی
الحسن بن أحمد إدريس	٨٥٠، ٥٤/٢؛ ٣٨٢/١	حسن خانی
	٣٠٠، ٢٣٤	سید حسن درفشار
	٦٩، ١٢٦/٨؛ ٢٠٢/٧؛ ٦٠٨/٦	حسن زاده املى
	٢١٠	حسن سعد محمد
الحسن بن أحمد بن سطام	١٧٢/٩	حسن سعيد نهراني
الحسن بن أحمد الخصبي	٢٢٠/٣	سید حسن شیرازی
الحسن بن أحمد العنداوي (أبو عبد الله)	٣٧٦/٤	سید حسن صدر کاظمینی
الحسن بن أحمد المكتب	٤٨/٩	شیخ حسن عثمانی
الحسن بن إسحاق الشتری	٢٨٤، ٣٤/٢	حسن فردیزکی
الحسن بن إسماعيل	٢١٢/٨	شیخ حسن کاشت المطا
الحسن بن بشکیب قمی	٣٥/٥، ٣٠٥/٣	حسن میرجهانی
الحسن بن الحسن	١٥٠/٩	حسن ناصر الدوّلہ
الحسن بن الحسن بن أبان	٢٠٤، ٧٦/٧؛ ٢٢/٤	حسن تعنی
	٢٩٤	الحسنی
الحسن بن تحسین المٹوی	١٧٤/٤	سید حسنی
الحسن بن حمدان بن حمدون	٧٨، ١٢٦/٧؛ ٥٢/٥	٤٤٥، ٤٤١، ٤٣٩، ٤٣٢، ١٤٨/٧
	٢٦٢/٩؛ ٣٨٤، ٢٢٨، ٢٢٠	ملّا حسن بزدی
الحسن بن حمدان جنبلاتی	٢٤١/١٠	الحسن
الحسن بن حمدان خصبی	٦٠/٢	حسین انصاریان
الحسن بن خلد	١/١	حسین بروجردی
	١٤٢، ٤٨، ٢٢/٢؛ ٣٨٠، ٢١٢/١	سید حسن بروجردی
	١٥٤، ١٤٤	الحسن بن ابراهیم
	٢٢٨، ٢٦، ١٨٨/٩؛ ٢٥٠	الحسن بن ابراهیم بن احمد بن هشام المكتب
الحسن بن رزق الله (أبو عبد الله)	٢٢٨، ٨٨/٢	٣٥٨/٩؛ ١١٨
الحسن بن روح السویختی (أبو القاسم)	٣/٢٤/١	احسن بن یbrahim بن عداله بن منصور

سید حسین حازی فشارکی	٢٣٧/٥	الحسین بن علی العلوی	٣٥٦، ٣٢٨/٥
حسین خوانساری	٢٧٨/١٠	الحسین بن علی الکندي	١٧٦/٩
حسین شاگری	٢٩٩/١٠	الحسین بن علی النسابری	٤٧٤، ٤٦٦، ٤٦٤/٢
بیرزاجستنی بهاء	٧٤، ٧٢، ٨٠/٤		٢٢٠، ٢٨٨
سید حسین کربلاجی	١٩٧/٥	الحسین بن عسی السطامی	١٥٤/٧
میرزا حسین لاہبی	٢٣٩/٥	حسین بن فرات	١٠١/٤
الحسین محمد بن احمد بن یحیی قمی	٢٩٢/٦	الحسین بن القاسم بن اثیوب	٤٠/٤، ٣٦٨/١
حسین مدّیٰ	١٢١، ١٢٠/٥	الحسین بن محمد	٤٠/٢، ٤٢، ١٢/٢
شیخ حسین تجف	٢١٩/٥	الحسین بن محمد	٣٢٢/٧، ٩٤، ٥٠، ٤٢، ١٢/٣
سید حسین نصر	١٤٥/١	الحسین بن محمد (ابو عبد الله)	٣٦٤/١
حسین اسٹر آپاری	٦٠/٤	الحسین بن محمد البروفی	٢٠٢/٦
حسین بن سرہ	٢٨٢، ٢٦٨/١	الحسین بن محمد بن سورۃ المقئ (ابو عبد الله)	٣٢٦/٤
الحسین بن عبد الرحمن	٢٢٦، ١٩٨/٧، ٣٨٤/٥	الحسین بن محمد بن عامر الأشعري الفقی	٢٠٨/١
حسین بن مخارقی	١٧٦/٧		١٢٠، ٤٨/٢، ٣٧٨، ٢٦٢، ٣٥٨، ٢٢٦، ٢١٢
الحضرمی بن لاحق	٢٨/٩، ١٤٦/٧		٢٠٢، ١٨٢، ١٨٢، ١١٦/٣، ٢٨٨، ٢٨٢، ١٧٠، ١١٦/٣
العقار	٩٢/٨		٢٠٢، ١٨٢، ١٨٢، ٢٨٨/٧، ٢٧٢/٨، ٣٩٠، ٣٦٦، ٣٥٨/٥، ٤٢٢/٤
حفص بن عاصم	٢٦٨/٥		٢٧٢، ١٤٠، ١٤٥، ١٣٦، ٧٨، ٢٨، ١٤/٩، ٢٧٠، ٢٠٣، ١٥٠، ١٤٥، ١٣٦، ٧٨، ٢٨، ١٤/٩، ٢٧٠
حفص بن عمر الفراہ (ابو عمرو)	٢٨٦/١		٢٥٨، ٣٤٢، ٢٥٤، ٢٢٤، ٢٢٢
حفص بن مردان	٢٥٦/٨	حسین بن محمد بن عبد الله بن الحسن	٨٤/٢
حفص الخلواتی	١٢١/٩	حسین بن محمد للقطنی	٨٦/٢
حفصة	١٥٤/٧	الحسین من المختار الفلاسی	١٨٠/٧، ٣٨٨/٥
حکم بن ابی العاص	٢٥٤/١		٦١٨، ٤٠٦، ٢٤٦، ٢١٨
الحکم بن ایمن	٢٩٦/٧	الحسین بن معاذ	٢٤٠/٧
الحکم بن سالم	١١٤/٧	الحسین بن منصور العلاج	١٦٦، ٩٢/٤
الحکم بن عبینة	٢٦٠/٧، ٤٨/٦، ٤٠٠/٥	الحسین بن موسی	٢٥٤/٨، ١٧٦/٧، ١٠/٦
الحکم الحنّاط	٢٩٤/٧	الحسین بن برد	٢٥٠/٧، ٣٧٦، ٣٦٠/١
حکیم	٣١٠/٤	الحسین بن یزید الصخاف	١٤٦/٨
حکیم یانشی	٢٥٩/٥	الحسین بن یزید السوافی	٥٦/٢
حکم بن جیر	٢/٧، ٣٥٦/٧، ٣١٤/٧، ٩، ١٥٢/٩		٣، ٢٨٠، ٣٥٤/٣
حکم بن سعد	٢٦٨/٨، ٢٩٤/١		٢٦٢، ٢٥٠/٩، ١٦٨، ١٣٤، ٢٨، ٢٦
		سید حسین تاجر تبریزی	١٤٧/٥

حمدان بن منصور	٢٦٨/٢	حكيم بن القليل الطائي	٤٠/٧
حمدان قلاسي	٤٨/٣	حكيمة بنت محمد بن علي الجموادي	٢١٩٩/١
حمدويه بن نصر	١٥٠، ٨٦/٩		١٩٥، ١٩٢، ١٨٢، ١٧٤، ١٧٢، ١٧٠، ٨٨، ٨٠
حرماز بن أعين	١١٥/١		١٩٦، ١٩٧، ١٩٨، ١٩٩، ٢٠٣، ٢٠٢، ٢٠٤
:٢٨٠، ٣٦٤، ٣٢، ٢٦/٢؛ ٣٦٤/١			٢١٩، ٢٢٦، ٢٢٣، ٢٢٢، ٢٢٠، ٢٢٤
/٨، ١٥٠، ٦٤/٧؛ ٣٥٨/٥؛ ٣٦٨، ٤٦، ١٠/٣			٢٢٦، ٢٢٥، ٢٢٤، ٢٢٣، ٢٢٢
	٤٠٦/٩؛ ٢٧٠.		٢٢٨، ٢٢٧، ٢٢٦، ٢٢٥، ٢٢٤، ٢٢٣
حرزاوى	٩٢/١		٢٢٨/٤؛ ٢٧٨، ٣٦٢
حرمة بن أبي الفتح	٢٢٠، ٢٨٨، ٢٧٤/٢	الحنى	٢٩٨/٤؛ ٣٣٦/٢
حرمة بن بزيع	٤٠٦/٧	علام حنى، فخر الدين محمد	٤٠، ٢٥٦/٣؛ ٣١١/٢
حرمة بن حرمان	١١٦/١		٢٦٥، ٢٥٥، ٢٥٣، ٢٤٢، ٢٤١، ٢٤٠، ٢٣٥
	١٠		٢٤٥، ٢٤٤، ٢٤٣، ٢٤٢، ٢٤١، ٢٤٠، ٢٣٩
حرمة بن زيد	٣٣٢/٩	حتاد	٢٤١/٦؛ ٢٠٩، ٢٤٦، ٩٧/٥؛ ٣٠٩، ٢٨٦
حرمة بن طاهر	٣٥٦/٨	حتاد بن اسامة	٣٢٢/١
حرمة بن الصبار	٢٦٤/١	حتاد بن جابر	٣٥٨/٨
حرمة بن العباس بن جنادة	٣٤٨/٨	حتاد بن جمور	٢٥٤/٨
حرمة بن القاسم الملوي	٢٨٤، ٢٤، ٩/٩، ١٩٤/٦	حتاد بن زيد	١٧٤/٩؛ ٢٤٢، ٢٣٧، ٢٣٦/١
حرمة بن محمد بن حسن بن شبيب	٣٩٢/٦	حتاد بن سمرة	١٧٢/٩؛ ١٢٢/٢؛ ٣٣٢/١
حرمة بن نصر غلام أبي الحسن	٢٧٨/٢	حتاد بن عثمان	١٩٢، ٧٤/٧؛ ١٨٤/٦؛ ٢٨٤/٢
حرمة (ست الشهداء) بن عبد المطلب	١٢٨، ١١٨/٢	حتاد من عمرو	٢١٠، ٣٥٨، ٢١٠/٩، ٢٩٢، ٢٩٠، ١٠/٨؛ ٣٦
	١٦/٩؛ ٢٧/٧؛ ٣٩، ٣٨، ٣٦/٣	حتاد بن عميس	٣٩٤/٥
حتود بن عبد الله تويري	٢٩٠/١٠		٣٦٨، ٣٥٢، ٣١٢، ٢٠٤/١
حتويه	٣٢٨/٥		٣٨٠، ١٥٢، ٨، ٢٢/٣؛ ١٤٢، ٦٠، ٢٦، ٤/٢
حميد بن إبراهيم بن جمعة الغزال	٣٤٨/٨		١٩١٦، ٦/٨؛ ٤٠، ٢١٨، ١٨٢، ١٨٠/٧؛ ٤١٢
حميد بن زياد الكوفي	٣٧٠/٥، ١٣٠/٣؛ ٨٢/٢		١٤٨، ٤٦
	٢١٢، ١٩٢، ١٢/٨؛ ٤٠، ٢، ٢٤٤، ١٢٨، ٧٧/٧	حتاد بن محمد بن نصر	٣٥٦/٨
	٢٠٢/٩	حتاد بن واقد	٣٢٠/٥
حميد بن قيس بن سعيم	٣٥٤/٨	حمدان بن الشعث قرمط	٢٩٤/٣
حمدان بن محمد الكاتب	٣٨٤/٣		٣٣٢، ٥٦/٤
حميد بن ماجع	٣٥٢/٨	حمدان بن سليمان التسلامي	٥١، ١٤٤، ١٢٠، ١٠٠، ٢٢
حميد فرما	٣٦٢/١٠		٢١٢، ١٣٨/٩؛ ٣٦٦/٥؛ ١٤٤، ١٢٠، ١٠٠، ٢٢
		حمدان بن كبر	٣٥١/٨

- حمد القدوسي ٢٥٨/٨
 خالد بن عبد الملك ٢٣٦، ١٨٢/٩
 خالد بن عيسى ٢٤٨/٨
 الحسيري ٣٤٤/١
 خالد بن مخلد الطواني ٣١٣، ٣٠٧، ٢٩٣، ٢٩٢/٤، ٢٠٥/٣
 خالد بن نعيم ٣٩٤/٧، ٤١٤/٥، ٢٠٢/٤
 خالد بن سفيان ٢٥٩، ١٦٦، ١٥٦، ١٠٧/٣
 خالد بن يزيد بن أبي سفيان ٢٣٥، ٧٢/٧، ٣٢٨/١
 حشني ٤٤/٤
 حشر بن مصير ٣١٦/٥، ٣١٠/١
 حنظلة بن أسعد الشبامي ٥٤/٧
 حنظلة بن زكريا تسميعي ١٧٦، ١٥٢/٧، ٤٨/٦، ١٦٨
 خالد العذاء ٥٢/٦
 خالد العقاويني ٣٧٨/٥
 خالد الفواس ٣٥٠/٨
 خاتب بن الأرت ٣٢٢/٩
 خاتمة بن عبد الرحمن ١٤٦/٩
 خديجة خورگامی ٢٩٥/١٠
 خديجة ٢١٠/١
 خديجة الكبرى بنت ١٣٦، ٧٨/٦، ٢٤٠، ٣٨/٥
 خوي بن مالك الصبعي ٥٠/٧
 الخراصي ٢٥٠/٨
 خيّان بن إبراهيم ٢٨٤/١
 خيّان بن العارث الإسلامي الأزدي ٥٢/٧
 خرامه ٣٠٢/٦
 خرمدة بن ثابت ٣٤٨/٧، ٣٤٦/١
 الخشاب ٢٤٠/١
 خصيبي ٢٢٥/٥
 الخضر بن محمد (أبو الحسن) ٢٢٤/٤
 سيد حيدر كاظمي ١٥٢/٥
 خالد بن أبي عمارة ٢٢٤/٨
 خالد بن أبي عمران ٢٤/٢
 خالد بن دريك ٣٩٦/٥
 خالد بن سعيد بن كريم ٢٤٦/٨
 خالد بن سان عبي ٢٥٨/١
 خالد بن عبد القدوس ٣٥٦/٨

خلف بن حماد الكلبي (أبو صالح) ١/٢٢٨:٥/٣٧٦	داود بن عباس بن أبي أسود ٥/٣٢:٣٤،٣٥
٢٤٠،٢٨/٨:٨/٢٤	داود بن عبد العمار ٦٥/٦
٦٦/٧	داود بن العلاء ١٨٨/٣
٢٥٦/٨	داود بن على كاشاني (أبو سليمان) ٢٠١/٣
٢٤٨/٨	داود بن غسان البحري (أبو سليمان) ٣٢/٣
٤٤٥/٥	داود بن الماس البغدادي (أبو هاشم) ٤٠٦،٤٠٤/١
١٧٠/٢	٢٩٦،٢٥١،١٢٢،١٠٤/٣:٢٩٦،٢٧٦/٢
٥٣،١٦٤/٤	٢٢٤/٩،٤٣١،٢٣٦،٢٢٢/٧:٣٠٥،٢٨٥
٢٠١٨٥،٦١،٥٩/١	داود بن كثير الزقعي ٨٠/٦
٢٥٦/١٠،١٦٤/٨،٣١	داود بن كثير الزقعي ٢/٢:٣٨٤/٧،١٤/٣
٣٥٨/٨	خورين طرخان
٤٢/٧	خولي بن يزيد الأصبعي
٢٩٤،٢٦٦،٢٥٤،١٠٧،٨٩/٤:٢٥٦/٣	خوسي ٥٠/٢
٣٩٢،١٤٧/٦:٢٧٨،١٧٠،١٦٩/٥:٣١١	داود الحفار
٢٦٠،٢١٤/٨:١٤٢/٢	داود المذجاجي ١٧٨/٧:٥٤/٦
٢٦٨/٣	داود المذجاجي ٢٦١،٢٤٠/٨
٣١٨/٦	داود المذجاجي ١٦/٩
٧٠،٦٨/٤:١٥٩،١٥٨،١٥٧،١٥٥/١	دار مستر
٢٩٧/٤	دالشور
١٠٧/١	دانيان بن داود
١٠٧/٣	دانفال بنى
٤٨٦،٤٠٠	داود بن علي ٣٧٨/١
٤٤٥/٣:١٢٠	داود بن ابي منصور ٢٨٦/٧
٣٨٦،٣٤٦،٨،٥٢/٤:١٥٦/٣	درست بن عبد الحميد ٣٩٢/١
٣٩٨،٣٩٥،٣٩٣	دعيبل بن على الخزاعي ٣٣٥/٢
٩٨/٣:٣٥٤،٢٨٢،١٢٤/٢	٤٤/١٠:١٧٥
٢٩٨/٧	دفعج بن أحمد الكنجزي ٢٨٤/١

- دونالدسون ۱۴۵/۱
 دهمه بن جابر بن محمد ۲۴۶/۸
 دیوید هلد ۱۶۸/۱
 شریح بن محمد بن یزید المخاربی ۳۶۸، ۲۶۶/۱
 ذکریه ۸۱/۵
 دانشیة ۱۲۲/۸
 ذوق القرین ۱، ۲۴/۳، ۳۸۲، ۱۶۴، ۱۶۲/۲، ۲۱/۲، ۲۶/۳
 ۴۶/۹، ۳۹۰/۵، ۱۵۰، ۱۴۸
 ذواتورین عبیدة بن علثمة ۳۵۶/۸
 ذهبي ۱۰۲/۴، ۳۱۲/۱
 رئاب بن الجلود ۲۵۴/۸
 شیخ راضی بحقی نیرمی ۲۹۰/۵
 راوندی ۹۶/۴
 ربیعی بن حراش ۱/۱، ۲۰۸، ۱۵۴/۷، ۳۶۰/۲، ۲۵۲/۲
 ۳۱۸، ۱۶۹/۹
 ربیع ۷۷۶/۹
 الزیبع بن انس ۶/۹
 ربیع بن حراش ۴۶/۸
 الزیبع بن سعد ۱/۱، ۲۵۷/۲، ۷۴/۳، ۱۱۰-۸/۳
 ۱۵۶/۳، ۱۲۲/۲، ۲۲۲/۱، ۱۵۶/۱
 ربیع بن محمد الصسلی ۱۵۶/۳، ۱۲۲/۲، ۲۲۲/۱، ۱۵۶/۱
 ۲۴۰، ۳۲۶/۹
 ربیعة بن امية بن خلف ۲۸۰/۱
 ربیعة بن سفت ۳۲۸/۱
 ربیعة بن علی بن صالح ۳۵۶/۸
 رجاء بن سلامة ۱۲۴/۲، ۲۴۶/۱
 شیخ رجبعلی خطاط ۲۷۶، ۲۰۲/۵
 رمشن بن حسین بن حوشب ۳۷/۴
 رسمن بن عبد الله بن خالد المخزومنی ۲۲۸/۸، ۹۰/۲
 رسول الله ﷺ (بنگرید: احمد بن حنبل - یسایر خدائیج =
 النبی ﷺ = محمد بن حنبل) ۱/۱، ۲۰۸، ۲۰۶، ۷۱/۱

رسانعه بن موسى	٤٠٤/٥
رفيد وابنته أبوبهيره	١٠٤/٩
سید رضي الدين محمد آوهی حسینی	٦٤/١٢٦/٥
١٦٢	٦١٩، ٦١٧/٥
سید رضي الدين على بن ضاوس	٦١٩، ٦١٧/٥
رضي الدين أبو عبد الرحمن بن أحمد بن حجر	٦١٤/٥
رضي الدين أبو منصور هبة الله بن حامد حلبي	٣١٣، ٢٩٨، ٢٧٣/٤
رشید رضا	١٢٤/٨
رشید ابو عباس بن میمون واطی	١١٤/٥
رشید بن سعد	٢٥٤/٨، ٢٠٨، ١٥٤/٧، ٥٦/٦
رشید	٢٥/٤
رستم میرزا حبیب الله	١٤١/٥
رستم	٣٤/١٠، ٤٩١، ٤٧٧، ٤٧٦
رشیدین بن سعد	٢٥٤/٨، ٢٠٨، ١٥٤/٧، ٥٦/٦
زید	٥٤/٧
زاهر مولی عمر و بن الحمق الخرااعی	٣٢٨/٨، ٩٠/٢
زاید	٢٤٤/٧، ١٣٠/٣
زالدة بن هبة	٣٥٨/٨
زالدان	٣٣٨/٨، ٩٠/٢
زالدان	٣٣٨/٨، ٩٠/٢
زبیده	٤٧٦/٩، ٢٩٨/٨
زبیر	٣٥٢، ٣٠٦/١
الزبیری	٢٨٨/٢
وزارة	٢٣٨، ٢١٨/٦
٢٦٤، ٢٢، ٢٠، ١٤، ٨، ٦/٢، ٣٥٨، ٢١٨/٦	٢٦٤، ٢٢، ٢٠، ١٤، ٨، ٦/٢، ٣٥٨، ٢١٨/٦
٦٦٣، ٦٥٦، ٥٦/٣، ٧١، ٧٠، ٦٩، ٦٧، ٦٤، ٦٠	٦٦٣، ٦٥٦، ٥٦/٣، ٧١، ٧٠، ٦٩، ٦٧، ٦٤، ٦٠
٦٦٣/٧، ٤١٦، ٤١٤/٥، ٣٨٤/٤، ١٩٢، ١٦٦	٦٦٣/٧، ٤١٦، ٤١٤/٥، ٣٨٤/٤، ١٩٢، ١٦٦
٢٤٤/٩، ٢٠، ٢٨، ٢٩٤، ٢٠، ٢٠، ١٩٠	٢٤٤/٩، ٢٠، ٢٨، ٢٩٤، ٢٠، ٢٠، ١٩٠
زراوه س جعفر	٣٥٢/٨
زز بن حبیش	٦٧٠، ٦٨٨/٩، ٢٨٤، ١١٨، ١١٦/٢
زرفشت	٦٨٨/٦
زرونه	٢٧٢/١١
زرواد	٣٦٠/٢
سید روح الله خاتمی	٢٢٥/٥
روح لق شاکری	٢٩٦/١٠
روح القدس	٢٣٠، ٢٢٩/٣
روزه گارودی	١٦٩، ١٦٨/٦
روملو	٥٠٠/٤
رباشه بن سعد بن نعیم	٢٤٨/٨
الریان بن شبیب	٢٢٤/٨
الریان بن اصلح	١١٨/٣، ٢٩٦، ١٥٢/٢، ٢٦٤/١
ريحانه	١٩٦، ١٩٥، ١٧٤، ١٧٠/٢
ريپنگر ملیش	١٤٨/١
زالدة	١٧٤/٩، ١١٨/٣
زالمة بن قدامة	٢٤٤/٧، ١٣٠/٣
زالمة	٣٥٨/٨
زالدان	٣٣٨/٨، ٩٠/٢
زاهر	٣٣٨/٨، ٩٠/٢
زیده	٤٧٦/٩، ٢٩٨/٨
زبیر	٣٥٢، ٣٠٦/١
الزبیری	٢٨٨/٢
وزارة	٢٣٨، ٢١٨/٦
٢٦٤، ٢٢، ٢٠، ١٤، ٨، ٦/٢، ٣٥٨، ٢١٨/٦	٢٦٤، ٢٢، ٢٠، ١٤، ٨، ٦/٢، ٣٥٨، ٢١٨/٦
٦٦٣، ٦٥٦، ٥٦/٣، ٧١، ٧٠، ٦٩، ٦٧، ٦٤، ٦٠	٦٦٣، ٦٥٦، ٥٦/٣، ٧١، ٧٠، ٦٩، ٦٧، ٦٤، ٦٠
٦٦٣/٧، ٤١٦، ٤١٤/٥، ٣٨٤/٤، ١٩٢، ١٦٦	٦٦٣/٧، ٤١٦، ٤١٤/٥، ٣٨٤/٤، ١٩٢، ١٦٦
٢٤٤/٩، ٢٠، ٢٨، ٢٩٤، ٢٠، ٢٠، ١٩٠	٢٤٤/٩، ٢٠، ٢٨، ٢٩٤، ٢٠، ٢٠، ١٩٠
زرفشت	٦٨٨/٦
زرونه	٢٧٢/١١
سید روح الدین محمد بن امیر شجاع الدین	٦٤، ٦٢٨، ٢٢٨، ٢٢٦، ٢٢٤

- زید کلی ۲۲۲/۱۰
 زرودین سوکن ۲۴۸/۸
 زکریه بن مهرونه فارسی ۲۹۴/۴
 زکریا بن حبۃ ۴۱۴/۷
 زکریا ۱ ۲۹۲، ۱۰۴، ۱۰۲، ۹۸/۱
 زکریا بن ادم قشی ۲۶۸، ۲۶۲، ۲۴۸، ۲۴۷، ۲۴۶/۳
 زکریا بن حبۃ ۳۲۸/۸
 زکریا بن یحییٰ بزار (ابو یحییٰ) ۲۵۶، ۲۲۴/۱۰
 زکریا بن یحییٰ س الشمان الضرفی ۱۷۶/۴
 رکرتا بن یحییٰ لشاحی ۸۴/۷
 رکرتا السعدي ۲۵۴/۸
 زهره وجہزاده ۲۹۵/۱۰
 الزهري ۲ ۱۹۲/۵، ۱۸۰/۶، ۱۹۲/۷، ۶۹، ۵۶/۶
 زید بن جعفر الملولی المحتدی ۴۸/۹
 زید بن العباب ۲۴۲/۷
 زید بن الحسن الانطاوی ۱۸۴/۹، ۲۸۶، ۲۷۴/۱
 زید بن خارجه ۴۶/۸
 زید بن علی ۲۶/۴، ۲۹۰/۱
 زید بن علی بن الحسین ۱۵۹/۱، ۱۳۰/۲، ۴۰۲، ۱۵۹/۱
 زید بن الحنفی ۴۸/۷
 زید بن سبان ۲۹۲، ۱۳۲، ۱۳۰/۲
 زید بن ختنة ۳۲۴/۹
 زید بن وہب الجھنی ۳۵۲/۸
 زید بن سعد ۳۲۸/۹
 زید بن صالح ۳۴۸/۸
 زید بن عبد الله بن بزید بن معاوية ۴۳۶/۷
 زید بن عبد الرحمن بن جحدب ۳۴۶/۸
 زید بن مروان قندی ۱۵۸/۷، ۲۶۸، ۲۶۰/۳
 زید بن اسدر (ابو الجارودا) ۱/۱، ۳۹۰، ۳۷۴، ۳۶۰/۱
 زین الدین علی بن فاضل مازندرانی ۱۳۶/۲، ۴۰۲، ۴۰۱، ۴۰۰، ۳۹۹، ۳۹۸، ۳۹۶/۱
 زین العابدین سلمانی ۲۴۰، ۱۳۸/۵، ۱۳۲، ۱۱۴/۳، ۱۳۶/۲، ۲۹۰/۵

سعد اليسكافي	٤٠٦/٩، ٦٤/٢	ملازمون العبادين سلماني	٢٢٩، ١٤٥/٥
سعدان	١٩٨/٣، ٢٠٨/١	زوزف گوپتو	٢٠٠/١٠
سعدان بن إسحاق بن سعيد	٧/٨، ٢٨٤، ٢٨٤، ٢٦٠، ٧	سازه	٨/٦
	١٨٠	ساماكوميو	١٧٣/١
سعدان بن مسلم	١٩١/٣، ٢٠٨/٨، ٢١٦/١	سالم بن أبي الجعد	٩٤/٨
	٢٤٢، ٢٢٦، ٢٨	سالم بن أبي حفصة	١٦/٢
سعدبن أبي خلف	٢٢٢، ٢١٨، ٢١٤/١	سالم بن دينار	٣٧٤/١
سعدبن أبي وقاص	٣٠٦/١	سالم مولى عامر بن مسلم	٥٤، ٥٣/٧
سعدبن أبي هلال	٣٢٨/١	سامر بوقرة	١٠٨/٤
سعد بن طريف	١/٢، ٣٨٢، ٣٧٤، ٢٤٠	سامري	١٣٧/٣
	١٠٤/٣، ١٢٨، ١٢٦	سامونل مارکلوب	١٥٩/١
سعدبن طريف	١٢٢/٢	سامونل هانینگتون	١٧٠/١
سعدبن عبد الله	١/١، ٢١٨، ٢١٤، ٢١٢، ٢٠٦/١	ستد سامي البدرى	٢٩١/١١
	٢٢٨، ٢٢٤، ٢٢٢، ٢٢٠	سامي	٩٧/٥
	١٢٤، ١٢٠، ٥٨، ٥٤، ٢٠/٢، ٣٨٢، ٣٦٦، ٣٦٤	سامي	٢٦٢/٣
	٣١٢/٥، ٣٨٢، ٣٦٢، ٣٥٢، ٣٥٢، ٣٤٢	سبنای	٦٩/٤
	٧/٨، ٤/٦، ٣٨٨، ٣٨٦، ٣٨٤، ٣٨٣، ٣٨٢	محقق سبزواری	٣١٨، ٢٥٨/٤
	٣١٦، ٣٢٠، ٣٢٣، ٣٢٤، ٣٢٥، ٣٢٦، ٣٢٧	سيط بن جوزی	٩٢/١
	٤٠٨، ٣٧٤، ٣٦٠، ٣٢٢، ٣١٦، ٣١٤	سحیق بن سلیمان الحناظ	٢٤٦/٨
سعد بن عبد الله الأشعري	٤/٤، ٨٦، ١٢٢، ١٢٨، ١٤٠	سحیق بن مطر	٣٥٢/٨
	٣٦٨، ٣٦٦، ٣٦٤، ٣٦٢	سدیر	١٤٨، ١٤، ١٢/٣
	٤٠٦، ٤٠٤، ٣٩٢، ٣٧٦، ٣٧٢	سدیر بن حکیم	١٠٤/٣، ٢١٤/٢
سعدبن عبد الله بن أبي خلف	١٤٢/٢	سدیر المتصوفی	٣١٨٤/٢
سعد بن عبد الله الحنفي	٧/٧، ٤٦، ١٨٤، ١٩٠، ١٩٦، ١٩٢		٤٢، ٢٦/٦، ١٤، ٨٠/٣
	٣٩٤		٢٤٠، ٣٢٨، ١٢٨، ١٣٨/٧، ٨٢، ٨.
سعد بن عبد الله قمي	٢/٢، ٣٩٨، ٣٩٢، ٣٦٢	سراج المهن بغدادی قزوینی	٢٥٣/١٠
	١١٢، ١٠٢، ٩٨/٣، ٢٦٢/٢	سراقه بن مالک بن جشم	٢٧٦/٩
	١٤٨، ١٢٢	السری بن الأغلب	٣٥٨/٨
	١٤٠، ١٥٠، ١٥٣، ١٨٤، ١٨٢	السری بن عبد الله	٢٩٤/٢
	٣٠٥، ٢٠٨، ٢٠٠، ١٩٨، ١٩٢	سریج	٢٢٨/٩
سعد بن عبد الحميد الانصاری	٣٢/٣		
سعد بن عبد الحميد بن جعفر	٣٦/٣	سطوح کاهن	٢٣/٤

سعید بن مسیح	٢٣٦/١
سعید بن مالک	١٥٢/٩
سعید بن محمد	٣٨١/٢
سعید بن المنصور الجوانشی	٨٠/٦:١٤/٣:٣٨٤/٢
سعید الجذاب	٣٨٠/٩
سعید الخفاف	٢٥٠/٩
سعید الدين جعوبى جوپنى	٧٩٠:١٧٠/٨:٥٣/٤
	٢٨٢.٢٥٨
سعید الرؤمى	٢٤٦/٨
سعید أبو عثمان	٨:٢٠٨.١٢٦.٩٢.٩٠/٧:٥٦/٦
	٧٦/٩:٢٧٦.١٣٦
سعید امر احمد	١٤٩/١
سعید بن أبي مریم	١٢/٩:٢٩٤/٨
سعید بن أبي هلال	٢٤٨/١
سعید بن جسر	٣٥٤.٨٤.٧٨/٢:٢٦٢.٢٤/١
	١٩.٤٠.٥/٥:١٥٠.١٢٦.٢٦.١٣.٣:٢٨.
	٢٥٤.١٤
سعید بن جناح (أبو حسان)	٣١٦/٩:٣٣٦.٣٢٢/٨
سعید بن سلیمان بن جعفر الجعفری	١٩٠/٣
سعید بن طارق	٣٠٠.٢٦٢.٢٤٨/٨:٣٥٨/٢
سعید بن شمسان الوراق	٣٥٠/٨
سعید بن على	٣٥٨/٨
سعید بن غزوan	١٦٢.٢٨/٣:١٤٤.١٤٢/٢
سعید بن عثیم انکلاعی	٢٨٤/٧
سعید بن محمد بن نصر المقطان (أبو عمرو)	٢١٦/٢
سعید بن مصطفیٰ	٢٩٦.٢٨٤/١
سعید بن مسعود	٣٧٤/٩
سعید بن مسلم	٣٢٨/٥
سعید بن المسیب	:٢٦/٤:٢٩٢.١٣٢.١٢٠.٨/٢
	١٨٠.١٥٢/٩:١٩٨/٧:٦٧/٤
سعید بن منصور	٣٣٦/١

- سلیمان ماحوزی ۲۷۸/۱۰
 سلیمان ملحد ۶۱/۴
 سلیمان مولی الحسین رض ۴۴/۷
 سلیمان نواده زرارة ۲۶۱/۳
 سلیمان بن فیض الہائی ۱۹۰/۱۴۲/۲: ۲۸۸، ۲۴۲/۱
 سهل بن سعد ۲۰۷/۱
 سهل بن صبیقی ۲۹۸/۱
 سهل بن عامر ۲۴۸/۹
 سهل بن علی بن صالح ۳۵۰/۸
 سهل بن زیاد ۲۸۰/۹: ۲۸۰/۷
 سیاب بن العباس بن محمد ۲۵۲/۸
 الشتری ۱۱۴/۷: ۲۲۴/۴: ۲۶۴/۲
 سیدابن طاوس ۱/۳: ۲۲۲، ۲۱۱، ۲۰۶/۲: ۲۹۶/۱
 ،۲۷۸، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۶۹/۴: ۶۶، ۵۸، ۵۰، ۴۹
 ،۱۵۲، ۱۵۰، ۱۴۸، ۱۴۷، ۶۸، ۶۱/۶
 ،۴۱۸/۷: ۴۰۱، ۳۹۶، ۳۹۰، ۳۴۲، ۳۲۵، ۳۱۵
 ،۲۲۸/۱۰، ۲۹۹، ۱۲۶، ۱۲۱/۹: ۲۲۵، ۴۲۰
 ۲۵۶، ۲۵۵، ۲۵۳، ۲۵۰، ۲۴۵
 سید الشهداء (انگریز: امام حسن زادہ = حسین بن علی)
 بن ابی طالب (رض) ۱۰۸/۵: ۲۰۸/۵
 سوئن ۲/۲: ۱۷۰، ۱۷۲، ۱۹۵، ۱۷۴، ۱۹۶، ۱۹۵/۲
 سوتینت ۱۲۱/۱
 سوید بن سعید ۵۰/۶: ۲۹۸/۱
 سوید بن عبد العزیز ۲۲۰/۸
 سوید بن یحیی ۳۵۴/۸
 سویدی ۹۲/۱
 سہروزدی ۱۶۲/۱
 سهل ۲۰/۸
 سهل بن شام من بزیع ۳۵۸، ۲۹۲، ۱۲۶/۲
 سهل بن جمهور ۳۵۶/۵
 سهل بن رزق الله ۳۴۸/۸
 سهل بن زیاد الادمی الرازی (ابو سعید) ۲۲۸/۱
 شاقعی ۱/۹: ۲۷۳/۴: ۳۰۱/۳: ۹۲، ۸۱/۱
 شاقعی ۱/۹: ۲۷۳/۴: ۳۰۲/۳: ۲۱۴، ۲۱۰، ۱۲۶، ۲۴/۲: ۳۶۶

سید شرف محمد بن رسول بزرگی شافعی	۲۷۳/۱۰	۶۰/۱۰/۲۶
شريك	۲۵۲/۸	۲۵۸/۸
شريک بن أبي سر	۲۹۴/۱	۴۵۳/۷
شريک الدين بن الزيد	۱۰۶/۸	۲۵۸/۸
شعبة بن علي	۱۰۰، ۱۷۴/۹	۶۱/۴
	۱۱۸/۲	شاه بنه خان
	۲۴۰/۱	
	۳۵۲/۸	شاهد بن بدار
الشعبی	۲۵۸/۲	۵۶/۴
شیب	۳۵۰، ۲۰۸/۹	۴۵۳/۷
شعب بن أحمد النساکی	۴۸/۹	۷۰/۴
شعب بن صالح	۱۶۶، ۱۲۸، ۱۱۸، ۷۰/۷	شاه گل حسین سجادی
	۶۴/۶	
	۳۶۶، ۲۶۲، ۲۵۴، ۲۴۸/۸	شاد نعمت الله ولی
	۳۶۶، ۲۶۲، ۲۵۴، ۲۴۸/۸	۲۸۲/۱۰، ۱۷۵/۸
شعب بن موسی	۲۵۴/۸	۲۴۶/۸
شعب الحداد	۱۵۴/۹	۳۸۰/۸
شعب الحذاء	۱۶۸/۷	۲۲/۹
شعب المقرقوقی	۸۸/۹	شیلچی
شقیق	۱۷۸/۷	۵۶/۷
شلمانی	۲۵۷، ۲۴۸/۳	شیب بن عبد الله الشهمی
شمس تبریزی	۶۹/۱	۲۵۶/۸
شمس الدین معبوی	۴۵/۴	شیری زنجانی
شمس الدین محمد بن أحمد ذہبی	۲۶۱/۱۰	۴۵/۶
شمس الدین محمد بن سفارشی ناپلی	۸۳/۱	۲۰۴، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۶۸
شمعان بن مخدی		۲۶۸/۱
شرحبیل	۱۹۲/۷	
شرحبیل بن جمیل	۲۵۶/۸	
شرحبیل السعدي	۲۵۶/۸	
سید شرف الدین علی حسینی استرآبادی	۷۸/۸	
شرف الدین یحیی بخاری	۲۶۸/۱۰	
شريح قاضی	۴۸۲، ۳۹۶/۹	
تبیح الشریعة اصفهانی	۲۷۵/۴	
شربی	۹۵، ۸۳، ۸۲/۴	
شریف زاده علوی	۷۱/۳	

صاحب الأمر أبا صالح = أبا صالح بن أبي زيد = إمام زمان الله =
إمام عصر الله = ولني عصر الله = إمام متظر الله =
إمام مهدى الله = القائم الله = الشهيد الله = ١ /
٢٢٨، ٢٢٦، ٢٦٤، ١٧٠، ٣٥٦، ٣٥٢، ٣٣٨
٣٠ /٣، ٣٤٤، ٣٤٢ /٤، ٣٤٤، ٢٠٤، ٦١، ٤٨
٣٤٦، ١٦٦، ١٧٦، ١٨٢، ١٨٨، ٢٢٢، ١٣٢، ١٣٨، ١٥٠
٣٦، ١٤، ١٠ /٥، ٤٣٢، ٤٤٦، ٤٢٢، ٤١٠، ٢٧٨
٤٠، ٩٧، ٨٥، ٨٤، ٨٠، ٧١، ٥٧، ٤٩، ٤٣، ٣٨
٤٠٩، ١٠٥، ١٠٤، ١٠٣، ١٠٥، ١٣٠، ٢٠٩
٢٨٥، ٢٨٥، ٢١٩، ٢١٨، ٢١٧، ٢١٦، ٢١٥
٢٩٨، ٢٩٤، ١٨٣، ١٤٧، ١٧٨، ١١٨ /٦، ٢٨٨
٣٤٨، ٣٥٠، ٣٩١، ٣٢١، ٣٢٣، ٣٢٨
٤٨ /٩، ١٦١، ١٣٦ /٨، ٤١٠، ٤٠٨	شمس الدين تجيع حلى ٧٠، ٥١ /٣
شمطاطي ٩٥ /٥
شمعون وصي المسيح ٤ /٢، ١٨٣، ١٨٤، ١٩٩ /٤
٢٢
شوبن موئي شاكر ٥٦ /٧
علامه شوشترى ١٥٢ /٦، ٢١٩ /٢
سيد شهاب الدين مرعشى نجفى ٤ /٧، ٧٦، ٧٥ /٤
١٧٢ /٨، ٤٢١	شوبن موئي شاكر ٥٦ /٧
علامه شوشترى ١٥٢ /٦، ٢١٩ /٢
سيد شهاب الدين مرعشى نجفى ٤ /٧، ٧٦، ٧٥ /٤
١٧٢ /٨، ٤٢١
شهر باز فرخى نزاد ناصرى ٢٩٤ /١٠
شهر باز ١٩٩ /٢
شهر باز حوت ٢٩١، ٢٩ /٩، ١٨٨ /٧
شهر دين حمران ٣٤٦ /٨
شيبان بن عبد الرحمن ٧ /٢، ٢٦ /٩، ٢٨٠ /٧
١٨٤، ١٧٢، ٢٦ /٩، ٢٨٠ /٧
٣٧٨ /٨، ١٤٠ /٢	شهر باز فرخى نزاد ناصرى ٢٩٤ /١٠
شهر باز ١٩٩ /٢
شهر باز حوت ٢٩١، ٢٩ /٩، ١٨٨ /٧
شهر دين حمران ٣٤٦ /٨
شيبان بن عبد الرحمن ٧ /٢، ٢٦ /٩، ٢٨٠ /٧
١٨٤، ١٧٢، ٢٦ /٩، ٢٨٠ /٧
٣٧٨ /٨، ١٤٠ /٢
شيطان (ستغرى: إيليس) ١ /٣، ٢٢٤ /٢، ١١٢ /١
٢٥٦، ١٩٢، ١٨٢، ١٨٠، ٤٨ /٤، ١٠٠، ٨٨
٢٠٢ /٧، ٤٠٠، ١٩٧ /٥، ٣٥٨، ٢٥٧
٤٢٥، ٢٥٠، ٢١٤ /٩، ٤٤٤، ٤٤٣، ٢٠٨، ٢٠٦
٣٤٤ /٧	شيطان (ستغرى: إيليس) ١ /٣، ٢٢٤ /٢، ١١٢ /١
٢٥٦، ١٩٢، ١٨٢، ١٨٠، ٤٨ /٤، ١٠٠، ٨٨
٢٠٢ /٧، ٤٠٠، ١٩٧ /٥، ٣٥٨، ٢٥٧
٤٢٥، ٢٥٠، ٢١٤ /٩، ٤٤٤، ٤٤٣، ٢٠٨، ٢٠٦
٣٤٤ /٧
صاحب الامر حسين (بتغريدة: محمد بن الحسن العسكري الله) =
حسين بن الحسن المهدى الله = صاحب
الزمان الله = بـ صاحب الله = إمام زمان الله =
عصر الله = ولني عصر الله = إمام متظر الله =
مهدى الله = القائم الله = الشهيد الله = ٢ /٢٥٨
٢٢، ٣٠، ١١٢، ١١٢، ٢٠٨، ٢١٤، ٣١٤، ٣١٤، ٢٠٨، ١١٢، ٣٤٨، ٣٤٦، ٢٠٦
١٩٨ /٧، ٤٢٠، ٣٤٦، ٢٩٦، ٢٠٦
٣٤٤ /٨	صاحب الامر حسين (بتغريدة: محمد بن الحسن العسكري الله) =
حسين بن الحسن المهدى الله = صاحب
الزمان الله = بـ صاحب الله = إمام زمان الله =
عصر الله = ولني عصر الله = إمام متظر الله =
مهدى الله = القائم الله = الشهيد الله = ٢ /٢٥٨
٢٢، ٣٠، ١١٢، ١١٢، ٢٠٨، ٢١٤، ٣١٤، ٣١٤، ٢٠٨، ١١٢، ٣٤٨، ٣٤٦، ٢٠٦
١٩٨ /٧، ٤٢٠، ٣٤٦، ٢٩٦، ٢٠٦
٣٤٤ /٨
صاحب بن عتاد ٣٤٤ /٨
صاحب الزمان الله (بتغريدة: محمد بن الحسن
ال العسكري الله) = حسنت بن الحسن الله =	صاحب بن عتاد ٣٤٤ /٨
صاحب الزمان الله (بتغريدة: محمد بن الحسن
ال العسكري الله) = حسنت بن الحسن الله =

صالح بن محمد بن سهل	٢٦٨، ٢٤٥/٣
صالح بن محمد همداني	٢٦٨/٣
صالح بن موسى طنحي	٢٢٩/١
صالح بن مشه	١٢٧/٨، ١٦٨/٧، ٣٧٢/٥
صالح بن نعيم	٣٥٠/٨
صالح بن هارون	٣٥٤/٨
ملا صالح مازندراني	٢١٢/٥
صالح مولوي بني العذراء	١٦٨/٧
صباح بن سبابة	١٢٨/٧
الصباح بن يحيى المزني	٢٢٦/٩، ٢٤٨/٧، ٤٠٠/٥
صيانة المشاطة	٤٧٦/٩، ٢٩٨/٨
صخر بن عبد الصمد القنابلي	٣٥٨/٨
ملا صدرا	٦٤٢، ٦١/١
صدرالدين شيرازي	٥٩/١
صدرالدين قونوي	٢٥٧/١٠
صدرالدين الشافعى	٢٤٤/٤، ١٦٣/١
صدقه بن أبي موسى	٣١٦/٢
شيخ صدوق	٦١/١
صوت السلطنة هزارمای	٩٤/٤، ٢١٩، ٦٦، ٤٥، ٥٤، ٦٠، ٤٨/٣، ٣٢٢
صهيب بن العباس	٢٥٦، ١٢٢، ١٢٤، ١٢٦، ١٢٨، ١٢٩، ٢٤٩، ٢٥٥
صهبون	٩٨/١
صف	٢٧٤/٣
صيقل	٣٢/٥، ٣٤٠، ١٩٥/٢، ١٩٦، ١٩٥/١
ضحاك	١٥٨/١
الضحاك بن مراحه	٣٤٠، ٧٨/٢
ضراري بن سعيد	٣٥٨/٨
ضرغامه بن مالك	٥٠/٧
ضرليس	٢٢٤/١
ضرليس بن عبد الملك	٣٧٤، ٣٨٢، ٣٢٠/٨
ضرليس الكناسى	١٧٦/٢
صندري	٤٨/٤

عاصم بن سلم	٥٢/٧
عاصم بن نهيل (شیعی)	٤٤/٧
عاصم بن وائلة (ابو القضیل)	١/٢٠، ٢٢٨، ٢٨٤، ٢٨٢
شیخ عباس شیرازی	٦/١٧٠، ٩/٢٩٠، ٢٥٦/٨، ٢٠٨، ٣٠
عباس (عیسی) بن هشام ناشری اسدی	١٠/٣٢٢
شیخ عباسعلی فرزند علی محمدتقی گورانی	٧/٤٥٣
شیخ عباس قشقی	٤/١٤٨، ٦/٢٦٢، ٥/٥٦٤
عبایة بن ربعی الأسدی	١/٢٤٨، ١٨٠، ٧/٣٦٢
عبد الأعلیٰ	٢/٤٢، ١٢
عبد الأعلیٰ بن ابراهیم بن عبدة	٨/٢٥٠
عبد الأعلیٰ الجبلی	٩/٦٤، ٣٨٠، ١١٠، ٨٤، ٦٤/٩
	١٤٢، ١٤.
عبداد بن یعقوب الأسدی	٦/٤٨
عبداد بن سقوب رواجتی	١٠/٤٣٢
عبدالله بن جمهور	٨/٣٤٨
عبدالله بن عباس	٦/٣٥٩
العباس بن أبي عمر	٢/٢١٦
العباس بن أحمد الصنائع (أبو محمد)	٣/٣٢٠
العباس بن امير المؤمنین (ع) (ابو الفضل)	٧/٤٠
العباس بن زفر بن سلم	٨/٣٥٠
العباس بن عامر بن ریاح التقنی	٣/١٥٦، ١٦٤، ١٥٤/٧
	٣٣٦، ٨٢/٩، ٢٠٨، ١١٠، ٦٤
العباس بن عاصم النصبهانی	٢/٢٠، ٦٢، ٣٠/٩
العباس بن عبد الله	٧/٢٩٨
العباس بن عبد الله البخاری (ابو الفضل)	٩/٢٣٥، ٢٣٤
العباس بن عبد المنطلب	٣/٢٨٣، ٤/٦٢
العباس بن الفضل بن قارب	٨/٣٤٦
العباس بن سروف	١/١٢٨، ٣/٣٣٦، ٦٠/٢
العباس بن بکر المرادی	٥/٣٣٤
عبد الله بن احمد بن هنید	٨/٨٤
عبد الله بن احمد الموسعی	٩/٢٢٠
عبد الله بن امير المؤمنین (ع)	٧/٤٠
عبد الله بن بجهة	٣/٤٨
عبد الله بن بکر المرادی	٥/٣٣٤
عبد الله بن عاصم تربی	٥/٢٤٨
العباس بن هاشم	٨/٢٥٤
العباس بن هاشم ناشری اسدی	١٠/٣٢٢
عاصم بن وائلة	١/٢٠٧
عاصم بن زراج	٧/٣٧٦، ٩/١٤٨، ٨/١٩٢
عاصمی	٥/٣٦
حایته	١/٣١٦
عبداد بن کثیر النصری	٧/٤٠٤
عبداد بن محمد المدابی	٧/٤٠٠
عبداد بن یعقوب	٢/١٩٢
عبد العزیز	٦/٢٩٢، ٢٧٤
عبد العزیز سزاواری	٤/٢٧٧، ٢٦٠، ٢٤٠
	١٢٠/٧
عبد العزیز مولیٰ آل سام	١/٢٢٤، ٣/١٢٨
عبد الله بحرانی	١٠/٢٧٧
عبد الله بن ابراهیم (ابو جعفر)	٣/٣٦٤
عبد الله بن ائمّه اوفی	١/٣٠٧، ٣/٢٤٤
عبد الله بن ائمّه الذیبا	٧/٢٨٤
عبد الله بن ای زافع	١/٣١٠
عبد الله بن ائمّه الشاعر	٥/٣٨٤
عبد الله بن ائمّه صدور البیلی	٧/١١٢
عبد الله بن ائمّه انهذل	٥/٣٧٤
عبد الله بن ای پغور	٢/٣٥، ٣/٧٨٧
عبد الله بن احمد بن عاصم النصبهانی (ابو القاسم)	١/٢٩٨
عبد الله بن عبد الله	٧/٢١٢، ٦٢، ٣٠/٩
عبد الله بن عبد الله البخاری (ابو الفضل)	٩/٢٣٥، ٢٣٤
عبد الله بن عبد المنطلب	٣/٢٨٣، ٤/٦٢
عبد الله بن الفضل بن قارب	٨/٣٤٦
عبد الله بن سروف	١/١٢٨، ٣/٣٣٦، ٦٠/٢

عبد الله بن يحيى	٢٥٦ / ٥، ١٦٦، ٣٤ / ٣، ٣٦٤، ٢ / ٢
عبد الله بن جبلة بن حيّان كناني	٤٠٦ / ٩، ٨٤٨ / ٨، ٣٠٨، ٦٤ / ٧، ٤١٤
عبد الله بن جبلة بن حيّان كناني	٤٠٦ / ٩، ٨٤٨ / ٨، ٣٠٨، ٦٤ / ٧، ٤١٤
عبد الله بن حماد الأنصاري	٤٠٦ / ٩، ٤٠٢ / ٩
عبد الله بن حماد الأنصاري	٤٠٦ / ٩، ٤٠٢ / ٩
عبد الله بن حموده بن البراء	٦٢٨ / ٣
عبد الله بن حنطب	٣٠٧ / ١
عبد الله بن خالد	٣٩٢ / ١
عبد الله بن خشكاربة البجلي	٤٦ / ٧
عبد الله بن داودود الكوفي	٣٢٦ / ٨، ٣٠٠ / ١
عبد الله بن داهر الزازى	١٢٦ / ٢
عبد الله بن رحاء	٢٤٠ / ٧
عبد الله بن زيد	٣٣٢ / ٧
عبد الله بن الزبير	١٠٨ / ٣، ٣٥٢ / ١
عبد الله بن زرارة	١٥٢، ١٥٠ / ٩
عبد الله بن وزير المخافقى	٢٩٤ / ٨، ٢٥٨ / ٧
عبد الله بن ذريق	٣٥٢ / ٨
عبد الله بن زياد اليماني	٣٦، ٢٤ / ٣
عبد الله بن زيد	١٦٨٢ / ٢
عبد الله بن زيد بن حجر ال محمود	٢٨٩ / ١٠
عبد الله بن سالم	٢٥٢ / ٧
عبد الله بن سليمان العامری	٢٥٣ / ٣، ٢٢٢ / ١
عبد الله بن سنان	٣٩٨ / ٥، ١٩٦، ٦٠ / ٢، ٣٩٩ / ١
عبد الله بن شبيب	٤١٢ / ٧
عبد الله بن شريك العامری	٢٨ / ٨، ١٨٠، ١٦٦ / ٣
عبد الله بن صالح	٢٢٦
عبد الله بن صفوان	١٥٢ / ٧
عبد الله بن الصنت التكى (ابو طالب)	١ / ٢، ٣٧٠ / ٤
عبد الله بن جعفر	٤١٨ / ٥
عبد الله بن جعفر بن عبد الله المحتمى	٨٤ / ٨
عبد الله بن جعفر بن محمد الحميرى	١٨٦، ١٥٨ / ٧
عبد الله بن داهر الزازى	٤١٧، ٢٦٤، ٢١٤، ٢١٢ / ١
عبد الله بن رحاء	٢٢٠، ٢١٦، ٢١٤، ٢١٣
عبد الله بن زيد	٣٨٢، ٣٧، ٢٥٠، ٢٤٤، ٢٤٠، ٢٢٨، ٢٢٤
عبد الله بن الزبير	١٤٤، ١٢٢، ١٢٤، ١٢٠، ٦٠، ٥٢، ٥٠ / ٢
عبد الله بن زرارة	١٣، ٣٧٠، ٣٥٣، ٢٩٨، ٢٨٨، ٢٨٧، ٢٧٦
عبد الله بن وزير المخافقى	١٨٨، ١٨٦، ١٨٠، ١٠٢، ٩٨، ٢٨، ٢٦، ١٢، ٦
عبد الله بن ذريق	٤١٤٠، ٣٢٨، ٣٢٦، ٣٢٤، ٣٢٢، ٣٠٤، ١٩٠ / ٤
عبد الله بن زياد اليماني	٧ / ٨، ١١٦ / ٤، ٣٨٨، ٣١٤ / ٥، ٤٣٢، ١٢٧، ١٢٢
عبد الله بن زيد	٢٨٢، ٢٢٥ / ١٠، ٣٤٠، ٢٢٢، ٨٠ / ٩
عبد الله بن جندب بعلى	٢٦٤ / ٣، ٤١٢ / ١
عبد الله بن جنادة	٢٦٨
عبد الله بن جزء الزبيدي	٦ / ٦، ١٠ / ٧
عبد الله بن نعارات بن جزء الزبيدي	٨٢ / ٧
عبد الله بن الحسن	٤٠٤ / ٧
عبد الله بن الحسن بن علي	٤٢ / ٧
عبد الله بن الحسن الزهرى	٢١٤ / ٩، ٢٢٢ / ٨
عبد الله بن الحسين بن جابر المصيصى	١٣٠ / ٢
عبد الله بن الحسين بن حسن	١٩٤ / ٣
عبد الله بن الحسين بن سعد الكاتب	١٢٤ / ٣
عبد الله بن الحسين بن علي	٤٠٧
عبد الله بن الحسين بن علي	٤٠٧
عبد الله بن حنداد الأنصارى (ابو محمد)	١٢٨ / ٢
عبد الله بن حنداد الأنصارى (ابو محمد)	١٢٨ / ٢، ١٢٢، ١١٤ / ٣، ٣٦٤

عبد الله بن الفضل الهاشمي	٢٥٦/٢	٤٢٤/٥، ١٢٢/٤
١٢٨	٢٥٢، ٢٤/٤، ٢٧٣، ٢٧٤/٣	عبد الله بن طاهر
عبد الله بن القاسم	١	عبد الله بن طلحة
٢٩٧، ٢٩٢/١	٨، ٦٩	عبد الله بن سعيد القصبي
١٢٧/٦	٢٤٠، ٢٢٨/١	عبد الله بن عاصم
عبد الله بن القاسم البطل		٢٠٢، ١٧٠/٣، ٢٨٢، ٤٨، ٣٢/٢، ٣٧٨
٢٨٨، ٢٨٦، ٢١٠/٨	/٨، ٢٠٢، ١٧٠/٣، ٢٨٢، ٤٨، ٣٢/٢	عبد الله بن القاسم الحضرمي
٢٤٨/٨	٢٧	عبد الله بن قرط بن سلام
٤٤/٧	٢٦/٣، ٣٨٢، ٣٦٢، ٣٠٧/١	عبد الله بن قطبة الشيباني
٣٣٢، ١٦٦/٧	٢٥٤، ٢٥٠، ١٤/٩، ١٢٤	عبد الله بن لهيجة
١٢٨/٤	٢٧٤، ٢٧٣/٢	عبد الله بن محمد بن محمد
٢٢/٣	٣٥٤	عبد الله بن محمد بن خاقان الدهقان
١٦٦/٣، ١٢٢/٢	١٥٠، ٢٠٠/٣، ٣٢٦، ٢٤٦/٢	عبد الله بن عبد الرحمن الأصم
٣٦/٤	٢٨٤، ٢١٠/٩، ٢٤٨، ٢٤٦/٧، ٤/٦، ٢٨٨	عبد الله بن محمد بن عبد الرحمن اموي
٢٠٢، ٨/٨، ١٨٨/٣	٢٩٤/١	عبد الله بن عبد القدوس
٢٨	٣٤/٥	عبد الله بن عثمان
٥٠/٦	٣٨٨، ٣٢/٩	عبد الله بن عجلان
١٦٨، ١١٢/٧	٥٠/٧	عبد الله بن عروة بن حربان المغاربيين
٢٦٨/٣	٣٦٣/٨، ٢١٢، ٢١٠/٢	عبد الله بن عطاء المكى
٣١٦/٢	١٥٢، ١٤٢، ١٤٢/٩	عبد الله بن محمد التلمسى
٣٧٤/٥	٤٢/٧	عبد الله بن عقبة العنوى
١٠٢/٣	٣٤/٤	عبد الله بن على
٢٢٠/٩	٣٤، ٣٢/٢، ٣٤٤، ٣٣٨، ٣٠٧/١	عبد الله بن حسر
٢٨٢/٣	٢٤، ٣٢/٢، ٣٤، ٣٧، ٣٧، ٣٧، ٣٧، ١٢٩/٥، ٤٠، ٧/٧	عبد الله بن محمد العابد
١٤٦/٧، ٥٠/٦، ٣٦٤/٢	١٩٨، ١٧٦/٩، ٢٥٢	عبد الله بن مروان
١٢٨/٣	١٦٩/٨	عبد الله بن عمرو
١٦٨/٢، ٢٣٧٢، ٢٤٤، ٢٤٠/١	٣٠٨/٧	عبد الله بن عمرو (أبو محمد)
٤٦، ٤٠، ٤٦، ٤٦، ٤٦، ٤٦، ٤٦	٤٠٠/٥	عبد الله بن عمرو بن الأشعث
١٨٠، ١٧٤/٩، ٦٧، ٦٦، ٦٣، ٦٢	٣٤٤، ٣٣٨/١	عبد الله بن عمرو بن العاص
١٦٤/٨، ١٤٢، ٥٤، ٢٢٢/١	٢٤٨، ٨/٤٨، ٧	عبد الله بن عمر انكلي
٢٢٦	٨/٢	عبد الله بن عاتب الأسدى
٤٤/٧	٢٠٠/٣	عبد الله بن الفضل بن عيسى

- عبد الجواد فلاطوري ۱۴۸/۱
 عبد الععن تبرزی لشان الملك ۱۶۶/۵
 سید عبد الحسن لاری ۲۴۷/۵
 سید عبد الحسن لاری ۲۹۳، ۲۷۶، ۲۷۵/۴
 عبد الحق بن سيف الدين دهلوی ۸۳/۱
 عبد الحميد بن إبراهيم الحمصي ۲۵۴/۷
 عبد الحميد بن عبد الرحمن الحناني (أبو بحمن) ۷/۷
 عبد الحميد الطائني ۲۲۲/۹، ۱۱۰/۸، ۲۶۲
 عبد الحميد الطائني ۲۸۲، ۱۰/۸
 عبد الحميد الوسطي ۴۰۶، ۴۰۴، ۳۵۰/۵
 عبد الحال شورف ۲۶۸/۵
 ملا عبد الحق ترذی ۷۴/۴
 شیخ عبد الرحمن بطاطی ۱۶۷/۸
 عبد الرحمن بن ابی سعید ۳۱۰/۱
 عبد الرحمن بن ابی لیلی ۲۸۱/۶
 عبد الرحمن بن اشعت ۲۰/۴
 عبد الرحمن بن حجاج يجلی ۲۶۸، ۲۶۰، ۲۵۹/۳
 عبد الرحمن بن عوف ۳۰۷/۱
 عبد الرحمن پیر امام زمان ۷۲/۳
 عبد الرحمن عنانقی ۱۲۹/۵
 عبد الرحمن ۲۵۰/۹، ۳۰۸، ۲۷۸/۷
 عبد الرحمن ابن عروة بن حراق الفقارین ۵۰/۷
 عبد الرحمن بن آدم ۲۸، ۲۶/۹
 عبد الرحمن بن ابی حاتم (أبو محمد) ۳۳۶/۱
 عبد الرحمن بن ابی حناد ۲۸۰/۸
 عبد الرحمن بن ابی عبد الله ۲۰۰/۹
 عبد الرحمن بن ابی لیلی ۹۲/۸، ۳۰۰، ۲۷۶/۷
 عبد الرحمن بن ابی نصران ۷/۷، ۲۴۰، ۲۲۸، ۲۲۴/۱
 عبد الرحمن بن ابی هاشم ۱۲/۳، ۵۸
 عبد الله بن مسلم الطائني ۳۲۴/۹
 عبد الله بن سلمة بن قتب ۷۲/۶
 عبد الله بن مطیع ۴۰، ۲۲/۲
 عبد الله بن معاویہ بن عبد الله بن جعفر ۲۰/۴
 عبد الله بن المنفیة ۱۴۲/۹، ۳۵۴/۵، ۳۹۹/۱
 عبد الله بن موصی انبیسی ۴۰۸، ۲۶۰، ۲۲۶
 عبد الله بن منصور انبیسی ۹۴/۸
 عبد الله بن موسی الرویانی (أبو تربت) ۲۰، ۲۳۰/۱
 عبد الله بن موسی الرویانی (أبو تربت) ۱۱۰/۳، ۱۵۶
 عبد الله بن مسون القذاخ ۱۱۸/۲
 عبد الله بن وهب ۲۷۸/۷
 عبد الله بن يحيی ۲۵۰/۸
 عبد الله بن مزیدین ثبت القبسی ۵۲/۷
 عبد الله بن نعییشی ۶۷، ۶۶/۴
 عبد الله جوادی آملی ۶۴، ۵۹/۱
 عبد الله الحكم ۲۵۴، ۱۴/۹، ۳۶۲/۱
 عبد الله سبینی ۲۸۹/۱۰
 عبد الله سوری ۱۵/۵
 سید عبد الله شتر ۱۸۳/۵
 عبد الله الطیابی ۴۶/۷
 عبد الله القاسم الحضرمی ۳۸/۹
 عبد الله کوفی خادم حسن بن روح ۱۰۵/۴، ۲۶۸/۳
 عبد الله التوقلی ۲۰۰/۳
 شیخ عبد الله هندی ۲۶۸/۱۰
 عبدان بن احمد ۸/۹
 عبد الجبار بن انتیاس الهمداني ۱۱۰/۷
 عبد الجبار بن العلاء المطری ۱۱۸/۲
 عبد الجبار ناجی ۱۴۸، ۱۴۷/۱
 عبد الجبل رازی ۶۶/۳

٢٦٤، ٢٦٦	٢٦٨
عبد الرحيم بن ابراهيم خزرجي (أبو القاسم) ٤٤/٤	عبد الرحمن بن إسماعيل ٣٦٠/٢
ملا عبد الرحيم دعاواني ١٣٩/٥	عبد الرحمن بن الأعصم بن سعد ٣٥٨/٨
عبد الرحيم النصيري ٢٠٤/١	عبد الرحمن بن حنبل ٢٠٢، ٢٠٠/٣
عبد الزراق ٢٢٧/١١، ٥٢/٦، ٢١٨، ١٤٦/٢	عبد لزحقن بن حاتم المرادي (أبوزيد) ١١٨، ٩٢/٧
عبد الزراق بن سليمان بن غال الأذدي ٢٧٢/٧، ٨/٢، ٢٧٢/٧	عبد الرزحن بن الحجاج ٢٩٢/٨، ٢٨٨/٧
١٠٤	عبد الرزحن بن زريق الفراز البغدادي ٣٣٨/١
عبد الزراق بن همام صستاني ٤١/١، ٤٤٢، ٧٨، ٥٢/١	عبد الرحمن بن سالم ٣٩٦، ٣٩٠، ٣٨٤/١
٢٤٨، ٣٣٤، ١٩٠، ١٨/٩	عبد الرزحن بن سليط ١٠٨/٣، ٧٧٢/٢، ٣٧٠/١
٣٧٢	٢٥٢/٩
عبد السلام بن سالم ٤١٨/٥	عبد الرزحن بن سرة ١٨٠/٩
عبد السلام بن صالح الهروي ١/١، ٣٧٤/٢، ٣٧٠/١	عبد الرزحن بن سيبة ١٥/٢، ٢٤٨، ٢٢٦، ١٨٠/٧
١٩، ٩٠/٨، ٤٠، ٥/٥، ٢٦٠، ٤١٨، ١٠٠	١٢/٨، ١٢٨
٢٥٦، ٢٥٢	عبد الرحمن بن عبد الله بن بشار ٢٩٤/١
عبد السلام بن نعيم ١٢٨/٧	عبد الرحمن بن عبد الله بن تكدر ٥٤/٧
عبد الصمد بن عبد الوارث ٢٤٤، ١٧٢/٩، ١١٢/٨	عبد الرزحن بن عبد الله سهبي مالكي ٣٥٢/١٠
عبد الصمد بن على أبو الحسن ١٧٦، ١٢٢/٢	عبد الرزحن بن عبد الله المعربي ١٩٦/٩
عبد الصمد بن محمد الهمداني ٣٠٨، ١٥٢/٧	عبد الرزحن بن عثمان بن عفان ٢٤٠/٧
عبد الغزير ١٩٠/٩	عبد الرحمن بن عقيل ٤٤/٧
عبد العزيز بن خضر ٣٤٠/١	عبد الرزحن بن عمرو ١٩٨/٧
عبد العزيز سلم ٢١٢/٣	عبد الرزحن بن عوف ٣٧٠/٩، ٢٧٦/٧، ٣٦٠/٢
عبد العزيز بن مهتمي استرى قمي ٢٦٨، ٢٦٢/٣	عبد الرزحن بن غنم ٢٨٤/٧
عبد العزيز بن يحيى الجلودي ١/١، ٧/١٣٤/٤، ٢٤٦/٢	عبد الرزحن بن كثیر ١٤٤/٨، ٣٦٨، ٣٦٦، ٣٦٤/٥
١٥٢/٩، ٣٤٠	٤٨/٩، ١٢٦
عبد العزيز عبد الحسين سادسنا ٢٩٣/١٠	عبد الرزحن بن محمد البدرى ٤١٨، ٤١٤، ٤١٣/٤
عبد العظيم سنتوى ٣٤/٩	عبد الرحمن بن مصطفى عبد وس بختي ٢٧٧/١٠
عبد العظيم بن عبد الله بن الشاه ٢٥٠/٨	عبد الرزحن بن موسى الجوى ٢٦٨/٨
عبد العظيم بن عبد الله الحسنى ١/١، ١٥٦/٢، ٢٢٠/١	عبد الرزحن بن نجم ٢٥٤/٧
١٣٩، ١٢٠، ١١٠/٣، ٣٠٢، ٢٧٤، ٢١٠، ١٥٨	عبد الرزحن بن المحاربى ٤٠٤، ٣٢٦/٩، ٢١٦/٨
٣٥٦، ٣٤٣، ٣٣٨، ٣٣٢، ٣٠٦/٥، ١٩٤، ١٦٠	عبد الرزحن بلور ساز مشهدى ٢٦٠، ٢٥٩، ٢٥٨/٥

عبدالملك بن مروان	۴۴، ۴۰، ۲۰ / ۲	۷: ۳۹۵ / ۶، ۳۹۶، ۳۸۹، ۳۵۸ / ۸؛ ۱۶۴، ۱۶۲ / ۷	۲۸۳
عبدالملك بن هارون بن عترة	۲۴۸ / ۱		۲۲۶، ۲۲۰، ۲۱۸ / ۹، ۱۰۰
عبدالملك بن يحيى بن عبد الله بن يكر	۹۶ / ۷		۷۸ / ۸
عبدالملك انعامري	۱۵۲ / ۷		۷۷۲ / ۵
عبد المؤمن بن علي	۱۱۰ / ۸؛ ۴۲، ۴۲ / ۴؛ ۱۲۴ / ۲	عبد العليم عبد العظيم ستوى	۱۱۰ / ۵۸؛ ۴، ۱۶۸ / ۲
	۳۷۴ / ۹		۲۹۹
شيخ عبدالنبي جزاري	۲۵۶ / ۳		۲۷۲ / ۱
عبد الواحد بن عبد الله بن يوسف الموصلى	۳۶۸ / ۱	عبد القفار بن داود العزائى (أبو صالح)	۱۰ / ۶
عبد الواحد بن عبد الله بن يوسف الموصلى	۷ / ۷، ۱۲۰، ۲۲۰، ۲۳۸ / ۸؛ ۳۶۸	عبد القنى بن عبد الواحد مقدسى حتى	۲۵۳ / ۱۰
المضار	۱۹۰، ۱۵۴، ۱۵۲، ۱۴۲، ۶۲، ۳۸ / ۹؛ ۳۷۶، ۲۸۴	عبد القادر على أبو المكارم	۲۹۸ / ۱۰
عبد الواحد بن محمد بن سعيد بن الشيبوى	۸۶، ۷۲ / ۷	عبد لقدوس	۵۶ / ۴
المضار	۲۲۴ / ۳؛ ۳۲۶، ۱۷۶، ۵۶ / ۲؛ ۴۰، ۶	عبد القدير بخارى	۵۶ / ۴
	۱۳۸ / ۹؛ ۳۶۶ / ۵؛ ۱۶۲، ۱۶۶، ۱۲۰، ۱۰۸، ۹۸	عبد قيس	۳۶۸ / ۲
	۲۱۲	عبد الكريم	۱۴ / ۲؛ ۲۲۴ / ۱
عبد الواحدين محمد عاملنى	۲۸۰ / ۱۰	عبد نكرى بن عمرو الشخصى	۷۷، ۴۲ / ۴؛ ۳۶۸ / ۱
عبد الواحدين واصل الشدوى	۱۸۲ / ۹		۱۵۲، ۱۴۲، ۱۴۲ / ۹؛ ۱۴۲، ۲۲ / ۸؛ ۲۲۴، ۲۳
عبد الوهاب بن حسن	۲۲۰، ۳۲۴ / ۹	عبد لكرى بن غندر	۲۵۶ / ۸
عبد الوهاب بن هشام التمجرى	۱۰۶ / ۸؛ ۲۷۲ / ۷	عبد الكريم الجزري	۹۶ / ۸
عبد الوهاب النقى	۳۶۴ / ۱	شيخ عبد الكريم حائزى	۲۵۰، ۱۶۲ / ۵؛ ۲۹۳ / ۴
عبد الوهاب الخراز أبو أحمد الرقى	۲۰۸ / ۷	عبد الكريم عقيل	۲۲۸ / ۱۰
عبد الوهاب روحى	۱۵۷ / ۵	عبد سحسن شداد آل بدر	۱۱۰، ۱۲۲ / ۵؛ ۸۴ / ۱
عبد الوهاب شعراوى	۹۲، ۷۲ / ۱		۲۹۰
عبد الوهاب مادرانى	۲۵۲ / ۱۰	عبد محمد حسن	۱۶۵ / ۸
ميرزا عبد الوهاب ثانى	۳۶۲، ۳۶۱ / ۶	عبد المصطفى	۲۴۰ / ۱۱
عبد الهدى بن رفيع الدين حسين رضوى دلجانى	۸ / ۸	عبد المعطي عبد المقصود	۲۹۰ / ۱۱
	۲۷۱ / ۱۰، ۱۷۳	عبد الملك	۳۷ / ۲؛ ۳۵۰، ۳۴۸، ۳۴۰ / ۱
عبد الله بن ابي رافع	۳۹۷ / ۹	عبد الملك بن أبي سليمان	۳۲۶ / ۹؛ ۲۷۰ / ۱
عبد الله بن احمد بن نهيك	۱۲ / ۸	عبد الملك بن أعين	۲۴۰ / ۹؛ ۶۴ / ۷
عبد الله بن أحمد الدفغان	۱۲۸ / ۷	عبد الملك بن عتبة	۳۰ / ۲
عبد الله بن سليمان انوزير	۴۶۸ / ۲؛ ۱۷۴ / ۴	عبد شملان بن على بن محمد انهمانى	۲۹۸ / ۷

عتبة بن أبي حكيم	٤٠٠، ٢٩٨/٥	عبد الله بن عبد الله	٣١٤/٣
عبة بن أبي سفار	٤٢٥، ٧٢/٧	عبد الله بن عمر بن عمرو	٣٣٦/١
عتبة بن عبد الله الحنصري	٨٤/٨، ١٩٤/٣	عبد الله بن عمرو	١٥٢/٧
عتبة بن عبد الله المسعودي (أبو الشاب)	٤١٦/٤	عبد الله بن مسلم بن عقيل	٤٤/٧
عتبة س محدث بن زيد	٣٨٠/٨	عبد الله بن معاذ العبرى	٣٢/٢
عثمان بن أمير المؤمنين ع	٤٢/٧	عبد الله بن موسى	١٥٦/٣
عثمان بن أبي شيبة	١١٦/٢	عبد الله بن موسى العباسى	١٤٨/٨
عثمان بن أبي شيبة	١١٦/٦، ٢٨/٨، ٢٧٢/٨	عبد الله بن موسى العلوى	٣٦٤/٥، ٣٦٤، ٢١٢/٢
عثمان بن أبي شيبة	١٧٠، ٢٦	عثمان بن علوى	٣٧٨، ٢٦٦، ١٥٨، ١٤٨، ١١٢/٧، ٢٧/٢، ٣٦٨
عثمان بن أبي حفاظة	٣٩٢/٣	عثمان بن علوى	٣٨٣، ٢٢٦، ٢٠٤، ١٤٦، ٩٢/٨، ٣٣٠، ٣١٢
عثمان بن أحمد الشناك	٥٦/٦، ١٣٠/٢	عثمان بن علوى	١٩٠، ١٧٠، ١٥٦، ٨٢، ٤٨
عثمان بن جبطة	١٠٢/٧	عبد الله بن يحيى بن خالقان	٣٣/٥
عثمان بن سعيد بن عمرو العمري (أبو عمرو)	٢٢٣/٣	عبد الله بن يزيد بن ثابت تقيى	٥٢/٧
عثمان بن سعيد	٢٤٨، ٢٥٧، ٢٥٧، ٢٥٧، ٢٤٢، ٢٤٢	عبد الله فاضمى	٣٦/٤
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢، ٣١٢	عبد الله مهدى	٤٠، ٣٩، ٣٨، ٣٧، ٢٨/٤
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢، ٣١٢	عبد الله مهدى اسامى	٤٥/٧
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢	عبد بن أحمد بن يعقوب بن نصر الأنبارى	١٨٤/٧
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢	عبد بن أسباط بن محمد تقرشى الكوفى	١١٦/٢
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢	عبد بن خارجة	١٠٦/٨، ١٥٤/٣، ١٢٦/٢
عثمان بن سعيد	٣٢٠، ٣١٨، ٣١٦، ٣١٤، ٣١٢	شيد بن زرارة	١٩٦، ١٤٤/٧، ١١٦، ٣٤/٣
عثمان بن شربة	٢٨٤/٢	عبد بن كثير أبى سعد العمارى	١٧٦/٢، ٢٤٨/١
عثمان بن عفان	٣٥٣/١	عبد بن محمد بن ماحور	٢٥٢/٨
عثمان بن علنى بن درخت	٣٥٣/٨	عبد بن يحيى الشورى	٨٤/٢
عثمان بن عمر	٢١٦/٨، ٢٩٤/١	عبد بن يعيش	٢٩٤/٧
عثمان بن عتبة	٧٠/٧	عيسى بن هشام انشاشى	٧٨، ٧٨/٧، ٨٢، ٧٨/٧
عثمان بن عيسى	١٣٦/١	عيسى بن عيسى	١٤٦/٨
عثمان بن عيسى الزواوى	٢٦٨، ١٦٦/٣	عتاب بن اسد	٤٧٢/٩
عثمان بن عيسى الكلابى	٣٧٠، ٣٧٠، ٣٦٦/٣	عتاب بن مالك بن جمهور	٣٥٢/٨
عثمان بن عيسى	٢٩٤، ٢٨٦	عتاب بن هارون	٣٠٨/٧
عثمان محمد الخميس	٢٩٢/١٠		

- علماء الكندي ۲۵۰/۸ عثمان التواء ۱۸۰/۸
 علان بن حميد بن جعفر بن حميد ۲۵۲/۸ عجلان أبي صالح ۱۹۴/۷
 علان التكشني ۴۶/۵، ۴۶/۴ عداد محمود حمش ۲۹۰/۱۰
 علان ساهوبه ۳۴۸/۸ عذى بن حاتم ۳۰۷/۱
 الصلاه ۶۲۰، ۸۲/۷۲۶۰، ۱/۱ ملا عرضي كاشاني ۵۶/۴
 العلاء بن بشير المرادي ۷/۷، ۲۴۲/۹، ۱۸۲/۹ عرف الطوبين ۲۴۸/۸
 عروة ۱۴۴/۹
 عروة بن يحيى نخاس دهقان ۲۶۸، ۲۶۱/۳
 العريان بن الخفاف ۲۵۲/۸
 عريب بن عبد الله بن كامل ۲۴۶/۸
 العزاري ۲۲۸، ۹۶/۴
 عزراائيل ۲۲۰/۸، ۱۴۴/۵، ۶۷/۴
 عزير الشنقي ۴۲/۸، ۸۰/۳
 عزيز بن زهير ۲۶۸، ۲۶۴/۳
 عزيز بن يحيى بن أحمد بن عيسى جلودي ۲۴۰/۱۰، ۴۸/۶ ۲۸۲
 عصام بن بهلة ۲۸۴/۲
 عصام بن رواد بن الجراح ۱۵۴/۷
 علقة بن قيس ۲۴۸/۸، ۲۵۶/۷، ۲۵۶/۴
 علقة بن مدرك ۲۵۶/۸
 علوى مصرى ۹۷/۵، ۶۷/۱
 عطاء بن يسار ۲۹۴/۱
 عطية بن سعيد عوفى ۷/۳۱۰، ۳۰۰، ۲۷۲، ۲۷۰/۱
 عقان البصري ۲۴۲/۸، ۱۴/۶
 عقبة بن عامر ۲۰۸/۱
 عقبة بن مكرم ۲۰، ۸/۹
 عقبة بن وفر بن أربع ۲۴۸/۸
 عفید الخادم ۳۱۶/۲
 عقبه ۱۹۶/۲
 عکرمه بن عمار ۲۷۸/۹، ۶۱/۸، ۳۶، ۳۴/۳
 علی بن ابراهيم ۹۸، ۴۲، ۲۶، ۱۶، ۱۰، ۸، ۶/۲
 علی بن ابراهيم ۷/۷، ۴۱۴، ۴۰۰، ۲۵۸، ۵۰/۵، ۱۷۶، ۱۴۴، ۱۴۲
 علی بن اکبر بن الحسین ۲۸/۷
 علی اکبر نهاوندی ۲۹۸/۱۰، ۱۶۱/۵، ۴۶/۳
 علی بندادی ۲۴۱/۵
 علی بن ابراهيم ۹۸، ۴۲، ۲۶، ۱۶، ۱۰، ۸، ۶/۲
 علی بن ابراهيم ۷/۷، ۴۱۴، ۴۰۰، ۲۵۸، ۵۰/۵، ۱۷۶، ۱۴۴، ۱۴۲
 علی بن اکبر ۲۰۴، ۹۰، ۲۶، ۱۶/۸، ۱۲۲، ۱۹۴، ۷۸، ۶۸

- علي بن أحمد بن عبد الله السرقي ١ / ٢٤٠ / ٣٠٢٤٠ ، ٩٦ / ٤٢٦٨
- علي بن حاتم ٥ / ٤٢٦
- علي بن العمارت ٢ / ٣٠٢٤٣ ، ٨٠ / ٦ ، ١٤ ، ٣٠٢٤
- عبي بن حجر الشعدي ٩ / ٣٦٤
- علي بن حديد ١ / ٢٢٦
- علي بن حزور ٨ / ١٠٨
- علي بن حسان الدين هندي ١ / ٥٧
- علي بن حسان ٥ / ٣٦٤ ، ٨ / ٣٦٨ ، ٢٢٦ ، ١٤٤ ، ٣٦٨ ، ٢٢٦ ، ٩ / ٤
- ٤٨
- علي بن احسن ٣ / ٤١١٥٢ ، ٧ / ١٠ ، ٦٤ ، ٤٤ / ٤١١٥٢
- ١٨٢ / ٨ ، ٢٤٤ ، ٢١٨ ، ٢٠٨ ، ٢٠٤ ، ١٨ ، ١٧٦
- ٢٠٨ ، ٤٨ / ٩ ، ٢٥٤ ، ٢٢٦
- علي بن الحسن بن عيسى بن العطار البزار ٩ / ١٩٢
- علي بن احسن بن رباط ١ / ٣٥٨ ، ٩ / ٢١٢
- علي بن الحسن بن عني بن فضال ٣ / ٤٣٠ ، ٥ / ٢٥٢ ، ٦ / ٤٣٠
- ٢٤٢ / ١٠
- علي بن الحسن بن يوسف الصانع القمي ٤ / ٣٦٦
- علي بن الحسن الشبلبي ٣ / ١٦٤ ، ٧ / ١٦٤ ، ١١٠ ، ١٠٤
- ٧ / ١٤٠٦ ، ٣٦٠ ، ٢٤٦ ، ٢١٠ ، ٢٠٠ ، ١٩٦
- ٢٢٤ / ٩ ، ٢٠٨
- علي بن حسن جرمي ١١ / ٢٢٢
- علي بن الحسن النسقاني ٤ / ١٦٦
- علي بن حسن زوارهاني ١٠ / ٢٤٧
- علي بن احسن الشانع ٩ / ١٧٨
- عبي بن احسن الصاطري ٧ / ١٢٨
- علي بن حسن قاسم بشكري ١١ / ٢٤٢
- علي بن الحسن المنقري الكوفي ٢ / ٣٠ ، ٣٠ / ٣١٢ ، ٩
- ٢٢٨ / ٨ ، ١٩٨ / ٧ ، ٢٨٤ ، ٣٦٨ / ٥
- علي بن احسين ٢ / ٣٧٢ ، ٣٦٢
- ٣١٨ ، ٣٩٢ ، ١٤٦ ، ١٢٤ ، ٨ / ١٩٢ ، ١٦٠ ، ٧ / ٣٧٢
- ٢٢٨ ، ٣٩٨ ، ٢٢٨ ، ١٩٢ ، ١٦٠ ، ٧ / ٣٧٢
- علي بن عبد الله السرقي ١ / ٣٠٢٤٠ ، ٩٦ / ٤٢٦
- علي بن أحمد بن عبي المتفق (أبو الحسن) ٣ / ٣٨٢
- ٣٦٤
- علي بن أحمد بن محدث بن عمran ٣ / ١٦٨ ، ٩ / ٢٦٢
- عبي بن حمد بن محمد بن النفاق ٤ / ٣٧٤ ، ٥ / ١٨٠
- علي بن أحمد بن موسى النافق ٢ / ١٥٤ ، ١٣٦
- ١٣٠ ، ١٥٠ ، ١٢٦ / ٢ ، ٣٨٢ / ٣
- ١٢٤ ، ٢٢٨ ، ٢٢٠ / ٩
- ١٢٣
- علي بن أحمد الزارزي ٢ / ٣٥٦ ، ٢٧٦
- علي بن أسد كوفي ١٠ / ٢٤١
- علي بن أباظة المنزري ٢ / ٦٤ ، ٣ / ١٩٤ ، ١١٤
- ١٧ / ٤٦٤ ، ٨ / ٢٨٨ ، ١٩٦
- ٤٠٦ ، ٢٥٨ ، ١٥٦ / ٩ ، ٩٦ / ٨ ، ٢٨٨ ، ١٩٦
- ١٦٤ / ٧ ، ٨ / ٣٧٦ ، ٦٤ / ٢
- ٥٠ ، ٤٤ ، ٢٢ / ٩ ، ٢٩٦ ، ٢١٦ / ٨ ، ٣٨٨
- ١٦٢ ، ٧٦
- ٢٤٦ / ٣
- ١٨٢ / ٨ ، ١٨٦ / ٣
- ٢٢٤ / ١
- ١٢٠ / ٨ ، ٢٤ / ٥ ، ٢٢٤ / ٣
- ٣٦٢ / ٣
- ٢٩٢ / ١
- ٢٨٨ / ٨
- ١٦٣ ، ١١٦ / ٣ ، ١٧٦ ، ١٥٢ / ٢
- ٢٩٠ / ٤
- ٢٢٤ / ٤
- ٣٥٠ / ٨
- ٣٦٢ ، ٢٥٩ ، ٢٥٠ / ٣

- علي بن الحسين المعودي ٢٨٠، ٢٠٢/٨
 علي بن الحسن اليماني ٤٠٢، ٤٠٠/٤
 علي بن الحكم ١، ١٥٢/٣، ١٢٢/٢، ٢٣٢، ٢٢٤
 علي بن الحكم ١، ١٢٦، ٩٦، ٣٢، ٢٨/٨، ٢١٦، ١٧٠، ٧/٣٥٦، ٥
 علي بن الحسين بن عبد الله ٢٨٤، ٣٧٦، ١٦٨/٩، ٢٦٨، ٢٥٠، ٢١٢
 علي بن الحسين بن بابويه القمي (أبو الحسن) ٣٧٤/٥
 علي بن الحسين بن شاذون المؤذن ١، ٣٧٨، ٢٦٢/١
 علي بن حسین بن عبد الله ٢٩٢
 علي بن حسین بن عبد الله ٢٦٨، ٢٥٢/٣
 علي بن حسین بن عبد الله كركي ٢٦٧، ٢٦١/١٠
 علي بن حسین بن علي طبرى سمرقندى ٢٦٥/٣
 علي بن حسین بن عبد الله ٢٦٨
 علي بن الحسين بن محمد ١٩٤/٣
 علي بن الحسين بن مندة ٣١٤/٧، ٣٥٦/٢
 علي بن الحسين بن موسى بن بابويه القمي ٣٢٢/٤
 علي بن ربيعة ٢٢٢/٩، ٣٢٦، ٣٢٤
 علي بن ريان بن صلت الشعري قمي ٣٠٥، ٢٦٩/٣
 علي بن زائدة ٣٥٤/٨
 علي بن زياد الصيرى ٤٢٠، ٤، ٢٤٦/٣
 علي بن زياد البسامي ٢٦/٣
 علي بن زيد ٦، ٥٤/٦
 علي بن زيد بن جذعان ١٥٢/٩
 علي بن سالم ٢٦٢، ٢٥٠، ٩، ٣٧٦/١
 علي بن سعيد الزازى ١٢٩٤/٨، ٢٥٨/٧، ٣٦٢/٢
 علي بن سليمان بن رضيد ٥٤/٣
 علي بن سليمان الززارى ١٦٤/٤، ٣٠٤/٢
 علي بن سماعة ٢٥٨/١
 علي بن سمعون بن بنان ٢٢٦/٢
 علي بن التندى الصيرفى ٣٤٦/٨
 علي بن سويد ٣٢٢/٩، ٤٦/٧
 علي بن سيف بن عميرة ٩٨/٨، ٣٢، ٢٦/٢
 علي بن شهرام ٢٣٦/٧
 علي بن صالح ٤٨/٦
 علي بن الصبّاح بن الضحاك ٧٧/٧، ٣٧٠/٥
 علي بن الحسين الشعندى آبادى ١٩، ٢١٦/٧، ٧٧٢/٢
 علي بن الحسين العبدى ٤٠٦/٩

علي بن عيسى اربلي	١٤٠ / ٥	علي بن صدقة الفتى	١٦٤ / ٤، ٣٠٤ / ٢
علي بن عيسى بن الجراح	٣٨٢ / ٣	علي بن عاصم الكوفي	٤ / ١٦٦، ١٤٨ / ٧، ١٧٠، ١٧٢ / ٨
علي بن عيسى القصري	٣٦٨ / ٣		١٧٨ / ٩، ٢٨٨، ٢٤٤
علي بن فاضل مازندراني	٢٦٠ / ١٠، ١٥١ / ٣	علي بن العباس المقانعى	٧ / ١٢٤، ٩٢ / ٢، ٢٧٤ / ٧، ١٢٤، ٩٢ / ٨
علي بن فتح الله كاشانى	٧١ / ٣		٣٧٤، ١٨ / ٩، ١١٠
علي بن الفضل	٢٨٢، ٣٢٢ / ٩، ١٨٥ / ٢	علي بن عبداله	٢٠٠ / ٩
علي بن قادم	١٨٠ / ٩	علي بن عبد الله (أبو الحسن)	٢٧٨ / ٨، ١٤٠ / ٢
علي بن قيس	٥٨ / ٥	علي بن عبد الله بن خالد بن يزيد بن معاویه	٧ / ٣٢، ٤ / ٧، ٣٢
علي بن كلثوم	٣٤٦ / ٨		٢٢٤
علي بن المحسن بن علي بن محمد بن أبي الفهم		علي بن عبد الله الحستناني	٨ / ١٢٤ / ٧، ٣٢٠ / ٣
الشوكى	١٤٢ / ٩		٢٦٢ / ٩، ٣٤٢، ٢٢٨، ٣٤٠
علي بن محمد	٢٤ / ٢، ٣٩٦، ٣٨٤، ٢٧٤، ٢٢٨ / ١	علي بن عبد الله الوزائى	١ / ٣٨٢، ٢٢٤، ٢٣٠ / ١
٧٦	١٣٢، ١٥٢، ١٣٢، ٢٠٢، ٢٠٤، ٣٦٨ / ٣		١٦٥، ١٤٨، ١١٠ / ٣، ٣٨٢، ١٤٢، ١٥٤، ٥٦ / ٢
١٤ / ٤، ٢٩٢، ١٩٦، ١٧٢، ١٣٣، ١٥٨، ١٣٣، ١٢٨، ١١٦	٢٤٢، ٣٣٨، ٢٣٠، ٢٤٠، ١٧٠، ١٦٨، ١٦٤	٦ / ٣٨٨، ٣٧٤، ٣٥٨، ٣٤٤، ٣٢٨ / ٥، ١٨ / ٤	
١٥ / ٤، ٤٤٩، ٤٢٠، ٤٠٠، ٣٩٤، ٣٧٠، ٣٦٦	٢٤٢، ٣٣٨ / ٥	٣٥٨، ٢٢٠ / ٩، ٦	
١٧٠ / ٧، ١١٦ / ٦، ٣٦٠، ٣٣٦، ٣٢٠، ٩٥، ١٤	٢٨٨ / ٧	سيد علي بن عبد الحميد	٢٦٦ / ٧
٢٤٠، ٢١٦، ١٩٢، ١٧٨، ١٤٦، ١٠٠ / ٨، ٣٥٨	٢٨٨ / ٧	علي بن عبد الحميد	٣٤٨، ٣٣٨ / ٩
٤٠٤، ٢٢٦، ٦٢ / ٩، ٣٧٦، ٣٨٤	٤٠٢ / ٧	علي بن عبد الصمد	٣٤٦ / ٨
علي بن محمد (أبوالحسن)	٤٠٢ / ٧	علي بن عبد العزيز	٢٠٤ / ٨، ٣٩٨ / ٥
علي بن محمد الأودي	٢٨٨ / ٧	علي بن عثمان	٤٠٢ / ٥، ١٥٤، ١٥٠ / ٣، ١٣٦ / ٢
علي بن محمد بن ابراهيم	٢٤٢ / ١٠	علي بن عقبة	١٠٦ / ٨
علي بن محمد بن أحمد النصرى	٩٦ / ٧		٣٩٠
علي بن محمد بن إسحاق الأنصري	٩٥ / ٥، ٣٧٦ / ٤	علي بن علقة من محمود	٣٥٢ / ٨
علي بن محمد بن الحسن التزويني	١٩٨ / ٩	علي بن علي بن حمام (أبو محمد)	٢٦١ / ٣
علي بن محمد بن الحسين بن مالك بذوكة	٢٢٢ / ٤	علي بن علي الكندي	٢٤٢ / ٩، ٢٧٠ / ٧
	٢٢٦	علي بن عمر الأعرج	٢٣٧ / ١٠
علي بن محمد بن خبطة	٢٥٤ / ٨	علي بن عمر بن علي بن الحسين	٢٠٨ / ٩
علي بن محمد بن سالم	٢١٠ / ٩	علي بن عوض	١١٩ / ٥
علي بن محمد بن تجاع	٣٤٢ / ٥	علي بن عيسى	١٦، ١٤ / ٦، ٣٨٤ / ٣، ٣٢٦ / ١

علي بن محمد بن عبد العبد	٢٨٤/٧
علي بن محمد بن عبد الشيبوري	١٤٦/٤
علي بن محمد بن علي بن فاس علوى شعرانى (أبو الحسن)	
علي بن سواد	٢٣٤/١٠
علي بن محمد بن عمر بن رياح	٢٢٣/١٠
علي بن محمد بن عمر الزهرى	١٩٨/٩
عنى بن محمد بن عيسى الزبار	٩٤/٧
علي بن محمد بن الفرات	١٥٨/٤، ٣٩٤/٣
علي بن محمد بن قبيبة الشيبوري	٥٦/٢، ٢٠٨/١
	١٢٤، ٣٢٦، ٣٦٦، ١٢٠، ١٠٠، ٢٤، ٣٣٦، ١٢٠، ١٤٦،
	٣٦٢، ١٩٢، ١٣٨/٩، ٣٦٦، ١٨٨/٩، ١٩٤، ٧٣، ٣٩٠، ٥، ١٥٤
علي بن المغيرة	٢٤٢، ٢٨٣/٨، ٥٨/٧
علي بن المنذر الكوفى	٢٨٤/٢، ٢٧٠/١
علي بن موسى بن جعفر بن محمد بن محمد	
اظاوس	٤١٨/٨
علي بن موسى بن الشيخ	٢٥٦/٨
علي بن موسى الخراز (أبو الحسن)	٩٢/٨، ٣٠٠/٧
علي بن موسى الدقائق	٢٥٨/٩
علي بن موسى الرضا (أبو الحسن) (بتكرىد: امام رضا)	١٨٤/٩
	٣٨٠، ٣٢٤، ٣١٨، ٢١٢، ١٩٥/١
	١٨٥، ١٢٠، ٤٨، ٢٢، ١٢/٢، ٤١٠، ٤٠٨، ٤٠٦
	٣٧٠، ٣٤٤، ٣٩٦، ٢٩٠، ٢٥٤، ٢٢٨، ١٧٦
	١٦٠، ١٥٨، ١٣٨، ١١٨، ١٠٠، ٥٤، ٨/٣، ٣٨٤
	٤١٢، ٤١٢، ٢١٠، ٢٠٤، ١٩٠، ١٨٤، ١٨٤
	٣٩٠، ٣٧٦، ٣٥٦، ٣٥٤، ٣٣٦، ٢٦٠، ٢٠٣/٥
	٢٠٠، ١٦٨، ١٧٨، ٧٨/٦، ٤٢٠، ٤٠٠، ٣٩٤
	١٦٤، ١٧٠، ١٤٨، ٦٨/٧، ٣٥٢، ٣٥٠، ٣٤٤
	٢٢٤، ٢٠٤، ٩، ٨٨، ٧٨/٨، ٤٠٨، ٢٦٠، ١٩٤
	١٨٨، ١٧٨، ١٣٦، ٤٨، ٢٤، ٢٩/٢، ٢٨٨، ٢٦٤
	٤٤، ٤٢، ٤١، ٣٤٤، ٣٥٦، ٢٢٨
علي بن موسى الزبارى	٣٥٤/٨

- علی بن مهزیار اهویزی ۲۹۸، ۲۹۷/۱۰، ۴۲۲، ۴۲۱/۷
 میرزا علی محدث باب ۷۵، ۷۴، ۷۳، ۷۲، ۷۱، ۱۰/۴
 علی نامی ۱۴۷/۵
 آخوند ملا علی همسانی ۲۱۹/۵
 علی بردی حائری ۴۲۱/۷، ۱۲۴/۴
 عدام الدین أبو الفداء اسماعیل بن معمر ۲۳۸/۱۱
 عمار ۴۰۲/۷۰، ۳۵۶/۲
 عمار بن سلامة الهمذاني ۵۴، ۵۲، ۵۰، ۴۲/۷
 عمار بن حسان بن شریع الطائی ۵۲/۷
 عمار بن الحسین بن إسحاق الأسرورشی (أبو
 محدث) ۴۵/۵، ۱۶۶/۴
 عمار بن محدث ۲۵۸/۷
 عمار بن مروان ۳۰/۸، ۱۳۲، ۱۳۲/۷، ۲۸۶/۷، ۳۶۶،
 ۳۰/۸، ۲۸۶/۷
 عمار بن موسی الشیاطی ۱/۱، ۲۲۲/۲، ۰۵، ۰۵/۲، ۲۵۸
 عمار بن ماسر ۱/۱، ۲۰۸/۳، ۲۰۸/۷، ۱۶۶/۷، ۳۳۲، ۱۶۶
 عمار بن موسی الشیاطی ۲۲۴/۸، ۴۵۲
 عمار الذہنی ۲۹۰/۸، ۱۱۰/۷
 عماره بن أبي حفصة ۳۶۸/۹
 عماره بن جوین العبدی ۳۷۴/۹، ۱۱۰/۸، ۱۲۴/۲
 عماره بن معمر ۳۴۶/۸
 عمار بن الحصین ۴۲۴، ۳۷۶/۹
 عمران بن خالد بن کلیب ۲۵۰/۸
 عمران بن داود ۱۸۴/۷
 عمران بن طبیان ۲۶۸/۸
 عمران بن المفسّ (أبو حامد) ۴۱۸، ۴۱۴/۴
 عمران بن موسی بن یحییٰ (أبو حامد) ۲۱۲/۳
 عمران بن موسی بن مجتمع التختیانی ۱۹، ۰۷۷/۸
- علی بن مهرداد اهویزی ۲۲۲، ۲۲۰، ۲۱۴، ۲۱۲/۱
 ۲۲۵، ۱۹۲، ۱۸۶/۳، ۳۷۸، ۶۰، ۲/۲، ۳۹۷، ۲۵۲
 علی بن مسون الشانع (أبو الأکراد) ۲۲۸/۷
 علی بن النعماں ۲۰، ۲۶/۲، ۲۲۶، ۲۲۴، ۲۲۲/۱
 ۲۲۸/۷، ۰۳۸/۵
 علی بن نقیل ۲۹۲، ۱۳۲، ۱۲۰/۲
 علی بن هاشم ۳۵۶/۵، ۲۵۶/۲
 علی بن یحییٰ (أبو الحسن) ۱۰۸/۵
 علی بن یعقوب الهاشمی ۱۹۶/۷
 علی بن تقی بن موسی بغدادی ۲۶۹/۳
 علی بن الیمان ۱۳۸/۲
 علی بن یونس الخراز ۲۸۶/۸
 علی بن یونس عاملی ۹۶/۴
 علی تارابی ۴۵۱/۴
 علی جلایی باخر ۲۴۷/۱۰
 علی دوانی ۲۷۵، ۲۷۱/۱۱
 شیخ علی رشتی ۱۴۶/۵
 غیرضا اصفهانی ۱۴۵/۵
 غیرضا مختاری ۲۹۶/۱۰
 سند علی سیستانی ۲۷۳/۵
 سند علی شوشتری ۲۲۳/۵
 علی صدرابی خویی ۲۷۶/۱۰
 سند علی طباطبائی ۲۹۹، ۲۷۱، ۲۶۵، ۲۵۷/۴
 ۳۱۵، ۳۰۰
 علی طوسی شریف ۱۶۱/۸
 ملا علی فاری ۲۸۲/۱۰
 سند علی فاضی ۲۵۳/۵

عمر بن علي	٢٥٨/٧:٣٠/٣	٤٦
عمر بن علي بن أبي طلب	٥٨/٢:٣١/١	٢٤٨، ٢٤٦، ١٨٠/٧
عمر بن علي بن يحيى (أبو حفص)	١٠٨/٨	٢٢٤/٨
عمر بن الفرات	٦٩:٣٨٤، ٢٤٨، ٢٣٠/٨:١٣٨/٧	١٧٤/٩:٢٦٠، ٣٥٨، ٢٩٢، ١٢٦/٢
	٢٦٢	٢٥٠/٥:٦٢، ٢٤/٢:١٠-٢/٧
عمر بن سلم البجلي	٣١٨/٥:٢٦٨/١	٢٤٢، ٣٨/٩:٢١٠، ٢٠٨/٨:٤٠
عمر بن يزيد الشخائس	٧/٨:٧٤/٧:١٨٤، ١٨٢/٢	٤٨/٧
	٣٥٤، ٣٥٢/٩:٤٨	٨٨/٩:١٠-٨، ٧/٧:٣٥٨، ٢٠٦/١
عمركي بن علي بوفوكى (أبو محمد)	١١٠:٤٠٢/٥	٥٤/٧
	٢٣٧	١١٥، ١١٤/٥
عمرو	٢٧٧/٣	٢١٦، ١٧:١٥٨/٧:٢٤٦/٦
عمرو بن أبي المقدم	٦٨/٦:١٦/٢	٢٨٢/١
	١٢٠، ٩٨/٧:٨/٦	٥٢، ٤٤/٧
	٦٢/٩:٣٧٦، ٢٨٤، ٢٦٨، ١٩٢، ١٠٠/٨:٣٦٨	٣٩٢/٣:٣٦٢/٢:٣٠٨، ٦٨/١
	٢٢٨	٣٤/٨
عمرو بن ثابت	١/١:٣٨٤، ٢٤٦/١:٣٨٤، ٢٤٦/٥:٥، ١٩٠/٣	٤٢/٧
	٤٠٦/٥:١٩٠/٣	٣٨٢/٥
عمرو بن شاكر	١٠١٦:٣٠/٣	٢٦/٤
عمرو بن شيبة	٢٩٨/٥	١٩٢/٩
عمرو بن العارث	٢٧٨/٧	٧٦/١
عمرو بن حتاد بن طلحة	٢٥٦/٨	٥٠/٧
عمرو بن دينار المكي	١٩٨/٧	٢٠٨/٩
عمرو بن سعد	٣٢٨، ٣٢٦، ١٩٨/٧:٤١٠، ٣٨٤/٥	٢٥٦/٨:٨٢/٧
عمرو بن عاصم انكلاتي	٢٣٢/١	٥٤/٧
عمرو بن شعيب	٣٢٦/٩	٢٢٨/٣:٥٨/٢:٣٥١، ٣٥٠/١
عمرو بن شمر	١/١:١٢٨/٢:٢٤٦/٥:٢٢/٣	٢٦٨/٩:١٤، ٦/٨:٣٩٢، ٢١/٤:٢٧٥
	١٣٦٢، ٢٩٢، ١٢٤، ١٢٨/٢:٢٤٦/٥:٢٢/٣	١٥٢/٩
عمرو بن عبد العزيز		٩٤/٨:٢٢٦/٧
عمرو بن عبد العفار		١٧٠/٩:٢٨٤/٢
عمرو بن عبد الوهاب الآدمي		٣٢٤/٩:١١٠/٨:٢٦٢/٧
عمرو بن عبد الله الصنداوى		٣٤٤/٩:٢٨٤/٢
عمرو بن عاصم	٣٠٨/١	٣٢٤/٩:١١٠/٨:٢٦٢/٧

- عمر و بن عاصم الكلابي ٢٢٦/١
عمر و بن عبد الله الجندمي ٥٦/٧
عمر و بن عبد العزيز ٣٦٨/٩
عمر و بن عبد ٧٧/٤
عمر و بن عثمان ٢٥٠/٨؛ ٢١٠/٧
عمر و بن علي بن بحر ١٧٢/٩
عمر و بن عمر بن هشام ٣٥٠/٨
عمر و بن مطراف ٣٥٠/٨
عمر و بن عوف بقيلي ٢٢٤/٥؛ ٣٧٠/٢
عمر و بن فروه ٣٥٨/٨
عمر و بن قرطبة الأنصاري ٤٨/٧
عمر و بن قيس الملاني ٨٨/٩؛ ٤٨/٦
عمر و بن لست صفارى ٢٧٨/٣
عمر و بن محمد العنقرى ٢٩٠/٨
عمر و بن مسلم ٣١٠، ٣٨٢/١
عمر و بن هاشم الطائى ٩٤/٢
الشيخ العمري ٤٨/٩؛ ٤٩/٣
عمير بن هاتى العنسى ٢٥٢/٧
عمسة بنت أوس ١٩٨/٧؛ ٣٨٤/٥
عمسة بنت نفلي ١٠٦/٣
عنان ٣٦/٤
عشرة بنت قرطة ٣٥٦/٨
عنسبة بنت أبي صفرة ٢٥٤/٩؛ ٣٦٢/٢
عنسبة بنت مرثة بن كلبي ٢١٨/٨
عنسبة بنت الفرسى ٧/١٨٨
العوام بن حوشب ٢٩٨/١
عوف ٤٨٠/٧؛ ١٢٢/٢
عوف الأعرابى ١٨٢، ١٧٤، ١٧٢/٩
عوف بن مالك ٢٥٤/٧
عوف الشنوى ٢٦٤، ٧٠/٧
- عون بن أبي جحافة ٢٢٦/١
عون بن عبد الله بن جعفر الطizar ٤٤/٧
عون الدين يحيى بن هبيرة ٧٢/٣
عياش بن عباس القتباى ٧/٨؛ ٢٥٨، ١١٤، ٩٤/٨
٢٩٤
الستاشى ١٩٠، ١٥٥/٨؛ ٣٠٣/٥؛ ٣٥٢/٥؛ ٩٤/٢
٢٩٩، ٢٠٠
عياشى جوهري ٢٨٢/١٠
عياض بن عاصم بن سمرة بن جحش ٢٥٤/٨
عشى بن أشيم ١٤٦/٢
عسى بن إبراهيم ٤٠٨/٥
عسى بن أعين ١١٠، ٧٨، ٧٦/٧
عسى بن تمام ٣٥٦/٨
عسى بن جعفر بن عاصم ٣٥١/٣
عسى بن راشد ٢٣٤/١١
عسى بن الشرى أبي اليسع ١٨/٢
عيسى بن عبد الله بن محمد بن عمر ١٢٤، ٦٧، ٥٨/٢
عيسى بن عبد الرحمن ٢٦٨/٨
عيسى بن ماهان بن مدار ٣٦٢/٧
عيسى بن مريم عليه السلام ابن كرييد: الصحيح ٣٦٦
٣٣، ٢٢/١
١٠٦، ١٠٥، ٩٥، ٨٨، ٨٤، ٨١، ٧٨، ٧٧، ٧٢
١١٤، ١٠٨، ١٠٩، ١١٠، ١١١، ١١٢، ١١٢، ١١٣، ١٢٨، ٨٠، ٧٨، ٧٦/٢؛ ٣٢٨
١١٦، ١١٤، ١٥٤، ١٥٩، ١٩٩، ٢٥٧، ٢٥٨، ٢٥٩، ٢٥٩
١٦٩، ١٤٠، ١٣٣، ١٣٢، ١٣١، ١٣٠، ١٣٢، ١٣١، ١٣٣، ١٣٤، ١٣٥، ١٣٦، ١٣٧، ١٣٨، ١٣٩، ١٣٩
١٣٣، ٣٩٤، ٣٩١، ٣٨٤، ٣٨٥، ٣٨٦، ٣٨٧، ٣٨٨
١٠٦، ٤٤، ٤٣، ٤٢، ٤١، ٤٨، ١٦، ١٠، ٨، ٦
٢٢، ٢١، ١٩، ٤٠، ١٧٠، ١٤٥، ١٤٠، ١٣٨، ١٣٥
٣٣، ٣٤٦، ٣٤٤، ٣٤٣، ٣٥٠، ٣٥١، ٣٥٢
١٨، ٤٢٧، ٤١٩، ٣٩٠، ٣٥٠، ٣٤٦، ٣٤٤، ٣٤٣
٢١٦، ٢١٤، ١٦٦، ١٦١، ١٦٩، ١٦٦، ٤٣، ١٦
٢٠٤، ١٠٨، ٧/٧؛ ١١٤/٦؛ ٣٢٦/٥، ٧٤، ٣٩

فاضل مقداد	٣١٦ / ٢	٣٧٨، ٣٩١، ٣٦، ٢٢٤، ٢٢٢، ٢٢٠، ٢١٨
فاضل هندي	٤ / ٤٥٦، ٤٥٤، ٢٦١، ٢٦٣، ٢٦٢، ٢٨٥	٢٤، ٢٢، ٢٠، ١٨، ١٦، ١٤، ١٢، ١١، ١٠، ٨، ٦
فاطمة بنت الحسن	١٦٨ / ٢	١٠١، ٨٠، ٦٥، ٦٠، ٣٥، ٣٣، ٣٢، ٣٠، ٢٨، ٢٦
فاطمة بنت على	٢١٠ / ١	٢٨١، ١٤٢، ١٤٢، ٢٥٤، ٢٦٤، ٢٧٩، ٢٦٤
فاطمة بنت أبي مسلم	٢٩، ٢٨ / ٤	٣٢٤، ٣٠، ٣٠٠، ٢٩٩، ٢٩٣، ٢٩٢، ٢٩١
فاطمة الزهراء	١٦٤ / ١	٢٢٢، ٣٨ / ١١، ٤٨٩، ٤٠٤، ٣٣٠، ٣٢٨، ٣٢٦
		٢٩١، ٢٦٢
عيسى بن موسى السقاقي	٣٤٨ / ٨	٢٤٨ / ١٠، ٣٢٨ / ٥
عيسى بن سهران (أبو موسى)	٢٤٢ / ١٠	عيسى بن نصر (أبو عقيل) ٤٢٠ / ٤
عيسى بن عاصم	١٢ / ٨	عيسى بن عاصم ١٢ / ٨
عيسى بن هلال	١٤٨ / ٩	عيسى بن هلال ١٤٨ / ٩
عيسى بن بقطان	٤٠٨ / ٥	عيسى بن بقطان ٤٠٨ / ٥
عيسى الخطاب	٣١٨ / ٢	عيسى الخطاب ٣١٨ / ٢
عيسى بن الناسم	٤٨ / ٧، ٤٣ / ٦	عيسى بن الناسم ٤٨ / ٧، ٤٣ / ٦
		غلام ٣٧، ٣٦ / ٥
شسان بن محمد بن شسان	٣٥٠ / ٨	شسان بن محمد بن شسان ٣٥٠ / ٨
غلام أحمد قادريانى	٧٤ / ٤	غلام أحمد قادريانى ٧٤ / ٤
غلامحسن تاجرى نسب	٢٩٥ / ١٠	غلامحسن تاجرى نسب ٢٩٥ / ١٠
غندر	٣٤٠ / ١	غندر ٣٤٠ / ١
الفتنى الحسن بن معالى	٢٧٢ / ٧	الفتنى الحسن بن معالى ٢٧٢ / ٧
غوث الأعرابى	٣٥٦ / ٨	غوث الأعرابى ٣٥٦ / ٨
غيات بن إبراهيم التمسمى	٥٦، ٥٤ / ٢، ٣٠٠، ٢٤٠ / ١	غيات بن إبراهيم التمسمى ٥٦، ٥٤ / ٢، ٣٠٠، ٢٤٠ / ١
غيلان قدرى	٢٦٤، ١٧٤ / ٢	غيلان قدرى ٢٦٤، ١٧٤ / ٢
فارابى	١٩٠ / ١	فارابى ١٩٠ / ١
فاراس بن حاته بن ماهوهه قزوينى	٢٦٢، ٢٤٤ / ٣	فاراس بن حاته بن ماهوهه قزوينى ٢٦٢، ٢٤٤ / ٣
		٤٢٢ / ٤، ٣٦٩
فاضل حسون بن محمد بن حسن فقى	٤٠ / ٣	فاضل حسون بن محمد بن حسن فقى ٤٠ / ٣
فاضل سيروزى	٣١٢ / ٤	فاضل سيروزى ٣١٢ / ٤

فضل الله بن علي بن عبد الله	١٣٠ / ٨
فضل الله حروفي	٤٨ / ٤
فضل بن أبي قرة	٨ / ٦
الفضل بن الحسن الطبرسي	٣٠٠ / ٦
الفضل بن دكين	١٨ / ٩، ٢١٤، ١٠٢ / ٨، ١١٤ / ٢
فليح	٦٧.
الفوسوی سوم	٢٦٩، ٢٦٥ / ٣
فهيمه فهيمي تزاد	٣٤ / ٢
المياخ بن ضرار بن نروان	١١٦ / ٣، ٤٠٨ / ١
فیض بن ابی شیبہ	١٣٤، ١٢٢ / ٢، ٣٠٥، ١٦٠، ١٥٨، ١٢٨، ١٢٤
الفیض بن المختار	٧١٥٦ / ٤، ٤٠٦، ٣١٨ / ٥
فیض کاشانی	٢٨٨، ١٨٨، ١٨٨، ٢١٢، ٢٦٠، ١٧٦، ١٦٠
محقق فیض کاشانی	٣٣٠، ١٩٢، ٤٤ / ٩، ١٤٦، ١٢٨، ٣٩ / ٨، ٣١٨
فیضی	٢٨١، ٢٥٩، ٢٢٢ / ١٠
القائم <small>بن سگرید</small> = محمد بن الحسن العسكري <small>بن عاصم</small>	٢١٢ / ٣٠، ٣٦٢ / ١
حجت بن الحسن المهدی <small>بن عاصم</small> = صاحب الأمر <small>بن عاصم</small>	٣٠٨ / ٧
صاحب زمان <small>بن عاصم</small> = أبو صالح <small>بن عاصم</small> = امام زمان <small>بن عاصم</small>	٣٥٢ / ٨
امام عصر <small>بن عاصم</small> = ولی عصر <small>بن عاصم</small> = امام منظر <small>بن عاصم</small>	٣٣٦ / ٩
امام مهدی <small>بن عاصم</small> = المهدی <small>بن عاصم</small>	٢٥٢، ٨٤ / ٧
الفضل بن محمد بن الشعراوي	٤٥٢ / ٨
فضل بن يحيى بن علي طبی	٧٠، ٥١ / ٣
فضل بن بزید	٩٥ / ٥
الفضل بن سار	١٤٢ / ٨
الفضل بن یعقوب الرخامي	٣٣٤ / ١، ١٣٤ / ٢
الفضل الكتاب	٦٦ / ٧
الفضل	٤٤ / ٢، ٢٢٠، ٢٠٦ / ١
فضل الأعور	٢٨٨ / ٩
فضل بن خدیج	٤١٠ / ٥، ٢٠٠ / ٣
فضل بن محمد	١٧٦ / ٧
فضل بن مرزوق	٣٤٨ / ٩، ٣٠٠ / ١

قصر	۱۸۶/۲	فتیة الأشعى	۲۲۲/۹
کافن بن حنید الصانع	۲۴۸/۸	فتیة بن سعد	۴۰۴، ۳۵۰/۹، ۳۳۴/۱
الکابلي	۱۲۴/۷، ۷۲/۵	فتیة بن محمد	۱۱۲/۷
کائزین دوم	۶۴/۴	قططانی	۴۴/۴
کاسپی بعدادی	۲۳۸/۵	فراتی	۲۹۶/۱۰
سید کاظم رشی	۷۵، ۷۳، ۷۲/۴	فرچمای خان	۶۱/۴
سید کاظم رضوی	۲۸۶، ۲۸۴/۵	قرطبی	۱۹۹/۸
سید کاظم طباطبائی بزدی	۲۳۲/۵	فرغان بن سوید	۲۴۶/۸
کافور الخادم	۱۹۲، ۱۸۲/۲	قرقارة	۳۲۲/۷
کامل	۱۵۴/۹	سید قطب	۱۲۴/۸
کامل بن ابراهیم مدنی	۲۱، ۲۰/۱۵	قطب الدین مصطفی بن کمال الدین بکری	۲۷۹/۱۰
کامل بن عفیر	۳۵۴/۸	قطب لوندی	۱۴۸، ۶۱/۶
کامل بن هشام	۲۵۲/۸	القعناع بن أبي حدرد	۱۵۰/۷
کسر بن عیاش	۲۴۰/۹	فتیب بن عمرو التمری	۵۲/۷
کسر بن یعنی	۲۸۴/۱	فتر بن عباد	۱۲۴، ۹۴/۷
کثیر مونی جریر	۲۴۸/۸	فتیب	۳۹۷/۹
کراجکی	۲۸۲/۱۰، ۲۲۰/۲	فتوروزی حنفی	۹۰/۱
کرام	۱۴۶/۸، ۲۱۶/۱	القتواء بنت رشد	۴۷۶/۹، ۲۹۸/۸
کرد بن حنیف	۳۵۲/۸	الفواریری	۳۳۶/۱
کردوس الأزدي	۳۴۶/۸	قواص	۲۶۶/۵
کردوس بن جابر	۳۵۴/۸	قدوة الأعلم	۳۵۶/۸
کردین بن شبیان	۳۵۰/۸	قبس	۳۲۲، ۱۸۰/۹
کرش بن طهیر الشبلین	۵۰/۷	قبس بن أبي حصین	۱۹۸/۹
کرعاوی	۱۰۹/۴	قبس بن جابر الصدقی	۱۷۶/۹
محقق کرکی	۲۶۸/۱۰، ۱۷۱/۳	قبس بن حفص	۱۰۸/۸، ۲۴۰/۷
سید کریم پیله دوز	۲۷۱، ۲۷۰/۵	قبس بن سعدین عباده	۳۰۸/۱
کریم رجاء وند	۲۹۵/۱۰	قبس بن عبد	۳۷۲/۱
کشی	۱۲۴، ۱۲۳/۴، ۳۰۳/۳، ۴۰۰/۱	قبس بن مسلم	۷/۷
کعب الاخبار	۴۱۹/۷، ۱۶۹، ۶۱۷/۶	کلمی	۳۳۷/۶، ۶۶/۳
کلمی	۵۰/۷	قبس بن سهر العبداوي	۵۰/۷

کلارک	۱۴۹/۱
کثوم بنت احمد	۳۵۰/۴
الکسلی	۲۶۷/۲
اللیث بن سعد	۷/۳۴، ۲۲۸/۱
۲۵۰، ۱۷۶، ۶/۹، ۳۰۰	۱۲۴/۴، ۹۰/۳، ۲۹۸، ۲۲۰، ۳۶
پیشواعین قیصر	۱۷۴/۲
ماندہ اعماد	۲۹۵/۱۰
ماجد بن قلاج شیانی	۲۷۱/۱۰
مارکولیوت	۳۰۰/۱۰، ۱۵۵، ۱۵۲/۱
مزاریة	۱۰۰/۵، ۲۶۴/۲
سازیار بن قارن	۲۹۲/۳
مسحر بن عبد الله بن نبل	۲۵۰/۸
ماشیح	۱۰۱، ۱۰۰، ۳۸، ۹۷/۱
مالک الائچی	۴۵۲، ۲۷۸/۹، ۳۶۹، ۲۲۲، ۲۸/۸
مالک بن اسماعیل	۲۷۲/۸
مالک بن حرب بن سکن	۲۴۸/۸
مالک بن خلد	۲۵۸/۸
مالک بن ضمرة	۲۴۶/۷
مالک بن عبد بن سریع	۵۶/۷
مالک بن عطیة	۳۸۸/۹، ۲۸۶/۸، ۱۴۸/۲
مالک الجنهی	۱۰۲/۳، ۱۲۲/۲
مالک الشسلوی	۲۹۲/۱
الساعون	۲۷۷، ۲۷۷، ۲۷۷، ۲۴۱/۳، ۴۰۸، ۲۶۴/۱
گلدرزیهر	۳۰۰/۱۰، ۱۵۲، ۱۵۱/۱
گنجی شافعی	۱۴۵/۳، ۲۸۷/۲
گوردن	۶۶/۴
لانساروس	۱۵۱/۱
لامهجنی	۲۷۶/۱۰
نطفه حاتی کلپاگانی	۳۵۹/۶، ۲۵۸/۵، ۵۷/۱
متهدی سودانی	۶۵/۴
نقط بن انفرت	۲۹۸، ۲۸۷/۱۰، ۳۶۴
الموکل بن عبد الله	۳۵۶/۸
متوكل بن عمر	۲۱۱/۵

- متوكل بن هارون ۲۰/۶
 متوكل عباسی ۳/۳
 محمد اساعین خواجه‌ی ۷۸/۸
 محمد احمد سوادی ۱۵۶/۱
 میرزا محمد اخباری ۱۶۴/۸:۷۲/۴
 محمد اساعین خواجه‌ی ۷۸/۸
 محمد قبال ۷۵/۴
 ملا محمد امین ۱۳۹/۵
 محمد ابین زین الدین ۲۸۹/۱۰
 میرزا محمد باقر اصطفیانی ۲۸۰, ۱۶۰/۵
 محمد باقر بهاری همدانی ۱۷۱/۸
 محمد باقر بهمانی ۲۵۴/۴
 محمد باقر حسنی برداماد ۲۷۳/۱۰
 محمد باقر سرچانی بزدی کرمانی ۱۶۹/۸
 محمد باقر شریعت ۲۹۸/۱۰
 سید محمد باقر صدر ۲۷:۱۱۱/۴, ۱۱۱, ۶۲, ۵۹/۱
 علامه مجلسی ۲۸/۱۱:۴۵۴
 میرزا محمد باقر کرمدای ۲۴۸/۱۰
 محمد بن آدم الشیعی ۲۰۲/۷
 محمد بن ابراهیم ۱۴۲/۴, ۳۷۲, ۱۸۸/۳: ۲۴۴/۱
 محمد بن ابراهیم بن أبي‌البلاد ۳۶۰, ۲۸۸/۷
 محمد بن ابراهیم بن إسحاق الطالقانی المکتب (ابو السپاس) ۱۳۲/۲, ۳۶۸, ۲۶۶, ۲۳۴/۱
 محمد بن ابراهیم بن جعفر نعماانی ۲۱۶/۷: ۵۴/۱
 محمد بن ابراهیم بن عبید الله القسی ۷/۸: ۲۲۸/۷
 محمد بن ابراهیم بن مالک ۲۳۶/۹
 محمد بن ابراهیم بن مهزیار الهموازی ۲۶۹, ۲۶۵/۳
 مسیح بن عبد الله العاذنی ۵۲/۷
 ساجی بن خربود ۲۴۸/۸
 محروم ۹۵/۵
 سند محسن امین ۱۲۰/۹
 محسن چهانسوز ۳۰۰/۱۰
 سید محسن حکم ۳۱۲, ۳۱۰, ۳۰۰, ۲۶۱/۴
 ملا محسن فیض کاشانی ۲۷۱/۱۰
 سند محمد ۲۰۹/۵
 محمد ابو مزیر خطی بحرانی ۲۷۷/۱۰
 محمد احمد بن عبد الله ۶۵/۴

محمد بن أحمد بن إبراهيم الجعفري	٤١٦/٥	٩٧، ٩٢/٥: ١٧٠، ١٦٨، ١٤٠، ٤: ٣٢٨
محمد بن أحمد بن أبي النجاشي	٢٣٤/١	١٥٠/٧
محمد بن أحمد بن أبي خبطة	٢٨٢/٩	٢٦٠/٢
محمد بن أحمد بن أبي عون الزبياني	٢٨٤/٢	٢٢٤/٨
محمد بن أحمد بن أبي قتادة	١٩٠/٣	١٠٨/٦: ٢٧٠، ٢٢٤/٢
محمد بن أحمد بن أبي الثلث	٢٩٤/٦	٢٦٧/٣
محمد بن أحمد بن أبي جعفر القطان النقشي (أبو جعفر)	٤/٤	٣٢٦/١
	٣٦	محمد بن أبي الحارث
محمد بن أحمد بن جعفر قمي عمارقطان	٢٦١/٣	٣٥٨/٥
	٢٦٩، ٢٦٢	محمد بن أبي داود سامي (أبو يكرب)
محمد بن أحمد بن جنيد	٩٤٤/١٠	١١٠/٥
محمد بن أحمد بن الحسن القطاواني	٢٦٤، ٢٦٠/٧	١٢٢/٥
	٢٨٠/٨: ٢٨٤	محمد بن أبي زيد الأذجع (أبو الخطاب)
محمد بن أحمد بن حماد	٢٥٩/٣	٢٩٨/٤
محمد بن أحمد بن حماد مروزى محمودى (أبو علي)		محمد بن أبي سعيد بن عقيل
	٢٦٧، ٢٦٣/٣	٤٤/٧
محمد بن أحمد بن حيدر كاظمى حسنى حسنى	٥/٥	محمد بن أبي عبد الله الكوفى
	٢٨٢، ١٥٢	٣٧٦، ٣٦٦، ٣٥٨/١
محمد بن أحمد بن خلف	٨١/٥	٣٨٠، ٣٧٤، ٣٦٢، ٣٥٤، ٣٠٢، ٢٩٠، ٢١٤، ١٢٦/٢
محمد بن أحمد بن داود القطى (أبو الحسن)	٣٦٦/٣	٩، ١٤٠/٨: ٤٠٢/٥: ١٥٠، ١٢٤، ٢٨، ٢٦/٣
	٢٩٦، ٢٩٣، ٢٢٨، ١٨٦، ١٧٤/٤	٢٢٨، ٢٥٠، ٢٤٦، ٢١٦
محمد بن أحمد بن رزق	٥٠/٦	محمد بن أبي عمر
محمد بن أحمد بن صالح التسبي	٣٩٤/٥	٢٢٢، ٢١٤، ٢١٢، ٢٠٤/١
محمد بن أحمد بن صالح الفقي الآبى	٤١٨/٤	٣١، ٢٨٨، ٢٨٢، ١٤٤، ٧٢، ٦٠، ٥٤/٢: ٢٠٠
محمد بن أحمد بن عبد الله الخالجى	٢٢٢/٧	١٨٤، ١٧٠، ١٦٦، ١٦٢، ١٥٢، ١١٤، ٢٨، ٢٦
محمد بن أحمد بن عبد الله قضاعة	٢٨٢، ٢٤٤/١٠	٢٩٠، ٢٠٤، ١٦٨، ٧٤، ٧٠، ٧٧: ٢٤٠، ٢٠٢
محمد بن أحمد بن علي بن صلت	٢٠٤/٥	٧٩، ٢٧٠، ١٤٨، ١٣٤، ٨٦، ٣٢، ٨/٨: ٢٩٦
محمد بن أحمد بن محمد بن محدث انصارفى	٣٢٦/٤	٢٢٢/١١، ٢٦٠، ٢٠٨
محمد بن أحمد بن يحيى السعري قمى	١٤، ١٧٦/٢	محمد بن أبي القاسم مجليوه
	٢٤٣/١١، ٢٢٨/٩: ١١٤/٧: ٣٧٦/٦: ١٧٢	٧٠، ١٧، ١٣٦٤/٩
محمد بن أحمد الجرجانى	٢٧٢/٨	١٨٠، ١٨/٩: ٢١٤/٨: ٢٠٦، ١١٢
		١٦٨، ١٥١/٦
		محمد بن أبي فزة
		٣٦٤/١
		محمد بن أبي غيس
		٣٦٤/٥: ٢٥٣، ١٩٠/٣: ٢٨٤/٥
		٢٠٨/٩: ٦/٨
		محمد بن أحمد (أبو جعفر)

- محمد بن أحمد الداودي (أبو الحسن) ٢٧٢/٣
 محمد بن أحمد الزجورجي (أبو جعفر) ٣٤:٢٦٦/٣
 محمد بن إسحاق ٢٨٨، ٣٨٢، ٣٨٠
 محمد بن إسحاق بني ٢٧٦/١٠
 محمد بن أحمد الشناني ٣٥٨/٩، ٢١٢/٣
 محمد بن أحمد الشيباني ٣٤:٢٦٣/٢
 محمد بن إسحاق (أبو إسحاق) ٣٤:٢
 محمد بن إسحاق البرمكي ٢٣٦، ٢٩٠، ١٣٦/٢
 محمد بن إسحاق البرمي ١٠٤/٨، ٤٠٢، ٣٩٢/٥، ٢٠٤، ١٥٠/٣، ١٢٨/٣
 محمد بن إسحاق بن أبي سفيحة ٨٤/٧
 محمد بن إسحاق بن بزرع ٥١٠٠/٣، ٣٢٦/٢
 محمد بن إسحاق ٣٣٢
 محمد بن إسحاق بن جعفر صادق ٣٧، ٣٢/٤
 محمد بن إسحاق صناعي ٢٧٩/١٠
 محمد بن إشاس البراز ٣٧٦/٦
 محمد بن أمير المؤمنين ٤٢/٧
 محمد بن أورته ٢٢٦/١١
 محمد بن أبو بوب بن نوع ١٥، ١٦٠/٢، ٢٨٤، ٢٧٢/١
 محمد بن بابويه قمي (أبو جعفر) ٦٠/٣
 محمد بن بحر بن سهل الشيباني الزهني (أبو الحسن) ١٦، ١٢/٣، ٣٨٤، ٢٠٠، ١٧٨/٢
 محمد بن بشر ٢٩٢/١
 محمد بن بشر الأحوص ٧٨/٧
 محمد بن بشر الهمذاني ٣١٨/٥
 محمد بن بشير الأزدي ٣٦٦/٢
 محمد بن إسحاق رومي ٢٥٧/١٠
 محمد بن إسحاق الصناني ١٧٤/٩، ٣٦٠/٢
 محمد بن إسحاق المفرزي ٢٤٤/٧، ١٢٤، ٩٢/٢

محمد بن سکار بن الزنان	٢٩٦/١
محمد بن بکر ارجینی	٤٠٠، ٣٤٠/١
محمد بن بندار	٢٤٠/٨
محمد بن پاینده ساوجی	٢٦٦/١٠٠، ١٧٥/٨
محمد بن ثابت	٢٢٠، ٣٢٤/٩، ٩٤/٧
محمد بن الجارود انبیدی	٢١٠/٣
محمد بن جبریل الاهوازی	١٤٠/٤
محمد بن جریر طبری	٤٩١/٩، ٣٠١/٣
محمد بن جعفر	٤٠٢/٩، ١٢٤/٧، ١٢٢/٢، ٢٤٨، ١٦٧، ١٣٦
	/٤: ٢٤٨، ١٦٧، ١٣٦، ١٢٢/٢، ٢٤٨، ١٦٧، ١٣٦
	٢٦٨/٩، ٨٦، ٧٢/٧، ٢٤٤، ٢٤.
محمد بن جعفر	٤٠٢/٩، ١٢٤/٧
محمد بن جعفر الاسدی الزراوی (ابو الحسن)	٥٦/٢
	٢٧٢، ١٣٢، ٤/٤، ٢٦٦، ٢٦٣، ٢٦١، ٣/٣، ٢٧٨
	٢٦٠/٧، ٣٦٢، ١٤٤/٩، ٢٧٠/٤، ٤٩/٥، ١٨.
محمد بن جعفر بن ریاح الأشجعی	٤٨/٦
محمد بن جعفر بن محمد (ابو الحسن)	٣٦٢/٧
محمد بن جعفر بن محمد المقری (ابو بکر)	٢٥٢/٤
محمد بن جعفر بن مسعود	٢٧٨/٨، ٣٤٢/٥
محمد بن جعفر التمیمی	٣٤٨/٦
محمد بن جعفر جمیری قمی (ابو العیاس)	٧٨، ٧٦/٥
محمد بن جعفر دخان	١٢٤، ١٢٣/٥
محمد بن جعفر الزراوی	١٨٨/٨، ٢٤٤/٦
محمد بن جعفر الغریبی	١٧٢/٤
محمد بن جعفر القرشی	٢٨/٩، ٢١٠/٨
محمد بن جعفر قمی جمیری	٧٨/٥
محمد بن جعفر الكوفی	٢٠٠/٢، ١٢٨/٣، ٢١٠/٢
	/٥: ١٦٠، ١٢٨/٣، ٢١٠/٢
	٢٩٦، ٢٩٢، ٢٨٢
محمد بن جلال حسینی بلیانی منجم	١٦٣/٨
محمد بن جمهور العتی	٣٣، ٢٦٦/٢، ٢١٢، ٢٠٨/١
	/٣: ٢٦٦/٢، ٢١٢، ٢٠٨/١
علی	٢٧٨/٨، ٢٧٨/٧، ٣٦٠/٥، ١٨٢، ١٩٢/٣، ١٩٢/٣، ١٩٢/٣
	٢٧٨/٨، ٢٧٨/٧، ٣٦٠/٥، ١٨٢، ١٩٢/٣، ١٩٢/٣
	٣٨٦/٩، ١٢
محمد بن الحسن بن علی بن ابراهیم بن مهریار	١٢
	٣٧٢
محمد بن الحسن بن علی الفتی (ابو سعید)	١٩٨/٣
محمد بن انس بن حسن بن شکون البصیری	٤٠٠/٥
	٤٠٠/٦، ٤٠٠/٥
علی	١٠، ٤٠٠/٧، ٣٧٢/٥، ١٩٢/٣، ١٩٢/٣

٧٥، ١٩٨، ١٨٤، ١٨٢، ١٠٢، ٩٨ / ٣، ٣٥٤، ٢٦٢	٤٠٦، ٢٢٦
١٨٨ / ٨، ٤٢، ٢٤٨، ٢٤٦، ١٩٧ / ٧، ٣٨٨، ٣٨٤	١٧٢ / ٤
١٤٠، ٤٢ / ٩، ٣٧٤، ٣٨٦، ٣٨٢، ٣٢، ٢٠	٤٠٨ / ٧
محمد بن الحسين بن أحمد بن محمد بن جعفر ٣٧٤ / ١	٢٧٤ / ١٠
محمد بن العيسى بن حفص الخنومي الكنوفى ١٢	٤٠٦، ٣٧٠، ٢٢٦ / ١
٤٨ / ٦، ٣٨٢ / ٥، ٣٥٦	١٦٩، ١٥٦، ١٢٨، ١٠٢ / ٣، ٣٣٦، ٥٢، ٥٠
محمد بن العيسى بن حميد ٢٤٠ / ٩	٣٥٤، ٢٠٤ / ٥
محمد بن الحسين بن سفيان ٦	٢٣٤ / ١٠، ٣٤٠، ٣٢٠، ١٤
محمد بن العيسى بن سفان (أبو جعفر) ١٦	٣٧٦ / ٣
١٨ / ٨، ١٧٤، ١٥١، ١٤٩، ١٤٨، ١٤٧، ١٢٤	٤١٧، ٤٠٤ / ٧، ٣٧٦ / ٦
١٤٦	٤٢٨ / ١٠
محمد بن الحسن بن مصلح أبو يكر ٢٧٢ / ١	محمد بن الحسن العسكري (بنگرید: حجت بن الحسن
محمد بن الحسين بن بزد الزيات ٢١٢ / ٩	المهدى = صاحب الأمر = صاحب الزمان =
محمد بن الحسين الصانع ١٣٠ / ٨	- = أبي صالح = امام زمان = امام عصر =
محمد بن الحسين الخنومي ١٩٢ / ٩	= امام متظر = امام مهدي =
محمد بن حفص ٦٦٦ / ٧	القائم = المهدى = امام (١٩٥، ٨٩ / ١)
محمد بن حكيم ١٥٨ / ٧	/ ٢، ١٧٥، ١٧٦، ١٧٧، ١٧٨، ١٧٩، ١٨٠، ١٨١
محمد بن حماد بن شيت ٣٤٨ / ٨	٣٥٤، ٣٤٢، ٣٤٠، ٣٤٤، ٣٤٢، ٣٤٣، ٣٤٤، ٣٤٥، ٣٤٦، ٣٤٧، ٣٤٨، ١٢٢، ١١٦، ١١٠، ٧٨، ٢٩
٤٠٨ / ٥	٤٢٨ / ٤
محمد بن حماد بن ماهان المدائغ ٣٠٠ / ١	محمد بن الحسن النزاوي ٢٧٢ / ٢
محمد بن حماد الشثري ٢٥٨ / ٩	محمد بن الحسن لكتفى ٣١٤ / ٧، ٣٥٦ / ٢
١٤، ٣٢٨ / ٣	محمد بن حمودة الرازي ٣٩٠ / ٧
١٧.	محمد بن الحسن السويداوي ٣٠٠ / ١
محمد بن حمودة السويداوي ١٦٨ / ٤	٣٩٠، ٣٩٣، ٣٩٦، ٣٩٩، ٢١٦، ٢١٢ / ١
محمد بن العنتية ٦، ٣١٨ / ٥، ٣٥، ٢٢، ١٩، ١٨ / ٤	١٢، ١٠ / ٣، ٢٩٦، ٨٤، ٥٨، ٥٢، ١٢ / ٢، ٣٩٦
٢٩٠ / ٨، ٣٥٨، ١٨٤ / ٧، ١٥٥، ١٥٤، ٦٩	٢٩٠، ٦٦ / ٧، ٣٧٦، ٣٣٢ / ٥، ١٩٠، ١٨٨، ١٣٦
٣٨٤ / ١	٣٥٢، ٢٣٨ / ٩، ٣٨٨ / ٨، ٤٠٦
محمد بن حسان (أبو الحسن) ٦٣ / ٣	محمد بن حسن بن براهمي سجزى أبو الحسن ٨٢ / ١
٢٤١ / ٥	محمد بن الحسين بن أبي الخطاب ٢٢٢، ٢٠٦ / ١
محمد بن حيدر كاظمى ١٥، ٢١٠ / ٣، ١٠ / ٢، ٢٥٠، ٢٤٠ / ١	١٧٤، ٥٤، ٥٠ / ٢، ٣٨٢، ٢٤٦، ٢٢٨

- محمد بن العباس ٢ / ٨٢، ٩٤ / ٤، ٣٩٦ / ٤، ٢٤٠، ٢٢٠ / ٩، ٢٨٦
 محمد بن العباس بن أبي ذهل المصمي الهروي (أبو عبد الله) ٥١٦
 محمد بن العباس بن عيسى الحسني ١٥٤ / ٩
 محمد بن عباس بن عيسى غاضبى ٢٣٨ / ١٠
 محمد بن عباس فنى ٢٦٩ / ٣
 محمد بن العباس الهروى ٢٠٠ / ٣
 محمد بن عبد الله ١ / ٨٨، ٣٩٦، ٣٨٤، ٢٩٦، ٢٧٠، ٣٧٠، ٣٥٦، ٢٩٨، ٢٤٢
 محمد بن عبد الله الحازى ٣ / ٣٤٤
 محمد بن عبد الله الحضرمى ١ / ٢٤٨، ٢٤٨ / ٩، ١٩٨
 محمد بن عبد الله الشيبانى ٦ / ٣٧٨، ٣٧٨ / ٧
 محمد بن عبد الله النصار ٢ / ٢٤
 محمد بن عبد الله الطهوى ٢ / ٢٣٤، ١٠٨ / ٦
 محمد بن عبد الله الكوفى ٣ / ١٦٨، ٢٦٢ / ٩
 محمد بن عبد الله محض ٢ / ٢٨٧
 محمد بن عبد الله المصمر ٢ / ٦٤
 محمد بن عبد الله مصمور ٢ / ٢٨٧
 محمد بن عبد الله نوربخش ٤ / ٥١
 محمد بن عبد الجبار ١ / ٢٢٢، ٢٢٢ / ٢، ٢٥٨، ٢٢٢ / ٢٢٣، ٤٤ / ٢
 محمد بن عبد الرحمن ٧ / ١٥٢، ٢٢٤ / ٩، ٢٢٨، ٢٢٤ / ٩
 محمد بن عبد الرحمن ٢ / ٣١٦، ٧ / ٣١٦
 محمد بن عبد الرحمن ابن قيئر رازى ١٠ / ٢٢٤
 محمد بن عبد الرحمن (أبو سعد) ١ / ٢٩٨
 محمد بن عبد الرحمن سخاوى ١٠ / ٢٦٢
 محمد بن عبد المؤمن ٨ / ٩٢
 محمد بن عبدوس الحازى ١ / ٣٧٢
 محمد بن عبد الوهاب مكتانى ٤ / ٦٥، ٧٩، ١١٠
 محمد بن عبد الله بن عمران البرقى ٩ / ٣٨٦
 محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله بن المطلب ٢ / ١٢، ٣١٣٨٤
 محمد بن عبد الله بن المنطلب الشيبانى (أبو المنفضل) ٢ / ٣٧٦
 محمد بن عبد الله بن عاصى (أبو عبد الله) ٤٠٨ / ٤، ٣٩٦، ٣٨٤، ٢٩٦، ٢٧٦، ٢٧٦ / ٧
 محمد بن عبد الله البصرى ١ / ٣٦٠
 محمد بن عبد الله بن إبراهيم الشافعى (أبو يكرا) ٥ / ٤٠٨
 محمد بن عبد الله بن أبي غانم التزروينى ٥ / ٣٢٠
 محمد بن عبد الله بن أحمد بن ريدة (أبو بكر) ٧ / ١١٨
 محمد بن عبد الله بن ادريس عالي ٤ / ٤١
 محمد بن عبد الله بن تومرت (أبو عبد الله) ٤ / ٤٢، ٤٢ / ٤
 محمد بن عبد الله بن جعفر الحميرى ١ / ٣٦٦، ٢٦٤ / ١
 محمد بن عبد الله بن دارس ٢ / ٣٩٢، ٣٨٦، ١٢٨ / ٣، ٣٣٦، ٢٤٩، ٥٤ / ٣
 محمد بن عبد الله بن حبيب ٦ / ٣٢٩، ٢٦٠، ٢٢٩، ٢٣٠، ١٩٦، ١٨٨، ١٨٦
 محمد بن عبد الله بن حسن ٤ / ٣٩١، ٣٩٠، ٣٧٨، ٣٦٨
 محمد بن عبد الله بن حسن بن حسن ٤ / ٤٥٢، ٧٠٢٦ / ٤
 محمد بن عبد الله بن زراره ٢ / ٦٤، ٩٦ / ١٥٠، ٩٦ / ٢
 محمد بن عبد الله بن عمران البرقى ٩ / ٣٨٦
 محمد بن عبد الله بن محمد بن عبد الله بن المطلب ٢ / ١٢، ٣١٣٨٤
 محمد بن عبد الله بن المنطلب الشيبانى (أبو المنفضل) ٢ / ٣٧٦
 محمد بن عبد الله بن عاصى (أبو عبد الله) ٤٠٨ / ٤، ٣٩٦، ٣٨٤، ٢٩٦، ٢٧٦
 محمد بن عبد الله علوى (أبو الحسن) ٨ / ٨٦، ٧٨ / ٧، ٣٩٤، ٣٩٣، ١٩٤، ٨ / ١١٠

- سید محمد بن علی حیدری ۶۳/۴
 محمد بن علی الشعی ۲۹۴/۲
 محمد بن علی الشعماوی (ابو جعفر) ۱۳/۲۷۸/۲
 ،۹۰،۸۸،۸۶،۸۳،۸۲/۴،۲۵۴،۲۶۶
 ،۱۰۴،۱۰۳،۱۰۱،۹۹،۹۸،۹۷،۹۵،۹۴،۹۲
 ،۱۶۲،۱۵۶،۱۵۴،۱۵۰،۱۴۲،۱۳۰،۱۲۰
 ۴۰۸،۳۹۰،۳۸۴،۲۴۶،۲۲۸
 محمد بن علی القیری الكوفی ۲۹۲/۲/۵،۲۹۲/۲/۴،
 ۱۸۰،۸۲/۹،۲۶۸/۸
 محمد بن علی عباسی ۲۱۹/۲
 محمد بن علی علوی ۷۱/۳
 محمد بن علی عن عنان بن أحمد الشناک ۲۴/۳
 محمد بن علی الكوفی ۲/۱۲۴،۲۶۶،۲۸۱،۲۸۰،۷/۲۸۱،۲۸۰،۱۴۴،۱۱۲
 ،۷۲۸/۸،۳۹۸،۲۰۶،۱۸۸،۱۶۲،۱۴۴،۱۱۲
 ۳۸۰،۲۰۲
 محمد بن علی ماجبلیه ۱۷۰/۱،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۴/۲،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۰،۱۶۰
 ،۲۳۰،۲۸۸،۲۷۴،۲۷۰/۲،۲۶۶،۱۷۰،۱۶۰
 ،۱۶۶/۸،۲۲۴،۲۱۴/۸،۲۰۶،۷۰/۷،۲۲۴،۱۶۶
 ۱۸۰،۱۱۸
 محمد بن علی منقذی حسینی (ابو جعفر) ۴۵/۵
 محمد بن علی الہادی (ع) (بنگرد: امام هادی (ع)) ۷/۲
 ۱۵۶
 محمد بن علی الہمانی ۳۸۶/۹
 محمد بن علی بن منظیر صنعتی أبو عبد الله ۸۲/۱
 محمد بن عمار الشعراوی ۲۵۲/۸
 محمد بن عمار العطار ۲۵۶/۸
 محمد بن عماره ۲۸۱/۶
 محمد بن عمر ۲۹۸/۱
 محمد بن عمران ۲۶۸،۱۲۰/۷
 محمد بن ابراهیم لبندی ۲۸۴،۱۹۲،۱۰۰/۸
- سید محمد بن علی حیدری ۶۳/۴
 محمد بن علی الشعی ۲۹۴/۲
 محمد بن علی الشعماوی (ابو جعفر) ۱۳/۲۷۸/۲
 ،۹۰،۸۸،۸۶،۸۳،۸۲/۴،۲۵۴،۲۶۶
 ،۱۰۴،۱۰۳،۱۰۱،۹۹،۹۸،۹۷،۹۵،۹۴،۹۲
 ،۱۶۲،۱۵۶،۱۵۴،۱۵۰،۱۴۲،۱۳۰،۱۲۰
 ۴۰۸،۳۹۰،۳۸۴،۲۴۶،۲۲۸
 محمد بن علی القیری الكوفی ۲۹۲/۲/۵،۲۹۲/۲/۴،
 ۱۸۰،۸۲/۹،۲۶۸/۸
 محمد بن علی عباسی ۲۱۹/۲
 محمد بن علی علوی ۷۱/۳
 محمد بن علی عن عنان بن أحمد الشناک ۲۴/۳
 محمد بن علی الكوفی ۲/۱۲۴،۲۶۶،۲۸۱،۲۸۰،۷/۲۸۱،۲۸۰،۱۴۴،۱۱۲
 ،۷۲۸/۸،۳۹۸،۲۰۶،۱۸۸،۱۶۲،۱۴۴،۱۱۲
 ۳۸۰،۲۰۲
 محمد بن علی ماجبلیه ۱۷۰/۱،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۴/۲،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۰،۱۶۰
 ،۲۳۰،۲۸۸،۲۷۴،۲۷۰/۲،۲۶۶،۱۷۰،۱۶۰
 ،۱۶۶/۸،۲۲۴،۲۱۴/۸،۲۰۶،۷۰/۷،۲۲۴،۱۶۶
 ۱۸۰،۱۱۸
 محمد بن علی منقذی حسینی (ابو جعفر) ۴۵/۵
 محمد بن علی الہادی (ع) (بنگرد: امام هادی (ع)) ۷/۲
 ۱۵۶
 محمد بن علی الہمانی ۳۸۶/۹
 محمد بن علی بن منظیر صنعتی أبو عبد الله ۸۲/۱
 محمد بن عمار الشعراوی ۲۵۲/۸
 محمد بن عمار العطار ۲۵۶/۸
 محمد بن عماره ۲۸۱/۶
 محمد بن عمر ۲۹۸/۱
 محمد بن عمران ۲۶۸،۱۲۰/۷
 محمد بن ابراهیم لبندی ۲۸۴،۱۹۲،۱۰۰/۸
- سید محمد بن علی حیدری ۶۳/۴
 محمد بن علی الشعی ۲۹۴/۲
 محمد بن علی الشعماوی (ابو جعفر) ۱۳/۲۷۸/۲
 ،۹۰،۸۸،۸۶،۸۳،۸۲/۴،۲۵۴،۲۶۶
 ،۱۰۴،۱۰۳،۱۰۱،۹۹،۹۸،۹۷،۹۵،۹۴،۹۲
 ،۱۶۲،۱۵۶،۱۵۴،۱۵۰،۱۴۲،۱۳۰،۱۲۰
 ۴۰۸،۳۹۰،۳۸۴،۲۴۶،۲۲۸
 محمد بن علی القیری الكوفی ۲۹۲/۲/۵،۲۹۲/۲/۴،
 ۱۸۰،۸۲/۹،۲۶۸/۸
 محمد بن علی عباسی ۲۱۹/۲
 محمد بن علی علوی ۷۱/۳
 محمد بن علی عن عنان بن أحمد الشناک ۲۴/۳
 محمد بن علی الكوفی ۲/۱۲۴،۲۶۶،۲۸۱،۲۸۰،۷/۲۸۱،۲۸۰،۱۴۴،۱۱۲
 ،۷۲۸/۸،۳۹۸،۲۰۶،۱۸۸،۱۶۲،۱۴۴،۱۱۲
 ۳۸۰،۲۰۲
 محمد بن علی ماجبلیه ۱۷۰/۱،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۴/۲،۲۸۱،۲۷۰/۱،۱۷۰،۱۶۰
 ،۲۳۰،۲۸۸،۲۷۴،۲۷۰/۲،۲۶۶،۱۷۰،۱۶۰
 ،۱۶۶/۸،۲۲۴،۲۱۴/۸،۲۰۶،۷۰/۷،۲۲۴،۱۶۶
 ۱۸۰،۱۱۸
 محمد بن علی منقذی حسینی (ابو جعفر) ۴۵/۵
 محمد بن علی الہادی (ع) (بنگرد: امام هادی (ع)) ۷/۲
 ۱۵۶
 محمد بن علی الہمانی ۳۸۶/۹
 محمد بن علی بن منظیر صنعتی أبو عبد الله ۸۲/۱
 محمد بن عمار الشعراوی ۲۵۲/۸
 محمد بن عمار العطار ۲۵۶/۸
 محمد بن عماره ۲۸۱/۶
 محمد بن عمر ۲۹۸/۱
 محمد بن عمران ۲۶۸،۱۲۰/۷
 محمد بن ابراهیم لبندی ۲۸۴،۱۹۲،۱۰۰/۸

محمد بن محمد (أبو بكر)	٤٥١/٥	محمد بن القاسم بن إبراهيم	٢٥٦/٩
محمد بن محمد بن خلف (أبو الحسين)	٣٢٤/٤	محمد بن قاسم بن علي بن عمر بن علي بن حسين	٤/٤
محمد بن محمد بن عبد الله البشدادي (أبو جعفر)	٢/٢		٢٥٣/٤
	١٣٠		
محمد بن محمد بن عصام الكليني	٢/٥٠، ٥٢، ٧٢، ٢٠٤	محمد بن القاسم الزبيدي	٢٩٥، ٢٩٣، ١٨٦/٣
	١٧/٩٥، ٩٤/٥، ٤٢٦/٤، ٣٤٤، ٢٤، ٨/٣	محمد بن قاسم طوسي	٢٥٣/١٠
	٤٤، ٢٢/٩، ٢٩٦، ٢١٦/٨، ٣٨٨، ١٧٠، ١٦٢	محمد بن القاسم العلوى	٤٦، ٤٢، ٤١/٥، ٤٢٨/٢
	٢٤٢، ٧٤، ٥٠	محمد بن القاسم ماجيلويه	٤١٠/٥
محمد بن محمد بن محمد بن عبد الله النعسني (أبو الثانية)	١٦٨/٦	محمد بن قتبة الهمданى	٢٢٨/٧
محمد بن محمد بن نصر الشكوى (أبو عمرو)	٣٥٠/٢	محمد بن قونوبه	١٥٠/٩، ٦٤/٢
	١٦٨/٦	محمد بن كشره	٩٤/٥، ٣٣٦/٤
محمد بن محمد بن النعمان (أبو عبد الله)	٣٩٦/٣	محمد بن شيبة (ابن كرييد) = أَحَدُ شِبَابِ رَسُولِ اللَّهِ = بِسَارِ خَدَائِقَةً = السَّبِيلُ	١٥٧، ١٥٤، ٥٤/١
	٢٤٦/١٠، ٤٢٦، ٤٢٤، ٤١٠		٧٨، ٣٩، ١٤/٢، ٤١٢، ٣٦٢، ٣٥٩، ٢٢٤، ٢١٠
سيد محمد بن محمد بن هاشم رضوى قمي	٦٤/٣		١٨٦، ١٨٥، ١٥٢، ١٥٠، ١٤٨، ١٠٨، ٨٨، ٨٤
محمد بن محمد الخزاعي (أبو جعفر)	٢٧٤/٤		١٢٨، ١٢٠، ٤٧، ١٠، ٦/٣، ٢٨٦، ٢٠٠، ٢٥٤
محمد بن محمد رضا قمي مشهدى	٧٨/٨		١٢٤، ٧٤، ٢٢/٤، ٢٠٤، ١٨٢، ١٥٤، ١٤٠
محمد بن محمد	٢٩٦/١		٣٦، ٣٥، ٣٤، ١٩/٥، ٤٣٦، ١٩٢، ١٩٠، ١٥٠
محمد بن مزروق	٢٧٦، ١٦٨/٩، ٣١٢/٨، ١٩٢/٧		٨٤، ٨٣، ٧٨، ٨/٦، ٣٩٢، ٢٩٠، ٣٣٨، ٨٨، ٦٨
محمد بن مروان	٨٦، ٣٠، ٢٦/٢		١٦٠، ١٥٨، ١٤٠، ١٢٤، ١٢، ١١٨، ١١٤، ٨٦
محمد بن مروان العنفيلى	٣٨٢، ٢٦٨، ٢٣، ٢١٠/٩		١٩٤، ١٧٤، ١٧٦، ١٧٨، ١٧٩، ١٦٩، ١٦٨، ١٦٤
محمد بن مروان الكرخي	٢٣٦/٨		٢٢٤، ٢٢٠، ٢١٢، ٢٠٨، ٢٠٢، ٢٠٢، ١٩٨
محمد بن المساور	٢٢٠، ٧/٣٧٢/٥		٣٩٢، ٣٧٦، ٣٧، ١٦٢/٧، ٣٩٧
محمد بن مسعود (أبو النضر)	٣٥٨، ٢٢/٢، ٢٧٢/١		١٦٤، ١٣٨، ١٢، ١١٦، ١٠٢، ٢٠، ٧/٨، ٣٩٨
	١٤٨/٩، ٣٠٠، ٢٨٠، ٢٧٨/٨، ٢٦٨، ٢٦٦، ٢٦٤/٤		٦٦، ٦٤، ٦٢، ٦٠، ٩، ٢٢، ١٩٨، ١٩٤، ١٠٨٢
	١٨٤		٢٠٢، ١٩٨، ١٦٤، ١٤٤، ١٤٢، ١-٨، ١٠١، ٨-
محمد بن مسعود المياشي	٣٨٤، ٣٨٥، ١٧٦، ٦٢/٢		٣٠١، ٢٥٨، ٢٦٢، ٢٧٦، ٢٩٥، ٢١٢
	٣/٣، ١٦٢، ١٦٦، ١٦٨/٥، ٣٣٢، ٣٣٢، ٣٧٦		٢٦/١١، ٤٤٠، ٣٩٠، ٣٨٢، ٣٦٦، ٣٦٠
محمد بن سلمة الكتفى	٢٨٢، ٢٨٤، ٤١٢، ٤٠٢		٤٨، ٤٦
	٢٨٢، ٢٨٤، ٤١٢، ٤٠٢	محمد بن الشتى	٢٥٨/٨، ٣٤٢، ٢٨٢/١
	١٠، ١٤٢، ٩/٢٧٨/٨	محمد بن محمد	٣٢٢/٤، ٢٦٦/١

محمد بن موسى الخطبي	١٧٤/٢	٥٠، ٢٠٨، ١٨٠، ١٣٨، ١١٦، ٩٦، ٨/٣، ٧٦، ٥٢
محمد بن موسى الغبوي	٦٢/٤	١٠٤، ٨٢، ٧٢، ٧/٧، ٣٦٤، ٣٥٤، ٢٢٤، ٢٢٠
محمد بن المؤتمن الحسن	٢٥٢، ٨٤/٧	٢٩٠، ٢٦٩، ١٩٢، ١٧٧، ١٦٤، ١٦٠، ١٥٢، ١٤٨، ١٤٦، ١٤٠، ١٣٨، ١٣٢، ١٢٤، ١٢٢، ١٢٠
	٣٣٦/٩	٢١٦، ١٥٢، ١٤٨، ١٤٦، ١٤٠، ١٣٦، ١٣٤، ١٣٢، ١٢٢، ١٢٠، ١١٠
محمد بن مؤندة	٢٥٨/١٠	٨٨، ٧٦، ٥٢، ٥٠، ٤٤، ٢٢/٩، ٣٩٤، ٣٨٤، ٢٤٨، ٢٣٠، ٢٣٤، ٢٣٢، ٢٣٠، ١١٠
محمد بن نجم السود	١٣١/٥	٣٨٧/١
محمد بن النعوي (أبو إساعل)	٢٩٢/١	محمد بن سلمة
محمد بن نصر (أبو شعبان)	١٣٨/٧	٢٣٤/٧
	٢٦٢/٩، ٣٨٤	محمد بن المنهدي
محمد بن نصیر الشیری	٢٢/٣	٢٣٧، ٢٣٦/٦
	٤٦	محمد بن مظفر (أبو دلف)
محمد بن النعمان	٣١٤/٥، ٢٢٤/١	٢٣٧/٤، ٣٧٤
محمد بن نعمن الأحول (أبو جعفر)	١٨٢/٨	محمد بن المظفر بن نفس النحرى (أبو انفرج)
محمد بن نعمة الشولى	٣٩٧، ٣٩٢/١	٣٧٨/٤، ٣٧٢
محمد بن نفس	٣٥٨، ٢٦٥/٣	محمد بن المظفر الحافظ (أبو الحسن)
محمد بن الويلد بن خالد انخراز	٧	٣٦٠/٢
	٢٠-٨	محمد بن معاوية بن حكيم
محمد بن وهبان بن محمد البصري	٢٧٤/٧	٢٤٥/٥، ٢٢٤/٣
	١٨٦، ١٥٢	محمد بن مقلل (أبو الحسن)
محمد بن وهبان الذبيلى	٤٠٠/٧	٢١٢/٨، ١٩٢/٧
محمد بن هارون بن عمران الهمذاني	٣٤٢، ٣٤٠/٤	٣٧٦، ١٦٨/٩، ٢٦٠/١
	٩٢/٥	محمد بن مقلل الفرميسي
محمد بن هارون بن موسى	٤١٢٩٤، ٤١٢٩٤، ٢٤٨/٢	١٩٦/٩
	٣٦٤، ٣١٦، ٢٢٠، ٩/٣٤٤	محمد بن النفارة
محمد بن هارون بن موسى تلمذ الكبير (أبو الحسن)	٣/٣	٢٧٦، ٢٨٠، ١٧٨، ١٣٨
	٢٢٠/٨، ١٢٠، ١٢٠/٥، ١٢٨	محمد بن انتظل بن ابراهيم
محمد بن هارون الشهوردي	٢٢٦/٧	١١٠، ٧٦/٧، ٥٤/٦
محمد بن هارون الصوفى	١/١	٢٢٠، ١٨٠، ١٧٨، ١٣٨
	١٣١٥٦، ١٣٢٠، ٣٣٢/٥، ١٢٠، ١١٠	٢٦٢، ٢٣٠، ٢١٠/٩، ٣٨٤، ٢٢٨
	١٠٠	٢٥٨/٨
محمد بن هارون الهاشمى	٩٨/٨	محمد بن المختار
		٤٠٦/٧
		محمد بن منصور الخزاعي
		٢١٦/٥، ١١٥٨/٣
		محمد بن منصور القبيط
		٢٤٨/١
		محمد بن المنكدر
		٣٦٤/٥
		محمد بن موسى
		٢٢٦/٤
		محمد بن موسى بن بازويه
		٧٢/٢، ٣٧٦، ٢٧٠/١
		٢٧٠، ٢٧٦، ٢٧٠، ١٢٤
		/٣، ٢٧٠، ٢٥٤، ٢٨٨، ٢٨٧، ٢٧٦، ٢٧٠
		١٦٢، ١٥٠، ١٣٢، ١٢٤، ١١٤، ١٠٠، ٩٨، ٢٦
		/٧، ٤٠٢، ٤٠٠، ٥/٥، ٣٤٠، ٣٢٤، ٢١٢، ١٨٦
		٢٦٠، ٢٥٠، ٢٢٢/٩، ٣١٢، ٢٩٦، ٢١٤، ١٤٨
		٨٢/٤

- محمد بن هشام ۱۷۸/۹
- محمد بن هشام بن سهیل الإسکافی (ابو علی) ۲
- ۳۶۶، ۲۲۲، ۲۸، ۸ / ۳، ۳-۲، ۲۴۸، ۱۶۰، ۱۲۴
- ۱۴۶، ۱۴۴، ۸، ۱۶۴، ۱۵۸، ۱۵۲، ۱-۲، ۹۸ / ۴
- ۲۹۸، ۲۳۴
- محمد بن هشام بن سهیل الکاتب ۱۸۲/۲
- ۱۶۶، ۱۵۴، ۱۲۰، ۲۶ / ۳
- ۳۷۲ / ۵، ۱۶۸، ۱۵۶، ۸۲ / ۴
- ۱۹۶، ۱۷۰، ۱۴۸، ۶۶ / ۷
- ۱۸، ۲۹۲، ۲۸۸
- ۱۸، ۲-۸، ۴-۲، ۳۹۲، ۲۹۸، ۲۹۴، ۲۲۲
- ۱۹۰، ۱۴۰، ۴۸ / ۹
- ۲۸۶، ۲۴۴، ۲۰۸، ۲-۲
- محمد بن الهشم الیصری ۲۸۵/۲
- ۲۰۰، ۲۸۰، ۲۴۸
- محمد بن یحیی عظرفوش ۱۱/۵
- محمد بن بختیار ۲۴۲/۵
- ۱۴، ۱۸، ۱۶، ۱۴، ۱۲، ۱۰، ۸ / ۲
- ۴۹۸، ۲۹۶، ۲۹۲، ۲۷۶، ۱۵۰، ۱۳۴، ۵۸، ۵۲
- ۳۸۰، ۳۷۶، ۲۶۴، ۳۶۰، ۳۵۸، ۳۵۶ / ۵
- ۲۱۴، ۱۷۰، ۱۲۶، ۶۶ / ۷
- ۳۹۲، ۳۹۰
- ۴۰۶، ۲۳۲، ۲۲۰، ۲۱۶
- محمد بن یحیی التعمی (ابو الحسن) ۲۲۸/۷
- محمد بن یحیی المطر ۲۲۸/۱
- ۲۲۸، ۲۱۶، ۲۱۴، ۲۰۶ / ۱
- ۳۹۰، ۳۷۰، ۳۶۶، ۳۷۰، ۲۵۰، ۲۲۲
- ۱۶۰، ۱۴۶، ۱۳۴، ۸۸ / ۲
- ۲۸۲، ۲۷۴، ۲۷۰، ۲۶۶، ۲۲۸، ۲۲۰، ۱۷-
- ۱۰۲، ۹۸، ۲۴ / ۳
- ۲۵۴، ۲۲۰، ۲۱۸، ۲۲۸
- ۱۲۶، ۱۰۶، ۱۰۲، ۱۰۰، ۱۰۸، ۱۰۷
- ۱۹۶، ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶
- ۲۰۰، ۱۷۸، ۱۷۶، ۹۴، ۲۰-۱
- ۲۰۲، ۱۷۷ / ۴
- ۲۲۴، ۲۲۲، ۲۲۰، ۲۱۶
- ۱۱۴ / ۷
- ۲۸۸، ۲۸۰، ۲۶۲، ۲۲۶، ۲۲۴
- ۳۵۲، ۲۴۰، ۲۲۴، ۴۲ / ۹
- ۳۵۸، ۳۵۶، ۳۵۴
- ۲۲۲/۴
- محمد بن بزید بن رقانة ۸۲/۷
- محمد بن بزید (ابو العباس) ۱/۱
- ۱۷، ۲۵۸ / ۲
- ۲۳۰ / ۸، ۲۳۷۸
- محمد بن سقوب الكلبي ۱/۱
- ۷۴ / ۲
- ۲۹۰، ۳۵۸ / ۱
- ۲۰۴، ۲۰۴، ۱۶۶، ۸ / ۳
- ۳۷۸، ۳۷۸، ۳۷۸، ۳۷۸ / ۴
- ۱۴۲، ۲۱۲
- ۳۶۶، ۱۷۰، ۱۶۶، ۱۷۰ / ۷
- ۲۸۰، ۲۸۰، ۲۸۰ / ۵
- ۳۷۶، ۳۷۶، ۲۸۰، ۲۸۰ / ۸
- ۲۶۲، ۲۶۲، ۲۶۲ / ۹
- محمد بن بطیل (ابو النجاش) ۲۶۲/۷
- محمد بن يوسف جونیوری ۵۸/۴
- محمد بن يوسف الشافعی ۲۲۸/۴
- محمد بن يوسف الحنفی شافعی ۱۰۰/۱۰
- ۲۵۰/۱۰
- محمد ناج ۲۱۲/۵
- محمد تارابی ۴۰/۴
- محمد تقی شافعی ۲۸۶، ۲۸۴ / ۵
- شیخ محمد تقی آملی ۲۵۴/۵
- شیخ محمد تقی بافقی ۲۵۱، ۲۵۰ / ۵
- شیخ محمد تقی تربیتی ۱۶۱/۵
- میرزا محمد تقی شیرازی ۲۴۲/۵
- محمد تقی معنی ۱۲۸/۵
- ملا محمد تقی هراتی ۷۴/۴
- میرزا محمد تقی تکابی ۲۰۶/۵
- محمد جعفر کاتبی ۸۳/۱
- سید محمد جواد شبیری ۱۲۴/۴
- محمد جواد صافی گنجائی ۲۶۴/۶
- محمد جواد نهری ۲۹۷/۱۰
- سید محمد جونیوری ۵۷/۴

۲۵۹	محمد حبیب	۲۸،۳۷/۴
آخوند محمدعلی	سید محمد حجت تبریزی	۱۵۸/۵
۲۶۴/۶		
سید محمدعلی اصفهانی	محمد حسن بن محمد ونی از ویهای افتخار	۲۷۵/۱۱
۲۹۸/۱۰		
محمدعلی اراکی	محمد حسن شاطری	۲۹۴/۱۰
۲۸۰/۵		
محمدعلی اربابی نهرانی	محمد حسن شریعت سنجشی تهرانی	۲۸۶/۱۰
۲۷۶/۵		
ملا محمدعلی برقانی	محمد حسن طلاقانی	۲۷۷/۵
۷۴/۴		
شیخ محمدعلی زهیری	محمد حسن برجهانی	۱۶۰/۸
۲۸۸/۱۰		
محمدعلی طباطبائی	شیخ محمدحسن نجفی	۲۶۳، ۲۶۰، ۲۵۷، ۲۵۴/۴
۴۲۱/۷		
محمدعلی غنام	شیخ محمدحسن نجفی	۲۷۸، ۲۷۵، ۲۷۰، ۲۶۷، ۲۶۵
۲۹۶/۵		
سید محمد فرزند آفاسی		۳۰۶، ۳۰۵، ۲۹۹، ۲۹۵
۲۰۸/۵		
محمد فرزند حسن	محمد حسن اصفهانی	۲۷۹، ۲۷۸/۵
۹۴/۵		
سید محمد فشارکی	سید محمدحسین طباطبائی	۱۴۵/۱
۲۴۲، ۲۳۷/۵		
سید محمد فلاخ مشمشی	محمد حسن کائف الغطاء	۲۸۸/۱۰
۵۲، ۵۱، ۵۰، ۴۹/۴		
سید محمد کاظم پزدی	محمد حسن مؤمن پور	۲۹۴، ۲۹۲/۵
۳۱۰، ۳۰۵، ۲۸۵، ۲۷۱/۴		
شیخ محمد کچویی	مرزا محمدحسین ناینی	۲۶۰/۶
۶۴/۳		
محمد کرمه ابرقوهی	سید محمدحسینی	۱۲۵/۵
۵۸/۴		
شیخ محمد کوفی	محمد رازی	۴۴۵/۷
۲۵۱، ۱۶۶/۵		
محمد متقی همدانی	سید محمد رضا گلپایگانی	۲۵۵/۵
۱۷۵/۵		
محمد معین بن عنایت الله مشهدی	محمد رضا همدانی	۱۳۹/۵
۱۷۳/۸		
محمد محسن بن محمد حسن بن عنایت الله	سید محمد رضوی	۶۵/۳
مشهدی	ملا محمدسدد	۲۲۷/۵
۲۷۲/۱۰		
محمد (منتصر)	مرزا محمدسید	۳۶۱/۶
۲۷۲/۳		
سید محمد موسی استرآبادی	شیخ محمد شوشتری	۱۷۰، ۱۶۹/۵
۲۷۰/۱۰		
محمد مهندی	محمد شیاسی	۲۹۵/۱۰
۲۸۱/۳		
محمد مهدی سنوی	محمد الصبان	۹۲/۱
۴۸/۴		
سید محمد میرلوحی	سید محمد صدر	۴۵۹، ۴۲۲/۷، ۱۸۹/۵، ۴۶/۳
۷۷۰/۱۰		
محمد مؤمن بن دوست محمد حسینی استرآبادی	محمد صدر	۲۹۸/۱۰
۱۰/۱۰		
۲۷.		
محمد نفس زکی	محمد حبیب	۲۹۹/۱۰
۲۹۵/۳		
سید محمد نوریغش	شیخ محمد طه نجف	۲۱۹/۵
۴۹، ۱۶/۴		
سید محمد عاملی	سید محمد عاملی	۲۶، ۲۶۲، ۲۶۱، ۲۶۰، ۲۵۶/۴

- سید مرتضی نجفی ١٤٩/٥
 محمد هادی قهاری کرمانی ٢٩٥/١٠
 محمد هاشم خرسانی ٢٨٢، ٢٧٨/١١
 سید محمد همدانی ٧٦/٤
 محمود افندی ٢٥٧/١٠
 محمود بن عبد الرحمن البستی (أبو القاسم) ١٢٠/٢
 محمود بن محمد بن أبي الشعب ٣٥٢/٨
 محمود تازابی ٤٥/٤
 سید محمود حسن صرخی ١١٠، ١٠٧/٤
 سید محمود حسینی کاظمی ٢٧١/١٠
 محمود دهرخی ٤٢١/٧
 محمود رضا افتخارزاده ٢٩٣/١٠
 محمود غزبوي ٢٧٨/٣
 محمودی ٤٢، ٤٠/٥
 محمودی بن عبد الرحمن بن علی ٣٤٦/٨
 محبی الدین ابن عربی ٧٢، ٧١، ٦٧، ٦٦، ٥٦/١
 میریم بنت زید الملوکیة ١٧٧، ١٧٤/٢
 میریم بنت عمران ٢٥٠، ٢٤٠، ١٠٨/٧؛ ١٨٨/٢
 مختار ثقی ٢٢، ١٨/٤؛ ١٥٩/١
 مخون ٣٤٠/١
 المدائی ٢٦٢/٣
 مرازم بن عدالله ٤٨/٣
 سید المرتضی ١/١٠
 سید مرتضی کیانپور ٢٩٤/١٠
 سید مرتضی نصیب ٢٩٤/١٠
 سید مرتضی عبدی حائری ٢٩٩/١٠
 سید مرتضی کیانپور ٢٩٤/١٠
 سید مرتضی مظہری ٢٨٧/١٠
- المرجحی بن عمرو ٣٥٦/٨
 العرجی بن رجاء البستکری ١٢٨/٩
 مرحوم طبرسی ٢٠٠/٥
 مرداش بن علی ٩٥/٥؛ ٢٤٦/٤
 مرسومی ١٠٨/٤
 مرعی بن یوسف کرمی مقدسی حنبلی ٢٦٩/١٠
 ٢٨٢
 مروان بن جعبل بن ورقہ ٣٤٨/٨
 مروان بن حکم ١/٣٥١، ٣٥٢، ٣٥٣، ٣٥٤
 مروان بن علایہ بن جریر ٢٥٠/٨
 مروان بن مسم ١٨/٨؛ ٤٠٢/٥
 اندروانی ١٤٨/٧
 مرّة بن منذین النعسان العبدی ٤٠/٧
 مریم ١٩٦، ١٩٥، ١٧٠/٢
 مریم بنت زید الملوکیة ١٧٧، ١٧٤/٢
 مریم بنت عمران ٢٥٠، ٢٤٠، ١٠٨/٧؛ ١٨٨/٢
 مریم بار محمدی ٢٩٤/١٠
 مسافر ٢٦٢/٣
 مسیب بن خیثمة ١٩٢/٩
 مستین ٢٩٢، ٢٨٤، ٢٧٤/٣
 المستورد بن خیلان ٢٥٤/٩
 مسند ٢٢٢، ١٧٠/٩
 مسرور طباخ ٩٣/٥
 مسروق ٣٧٢/١
 مسعة ٣٨٨/٥
 مسعدة بن زیاد ٢٢٦/٩
 مسعدة بن صدقہ ١/٢٥٠، ٢٥٠/١
 ٢٣٥/٦؛ ١٩٨/٣؛ ٢٩٠، ٢٥٠/١
 ٣١٦/٩؛ ٣٨٢، ٣٨٠، ٣٢٢/٨
 مسعود بن الحجاج ٥٢/٧

مطر الوراق	٢٣٦، ١٨٤، ١٨٢، ١٧٤، ١٧٢/٩	مسعود بن دخیله	٢٧٦/٩
المطلب بن زياد	١٧٦/٩، ٣٠٠/٨	مسعود بن سعد الجعفی	٢٧٢/٨
المطلب بن عبد الله بن حنبل	٢١١/١	سید مسعود پور سند آفانی	٢٩٧/١١
انظفري بن أحمد (أبو الفرج)	٥٠، ١٢٨/٣، ٢٤٨/٤	مسعودی	٣٥، ٢٩، ٢٠، ٤، ٢٨٩، ٥٣/٣
	٢٩٢	مسکان بن جبل بن مثائل	٣٥٠/٨
المظفر بن حضرم المظفر العلوی التسرقندی (أبو الطالب)	٢٣، ٣٨٤، ٣٦٨، ٣٥٦، ٢٧٦، ٢١٤/٢	سلم	٤٧/٨، ٢٠، ٤، ٧٧/١
	٣٤٢/٥، ١٦٤/٤، ١٧٠، ١٦٨، ١٠٤، ٢٦، ٢٢	سلم بن ابی حیہ	٩٥/٣
	١٤٠، ٤٦/٩، ٢٧٨/٨، ١٤٠٢	سلم بن صبح	٣١١، ٢٧٢/١
مظفر بن علی بن حسن حسنی	٢٥١/١٠	سلم بن عقیل	١٥١/٥، ٢٣٦/٣
		سلمه بن عوچة الأسدی	٤٦/٧
معاذ بن جربیل	٣٤٨/٨	سلمه بن هوارد	٣٥٤/٨
معاذ بن سالم بن جلید الشزار	٣٤٨/٨	سلمة بن أبي سنة	١٨٨/٧
معاذ بن عفی بن عامر	٣٥٨/٨	سلمة بن ثابت	٢٠٨/٧
معاذین کثیر	٣٥٦/٩	مسر بن نوبیرة	٤٧٤/٧
معاذین مطر	٤٠٢/٧	السبیح (بل) (ابنگردی: عیسیٰ بن مردم (بل))	٤٠، ١٨٦/٢
معاذین معاذ	٣٥٤/٨		٢٩١، ٢٩٠، ٩، ٣٠، ٨، ١٨٠، ٥، ٩، ٨
معاذین هانی	٢٤٦/٨	سلمة کذاب	٩٧/٤
معاذین هشام	٢٥٨/٨	مشکینی	٢٥٧/٥
معاضد	١٦٦، ١٦٥، ١٦٤/٥	منهدی اسماعیل نیریزی	٢٤٤، ٢٣٢/٥
السعافی بن عبد السلام	١٢٨/٢	مشهداً اموی	٩٧/١
صاویة	٢٢، ٢٢/٢	صبح	١٨٠/٩
معاوية بن ابی سفیان	٣٥٠/١	مصدق بن صدقه	٢٣٢/١
	٨٨/٢، ٣٥٣، ٣٥١، ٣٥٠/٢	مصطفیٰ بن کمال	٢٨٢/١٠
	٢٥٢، ١٣٩، ١٣٩، ١٣٨، ١٣٨، ١٣٤، ٤٠	محبوب بن زیر	٤٣٧/٧
	٧٦، ٣٥٦، ٣٥٥، ٣٥٥/٥، ٢٤٦، ٢٢، ٤٠، ٢٩٠، ٢٩٠/٤	محبوب بن شيبة	٢٩٢/١
	٤١٦/٩، ٣٨٢، ١١٤	محبوب بن عمر	٤٧٣/٩
معاوية بن حکم	٤٠٨/٧، ١٩٧/٥، ١٦٠/٢	مطر بن طهمان	٢٠٤/٨
معاوية بن عمار	١٢٨/٢	مطرف	٣٧٢/١
معاوية بن قرة	٧/٧، ٢٦٢/٨، ٢٦٢، ٣٢٤، ٩، ١١٠/٨	مطرف بن عمر الانکندی	٣٥٦/٨
معاوية بن وهب	١/٢، ٢٦٨/٢، ٢٦٨، ٥، ٣٠/٢	مطرف العلی	١٢٤/٢
معاوية بن هشام	٩٨/٨، ٤٨/٦		

معاوية بن يحيى بن سام	٧٠٤/١٠/٦	٣٥٢، ٣٥١/١
٢٥٤		٣٥٠/٩
الغيرة	٤٠٤/٥	٣٨٥، ٣٨٤، ٣٧٤/٣
الغيرة بن سعيد	٣١٤/٧:٣٠/٤	٣٢٠، ٢٩٢، ٢٧٤، ٢٧٣، ٣٧٢/٣
الغيرة بن محمد بن المهتب	١٣٤/٢:٣٠٠، ٢٤٦/١	٣٢٠، ٢٩٢، ٢٧٤، ٢٧٥، ٢٧٦، ٢٧٧، ٢٧٨/٣
المفضل	٣٣٦، ٣٦٢/٩:١٨٢/٣	٤١٨/٧:٣١/٥:٣٥، ٣٤/٤
مفتلٰ بن شاذل	٤٨/٣	٥٦، ٥٥/٥:٢٩٨، ٢٩٧، ٢٨٩، ٢٨٥/٣
المفضل بن صالح أبو حمه	٤٠٤/٥:٢٤٢/٢	٣٣٣/٤
المفضل بن عمر الحنفي	١، ٢٩٠/٢:٣٨٢، ٣٦٨/١	٣٣٣ عباسي /٣
١، ٢٩٢، ١٨٦، ١٢٨، ١٤، ٣٨٤		٣٣٣ عباسي /٣
٣٩٢، ٣٩، ٣٤٤، ٣١٤/٥:٢٦٩، ٢٥٩، ٢٠٢		٣٣٣ عباسي /٣
٣٨، ٣٢/٨:٢٢٣، ٢٢٠، ١٤، ١٧٨/٧:١٨٥/٤		٣٣٣ عباسي /٣
٣٨٢، ٢٢٣، ٢٢٢، ٢٢٤، ٢٢٣، ٢٢٠، ٣٨، ٩٥		٣٣٣ عباسي /٣
٣٨٦، ٣٨١، ٣٨٠، ٣٨٢، ٣٨٣، ٣٨٢، ٣٨٢		٣٣٣ عباسي /٣
٣٨٢، ١٤٢، ١٨٠، ٢١٢، ٢٣٦، ٢٣٨، ٢٣٦		٣٣٣ عباسي /٣
٣١٤، ٣٥٦، ٣٤٦، ٣٤٤		٣٣٣ عباسي /٣
المفضل بن محمد الأشعري	٣٢٨/٩	٣٣٣ عباسي /٣
شيخ مفیدی	٤٠٠، ٣٩٩، ٣٢٢، ٥٩، ٥٨، ٤٥/١	٣٣٣ عباسی /٣
٤٢٢، ٤٣، ٤٤، ٤١/٣:٣٢٢، ٢٢٠، ٨٢/٢:٢٠، ٢		٣٣٣ عباسی /٣
٣٧٥، ٣٧، ٣٧٦، ٢٦٠، ٢٥٧، ٢٥٦، ١١٧، ٩٦/٤		٣٣٣ عباسی /٣
٣٨٣، ٣٧٨، ٣٧٧، ٣٧٦، ٣٧٥/٥:٤٢٦، ٤٣٤، ٤٣٣، ٤٣٢		٣٣٣ عباسی /٣
٣٦٩، ٦١، ٦٠، ٤٠، ٨، ٢٥٥، ٢٠٦، ٢٠٥		٣٣٣ عباسی /٣
٣٤٧، ٤٢٧، ٤٢٥، ٤٢٣، ٤٢٢، ٤١٨، ٥٩، ٧/٧		٣٣٣ عباسی /٣
٣٤٩، ٣٤٥/١٠:٢٩٥/٩:٤٠، ٤٥٨، ٤٤٢		٣٣٣ عباسی /٣
٣٨١		٣٣٣ عباسی /٣
مقاتل بن سليمان بلخى	٢٧٧/٩:٢٦٠/٨:٣٠٤/٧	٣٣٣ عباسی /٣
المقانى	٣٣٣، ١٨٢/٩:٣٩٢، ٣٤٢/٣	٣٣٣ عباسی /٣
مقندر	٥٣/٥:٢٩٩، ٢٩٠/٣	٣٣٣ عباسی /٣
المقاد بن الأسود	٢٨/٨:٣٥٨، ٣٧٦/٧:٣٠٣/٨	٣٣٣ عباسی /٣
٣٦١، ٣٤٤، ٣٤٢		٣٣٣ عباسی /٣
المقدام	١٢/٩	٣٣٣ عباسی /٣

منصور بن يونس سررج	۲۲۷/۱۰، ۲۱۰/۵	مقدّس اردبیلی
۱۹۸، ۸/۲، ۲۱۴/۱، ۲۲۰، ۲۲۴/۲	۳۲۶/۱	الستمّي
۲۸۸، ۳۸۶، ۶-۹، ۳۷۴، ۲۷۰، ۸/۷	۱۲۸/۹، ۶۷/۳	مکارم شیرازی
منصور داينقي	۲۲۸، ۲۲۰/۸، ۴۰۸/۵، ۹۰/۲	مکحون بن إبراهيم
۲۷، ۱۶/۴، ۲۹۵/۳	۲۵۸/۹	منصور موحدی
منصور عناسی	۳۵۸/۸	منصور اليماني
۴۴/۴	۵۶/۴	ميرزا ملا جان بلخی
منصور موحدی	۵۹/۴	سلک الأمرا
۹۰/۷	۴۴/۴	سلک مز اسعافل توبی
منصور خان معتمد الدولة	۲۸۰، ۲۲۶/۸	منك الموت
۱۰/۴	۳۵۸/۸	ملحیج بن حمد
منهال الفضاب	۱۹۶/۲	بلیکا
۸۸/۹، ۳۵۲/۵	۱۹۵، ۱۸۴، ۱۷۰/۲	ملکة بنت بشواع ابن قيسر
موسای کرد	۱۹۹، ۱۹۶	المنادی
۴۶/۴	۲۵۸/۸	منصر
موسى	۷۸۴، ۷۷۴، ۷۷۳/۳	منجع مولی الحسین
۳۱۸، ۱۷۲/۲	۴۶/۷	(أبو ابراهیم)
موسی بن یحیی	۲۶۶، ۱۲۲/۲	(بنگرید: امام کاظم = العالی)
۲۳۶/۷	۴۶/۹	المنخل بن جمیل
موسی بن یحیی	۲۵۸/۸	مندل
۹۶/۶	۱۰۲/۳، ۱۲۲/۲	المنذر بن زید
موسی بن بکر الواسطی	۱۰۲/۴، ۱۰۴/۳	منذر بن محمد بن قابوس
۸۲/۹، ۳۲۲/۵، ۲۰۶/۱	۱۶۸، ۱۰۴/۳	منذر الحوزی
موسی بن جعفر البغدادی	۱۶۸، ۱۰۴/۳	منذر الخوزی
موسی بن جعفر بن وہب البغدادی	۲۱۴، ۶۲، ۵۴/۲	المنزل بن عمران
۲۹۸/۷	۳۵۴/۸	منصور
موسی بن جعفر الكاظم	۲۰۶، ۱۱۶/۳۲۷، ۳۲۶، ۲۰۰، ۲۹۰	(أبو الحسن) (أبو ابراهیم)
(بنگرید: امام کاظم = العالی)	۱۶۵/۵، ۳۲۵/۴، ۲۰-۴، ۱۳۶، ۱۸۶، ۱۷۰، ۱۷۰	منصور بن محمد
۱۰۶، ۱۵۲، ۷۶، ۶۴، ۶۰، ۵۰، ۴۰-۴۱، ۴۰-۴۱	۲۰۱، ۲۲۲، ۲۲۶، ۲۲۶، ۲۵۴، ۲۵۴	منصور
۱۰۸	۲۵۲، ۲۵۲، ۲۳۶، ۲۲۴، ۱۹۴، ۱۸-	۱۰۸/۷
۱۰۸، ۶۶، ۱۲۶، ۲۳۶، ۲۰۶، ۴۰-۴۱	۱۰۸/۸	منصور اوشیرما چجنی
۱۲۲، ۱۰۱، ۸۰، ۱۸، ۵۶، ۶۰/۹، ۲۳۶، ۲۸۸	۳۷۷/۱	منصور بن أبي الأسود
۱۰۵۲	۱۲۲/۲	منصور بن الشندي
۴۷۵، ۳۸۶، ۲۵۸، ۲۲۲، ۲۰-۱	۲۲۸/۵	منصور بن على الأنطاكي
موسی بن الحسن البروجرji (أبو القاسم)	۱۶/۹، ۱۵۴/۷	منصور بن انصر
موسی بن داود	۳۴۸/۸	

موسى بن هلال	٢٦٢/٢	موسى بن زرقاء	٣٥٤/٨
موسى بن يوسف كرمي حنفي	٢٧٢/١٠	موسى بن سعدان	٢٨/٩: ٣٨٨، ٣٨٥، ٢١٠/٨
موسى الحنفي	٣٧٢، ٣٧٠/٩	موسى بن طلعة بن عبد الله	٢٢/٤
سید موسی شیری زنجانی	١٧٣، ١٧٢/٥: ٢٥٤/٤	موسى بن عبد الله بن محيى بن خاقان السقراطی (أبو مزاج)	٤٠٨/٥
موسى العلوی	١١٠/٨	موسى بن عبد الله التخنی	٢٠٦/٣
موسى الفقسطلاني	١٩٤/٣	موسى بن عبد الله	٢٩٨/١
شیخ موسی کائف الغطاء	٢١٢/٤	موسى بن عبد الله	١٢/٩
موسى الشیری	٢٥٤/٥	موسى بن عمران	٣٧٤، ١٥٤، ٩٨، ٩٦، ٩٥/١
موصلی	٩٢/١	٢٢٨، ٢٢٤، ٢٢٢، ١٥٤، ١٠٣/٢: ٢٠٨، ٣٨٨	
موفق	٢٩٢/٣	مولانا جلال الدین بلخی	١٠٦، ٨٠، ١٦، ١٠، ٨، ٦/٣: ٣٩٢، ٢٨٦، ٢٥٢
مولی رفیع گلستانی	٢٨٠/١٠	مولی رفیع گلستانی	١١٧، ١٢٣، ١٢٨، ١٣٣، ١٤٦، ١٤٠، ١٣٩، ١٢٣، ١٢٨، ١٢٧
مولی لبی شیان	٢٢٢/٩	مولی لبی شیان	٦٨، ٦٦/٥: ١٥٠، ٧٤، ٥٢/٤: ٢٢٨
مهاجر بن حکیم	٣١٤/٧	مهاجر بن حکیم	١٨٤، ١٢٢، ٣٩٩، ٣٥٦، ١٣٠، ١١٤، ١١٣
المهاجر بن مسمار	٢٣٤/١	المهاجر بن مسمار	٢٨/٨: ٢٩٤، ٣٧٤، ٣٥٦، ٢٤٤، ٢٢٤، ٢٢٢، ١٤٤، ١٤٢، ١٠٢، ٦٥
المهندی بانہ	٢٨٥، ٢٧٥، ٢٨٤/٣	سید مهدی	٣٨/١٠: ٣٩٠
سید مهدی	٢٦٩/٥	سید مهدی	٣٥٠/٨
مهدی اکبرزاد	٢٩٥/١٠	موسى بن عمران بن لاحچ	٣٥٠/٨
میرزا مهدی بروجردی	٢٥١/٥	موسى بن عمران التخنی	٥٤/٢: ٣٧٦، ٣٥٨/١
مهدی بن فیروز	٢٩، ٢٨/٤	موسى بن عمران	٣٥٠/٩: ١٦٨، ١٢٤، ٢٨، ٢٦/٣: ٢٨٠، ٣٥٤
المهدی بانہ بشیری: محمد بن الحسن العسكري	-	موسى بن عمران	٣٦٢، ٢٦٢
حجت بن الحسن المهدی	= صاحب الأمر	موسى بن عزیز بن یزید الصقل	٢٢٤/٩: ١١٤/٣
صاحب الزمان	= نبا صالح	موسى بن عور	٣٥٨/٨
امام عصر	= ولی عصر	موسى بن کردوبه	٣٥٢/٨
امام مهدی	= الفاتح	موسى بن معتمد	٢٢٨/٢
حجت بن الحسن	= امام زمان	موسى بن محمد بن القاسم	١٢٠/٢
صاحب الزمان	= امام زمان	موسى بن محمد بن القاسم	٨٨/٢
امام عصر	= امام مسنت	موسى بن مسلم	٣٨٨/٥
امام مهدی	= الفاتح	موسى بن مهدی	٣٤٦/٨
حجت بن الحسن	= امام زمان	موسى بن میمون	١٠٠، ٩٨/١
صاحب الزمان	= امام زمان	موسى بن هارون بن عیسی المبدی	٧٢/٦

مهدی بن هند بن عطاءزاده	۳۵۴/۸	۷۲، ۴۶، ۴۲/۹	۷۶۲، ۲۵۲، ۲۲۲، ۱۸۶، ۱۴۴، ۸۴، ۵۲، ۴۲
میکاه بنی بیضا	۳۷۴	۱۰۴/۱	۳۷۴، ۳۶۶، ۳۶۴، ۲۹۱
صلیون گیب	۳۷۸	۳۰۰/۱۰	۳۹۰، ۳۸۲، ۳۸۰، ۳۷۸
سمون	۳۰۰/۳	۲۰۴، ۱۵۸/۷	مهدی بور
میمون بن انحراث	۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۵، ۱۲/۴، ۱۴۷/۱	۳۵۴/۸	۱۲۶/۴
مؤمن خاندان فرعون	۲۸/۴	۲۶۹/۸	مهدی عباسی
مؤمن الطائی	۴۲۲/۷	۲۵۰/۹، ۹۶/۳، ۸۲/۲	مهدی علیزاده
ناجیة القطان	۲۹۴/۱۰	۲۰۴/۷	مهدی غلامعلی
ناصر بن محمد عبانی	۲۹۸/۱۰	۶۳/۴	مهدی فتحی ایمانی
ناصر الدوّله حسن بن عبد الله بن حمدان	۱۵۶/۵	۵۲/۵	سید مهدی فروینی
ناصر الدین آلبانی	۷۶/۴	۳۱۲، ۳۱۱/۱	شیخ مهدی فروینی
	۲۸۷/۱۰	۴۲/۹	سید مهدی موسوی اصفهانی
ناصر الدین شاه	۴۷/۴	۷۵/۴	مهدی تفسیری
ناصر مکارم	۲۹۲/۱۰	۲۸۷/۱۰	مهدی موسفیان
ناصر موحدی	۸۱/۵	۴۴/۴	مهرورد
ناضم الاسلام کرمانی	۱۴۱، ۱۲۲، ۱۳۱، ۱۳۰، ۱۲۹، ۱۲۸/۱	۴۵۳/۷	مهزم بن ابی بردہ الأسدی
نافع	۱۴۴	۳۹۸/۶، ۳۴۴/۲	/۸، ۳۶۶/۵، ۱۵۶/۳
نافع بن جعیب بن مفضه	۱۴۲/۴	۱۵۲/۷	المهزیاری
نافع بن هلال بن نافع البجلي	۲۰۵، ۳۶۹/۱	۵۰/۷	مهلت
نافع بن مزید	۳۰۱/۱۰	۴۹۴/۸	میرزا به
نافع مولی ابی قتادة الانصاری	۳۰۱/۱۰	۶/۹، ۲۱۶/۸	میرجا ایجاده
پاتا	۲۶۴	۳۱۲/۷	مسرزاچی شیرازی
اشیٰ بیضا (بنگرید: أححمد بیضا = رسول الله ﷺ) بیمار	۲۶۴/۵	۲۶۴، ۲۴۸، ۲۲۷، ۲۲۶، ۱۵۴/۵	میرزاچی قمی
خدای بیضا = محمد بیضا	۲۲۹، ۲۲۸/۵، ۲۷۰، ۲۶۶، ۲۵۹/۴	۱۰/۱	میر شمس الدین محمد بن اسدالله شوشتری
	۷۱/۳	۴۸/۲، ۴۲۰، ۳۲۶، ۳۲۰، ۲۹۴، ۲۹۲، ۲۸۲	سید میر علی نقی سامان
	۲۲۹/۱۰	۱۳/۲، ۱۲۲، ۱۲۰، ۱۲۹، ۱۲۸/۱	سید میر علی نقی سامان
	۲۲۹/۵	۱۳۲، ۱۱۸، ۱۱۶	سید سید محمد بهبهانی
	۳۰۶/۸	۱۴۲، ۱۴۰، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶	مسیره بن غذر بن المزارك
	۳۹۲/۷، ۱۲۸/۶، ۱۴۲، ۴۸، ۲۲	۱۴۲/۷، ۱۴۰، ۱۲۸، ۱۲۷، ۱۲۶	میکانل
	۳۶۸/۸	۲۵۲، ۲۰۲، ۱۹۲، ۱۷۲	۳۶۸، ۳۶۲، ۳۲۰، ۲۲۲، ۲۲۰
	۲۱۴، ۱۳۲، ۱۲۰، ۹۲، ۸/۸، ۳۵۸، ۳۲۰	۲۵۸، ۲۵۷، ۲۵۶، ۲۵۵	میکانل

- نصر بن عاصم بن انتفية الفهري أبو نعيم ٢٤٨ / ٢
٢٧٦
- نصر بن علي الجهمي ١ / ٣٣٢ / ٩، ٣٦٤ / ٩، ٣٦٨
- نصر بن قابوس الخمي ٣٥٩ / ٣
- نصر بن الليث المروزي ٧ / ١٦٦
- نصر بن مزحه ٥ / ٤١٠
- نصر بن منصور ٨ / ٣٥٢
- نصر الدين طوسي ٤٣ / ٥٣
- النضر بن سويد ١ / ٢٠٦، ٢٦٢، ٢١٨، ٢٤٦، ٢٦٦، ٢٦٩، ٢٧٤، ٢٧٩، ٢٨٤، ٢٩٤، ٢٠٤ / ٧، ١٤٨، ٤٤، ٢٢
- ٢٦
- النضر بن شبل ٩ / ٣٧٤
- النضر بن صالح البجلي ٤ / ٣٢٨
- نعمان الرازي ١ / ٢١٨
- نعماني ١ / ٥٩، ٣ / ٥٩
- سيد نعمت الله الجزائري ٣ / ٧١، ٦٥، ٦٤
- نعمدة الله ولی ١٠ / ٢٤٢
- نعميم بن حناد المروزي ١ / ٢٧٨، ١٣٠، ٢ / ٤٧٨
- ١٤، ١٧٧، ١٣٠، ٢٢٢ / ٧، ١٩٠ / ٥، ٢٧٩
- ٨٤ / ٧، ٦٨، ٦٧، ٦٥، ٦٤، ٦٣، ٦١، ٥٨ / ٦، ٢٤
- ٧٩، ٢٥٢ / ٨، ٤٤٨، ٤٣٢، ٤١٨، ٣٥٤، ١١٨، ٩٤
- ٢٣٦
- نعم بن عجلان الانصارى ٧ / ٢٨
- نفسه دختر عبد الله بن عباس بن علي بن ابي
- ظال ٤ / ٢٣
- نعمى ٥ / ٧٨
- نعمود ٢ / ٧٨
- نعمري ٤ / ٩٧، ٩٥، ٩٢، ٨٢
- نوبختي ٤ / ٢٢، ٣١، ٣٠، ٢٦
- نحو ٩ / ١٢٢ / ٢، ٢٥٩، ٢٤٢، ٢١٢، ٨٠٩ / ١
- ١٠ / ٣، ٣٩١، ٣٨١
- ٢٥٨ / ٨
- نصر بن أبي الترسى ٣ / ٣٧٨، ٢٦ / ٩، ١٥٢، ١٤٤، ١٧٠، ١٧٢، ١٧٤
- ١٨٤، ١٨٦، ١٨٨، ٢١٠، ٢٢٠
- ٢٢٤، ٢٢٠، ٣٥٠، ٣٥٦، ٣٥٨
- ٣٦٨، ٣٦٤، ٣٦٢، ٣٦٠
- ٣٧٦، ٣٧٢، ٣٧
- ليل الكرخي ٤ / ١١١
- نجاشي ١ / ٣٩٧
- نجاشي ٤ / ٤٠٠، ١٢٢، ٩٩، ٨٩، ٨٥ / ٤، ٤٠٠
- ١٤٨، ٣٩٤، ٣٩٣
- ٢٥٢ / ١٠، ٤١٧ / ٧، ٣٩٤
- ٢٥٨ / ٨
- نعم بن عقبة بن داود ٨ / ٣٥٨
- نعم الدين أبو سعيد محمد بن حسن بن حملت قمي ١ / ١
- ٥٥
- نعم الدين جعفر بن زهدري ٥ / ١٣٩
- نعم الدين حيدر ٥ / ١٢٠
- شيخ نجم الدين كبير ٨ / ١٧٠
- شيخ نجم الدين محمد بن حسن بن محمد ٥ / ٢٠٤
- نعمه تاج ١٠ / ٢٩٤
- محلق زرني ١ / ١٨٥
- ٣٠٠، ٢٦٣، ٢٥٩، ٢٥٤ / ٤، ١٨٥
- ٣١٧، ٣١٣، ٣١٠
- نزحس ١ / ٢١١٩٩
- ١٧٠ / ١٧٢، ١٧٤، ١٧٥، ١٩٥، ١٩٦
- ١٩٧، ٢٣٠، ٢٢٨، ٢٠٦، ٢٠٣، ٢٠١، ١٩٨
- ٢٠٨ / ٦، ٣١٦، ٢٤٨، ٢٤٠، ٢٢٨، ٢٣٤
- النَّرْبَلُ بْنُ سِرَّةٍ ٧ / ٢٤٦، ٣٤٠
- نزل بن حزم ٨ / ٣٥٠
- نسم خادم أبي محمد ١ / ٢١٩٩
- ٢٦٤، ٢٦٤ / ٢، ٢٦٦
- ١٠ / ٥
- نصر ٨ / ٣٥٨
- نصر بن أبي الترسى ٣ / ١٠٢
- نصر بن حواس ٨ / ٣٥٤
- نصر بن لصياغ البشبي ٤ / ٣٧٢، ٣٦٨
- نصر بن عبد الله الوئاء ٩ / ١٨٤
- نصر بن عبد رببه ٤ / ٤٠٢
- نصر بن عبد الرحمن الكوفي ١ / ٣٧٤

٣٥٠، ٣٥٢/٩: ٣٥٢/٨	١١٤/٦: ١٨٠، ١٢٢/٥: ١٥٠/٤، ٣٤٦، ٣٤٤
سید ولی الله ٧٦/٤	٧/٣٩٩، ٢٩٣
الولید ٦١٤، ٩٢، ٩٠، ٨٦/٧: ٣٠/٣: ٢٨٤/٢	٣٧٢، ١٤٤، ٦، ٣٧٠، ٢٧٠
٣٧٠، ٣٢٦، ١٨٨، ١٤٤/٩: ٢٠٨، ١٥٤، ١١٨	٦٢، ٦٠/٩: ٣٦١، ٢٢٤، ١٣٢، ١٢٢/٨: ١٣٨
الولید بن شجاع ١٢/٩	٢٠١، ٢٦٢، ٢١٢، ٦٦، ٦٤
الولید بن صالح ١٥٢/٧	٢٥٤/٨
الولید بن عقبة ٢٠٨/٩	١٧٦/٢
الولید بن عثاش ٢٥٤، ٨٤/٧	٥٤، ٥٣، ٥٢/٤
الولید بن محمد الموقري ١٢٠/٢	نور الدین عبد الرحمن جامی ١/١
الولید بن مسلم ٢٥٤/٨: ٢٥٥، ١٨٨، ٨٤/٧	نور الدین علی بن سلطان محمد قاری هروی ١/١
ولید بن زید ٢٥٠/١	٢٦٩/١٠
وئی عصر (بِنگرید: محمد بن الحسن العسكري) = حجت بن الحسن المهدی (ع) = صاحب الأمر (ع) = صاحب الزمان (ع) = ابا صالح (ع) = امام عصر (ع) = امام متظر (ع) = امام مهدی (ع) = القائم (ع) = المهدی (ع)	محدث نوری ٣/٣: ٦٤٣/٥: ١٥٤/٥، ١٨٨، ٣٤١، ١٩/٣
٢٤١/٤، ٨٧، ٥٠/٣	٢٦٠/١١، ٤٠، ٧/٣٥٩
١٥٠/٣: ٣١٥، ٢٧٢، ٢٤٥، ٢٤٩، ٢٤٧، ٢٤٥، ٢٤٣	محدث نوری ٢/٢: ٣١٢، ٢١٩/٣: ٢٢٣، ٣١٢
٣٦٤/٦: ٣٠-٨، ٢٥١، ٢٢٠، ٢٠٣، ١٨٧، ١٧١	٧١، ٦٥، ٥١، ٤٨
الوهاب بن حسین ٩٤/٧	نوقل بن عمر ٣٥٤/٨
وہب بن جریر ٨٢/٧	التوافق ٢٣٢/٧: ٣٢٨/٥، ٤٠٤/٤
وہب بن جمیع مولیٰ بسحاق بن عمار ٢٤٦/٩	نهادندي ٢٤٠/١١
وہب بن خربندن سرومن ٣٥٢/٨	النهدی ٢١٦/١
وہب بن منبه ٣٠٢/٧: ٢١/٤	محدث نیشاپوری ١٦٨/٨
وہبی بن حفص ١/١	وانائق بالله ٣٠٢، ٢٧٢/٣
٣٤٠، ٥/٩٤/٢: ٢٩٢، ٣٦٨/٥	وانلة بن الاشعف ٤٠٨/٥
٢٠٤، ٢٠٢، ١٨٨، ١٧٤، ١٢٨، ٨٠/٧: ٣٥٢	واصل جلالی أبویزید خنخال ٥٤/٤
١٦٦، ٣٢/٨: ٤٧، ٣٨٢، ٢٨٦	وحید بهائی ٣/٢٥٦/٤: ٢٥٦/٤، ٢٥٩، ٢٥٦، ٢٥٤/٤
٣٢٠، ٢٥٦، ٥/٩: ٣٧٦، ١٢٨	٢٦١، ٢٧٠، ٢٧٥، ٢٧٨، ٢٨٥، ٢٨٨
وبلندر مايلونگ ١٤٨/١	٣٠٢، ٢٨٩
ویلیام مونتمگری وات ٢٠٠/١٠	الورد بن الکعبت ٨٦/٨: ٢٩٦، ٢٩٤/٧
هادی ٧١/٤	لوگاء ٣١، ١٢٠، ٩٦، ٥٠، ٤٢، ١٤/٢: ٣٥٨/١
سید هادی خسروشاهی ٢٩٠/١٠	٣٣٨/٥: ١٨٤
وکایا بن سعد ٢٥٦/٨	٢٢٢
وکیم الجراح ١/١	وکیم الجراح ٥٤/٦: ١٠٨، ٧٤/٢: ٣٧٠، ٨/٣: ٧٤

- شيخ هادي كاشف النضا ٣١٤ / ٤
 شيخ هادي مروي ٢٩٠ / ٥
 هادي نجفوي ٢٩٩ / ١٠
 هارون ٢٧٢ / ٢، ١٧٢ / ٣، ٢١٨، ٢٢٤، ٢٢٦
 هارون بن نبيت الحضرمي ٤٢، ٤٠ / ٧
 هارون بن كمال ٣٥٤ / ٨
 سيد هبة الله بن أبي محمد الحسن الموسوي ١٤٠ / ٢
 هارون بن الحسن بن محبوب ١٥٢، ١٥٠ / ٩
 هارون بن حماد ٢٦٠ / ٨، ٣٠٦ / ٧
 هارون بن حمزة القنوي ٢١٢ / ١
 هارون بن صالح بن ميثم ٣٥٦ / ٨
 هارون بن عبد الله ٢٢، ١٢٢ / ٩
 هارون بن عمران بن خالد ٣٥٢، ٣٥٠ / ٨، ٤، ٨ / ١
 هارون بن عمارن همداني (أبو عبد الله) ٢٦٦، ٢٦٤ / ٣
 هارون بن عترة ٣٧٠ / ٥
 هارون بن مسم الكاتب ٤، ١٩٨ / ٣، ٢٥٠ / ١
 هارون بن موسى ٣٨٢ / ٨، ١٩٦، ١٥٥ / ٧، ٣٠٧، ٢٢٦
 هارون بن موسى بن موسى ٢٣٨ / ٣
 هارون بن موسى بن أحمد ٣٢٠ / ٨
 هارون بن موسى بن أحمد التمكيرى (أبو محدث) ٢
 هارون بن موسى بن عبد الوهاب ٣٦ / ٣
 هشام ٩٦ / ٨، ١٩٨، ١٧٢، ١٤٤ / ٧
 هشام بن ابراهيم عباسى همدانى زادسى ٣٥٩ / ٣
 هشام بن علي بن عطية بن حمدون (أبو البناء) ٣٧٦ / ٦
 هذاب بن خالد الأزدي ٢٢٢ / ١
 ملا هدايت آرندى شافعى ٤٠ / ٤
 میرزا هدیت الله وحید گلپائگانی ٤٥١ / ٥
 هدبة بن خالد ٢٨، ٢٦ / ٩
 هدیة بن عبد الوهاب ٣٦ / ٣
 هشام ٩٦ / ٨، ١٩٨، ١٧٢، ١٤٤ / ٧
 هشام بن ابراهيم عباسى همدانى زادسى ٣٥٩ / ٣
 هشام بن أبي عبد الله ٨٢ / ٧
 هشام بن حسان ٣٨٢ / ٩، ١٠٨ / ٨، ٣٤٢ / ٧
 هشام بن حكم ٢٣٩، ٩٦ / ٣
 هشام بن خالد الأزرق ٨ / ٩، ٢٠ / ٣
 هشام بن سالم ١١، ٣٤ / ٣، ٥٦، ٥٠، ١٤ / ٢، ٢٢٨ / ١
 هشام بن سالم ٣٥٨ / ٥، ١٩٨، ١٩٦، ١٨٤، ١٨٠، ١٥٢، ٩٦
 هاشم / ٧، ٣٦، ١٢٨ / ٩، ٢١٠، ٢٠٤، ١٩٠، ١١٠ / ٧
 هشام بن عبد الرحمن ٢٦ / ٤
 هشام بن عبد الرحمن ٢٥٢، ٢٠٨، ٢٠٤
 هاشم بن عبد الرحمن ١٧٢ / ٩
 هاشم فرزند امام زمان ٧٧ / ٣

يعسی بن ابی عمران همدانی	٢٦٩، ٢٦٣ / ٣	هشام بن عبد الملک	٣٥٠ / ١
يعسی بن ابی عمرو (أبو زرعة الشیانی)	٧٩، ٢١٦ / ٨	هشام بن عروة	٣٠، ٨ / ٩
	٤٠، ٤، ٣٢٦	هشام بن عیی السیراقی (أبو علی)	٢٤٠ / ٧
يعسی بن ابی القاسم	٢٨ / ٣؛ ٣٦٠ / ١	هشام بن عمارۃ	٨ / ٩
يعسی بن ابی کثیر	٢٨ / ٩؛ ٨٤ / ٧	هشام بن فاخر	٢٥٦ / ٨
يعسی بن ادیم	٢٧٢ / ١	هشام انگلی	٢٠٠ / ٣
يعسی بن اسحاق	٢٨٢ / ٥	هشیم	٢٩٦ / ١
يعسی بن الأعمن	١٧٦ / ٢	الهفل بن زیاد	٩٦ / ٧
يعسی بن ام طوبل	٢٣٦ / ٣	هلاکو	٤٥٣، ٤٥٢ / ٧
يعسی بن بدل	٢٥٦ / ٨	هلال بن عویس اسقی	٢٧٦ / ٩
يعسی بن جده	٣١١ / ١	هلال بن محدثین جعفر	٢٠٠ / ٧
يعسی بن حفاذ	٢٨٢ / ١	هلانی	٩٧، ٩٥، ٨٣ / ٤
يعسی بن خالد برمهکی	٢٤٨ / ٨؛ ٢٤٦ / ٣	هنام	٢٤٠ / ٧
يعسی بن زکریا شافعی	٢٠٨، ٤٤، ٤٢، ٤١ / ٣	هتمان بن سهل کاتب اسکانی	٢٦٧ / ٣
يعسی بن زکریا بن شیان (أبو عبد الله)	٧٧، ٣٢، ٢٦ / ٢	هتمان س الفرات	٣٥٦ / ٨
	٢٨٤، ٤٦، ٤٢ / ٩؛ ٢٢٠، ٢٢٨ / ٨؛ ٣٩٤، ٣٩٠	هتمان بن یعسی	٢٨، ٢٦ / ٩
يعسی بن ساییق	٣٧٢ / ٥	هزی لامس	٢٠٠ / ١٠
يعسی بن سالم	٣٩٢ / ٧	هودکا	٢٥٠، ١٠٨، ١٠٢ / ٧
يعسی بن سید	١٧٢ / ٩؛ ٢٥٤، ٨٤ / ٧؛ ٢٤ / ٢	هودذا بن خلیفة	١٧٤ / ٩؛ ٢٨٠ / ٧
يعسی بن سعد الشیعی الزیاب	٢٨٢ / ١	هوشیدر	١٢١، ١٢٠ / ١
يعسی بن سعد حلّی	٤٥٢ / ١٠	الهیشم بن ابی سروق النہدی	١٩٨ / ٣؛ ٣٨٢ / ١
يعسی بن سلم	١٠٨ / ٨؛ ٢٤٢ / ٧	الهیشم بن حبیب	٢٧٠ / ٧
يعسی بن عبد الباقي	٢٥٤ / ٧	الهیشم بن عبد الرحمن	١٤٦ / ٧؛ ٣٦٤ / ٢
يعسی بن عثمان بن سعید الحصی	٢٥٢ / ٧	هنسی	٢٢٨ / ١٠؛ ٣١٢، ٨٠ / ١
يعسی بن العلاء الزیزی	٢٨٢، ٢٢٢ / ٩؛ ١٥٠ / ٢	الهی حراسانی	٢٥٩ / ٥
يعسی بن عمر	٢٩٣ / ٣	الیاس	٢٣ / ٤
يعسی بن عمران الحدبی	١٢ / ٨؛ ٣١٨ / ١	الیاس بنیاء	١٦٧ / ٩؛ ٤١؛ ٤٠٠، ٣٩٩ / ٦؛ ٨١ / ١
يعسی بن الفضل التونلی	٣٦٦ / ٢	یاسر صالحی	٢٩٩ / ١٠
يعسی بن المحتنی	١١٦، ٣٤ / ٣	یاسین المحلى	١٠٢ / ٨
يعسی بن محمد بن عبد الله الدارمی	٢٤٨ / ١	یعسی	٣٢٢ / ٩
يعسی بن محمد عربیضی	٧٥ / ٥؛ ٢٥٩ / ٣	یعسی بن ادم	٢٤ / ٢

يعقوب	٨٨/٩:٣٩٨/٦:١٨٤/٣	يعين بن معين	٣٣٨/١
يعقوب بن شعب	٢١٢/٨:١٤٤,١٢/٢:٢٢٦/١	يعين بن المشرب (ابو سلمة)	١٩٦/٩
يعقوب بن عبد الله الأشعري	٢٨٠/٨	يعين بن المغيره السعدي	٢٧٢/١
يعقوب بن ليث صفار	٢٨٨,٢٧٧/٣	يعين بن نعيم	٢٥٤/٨
يعقوب بن منوش	٢٦٨,٢٦٢/٢	يعين بن وتاب	١٩٨/٩
يعقوب بن يزيد	٥٨,٥٤/٢:٣٢٢,٢١٨,٢٠٦/١	يعين بن هرشه	٢٨٢/٣
	١٤٨,١٣٤/٨:١٤٠,١٥٨/٧:٢٠٠/٣:١٤٢	يعين بن يعلق	١٤٠/٩:٢١٠/٢
يعقوب بن يوسف الصدّاق الفقاني	١٤٤/٩:٢٧٢/٦	يعين بن اليسان	٢٩٠,٢٣٤/٧:١٢٨/٢
يعقوب الجرجي	٢٧٨/٨:١٤٠/٢	سند يحيى حسبي	٢٨٦,٢٨٤,٢٨١/٥
يعقوب السراج	٧/٢٢٨/١:٢٦٠,١٤٢,١٤٨/٧:٢٢٨/١	سحيم الحلبى	٢٤٤,٢٠,١٠/٢:٣٦٦,٢٦٢/١
	١٩٠		٨٦/٩:١٠/٨:٢٩٤,٢٠٤/٧:١٢٨
يعقوب منوش	٩٧١/٥	يعين الحمانى	٢٤٤/٢
يعان بن فتح بن ديار	٤٦/٥	يعين الغوير	٣٧/٦
يعان الشثار	٢٨٢/٥	يزيد بن ابي زياد	٢٧٦/٧:٤٨/٦
الحسانى	١٧٧/٦:٢٧/٧:١٤٨,٨٠/٧:١٤٢,١٥٨,١٤٨,٨٠	يزيد بن اسحاق	٢١٢/١
	٣٩٠,٢٨٨,٣٤٦,٢١٦,١٧٤,١٧٢	يزيد بن حصين الهمданى	٤٨/٧
	١٩٠/٨:٤٤٦,٤٤٤,٤٤٠,٤٤٤,٤٣٢,٤٣٠	يزيد بن حسان	٢٩٦,٢٨٤,٢٨٢,٢٧٢,٢٦٨/١
	٥٢/٩:١٩٩		٢١١
يوحنا	١١٢,١١٠,١٠٦/١	يزيد بن درست	٢٤٨/٨
شيخ يوسف بحرانى	٢٦١,٢٥٤/٤	يزيد بن الزفاد الحسينى	٤٠/٧
يوسف بن ثابت أبو امته	٥٠/٢	يزيد بن ذريع	٣٣٢/١
يوسف بن حربا	٣٤٦/٨	يزيد بن زياد بن المهاجر الكندي	٥٤/٧
يوسف بن عبد الرحمن المروروذى	٢٥٤/٧	يزيد بن عبد الله	٣٦٠,٣٤٠/٤
يوسف بن على بن ماشفين	٤٢/٤	يزيد بن عبد الملك	٣٥٠/١
يوسف بن علي بن المظفر	٣٤١,٣٢٨/٦	يزيد بن عبيدة	٨/٩
يوسف بن عميرة	٩٦/٨	يزيد بن قادر	٢٥٨/٨
يوسف بن كليب	٢٨٤,٢٦/٩:٢٢٨/٨:٣٩٠/٧	يزيد بن قيس	٢٨٠/٧
يوسف بن ماهك	١٥٣/٧	يزيد بن معاوية	١٨٨/١
يوسف بن موسى	٢٨٠/٦		١١٤
يوسف بن نقيس	٢٤٨/٦	يزيد الكناسى	١٨٦/٣
يوسف بن يحيى المندسى الشافعى السلى	٥٧/١	يعقوب بن تقة	١٢,١٠,٨/٣:٩٨/١

٢٥٧، ٢٥٠ / ١٠، ٤٢٠ / ٧، ٨١

يوسف بن يعقوب بن ٢ / ٣، ٣٨٦، ٨، ٦ / ١٠، ١٢٣

، ٥٢ / ٤، ٣٤٤، ١٩٢، ١٤٠، ١٢٨، ٨، ١٣٧

، ١٠٨، ٨، ٧ / ٩، ٣٧٨ / ٧، ١٨٩، ١٨٠ / ٥، ٤٤٦

٧٨ / ١٠، ١٤٢، ١٠٨

يوشع بن نون ٢٢٤، ٢٢٢، ٢٨ / ٨

يوشع وصي موسى بن ٨ / ٣٦٩، ٣٦١

يونس ١ / ٦، ٩١، ١٠٨ / ٨، ٥٦ / ٦، ١٢٠ / ٢٠، ٢٢٢

١٤٠

يونس بن أبي إسحاق ٢٩٠ / ٨

يونس بن أبي يعقوب ٢٣٦ / ١

يونس بن رقم ٣٤٠ / ٧

يونس بن بكر ٣٠، ٨ / ٩، ٢٩٤ / ٧

يونس بن الصقر ٣٥٤ / ٨

يونس بن ظبيان ٣٩٢ / ٨، ٤١٨، ٣٩٢ / ٥، ٢٠٢ / ٣

يونس بن عبد الأعلى ٢٥، ٣٤، ٣٢ / ٩

يونس بن عبد الرحمن ٢٢، ٢٢، ١٠، ٦ / ٢، ٢٢٠ / ١

١٥٢ / ٦، ٤١٢، ٤٠٨، ٤٠٦، ٢٤٢ / ٥، ١٢٦ / ٣

٢١٤، ١٥٠، ٨٦، ٤٨ / ٩، ٢٧٨ / ٨، ٢٥٤

يونس بن كلبي ٤٢ / ٩، ٢٢٠ / ٨

يونس بن متى بن ٣ / ٨، ١٣٨، ٨٠، ٨ / ٦

يونس بن يعقوب ٨٢ / ٩، ٢١٦ / ١

يونس بن يعقوب بخلوي ذهني كوفي ٢٦١ / ٣

يونس بن يوسف ٣٥٤ / ٨

(۳)

فهرست جمیعت و قبیله ها

آشیان	۲۵۸/۴
آخوندهای درباری	۴۰/۲
آسمانیان	۲۲۱، ۲۲۰/۳
اققویونلوها	۵۸/۴
آل آنی سپاه	۱۱۴، ۹۲/۷
آل آنی محدث المسکری	۲۲۸/۷، ۲۷۲/۲
آل اعین	۳۰۲/۳
آل بوبه	۲۶۴/۸، ۲۰۰/۳
آل جعفر	۲۱۸/۵
آل چوبان	۴۷/۴
آل داود	۳۹۲، ۳۸۸/۹، ۲۸۶/۸، ۱۵۰/۲
آل لمیان	۸۸/۷، ۳۱۸/۵
آل عیسی	۲۰۸/۷
آل الفرات	۲۰۸/۳
آل فرات للعثائین	۲۰۸/۳
آل یاسین	۲۲۴، ۲۲۲/۸
آل میرکیان	۱۴۸/۱
آوزدخوانی	۷۶/۵
اشمه = اشمه	۱۴۶، ۲۴۴، ۲۴۲، ۰۷، ۰۶/۱
آزمه	۲۶۶
آزمه	۲۱۱، ۲۰۰، ۲۹۶
آزمه	۳۷۶

ائمه عشر ایامان	٢٢٦/٥	٨٩٢، ١٥٢، ١٤٣، ١٠٨، ٩٦، ٨٨، ٥٦، ٥٤، ٣٢
احداد امام مهدی	٧٨، ٢٢/١	٢٠٠، ٢٤٦، ٢٥٦، ٢٨٠، ٢٨٣، ٢٩٦
احلاف عرب	٥٠/٤	٣٢١، ٣٢٦، ٣٢٤، ٣٢٦، ٣٢٣، ٣٢٩
اخبار ترکیه	٦٩/٤	١٤١٣، ٨، ٣٠٤، ٢٥٦، ٨٤، ٥، ٣/٣، ٢٥٦، ٢٢٨
ائمه عشر ایامان	٢٦٨/٩	١٥، ٢٠٢، ١٨٦، ١٥٠، ١٣٢، ١٣١، ١١٩
اخوانی های وطنی	٧٩/٤	٨٧، ٦/٦، ٤٠، ٨، ٢٤٤، ٣٤٠، ٣٣٨، ٢١٦
إخوة يوسف	٣٠٨/٣	٤٤٤، ٣٤٨، ٢١٦، ١٩٨، ١٧٤، ١١٨، ١١١، ٩٤
ازمته	٤١/٤	٤٤٨، ٤١٥، ٣٤٦، ٢٩٨، ٢٧٤، ٢٢٢، ١٨٦/٧
اروپلیان	١٩، ٤٣، ١٠/٤، ١٥٦، ١٤٨، ١٤٧/١	٧٣٨، ١٨٩، ١٥٤، ١٥٢، ١٤٢، ١٤٦، ١٣٧، ١٨
	٢٨٥	٢١٢، ٢٠٨، ١٣١، ١٥٤، ١٠٦/٩، ٢٥٠، ٢٤٤
استعمارگران	١٦٨/١	٣٤/٤، ٣٦٨، ٣٥٢، ٣٥٠، ٢١٤
اسرای جنگی	٢٧٧/٣	ائمه اهل بیت
اسماعیلیان	٣٥/٤، ٢٩٨، ٢٩٤، ٢٩٣، ٢٧٩/٣	٢٠٨/٣
الاشرار	٤، ٢٢٨/٤، ٢٨٦/٥، ٢٠٠/٧، ٢٨٦، ٢٠٠	ائمه الجور
	٣٦٢، ٣٢٨، ٢٠٠	٢٢٤/٩، ٥٢، ٥٠، ٤٠، ٢/٢
	٣٩٠	ائمه الضلال
اعشریان	٣٠٣/٣	١٧٤/٩، ٣٠٨/٣
الأشقاء	٢٢٤/١	ائمه الهدی
اشکایان	١١٨/١	٢٠٨/٣
اصحاب الشفیع	٤١٨/٧، ٣٠٤/٣	ابناء الإمام الحسن
اصحاب أبي عبد الله	٢٠٢/٩، ٨٢/٢	٤٣/٦، ١٤٦/٢
اصحاب أبي محمد العسكري	١٦٠، ٨٣/٤	ابناء الزرم
اصحاب الائمه	٢٨٤/٨	٣٢٨/٨
اصحاب ایام باقر	٣٩٨/١	اتباع اهل بیت
اصحاب الامام الجواد	٢٤٠، ١١٠، ٣٠٨/٣	٣٤/٣
اصحاب ایام رضا	٢٣٢/١٠، ٣٩/٨، ٤٨/٧	ائمه عشر ایامان
	٢٣٤، ٢٣٥	٢٤٠، ٣٥٨، ٣٤٥/١
اصحاب ایام ساقی	٤٥/٨	ائمه عشر ایامان
اصحاب ایام کاظم	٢٢٦/١٠، ٧١/٢	٢٤٥، ٣٤/١
اصحاب ایام هادی	٢٢٦/١٠، ٧١/٢	ائمه عشر خلیفه
الهادی	١٦٠، ١٥٢، ٨٤، ٨٢/٤، ٣٠٤/٣	٢٤٠، ٣٣٦، ٣٢٤، ٣٢٢، ٣٢٨، ٣٢٦
	٢٣٥/١٠	٢٥٤، ٣٤٥
		ائمه عشر فاطمیة
		٢٤٦/١
		ائمه عشر محمدیا
		١٤٨/٢، ٣٦٨، ٣٦٦/١
		ائمه عشر منکا
		٢٤٥/١
		ائمه عشر مهدیا
		٢٤٨/١، ٣٧٠، ٣٧٤/٢، ٣٧٤
		٢٤٠، ٣٧٤/٣
		٢٥٢/٩
		ائمه عشر قبیلیا
		٧٧٨/١
		ائمه عشر وصیا
		٢٦٤، ٢٦٢/١

اصحاب امام زاده هم	۳۰۵/۳
اصحاب امير المؤمنین	۱۵/۲۲۸/۱
اصحاب بدر	۳۶۹, ۳۱۴, ۲۹۰/۸
اصحاب البرافین	۲۱۴/۷
اصحاب ترك	۳۱۸/۸
اصحاب جمل	۳۵۱/۱
اصحاب حاج سید کاظم رشتی	۷۶/۴
اصحاب الحديث	۳۰۸/۳
اصحاب رایات سود	۳۸۸/۷
اصحاب الشفائی	۲۲۰, ۲۵۴/۸
اصحاب طالوت	۲۹۰/۸: ۱۱۲/۲
اصحاب عیسی	۴۱۷/۶
اصحاب غالی	۳۰/۴
اصحاب القائد	= اصحاب نام مهدی ۸۴/۲
اقفانی‌ها	۲۸۹/۵
اقوام آمریکانی مرکزی	۱۴۳/۱
اقوام اروپای مرکزی	۱۴۳/۱
اقوام اسلام‌نشاونی	۱۴۳/۱
الذکر-اگرد	۲۲۸/۷, ۱۴۶/۴
الاساری	۱۸۸/۲
الامراء	۳۰۸/۳
امامان	۱۹۵, ۱۹۴, ۱۸۳, ۷۳, ۵۸, ۵۱, ۳۵/۱
امداد	۲۶۲, ۵۸, ۴۱, ۲/۴-۱, ۳۹۹, ۳۹۵, ۳۱۸
امداد	۷۹, ۷۷, ۴۷/۳, ۳۹۴, ۳۳۵, ۲۱۵, ۲۱۳, ۳۱۰
امداد	۹۵, ۹۴, ۹۲, ۹۱, ۸۷, ۸۶, ۸۵, ۸۳, ۸۱, ۸۰
امداد	۲۸۱, ۱۷۴, ۲۱۹, ۲۲۷, ۲۲۶, ۲۲۴, ۲۲۳, ۲۲۲
امداد	۱۰۰, ۹۱, ۲۷, ۲۰/۱, ۴۲۳-۴, ۲۹۵, ۲۸۶
امداد	۲۶۶, ۱۱۵, ۱۱۶, ۱۱۸, ۱۱۲, ۱۱۴, ۱۱۵
امداد	۱۲۲, ۲۶۱, ۲۶۵, ۲۱۸, ۲۱۵/۵, ۲۱۲, ۵۲
امداد	۲۸۳, ۲۸۲, ۲۲۴, ۲۲۳, ۲۲۲, ۲۱۰, ۱۷۹
امداد	۲۶۶, ۲۱۵/۷, ۲۲۵, ۲۵۷, ۲۵۶, ۲۲۸, ۲۲۹
اطباء	۱۷۸/۵
الأعراب - اغرب - عرب ها العرب	۱۴۵, ۶۷/۱
الأعراب	۱۳, ۲۸۴, ۲۸۰, ۱۱۶/۲, ۱۰۷
الأعراب	۱۷۴, ۱۵۰, ۴۴/۵, ۳۸۲/۴, ۴۰, ۲۰, ۲۸۰, ۲۷۲
الأعراب	۲۶۲, ۱۶۲, ۱۶۳, ۱۶۶, ۱۶۰/۷, ۷, ۷۲/۶, ۳۸۲
الأعراب	۲۹۲, ۲۸۰, ۲۸۲, ۲۷۴, ۲۳۰, ۲۰, ۲۸۰
الأعراب	۳۹۲, ۲۸۰, ۲۸۲, ۲۸۷, ۲۸۰, ۱۹۰/۸, ۲۴۴
الأعراب	۱۷۰, ۱۵۶, ۱۴۸, ۱۱۵, ۱۰۵, ۱۰۴, ۲۰, ۱۹
الأعراب	۳۸۴, ۲۴۴
أعرب الحجاز	۲۱۸/۸
أعرب صحراء	۱۷۲/۵
الخالبة	۲۸/۴
الغليان	۲۷۷/۳
فرد فعل	۲۶۷/۴
افتانی‌ها	۲۸۹/۵
القوم آمریکانی مرکزی	۱۴۳/۱
القوم اروپای مرکزی	۱۴۳/۱
القوم اسلام‌نشاونی	۱۴۳/۱
الذكر-اگرد	۲۲۸/۷, ۱۴۶/۴
الاساری	۱۸۸/۲
الامراء	۳۰۸/۳
امامان	۱۹۵, ۱۹۴, ۱۸۳, ۷۳, ۵۸, ۵۱, ۳۵/۱
امداد	۲۶۲, ۵۸, ۴۱, ۲/۴-۱, ۳۹۹, ۳۹۵, ۳۱۸
امداد	۷۹, ۷۷, ۴۷/۳, ۳۹۴, ۳۳۵, ۲۱۵, ۲۱۳, ۳۱۰
امداد	۹۵, ۹۴, ۹۲, ۹۱, ۸۷, ۸۶, ۸۵, ۸۳, ۸۱, ۸۰
امداد	۲۸۱, ۱۷۴, ۲۱۹, ۲۲۷, ۲۲۶, ۲۲۴, ۲۲۳, ۲۲۲
امداد	۱۰۰, ۹۱, ۲۷, ۲۰/۱, ۴۲۳-۴, ۲۹۵, ۲۸۶
امداد	۲۶۶, ۱۱۵, ۱۱۶, ۱۱۸, ۱۱۲, ۱۱۴, ۱۱۵
امداد	۱۲۲, ۲۶۱, ۲۶۵, ۲۱۸, ۲۱۵/۵, ۲۱۲, ۵۲
امداد	۲۸۳, ۲۸۲, ۲۲۴, ۲۲۳, ۲۲۲, ۲۱۰, ۱۷۹
امداد	۲۶۶, ۲۱۵/۷, ۲۲۵, ۲۵۷, ۲۵۶, ۲۲۸, ۲۲۹

أهل الجبل	٣٥٢/٩
أهل حماز	٣٠٤/٩
أهل حدث	٧٨/٤/٢٧٣/٣
أهل حدث سئى	٢٤/٤
أهل الحرب	١٤٦/٧
أهل حمص	١٣٦.٩٤/٧
أهل خراسان	٢٥٤.٢٥٣/٨:٤٤٧.٨٦/٧
أهل خلاط	٣٥٢/٨
أهل دمشق	٣٤٦/٨
أهل الذئور	٢٥٤.٢٥٢.٣٤٦/٤
أهل الذمة	٢٨٤.٢٢٦/٩
أهل روم	٨٠/٥
أهل زي	٤٤٠/٧:٩٥.٩٣/٥
أهل زبور	٤٩٢.٤٩٢.٢٨/٩
أهل زنج	٣٤٨/٨
أهل الزوراء	٤٠٠/٧
أهل سامرا	١٤٥/٣
أهل التنفج	٣٣٨/٧
أهل سنت	٥٧.٥٣.٥٢.٤٥.٤٢.٢١.٢.١٧/١
	١١٣.٩٠.٨٩.٨٨.٨٧.٨٥.٨٢.٨١.٧٩.٧٦
	٣٠٢.٢٠١.١٩٧.١٩٦.١٥٤.١٤٤.١١٦
	٣٢٢.٣٢٢.٣٣١.٣٢٨.٣٢١.٣٢٠.٣٠٩.٣٠٨
	١٦٩.١٦٨.١٦٦.١٠٦.٢٦.٢٤٢.٣٥٤.٣٤٨
	٧٣.٣٩٤.٣٩٢.٣١٢.٢٨٧.٢٨٦.٢٦٨.٢٥٩
	٣٠٣.٢٨٦.٢٦٨.٢٥٦.٢٥٥.١٧.٣/٤.٢٠٨
	٧/٧.٦٨.٦٧.٦٥.٦٤.٦٣.٦٢.٦١.٦/٦:٤٣٤
	٤٢٤.٤٢٣.٤٢٠.٤٢٨.٤٢٧.٤٢٦.٤٢٤
	٤٠.٤٠/٨.٤٥٩.٤٥٨.٤٥٧.٤٥٤.٤٤١.٤٣٥
	١٧٤.١٦٧.١٦٦.١٥٧.٦٣.٥٧.٤٧.٤٦.٤٢
	١٧٥.١٦٣.١٦٢.١٦١.١٦٠.١٥٩.١٥٨

بانطل بیان	۹۰/۳	أهل الكوفة	۲۸/۲
بیت پرستان	۴۴۲/۹	۱۳۶، ۱۲۰، ۱۱۰/۷	۱۳۶، ۱۲۰، ۱۱۰/۷
بدعوی‌گذاران	۴۲۲/۹	۱۲۹۲، ۲۵۸/۸	۱۲۹۲، ۲۵۸/۸
بربرها	۲۶، ۲۲/۴	۲۰۰/۹	۲۰۰/۹
بردگار سایاپوت	۲۸۸/۳	۳۰۰، ۳۰۴، ۲۲۲، ۲۸/۸	۳۰۰، ۳۰۴، ۲۲۲، ۲۸/۸
البرسیون	۴۲۴/۴	۲۲۸/۸	۲۲۸/۸
برمکان	۲۸۰/۳	۱۳۲۹، ۲۲۹/۱	۱۳۲۹، ۲۲۹/۱
برهایان هند	۱۴۳/۱	۱۳۰۰، ۲۵۸/۸	۱۳۰۰، ۲۵۸/۸
برندیان	۳۰۰/۳	۱۵۴، ۱۳۶، ۱۳۴/۷	۱۵۴، ۱۳۶، ۱۳۴/۷
بزرگان اشمه	۱۶۴، ۱۶۳/۱	۱۷۶، ۱۵۲	۱۷۶، ۱۵۲
بزرگان اهل حدیث	۲۲۸/۱۰	۲۶۰/۸	۲۶۰/۸
بزرگان اهل شیعه	۳۱۱، ۸۱/۱	۲۰۰، ۲۰۸/۷	۲۰۰، ۲۰۸/۷
بزرگان صدر	۱۷/۵	۲۵۸/۸	۲۵۸/۸
بزرگان بنی عباس	۴۲۴/۷	۱۶۶، ۸۲/۷	۱۶۶، ۸۲/۷
بزرگان حشویه	۱۱۰/۵	۷۵/۴	۷۵/۴
بزرگان خالدان شعری	۳۰۴/۳	۲۲۸، ۲۲۰، ۲۱۴، ۲۸۶	۲۲۸، ۲۲۰، ۲۱۴، ۲۸۶
بزرگان عصمه	۲/۲	۲۵۸/۸	۲۵۸/۸
بزرگان فهاد	۲۲۰، ۲۲۷	۱۹۶	۱۹۶
بزرگان قم	۱۲۷/۴	۲۵۲/۷	۲۵۲/۷
البصرتون	۲۲۰/۹	۸۸/۹	۸۸/۹
بعضی‌ها	۱۰۷/۴	أهل الظهران	۱۲۲، ۱۲۰
بغدادیان	۹۳/۵	۱۲۲، ۱۲۰/۷	۱۲۲، ۱۲۰/۷
بنو آدم	۲۲۲/۸	۶۵/۸	۶۵/۸
بنو اسد	۴۰۲/۷	۲۳۶	۲۳۶
بنو اسرائیل	۱۰۰/۲	۱۳۶	۱۳۶
بنو ایران	۱۰۰/۲	۱۵۷، ۱۴۳/۱	۱۵۷، ۱۴۳/۱
بنو الجیان	۶۱، ۴۷/۴	۱۵۸، ۱۳۶/۵	۱۵۸، ۱۳۶/۵
بازرگانان	۵۷/۵	۱۳۶	۱۳۶
بانستان شناسان	۱۷۶/۱	۱۰۷، ۱۴۳/۱	۱۰۷، ۱۴۳/۱
بانطل بیان	۴۲۲/۹	۱۵۸	۱۵۸
بنو الأشهب	۲۵۲/۷	۱۳۶	۱۳۶
بانطل بیان	۳۹۵، ۳۹۴	۱۰۷	۱۰۷

بنوکلوان	۳۲۰/۷	بنوکلران	۳۶۲، ۲۸۷، ۱۴۰/۲، ۲۳۵۲، ۲۵۲، ۱۵۹/۱
بنوکنپ	۲۰۸، ۱۰۰/۷	بنوکنپ	۱۶۲، ۲۸۶/۵، ۲۴، ۲۱/۴، ۲-۸، ۲۷۲، ۲۲۸/۳
بنو محمد تقی	۱۸۶/۲	بنو محمد تقی	۱۱۴، ۱۰-۶، ۱۰۰/۷، ۶۹، ۵۸، ۴۵، ۵۸، ۳۱
بنو مخزوم	۳۳۲/۸	بنو مخزوم	۲-۶، ۲۹۸، ۲۰-۸، ۲۰۶، ۱۹۸، ۱۲۲، ۱۲۰
بنو مدلنج	۲۷۶/۹	بنو مدلنج	۴۲۶، ۴۲۵، ۳۸۰، ۳۸۱، ۲۲۰، ۲۲۸
بنو مردان	۹۲/۷	بنو مردان	۷۴/۹، ۳۷۸، ۳۱۸، ۱۳۶، ۸۱، ۴۴۴، ۴۶۶
بنو مسلیمه	۲-۸/۳	بنو مسلیمه	۳۷۸، ۱۱۷، ۹۹، ۹۸، ۹۰، ۸۶
بنو موسی	۲۸/۴	بنو بسطام	۱۰۱، ۹۷/۴
بنو نوبخت	۹۴/۵، ۱۷۶/۴، ۲-۸/۳	بنو نوبخت	۳۷۲، ۱۴۴/۹
بنو هاشم	۲۰۸/۲-۲۷۰، ۱۲۸/۲، ۲۴۶، ۲۹۶/۱	بنو تعبید	۲۱۰، ۱۱۸/۷
/۷۷۲، ۵۰، ۴۸/۸، ۷۰، ۴۴/۵، ۳۵۹، ۳۶/۴	بنو جدید	۲۷۶/۹	
۴۷۴، ۲۰۰/۸، ۴۴۴، ۲۲۰، ۱۲۶، ۱۱۸، ۹۶	بنو حازم	۱۲۴/۷	
بنو هلان	۱۹۰/۹	بنو حسن	۲۸۷/۲
البوارح	۴۰۲/۴	بنو حماد	۴۱/۴
بودایان	۳۰۵/۹	بنو حمدان	۳۰۰/۳
بودیان	۷۵، ۷۸/۴، ۱۲۹۵، ۲۲۱/۳	بنو ذنبالخمار	۳۷۴، ۱۴۲، ۱۴۰/۷
بهایار	۱۶۷، ۱۶۶/۹	بنو الشیصان	۷۰/۵، ۳۱۶/۷
یاسان‌های عراق	۵۸/۵	بنو عامر	۱۵/۵
بزشکان بنداد	۱۲۹/۵	بنو العباس	۱۳، ۲۸۷، ۱۸۷، ۱۸۲، ۱۲۰/۲، ۲۲۴/۱
بزشکان حله	۱۱۷/۵		۲۴/۴، ۲۰-۸، ۲۷۷، ۲۵۵، ۲۵۰، ۲۴۰، ۲۲۰
بزشکان مغربی	۲۲۲/۱۰		۶۶، ۶۲، ۶۲، ۵۸، ۳۱/۶، ۳۱۸۴، ۶۵/۵، ۲۵
بزوہشگران	۱۷۱، ۱۴۶، ۵۲/۱		۱۶۰، ۱۵۶، ۱۲۰، ۹۲، ۶۸، ۶۶/۷، ۶۷
بزوہشگران اهل ست	۴۷/۱		۴۵، ۲۱۴، ۲۱۸، ۲۱۸، ۲۶۸، ۲۲۸، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۲۴
پیامران	۲۰۷، ۲۵۶، ۲۵۶، ۱۸۲، ۲۲، ۲۱/۱		۴۴۶، ۲۲۴، ۲۲۳، ۲۲۰، ۲۲۴، ۲۲۲، ۲۲۰، ۲۲۴
	۱۳۵/۵، ۲۲۷، ۲۲۶، ۱۲۸، ۰۷/۳، ۳۴۸، ۲۵۸		۴۸، ۹۰/۹، ۳۷۸، ۳۸۴/۸، ۴۴۶، ۴۴۵، ۴۴-
	۷/۸، ۳۹۹، ۳۹۲، ۲۹۱، ۲۷/۶، ۲۴۹، ۲۰۱، ۱۸۹		۴۹۳، ۵/۱۱، ۴۳۴، ۱۱۷
	۱/۹، ۳۶۱، ۳۶۱، ۱۲۲، ۱۱۹، ۵۶، ۵۶، ۵۶، ۵۶	بنو عبد شمس	۴۱/۴
	۴۳۵، ۴۳۰، ۳۹۹، ۳-۸، ۲۹۲، ۱۰-۸، ۹۶	بنو عبد العصلب	۳۰-۸/۳، ۲۶۰/۱
	۲۳۹/۱۰، ۴۷۲	بنو عقلیل	۲۲/۱۰، ۸۶/۸
پیامران اولو انزم	۱۰۳/۵	بنو فرات	۲۹۰/۳
پیامران پیشین	۱۰۶/۵	بنو نضال	۱۰۶/۴، ۳۰-۸/۳

پیروان ادیان	۱	۴۹۲، ۴۹۲، ۲۹۵/۹، ۳۶/۱
پیروان اسلام	۱	۱۷۹/۳، ۸۵/۱
پیروان امام مهدی	۲	۲۰۵/۹، ۱۷۹/۳
پیروان اهل بیت	۲	۲۸، ۲۷، ۲۱، ۱۹، ۹، ۷/۱
الجایزه	۲	۳۴۹، ۳۱۸، ۳۰۴، ۱۹۴، ۹۰، ۸۵، ۷۶، ۴۸
الجایزه	۲	۱۴۲/۳، ۳۹۰، ۲۸۶، ۱۶۸، ۱۶۶/۲
الجایزه	۲	۱۷۶/۹، ۲۱۷، ۱۷۴
البیارون - جباران	۳	۴۷، ۴۶، ۲۲، ۲۱
البیارون	۳	۱۷۴/۷، ۲۲۴/۴، ۲۸۲/۳
الجن	۳	۲۰۵/۹
الجن	۳	۹۶/۴
الجن	۳	۵۰۱/۸
الجن	۳	۴۴۵/۹
الجنگاوران بدر	۸	۴۴/۱
الجیان	۴	۱۸۱/۵
الجهال	۴	۴۱۷/۹
الجهان الجاهلية	۹	۱۶۳/۹، ۱۸۰/۵
الجيش جزار	۷	۲۲۸/۵
الجيش الشفافی	۷	۶۹/۴
التجار	۸	۳۲۸/۸
التجار اهل فارس	۸	۴۴۴/۸
الترک = اترک = ترکان	۱	۲۷۴/۳، ۲۸۸، ۱۴۵/۱
حاکمان	۱	۳۲۰، ۲۸۱، ۲۸۰، ۲۷۹
حاکمان لندن	۴	۳۲۴، ۲۲۲، ۲۴۰، ۱۴۲، ۹۸، ۹۰، ۸۸/۷
حاکمان بی عناس	۳	۱۰، ۳۲۶، ۴۲۷، ۴۲۴، ۲۷۴، ۳۶۸
حاکمان جور	۴	۲۰
حاکمان سنتگر	۶	۲۷۴، ۲۷۲/۳
حاکمان سُنی مذهب	۳	۶۶/۴
حاکمان صدر اسلام	۱	۱۰/۴
حاکمان غاصب	۲	۱۷۶/۸
حجازیان	۵	۲۰۸/۳

حکم الله = العجیج	۲۰۸/۳:۲۰۸/۲	خاندان شادان	۲۰۳/۳
حدیث گریبان اهل است	۲۰۲/۳	خاندان عباس	۲۹۱/۴
حرولیان	۴۹/۴	خاندان عباسی	۲۹۱، ۲۸۰، ۲۷۱/۳
احکام	۴۸۹، ۴۸۷، ۴۰۴/۹: ۲۳۴، ۲۲۴/۸	خاندان عنوی	۲۸۲/۳
حمدابیان	۱۰۱/۴: ۲۹۵، ۲۸۰/۳	خاندان فرعون	۲۶۱/۸
حمله المرش	۱۴۲/۲	خاندان محمد تقی	۹۱، ۸۸، ۱۹/۵: ۸۹، ۸۸/۳
جنیان	۴۹۰/۹	خاندان نوبخت	۴۴۰، ۴۴۲/۹: ۲۰۷
حنظله	۴۰۲/۴	خاندان های شیعی	۲۴۵/۴: ۳۰۳/۳
حوالیان - الحواریون	۶۶/۴: ۱۸۶، ۱۸۴، ۱۷۴/۲	خاندان های شیعی	۲۴۵/۴
حواری عسی بن مریم	۱۸/۹	خاندان بهودا	۹۷/۱
خادمان امام رضا	۲۲۷/۱۰	خاورشناسان	۲۸۵/۱۱: ۱۵۸/۱
خاندان ابراهیم	۸۸/۵	خدمات خانه خدا	۱۰۰/۵
خاندان اسرائیل	۱۰۲/۱	خراسانیان	۲۶۲/۸: ۲۹۲/۳
خاندان اشعری	۲۰۳/۳	خرمده	۲۹، ۲۸/۴
خاندان امام عسکری	۶۷، ۶۳، ۶۲/۵	خزانهداران علم الهی	۳۲۱/۱
خاندان اموی	۲۷۶/۳	الخبرج	۵۲/۱۰: ۳۱۸/۸
خاندان اهل بیت علی	۲۰/۱	خلفای اربعه	۳۵۳/۱
خاندان باوبه	۳۰۲/۳	خلفای اموی	۲۸۸/۱۰
خاندان پزرج شیعی	۵۵/۱	خلفای بنی امية	۲۵۳/۱
خاندان پیامبر خدا	۱۰۲/۴	خلفای پیامبر خدا	۳۹۴/۲: ۳۱۸/۱
خاندان بنی راشد	۹۰/۵	خلفای چهارگانه	۳۵۴/۱
خاندان بنی زوجوی	۲۶۰/۳	خلفای دوازده گانه	۳۵۱، ۳۵۰، ۳۴۹، ۳۴۸، ۶۴/۱
خاندان بنی زرارة	۲۶۰/۳		۳۵۷، ۳۵۶، ۳۵۵، ۳۵۳
خاندان بنی فرات	۳۰۰، ۲۹۹/۳		۲۵۰/۱۱
خاندان بنی کولی	۲۶۰/۳	خلفای صدر اسلام	۲۸۲/۳
خاندان پیامبر خدا	۴۴، ۴۳/۶: ۱۰۸، ۴۰/۲	خلفای عباسی	۲۷۶، ۲۷۳، ۲۷۲/۳: ۲۵۰، ۲۴/۱
	۱۴۵		۲۸۸، ۲۸۱، ۲۸۰، ۲۷۹
خاندان داودیان	۱۰۲/۱	خلفای فاطمی	۳۷/۴
خاندان رسالت	۱۹/۱	خلفاء الله	۳۰۸/۳
	۴۲۹/۹: ۳۱	الخوارج	۱۱۷/۸: ۴۰۰/۵: ۲۸۹، ۷۲/۳
خاندان زرارة	۱۴۱/۵	خواص ائمه	۹۴/۳

راهنمايان مسر هدایت	۱۹۸/۱	خواص شیعه	۱۸۲,۷۴/۵
رجال شناسان	۳۳۷/۶; ۱۲۰/۴	خواص بیزان قائم	۱۸۶/۵
رجالان	۱۰۶/۴; ۲۵۶/۳; ۴۰۰, ۳۶۶/۱	خبل لطفانی	۲۵۴, ۲۵۲/۸
رجالان اهل ست	۲۱۸/۷; ۲۲۹/۱	دانوسان	۱۳۵/۱
الرزازین	۳۰۸/۳	داعیان اساعیلی	۴۵۲/۷
رزمندگان چنگ بدر	۴۲/۶	دانشمندان	۲۳۸/۲
رزمندگان صدر اسلام	۴۷۸/۹	دانشمندان	۱۱۹/۹, ۴۴/۶; ۳۵/۵; ۳۰۶, ۳۰۵, ۳۰۴
رسولان	۲۲۶/۳	دانشمندان اهل ست	۹۱, ۸۶, ۸۴, ۷۶/۱
روحانیان	۱۵۲/۵	دانشمندان حنفی مذهب	۲۶۹/۱۱, ۸۳/۱
روحانیان ایرانی	۱۵۶, ۵	دانشمندان شیعه	۲۴۹, ۲۴۲/۳
روس‌ها	۶۴, ۱۰/۴	دانشمندان قم	۲۰۴/۵
رومیان	۲۸۶/۹; ۴۲۷, ۴۲۴/۷; ۲۰۱/۲	دجلالون	۲۷۸/۷
الزهبان	۱۸۴/۲	دریباریان	۲۷۲/۳
رهبران بزرگ الهی	۱۷۷/۳	درووغگربان شیعه	۴۸۱/۹
رهبران شیعه	۲۵۵/۵	دردان	۱۵۰/۵
زائران نام حسن	۲۴۰/۵	دشتستان اسلام	۴۴۲/۹; ۲۲/۶; ۱۴۵, ۸/۱
راهمان	۱۴۳/۵	دشتستان امام مهدی	۳۶۲/۸
زدشتبان	۱۵۷/۱	دوازده خلیفه	۹۱, ۴۷/۱
زماداران	۴۶۰/۹; ۳۵۷/۱	دوازده وصی پیامبر	۴۰۲/۱
زماداران جائز	۴۷, ۳۳/۶	دوستداران اهل بیت	۲۳۸/۳
زماداران جبار	۲۱/۶	دونمردان عباسی	۲۴/۱
زماداران سترگر	۴۵, ۲۶, ۲۰/۶	الذیلم	۲۴۸/۸; ۳۹۲, ۳۳۲/۷; ۲۵۴/۵; ۳۹۰/۱
زماداران ظالم	۱۷۹/۳	۳۲۶	
زماداران فاسد	۴۰/۶; ۴۰/۲	ذاکران مصائب اهل بیت	۵۹/۷
زمستان	۲۲۱, ۲۲۰/۳	رافضۃ الکسانہ	۲۵/۴
زنديقان = الزنادقة	۲۹۸, ۲۵۸/۹	زاویان	۴۰/۸; ۱۲۱/۴; ۳۰۴, ۲۵۷, ۷۷/۳
زنگیان	۳۳/۵; ۲۹۲, ۲۸۹, ۲۸۸/۳	راویان امام جواد	۱۲۲/۴
зорمذران	۲۲/۶; ۱۷۸/۱	راویان حدیث	۲۴۸, ۳۴۶/۱
زبدیان	۴۰/۴; ۲۹۳/۳, ۴۰۲, ۴۰۱/۱	راویان شیعه امامیه	۲۳۲/۱۱, ۶۲/۶; ۸۷/۴
زیدی‌های یمن	۶۴/۴	راویان فقیه	۹۶, ۱۲/۳
الکائلون	۱۰۰/۶	راهزنان	۱۵۰/۵

سپاهان‌ها	۲۴/۴	سادات	۵/۱۱۲	۲۸۷، ۲۶۵، ۲۳۹، ۱۶۱
سپهان امام زمان (ع)	۱۲۳/۴	سادات حسنی	۴/۴۲	۴۲۸/۷: ۶۸، ۶۳، ۴۲
سپهان خاص	۱۹۵/۵: ۲۵۲/۴	سادات حسینی	۴/۶۵	
اُتلاطین	۳۵۲، ۳۴۸/۶: ۳۰۱، ۵۲/۴، ۱۹۹/۱	سادات فرشت	۱۰/۲۲	
سلطان آسیای صغیر	۴۷/۴	سادات گلستان	۴/۶۱	
سنت‌ها	۱۴۲/۱	سادات موسوی	۴/۵۰	
ستیان	۷۸/۴: ۲۴۱/۳	ساده‌آهل‌اجتهة	۳/۲۰۸	
ستیان حنفی‌مذهب	۲۷۹/۱۰	سایان	۱/۱۱۸	
ستیان سلفی	۷۸/۴	ساکنان اورشلم	۱/۱۰۲	
ستیان شافعی‌مذهب	۱۵۲/۱۰	ساکنان تجف اشرف	۵/۱۵۲	
سُئی‌های اهل حدیث	۷۸/۴	سامانیان	۳/۲۷۹، ۲۷۸	۰، ۲۸۰
سوشیانس	۱۴۱/۱	سپاه تارابی	۴/۴۵	
سیاست‌بازان	۳۰/۶	سپاه نام	۶/۳۸	
سباستون	۲۳/۶	سپاهیان امام مهدی (ع)	۹/۴۷۳	۷: ۴۷۴، ۴۷۳
شارحان صحیح بخاری	۷۷/۱	سپاهیان ترک تزاد	۳/۲۷۲	
شاعران شیعی	۲۸۰/۱۰	سپاهیان مصری	۴/۶۶، ۵۷	
شاقیان	۴۹۰/۹	سپاهیان معتصم	۳/۲۹۳	
الشَّاکرین	۳۰۸/۳	ستبدِ دگان	۱/۸	
شاغردان امام جواد (ع)	۲۰۵/۳	سنگاران	۵/۳۲۵	۰، ۳۸/۶: ۳۲۵
شاغردان رعنی	۷۲/۴	ستمگران	۱/۱۷۸، ۹/۱۸۰	
شاغردان سید کاظم رشتی	۷۶، ۷۵/۴	سران استکبار	۹/۴۲۲	
شاغردان شیخ احمد احسانی	۷۶، ۷۵/۴	سرپازان پیش چری	۴/۷۰	
شاغردان شیخ انصاری	۱۵۲/۵	سردمداران فتنه	۹/۱۱۳	
شاغردان شیخ مفید	۲۴۸/۱۰	سرمایه‌داران	۱/۱۶۸	
شاغردان عیسی (ع)	۱۰۹/۱	سروران اهل هشت	۱/۲۱، ۳/۲۸	
شاغردان محقق ثانی	۲۶۸/۱۰	الستدنه	۱/۲۲۴	
شامبان	۶۵/۶	سودی‌ها	۴/۷۷	
الشراة	۲۲۸/۷	سفرای خاص	۴/۲۴۷	
شرق‌شنان	۶۵/۴	الشفراء	۳/۲۰۸	
شریعیه	۸۲/۴	الشفراء، المحمودین	۴/۱۷۲	
الشمراء	۲/۲۶۲، ۷/۲۹۶	"نهایه" - سفیان	۲/۱۰۸، ۷/۲۴۲	

شیدان امامیه	۴۲/۴	نهدا	۴۸/۸
شیدان اهل بیت	۲۲۸/۳	شهدای بدر	۲۰.۶/۹، ۲۰.۶، ۵۰۸/۵، ۲۲۷/۱
شیدان حله	۱۶۲/۳	تهدی فتح	۲۱/۶
شیدان قم	۲۹۶/۳	الشهداء	۱۶/۹
شیدان کوفی	۱۵۹/۱	شیدان	۲۰.۲، ۱۹۶/۵
شیدان مغرب	۲۸/۴	الشبطون	۷/۳۰۲، ۳۴۸/۸، ۴.۰.۲/۵، ۲۰.۸/۳
شیدان نیشابور	۲۴۲/۳: ۵۵/۱		۲۲۲/۸: ۲۴۸، ۲۴۴، ۲۴.
شیدان بن	۲۲۹/۳	شیخی‌ها	۷۳/۴
الشوش	۸۰/۲	شیعه آن محمدی	۳۷۸، ۳۷۴، ۸۴۴، ۸۶/۷
صلیمان	۲۹۸/۹		۲۵۲/۸
صاحب مصنف اهل ست	۳۰۰/۳	شیعه علی پیر	۳۲۰، ۲۰۰، ۱۰.۴/۷، ۲۸۶/۵
الصالحون	۱۲۲/۴: ۱۱۴۲/۵، ۲۱۶/۴	شیدان	۱/۱
صحاون پیامر خدا	۴۶/۸		۸۹، ۷۶، ۷۰، ۴۸، ۲۸، ۲۶، ۲۲، ۰.۴، ۲۲/۱
صحابیان	۳۴۴/۱		۱۲۶، ۱۰۹، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷
صحراشیان	۱۵۵/۵: ۹۹/۱		۳۲/۳: ۲۴۳، ۲۱۴، ۲۱۰، ۲۲۰، ۴.۰.۳/۱۹۹
الصدقون	۱۶۶/۶: ۴۲۲/۵		۹۱، ۸۵، ۸۷، ۷۷، ۷۲، ۷۱، ۷۰، ۵۸، ۵۶، ۴۴
صفویه - صنویان	۴۵۳/۷: ۷۰، ۷۰/۳: ۵۵، ۵۲/۴		۲۲۶، ۲۲۵، ۱۹۵، ۱۴۲، ۹۶، ۹۵، ۹۴، ۹۳، ۹۲
صفحاء ام القری	۷۵/۴		۲۶۲، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۲۰، ۲۲۹، ۲۲۷
صوفیان	۱۱۰/۵: ۲۸۱/۴: ۷۲، ۷۱، ۵۵، ۵۲/۱		۲۷۴، ۲۵۲، ۲۵۰، ۲۴۹، ۲۴۶
صوفیان اهل ست	۲۶۲/۱۰		۲۸۱، ۲۸۰، ۲۸۳، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۸۰، ۲۸۱
طاغوبیان	۱۸۰/۱		۲۹۹، ۲۹۲، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹
طالبان علم	۱۴۰/۵		۲۸۸، ۲۸۰، ۲۷۰، ۲۶۰، ۲۵۰، ۲۴۶، ۲۴۴
ظاهربیان	۲۸۰، ۲۷۹، ۲۷۸/۳		۱۰.۷، ۱۰.۵، ۱۰.۴، ۱۰.۳، ۹۹، ۹۷، ۹۵، ۹۳
طاپنگوس	۴۴۲/۹		۱۱۶، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۱۹، ۱۱۸، ۱۱۸، ۱۱۷
طاپنگ خراعة	۲۷۶/۹		۱۰۵: ۲۷۹، ۲۷۳، ۲۵۲، ۲۵۰، ۲۴۷، ۲۴۵، ۲۴۴
طاپنگ خررج	۴۴۲/۹		۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷، ۱۷
ظرف‌داران شلمانی	۱۰۰/۴		۱۹۲، ۱۹۱، ۱۶۹، ۱۶۸، ۱۶۷، ۱۶۶، ۱۶۵
طنجه‌المرب	۲۶۲/۸: ۳۰۸/۳		۱۷۹، ۲۰، ۲۰: ۳۱۱، ۳.۰.۷، ۳.۰.۸، ۳.۰.۹
طلعی‌ها	۱۱۰/۵		۲۵۰، ۲۴۵، ۲۴۶، ۴۱۵، ۴۱۴، ۷/۳: ۲۰۵، ۲۲۳
الصوابیت	۵۲، ۴۴/۹: ۴۲۰، ۴۰۸/۳		۱۷۷، ۱۶۲، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۷/۸: ۴۵۲
طوفی صابریه	۱۰۹/۴		۲۸۱، ۴۵۲، ۴۵۱
		شیدان اسماعیلی	۲۸/۴

الظالمون	۲/۲۲۸/۴، ۲۲۶/۵، ۴۲۶/۴	۷۶/۲۷۴، ۳۲۴/۵
عارفان	۱/۶۵، ۵۲/۶، ۷۱/۸	۱۷۵/۸/۱
عارف مسلکان	۱۷۵/۸	۱۷۵/۸
عالمان	۱/۲۹۴، ۳۰/۲، ۲۰/۴۰۰، ۳۸۳/۴۱، ۳۷/۲	/۳/۲۹۴، ۳۰/۷/۲۰/۴۰۰، ۳۸۳/۴۱، ۳۷/۲
عدالت خواهان	۱/۱۸۰	۷۷/۲۷۹، ۲۵۸، ۲۲۹، ۲۴۲، ۲۳۸، ۹۶، ۹۳
عرقیون	۴/۵۰، ۵۵/۵/۳۰۰، ۲۹۹، ۲۷۳/۲۷	۷/۱۸۲، ۱۸۰، ۱۵۲/۵، ۲۵۱، ۹۰، ۱۷/۴، ۲۰/۷
علمای الازهر	۲۶/۴	۱۵۰، ۱۴۶، ۲۷/۶، ۲۰/۲، ۱۹۶، ۱۸۸، ۱۸۵
عرب های عوام	۵/۱۷۱	۱۵۷/۵۴/۸، ۲۵۴/۷، ۲۹۵، ۳۸۸، ۲۲۶، ۱۵۴
علمای اسلام	۹/۱۶۷	۱۵۸/۱۰
علمای امامیه = عالمند امامی	۱۰/۱۰، ۲۴۸/۲۷۸	۱/۴۵۷، ۴۲۲/۷، ۹۲، ۸۸، ۸۷/۱
علمای اهل سنت	۱/۲۰/۹، ۵/۲۹۲، ۲۸۹/۲، ۸۳/۱	۸/۲۵۱، ۲۲۵، ۲۲۸، ۲۴۷، ۲۴۵، ۲۳۱، ۱۰/۱۰، ۷۸/۷/۸
عالمان بزرگ شیعه	۸/۱۶۶	۲/۲۸۹، ۲۷۹، ۲۶۳، ۲۶۱، ۲۵۵، ۲۵۲
عالمان بزرگ نجف	۵/۵۶	۷/۴۱۷/۷
عالمان حبلى مذهب	۱/۸۲	۵/۲۲۹/۵
عالمان حبلى مذهب فلسطین	۱۰/۲۷۰	۱۰/۲۷۷/۱۰
عالمان دینی	۳/۲۰۱	۱۰/۲۰۱/۳
عالمان شاقعی	۱۰/۲۵۷	۱۰/۲۵۷/۱۰
عالمان شیعه	۱/۱۶۵	۱/۲/۳۹۶، ۲۰/۱، ۱۸۲، ۱۸۵، ۱۶۵
عالمان صوفی	۱/۸۶	۸/۲۳۶/۶، ۲۰/۱/۵، ۲۰/۶، ۲۹۸
عالسان قم	۳/۲۶۴	۳/۸۶/۴، ۳۱۴، ۲۰/۸، ۲۵۷، ۲۴۶
عالمان کاظمین	۵/۲۲۸	۵/۲۲۸/۵
عالمان نجف	۵/۲۳۸	۵/۱۰۴، ۹۷/۱
عالسان بهود	۸/۱۰۴	۸/۱۰۴، ۹۷/۱
عالسان	۱/۲۳۷	۱/۳/۲۸۷، ۱۸۹/۲/۳۳۱، ۱۵۹، ۲۲۳
عالسان	۲/۲۷۱، ۲۷۰، ۲۷۸، ۲۷۶، ۲۷۵	, ۱۷۶/۲۷۶، ۲۷۴، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۵
عالسان	۳/۲۷۸، ۲۷۷، ۲۷۶، ۲۷۵	, ۱۷۹/۲۷۸، ۲۷۷، ۲۷۶

فروزندان عباس	۴۸/۵/۱۶۹/۲	العلمه = علما /۴، ۲۰۸/۳، ۲۱۱، ۲۶۰، ۲۵۰/۱
فروزندان فاطمه	۱۱۷/۹/۱۵۵	۱۰۲/۶/۳۶۲، ۲۵۵، ۲۵۳/۵، ۲۲۸، ۲۱۲، ۷۷
فرسان	۳۱۸، ۲۵۴/۸	۳۴۲، ۴۶/۸، ۳۷۷، ۲۱۸/۷، ۳۴۲
الفرسان	۳۲۲/۹	۲۸۸، ۲۸۲، ۲۷۸، ۲۷۴، ۲۷۳/۳
فرشتنگان	۴۷/۸/۲۸۵/۶، ۲۲۰، ۵۷/۳، ۳۲/۱	۸۶/۵/۳۴، ۲۶/۴، ۲۹۳، ۲۹۲، ۲۸۹
	۴۵۶/۹، ۳۶۱	علوبیان زیدی ۲۸۹/۳
فرعونان	۲۹۳/۶، ۱۰۳/۲	علوبیان زیدی طبرستان ۲۸۹/۳
فرقه‌های زیدی	۲۹۵/۳	علوبیان طبرستان ۲۹۷/۳
فرماندهان نزک	۲۹۱، ۲۹۰، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۳/۳	عقلالسلطان ۱۹۴/۴
فرمینگان	۴۱۵/۷	عوام الناس ۴۵۱/۴
الفتاق	۳۴۲/۷، ۳۸۶/۵	بیاران ۲۷۷/۳
فترا، الملسم	۲۱۲/۶	عیوبان ۶۷/۴، ۱۵۸، ۱۵۷/۱
فتحی سلام	۶۹/۴	غاصبان ۳۶/۱
فتحی امامیه	۴۹۰/۹	شالیان ۱۱۸، ۲۹/۴، ۲۹۸، ۲۴۱/۴
فتحی اهل سُنّت	۳۰۰/۴	الفرین - غربی‌ها ۲۴۰/۹، ۶۷، ۶۵/۴
فتحی سودان	۶۶/۴	فاجران ۲۷/۶
فتحی حنفی مذهب	۲۶۷/۱۰	القاضی ۴۲۶/۴
فتحی رحالی	۱۴۷/۶	فضلان شیخه ۲۵۵، ۲۵۱/۴
فتحی شعه امامیه	۱۶۲/۹، ۲۵۱، ۲۴۲، ۱۱۹/۴	قططیان اسماعیلی مذهب ۲۹۰/۳
	۲۷۷/۱۰	قططیان مصر ۹/۴، ۱۴۷/۱
فتحیه = الفتحاء	۳، ۲۰۳، ۲۰۱، ۲۵۷، ۲۴۹، ۹۶/۳	الفاطمیون = فطیمان ۱/۴، ۲۹۴، ۲۸۰/۳، ۱۴/۲
	۲۲۶، ۲۲۴، ۱۲۱، ۷۹، ۷۷/۴، ۳۰-۸	۱۹۹/۸، ۴۵۲، ۴۵-۷، ۶۶/۶، ۴۰، ۳۸
	۲۶۴، ۲۶، ۲۵۹، ۲۵۰، ۲۴۸، ۲۴۷، ۲۴۲	الفخار ۱۲/۶
	۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۱، ۲۷۰، ۲۶۸، ۲۶۷، ۲۶۵	الغراءة ۳۲۸/۷، ۹۲/۲
	۲۸۸، ۲۸۴، ۲۸۳، ۲۸۲، ۲۸۱، ۲۷۸، ۲۷۶	فروزندان امام حسن ۱۶۸/۲
	۲۸۹، ۲۹۳، ۲۹۵، ۲۹۸، ۲۹۹، ۲۹۲، ۲۸۹	فروزندان امام حسن ۱۶۸/۲
	۳۰۵، ۳۰۴، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۰	فروزندان امام صادق ۷۰/۲
	۳۲۶، ۳۲۴، ۳۲۰، ۳۱۸، ۳۱۷، ۳۱۶	فروزندان امیر مومنان ۱۲۷/۵
	۳۲۴، ۳۲۳، ۳۲۵، ۳۲۴، ۳۲۴، ۳۲۴	فروزندان پیغمبر خدا پنجه ۲۵۹/۴، ۱۹۶، ۸۶/۱

فوای انگلیسی	۱۵۶/۱	۱۴۲، ۲۴/۹، ۳۷۲، ۳۲۴، ۱۵۷/۸، ۲۹۶، ۳۰۴
قوم بُنی اسرائیل	۲۹۳/۶	۴۸۹، ۴۰۴، ۱۰۲
قوم بُنی موسی	۳۷/۴	۲۰۴/۰
قوم نمود	۴۰۴/۷	۲۷۳، ۲۵۷/۱۰، ۱۹۳، ۱۸۹/۱
فُرم عاد	۴۰۴/۷	۷۲/۴
قوم موسی	۳۶۱، ۲۲۴، ۲۲۲، ۶۵، ۲۸/۸	قادیانی پنجاب
فُرم بِهود	۴۸۲، ۲۸۱/۹، ۹۸/۱	۱۳۲/۶
کابان	۳۰۰/۳	فاضان بدکار
کارگزاران دولت مهدوی	۴۸۸/۹	۴۴/۴
کارگزاران سلطان جرماخون	۱۲۶/۵	قبایل دغنم
کارگزاران سلطان جور	۳۰۱/۴	۲۴/۴
کارگزاران عباسی	۲۷۷/۳	قبيلة اكرع
کارگزاران علی و معاوی	۷۵/۸	۲۶۶/۸
کاسپیان بغداد	۲۴۰/۵	قبيلة شووة
انکافرون = کافران	۸۸/۶: ۲۹۱/۴، ۳۰۸/۳	۴۲/۴
.۶۵۰، ۵۸، ۵۷، ۴۸، ۲۶/۸، ۳۱۴/۷، ۱۸۷، ۱۵۸		قبيلة هرخه
.۲۸۹، ۳۷۹، ۲۵۸، ۹۷، ۹۶/۹، ۷۳، ۷۲، ۷۰		۵۸/۴
قرمطیان	۲۱۴/۲	قدمای اصحاب
	۱۶۹۸، ۲۹۵، ۲۹۴، ۲۹۰، ۲۸۹، ۲۸۸/۳	قرمطیان
انگذابون	۲۰۸/۳	۹۹/۵: ۲۰۸، ۲۹۹
کرعه	۱۲۸/۵	۲۹۵/۳
کزاندیشان	۷۷/۳	قریش
الکفار	۲/۸۶، ۴/۸۶، ۷/۷۹، ۴/۷۹، ۲۱۲، ۲۸۲/۷، ۷۹	۱/۱۰، ۲/۲۴، ۵/۴۲۴، ۴/۳۰، ۸/۱۳۵، ۳/۱۸، ۳۲۶، ۳۲۴، ۳۲۳، ۳۱۸/۱
	۳۰۹، ۲۹۸	/۸، ۲۱۰، ۱۸۲، ۱۳۶، ۹۶، ۹۴، ۸۸، ۸۴، ۸۲
کل	۱۲۸/۸	/۸، ۲۱۷، ۱۱۶، ۸۶، ۷۰، ۷/۹، ۲۵۸، ۲۲۰، ۱۲۲
کفسوسیان	۱۳۵/۱	۳۲۸، ۳۱۲
گرجستان	۶۱/۴	۵۹/۴
گردنه	۲۸۳/۳	۱۸۴/۲
گزمهان	۲۶۶/۸	القضاء
لازکی (لزکی)	۶۵/۴	۴۸۹، ۴۸۷/۹، ۳۲۴، ۳۲۴/۸، ۳۰۲/۷
لشکر ایوبی	۴۴/۴	۷۶، ۲۶/۵: ۲۲۴/۴، ۲۰۸/۳
		فؤاد المسکر

لشکر شانی	۴۴۴,۴۳۷/۷,۲۷/۶
لشکر کافران	۱۱۰/۱
لشکر مؤمن	۱۱۰/۱
اللئابون	۱۳۰/۲
المارفون	۱۳۲/۶
مالکیان	۴۹۰/۹
مأموران عتبانی	۲۸۷/۳
مبليان به پیشی	۲۶۷/۴
المسطلون	۸۴۴,۹۸/۸,۴۱۴/۵,۳۰۸,۸۹/۳
	۱۵۳
بلغان	۱۸۲/۱
بلغان دین	۲۴۸/۱
بلغان شمعه	۲۲۸/۳
مندپیان	۴۱۵/۷
الترفون	۲۰۸/۳
تصدیقان حرم	۱۲۰/۵
تكلمان	۱۲۰۱/۴,۱۲۴۹/۳,۱۹۳,۱۸۹,۱۸۴/۱
	۳۲۱/۵
سكنیان بضادی	۵۸/۱
تكلمان شمعه امامیه	۶۱,۵۹,۵۶/۱
مجدهان	۱۵۷/۸
ال مجرمون = مجرمان	۷۱/۸,۴۴۲/۴
محمدان اهل شَّر	۳۳/۹,۴۱۸/۷,۲۴۹,۸۷/۱
	۲۶۷,۲۶۶,۲۶۲/۱۰
محمدان سلفی	۳۴/۹
محمدتون = محمدان	۳۶۸,۲۶۰,۸۶,۸۴,۸۳/۱
	۲۴۷,۱۲۲,۹۱,۹۰/۴,۲۵۷,۲۲۹/۳,۳۷۸
محرومی	۱۲۱/۹,۱۹۹/۸,۴۲۹/۷,۲۵۱
محرومی	۸/۱
محققان	۱۱۴,۹۱,۸۲,۷۵,۵۷,۵۳,۴۲,۴۰/۱
مردم چین	۱۲۸,۱۲۲/۱
مردم شام	۳۵۱/۱
مردمان سستان	۲۷۷/۳
مرندون	۲۹۸/۹,۲۲۴/۷,۱۰۲/۶
مردمان شیخ	۲۹۲/۱۰
محققان غربی	۱۶۲/۱
محققان یهودی	۱۵۱/۱
مخالفان رجعت	۶۹,۵۷/۸
مخالفان شمعه	۱۸۶/۸,۲۹۶/۴
مخالفان مسیح	۴۵۷/۷
مدحان	۲۱۵/۵
مدعیان امامت و نیات	۲۹۶/۳
مدعیان بایت	۷۲/۴
مدعیان باطل رهبری	۱۲/۴
مدعیان دروغین	۲۲/۱,۵۰,۲۰۲,۸۷,۵۰,۲۰۲,۷/۴
مدعیان دروغین تشیع	۴۸۱/۹,۲۲/۱
مدعیان دروغین مهدویت - مدعیان مهدویت	۲۴/۱,۱۶,۵۶,۴۲,۱۷,۱۵,۱۳,۹/۴,۱۱۴۷,۱۱۵
	۱۶۷/۸,۴۷
مدعیان دروغین نبوت	۸/۴
مدعیان دروغین وکالت = مدعیان دروغین نیابت	۱/۱
مدعیان وکلت	۱۰۷/۴,۲۴۲/۳
المدعیین الکاذبین	۲۰۸/۳
مدنیان	۲۸/۵
مشحح	۱۲۶/۷
مراجعة تجف	۱۱۰/۴
الرتابون	۲۶۶/۵
الرندون	۲۹۸/۹,۲۲۴/۷,۱۰۲/۶
مردمان سستان	۲۷۷/۳
مردم چین	۱۲۸,۱۲۲/۱
مردم شام	۳۵۱/۱

مردم عراق	۶۲۴/۷
مردم کوفه	۴۳۴/۷، ۲۲۶/۳
مردم مدینه	۴۰/۲
مردم یمن	۳۸/۴
الرسنوں	۴-۸/۱
سیحیان	۱۴۴/۹، ۲-۸، ۱۹۸، ۱۸۶، ۱۵۸، ۱۱۴، ۸۸/۶
الروانیون	۹۲/۷
مریدان شلمقانی	۱۰۳/۴
السکنیں	۴۰-۸، ۲۶۰، ۲۲۶/۹
مستشرقان	۱۵۰، ۱۴۸، ۱۴۷، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۰۱، ۱۶۵، ۱۶۴، ۱۲۵، ۱۰۲، ۱۵۲، ۱۵۱
مستشرقان اسرائیلی	۱۵۰/۱
مستشرقان یهودی	۱۵۰/۱
انصاعون = مستضعون	۱۲، ۱۸۹، ۲۰، ۸/۱
	۷۸، ۴۹/۸، ۳۵، ۰-۶/۷، ۸۱/۵، ۱۰۴، ۱۰۲
	۵۷
المستجلون	۳۷۰، ۳۶۸، ۳۶۶، ۲۶۴/۵
مسکریان	۴۰/۶، ۱۰۵، ۱۰۴/۲، ۲۴، ۸/۱
السرفون	۳۶۲/۵
الصلوات	۱۸۴، ۱۶۰/۶
مسلمانان اهل سنت	۷۱/۴
مسلمانان - المسلمين	۵۲، ۵۱، ۳۳، ۲۷، ۱۹، ۸/۱
	۲۲۲، ۱۹۷، ۱۵۴، ۸۸، ۸۰، ۷۷، ۶۵، ۵۸، ۵۲
	۴۶، ۳۹، ۲۶/۲، ۲-۸، ۲۷۸، ۲۰۵، ۲۰۴، ۳-۴
معترضین	۱۸۸، ۱۶۶، ۱۱۸، ۱۰۴، ۱۰۲، ۷۸، ۶۸، ۴۸
مغولان	۲۱۹، ۲۱۷، ۹۴، ۴۲، ۴۲/۳، ۲۸۹، ۲-۱، ۱۹-
مقتبان شافعی مذهب	۷۴، ۱۲، ۱۰، ۸/۲، ۲۱۲، ۲۷۱، ۲۲-
مصطفاری	۱۰۱-۲، ۲۸۵، ۲۸۱، ۲-۴، ۱۹۲، ۶۳، ۲۲، ۲۶
	۴۰، ۳۳، ۲۵، ۲۲، ۱۹/۶، ۱۹۹، ۲۱۱، ۲-۶
مصطفران اهل سنت	۷۲۸، ۲۰۴، ۱۷۶، ۱۷۴، ۱۱۸۴، ۱۱۸۴، ۱۱۲۶
	۴۲۶، ۲۱۰، ۲۱۲، ۳۱۲، ۳۵۲، ۳۵۸، ۴۲۰، ۴۲۶
	۴۲۶، ۱۸۱، ۱۰۴/۹

الموثقون - المؤقّتون	٦٢/٣
النثيرون ^{نثيرون}	١٦٤/٤، ٣٨٢/٢، ٤١٠، ٤٠٨، ٣٦٢/٢، ٤١٠، ١٥٠، ١٥٢، ١٥٣، ١٥٤، ١٤٤، ١٤٢
نابیان خاص امام زمان ^{نابیان}	٩٧/٣، ٣٧، ٢٤، ٢٣/١
نابیان عام ^{نابیان}	٢٣٧/٣
النکون ^{نکون}	٢١٠/٦
نابیان نام زمان ^{نابیان}	٢٦٠/٦
المنحرقان	١١٨/٤، ٧٧/٣
المنکران روزت	١٩٥/٥
منکران مهدویت	٨٤/١
مونتفان	٣١٦/١
الموحدون	٣٠/٩، ٣٧٤/٥
مورخان	٤٣٦/٧
مورخان اهل سنت	٤٦١، ٢٥٨/١٠
موسیان	٦٢/٣
الملحقون = ملائكة الله	٤٥٤/٢
ملائكة الرحمة	٤٢/٨، ٣٩٨/٦
ملائكة بدر	٢٢٨/٨
الملائكة بدر	٣٧٣/٨، ٤٨/٥
الملائكة بدر	٣٦٢/٥
الملائكة بدر	١٥٧/٥
الملائكة بدر	١٧٧، ١٥٨، ١٥٧
نهاجران	٤٤٢/٩
المهديين	١٩٢/٤
مهدیان دروغین	١٣٩/٨، ٣٢/٦، ١٧، ٤، ٢٤/١
مهدی‌های ترک	٥٨/٤
المسئلات	٢٢٤، ١٨٤، ١٦٤، ١٦٣
٢٢٤، ٢٢٢، ٨١/٤	
المسئلون = مؤمنین	١/١
١٨٠، ١٦٤، ١١١، ١١١، ٢١	
٧٩، ٢١٢، ٤، ٨، ٢٧٤، ٢٣٢، ٢٢٤، ٢١٦	
٢٢٨، ٢٢٥، ٢١٩، ٣٤٦، ٣٠، ١٤٢	
١٩٥، ٧٤/٥، ٤٢٢، ٤٢٦، ١٤٨/٤، ٢٠، ٨، ٣-٥	
١٨٧، ٧٧، ٢٥/٤، ٤٢٢، ٤٢٠، ٣٩٢، ٣٧٤، ٣٦٨	
١٨٦، ١٨٤، ١٦٠، ١٥٨، ١٤٠، ١٣٠، ١٢٠، ١٢-٢، ٨٨	
٢١٨، ١٨٨، ١٨٤/٧، ٢٧٢، ٢٢٤، ٢١٤، ٢١-	
٣٥٦، ٢٢٠، ٢٢٦، ٢٦٦، ٢٦٨، ٣١٤، ٣١٦	
٦٤، ٥٥، ٤٩، ٣٧، ٣٦، ٢٤، ٢٢/٨، ٤١٥، ٤١٤	
٢٦٦، ٢٢٨، ١٨٨، ١٧٢، ٨، ٧٣، ٧١، ٥٦	
٩٧، ٩٦، ٥٩/٩، ٢٧٧، ٢٦١، ٢٦٥، ٢٦٢، ٢٦-	
٣-٧، ٢٤٨، ٢٢٤، ٢١٤، ١٤٨، ١٤٤، ٤٨، ١١٢	
٤٥٨، ٤٥٥، ٤٠٤، ٣٥٤، ٣٤٨، ٣٩٤	
نابیان خاص امام زمان ^{نابیان}	١
نابیان عام ^{نابیان}	٢
النکون ^{نکون}	٣
نابیان نام زمان ^{نابیان}	٤
المنحرقان	٥
المنکران روزت	٦
منکران مهدویت	٧
مونتفان	٨
الموحدون	٩
مورخان	١٠
مورخان اهل سنت	١١
موسیان	١٢
الموثقون - المؤقّتون	١٣

نیروهای انگلیسی	۱۲/۴	.۳۴۶، ۳۰۶، ۲۷۴، ۲۷۰، ۱۶۶/۷، ۲۰۸، ۱۷۶
نیروهای سعودی	۷۷/۴	۱۴۴، ۶۴، ۶۲/۹، ۳۷۶، ۳۷-
نیروهای عراقی	۱۰۸/۴	۳۴۶/۸
وارثان علم انبیا	۳۲۱/۱	النجباء
وزیران ترک	۲۸۰/۳	۴۸۹، ۴۰، ۴، ۳۷۶/۹، ۲۲۴، ۲۲۴/۸
وزیران عباسی	۱۰۴، ۱۰۱/۴	نجیبان مصر
الوصیتون	۴۲۰/۵؛ ۱۲۸، ۱۱۸/۲، ۴۱۰، ۳۸۰/۱	نساء بنت اسرائیل
وکلای امام مهدی (ع)	۱۵/۵؛ ۱۲۵/۴، ۲۹۶، ۵۳/۳	نساء بنت اسرائیل (ادریسان)
وکلای خاص	۲۴۳/۴، ۲۳۷/۳	نسل پاسیر اکرم
وکلای شرق ایران	۲۴۴/۳	نسل حسین (ع)
وکلای موقوفات	۲۵۲، ۲۵۱/۳	نسل فاطمه زهرا (ع)
وند ابراهیم	۲۰/۹	۸۸/۵، ۸۶، ۸۳/۱
ولد آمنی سفیان	۷۰/۷	نصران
ولد اسماعیل	۲۰/۹	۲۹۱/۹
ولد الاشتر	۲۵۲/۸	نصری ها
ولد الانصار	۱۸۲/۲	نقیب اسرائیل
ولد الحسن	۹۰/۷؛ ۲۲۴/۲	نقیب الجيش
ولد الحسین	۱/۱	نمازندگان قمی
	۲۵۸، ۳۱۷، ۳۰۰، ۲۹۶، ۲۴۴/۱	۴۷/۴
	/۷، ۳۰۸/۳؛ ۲۷۸، ۲۲۴، ۱۲۸/۲، ۳۸۲، ۲۸-	نواب اربعه
	۸۸/۸، ۲۷۶، ۳۷۲، ۲۴۶، ۲۲۲، ۱۴۲، ۱۳۴	نواب الخاقان
	۳۷۶، ۲۱۲، ۱۸۰، ۱۷۸/۹، ۲۱۲، ۱۰۸، ۹۰	نواب عم
ولد خالد بن یزید بن ابی سفیان	۱۳۴/۷	۲۹۲/۱۰، ۲۵۵/۵
ولد رسول الله (ص)	۳۸۴/۱	نواذگان امام حسن (ع)
ولد العباس	۷/۷	۱۶۶/۲
	; ۲۱۶، ۱۶۲، ۱۴۸، ۱۲۸، ۹۸، ۸۰/۷	نواذگان امام زمان (ع)
	۱۹۰/۸	۷۱/۳
ولد عبد المطلب	۱۰۸/۸	نواذگان پامیر خدا (ع)
ولد عتبة بن ابی سفیان	۳۶۶/۷	۴۰/۶
ولد علی	۱۹۲/۸؛ ۱۶۴/۷	نواذه های امام حسن (ع)
		۲۰/۱
		نواص
انتوختیون	۳۰۸/۳؛ ۳۰۸/۴	۲۰۰/۷
نوح سریان	۱۴۵/۶	نوبندگان شعبی
نویستگان	۳۰۶، ۳۰۵، ۳۰۴، ۲۲/۳؛ ۵۲/۱	۲۴۱/۱۰
نویستگان شعبی		نوبندگان مصری
نیروهای احمد پاشا بن ظاهر	۷۰/۴	۲۷۶/۱۰
نیروهای امریکایی	۱۰۸/۴	نیروهای علی

- ولد عصیر بن الحمام ۲۳۶/۷
 بیهودیان ۱۰۷، ۱۴۶، ۱۰۱، ۱۰۰، ۹۶، ۹۴/۱
 ولد فاطمه ۲۶۹، ۱۱/۹: ۶۹، ۹، ۸/۴؛ ۷۲/۳: ۱۶۵، ۱۵۸
 ۲۱۲، ۳، ۹، ۲۹۸، ۲۹۱، ۲۸۱، ۲۷۹، ۲۷۸
 بیهودیان حجاز ۲۹۳/۶
 ولد محمد ۲۲۶/۹
 ولد موسی ۲۳۴/۲
 ولد هارون ۲۲۴/۲
 وقاریون ۱۶۰/۹: ۷۰/۴
 هاشمیان ۴۶/۵
 هخامنشیان ۱۱۸/۱
 هسران پیامبر خدا ۳۱۶/۱
 هندوها ۲۰۵/۹: ۱۲۶/۱: ۲۸۹/۵، ۱۴۳، ۱۴۲/۱
 هاداران امام مهدی بیهقی ۴۴۴/۷
 هاداران بنی عیاس ۲۷۲/۳
 هشت کبار علما ۸۰/۴
 پاجوج و منجوج ۴۶۰/۷
 باران انتقام ۲۹۲/۴
 باران امام باقر ۴۱۰/۹
 باران امام جواد ۲۲۲/۱۰
 باران امام حسن ۲۹۵/۹
 باران امام رضا ۱۲۲/۴
 باران امام صادق ۴۱۴/۹
 باران امام علی ۳۱۱/۹
 باران امام مهدی بیهقی ۳۶۲، ۲۶۵، ۱۹۹/۸، ۴۴۵/۷
 ۳۴۵، ۴۴۴، ۳۱۱/۹، ۳۷۲، ۳۷۰، ۲۶۸، ۲۶۶
 ۴۸۹، ۴۷۹، ۴۷۵، ۴۷۴
 باران عبد العزیز ۷۹/۴
 پاجوج و منجوج ۱۱۹/۸: ۱۵۸/۱
 السانیون ۴۰۰/۴
 الیمنیون ۳۰۸/۳
 یونانیان ۱۴۳/۱
 یهود اصبهان ۳۴۴/۸

(٤)

فهرست مکان

آذن	۲۱۰/۸	آذن	۶۶۹، ۲۶۸، ۲۶۷/۵
آذربایجان	۲۵۰، ۲۴۲/۵	آذربایجان	۲۵۸/۳، ۲۷۸، ۴۱۰/۴، ۵، ۴۱۰، ۷۰/۵، ۸۱
أرجيش	۲۰۶/۸		۹۳، ۸۸
أرجاء	۲۲۸/۹	استان رضوی	۲۵۹، ۲۵۷/۱۰، ۲۵۹/۵
أردبيل	۲۰۶/۸	آرتس فرانس	۱۴۸/۱
الأردن	۲۰۸/۸، ۲۰۸، ۱۱۴، ۱۱۰/۷	آستان	۴۵۴/۷، ۶۶/۴
أرذهه الروم	۱۴۷/۵	أمريكا	۱۸۱، ۱۷۰، ۱۶۸، ۱۴۹/۱
ازم	۸۸/۷	امتردام	۶۹/۴، ۱۵۹/۱
ارمنستان	۷۰/۵	آمل	۲۰۴/۸
إرميية	۳۰۶/۸	آتوبه	۳۸۰/۳
ازمر	۶۹/۴	آوه آبه	۲۶۶/۴، ۲۹۰، ۲۸۷، ۲۵۸/۴
الأزهر	۶۷/۴	الابر	۲۳۲/۷
ابانيا	۴۲/۴، ۲۷۶/۳	برفو	۵۸/۴
استانبول	۲۶۲/۱۰، ۷۵، ۶۴/۴	بلند	۲۵۶/۸
استان تخار	۲۶۴/۸	أنه	۲۰۴/۸
استان فارس	۲۶۲/۸	بيض	۶۶/۴
استان گیلان	۲۶۴/۸	أخجار الزيت	۲۵۰/۸
استان مازندران	۲۶۴/۸	احمد	۲۶۸/۸، ۴۰۶، ۳۹۸، ۲۵۸/۵، ۲۲۸/۱
استآباد	۴۸/۴	الحساء	۳۱۶/۸، ۲۹۴/۳
استرسبورگ	۱۴۸/۱	اذراة پنه و پوست	۲۶۶/۵
اسدآباد	۹۲/۵	اذرح	۳۱۰/۸

اسکدریه	۵	۲۱۲/۸، ۲۹۰/۱۰، ۱۱۱، ۸۰/۵
اسوان	۲۳۲، ۳۲۶/۸	
اصفخر = اسخنر	۴	۲۰۶، ۲۲۸/۸، ۱۱۸/۷، ۵۸/۴
	۲۶۳	
بلاء (بیت المقدس)	۶	۲۲۲/۸، ۴۲۶/۷، ۵۸/۶
اصفهان	۴	۲۵۲/۴
	۷۵، ۷۳، ۶۱، ۵۸، ۵۶، ۴۸، ۲۰، ۱۰/۴	
أنطاكية	۲	۳۰۸/۲
باب اصطخر	۸	۲۰۴/۸
اصوره	۸	۲۵۲/۸
أغريقة	۳	۲۴۶/۸
آفغانستان	۸	۶۳/۴
اگراغنا	۷	۲۵۰، ۲۲۶/۳
امارات	۴	۲۴۲/۸، ۱۵۶/۷
امامزاده هارون	۵	۲۱۸/۸
الأنبار	۶	۲۰۸/۸، ۲۲۸/۷، ۸۴/۲
انتشارات مسجد انگلی تبریز	۱۰	۲۷۶/۱۰
اندرا	۷	۲۹۵/۵
اندرس	۱	۲۶۲/۵
الدبیتکی	۵	۲۷۰/۵
بانیار سید لسانعلی	۵	۲۷۰/۵
بانیار رضا	۸	۲۲۶/۸
بانیار سید اسماعیل	۵	۲۷۰/۵
بانیار	۸	۲۲۶/۸
بانستانه	۵	۲۲۰/۵
انگلیس	۱۱	۱۰/۴، ۱۵۶/۱
اورتیم	۱	۴/۴، ۱۰۵، ۱۰۲، ۹۸/۱
الأسمواز	۳	۳۵۶، ۳۰۵، ۲۹۵، ۲۸۷، ۲۵۸، ۲۴۰، ۲۲۸، ۲۱۰، ۲۰۸/۹
بالس	۸	۲۵۶، ۲۱۰، ۲۰۸/۸
باورد	۸	۲۲۶/۸
پاهات	۵	۷۰/۵
پاهمه	۳	۷۲/۳
بعر خزر	۴	۶۰/۴
بعربین	۳	۷۷۷/۱۰، ۳۷/۴، ۲۹۸، ۲۹۶، ۲۸۹/۳
بحیرة ضبرة	۸	۲۲۰/۸
پلچ	۸	۲۰۲/۸
ایران	۱	۱۶۶، ۱۴۵، ۱۴۴، ۱۱۸، ۹۳، ۶۸، ۹، ۸/۱
	۲۲۴، ۲۲۹/۳، ۱۵۷، ۱۵۳، ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۴۷	
	۱۰۰، ۹/۴، ۳۰۰، ۲۸۸، ۲۸۰، ۲۷۷، ۲۵۸، ۲۵۱	
	۲۳۱/۵، ۱۰۷، ۷۷، ۷۱، ۵۱، ۴۹، ۴۶، ۴۶، ۴۲	

پیروت	۲۸۹، ۲۶۳، ۲۵۴، ۲۳۱ / ۱۰، ۳۲۴ / ۸	۲۹۳، ۲۹۰، ۲۸۷، ۲۸۶، ۲۷۸ / ۱۰، ۳۶۴
تبیر	۲۲۸ / ۸	۲۰۰، ۲۹۸، ۲۹۱
تیس	۲۰۴ / ۸	۱۶۴ / ۵
تریل	۲۰۶ / ۸	۲۸۷ / ۳
التعلیبة	۷۰ / ۹	۲۸۷ / ۳
تفیف	۴۰۲ / ۷؛ ۱۵۴ / ۳؛ ۱۲۶ / ۲	۲۸۷، ۲۵۸ / ۳
النوتة	۲۵۰، ۱۰۲ / ۷	۲۶۰ / ۵
جاپروز	۲۵۳، ۲۲۶ / ۸	۱۴۸ / ۱
الحایة	۴۲۵، ۳۶۸، ۳۶۶، ۱۲۰ / ۷	۲۶۳ / ۵
جاجان (چجن)	۶۵ / ۴	یاکستان
الجار	۲۵۶، ۲۲۸ / ۸	۲۶۵ / ۱۰
جارف	۱۳۰ / ۵	بل کوار
الجامدة	۳۰۸ / ۸	۴۶ / ۴
جامعة المصطفی	۲۹۵ / ۱۰	ناجیکستان
جبال الذیلم	۱۱۶ / ۷	۴۵ / ۴
جبان انور	۲۶۶، ۲۲۴ / ۸	تامسا
جبان فارس	۱۲۸ / ۳	۲۲ / ۴
جيما	۳۳۸ / ۸	تاپلند
جبل الرحمة	۴۸۷ / ۵	۱۲۸ / ۱
جبل رضوى	۱۳۸ / ۸	نیریز
حل عامل لبان	۲۶۰، ۳۵۹ / ۴	۴۵ / ۶؛ ۲۴۸ / ۱۱؛ ۱۴۶ / ۵؛ ۶۱ / ۴
جبل انور	۲۸۶ / ۵	۲۷۶، ۲۴۸ / ۱۱؛ ۱۴۶ / ۵؛ ۶۱ / ۴
جحمد	۲۹۳، ۲۹۲، ۲۸۱، ۶۳، ۶۲ / ۵	نمر
جذہ	۲۹۲، ۲۸۱، ۲۷۴، ۲۲۱ / ۵	۳۰۶ / ۸؛ ۲۴ / ۴
جرجان	۳۵۲، ۳۲۴، ۳۰۸، ۳۰۴ / ۸	ترکیه
جزائر الراقصة	۷۰ / ۳	۲۶۴ / ۱۰؛ ۳۰۴ / ۹؛ ۱۵۷ / ۵؛ ۶۹ / ۴
جزیره (بن دجله و فرات)	۳۲۰، ۱۴۰، ۱۲۲، ۷۰ / ۷	الترمذ
	۴۲۴، ۳۷۴، ۳۶۸، ۳۶۶، ۳۶۴، ۳۳۶	۳۵۸، ۳۲۴ / ۸
جزیره خضراء	۲۶۰ / ۱۱؛ ۷۷، ۷۱، ۷۰، ۵۱ / ۳	سر
جزیره سیسیل	۲۷۷ / ۳	۲۰۲ / ۸
جزیره صقلیه	۴۱ / ۴	تفليس
	۷ / ۸؛ ۲۸۸، ۲۸۱، ۲۷۹، ۲۷۵، ۲۷۲، ۲۶۹، ۲۶۷	تکریت
	۲۹۴، ۲۷۹، ۲۷۷ / ۳	تل موزن
	۲۶۱، ۱۷۷، ۱۶۴، ۱۶۰، ۱۵۷ / ۵؛ ۷۳ / ۴	تلکه جبل الطارق
	۷۰ / ۱	تونس

الغار	٣٨/٨	جزر مدغشقر	٦٩/٤
حسين كوار	٢٧٧/٥	جزر مباركة	٧٢/٣
الخيرة	١٢٨/٧	جزر العرب	١١٩/٨, ٢٠٦/٧, ٩/٤
حلب	٢٧٩/٣	جلان آناد	٣٦٥/٨
	٢٣٠, ٢١٠/٧, ٥٦/٤, ٢٨٧, ٢٨-		
	٣٥٣, ٣٤٤, ٣١٠/٨	جنولاء	٤٢٤/٧
حلوان	٢٥٨, ٢٢٠/٨, ٤٢٠-	جمكران	١١٠/٤, ٦٥, ٦٣/٣
حنة	١٤٢/٣	جنوب إسبانيا	٧٠/٣
	١٢٢, ١١٧/٥, ١١١-٨/٤, ١٤٥,	جنوب عربستان	٢٣٩/٣
	٢٧٤/٦, ١٥٦, ١٥٥, ١٣-	جنوب مصر	٣٦٨/٨
حمص	٣٧٩/٣	الجودي	١٢٢/٨
	١٣٦, ١١٤, ١١٠, ٩٤/٧, ٣٤/٤, ٢٧٩-	حوبيور	٥٨/٤
	٣١٠/٨, ٢٢٦	جهة	٢٤/٨
حسم	٣١٢/٨	جيلان	٢٣٢/٧
حنن	٢٩٨/٥	چون	٤٤/٤
حوزة عنقية قم	٢٩٤/١٠, ١٧٥/٥, ٤٤/١	جين	١٢٣, ١٢١, ١٢٩, ١٢٨/١
حوزه	٤١/٤	احزار	٣٢٨/٤, ٣٧٦/٣
حیدر آباد	٢٥٤/١٠	الحجاز	٢٩٢/٤, ٣٧, ٣٧-
الحر	١٠٧/٥, ٢٤٢, ٢٣٤/٤		١٢٩, ١٢٤, ٨٠, ٧٠, ٣٧-
الحسنة	٥/٧, ٧/٧, ١٢٢/٧, ٢٦-		٢٧٤, ١٩٨/٨, ٤٣٦, ٣٤٤, ١٣٦, ٩٤, ٨٨/٧
	٢٣٨/٩, ٣٥٦/٨		٣٨٦, ٣٨/١١, ٣٤/٩, ٣١٨
خارطوم	٦٦/٤	جرج اسماعيل	٤٦, ٤٣/٥
خان الصالิก	٢٨٣/٣	الحديثة	٣٥٢/٨
خاتمن	٤٢٤/٧, ١٦١/٥	حديقة الموصل	٣٠٨/٨
خانة امام رضا	٨٥/٥	حزان	٣٥٤, ٣٢٦, ٣٠٨/٨, ٤٤٥/٧, ١٠٥/٥
خانة امام عسكري	٢٦٢/٢	حرس	٣٠٤/٨
	٣٩, ٢٧, ٢٣/٥, ٢٦٢/٢	حرستا	٣١٤/٧
	٥٨	حرم امير مؤمن	٢٢٩, ١٤١/٥
خانة امام هادي	٢٥٢/٤, ٢٥٤/٣	حرم رضوی	١٢٦/٧
	٢٥٢/٤, ٢٥٤/٣	حرم عسكري	٢٢٧/٥, ١٤٠/٣
خانة تم سنه	٣١٥/١		
خانة پامبر	١٣٥/٣		
خانة جعفر بن محمد	٣٩/٥		
خانة حاجي صفر عنى	١٤٦/٥		
خانة حسن بن على	١٤٢/٣		
خانة حكيمه	٢٠٢/٢		
		الحرة	٨٦/٧

دارالبصیرة	٢٤٨/٣	خانه خدیجه	٨٥، ٣٨/٥
دارالسلام	٢٦٢/٦	خاور	١١٩/٨
دار علی بن ابی طالب	٤٠٢/٥	خاورمیانه	١٤٨/١
دار علی بن احمد الشویختی	٢٩٤/٣	خراسان	١/٢٦٤، ٣: ١٢/٢، ٢٢٩، ٢٥١، ٢٥٨، ٢٥٩
دار الكتب الإسلامية تهران	٢٧٣/١٠		.٣٥، ٣٤، ٢٤، ١٦/٤، ٢٧٨، ٢٧٧، ٢٧٤، ٢٧٣
دار الكتب العلمية	٢٦٣/١٠		
دار الكتب قاهره	٢٥٤/١٠		.٨٦، ٧/٧، ٦٩، ٦٥، ٦٢، ٦١، ٥٨، ٥٦، ٥٤، ٣٧
دار المرتضی	١٤٦/٥		.٤٢٤، ١٢٢، ١٧٨، ٢٢٠، ٣٧٠، ٣٧٤، ٣٧٣
دار السقدار	٢٩٤/٣		.٢٥٢، ٢٦٨/٨: ٤٥٣، ٤٥٢، ٤٤٨، ٤٤٧، ٤٢٥
دار الهجره	٢٨/٤		.٣٦٦، ٣٦٥، ٣٦٣، ٣٦٢، ٣١٨، ٣٠٤، ٣٥٤
دانگستان	٦٥/٤	خراسانات	٤٧/٤
دامغان	٣٠٤/٨	خرید	٧٠/٤
دانشاه	٣٤٦/٨	خرشنا	٣٢٠/٧
دانشکده اصول دین فم	٢٩٥، ٢٩٤/١٠	الخرفان	٣٥٢/٨
دانشکده حدیث	٢٩٤/١٠	الغزر	٣٩٢/٧
دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات	٢٩٤/١٠	خلاط	٣٥٢، ٣٢٦/٨
دانشگاه اصفهان	٢٦٢/١٠	خلیج فارس	١٤٩/١
دانشگاه یاتشی	٢٩٣/١٠	خرمی	٣١٠/٨
دانشگاه تبریز	٢٩٥/١٠	خوزستان	٢٩٧/٥: ٥٠، ٣٩/٣: ٢٩٢، ٢٨٨/٣
دانشگاه تهران	٢٧٦، ٢٧٠/١٠	خولان	٣١٨/٨، ٦٣/٤
دانشگاه رازی کرمانشاه	٢٩٥/١٠	خونبرت	١٢١/١
دانشگاه سورن	١٥٦/١	خوی	٣٠٦/٨
دانشگاه علوم پزشکی مشهد	٢٦٠/٥	خیابان ایستگاه راه آهن	١٥٧/٥
دانشگاه کلیسا	١٤٩/١	خیر	٢٥٦، ٣٢٨/٨
دانشگاه محمد بن سعود	٧٩/٤	خبریه انصار الحجه	٢٦٤/٥
دانشگاه مدینه	٢٩٠/١٠، ٧٨/٤	خیوان	٣٢٨/٨
المدیر	٣١٢/٨	دار ابن الزرضی	٣٤٦/٤، ٣٤٤/٤
دبیل	٣٤٦/٨	دار ابن بشار	٣٩٢/٣
دجنه	٣١٦، ٩٦/٧، ٢٣٨، ٨٤/٨، ٣٨٨/٣	دار أبي الحسن الاموی	٣٤٨، ١٠٦، ١٠٠/٧
دجين	٣١٦/٧	دار أبي محمد	٣٤٨/٤: ٣٧٠، ٢٥٣/٢
درب جبلة	٢٢٨/٣	دار البصیر	٢٦٢/٥

رامسر	۲۶۴/۸	درب انقراطس	۳۹۰/۳
رامهرمز	۲۶۷/۵	دروازه بغداد	۲۳۵،۲۳۴/۵
الزان	۴۱۰، ۲۲۲/۴	دزه شی عامر	۶۴/۵
ریدار	۳۵۶/۸	دریاچه کوفه	۱۵۰/۵
الزينة	۲۵۶،۲۲۸/۸	دریاچه نجف	۲۶۰/۶
ربض حمید	۳۲۲/۴	درغول	۲۶۷/۵،۱۵۰/۴
المرجدة	۱۴۴/۷	دفعیه	۶۶/۴
رشت	۱۴۶/۵	دمشق	۱۴۲،۸۶،۷۲/۷؛ ۱۲۶،۱۲۴/۵،۲۴/۴
رشته کوه البرز	۲۶۶،۲۶۵،۲۶۴/۸		۱۲۴، ۱۱۴، ۱۱۰، ۱۰۸، ۹۸، ۹۶، ۹۴
الرققة	۳۵۴،۲۲۴،۳۰۸/۸		۱۲۰، ۱۲۰، ۱۲۲، ۱۲۴، ۱۰۵، ۱۰۵، ۱۰۴
رکن حجر الأسود	۲۵۸،۲۵۸،۲۰۰، ۱۹۸،۱۹۶/۸		۲۸۴/۸؛ ۲۳۵،۳۷۴، ۲۶۸، ۲۵۰، ۲۲۴، ۲۱۴
	۲۱۸، ۶۴، ۵۰/۹		۸/۹؛ ۲۵۴،۲۴۶،۲۲۶،۲۲۰، ۲۱۸،۲۱۰
	۴۲۴،۳۷۶،۲۳۶،۲۵۶	دمیاط	۳۵۴،۲۲۶،۳۱۲/۸
الزلمة	۱۲۵/۷	دمین	۳۳۲/۷
	۳۶۸،۲۶۶،۱۴۴،۱۴۰، ۱۲۲، ۱۲۰	الذئن	۲۰۴/۸
	۳۱۰/۸؛ ۴۲۴،۳۷۸،۳۷۴	دوزق	۳۰۲/۸
الزوحاء	۳۵۰، ۱۰۸/۷؛ ۱۲۸/۳	دهشت	۶۱، ۶۰/۴
رودخانه فرات	۴۲۴/۷؛ ۱۵۴/۵	المیل	۲۲۸/۸
رود دجله	۱۱۸/۵	بر تصرانی	۱۸/۹
رود کارون	۲۶۸،۲۶۷/۵؛ ۶۱/۴	دبیسان	۲۶۶،۲۶۵،۳۶۴/۸؛ ۲۵۰/۴
روستای آرند	۶۰/۴	الدیستور	۲۶۰،۲۵۲،۲۴۶/۴؛ ۲۶۰،۹۴/۵
روستای تاراب	۴۰/۴		۳۰۴/۸؛ ۲۲۰
روستای جشیت	۲۵۹/۶	ذات الجیش	۱۵۰،۱۲۸،۱۲۶/۷
روستای دقوسا	۱۳۱/۵	ذات برق	۳۰۰، ۲۹۹/۴
روستای خلمنان	۹۷/۴	ذحلة	۳۴۸/۷
روستای گرو	۳۰۰، ۲۹۹/۵	ذوالشیرینه	۱۲۰/۸
روستای سمه	۵۴/۴	ذوطوی	۷۷۲/۸؛ ۶۶/۹؛ ۱۲۸/۶
روسیه	۲۰۴/۹، ۱۰/۴	رانگان	۲۰۰، ۲۹۹/۵
روضه منقصه	۲۱۶/۵	راس عین	۲۰۸/۸
الروم	۲۲، ۱۷۴/۲	الراقة	۲۵۴،۲۴۴/۸
	۱۸۴، ۱۸۸، ۱۸۸، ۱۸۴، ۱۷۴/۲	راقیه	۷۲/۳
	۱۸۸/۷؛ ۸۰/۵، ۴۷		
	۱۶۲، ۱۳۲، ۱۲۲، ۹۸، ۹۰، ۸۸/۷؛ ۸۰/۵		
	۱۶۶		

سرخس	۳	۳۷۶/۴	۳۷۸، ۳۷۶/۳	۳۷۶، ۳۷۴، ۳۷۲، ۳۷۰
۲۵۸				۳۷۰، ۳۷۶، ۳۷۴/۸
سرداب مقدس غیت	۳	۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۱، ۱۴۰-۵	۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۱، ۱۴۰-۵	۱۴۴، ۱۴۳، ۱۴۱، ۱۴۰-۵
۲۹۱/۶	۲۷۲	۲۴۶، ۲۴۵، ۱۴۵/۵	۲۷۲، ۲۴۶، ۲۴۵، ۱۴۵/۵	۲۷۲، ۲۴۶، ۲۴۵، ۱۴۵/۵
سردانیه	۳	۳۷۸، ۳۷۶/۴	۳۷۸، ۳۷۶/۴	۳۷۸، ۳۷۶/۴
سرزم من فرغانه	۵	۲۵/۵	۲۵/۵	۲۵/۵
سرزم من مغرب	۴	۲۵/۴	۲۵/۴	۲۵/۴
سرزم من فر	۵	۱۱۰/۵	۱۱۰/۵	۱۱۰/۵
سرزم من رأى	۲	۲۴۲، ۲۰۶، ۱۹۰، ۱۸۲، ۱۸۰	۲۴۲، ۲۰۶، ۱۹۰، ۱۸۲، ۱۸۰	۲۴۲، ۲۰۶، ۱۹۰، ۱۸۲، ۱۸۰
۱۷۰/۴	۲۲۲	۲۷۴، ۲۷۲	۲۷۴، ۲۷۲	۲۷۴، ۲۷۲
۱۹۳۸۲/۸	۲۷۸/۵	۴-۵، ۲۵۶، ۲۴۸، ۲۴۶	۴-۵، ۲۵۶، ۲۴۸، ۲۴۶	۴-۵، ۲۵۶، ۲۴۸، ۲۴۶
	۲۴۰			
سرنديب	۷	۳۷۸، ۲۴۶، ۳۷۰/۸	۳۷۸، ۲۴۶، ۳۷۰/۸	۳۷۸، ۲۴۶/۳
سرهند	۴	۵۷/۴	۵۷/۴	۵۷/۴
سعودي	۴	۷۷/۴	۷۷/۴	۷۷/۴
الشع	۷	۳۷۸/۷	۳۷۸/۷	۳۷۸/۷
الشخص	۸	۲۰۴/۸	۲۰۴/۸	۲۰۴/۸
سفوان	۷	۲۲۶/۷	۲۲۶/۷	۲۲۶/۷
سلمان	۸	۲۰۶/۸	۲۰۶/۸	۲۰۶/۸
سلمنه	۴	۲۲۴/۸، ۱۲۶/۷، ۲۷۷/۴	۲۲۴/۸، ۱۲۶/۷، ۲۷۷/۴	۲۲۴/۸، ۱۲۶/۷، ۲۷۷/۴
سلستان	۵	۲۴۴، ۲۴۲/۵	۲۴۴، ۲۴۲/۵	۲۴۴، ۲۴۲/۵
سماوه	۵	۱۶۷/۵	۱۶۷/۵	۱۶۷/۵
سرقد				
/۸:۳۶۸، ۷۷/۷	۲۷۸، ۳۷۸/۳			
	۲۰۴، ۲۴۶			
سمندر	۷	۳۷۴، ۳۷۰/۸	۳۷۴، ۳۷۰/۸	۳۷۴، ۳۷۰/۸
سورة	۴	۲۶/۴	۲۶/۴	۲۶/۴
سماط	۸	۳۵۶، ۳۵۶/۸	۳۵۶، ۳۵۶/۸	۳۵۶، ۳۵۶/۸
سته	۷	۲۲۶/۷	۲۲۶/۷	۲۲۶/۷
ستجار	۸	۳۵۲، ۳۵۶/۸	۳۵۲، ۳۵۶/۸	۳۵۲، ۳۵۶/۸
استند	۷	۳۵۲/۸، ۳۵۲/۷	۳۵۲/۸، ۳۵۲/۷	۳۵۲/۸، ۳۵۲/۷
ستدرا	۸	۳۵۸/۸	۳۵۸/۸	۳۵۸/۸

عازم	۳۱۰/۸	صفقیة	۲۰۸، ۲۲۸، ۲۲۰/۸
عاقوقونا	۹۶/۷	صطفاء	۲۲۸/۸؛ ۱۴۴، ۹۰/۷، ۴۰/۴، ۲۷۶/۱
عائذان	۲۲۸، ۲۲۰، ۲۰۴/۸		۲۲۸/۸؛ ۱۴۴، ۹۰/۷، ۴۰/۴
عیادان	۲۰۸/۸	صور	۳۱۲/۸
عناسبه	۷۹، ۳۶/۵	صبدائل	۲۲۸/۸
عبات عالیات	۲۷۲، ۲۱۶، ۱۶۱/۵	صباء	۲۰۶/۸
عدن	۲۱۲/۸، ۲۰۸/۷	حمره	۹۴/۵
الغدراء	۲۸۴، ۲۷۸، ۱۴۲/۷	الضئن	۱۱۶/۷
عرار	۳۱۰/۸	ضفاء	۲۷-۷
العراق	۲۸۲/۲؛ ۲۳۷۲، ۲۶۴، ۱۴۹، ۱۴۸، ۱۴۴/۱	طفاف	۲۱۴/۸؛ ۷۲، ۵۴/۵، ۱۸/۴، ۲۱۴/۱
۲۸۷، ۲۷۹، ۲۰۸، ۲۲۹، ۱۴۰/۳؛ ۲۷۷، ۲۶۹		ظار بند الشرقي	۲۶۶، ۲۲۴/۸
۲۰۰، ۱۹/۴؛ ۲۰۰، ۲۰۰، ۲۹۸، ۲۹۴، ۲۹۲، ۲۹۰-		طلقان	۲۶۶، ۲۲۴/۸؛ ۲۷، ۲۵، ۱۶/۴، ۲۹۳/۳
۱۷۲، ۱۱۱، ۱۱۰، ۱۱-۷، ۸۷، ۸۴، ۴۹، ۳۷، ۲۹			۲۶۲، ۲۲۴، ۲۰۴، ۲۸۰، ۲۵۰، ۲۲۸
۲۳۶، ۲۲۶، ۲۲۴، ۲۲۳، ۲۲۲، ۱۵۴، ۱۴۰-			۲۶۶، ۲۶۵، ۲۶۴
۷۵، ۷۱، ۷۰، ۵۲، ۵۰/۵؛ ۲۲۸، ۲۱۸، ۴۱-		ضرستان	۲۹۷، ۲۹۲، ۲۹۲، ۲۸۹، ۲۸۰، ۲۷۳/۴
۱/۷، ۲۵۶، ۲۷۵، ۲۲۲، ۲۲۰، ۱۱۶، ۱۱۰-۵			۲۵۰، ۲۲۴/۸
۱۶۴، ۱۲۸، ۱۲۴، ۱۲۲، ۹۲، ۹۰، ۸۸، ۸۲		طبرية	۲۰۴، ۲۲۶/۸
۲۸۸، ۲۸، ۲۵۰، ۲۴۰، ۱۹۹		طرابلس	۲۵۶، ۲۲۸/۸؛ ۲۸۷/۳
۲۵۶، ۲۱، ۱۲۲، ۹۲، ۸۷، ۶/۸؛ ۲۲۵، ۲۲۴		طرابلس غرب	۶۸/۴
۲۸۴، ۲۲۲، ۱۰۴، ۸۷/۹؛ ۲۲۸، ۲۵۰		طربوزن	۱۴۷/۵
۲۸/۱۰، ۲۲۴، ۲۷۶		طرسوس	۲۲۰، ۲۱۰/۸
عرق عجم	۵۴/۴	طرقه شهد	۲۹۸/۵
عرقی عرب	۴۰۴/۷؛ ۵۱/۴	ضرر	۵۳/۵
عربستان	۲۰۹، ۱۳۲/۹، ۷۸، ۹/۴؛ ۱۵۷/۱	اطف	۲۲/۱۰
الرج	۳۰۲/۸	ظلپیره	۲۶/۴
عرفات	۴۶، ۴۵/۵، ۳۴۵، ۳۳۶، ۳۱۳/۱	ظلپله	۲۶/۴
۲۸۷، ۲۷۷، ۲۷۶، ۱۱۲، ۹۸، ۹۶، ۴۸، ۴۷		ضجوة	۲۱۲/۸
۲۸۸/۷؛ ۲۲۹، ۲۹۸، ۲۹۷، ۲۹۶، ۲۹۵، ۲۹۴		طوس	۴۴/۱۰؛ ۲۲۶، ۲۲۴/۸؛ ۲۹۶/۴؛ ۲۸۷/۳
	۳۱۲/۸	طهنه	۲۵۶، ۲۲۸/۸
عسنان	۳۱۲/۸؛ ۶۳/۵	طئن	۱۳۲/۵
السكر (أی السامراء)	۴۰۸/۴	ظلوم	۷۲/۳

عشق مکر	٢٠٢/٨	عشق	٢٩٩/٤
عکار	٣١٠/٨	عکار	٣١٠/٨
عکبر	٣٥٨,٣٢٨,٣٠٨/٨	عکبر	٣٥٨,٣٢٨,٣٠٨/٨
علقانی	٣١٢/٨	علقانی	٣١٢/٨
العنیبه	٢٧/٤	العنیبه	٢٧/٤
العمان	٢٩٢/٧	العمان	٢٩٢/٧
عمان	٢٩٣/١٠,٣٠٢/٨	عمان	٢٩٣/١٠,٣٠٢/٨
عناظیس	٧٢/٣	عناظیس	٧٢/٣
عوفی	١٠٩/٥	عوفی	١٠٩/٥
غار اصحاب کھف	١٢٥/٥	غار اصحاب کھف	١٢٥/٥
غار حرا	٢٨٦/٥	غار حرا	٢٨٦/٥
غدیر خم	٣٤٦,٣١٤,٣١٢,٣١٢,٣٠٩,٢٨٢/١	غدیر خم	٣٤٦,٣١٤,٣١٢,٣١٢,٣٠٩,٢٨٢/١
غرب پنداد	٣٢٠/٣	غرب پنداد	٣٢٠/٣
غرباطه	٤١/٤	غرباطه	٤١/٤
خری	٧٠/٥	خری	٧٠/٥
خرنہ	٣٦٦/٨	خرنہ	٣٦٦/٨
خراء	٣١٢/٨,١٣٤	خراء	٣١٢/٨,١٣٤
خطفان	٣٥٠,١٠٢/٧	خطفان	٣٥٠,١٠٢/٧
شمره	٢٩٩/٤	شمره	٢٩٩/٤
خور	٣٤٨/٨	خور	٣٤٨/٨
فارس	٤٤/٤	فارس	٤٤/٤
	٧/٨,١٥٤,٩٥/٥,١٩٤,٦٢,٦١		
فارقین	٣٠٨/٨	فارقین	٣٠٨/٨
الشاروق	٢٥٢,٣٥٠,١٠٨/٧	الشاروق	٢٥٢,٣٥٠,١٠٨/٧
الغاریب	٣٦٦,٣٢٦,٣٢٤/٨	الغاریب	٣٦٦,٣٢٦,٣٢٤/٨
فاس	٦٧/١	فاس	٦٧/١
فالقر	٩٥/٥	فالقر	٩٥/٥
القرارات	٤,٤٤٤/٤,١٥٤/٣,١٨٢/٤	القرارات	٤,٤٤٤/٤,١٥٤/٣,١٨٢/٤

- القبة ۲۲۸/۸
 قعستان ۵۵۱/۴
 قراج ۳۴۹/۸
 قربان ۷/۷/۸/۷:۴۳۵,۲۶۸,۳۴۴,۱۲۲,۸۶,۸۰
 قدمان ۲۵۲
 قندیل ۲۵۸/۸
 قندوز ۲۶۵/۸
 قندهار ۵۷/۴
 قسرین ۱۱۶/۷:۳۴/۴
 قنطرة الكوقة ۲۲۸,۸۴/۶
 قورص ۲۱۰/۸
 قوس ۲۱۲/۸
 قوس ۲۵۲,۲۲۴/۸
 القبروان ۳۵۶,۲۲۶,۳۱۲/۸
 قیمون ۳۱۰/۸
 کابل ۷۵,۷۴,۳۳/۵:۲۵۸/۳
 کابل شا ۲۹۲/۷
 کاتم ۶۸/۴
 کاشان ۲۶۶/۱۰,۱۴۱/۵:۲۸۷/۳
 کاظمن ۲۷۷,۲۴۱,۲۳۹,۱۴۶,۱۲۲/۵:۲۹۶/۳
 کتاب خانه آستان قدس رضوی مشهد ۲۶۰/۱۰
 کتاب خانه آیة الله سرعشی ۱۱۰,۱۷۳,۱۷۲/۸
 کتاب خانه اسلامیه اسکندریه مصر ۲۶۹/۱۰
 کتاب خانه دانشگاه هران ۲۷۸,۲۵۶/۱۰
 کتاب خانه راجه فیض آباد ۲۶۷/۱۰
 کتاب خانه سلطنتی بریلن ۲۷۷/۱۰
 کتاب خانه سلطنتی ترکیه ۲۵۷/۱۰
 کتاب خانه سلطنتی استانبول ۲۷۰/۱۰
 کتاب خانه سید ناصر حسن ۲۷۹/۱۰

کرمانشاه	۱۵۸/۵: ۲۵۸/۳	کتاب خانه شیخ حیدر علی مؤید	۲۷۵/۱۰
کره	۱۳۱، ۱۲۹، ۱۲۸/۱	کتاب خانه صاحب عبقات الانوار	۲۷۹/۱۰
کراز	۲۲۰/۵	کتاب خانه ظاهره دمشق	۲۵۴/۱۰
کش	۲۰۲/۳	کتاب خانه عارف حکمت مدینه	۲۶۴/۱۰
کنسر	۲۲۰/۵	کتاب خانه عاشر اندی نزکه	۲۶۴/۱۰
کنور اسرائیل	۹۶/۱	کتاب خانه گنج بخش پاکستان	۲۶۶/۱۰
الکعبه	۲۴/۱	کتاب خانه گوهر شاد مشهد	۲۷۶/۱۰
	.۲۴، ۱۴۴، ۱۳۶، ۲۸/۳: ۲۹۰، ۲۹/۴	کتاب خانه مجلس شورای اسلامی	۲۷۰، ۲۵۵/۱۰
	.۶۶، ۶۲، ۵۰، ۴۶، ۴۵، ۲۸/۵: ۸۰، ۴/۲		۲۷۸، ۲۷۶، ۲۷۳
	.۱۴۱، ۱۳۸، ۹۹، ۸۲، ۷۹، ۷۱، ۷۰، ۶۷	کتاب خانه محقق طباطبائی	۲۷۰، ۲۶۵، ۲۵۶/۱۰
	.۱۵۲، ۷۶، ۴۶/۷: ۲۱۴، ۱۱۶/۶: ۲۹۱، ۲۰۵	کتاب خانه مدرسه حجازی ها	۲۶۵/۱۰
	.۱۴۷، ۱۳۶، ۱۹۲، ۱۱۷/۸: ۲۹، ۲۲۸، ۱۰۴	کتاب خانه مدرسه فاضل حان مشهد	۲۶۲، ۲۶۱/۱۰
	.۲۸۰، ۲۲۲، ۲۲۲، ۲۱۶، ۲۱۶، ۲۲۲، ۱۹۸	کتاب خانه مدرسه خیضیه	۲۷۱/۱۰
	.۷۸/۱۰: ۲۲۲، ۷۶، ۶۲/۹: ۲۸۴	کتاب خانه مرکزی دانشگاه تهران	۲۶۲/۱۰
کاسه	۱۲۴، ۱۲۰/۸	کتاب خانه مسجد اعظم قم	۲۶۵، ۲۲۸/۱۰
کانه	۶۶/۴	کتاب خانه مسجد الحرام	۲۶۴، ۲۶۳/۱۰
کونی؛ کا	۳۵۶، ۳۲۸/۸	کتاب خانه ملک	۲۷۶/۱۰
کور کرمان	۳۲۶/۸	کتاب خانه ملی پاریس	۲۷۲/۱۰
کوفان	۲۲۶/۸: ۲۳۰/۷	کتاب خانه ملی پاریس	۲۷۰/۱۰
الکوبه	۱۰۹/۱	کتاب فروتنی اسلامی	۲۷۱/۱۰
	.۱۳۸، ۱۳۶، ۱۲۰، ۲۸/۲: ۲۴۸، ۱۰۹/۱	کابه	۲۸/۴
	.۱۲۴، ۹۶، ۹۵، ۸۰، ۵۷، ۵۶/۳: ۲۴۴، ۱۲۸	کربلا	۲۱۰/۸
	.۲۸۷، ۲۵۸، ۲۲۶، ۲۱۰، ۱۹۸، ۱۹۶	کربلا، ۲۰۰/۲	.۲۷۳، ۲۲۸، ۵۱/۳: ۲۴۴، ۱۷۸، ۴۰/۲
	.۱۹۲		.۲۱۷، ۱۷۴، ۱۵۶، ۱۰۷/۵: ۷۶، ۷۳/۴: ۲۸۱
	.۲۸۸		.۷۸/۶: ۲۴۳، ۲۲۲، ۲۲۴، ۲۲۶، ۲۲۴/۲۳، ۲۲۱، ۲۲۰
	.۲۹۸، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۰		.۸۱/۱۰: ۲۳۸/۹: ۴۵۴، ۴۶۲، ۴۰/۷: ۱۲۶
	.۲۸۰، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۳، ۲۷۵، ۲۷۴	کرج	۲۸۵، ۲۷۶/۸
	.۲۶۶/۵: ۴۲۰، ۴۲۰، ۴۲۰، ۴۲۰	کرخ	۲۰۲/۸: ۴۴۴/۷: ۱۰۴/۵: ۱۲۰۳، ۲۲۹/۳
	.۱۵۲	کردسان	۷۶/۵: ۶۹/۴
	.۱۵۶	کرمعده (اکرعد)	۱۹۹/۸: ۱۲۹/۵
	.۲۶۸، ۲۶۸، ۲۸۲، ۲۹۲، ۲۹۲، ۲۹۲، ۲۹۲	کرمان	۲۵۰/۶: ۲۷۲/۳
	.۲۵۰، ۲۲۸، ۲۲۸، ۲۲۸، ۲۲۸		

لارکار	۳۱۰/۸	۳۶۲، ۳۶۴، ۳۷۰، ۳۷۴، ۳۷۸، ۳۷۹
لامد	۲۰۸/۸	۴۲۸، ۴۴۶، ۴۴۶، ۴۸۰، ۴۰۸، ۴۰۰، ۲۹۴
لیبان	۱۶۹، ۱۴۴/۱	۲۲۰، ۲۲۸، ۲۰۸، ۱۲۴، ۱۲۰، ۱۱۰، ۱۰۵، ۲۱۸
	۳۶۰	۲۹۲، ۲۵۲، ۲۲۲
لکنی هند	۲۷۹/۱۰	۳۸۸، ۳۷۱، ۳۶۹، ۳۵۶، ۳۲۸، ۲۰۴، ۲۷۴
لمنوس	۷۰/۴	۲۶۰، ۲۴۲، ۲۲۸، ۲۲۰، ۲۲۲، ۲۱۸، ۲۲۰، ۲۰۲، ۲۰۲
لنجرود (الگرود)	۶۶/۳	۳۴۲، ۲۳۲، ۳۱۸، ۲۲۲، ۲۲۰، ۲۲۸
لدن	۶۹/۴	۲۴۳/۱۰، ۴۶۰، ۴۰۶، ۳۶۶، ۳۶۸
لیدن هلند	۲۰۱/۱۰	کوه اسکاندال ۹/۴
لینون (جلیقه)	۲۶/۴	کوه اورس ۴۰/۴
مارستان	۵۹/۴	کوه ایگان ۳۸/۴
مانزان	۳۵۶، ۳۲۸/۸	کوه رضوی ۱۵۴/۶۱۹/۴
مازندران	۶۱/۴، ۲۷۸، ۲۲۹/۳	کوهستان بوتک ۴۵/۵
ماکو	۷۴، ۷۲/۴	کوه سرخ ۷۰/۵
مالقه	۴۱/۴	کوه سوس ۴۲/۴
ماواراء النهر	۳۷۷/۳	کوه سیاه ۷۰/۵
مجلس شورای اسلامی	۲۳۸/۱۰	کوه سینا ۸/۴
مجمع جهانی تقویت مناذب اسلامی	۲۶۴/۱۰	کوه صفا ۲۲۶، ۷۲، ۳۰/۵
محراب مسجد کوفه	۲۱۱، ۱۷۰/۵	کوه طائف ۶۸/۵
المحمدة	۳۱۲/۸	کوه طرق ۱۶۰/۵
مخنگاه ذی خوی	۲۰۰/۸	کوه ضرور ۱۰۷، ۸۱/۱۰
المندان	۳۰۰/۵، ۴۰۴/۴، ۲۷۸، ۲۵۸، ۲۵۲/۳	کوه‌های خسنه ۵۵/۴
	۲۵۸، ۲۲۸، ۲۲۸/۸؛ ۲۱	کوه‌های شمران ۱۷۵/۵
مدرسه شاهزاده	۲۲۰/۵	کوه‌های طلقان ۷۰/۵
مدرسه صدر	۱۶۷/۵	کوه‌های کردستان ۴۶/۴
مدرسه فقیهی قم	۱۷۲/۸؛ ۲۵۱/۵	کوه‌های مازندران ۳۵/۴
المدینه	۱۸۴/۱	کوبت ۱۴۹، ۱۴۸/۱
	۳۲۱، ۳۲۳، ۲۸۶، ۲۸۴، ۲۷۰، ۲۰۰/۲، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۲۵، ۲۳۱، ۳۲۹	کوهکلیویه ۶۰/۴
	۱۷۸، ۱۷۴، ۶۹	الکهنه ۱۰۸/۷
گلستان	۳۹۰/۴	۱۳۶۵/۸؛ ۴۵۳/۷؛ ۱۱۲/۵، ۶۱، ۰۵
	۲۲۸، ۲۲۹، ۲۲۸/۵، ۴۰۴	۳۶۶

مسجد اعظم کوفه	۲۲۸/۵	۷۷، ۶۶ / ۷، ۲۲۴، ۷۸ / ۶، ۲۸۳، ۲۸۱، ۲۷۵
مسجد اموی	۱۲۶/۵	۱۷۲، ۱۰۶، ۱۰۲، ۱۰۰، ۹۶، ۹۴، ۸۸، ۸۴، ۷۶
مسجد اوریه	۷۰/۴	۱۵۶، ۱۵۸، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۶
مسجد براتا	۳۹۶/۳	۷۷۴، ۳۷۰، ۲۵۴، ۱۶۶، ۱۶۴، ۱۶۲
مسجد جامع قدیم اصفهان	۲۱۲/۵	۲۷۸، ۲۷۶، ۲۹۶، ۲۹۴، ۲۹۲، ۲۹۰، ۲۹۷، ۲۹۵، ۲۹۳
مسجد جعفری	۱۱۴/۵	۲۰۰، ۱۹۴، ۱۹۲، ۱۹۰، ۱۹۳/۸، ۱۹۲، ۱۹۱، ۱۹۰
مسجد جمکران	۶۸، ۶۷، ۶۶، ۶۳، ۶۰، ۵۹، ۵۶/۳	۲۰۰، ۲۱۸، ۲۱۷، ۲۱۶، ۲۱۵، ۲۱۴، ۲۱۳
مسجد الحرام	۲۶۲، ۲۶۲/۵، ۶۹	۷۰، ۵۲، ۲۸، ۸/۹، ۲۷۶، ۲۷۵، ۲۷۴، ۲۷۳، ۲۷۲
المسجد الحرام	۱/۱	۱۷۵، ۱۷۴، ۱۷۳، ۱۷۲، ۱۷۱، ۱۷۰، ۱۷۹، ۱۷۸
		۱۷۹/۱۱
		مدينة الحجاج
		۲۸۱/۵
		مدينة السلام
		۲۷۸، ۲۷۸/۳
		۱۷۸/۹: ۲۸۸، ۲۲۸/۸، ۶۱/۵، ۱۴۶
		المراغة
		۲۰۶/۸، ۴۹/۵، ۲۴۲/۴
		مراكش
		۶۲، ۲۲، ۲۲/۴، ۲۷۷، ۲۷۶/۳
		المرح
		۳-۲/۸
		مرقد امام هادی (ع)
		۲۱۴/۵
		مركز احیای میراث اسلامی قم
		۱۷۳/۸
		مرکز تربیت مدرس فرم
		۲۹۵/۱۰
		مسرو
		۱/۱: ۲۶۴/۲، ۲۶۴
		۲۵/۴، ۲۰۳، ۲۵۸/۳: ۲۷۴/۲، ۲۷۴/۹، ۲۷۶، ۲۷۵
		مرو الروذ
		۲۴۶/۸، ۲۴۴/۸، ۲۴۴/۸، ۷۹، ۶۶/۵
		العروة
		۴۱۰، ۴-۸، ۲۲۸/۷، ۷۹
		مربی خانه آبادان
		۲۶۶/۵
		مزار امام حسین (ع)
		۱۰۹، ۱۰۵/۵
		مزار امام علی (ع)
		۱۳۱، ۱۳۰، ۷۰/۵
		مزار موسی بن جعفر (ع)
		۱۲۲/۵
		مزدلفه
		۲۸۵، ۲۷/۵
		مزینه
		۲۴۰/۷
		مسجد ابراهیم (ع)
		۷۲/۹، ۱۳۰/۷
		مسجد ایپیض
		۱۳۵/۵

مسجد	۲۰۰، ۲۹۹، ۳۱۸/۴
شمر	۲۹۹، ۴۶، ۴۵/۵
شتراء	۱۲۹/۵
مشهد الکاظم	۱۷۸/۲
مشهد مقدس	۱۰/۱، ۱۴، ۱۶۰، ۲۴۲، ۱۶۱، ۱۶۰، ۲۵۹
	۲۹۹، ۳۷۷، ۳۷۵، ۳۷۳، ۳۷۳
نصر	۱/۴، ۱۰۶، ۱۴۷، ۱۰۴، ۲۰۰، ۱۲۰، ۱۰۷، ۲۲۹، ۷۰
	۲۰۰، ۲۹۰، ۲۸۰، ۲۷۹، ۲۷۸، ۲۷۷
	۱۰، ۴۰۴، ۳۷۰، ۶۷، ۵۶، ۳۹، ۲۸، ۲/۴، ۳۷۴
	۱۷۹۳، ۶۶/۶، ۱۲۴، ۱۱۱، ۱۰۶، ۱۰۵، ۹۰، ۸۷
	۲۷۲، ۳۷۶، ۳۷۴، ۳۷۳، ۳۷۳
	۳۶۷، ۳۶۰، ۱۹۹، ۱۷۰، ۷۸، ۴۲۴، ۳۵۶، ۳۷۴
	۳۸۸/۱۰، ۴۲۴، ۳۷۸/۹
نصریا	۱۵۲/۷
المحبصہ	۴۲۰/۸، ۳۸۲/۵
عبدیت المقدس	۱۱۶/۱
علطایا	۳۰۸/۸
مغرب	۶۲، ۵۸، ۴۰، ۳۸، ۳۷/۴
مغرب الصحرى	۲۶/۴
مغرب دور	۲۵، ۲۲/۴
متابر قریش	۱۷۸/۲
مقام ابراهیم	۱۸۸/۷، ۲۹۰، ۸۷، ۷۹، ۴۰/۵
	۲۶۰، ۴۰۸، ۳۵۶، ۲۰۰، ۱۹۸، ۱۹۶/۸، ۴۳۹
	۲۱۸، ۶۶، ۶۶، ۰۵/۹، ۳۸۶، ۳۷۸، ۳۶۷، ۲۸۸
مقام امام زمان	۱۵۲، ۱۳۰/۵
مقبرة امام جواد	۱۰۲/۵
مقبرة امام حسن	۲۷۲/۳
مقبرة امام کاظم	۱۰۲/۵
مکتبة دار السلام الحدیثیة	۲۹۲/۱۰
مکنہ	۲/۷، ۲۷۰، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۲۷۷

هدمان ۲۲۹/۳، ۲۵۸، ۲۳۹/۴، ۳۷۸، ۴۳۴/۵، ۷۶، ۷۸

هدن ۱۷۶، ۹۴، ۹۲، ۹۱، ۹۰، ۲۲۰، ۲۱۰/۷

هدن ۲۵۲، ۲۲۶، ۲۱۸، ۲۰۴

هدن ۱۷۱، ۷۰، ۵۸، ۵۷، ۴۹، ۱۰/۴، ۱۲۸، ۱۲۳/۱

هند ۳۷۵، ۲۶۹، ۲۶۸/۱۰، ۳۹۲/۷، ۴۰۲، ۷۶، ۷۴

هندوستان ۲۲، ۲۲/۵

هوبزه ۲۶۷/۵

هوبزه ۵۰/۴

هیت ۲۲۸/۷

یانا ۲۵۴، ۲۲۶/۸

یترپ ۶۲/۵، ۹/۴

یخشب ۲۵۸، ۲۳۰/۷/۸

یزد ۲۸۷، ۲۸۶، ۲۸۴/۵، ۳۸/۴

یسان ۵۶/۶

یسمامه ۲۱۴، ۲۰۲/۸

یعنی ۱۷۲/۷

یمن ۱۶/۴، ۲۸۶، ۲۲۲، ۲۷۹، ۲۵۸، ۲۲۹/۳

یار ۱۲۹، ۹۳/۵، ۷۱، ۶۲، ۲۴، ۲۸، ۲۷/۷

یار ۲۸۸، ۲۵۸، ۲۷۶، ۲۰۲، ۱۷۲، ۱۳۴

یار ۳۱۸، ۲۶۰، ۱۹۹، ۱۱۹/۸، ۴۴۴، ۴۰۰، ۳۹۰

۵۲/۹

يهوديه (کوهسانی در جنوب فلسطین) ۱۰۵/۱

۱۰۷

(8)

فهرست اشعار

۱۵۹ / ۱۰	می رسمی لز سامر، صد سرحا	ای نسیم صحیح، ای باد صا
۱۱۱ / ۱۰	پنهان ز نظر اتا، در دیده جان بیدا	ای جان همه جان ها روح اللہ می گویا
۱۷۸ / ۱۰	مجلس صفاتدارد، بسی بیار مجلس ارا	برهم زنید بیاران، این بزمی صفاترا
۱۳۲ / ۱۰	که فرقت تو به زاری بسوخت دلها را	صبا به لطف بگو ختم آللطاها را
۲۱۲ / ۱۰	خسته و سر در گریبانم، نمی دانم چرا	آتشی افتاده بیر جانه، نمی دانم چرا
۱۰۱ / ۱۰	به نور معجز مهدی، امام صدر قضا	به عصمت حن عسکری و حرمت او
۱۰۸ / ۱۰	سیمرغ برج کنگره؛ قاف از صفا	در خانتم محنتی مهدی بود امام
۱۶۸ / ۸	و بیظیر عدل الله فی الناس اولا	یقظه میم المسجد من آن محدث
۱۷۰ / ۸	بسم الله فالله مهدی قاما	اذ ابلغ الزمان عقب صوم
۱۶۹ / ۸	بسم الله فالله مهدی قاما	إذا دار الزمان على حروف
۱۶۰ / ۱۰	گاهی به سوی مأونهان از نظر ما	ای باد صبا کاتی رسانی غیر ما
۲۵۴ / ۱۰	بسم الله فالله مهدی قاما	اذ اذار الزمان على حروف
۱۸۰ / ۱۰	سر ما و قدم سرو خرامان شما	دلبر، دست امید من و داماز شما
۲۸ / ۱۰	بیوم الشریه من قتل المخلینا	ائی ادبین بادان الوحنی به
۲۲ / ۱۰	وقیام الحق فستنا	نحو سادات قریش
۵۰ / ۱۰	و شذوا على ما في العياب وأشار جوا	اجنوا على العياب من شنانكم
۱۰۹ / ۱۰	اسلامیان را بسترو آخر رسان را بینوا	آخر می خورشیدی صو، فرماده فرمان شو
۸۵ / ۱۰	جهد کن کز بای خود بیرون کنی خار هوا	ای دل ار خواهی گذر بر گلشن دار البقا
۴۰ / ۱۰	فیماه و ائمای فی دایها	سقی الله قادرنا صاحب ال
۵۶ / ۱۰	و بیضعن اللئن امیانها	عشر نجوم افکت فی فلکها

- که در دوران هیجرات سی ایناد منکلها
۱۳۲ / ۱۰
- خاک ره تو چشم مرا نویا بیا
۱۵۷ / ۱۰
- سرشک شوق ز چشمان شب چکید، بیا
۲۱۴ / ۱۰
- دمید لاله و سوری ذ هر کنار، بیا
۲۰۶ / ۱۰
- السلام ای شمسه ابوان طایی کیریا
۹۵ / ۱۰
- که فمقام معارف، رشیدی ساند از آن دریا
۱۷۲ / ۱۰
- سایه‌نشین جند بود آفتاب
۸۲ / ۱۰
- ذلیل نمی‌شود بدید گر حد آفتاب
۱۶۹ / ۱۰
- معصوم از پدر به بذر تایپوراب
۱۲۵ / ۱۰
- عذافره يسطوی بها کل سب
۲۴ / ۱۰
- یقوم علی اسم الله و البرکات
۳۲۴ / ۲
- یقوم علی اسم الله و البرکات
۱۷۶ / ۸
- یقوم علی اسم الله و البرکات
۹۰ / ۸
- و منزول وحی مفتر العرضات
۹۰ / ۸
- و ایدهم من فیجه صفات
۴۲ / ۱۰
- تقطیع نفسی ای هرم حرات
۴۶ / ۱۰
- و منزول وحی مفتر العرضات
۴۲ / ۱۰
- اکناعن الاوتار مثبتات
۴۴ / ۱۰
- نظمته الرحمون فی الفرافات
۴۴ / ۱۰
- تسوقد فی الائمه بالحرقات
۴۴ / ۱۰
- عجیب به منای تو بیمار محبت
۱۵۶ / ۱۰
- تاقیمات، ازماش، دام است
۶۸ / ۱
- جرائم و جسل و دھلیان است
۱۶۴ / ۸
- دیده‌ها در نظار روی آن فرخ‌النعت
۸۶ / ۱۰
- چیری که به دل نگفته‌انده خزان است
۱۵۴ / ۱۰
- سرورا پای به گل مانده ولی آزاد است
۱۲۸ / ۱۰
- راجع به ذات مهدی صاحب مواب است
۱۱۲ / ۱۰
- جان راهوای از قفس تن، بریدن است
۱۹۵ / ۱۰
- لای با آینه المهدی شداء الوصل ناویها
ای دیده را فروغ و دلم را صفا بیا
ستانه باز به دامان شب دید، بیا
شکفت غنچه و پنجه گل به بار، بیا
السلام ای حجّه اقانم امام حسن و انس
بنزن دست طلب در عربه‌العنای مولاس
ای مدنی برقع و مکنی نقاب
این ظلمتی که روی زمین را فرو گرفت
شاه زمانه، مهدی هادی لقب که هست
ای را کیا نحو السیدنة حجرة
خردوج الإمام لا محلة خارج
خردوج بمام لا محلة خارج
خردوج ایام لا محلة خارج
مدارس آیات خلت من تلاوة
از فسیهم فی خیرهم متّئماً
فلولا آنذی أرجوه فی اليوم أو غد
مدارس آیات خلت من تلاوة
إذا ونروا مذوا إلى واتریهم
و نسیر ببغداد لیس زکبة
و نسیر ببغداد سالها من مصيبة
ای یوسف مصر از توگرفتار محبت
پس به هر دوری، ونی ای قانه است
در دور زحل، خردوج مهدی است
بعد ارو، صاحب زمان کمز ماله‌ی دیوار
نادر چمن این سر و برآزنه چمان است
در جهان، صاحب دل نیست گرفتار جهان
در مدح حیدر، آن چه خدا و رسول گفت
دل را بیخودی سر از خود رمیدن است

۱۹۹ / ۱۰	که بر بساط زمین، آدمی زبانگاره است	قسم به عصر، که پیوسته بُوی اوواره است
۱۰۰ / ۱۰	خاک پایی شاه مردان حدر است	هر که راتاج سعادت بر سر است
۱۲۳ / ۱۰	هر میر دل که هفت به فرمان حُسن توست	پگدش دور سوت و دوران حُسن نومت
۸۹ / ۱۰	وقت خروج آن شه نیسانه آرزوست	دبدار آن امام امامانم آرزوست
۱۹۸ / ۱۰	بک نگه کردم و دل باختمت	من از آر روز که بشناختم
۲۰۸ / ۱۰	شی سیاهم و در آذوی طلعت صافت	دل شکستی و حاتم هنوز چشم به راهت
۱۷۷ / ۱۰	بر باد مهره روی توای شهریار صبح	شب‌ها ستاره میثُرم زانتظار صبح
۶۶ / ۱۰	اطا هارین و مسید العَبَاد	بِسْمُهَمَّد وَوَصِيَّهِ وَابْنِهِمَا
۵۴ / ۱۰	فحشک من هاد بشمر إلى هاد	إِذَا مَا بَلَغَتِ الصَّادِقَيْنَ بْنَ الرِّضَا
۱۱۴ / ۱۰	قانون ضبط کشور گُون و مکان نهاد	صاحب زمان معتمد مهدی که عمل او
۴۲۰ / ۶	وضیفک حیث کنت من البلاط	نزیلک حیث مَا تَعْجَبَتْ رِكَابِنِي
۱۲۶ / ۱۰	جلوه گری در میان هر دو مُرَدَّ	ای بِه نیام فرشته روح مجرَّد
۱۲۰ / ۱۰	رخ طبیب به رو صاحب الرمل دارد	خوش آن که بست بر اهل زمانه کرد جو مَا
۱۰۲ / ۱۰	طبع او قدر گردد، مطاعن او قضا باشد	امام آخرین مهدی، قوام هر دو کون آن کو
۱۴۹ / ۱۰	دولت صاحب الزَّمَانَ بِسَادَ	سوهاری که بسی خزان شاند
۹۹ / ۱۰	بسی تعلاند که دوران به آخر تجامد	با که مهلت عالم به تندکی امد
۱۱۰ / ۱۰	سلطنت با یگذارند و تورا پنده شوند	جای آن است که شاهان زنو شرمنده شوند
۹۸ / ۱۰	که باز عرصه آفاق را بیارایند	مگر به حال جهان لغفات فرمایند
۷۰ / ۱	ایں جملة قبیل و قال، پسامل شود	گر سر فَدَر ضعْهَهِ بِدَال شَوَد
۶۶ / ۱	وعین ایام الْمَالِیِّن فَبَدَ	آلَّا إِنْ خَلَّتِ الْأَوْنَاءَ نَسْهَدَ
۱۳۳ / ۱۰	عمر بگذشته به پیرانه سرم باز آید	اگر آن ناب رحمان زدرا بز آید
۲۱۶ / ۱۰	یلی که سینه طلعت دریده، می آید	صدای شُمْ سخت سپیده می آید
۹۹ / ۱۰	دل را، سرور وصلت بخت جوان رسید	بازم نوید مزدۀ دولت به جان رسیده
۸۷ / ۱۰	نو بدفتح و بشارت، به مهر و ماه رسید	بیان که رایت منصور پادشاه رسید
۱۴۲ / ۱۰	قطیلش بـه قائم آن نبی رسید	رخ در نقاب، جون حن عسکری کشید
۱۰۷ / ۱۰	توقف وصل یار، عان بر عثان رسید	موسی به کوه طور، به نور عیان رسید
۱۷۰ / ۱۰	دَحَّالِی جَسَدَ رانگسُور آر	ای صاحب شرع، پرده بـردار
۲۰۸ / ۱۰	اکرلهاری از ساقی نیم، سافنتر از اکرلا سرور	رزیست دو، هر دن که دور، عرادی من آن به لوح سوت

- اوی تو ظاهر به کسوت اضوار
مهدی هادی امام ظاهر و باطن که هست
ز سمع علی پیازده سیدند
آه مسکشم نورا، ساتمهه تنظر
به فیروزگاه زمان، به زیارتین بهار
دیده همان مستظر بر راه
مصدر هر هست گردیدن، میده هر هست اختر
صاح عبد باز آمد به فیروزی و فال و فر
بنی کان البدار اش به وجنهه
لکل انس دولة پر قوتها
لکل انس دولة پر قوتها
سام حاضر و غایب، محمد مهدی
مردم دیده، به هر سو نگران آند هنوز
امست نجوم سماه المیں آفتة
منی اوپد بسامه، إذا بیت
سهاگلشی نصرت، محمد مهدی
بنی إذا جاشت الشرك فاعظر
بنی إذا جاشت الشرك فانتظر
امام مشرق و مغرب که می تواند داد
از تسع دم رنی، ای بو نصبول
حاشا که علم عالم، جاہل کند فبیول
صلی اللہ علی الشیعی محمد
به مقدم خلق مستظر، امام همام
نه دین، مهدی هادی که باد او راه هر وادی
کاشکی زخم تو در جان داشتم
تو عی پشت و پنهان اهل عالم
فلله دژه من ایام سمجع
نو ابی تراز آسمانی، تو را دوست دارم
- ۱۶۵ / ۱۰
۱۳۴ / ۱۰
۷۷ / ۱۰
۲۱۳ / ۱۰
۱۸۸ / ۱۰
۲۰۱ / ۱۰
۱۹۱ / ۱۰
۱۶۱ / ۱۰
۲۶۳ / ۲
۴۳۵ / ۹
۲۲ / ۱۰
۱۴۲ / ۱۰
۲۱۸ / ۱۰
۵۶ / ۱۰
۲۸ / ۱۰
۱۳۰ / ۱۰
۳۵۸ / ۷
۲۰ / ۱۰
۱۳۷ / ۱۰
۴۹ / ۴
۱۱۳ / ۱۰
۶۸ / ۱۰
۹۱ / ۱۰
۱۵۰ / ۱۰
۲۱۹ / ۱۰
۱۹۷ / ۱۰
۱۸ / ۱۰
۲۲۰ / ۱۰
- وی تو پنهان ز رویت ایصار
قائم آل محمد، حاجت پروردگار
به میدان دین در، ز عصمت سوار
بر شکوفه کن مر، ای کرامت بهار
به نیکوترين شئی، به روشن ترین نهار
چشم همان مستظر بر در
خلق هر شئ جهت، نور دل هر بیج مصدر
فرخ خزو و طربیز و آلمدیز و روان برور
یشب شباب العویں فی مدة الشهـر
و دولتـا فی آخر الدـھر تظـهـر
و دولتـنا فی آخر الدـھر تظـهـر
که گشته خاک وجوده به مهر او تغیر
چشم در راه تو، صاحب نظران اند هنوز
وظـلـ أـنـدـ الـتـرـی قـدـ ضـتـهـاـ الـغـیـسـ
سـبـدـ کـتـلـ شـهـابـ الـقـلـ طـلـاعـ
کـهـ هـرـ طـرفـ گـلـ فـتـحـ دـمـیدـ رـنـگـ بهـ رـنـگـ
ولاـیـةـ مـهـدـیـ يـقـومـ فـیـعـدـلـ
ولاـیـةـ مـهـدـیـ يـقـومـ وـیـعـدـلـ
تبـیـمـ لـعـلـشـ جـوـاـ خـنـدـاـ گـلـ
منـکـرـ مـهـدـیـ شـوـیـ،ـ بـانـدـ قـبـولـ
ذـانـیـ کـهـ بـرـتـرـ استـ زـانـدـیـشـ عـقـولـ
وعـنـتـ عـلـتـانـضـرـهـ وـوـسـامـ
سـیـحـ خـضـرـقـدوـهـ وـخـلـلـ کـعـبـمـقامـ
ولـیـ درـعـنـتـ وـشـادـیـ،ـ عـدـوـدـ رـعـتـ وـمـامـ
بـایـ درـ کـوـهـ وـ بـالـانـ دـاشـتمـ
تسـوـبـیـ تـاخـ سـرـ اـلـاـدـ آـدـمـ
یـسـنـ آـجـیـوـشـ اـمـشـرـکـنـ بـصـارـهـ
گـلـ آـوـیـزـ اـیـنـ بـوـسـانـیـ،ـ توـ رـاـ دـوـسـتـ دـارـمـ

۱۴۱/۱۰	ولای خسته و لایت دلیل و راهنم	ز من هدابت کوین در خود است که هست
۱۴۷/۱۰	کفر نام او سخن به شرنا برآورم	شاه آئسم امام هُدا صاحب الزمان
۲۱۷/۱۰	من تو را خوب - ای خوب تر - من شناسه	من تو را خوب - ای رهگذر - من شناسه
۱۹۴/۱۰	داد رس نیست که در هجر رخش داد کنمه	از عزم دوست، در این مبکه، در باد کنمه
۲۰۳/۱۰	عمری بود که حسرت دیدار می کشم	عکس تو را به صفحه پندر می کشم
۱۹۸/۱۰	در آسمان، عبور تو را آمده می کشم	من روز و شب، ظهور تو را آمده می کشم
۶۶/۱۰	و بساید و بسایفرین و کاظمه	سَمْحَمَدَ و وصیه و اینهما
۱۶۴/۱۰	کو سلیمان حست و دارا دل و حانه هم	کو مسبحاء حلیل و موسی ک و سانغلو را؟
۱۰۴/۱۰	حانت روزگار می بیشم	قدرت کردگار می بیشم
۲۰۶/۵	یوم علی ال رسول عظیم	لا صوت الساعی بتفکد ایه
۱۶۹/۸	علیهم قری امر الوجود یقیم؟	فَأَنْشَاصَا خَمْسَ وَ خَمْسَ وَ خَمْسَةَ
۲۰۵/۱۰	در باخت - ای امید - چه گل ها که کائتم	با بادت - ای سیده - چه شبها که داشتم
۲۲۰/۱۰	جون سنگ خاموشیم و غوغایی تداریم	ما بی تو - تا دنیاست - دنیابی نداریم
۶۷/۱	شد بیوت ختم بر احمد بدان	از جمیع انسیای هر زمان
۸۶/۸	والله هر ذو صرف و الوان	اضحکنی اللہر و انکانی
۸۶/۸	بنو عقیل خیر فیان	و سَتَّةَ لَا بِسْتَجَارِي بِهِمْ
۸۰/۱۰	شد نیوت ختم بر احمد بدان	از جمیع انسیای هر زمان
۲۰۴/۱۰	از قله های پر خبار روزگاران	صیحی دگر می آید، ای شب زندگاران!
۸۸/۱۰	وان سه رو خرمان به جمن، بازار سان	پا رب آن آهوی متکن به ختن، بازار سان
۶۰/۱۰	علی والیت و ای سلطان	سَاعِیِ اَحَدِ النَّبِیِّ وَ مَوْلَایِ
۳۶/۱۰	او شاماتا یوماً من الان	من کان مسروراً بسما تکم
۱۱۷/۱۰	عالی گرفت نور نویا صاحب الزمان	آدم ذم ظهور تو ما صاحب الزمان
۹۷/۱۰	قطی اعظم باندمن مسحوق و معمر آسمان	آن سَهْلَ الارْ بارفت که هنگام خروج
۱۱۶/۱۰	با جمال انکون یا قطب الزمان	سَ اِمَامَ الْقَمَرِ يَا كَهْفَ الْأَسَانِ
۳۶/۱۰	والله هر ذو صرف و الوان	اضحکنی اللہر و انکانی
۳۲/۱۰	بنو عقیل خیر فیان	و سَتَّةَ لَا بِسْتَجَارِي بِهِمْ
۳۲/۱۰	لو شاماتا یوماً من الان	من کان مسروراً بسما تکم
۸۸/۸	ز تسو دزربا ساعندين	چه خوش است صوت قرآن.
۲۲۹/۵		

- فروغ نگاه تو در اب دیدن
چه زیباست روی تو در خواب دیدن
- ۲۰۰ / ۱۰
ای بشر ساقرن دیگر صرکن
ای زمن، این مردگان را قیر کن
- ۲۱۰ / ۱۰
از شرق نجی مذهب، طلوع کن
ای قیاب گمشده امشب طلوع کن
- ۲۱۴ / ۱۰
فَرَّةُ الْعِنْ رَسُونْ وَشَاهُ مَنْ
ای به محتر، تو شناخت خواه من
- ۸۰ / ۱۰
قَانُونْ مَسْتَظِرُ امَانَ زَمَنْ
آفرین بر محمد بن حسن
- ۹۳ / ۱۰
از خدا خواهند مهدی را یقین
صد هزاران اویسا رو بر زمن
- ۶۷ / ۱
بعز شمار امامت رست موج وابسین
حاجت حق، نور مطلق، صاحب الامر آن که او
- ۱۴۵ / ۱۰
از خدا خواهند مهدی را یقین
صد هزاران اویسا رو بر زمن
- ۷۹ / ۱۰
ای وجودت لکر چرخ و زمن
ای اسر کاروان و پیمن
- ۱۶۰ / ۱۰
قال و مقال عالمی می کشند از برای تو
من که میون گشتمی از نفس فرشتگان
- ۱۹۸ / ۱
برفت از آتش صباح دین و ملت ضو
نمایند شعله خورشید شرع را پرتو
- ۹۸ / ۱۰
در وقت غلط زیر و ذرت گشته
بسی تو بیمانک مغیر گشته
- ۱۶۶ / ۸
از س کرشه ناز او، از روی ریخته
جون بردہ بردہ روح، گیرد جهان او جارسو
- ۱۶۶ / ۱۰
آسمان مکرمت راما، تایان آمد،
آن بر اوح سلطنت، خورشید رخشان آمده
- ۱۶۷ / ۱۰
ایام غم آخر شد، معنت به بایان آمد،
ایات حق ظاهر شد، نخلام دین باهر شد
- ۹۸ / ۱۰
پیاویر سر ما سایه ای نگن چو همای
ایا وجود تو بر خلق، سایه ای ز خدای
- ۴۱۸ / ۶
وزانرکه و ان عقرت رکابی
محبکم و ان قبضت حیانی
- ۳۸ / ۷
نسحن و بیت الله اولی بیانی
آن اعلیٰ بن العین بن علی
- ۱۳۶ / ۸
وزانرکم و ان عفرت رکابی
محبکم و بن قبضت حیانی
- ۳۰ / ۱۰
ودی و نحسن ما ادعی به تعیی
لثبت بالرالحضر خا آن مخدوم
- ۱۳۹ / ۱۰
خوردده لبت آب ز حام نسبی
ای عالمت کنیت و نامانی
- ۴۴ / ۱۰
و ائی لا رجو الامن بعد وفاتی
لقد خفت فی الذئبا و أيام سعها
- ۶۸ / ۱۰
و سبطاء و التجاد و الباقر المجدی
نبی شفیعی و البتون و حیدر
- ۶۲ / ۱۰
فی میا بهم و استکاری
والد الأسباط انسوار قلبی
- ۱۷۳ / ۱۰
گرفت نله ز دل، منصب علمداری
جو صف کشید، بد، فوج غم زیباری
- ۷۲ / ۱۰
والکائش الکرب إذا الکرب عری
مسخر منهم رسول الله
- ۱۵۳ / ۱۰
سلطی حرستگوی ب د لاشاری
نام که مهربان هنر خود را زار که بست
- ۱۲۹ / ۱۰
بر درگه اسام زمان، نقد عکری
از هرم این سبادلان می برم بناه

۳۶/۱۰	بِهِ فَلَذْدِی ابْدِی مُتَلَّذِی اخْفِی	فَلَانِ تَلَانِی مَا اَنْذَدِی اَنَا دَانِ
۱۱۲/۱۰	جَوْنُورْ دَبِدَهُهَا، در بَرَدَه تَاکِی	نَهَانِ از دیده‌ها، خود کرده تاکی؟
۹۹/۱۰	غَالِهِ بَرْخَاكِ رَبِيزَانِ، تَابِدَكِی	ای صبا! افتان و خیران تابده کی؟!
۷۰/۱	سَاعَكَسْرِی زَرِی بَگُو، الله مَوْلَانَا عَلَی	موسی نقی آی و نقی، در مهر او عهدی سخوار
۶۲/۱۰	أَخْشَاءِ إِلَّا بِأَحْمَدٍ وَعَلَی	اَنْتَ أَرْجُو الْمَجَاهَةَ مِنْ كُلِّ مَا
۸۱/۱۰	إِنِّي نُورٌ چَشَّهُ عَاتِقَانِ، الله مَوْلَانَا عَلَی	ای شاه شاهان جهان، الله مولانا على
۴۸/۱۰	صَفَوْهُ اللَّهُ وَاتْوَصُو إِمامِی	رَبِّنِی اللَّهُ وَالْأَمَّیںِ نَسِی
۳۴/۱۰-۸۸/۸	يَسْقُومُ مَهْدِكُمُ الْأَنَّانِی؟	مَنْتِی يَسْقُومُ الْحَقَّ فَكِمْ مَنْتِی
۱۹۳/۱۰	تَسَدِّکِی در طَلْلِ امْرِ غَبَتْ كَرَا، نَهَانِی	ای که بی نور جدال نیست حالم را فروعی
۱۹۹/۱۰	رَسْتَ مُنْزُونُ جَنْزَفَبَیِ عَرْفَانِی	طَلَوع مَنْیِ کند آن افتاب پنهانی
۱۸۵/۱۰	ای بَسَنْدَگِی تو سَادَتَاهِی	ای حَجَّتْ قَلَامِ الْهَرِی
۲۱۰/۱۰	سَلَوْغُ وَافْسَدَهُ بَسِیْرَتَابِ مَسَآیِ	چَوْرُوحُ مَوْجُ زَفَرِیادَ آب مَسَآیِ
۱۵۵/۱۰	كَشَامِشُ عَلَمُ شَدِیْبَهِ مَشْكُلَگَشَابِی	امَامُ اَنَّمِ، صَاحِبُ عَصْرِ، مَهْدِی
۱۸۷/۱۰	مَسَندَ نَشِینِ مَجْلِسِ الْإِیْسِیِ	ای آخَرِینِ خَبِیْفَهِ بَرْزَانِی
۱۸۳/۱۰	جَهْ زَیَانِ نُورِ اَکِهِ مِنْ هُمْ بَرْسِهِ بَهْ آرْزُویِ	هَهَ هَهْتْ آرْزویِهِ کَه بَیْسِمْ از تو رُوسِی

(۶)

فهرست زمان

آخر دورة اموي	٢٣٤	آخر الزمان	١١
اواخر عمر بابير خدا	٣١٥	٨٧، ٨٩، ٩٣، ٩٦، ٩٠، ٨٠، ٨٥، ٨٧، ٨٤	
اوائل عهد صلاح الدين	٤٤	١١٩، ١٠٦، ١٠٥، ٨٠٠، ٩٦، ٩٣، ٩٢، ٨٧	
اوائل غيبة صفويا	١٢٧، ٩٣	٨٤، ٢٠٢، ١٩٦، ١٥٨، ١٤٦، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠، ١٢٠	
اوائل غيبة كبرا	٣٠٣	١٧٢، ١٤٣، ١٣٦، ١٢٤، ١٠٦، ١٠١، ٩٢، ٨٦	
اياته ثابتان	٢٢١	١٤٢، ٣٠٣، ٣٨٩، ٣٦٢، ٣٢٠، ٣١٨، ٣١٨	
ايات حكمتني امام مهدى	٧٧	٩١، ٥، ٧٧، ٦٩، ٦٥، ٥٥، ٥٣، ٢٣، ٨، ٤	
ايات حكمتني امام هادى	٨	٢٤٢، ١٦٨، ١٣٦، ٢٠٠، ٣٩٦، ٣٨	
ايات حكمت يزيد بن عبد الملك	٣٥٠	٤٤، ٤٢، ٣٣٢، ٢٧٤، ٢٧٢، ٢٦٢	
ايات عذر نوروز	٢٢٠	٢٠٨، ١١٦، ١١٥، ١١٢، ١١٠، ١٠٨، ١٠٦، ١٠٤	
ايات فاضية	١٧٨	٧٧، ٧٠، ٥٦، ٥١، ٤٧، ٤٥، ٤	
ايات نوع	١٠٩	٢٤٩، ٤٢٧	
ايات البيض	٨٦	١١٦، ١١٣، ١١٢، ١١١، ١١٩، ١١٨، ١١٧	
ايات رجب	٣١٠	٢٢٢، ٦، ٣٧٨، ٣٧٤، ٣٩٠، ٢٤٤، ١٢٥، ١٢٤	
باتزدهم شعبان	٧٠	٢٤٢، ١٢٢، ١٧٦، ١٦٦، ١٦٤، ١٦٣	
دوران آغازین پنج عتبان	٣٢٨	٣٧٨، ٣٧٤، ٣٥٠، ٣٣٨، ٣٣٤، ٣٣٢	
دوران ایام هادى	٦٢	٢٥٩، ٢٥٦، ٢٥٤، ٢٢٥	
دوران امام صادق	٤٤٦	١١٠، ٤٤٢، ٤٤٢، ٤٤١	
دوران جامیت	٦٩	٢٨٤	
دوران حضور امامان	١٩١	آخر حسادی الاولی	
دوران حکومت «الواثق بالله»	٢٣	٣٤٨	
دوران حکومت امام مهدى	٩٧	الأضحى	
النصف من شعبان	٢	٣٩٦	
الخمس عشر من شعبان	٣٩٦	آخر حسادی الاولی	

دوران حکومت هارون الرشید	۲۷۲/۳
دوران خلافت امام علی (ع)	۳۵۱/۱
دوران خلافت پیامبر ﷺ	۳۵۴/۱
دوران خلافت عثمان	۲۵۱/۱
دوران خلفای اربعه	۳۵۳/۱
دوران ساسانی	۱۲۲/۱
دوران طهور	۲۲۸/۳
دوران غیبت امام مهدی (ع) - عصر غیبت	۲۷/۱
دوران غیبت کیرا	۲۴۱، ۲۸۸/۶، ۲۵۰، ۲۴۲/۴
دوران غیبت مهدی (ع)	۱۲۰/۸
دوران قاجار	۱۵۳/۱
دوره مأمون	۲۹۲/۳
دوره متوكل	۲۹۵/۳
دوره معاویه	۳۲۸/۳
دوره معتصم عباسی	۴۲۶/۷
دوره معضد عباسی	۴۴۸/۴
دوره معتمد	۲۷۷/۴
دوره منصور دولانی	۲۴۰/۴
دوره نایب دوم	۴۴۲/۴
دوره هارون	۲۲۱، ۲۴۰/۴
روز پیشنهاد	۵۰۹، ۲۲۹، ۱۰۵۶، ۱۱۸، ۱۱۶/۵
روز جمعه	۶۲/۴، ۴۹/۳، ۲۱۸/۲، ۲۰۲، ۲۹/۱
	۱۶۷، ۱۴۵، ۱۲۲/۵، ۳۱۴، ۳۷۹، ۲۷۸
	۱۴۱، ۱۴۰/۸، ۲۶۲/۶، ۲۶۹، ۲۳۲
روز چهارشنبه	۱۶۵/۵
روز دوشنبه	۱۷۵/۵
روز شنبه	۱۶۵، ۱۴۱، ۱۴۰/۸
روز عاشورا	۱/۸، ۱۱۱، ۱۰۸/۴، ۲۰۲، ۲۱/۱
روز عرفه	۱۶۱، ۱۴۰
	۲۸۴، ۱۰۹، ۴۲/۵، ۳۴۵، ۳۱۲/۱
دوره امامت امام باقر (ع)	۴۸۴، ۴۱۰/۹
دوره امامت امام رضا (ع)	۹۲/۴
دوره امامت امام رسل	۲۵۸، ۲۵۷/۱
دوره ایام پیغمبر ﷺ	۱۰۷/۹، ۲۹۱/۴، ۲۲۶/۳
دوره ایام حسن عسکری (ع)	۳/۱۹۵/۱
دوره ایام صادق (ع)	۲۴۲، ۱۲۷/۴، ۲۶۲، ۲۵۹
دوره ایام جواد (ع)	۴۶۴، ۲۶۲، ۲۶۲/۳
دوره ایام رضا (ع)	۲۶۲، ۲۶۰، ۳۵۹/۳
دوره ایام کاظم (ع)	۴۶۴، ۲۶۰، ۲۵۹، ۲۴۰/۳
دوره ایام هادی (ع)	۲۶۰، ۲۵۹، ۲۵۱، ۲۲۷/۳
دوره ایام خلیفان	۲۴۷/۴، ۲۶۳
	۴۶/۴

زمان نام عسکری $\frac{۱}{۳}$	۹۳، ۹۱، ۸۵ / ۴، ۲۴۷	روز عید غطیر ۱۵۳، ۱۵۰-۱۶
زمان امام علی $\frac{۱}{۳}$	۲۹ / ۴	روز قربانی ۱ / ۱
زمان امام هادی $\frac{۱}{۳}$	۲۰۵ / ۳	۲۷۹، ۱۶۴ / ۹، ۳۵۲، ۲۲۵، ۹۱
زمان آبی جعفر $\frac{۱}{۳}$	۱۶ / ۲	۲۵۹ / ۱۰، ۴۳۰، ۳۱۲، ۳۱۲، ۲۸۴، ۲۸۲، ۲۸
زمان پیامبر خدا تیله $\frac{۱}{۳}$	۱۹، ۴۶ / ۸، ۳۱۵ / ۲، ۲۵۵ / ۱	روزگار امامت امام صادق $\frac{۱}{۳}$ ۹۴ / ۳
	۳۱۱، ۳۰۸	روزگار ائمہ پیغمبر $\frac{۱}{۳}$ ۲۶۳ / ۱۰
زمان حجاج $\frac{۱}{۳}$	۹۹ / ۵	روزگار حکومت جهانی ۲۰۰ / ۵
زمان حضرت موسی $\frac{۱}{۳}$	۹۵ / ۱	روزگار حیات امام حسن $\frac{۱}{۳}$ ۱۲۶ / ۴
زمان حیات امام صادق $\frac{۱}{۳}$	۲۲ / ۴	روزگار صنفی ۱۳۴ / ۵
زمان خروج مهدی $\frac{۱}{۳}$	۲۰ / ۴	روزگار ظاهرباز ۲۷۸ / ۳
زمان رجعت $\frac{۱}{۳}$	۷۸، ۷۷ / ۸	روزگار غیبت امام عصر $\frac{۱}{۳}$ ۳۰۷ / ۵، ۹۰، ۸۷ / ۳
زمان سفارت محمد بن عثمان عمری $\frac{۱}{۴}$	۱۱۷ / ۴	۱۲۲، ۱۱۷ / ۸
زمان سید بن طاوس $\frac{۱}{۴}$	۴۴۴ / ۴	روزگار غیبت صرا ۱۶، ۱۹۵، ۱۹۴ / ۵، ۹۷ / ۳
زمان غیبت امام عصر $\frac{۱}{۴}$	۱۵۴ / ۶، ۶۸ / ۲	۲۸۸
زمان قیام قائد $\frac{۱}{۴}$	۷۹، ۷۷ / ۸	روزگار غبیر کبرا ۱۹۵، ۱۹۴، ۱۹۱، ۱۸۳، ۱۷۹ / ۵
زمان «گلزار» $\frac{۱}{۴}$	۹۷ / ۱	روزگار فالم $\frac{۱}{۴}$ ۴۵۴ / ۹
زمان متوفی $\frac{۱}{۴}$	۲۹۳ / ۳	روزگار محدث $\frac{۱}{۴}$ ۱۲۰ / ۸
زمان محمد بن اسماعیل بن جعفر صادق $\frac{۱}{۴}$	۲۷ / ۴	روزگار نوح $\frac{۱}{۴}$ ۱۲۲ / ۸
زمان مستین $\frac{۱}{۴}$	۲۹۳ / ۳	روز نهم محرم ۱۰۸ / ۴
زمان منظد $\frac{۱}{۴}$	۲۴۶ / ۴	روز هجدهم ماه رمضان ۶۲ / ۳
زمان محمد $\frac{۱}{۴}$	۲۹۴ / ۳	روز بکشیده ۲۴۹، ۱۲۲، ۱۲۲ / ۵
زمان ابو القاسم حسن بن روح نویسنده $\frac{۱}{۴}$	۱۱۷ / ۴	زمان ابو القاسم حسن بن روح نویسنده ۱۱۷ / ۴
زمان الشفایی $\frac{۱}{۴}$	۲۹۵ / ۳	زمان الشیخ الطوسي ۲۲۰ / ۳
زمان الفیه الکبری $\frac{۱}{۴}$	۳۹۶ / ۳	زمان الفیه ۳۶۴ / ۹، ۳۴ / ۸
شب پیست و یتجمع ذی القعدة الحرام $\frac{۱}{۳}$	۶۲ / ۳	زمان امامت امام باقر $\frac{۱}{۳}$ ۳۰ / ۴، ۴۰۰ / ۱
شب پیست و سوم ماه رمضان $\frac{۱}{۳}$	۴۹ / ۳	زمان امام جواد $\frac{۱}{۳}$ ۸۴ / ۴، ۲۴۵ / ۳
شب جمعه $\frac{۱}{۵}$	۱۵۶، ۱۵۱، ۱۲۱، ۱۰۶، ۱۰۴، ۱۰۲	زمان امام رضا $\frac{۱}{۳}$ ۲۳۶ / ۷، ۸۷ / ۵، ۳۰۵ / ۳
شب چهارشنبه $\frac{۱}{۵}$	۱۷۶، ۲۲۱، ۲۰۸، ۱۷۶	زمان امام زمان $\frac{۱}{۳}$ ۷۴ / ۸
شب چهارشنبه $\frac{۱}{۳}$	۱۷۴، ۱۷۳، ۱۵۲، ۱۳۵ / ۵، ۵۸ / ۳	زمان امام صادق $\frac{۱}{۳}$ ۶۱ / ۶

ليلة النصف من رمضان	٢٢٦/٤
ماه جمادى الآخر	١٤٦/٥
ماه ربىع الاول	١٩٩/١
ماه رجب	٤٣٤/٧، ١٢٣/٥، ٢٩٩/٤، ١٩٩/٥
ماه رمضان	٢٥٠/٥، ٣١٤/٤، ٣٩٩، ٢٩٩/١
	٤٤٢، ٣١٧/٧، ٥٥/٤، ٢٥١
ماه شعبان	٢٢٧/٤، ٤٦/١
ماه صفر	١٧٦/٥
ماه مبارك رمضان	٥٩/٣
ماه محرم	١٨٥/٨
نوروز A	١٤١، ١٤٠/٨
نیمه ماہ رمضان	٤٢٣/٧
نیمه ماہ شعبان	٢٢٨/٥، ٥١/٣، ٢١٨/٢، ١٩٩/١
	٢٠١/٦
وقت طلوع الفجر	٢٣٨/٢
وقت غروب الشمس	٢٢٦/٢
پاژدهم شوال	٧/٣
يوم الأحد	٤/٧، ٣٧٨/٤، ٣٥٦/٣
يوم الأربعاء	٣٢٠/٤
يوم الأربعين	٤١٨/٤
يوم الجمعة	٢٦٤، ٢٥٣، ٢٠٤، ١٧٤، ١٧٢، ١٤٤/٢
	١٩٦، ١٩٤، ١٩٣، ١٩٢، ١٩١/٦
	١٣٦، ١٣٤، ١٣٣، ١٣٢، ١٣١/٧
يوم الحشر	٢٢/٩
يوم الخميس	٤٤٠، ٤١٤/٤
يوم السبت	٢١٨/٩، ١٢٨/٨، ١٢٦، ١٢٨/٧
يوم الجمعة	٢٠٢/٧
يوم النذر	١٣٨/٨، ١٣٦، ١٣٤/٦
يوم النظر	١٢٤/٨

(٧)

فهرست غريب الحديث

استوعره	أحسن	٢٢٨، ٨٤/٦	ابز	١٦٦/٧
أسواقهم	إحنة	١٠٠/٦	أبدان	٨٢/٧
اتساحه	الأخوص	٩٠/٧	أبر	٢٦٤، ٢٦٨، ٨٨/٦
اشتهار	أدحض	١٤٢/٦		٥٨/٧
أشعب	أول	١٤٢/٦	أبرت	١٤٠، ٩٤/٦
أشفاره	أدهم	٣٨/٩، ٢٢٤/٨	الأبرص	١٣٤/٤
أشقر	أذفر	٢٣٦/٨	أبرضوى	١٢٨/٦
أصحر	أذواه	٣١٠/٦	الأنبع	٨٨/٧
اصطلكم	أرب	٣٥٠/٩، ٣٧٨/٧	أبلج	٢٤/٢
اصطلي	أربد	٣٧٤/٢	أبلنا	٢٨٢/٧
الأصهب	ارتق	١٥٨، ٨٨/٦	أبلق	٢٨/٩، ٢٢٤/٨
أنصص	أرض	٨/٩	أقدر	٣٧٦/١
أضبت	أزحف	٢٦٤/٧	أثره	٢٣٢/١
أضبوا	الأذر	١٢٠/٦	أنبل	١٢٨/٦
أعداد	أزرق	٧٢/٧	اجتحاثهم	٤٠٢/٤
أعنثها	أرلن	١٠/٧	أجل	٢٠٦/٨، ١٢٦/٢
اغضض	أزواجهم	٢٧٦/٨		٣٧٠/٩
اففع	ازوف	٤٣٨/٤	أجل العجيبة	٢٩٢/٢
أغيل	أزيل	٢٠٨/٨	أحجار الرَّبِّ	٧٤/٧
أنصد	أسبن	٢٤/٧	احلاس	٣٧٦/٢، ٥٠٣٤٤/٢
أنقلني	استخاذنا	١٠٤/٦		٢٦٠، ٢٥٢/٧
أنقني	استوعر	٢٦٢/٥	أحلامكم	١١٨/٣

نكادة	٩٤/٦	أنبدوا	٨٦/٩، ١٧٤/٢	٧٧٢/٩، ٢٠٦/٨
نكره	٢٠/٨	بذلهم	١٧٦/٦	١٢٦/٢
الكتع	٢٨٦/٥	أميراذين	٢٤٨/٨	٨٨/٧
نكنا	٢٢٠/٥، ٧/٣٩٢/٧	البراق	١٢٨/٦	٧٤/٦
نكة	١٩٠/٤	برأ النساء	١٨٢/٧	٤٤٠/٦
نلاذ	١٢٨/٦	البطن	٢٣٨/٩	١٢٤/٤، ٣٧٠/٣
تنجلج	٢٢٦/٧	بضط	٢١٨/٤	٣١٦/٧
النلذ	٣٨٦/٥	بنج	٢٥٠/٤	٣١٤/٦
ثلعة	٨٦/٧	بوائزها	٢٠/٧	١٣٤/٦
تسادات	٢٥٢/٧	بور	٣٧٧/٤	٣٢٠/٧
تحصوا	١٦٠/٣	بواره	٢٩٨، ١٣٠/٧	٢٠٦/٦
نبهد	٣٧٦، ٢٤٦/١	فهم	٩٨/٦	٣٩٠/٨
تهند	٤٠٠/٧	بهاء	٤٤٠/٤	٤٢٦/٤
التوانا	٢٠٣/٤	الليدر	١٥٨/٣	٢٥٠/٧
الثاقب	٩٨/٣، ٢٨٢، ١٢٦/٢	الناقون	١٤٠/٦	٢٤/٧
الثانية	٤٢٨/٦	غائزرت	١٨٧/٣	٢٢٢/٨
تاونين	٤٣٦/٤	التألب	١٠٢/٦	٢٤/٧
التفانات	٤٢٠/٥	تبيل	٤٤٢/٤	١٨/٧
القفنين	١٩٦/٩	الفتر	٢٥٠/٧	٣١٤/٦
انكللن	٨٠/٦	ترى	١٦٢/٤	٢٤٠/٨، ٩٤/٢
جائحة	١٠٠٠/٦، ٣٧٢/٥	تخرق	٢٢٠/٧	١٣٢/٦
تجذكك	١٩٨، ٧٤/٧	تجذكك	١١٨/٣، ١٥٤/٢	٢٨/٧
الجب	٨/٧	تجش	٢٠٦/٨	٢١٦/٦
الجيـ	٤١٢/٦	تدنهـ	٢٠٠/٧، ٣٨٦/٥	٣٥٠/٥
الجيـ	٣٣٨/٤	ترافقـهم	٢٨٠/٧	٣١٦/٦
البعـاح	٨٦/٦، ٣٤٤/٢	ترقاـ	٨٢/٤، ١٤٢/٣	١١٠/٦
جـحد	٣٠٠/٢	ترهـ	١٠٢/٦	٨٢/٦، ١٤٢/٣
جـحفـلـ	٤٠٦/٧	التـشـرقـ	٢٧٨/١	٧٤/٦
الـجـمـودـ	٤٠٠/٧	تضـرـمتـ	١٧٨/٢	٣٧٢/٢
جـددـ	٣٤٤/٨	تضـفـضـ	٣١٨/٦	٣٧٠/٢
جـدـيلـ	٤٢/٧	تضـمـضـ	٣٣٠/٦	٢٢٢/٢

الحرفة	٢٧٢/٢	الفرق	٤١٤/٦	جريدة	٢٣٤/٩، ٢٥٨/٨
الغزارة	٨٨/٢	جزاز	٣٦٤/٢	جريدة	٤٤٠/٧
جز	٢١٦/٤	الهزوز	٨٠/٧	جريدة	٧٤/٩، ١٢٢/٧
خزف	١٢٢/٢	حزونها	٤٤٤/٦	جريدة	٢٩٦/٦
الغضيان	٤٠٠/٧	حشاشة	١٦/٧	جريدة	٧٠/٩
الغضارمة	٤٢٨، ١٢٦/٦	حصد	٧٤١٦	الجزل	٢٢٠/٧
خنفس	٣٢٠/٦	انحطط	٢٩٢/٨	جزمه	١٩٤/٩
الخافن	٢١٤/٤	حنوه	١٨٨/٤	جعد	١١٢/٧
المخمرة	٢١٦/٤	حفة	٢٨٨/٣	الجفر	٨٢/٦
خوخة	٢٠٨/٨	حلك	٢٨٠/٨	جلا	٤٤/٧
دارس	٢٥٦/٤	حمر	٤٣٨/٤	جلاب	١٨٤/٧
دتر	٢٩٤/٢	حمسى	٤٦/٧	جنت	٧٤/٧
الذرب	٤٠٢/٤	حمس الشاقن	٤٠٤/٧	جماه	١٣٨/٧
الشرج	٣٢٠/٤	احملان	٢٥٤/٧	جنا	٢٢٠/٧
درج	٧٧/٦	حمة	٣٢٦/٩، ٢٢٠/٨	جانب	٢٢٠/٦
درس	١١٨/٤	حنادس	٢٢٠/٦	الجناحين	٢١٦/٤
درسين	٣٢٢/٧	حنوط	٣٨٤/٣	جتها	٢٣٢/٩
دعابر	٧٦/٤	حنوطه	٢٣٦/٨، ١٨٨/٤	جوائز	٢٣٢/٤
دق	٣٢٨/٥	حنيفاً	١٩٠/٤	التجوى	١٤٠/٦
الذلق	٢٢٦/٤	الحاوصل	٢٢٦/٤	جمهورى	٣٧٦/٣
دسم	٢٥٦، ١٨٠، ٨٨/٦	حوباً	٩٠/٤	جيرون	٣١٢/٧
	٤٦٦	حوبية	٤٢٨/٤	الجبوب	١٢/٧
	١٢٢/٢	حواليه	٢٨٨/٨	جوزجو	٣٥٦/٧
	١٢٤/٦	الخافقين	١٩٦/٩، ٢٧٨/٨	حاكم	١٢٦/٢
دوحات	٢٨٢/١	حاللوا	١٠٤/٦	حبر	٣٤٤/٣
	٢٥٤/٧	الخان	٢٨٦/٣	حيوا	٤٨/٦، ١٣٢، ١١٤/٣
	٢٣٦/٨	ختار	٤٤٤/٦	حبلاء	٤٠٦/٧
	٢٢٤/٢	خن	٢٣٢/٤	جزرهم	١٤٢/٦
	٢٥٢/٧	ختر	٥٠١/٤	حرزان	١٨٦/٧
	٢٧٤، ٨٨/٦	خداج	٢٠٦٢/٤	حرب	٤٥٢/٧
	٣٦١/٦	خذرها	١٧٦/٧	الحردة	٣٨٤/٦

الشكور	٢٢٦/٤	ربيع	١٧٨/٢	ذرا	٢١٦/٨
الستجاح	٢٢٦/٤	زير	٢٣٠,٣٨/٩	الذرائع	١٢٦/٦
سونج	٢٠/٣	زيرجهما	١٢٦/٦	ذرعا	١٠٠/٦
النوس	٢٤٨/٧	زير العدد	١٦/٦	ذريع	٢٦٦/٧
سيأ	٢٩٤/٨	رققة	٣٢٠/٣	ذعلبة	٢٨٨/٧
سيعون	٢١٢/٧	ركاء	٢٦٨/٧	ذكر	٧٤/٦
سيرب	١٩٠/٢	زمر	٢٦٤/٧	الذم	١٨/٧
الشيفية	٣٧٦/٦	نقبلجة	٣٨٦/٣	ذرياتهم	١٢٢/٦
شارفة	٩٠/٧	زنبيه	٢٢٨/٧	رب	٢٠٦/٤
شحبة	٢٣٤/٥	زهونا	١٢٤/٤	رباط	٣٥٤/٥
شري	٤٦/٧	سانغا	١٤٢/٦	رهمه	٢١٤/٦
السريد	١٥٤/٧	ساج	٢١٨/٨	رفقة	١٦/٣
شستة	١٨٢/٢	ساجة	٢٤٨/٣	ربوت	٢٨٨/١
شعما	٢٨/٧	ساخت	١٨٦/٩,١٨٢/٣	رث	٢٢٨/٧
شعنا	١٧٠/٦	الساطع	٢٧٢/٦	الزحة	٢٦٢/٧
الشغودة	١٣٦/٤	الشاغة	٩٨/٦	ردها	١٢٦/٦
شققته	٣٦٢/٧	الشبارت	٤٤٠/٤	رزق	٣٣٦/٣
شلباب	٣٦٤/٣	الشبال	٣٨٨/٧	رزمة	٢٥٠/٧
شماله	٥٦/٢	سيأ	٢٤٠/١	رسالة	٣٢٤/٤
شماسها	٨٨/٢	بسنة	٣٧٠/٢	الروما	١٢/٦
شماعخ	١١٦/٦٠٤٢,١٤	سعفاء	٣٧٠/٢	رضاضة	٣٧٤/٢
٣٤٢,٣٨/٩,٢٢٤/٨	سدرة المتنفس	٤٠٤/٦		رفدهم	١٢٦/٦
شلا	٢٨/٧	٢٥٠/٩		رفدك	١١٠/٦
شموسه	٣٣٠/٦	الشراحان	٢٢٠/٢	دق	٣٨٦/١
الشنان	١٠٤/٦	سرمدا	٤٤٠,٢٦٨/٦	ركبها	٢٣٨/٧
نهب	٣٢٨/٨	سطع	٣٣٠/٧	الزنة	٣٩٠/١
اصبه	١٨/٧	سنانع	٤٣٢/٤,٤٣٤/٢	الزوايا	٢٢٠/٧
صباها	٤٢٤/٦	السلام	٣٢/٧	الزوحاء	١٠٢/٧
صحصح	٤٤٠/٤	الليل	٣٢٠/٦	الزويبة	٣٦٠/٧
صدعنا	١٧٠/٦	سلوا	٩٢١/٦	الزهام	٣٢/٧
الصندى	١٤٠/٦	ست	١٤٣/٣	رببة	٢٤٨/٢

طوبی	٢٨٠/٨	المصرارة	٣١٦/٨
ظاعن	٣١٤/٧	النصرة	٢٣٨,٨٤/٤
الظریب	٢١٨/٨	صریر	١٥٨/٣
ضعننا	٢٦٨/٥	صقدوا	٢٢٧/٧
حالتنا	١٧٧/٦	الصفة	٢٣٢,٧,٤١٤/٦
عاشر	٧٤/٦	حقيقین	١٨٢/٢
عبدید	٩٨/٦	صکنه	٢٥٦/٧
العنانة	١٢٤/٦	الصلب	٢٢٦/٩
العقل	٢٢٨/٧,١٤٨/٤	صتاب	١٨٦/٧
عدانی	١٣٠/٦	الضمصم	٤١٠/٦
العدوی	١٤٠/٦	صمتیها	٢٣٤/١
عرصة	٤١٢/٦	صنادیق العرب	١٣٢/٤
الغیر	٣١٦/٧	الضئل	٣٠/٣
العرقاء	٣٤٢/٧	صیحیة	٣٩٢,١٤٨/٧
عرک	٨٦/٧		١٩٠/٨
عصائب	١٩٤/٧	صلیه	١٨٦/٧
عقل	٣٠٨/٧	خرغامدة	٧٤/٦
عقبت	٢٢٦/٢	الضروس	٨٨/٢
عقرت	١٣٦/٨	السخان	٢٠٠/٧
عقد	١٣٨/٦	ضیعنی	٣٨٢/٤
العلق	٨٤/٩	ضیحیة	١٩٤/٤
العبیة	٧٠/٩	القسم	٢٠٨/٣
غابر	١٤٤/٤	طائنة	١٠٢/٦
غارب	٣١٨/٧	طالع	٢٨٠/٩
غارما	٣٨٠/٧	لطامة	٢٦٤/٧,٢٥٨,٩٠/٦
غسق	٩٨/٦	طخاء	٢٠٤/٤
الغضی	٣١٦/٧,٣٨٠/٥	الظریز	٣٧٦/٦
غذ	٤٤٢/٩	ظرفة	٢٤٨/٧
الطارفة	٤٢٨,١٣٦/٦	طفتها	٢٥٤/٩
غمائل	٤٤٠/٤	طمت	١٩٨/٤
غمزت	٤٤٤/٢	طوبی	٢٨٠/٨

٢٧٠/٥	مجحة	٢٩٠/٨	كذدون	٢١٠/٩
١٢٧	السجدلين	٣٣٤/٨	كراع	٢٥٤/٨
٧٤/٦	المحمد	٩٨/٦	كراعاً	٢٥٨/٨؛ ٣٧٢/٧
٢٠٦/٦	محنة	٢٢٠/٨؛ ٣٩٢/٧	الكروشين	قرع كفرع الخريف ٧٦/٧
٤١٠/١	الصحابتين	٣٢٤/٧	كضوم	تسطل العبار ٢٠/٧
٤٣٦/٦	السمحة	٣٢٨/٩	كتافور	قصب ٢٧٨/٢
٢٢٧/٨؛ ٣٩٢/٢	معض	٧٤/٧	كلب	فصع الفخار ٣٨٦/٧
٨٨/٦	معضاً	٧٢/٦	انكماء	قصفت ١٦٨/٤
٢٠١/٣	معضه	٢٢٤/٢	كنف	قصت ٩٦/٦
٢١٨/٦	محلتين	٩٢/٦	كنفك	قصتها ٤٤٠/١٦
٩٤/٧	محللة	٢١٦/٢	الكتيبة	قصمه ٢٢٨/٧
٧٢/٦	مخدش	٢٣٢/٧	كوة	القصواه ٢٧٢/١
٢٢/٧	مخزيأً	٢١٨/٨	الكير	القطائع ٢٢٦/٩
٣٥٤/٧	المخصرة	٣١٦/٧	الأزرورد	قطط ٣٧٤/٢
٧٤/٦	مخفر	٩٨/٦	الأغبة	القططف ٢٢٨/٩؛ ٢٢٠/٨
٤٤٢/٦	التدخنوات	٤٢/٧	لات	قصوانستان ٢٠٦/٨؛ ٣٤٢/٢
٢٥٠/٧	الندر	٢٢٠/٦؛ ٤٣٦/٤	الألواء	ققر ٣٦٤/٩
٤١٠/٤	الدرج	٢٦٨/٢	لبته	قلابة ٣٢٦/٧
٣٦٦/٩	مندي	٣٥٦/٤	لبد	قلوا ١٠٤/٦
٣٨٦/١	مدبل	٢٤٢، ٣٠/٨	لحف	التماقفة ١٣٦/٤
٢٠٤/٤	المرتك	٢١٤/٦	الثربة	قططر ٢١٢/٨
١٣٢/٧	مرحها	١٦/٧	لعنوف	القعنام ٤٢٢/٦
٢٩٢/١	مرحل	٩٨/٧	مارقة	تهم ٢١٨/٦
٢٤٠/٧	مرد	٤٠٦/٦	الطارقين	قاشي ٢٢٨/٦
٣٧٠/٦	الرصاد	٣٦٢، ٣٩٠/٢	ميدح	قوامة ١٥٤/٤
١٠٧	انمرمل	٩٨/٤	المبطنة	قططاً ٣٢٤/٧
٢٨٠/٧	مروجاً	٣٥٦/٤	مبطنة	قتوه ٣٠٠/٦
٢٢٤/٢	مسجده	٩٦/٦	متاحاً	كاناً ١٦/٧
١١٦/٦	المستجار	٩٨/٦	المتألين	كـة ٢٤٢/١
٣٠٠/٦	المسجور	٤٠٦/٩	متخضضاً	كـنا ٣١٤/٨
٨٠/٦؛ ١٤/٣	مسح	٣٥٤/٥	المتشخط	كـنة ٣٢٢/٨

النسمة	١٢٨/٧	مسضرتين	٢٦١/٩	التوشادر	٢٠٨/٤
مسومة	٤٤٦/٨	منتحل	٩٢/٦	النوى	١٣٨/٦
السوئين	٤٣٠/٦	مناص	٧٤/٦	نهل	٣٢٠/٦
مشاش	٢٩٢,٢٩٠/٢	المتدح	٨٢/٦	نير	١١٨/٦
				واسط	٤٠٦/٤
			٢٢٨		
مشرب	٢٩٠/٢	منحي	٢٦٢/٧	وتر	١٢٢/٤
المشرف	٣٦٤/٢	مواهنة	٤٨/٧	وزراً	١٤/٦
مشترة	٢١٠/٨	الموتور	٣١٨/٢	الوقيتين	١٤/٧
المصطكى	٣٢/٣	مهجن	٢٣٨/٧	الوحى	٣٤٢/٧: ١٤٢/٤
المصطلبات	١٢/٧	مهل	٢٢٠/١٦	وخبيث	٢٨٤/٣
الضاربة	٢٨٠/٤	مهند	٢٢١/٧	الودج	١٤/٧
مضام	٢٤٠/٨	انهض	٢١٨/٤	ورع	١٥٤/٢
مطرف	١٤/٣	المهمن	٤٠٨/١	ورك	٢٥٢/٧
مضروفة	١٨/٧	السامين	٢٦/٧	وزراً	١٢٨/٨
مظلاً عليها	١٢٨/٣	ناعور	٢٢٨/٤	وظف	٢٣٠/٧
مطهمة	٢٤٦/٨	ناغاه	١٢١/٧	النوغرة	٤٤٠, ٢٦٨/٦
معرس	١٢٦/٧	ناكيأ	١٨/٧	وقر	٣٩٠/٨
المعضون	٢١٨/٤	ناكتن	٤٢٨/٦	الوقيذ	٣٤٢/٧
معن	٧٠/٧	ناواهم	٣٤٠/١	ولبعة	١٨٥, ١٨٤/٧
معرضاً	١٧٢/٦	ناوى	٢٧٢/٨	والله	١٤/٧
متلوّب	٧٤/٦	التجاء	١٩٤/٧	الوهل	٣٦٢/٧
منيضاً	٧٢/٦	نسكي	١٩٠/٤	وهن	١٤٨/٧
المفترضين	٤١٢/٦	النشر	٣٧٠/١٦	الهاطل	٢١٤/٣
القام	٣٢٨, ٩٨/٢	نشو	٧٤/٦	الهاهام	٤١٠/٤
مقسوماً	٢٨/٧	طبع أدب	٣٧٢/٢	هباء	٢٨٢/٧
المكتور	٤٠/٧	الشم	١٦٠/٣	الهبوت	٢٠/٧
المكروري	٧٨/٦	فسجين	٤٠٦/٤	الهبيد	٣٦٢/٧
انلام	١٧٠/٩	تفاء	١٨٤/٢	هجوح	٢٦٢/٧
ملطو	٣١٦/٨	تفرا	٣٧٦/٣	هدر	٣٢٤/٧: ٣١٢/٢
الملسوم	٢٦/٧	نط	٣٧٢/٢	هدرب	٣٦٢/٧
مرع	٢٢٠/٦	تنقع	١٤٠/١٦	هرجاً	٨٦/٩

بنشو	١٤٣	٢٠٢/٧	الهري
يقرعونى	٤٣٢	٦	هكفت
يقله	٣٣٦	٨	المصالح
يكن	١٥٨	٣	الهمام
بلند	١٩٨	٤	صلبوا
يدعن	١٩٢	٣	هات
ينبو	٣٣٨	٨	الهواجر
بسنى	٣٥٢	٥	هواجس
ينكت	١٠٢	٣	هوى
			البايس
			باز
			٢٢٦/٧
			١٩٦/٣٦٢/٢
			٢٢٦
			١١٤/٦
			٢٢٠/٤
			١٩٨/٧
			١٣٨/٦
			٢٩٨/٢
			٢٥٦/٦
			٧٤/٦
			٢٠٨/٤
			١٤٦/٣
			٢٢٨/٤
			٣١٤/٨
			٢٢٨/٤, ٤٣٦/٦
			١٢/٧, ٢٠٦/٦
			٢٢/٧
			٢٥٨/٦
			١٠٤/٧
			٢١٤/٣
			٤٤/٧
			٨٢/٦

(A)

فهرست ادیان، فرقه ها و مذاہب

بودا	۱۱۷/۱	۱۲۳, ۱۲۴, ۱۲۵, ۱۲۶, ۱۲۷, ۱۲۸
۱۲۸		
بومنیه	۲۹/۴	
جهانیت	۲۲۹/۱۰۰, ۷۵, ۷۶, ۱۰۰/۴, ۵۷/۱	
کانو	۱۲۸, ۱۲۳/۱	
جاروده	۶۳/۴, ۳۹۹/۱	
خشونه	۱۱۰/۵	
جنیلی	۲۷۷/۱۰	
حشه	۲۷۲, ۲۶۹, ۲۶۷, ۲۶۱, ۲۵۲/۱۰۰, ۴۹۱/۹	
خرمدینه	۲۹/۴	
دانو	۱۳۲/۱	
زرنست	۸۲۲, ۱۲۲, ۱۲۰, ۱۱۹, ۱۱۸, ۱۱۷, ۱۱۶	
۱۵۸, ۱۵۷, ۱۲۳		
سلی	۷۸/۴	
شی	۱۳۳/۱	
شافعی	۲۷۲, ۲۶۷/۱۰۰, ۸۰, ۵۰/۴	
شکم	۱۲۴/۱	
شیخ	۷۸, ۷۷/۴, ۱۶۳, ۱۶۲/۱	
شیخ	۱۲۴/۱	
صوفیه	۷۸۷, ۷۸۸, ۷۸۹/۱۰۰, ۷۸۱, ۱۱/۴	
قطعی	۷۸۷, ۷۸۸, ۷۸۹/۱۰۰, ۷۸۱, ۱۱/۴	
کریستا	۱۴۱/۱	
کنفوسوس	۱۲۸, ۱۲۵, ۱۲۳/۱	

کیاسیت	۲۹۳/۱۰۰۵۶/۶:۱۹/۴:۰۵۹/۱
مالکی	۲۹۳/۱۰۰۵۷/۴
میوس	۳۲۲,۹۶/۴:۱۴۱/۱
مرجنته	۸۲/۹:۱۸۰/۷:۳۵۰/۰
سبیعت	۶۵۶/۷:۱۶۴,۱۶۳,۱۵۷,۱۴۰/۱
معترله	۴۱۸/۷:۲۷/۴
منزده	۲۰/۱۵
مقصره	۲۰/۱۵
منصورته	۳۰/۴
مهایانه	۱۲۸/۱
مهدریت	۴۲۸,۵۸/۴:۲۲/۱
نصاری	۱۲۸/۲:۱۸۸/۳:۲۲۲,۹۶/۴:۱۸/۷:۳۵۲
	۲۹۸/۹
وائمه	۲۸۳,۲۲۷,۲۲۴/۱۰:۱۳۵/۴
وهایست	۷۱/۴
ویشنو	۱۴۱,۱۲۴/۱
هذیله	۲۰۲/۳
هندو	۱۲۷,۱۲۶,۱۲۴,۱۲۳,۱۱۷/۱
هینه یانه	۱۲۸/۱
يهود	۱۰۷,۱۰۴,۱۰۴,۱۰۰,۹۸,۹۷,۹۶/۱
	۱۲۸,۱۲۶/۸:۱۳۵/۷:۸۹/۴:۱۸/۳:۱۵۸
	۴۴۲,۴۸۱,۴۸۰,۲۸/۹:۴۴۲,۴۴۲

فهرست مراجع و مأخذ

١. آب ذوهر، فاطمه جدلی (معاصر)، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۳۸۹ ش.
٢. آیه الحجۃ، محمد شریف رازی (م ۱۳۷۹ ش)، قم: دارالکتاب، ۱۳۲۲ ش.
٣. آداب از قرآن، سید عبدالحسین دستغیب (م ۱۳۶۰ ش)، تبریز: کانون تربیت، ۱۳۵۷ ش.
٤. آفتاب انتظار، یاک نیک طلب و سیامک نیک طلب (معاصر)، تهران: مؤسسه زیتون، ۱۳۸۰ ش.
٥. آكام المرجان في غرائب الأخبار وأحكام الجان، بدر الدين محمد بن عبد الله الشبلی الحنفی (م ۷۶۹ق)، تحقيق: ایمن البھیری، بیروت: مؤسسة الكتب الفقاییة، ۱۴۱۵ق.
٦. آد عاشقان در انتظار موعد، محمد علی مجاهدی (پروانه) (معاصر)، قم: سرور، ۱۳۷۹ ش.
٧. آینده آزادی، ران ماری گنو (م ۱۹۴۹)، مترجم: عبد الحسین نیک گهر، تهران: کتابخانه تخصصی وزارت امور خارجه، ۱۳۸۰ ش.
٨. آینین بودا، هانس ولگانگ شومان (م ۱۹۲۸)، مترجم: پاشایی و عسکری، تهران: مروارید، ۱۳۶۲ ش.
٩. آینین هندو، سیمن ویتن (معاصر)، مترجم: علی موحدیان عطار، قم: مرکز مطالعات و تحقیقات ادبیان و مذاہب، ۱۳۸۳ ش.
١٠. انتقال الحنفی، بأخبار الأئمة الشافعیین الخلفاء، أحمد بن علی انقریزی (م ۸۴۵ق).
١١. إثبات الرجعة، ولی الله اشراقی (م ۱۳۲۲ق)، تبریز: حاج حسن مرکب ساز التبریزی، ۱۳۶۳ق.
١٢. إثبات الوصیة للإمام علی بن أبي طالب، المنسوب إلى علی بن الحسین المسعودی (م ۳۴۶ق)، بیروت: دار الأضواء، ۱۴۰۹ق.
١٣. إثبات الهدایة، محمد بن الحسن الحر العاملی (م ۱۱۰۴ق)، شرح و ترجمه: محمد نصر اللہی، قم: المطبعة العلییة.

١٤. آتو آفرینان، زندگی نامه نام آفرینان فرهنگی ایران از آغاز تا سال ۱۳۲۰ ش، سید کمال حاج سید جوادی و عبدالحسین نوابی، تهران: انجمان آثار و مفاخر فرهنگی، ۱۳۷۷ ش.
١٥. احادیث المهدی من مسن احمد بن حنبل، السيد محمد جواد الحسینی الجلالی (معاصر)، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۰۹ق.
١٦. الاحتجاج علی اهل الذجاج، احمد بن علی الطبری (م ۶۴۰ق)، تحقیق: ابراهیم البهادری و محمد هادی به، تهران: دار الأسوة، ۱۴۱۲ق.
١٧. احن التواریخ، حسن یگ ردلو (م ۹۸۵ق)، تصحیح: عبدالحسین نوابی، تهران: بابک، ۱۲۵۷ق.
١٨. الاخلاص، [المنسوب إلی] محمد بن محمد بن انتuman العکبری البغدادی (الشيخ المفید) (م ۴۱۳ق) تحقیق: علی أكبر الغفاری، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۴ق.
١٩. الاختیار بن الاسلام و النصرانی، احمد دیدات، مترجم: اکرم یاسین الشریف، ریاض: مکتبة العیکان، ۱۴۲۸ق.
٢٠. الاختیار: معرفة الرجال (رجال الكشي)، محمد بن الحسن الطووسی (الشيخ الطووسی) (م ۴۶۰ق)، تحقیق: السيد مهدی الرجایی، قم: مؤسسه آل البيت، ۱۴۰۴ق.
٢١. الأدب في ظل الشیعه، عبدالله نعمه (م ۱۴۱۴ق)، بیروت: دار التوجیه الاسلامی، ۱۳۵۹ق.
٢٢. الأربعون حدیثاً، محمد بن الحسین العاملی (الشيخ انهانی) (م ۱۰۲۰ق).
٢٣. الارشاد في معرفة حجج الله على العباد، محمد بن محمد بن انتuman العکبری البغدادی (الشيخ المفید) (م ۴۱۳ق)، تحقیق: مؤسسه آل البيت، قم: مؤسسه آل البيت، ۱۴۱۲ق.
٢٤. اساطیر هند و رونیکا ایونس، مترجم: محمد حسین باجلان فرغی، تهران: اساطیر، ۱۳۷۳ ش.
٢٥. الاستیصال فی ما اختلف من الأخبار، محمد بن الحسن الطووسی (الشيخ الطووسی) (م ۴۶۰ق)، تحقیق: السيد حسن الموسوی الخرسان، تهران: دار الكتب الاسلامية، ۱۳۹۰ق.
٢٦. استجلاب ارتقاء الغرف بحسب اقرباء الرسول و ذوى الشرف، محمد بن عبد الرحمن السحاوی الشافعی (م ۹۰۲ق)، تحقیق: نزار المنصوری، قم: مؤسسه المعارف الاسلامیة، ۱۴۲۱ق.
٢٧. الاستیصال فی النص علی الأئمه الأطهار، محمد بن علی انکراجکی (م ۴۴۹ق)، بیروت: دار الأضواء، ۱۴۰۵ق.
٢٨. الاستیصال فی معرفة الأصحاب، یوسف بن عبد البر القرطبی (ابن عبد البر) (م ۴۶۳ق)، تحقیق: علی محمد معوض و عادل احمد عبد الموجود، بیروت: دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۵ق.

٢٩. بسعاف الراغبين في سيرة المصطفى و فضائل أهل بيته الطاهرين، محمد بن علي الصبان (١٢٠٦ق)، قاهره: المطبعة العامرة العثمانية ، ١٣١٠ق.
٣٠. الأسفار الأربع، صدر الدين محمد بن ابراهيم انشيرازى (م ١٥٠٥ق)، تهران: مطبعة الحيدري ، ١٤١٢ق.
٣١. إسلام و جهانی شدن، سید محمد حسینی شیرازی (م ١٢٨٠ش)، مترجم: عبد الحسین هراتی، قم: پاس زهراء، ١٣٨٧ش.
٣٢. انسانیتیه، فرهاد دفتری (معاصر)، مترجم: فریدون بدراهی، تهران: فروزان فر ، ١٣٨٩ش.
٣٣. الإشارات و التبيهات، العسین بن عبد الله (ابن سينا) (م ٤٢٨ق).
٣٤. الإصابة في تمييز الصحابة، أَحْمَدُ بْنُ عَلِيٍّ الْعَسْلَانِي (ابن حجر) (م ٨٥٢ق)، تحقيق: عادل أحمد عبد الموجود و على محمد معوض، بيروت: دار الكتب العلمية ، ١٤١٥ق.
٣٥. الأخفى في تفسير القرآن، محمد محسن من شاه مرتضى (الفيض الكاشاني) (م ١٠٩١)، تحقيق: محمد حسين الدرائي، قم: مكتب الإعلام الإسلامي ، ١٤٢٠ق.
٣٦. الأصول السنة عشر ، عدة من الرواة، تحقيق: ضياء الدين محمودي، قم: دار الحديث ، ١٤٢٥ق.
٣٧. الاعتقادات، محمد بن على ابن بابويه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، تحقيق: عاصم عبد السيد، قم: المؤتمر العالمي لألفية الشيخ العفید ، ١٤١٣ق.
٣٨. اعتقادات الإمامية = الاعتقادات
٣٩. الأخلاص، خير الدين الزركلي (م ١٩٦٦م)، بيروت: دار العلم للملائين ، ١٩٩٠م.
٤٠. الأخلاق الشرقيه، رکی محمد مجاهد (معاصر)، بيروت: دار الفرب الإسلامي ، ١٩٩٤م.
٤١. إعلام الورى بأعلام الهدى، الفضل بن الحسن الطبرسى (م ٥٤٨ق)، تحقيق: مؤسسة آل البيت (عليها السلام)، قم: مؤسسة آل البيت (عليها السلام) ، ١٤١٧ق.
٤٢. الأنغامی، على بن الحسين الأموی الإصفهانی (أبو انفرج) (م ٣٥٦ق)، شرح: على مهنا، بيروت: دار الكتب العلمية ، ١٤٠٧ق.
٤٣. اتفق بینا (ماهانهای)، تهران: ارگان انجمن کلیمیان تهران ، ١٣٧٩ش.
٤٤. إقبال الأعمال - الإقبال بالأعمال الحسنة في ما يعمل مرءة في السنة
٤٥. الإقبال بالأعمال الحسنة في ما يفعل مرءة في السنة: رضي الدين عبد الكري姆 على بن موسى الحنئ (السيد ابن طاووس) (م ٦٦٤ق)، تحقيق: السيد جواد القيوسي ، قم: مكتب الإعلام الإسلامي ، ١٤١٤ق.

٤٦. إثبات العجّة الغائب، الشيخ على اليزدي (م ١٣٣٧ق)، قم: دار انوار الهدى، ١٤٢٦ق.
٤٧. الأمالي، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ الطوسي) (م ٤٦٠ق)، تحقيق: مؤسسة البغة، قم: دار الثقافة، ١٤١٤ق.
٤٨. الأمالي، محمد بن علي ابن بابويه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، تحقيق: مؤسسة البغة، قم: مؤسسة البغة، ١٤٠٧ق.
٤٩. الأمالي، محمد بن محمد بن النعمان العكبري البغدادي (م ٤١٣ق)، تحقيق: حسين أستاد ولی وعلی أكبر الغفاری، قم: مؤسسة النشر الاسلامی، ١٤٠٤ق.
٥٠. بیانه القدير في أحكام الصیر، فتح الله بن محمد جواد انسازی (شیخ الشریعة الاصفهانی) (م ١٣٣٩ق)، قم، ١٤١٠ق.
٥١. الإمامة والبصيرة من الحیرة، علی بن الحسین ابن بابويه القمي (الصادق الأول) (م ٣٢٩ق)، تحقيق: انسد محمد رضا الحسينی الجلای، قم: مؤسسة آل البيت، ١٤٠٧ق.
٥٢. الإمامة و أهل البيت، محمد بیومی مهران، بيروت: مركز التدیر للدراسات الاسلامية، ١٤١٥ق.
٥٣. الأثمان من أخطار الأسفار والأزمان، رضی‌الدین عبد‌الکریم علی بن موسی‌الحلى (السيد ابن طاوس) (م ٤٦٤ق)، تحقيق: مؤسسة آل البيت، قم: مؤسسة آل ایتیه، ١٤٠٩ق.
٥٤. الامتناع والمؤانة، علی بن محمد التوحیدی (ابو حیان التوحیدی) (م ٤١٣ق)، تحقيق: مرسل فاتح العجمی، دمشق: دار سعد الدین، ٢٠٠٥م.
٥٥. امام على اولین مظلوم تاریخ، علی اصغر عطایی خراسانی، مشهد: ندای اسلام، ١٣٧٥ش.
٥٦. امام مهدی یک موعود موجود، عبد‌الله جوادی آملی (معاصر)، گردآورنده: سید محمد حسین مخبر، قم: إسرا، ١٣٨٧ش.
٥٧. الاستصار للصحاب و الآئـونـ من افتـاءـاتـ السـماـوىـ الصـالـ، ابراهيم بن عامر الرحيلی، مدينة: مكتبة الغرباء الأثرية، ١٩٩٩م.
٥٨. الأئـاصـابـ، عبدـالـکـرـیـمـ بنـ مـحـمـدـ السـعـانـیـ (مـ ٥٥٦ـقـ)ـ تـحـقـیـقـ: عبدـالـلهـ عمرـ اـبـارـودـیـ، بيـرـوـتـ: دـارـ الجـانـ، ١٤٠٨ـقـ.
٥٩. انوار الفقاهة (كتاب النکاح)، ناصر المکارم الشیرازی، قم: مدرسة الإمام علی بن أبي طالب، ١٤٢٥ق.
٦٠. انوار اللاماـةـ فيـ شـرـحـ زـيـارـةـ الـجـامـعـةـ، السـیدـ عبدـالـلهـ الشـبـیرـ (مـ ١٢٤٢ـقـ)، قـمـ: مـکـتبـةـ الـأـمـیـنـ، ١٤٢٥ـقـ.

٦١. الأنوار اللوامع في شرح مفاسد الشرائع، حسين بن محمد آز عصفور (البحرياني) (م ١٢١٦ ق)، قم: مجمع البحوث الإسلامية.
٦٢. الأنوار التعمانية، السيد نعمة الله الجزائري (م ١١١٢ ق)، بيروت: مؤسسة الأعلمى، ١٤٠٢ ق.
٦٣. أوپایاستاده، مترجم: مهدی جواهريان، پيام بيزدانجو، تهران: نشر مركز، ١٣٨٧ ش.
٦٤. او خوناگ آمد، على اکبر مهدی پور (معاصر)، قم: رسانات، ١٤١٨.
٦٥. اوضاع سائني، اجتماعي و فرهنگي شده در غربت صغري، حسن حسين زاده شانهچي (معاصر)، ويراشگر: سيد عليرضا واسعي، قم: بیزو هشگاه علوه و فرهنگ اسلامي، ١٣٨٦ ش.
٦٦. اهل البيت في الكتاب والسنة، محمد محمدی ری شهری (معاصر)، تحقيق: دارالحدیث، قم: دارالحدیث، ١٣٧٥ ش.
٦٧. اهل بيت در قرآن و حدیث، محمد محمدی ری شهری، ترجمه: حمیدرضا شیخی و حمیدرضا آریز، قم: دارالحدیث، ١٣٧٩ ش.
٦٨. الإيضاح، فضل بن شاذان الأزدي النيسابوري (م ٢٦٠ ق)، تحقيق: میر جلال الدين الحسيني الأرموي، تهران: جامعة طهران، ١٢٥١ ش.
٦٩. الإيضاح الاستبانت، الحسن بن يوسف بن انتظهر انحلى (العلامة الحلى) (م ٧٢٦ ق)، تحقيق: محمد حسون، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، ١٤١١ ق.
٧٠. الإيضاح تردادات الشرائع، جعفر بن الحسن الحلى (محقق الحلى) (م ٦٧٦ ق)، تحقيق: السيد مهدی الرجائي، قم: مكتبة آية الله المرعشی، ١٤٠٨ ق.
٧١. الافتراض من الهمجنة بالله هان على الوجعة، محمد بن الحسن الحر العاملی (م ١١٠٤ ق)، تحقيق: مشتاق المنظر، قم: دليل ما، ١٣٨٠ ش.
٧٢. أئمه أهل البيت، رسالة وجهاد، حسن موسى الصفار (معاصر)، بيروت: مؤسسة الأعلمى، ١٤٠١ ق.
٧٣. أحكام القرآن، محمد بن عبدالله (ابن العربي المالكي) (م ٥٤٣ ق)، تحقيق: عطاء محمد عبد القادر، بيروت: دار الفكر.
٧٤. أسد الغابة في معرفة الصحابة، على بن أبي الكرم محمد الشيباني (ابن الأثير الجزائري) (م ٦٤٠ ق)، تحقيق: على محمد معوض و عادل أحمد عبد الموجود، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٥ ق.
٧٥. أسمى المناقب في تهذيب أسمى المناقب، شمس الدين محمد بن محمدالجزری (م ٨٣٣)، تحقيق و تهذیب: محمد باقر محمودی، ١٤٠٣ ق.

٧٦. أشعه اللعمات، عبد الحق الدهلوى (م ١٠٥٢ق)، باكستان: مكتبة نوريه رضويه، ١٢٥٥ق.
٧٧. أضواء على السنة التحميدية، محمود أبو رية (م ١٣٩٠ق)، قم: مؤسسة الاسماعيليان.
٧٨. أعلام الدين في صفات المؤمنين، انحسن بن محمد الديلى (م ٧١١ق)، تحقيق: مؤسسة آر ال البيت (ع)، قم: مؤسسة آل البيت (ع)، ١٤١٤ق.
٧٩. أغیان الشیعة، السيد محسن الأمین العاملی (م ١٢٧١ق)، تحقيق: السيد حسن الأمین، بيروت: دار التعارف، ١٤٠٢ق.
٨٠. أفعال المهدی الشیعیة، مجدى المکنی.
٨١. أمل الأمل في علماء جبل عامل، محمد بن الحسن الحر العاملی (م ١١٠٤ق)، تحقيق: السيد أحمد انحسینی، نجف: مکتبة الأندرس، ١٢٨٥ق.
٨٢. أنساب الأشراف، أحمد بن يحيیي البلاذری (م ٢٧٩ق)، تحقيق: سهیل زکار و ریاض زرگلی، بيروت: دار الفکر، ١٤١٧ق.
٨٣. أولى المقالات، محمد بن التuman العکبری البغدادی (الشيخ المفید) (م ٤١٣ق)، تحقيق: إبراهیم الأنصاری، قم: ان مؤتمر العالمی بمناسبة ذکر ألقبة الشيخ المفید، ١٤١٣ق.
٨٤. بالقلاب و حکومت جهانی موعد، محمد علی شمشیری میلانی، تبریز: نور، ١٢٦١ش.
٨٥. بلاغ یبراهین تو بود، عبدالعظیم صادعی (معاصر)، تهران: ثالث، ١٢٨٥ش.
٨٦. بحار الأنوار الجامعة لأخبار الأئمة الأطهار، محمد باقر بن محمد تقیي المجلسی (العلامة المجلسی) (م ١١١٠ق)، بيروت: مؤسسة النطبع والنشر، ١٤١٠ق.
٨٧. بحث حول المهدی، السيد محمد باقر الصدر (م ١٩٧٩)، بيروت: دار التعارف، ١٩٧٧م.
٨٨. البعر السجیط، محمد بن یوسف الغرناطی (م ٧٤٥ق)، تحقيق: عادل احمد عبد النبیوجد، بيروت: دار الكتب العلمیة، ١٤١٣ق.
٨٩. بدایة المتجهد، محمد بن احمد القرطبی (ابن ارشد) (م ٥٥٢ق)، بيروت: دار المعرفة، ١٤٠١ق.
٩٠. البدایة والنهایة، اسماعیل بن عمر الدمشقی (ابن کثیر) (م ٧٤٤ق)، تحقيق: مکتبة المعارف، بيروت: مکتبة المعارف، ١٤١٠ق.
٩١. البد و التاریخ، احمد بن سهل البخی (م ٥٥٠ق)، قاهره: مکتبة الثقافة الدينیة.
٩٢. البد و التاریخ، مطھر بن طاھر المقدسی (م ٣٥٥ق)، قاهره: مکتبة الثقافة الدينیة.

٩٣. بذل المجهود في إثبات مشابهة الأقضة لليهود، عبدالله الجميلي (معاصر).
٩٤. البرهان = البرهان في تفسير القرآن
٩٥. البرهان في تفسير القرآن، السيد هاشم البحري (م ١١٧ ق)، تحقيق: مؤسسة البعثة، تهران: مؤسسة البعثة، ١٤١٥ ق.
٩٦. بشارات ظهور، مجید نوری (معاصر)، قم: سلسلة ١٢٨٠ ش.
٩٧. بشارة المصطفى شیعة المرتضی، محمد بن محمد الطبری (م ٥٢٥ ق)، نجف: المطبعة انحیدریة، ١٢٨٣ ق.
٩٨. بشارز الدرجات، محمد بن الحسن الصفار القسمی (ابن فرروخ) (م ٢٩٠ ق)، قم: مکتبة آیة الله المرعشی، ١٤٠٤ ق.
٩٩. بطلان عقائد الشیعۃ، محمد عبد السطار التونسي (معاصر)، شارقة: مکتبة الصحابة، ١٤٢٩ ق.
١٠٠. البلاغ العین (ضمن أربع رسائل)، محمد جواد البلاعی (م ١٣٥٢ ق)، تحقيق: السيد محمد على الحکیم، بیروت: مؤسسه الأعلمی، ١٤٢٦ ق.
١٠١. البلد الأمین و الدُّرُج الحصین، إبراهیم بن علی الحارثی العاملی (الکفعی) (م ٩٠٠ ق)، قم: ١٤٠٠ ق، (فست از چاپ نجف).
١٠٢. بلقة التفہیم، محمد بن محمد تقی بحر العلوم (م ١٣٢٦ ق)، تهران: منشورات مکتبة الصادق، ١٤٠٣ ق.
١٠٣. بهائیان، محمد باقر نجفی (م ١٢٨١ ش)، تهران: مشعر، ١٢٨٢ ش.
١٠٤. بهترین کاسب قرن: خاطرات مرحوم حاج مرشد چلویی (م ١٢٥٧ ش)، علی عابد نهاوندی، تهران: سیحان، ١٣٨٢ ش.
١٠٥. بهشت و دروزخ از منظر قرآن و حدیث، محمد محمدی ری شهری (معاصر)، مترجم: حمید رضا شیخی، قم: دارالتحدیث، ١٢٨٩ ش.
١٠٦. بيان خطأ من أخطاء على الشافعی، أبویکر أحمد بن الحسین الشیھقی (م ٤٨٥ ق)، تحقيق: الشریف نایف الدعیس، بیروت: مؤسسه الرسالة، ١٤٠٢ ق.
١٠٧. البيان في أخبار صاحب الزمان (المطبوع مع کتابة الطالب)، محمد بن يوسف الكنجی الشافعی (م ٦٥٨ ق)، تحقيق: محمد هادی الأمینی، تهران: دار إحياء تراث أهل البيت (ع)، ١٤٠٤ ق.
١٠٨. البيان و التعریف في أسباب ورود الحديث الشریف، إبراهیم بن محمد (ابن حمزہ الحسینی الدمشقی الحنفی) (م ١٠٥٤)، تحقيق: محمد فائز کامل، دمشق: دار القبس، ١٤٢٨ ق.

۱۰۹. بذیدارستانی دین، محمود خاتمی (معاصر)، تهران: سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، ۱۳۸۲ ش.
۱۱۰. پرتوی از زندگانی علی بن موسی الرضا (ع)، علی اصغر عطایی خراسانی (معاصر)، مشهد: مؤسسه مطبوعاتی طوس، ۱۳۴۷ ش.
۱۱۱. پژوهش‌های مهدوی (فصلنامه)، قم: مؤسسه آینده روش.
۱۱۲. پژوهشی نو درباره مادر امام زمان (عج)، ناهید طبی (معاصر)، قم: بوستان کتاب، ۱۳۹۲ ش.
۱۱۳. بیام بهارستان (فصلنامه)، تهران: کتابخانه مجلس.
۱۱۴. ناج العروس من جواهر القاموس، السيد محمد المرتضی بن محمد الحسينی انزیبدی (م ۱۲۰۵ ق) تحقیق: علی شیری، بیروت: دار الفکر، ۱۴۱۴ ق.
۱۱۵. ناج اللة و صالح العربیة، اسماعیل بن حماد الجوهری (م ۲۹۸ ق)، ترتیب: علی بن بلیان (م ۷۲۹ ق)، تحقیق: شعیب الأرنووط، بیروت: مؤسسه الرسالۃ، ۱۴۱۴ ق.
۱۱۶. ناج المؤائد (طبع ضمن «مجموعۃ نفیسه»)، الفضل بن احسن الطبرسی (م ۵۴۸ ق)، قم: مکتبة بصیری، ۱۴۰۶ ق.
۱۱۷. تاریخ الی زرارة، السيد محمد علی الموحد الابطحی الاصفهانی (م ۱۴۱۵ ق)، اصفهان: مطعه ربانی، ۱۳۹۹ ق.
۱۱۸. تاریخ ابن خدرون، عبد الرحمن بن محمد الحضرمی (ابن خلدون) (م ۸۰۸ ق)، بیروت: دار الفکر، ۱۴۰۸ ق.
۱۱۹. تاریخ اذیبات دریان، ذیبح اللہ صفا (م ۱۳۷۸ ش)، تهران: فردوس، ۱۲۶۳ ش.
۱۲۰. تاریخ اسماعیلیان، برنارد لوئیس (معاصر) و دیگران، مترجم: یعقوب آزاد، تهران: مولی، ۱۳۶۳ ش.
۱۲۱. تاریخ الأشیاء (طبع ضمن «مجموعۃ نفیسه»)، محمد بن احمد البغدادی (أبو النجح) (م ۳۲۵)، قم: مکتبة بصیری، ۱۴۰۶ ق.
۱۲۲. تاریخ الأدب العربي.
۱۲۳. تاریخ الإسلام و وفیات المشاہیر و الأعلام، محمد بن أحمد الذھبی (م ۷۴۸ ق)، تحقیق: عمر عبد السلام ندمّری، بیروت: دار الكتاب العربي، ۱۴۰۹ ق.
۱۲۴. تاریخ الأمم و الملوك - تاریخ الطبری
۱۲۵. تاریخ الطبری، محمد بن جریر الطبری (م ۳۱۰ ق)، تحقیق: محمد أبو الفضل إبراهیم، قاهره: دار المعارف، ۱۹۷۲ م.

۱۲۶. تاريخ الفيبة الكبرى، السيد محمد الصدر (م ۱۴۱۹ق)، قم: مدين، ۱۲۸۲ش.
۱۲۷. تاريخ الفى، قاضى احمد تنوى (م ۹۹۶ق) و آصف خان قزويني (م ۱۰۲۱ق)، تصحیح: غلام رضا طباطبائی مجد، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۲۸۲ش.
۱۲۸. التاريخ القويم لملکة و بيت الله الكريم، محمد طاهر الكردي المکى (م ۱۹۷۹م)، مکه: دار النهضة الحديثة، ۱۲۸۵ق.
۱۲۹. التاريخ الكبير، محمد بن إسماعيل البخارى (م ۲۵۶ق)، بيروت: دار الفكر.
۱۳۰. تاريخ المدينة المنورة، عمر بن شبه التمیری البصري (م ۲۶۲ق)، تحقيق: فہیم محمد شلتوت، بيروت: دار التراث، ۱۴۱۰ق.
۱۳۱. تاريخ اليعقوبي، أحمد بن أبي يعقوب (بن واضح اليعقوبي) (م ۲۸۴ق)، بيروت: دار صادر، ۱۲۹۰ق.
۱۳۲. تاريخ اليمن (فرجة الهوم و الحزن في حوادث وتاريخ اليمن)، عبد الواسع بن يحيى انواسى البیانی (معاصر)، صفاء: مکتبة الإرشاد، ۲۰۰۷م.
۱۳۳. تاريخ اولجایتو، ابو القاسم عبد الله بن محمد القاشانی (زنده در ۷۳۸ق)، تحقيق: مهین همبی، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ۱۳۸۴ش.
۱۳۴. تاريخ ایوبیان، جمال الدین محمد بن سالم بن واصل (م ۶۹۷ق)، مترجم: پرویز آتابکی، تهران: علمی و فرهنگی، ۱۲۸۲ش.
۱۳۵. تاريخ ایهان، احمد بن عبدالله الاصفهانی (أبو نعیم) (م ۴۳۰ق)، تحقيق: السيد حسن الكسروی، بيروت: دار الكتب العلمية.
۱۳۶. تاريخ بغداد (مدينة السلام)، احمد بن على الخطيب البغدادی (م ۴۶۳ق)، مدينة: المکتبة انسافية.
۱۳۷. تاريخ تشیع در ایران، رسول جعفریان، قم: انصاریان، ۱۲۸۵ش.
۱۳۸. تاريخ جهان آرای عباسی، محمد طاهر و حیدر قزوینی (م ۱۱۰۰ق)، تحقيق: سعید میر محمد صادق، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ۱۲۸۲ش.
۱۳۹. تاريخ جهانگشای جوینی، عطامک بن محمد جوینی (م ۶۸۱ق)، تحقيق: محمد قزوینی، تهران: پامداد و ارغوان، ۱۲۶۷ش.
۱۴۰. تاريخ دولت اسلامی در اندلس، محمد عبدالله عنان (م ۱۹۸۶م)، مترجم: عبد محمد آیشی، تهران: مؤسسه کیهان، ۱۲۸۰ش.
۱۴۱. تاريخ رسیدی، میرزا محمد حیدر دو غلات (م ۹۵۸ق)، تحقيق: عباسقلی غفاری فرد، تهران: میراث مکتوب، ۱۲۸۲ش.

۱۴۲. تاریخ زویان، مولانا اولیاء الله آملی (ق ۸ ق)، تهران: بنیاد فرهنگ ایران، ۱۳۴۸ ش.
۱۴۳. تاریخ سیاسی اسلام، حسن ابراهیم حسن، مترجم: ابوالقاسم پایانده، تهران: جاویدان، ۱۳۲۷ ش.
۱۴۴. تاریخ سیاسی غیبت امام دو از دهم (عج)، دکتر جاسم حسین (معاصر)، مترجم: سید محمد تقی آیت الله بن علی الوزیر (ام ۱۴۰۶ ق)، تهران: امیر کبیر، ۱۳۷۷ ش.
۱۴۵. تاریخ صدر الصدور، عباس افندی، تهران: مطبوعات امری.
۱۴۶. تاریخ طبق الحلوی و صحاف الحسن و السلوی (تاریخ یمن خلال القرن العادی عشر الهجری)، عبد الله بن علی الوزیر (م ۱۴۰۶ ق)، صنعاء: مکتبة الجيل الجديد، ۲۰۰۸.
۱۴۷. تاریخ علماء النجوم = فرج المهموم فی تاریخ علماء النجوم
۱۴۸. تاریخ علماء و روحانیت ذوقی، علی راجی (معاصر)، قم: زائر، ۱۳۸۲ ق.
۱۴۹. تاریخ غیبت کری - تاریخ الغیبة الکبری.
۱۵۰. تاریخ فلسفه اسلامی، هانری کرین (م ۱۹۷۹ م)، مترجم: اسدالله مشیری، تهران: امیر کبیر، ۱۳۶۱ ش.
۱۵۱. تاریخ قم، حسن بن محمد تقی (ق ۴ ق)، ترجمه: حسن بن علی قمی (ق ۹ ق)، تصحیح: محمد رضا انصاری قمی، قم: کتابخانه آیت الله مرعشی، ۱۳۸۵ ش.
۱۵۲. تاریخ ما بعد الظهور، السيد محمد الصدر (م ۱۴۱۹ ق)، قم: مدین، ۱۳۸۲ ش.
۱۵۳. تاریخ محمدی، شیخ حسین کاشی (بعد از ۷۰۸ ق)، به کوشش: رسول جعفریان، قم: کتابخانه تخصصی تاریخ اسلام و ایران، ۱۳۷۷ ش.
۱۵۴. تاریخ مدینة دمشق، علی بن الحسن بن هبة الله الدمشقی (بن عساکر) (م ۵۷۱ ق)، تحقیق: علی شیری، بیروت: دار الفکر، ۱۴۱۵ ق.
۱۵۵. تاریخ منظمه ناصری، محمد حسن بن علی (اعتماد السلطنة) (م ۱۳۱۳ ق)، تحقیق: محمد اسماعیل رضوانی، تهران: دنبای کتاب، ۱۳۶۲ - ۱۳۶۷ ش.
۱۵۶. تاریخ موالید الانست و وفیانہم (طبع ضم «مجموعۃ نقیسۃ»)، عبدالله بن النصر البغدادی (م ۵۶۷ ق)، قم: مکتبة آیة الله المرعشی، ۱۴۰۶ ق.
۱۵۷. تاریخ نظم و نثر در ایران، سعید نقیسی (م ۱۲۴۵ ش)، تهران: فروغی، ۱۳۶۳ ش.
۱۵۸. تاریخ و سفر نامه حزین، شیخ محمد علی حزین لاهیجی (م ۱۱۸۰ ق)، تهران: مرکز استاد اقلاب اسلامی، ۱۳۷۵ ش.

- ١٥٩ . تأسيس الشيعة الكرام لعلماء الإسلام، السيد حسن الصدر (م ١٣٦٤ق)، تهران: منشورات الأعلمى ، ١٣٧٥ش.
- ١٦٠ . تأويل الآيات الظاهرة في فضائل العترة الظاهرة (كتاب جامع الفوائد)، شرف الدين على الحسيني الإسترآبادى (م ١٩٤٠ق)، تحقيق: مدرسة الإمام المهدي (عج)، قم: مدرسة الإمام المهدي (عج)، ١٤٠٧ق.
- ١٦١ . تبلیغ المحرر: بن، شیخ محمد واعظ بزدی حائری (ق ١٤ق)، کربلا: مطبعة حسینی، ١٣٣٢ق.
- ١٦٢ . تبیان الصلاة، السيد حسین الطباطبائی البروجردی (م ١٣٨٩ق)، قم: گنج عرفان، ١٤٢٦ق.
- ١٦٣ . التبیان فی تفسیر القرآن، محمد بن الحسن الطووسی (الشیخ الطووسی) (م ٤٤٠)، نجف: مکتبة الامین، ١٣٨١ق.
- ١٦٤ . تبیان آیات خداوند، آله ماری شبیل (م ٢٠٠٣م)، مترجم: عبدالرحیم گواهی، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ١٣٧٦ش.
- ١٦٥ . تجارب الأنبياء، أحمد بن محمد الرازی (ابو علی مسکویة) (م ٤٢١ق)، تحقيق: أبو القاسم الإمامی ، تهران: سروش، ١٤٠٧ق.
- ١٦٦ . تجرید أسانید الكافی، السيد حسین الطباطبائی البروجردی (م ١٣٨٩ق)، مشهد: مجمع البحوث الإسلامية، ١٤٠٩ق.
- ١٦٧ . التحریر الطاووسی، حسن بن زین الدین الشهید الثانی (صاحب المعالم) (م ١٠١١ق)، قم: دار الدخان، ١٣٦٨ش.
- ١٦٨ . تحریر الوسیلة، السيد روح الله الموسوی (الإمام الخمینی) (م ١٣٦٨ش)، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، ١٤٠٥ق.
- ١٦٩ . تحریر تاريخ وصف، عبد المحمد آیتی (م ١٣٩٢ش)، تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ١٣٧٣ش.
- ١٧٠ . التحریر و التویر، محمد الطاهر ابن عاشور (م ١٣٩٢ق).
- ١٧١ . التحصین، رضی الدین عبد التکریم علی بن موسی الحلی (السید ابن طاوس) (م ٤٦٤ق)، قم: مؤسسه دار الكتاب، ١٤١٣ق.
- ١٧٢ . تحف المعمول عن آل الرسول ﷺ، الحسن بن علی الحرسانی (ابن شعبة) (ق ٤ق)، تحقيق: علی أكبر الغفاری، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، ١٤٠٤ق.
- ١٧٣ . تحفة ابنی عشریہ، عبد العزیز محدث دھلوی (م ١٢٣٩ق)، لاھور، ١٩٨٣م.

۱۷۴. التحقیق فی کلمات القرآن الکریم، حسن المصطفوی (م ۱۳۸۴ ش)، تهران: مرکز نشر آثار العلامة المصطفوی (۱۳۸۵ ش).
۱۷۵. تحقیقی در دین یهود، جلال الدین آشتیانی (م ۱۳۸۴ ش)، تهران: نگارش، ۱۳۶۸ ش.
۱۷۶. تدوین السنۃ الشریفہ، السيد محمد رضا الحسینی الجلائی (معاصر)، قم: مکتب الاعلام الاسلامی، ۱۴۱۳ق.
۱۷۷. تذکرہ حزین، شیخ محمد علی بن ابو طالب (حزین لاهیجی) (م ۱۱۸۰ق)، اصفهان: کتابفروشی تأیید، ۱۳۳۴ ش.
۱۷۸. تذکرہ شاعران کرمان، حسین بهزادی اندوهجردی (معاصر)، تهران: هیرمند، ۱۳۷۰ ش.
۱۷۹. تذکرہ شعرای آذربایجان، محمد دیهم (معاصر)، تهران: غالار کتاب، ۱۳۶۷ ش.
۱۸۰. تذکرہ میخانہ، ملا عبد النبی بن خلف فخر الزمانی قزوینی (ق ۱۱ق)، به اهتمام: احمد گلچینی معانی، تهران: شرکت حاج محمد حسین اقبال، ۱۳۴۰ ش.
۱۸۱. تذکرہ نصر آبادی، میرزا محمد طاهر نصر آبادی، تصحیح: وحید دستگردی، تهران: فروغی.
۱۸۲. تذکرۃ الولیا، فرید الدین محمد بن ابراهیم (عطار نیشابوری) (م ۱۳۶۴ق)، یزد: بربل، ۱۳۲۲ ش.
۱۸۳. تذکرۃ الخواص (تذکرۃ خواص الائمه فی خصائص الائمه)، یوسف بن فرج غلی (سیط ائمہ الفرج عبد الرحمن ابن الجوزی) (م ۱۳۵۴ق)، مقدمه: السيد محمد صادق بحر العلوم، تهران: مکتبة نینوی الحدیثة.
۱۸۴. تذکرۃ الفقهاء، الحسن بن یوسف بن المظہر الحنفی (العلامة الحنفی) (م ۱۳۷۲ق)، تحقیق: مؤسسه آل البيت علیہما السلام، قم: مؤسسه آل البيت علیہما السلام، ۱۴۱۴ق.
۱۸۵. الشذکر فی أحوال الموتی و أمور الآخرة، محمد بن أحمد الفرقانی (م ۱۳۶۷ق)، تحقیق: مجید فتحی اسید، طنطا (مصر): دار الصحابة للتراث، ۱۴۱۵ق.
۱۸۶. ترتیب کتاب العین، خلیل بن احمد الفراہیدی (م ۱۳۷۵ق)، تحقیق: مهدی انحرافی و ابراهیم السامرائی و اسعد النصیب، تهران: دار الأسوة، ۱۴۱۴ق.
۱۸۷. ترجمه جراید سبعه، ابوالحسن نجفی مرندی (م ۱۳۴۹ق)، تهران: مطبوعه حاج عبدالرحیم باسمه چی، ۱۳۳۲ق.
۱۸۸. الشیعی و الاستئنافی، عبد العجیار ناجی (معاصر)، بیروت: دار المحة البیضاء، ۱۳۹۰ق.
۱۸۹. تذییع و دلایل اهل بیت در ادب فارسی قدیم (جنگ عبدالکریم مذاج)، عبد انکریم مذاج (ق ۹ق)، به کوشش: امینه محلاتی، تهران: کتابخانه مجلس، ۱۳۹۰ ش.

١٩٠. تصحيف اعتقادات الإمامية = تصحيح الاعتقاد.
١٩١. تصحيف الاعتقاد لامتحنات الشيخ المفید، محمد بن محمد بن النعمان البغدادي (م ٤١٢ ق)، تحقيق: حسين درگاهی، قم: المؤمن العالمي لأنفبة الشيخ المفید، ١٤١٣ ق.
١٩٢. تصوف در سلام، جلال الدين همايی (م ١٣٥٩ ش)، تهران: هما، ١٣٦٢ ش.
١٩٣. التعليقة على رياض المسائل، السيد محمد رضا الموسوي الگلپایگانی (م ١٣٧٢ ق)، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ١٤١٨.
١٩٤. تعليقة على منهج الفعال، محمد باقر بن محمد أكمل (الوحيد اليهیانی) (م ١٢٠٥ ق).
١٩٥. تفسیر ابن کثیر، ابو الفداء اسماعیل بن عمر بن کثیر البصروی الدمشقی (م ٧٧٤ ق)، تحقيق: عبد العظیم غنیم و محمد احمدی شور و محمد ابراهیم البنا، القاهرة: دار الشعب، ١٩٨٤ م.
١٩٦. تفسیر ابو القحوج رازی - روض الجنان و روح الجنان
١٩٧. تفسیر الائوی = روح المعانی في تفسیر القرآن
١٩٨. تفسیر البيان = اثنیان في تفسیر القرآن
١٩٩. تفسیر العلائی، جلال الدين محمدبن احمد المعلی (م ٨٦٤ ق) و عبد الرحمن بن ابی بکر السیوطی (م ٩١١ ق)، تحقيق: ابو فارس الدحداح، بيروت: مكتبة لبنان ناشرون، ٢٠٠٠ م.
٢٠٠. تفسیر السمرقندی (بحر العلوم)، ابو الليث نصر بن محمد السمرقندی (ق ٤ ق)، تحقيق: على محمد سعوّض و آخرون، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٣ ق.
٢٠١. تفسیر المعانی، منصور بن محمد (المعانی) (م ٤٨٩ ق)، تحقيق: مصطفی عبد القادر عطا، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤٣١ ق.
٢٠٢. تفسیر الصافی = الصافی في تفسیر القرآن.
٢٠٣. تفسیر الطبری = جامع البيان عن تأویل آی القرآن
٢٠٤. تفسیر العاشی، محمد بن مسعود السلمی السمرقندی (العیاشی) (م ٣٢٠ ق)، تحقيق: السيد هاشم الرسوی انحلاتی، تهران: المکتبة العلمیة، ١٢٨٠ ق.
٢٠٥. تفسیر القرآن العظیم = تفسیر ابن کثیر
٢٠٦. التفسیر القرآني للقرآن، عبد الكريم الخطيب (م ١٩٨٥ م)، قاهره: دار الفكر العربي، ١٣٤٦ ق.
٢٠٧. تفسیر القرطبي - الجامع لأحكام القرآن
٢٠٨. تفسیر الشفیعی، علی بن ابراهیم الشفیعی (م ٣٠٧ ق)، تحقيق: السيد الطیب الموسوی الجزائري، نجف: مطبعة النجف الأشرف، ١٣٨٧ ق.

۲۰۹. التفسير الكبير = مفاتيح الغيب
۲۱۰. تفسير المراغي، أحمد بن مصطفى المراغي (م ۱۳۷۱ق)، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ۱۳۶۴ق.
۲۱۱. التفسير الظهرى، محمد ثناء الله العثمانى الحنفى المطهرى اللبناني پتى (م ۱۸۱۰م)، تحقيق: ابراهيم شمس الدين، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۴۲۸ق.
۲۱۲. تفسير المثاز، محمد رشيد رضا (م ۱۹۳۵م)، تعليق: محمد احمد كعنان، بيروت: المكتب الإسلامي، ۱۴۰۴ق.
۲۱۳. التفسير المنسوب إلى الإمام المذكر به، تحقيق: مدرسة الإمام المهدي (عج)، قم: مدرسة الإمام المهدي (عج)، ۱۴۰۹ق.
۲۱۴. التفسير العتير في المقيدة والشريعة والمنهج، وهبة زحيفي (معاصر)، بيروت: دار الفكر، ۱۴۱۸ق.
۲۱۵. تفسير الميزان - الميزان في تفسير القرآن
۲۱۶. تفسير الوسيط = اوسیط فی تفسیر القرآن المجید
۲۱۷. تفسير أوستا، جمیس دار مستر (م ۱۸۹۴م)، مترجم: موسی جوان، تهران: دنیای کتاب، ۱۳۸۲ش.
۲۱۸. تفسير سود آبادی (تفسير التفاسير)، ابو بکر عتنق بن محمد نیشابوری (سور آبادی) (م ۴۹۴ق)، تصحیح: علی اکبر سعیدی سیرجانی، تهران: فرهنگ نشر نو، ۱۳۸۰ش.
۲۱۹. تفسیر علی بن ابراهیم = تفسیر الفتن
۲۲۰. تفسیر غرائب القرآن = غرائب القرآن ورغائب الفرقان
۲۲۱. تفسیر ذخر ذاتی = مفاتيح الغيب
۲۲۲. تفسیر فرات الکوفی، فرات بن ابراهیم الکوفی (ق ۴ق)، تحقيق: محمد الكاظم المحمودی، تهران: وزارة الثقافة والإرشاد الإسلامي، ۱۴۱۰ق.
۲۲۳. تفسیر مقاتل بن سليمان، مقاتل بن سليمان (م ۱۵۰ق)، تحقيق: عبدالله محمود شحاته، قاهره: هیئت المصرية العامة لكتاب، ۱۹۸۹م.
۲۲۴. تفسیر نمونه، ناصر مکارم شیرازی و همکاران، تهران: دار الكتب الإسلامية، ۱۳۶۹ - ۱۳۷۰ش.
۲۲۵. تفسیر نور الثقلین = نور الثقلین
۲۲۶. تفسیر هدایت، محمد تقی مدرسی (معاصر)، مترجم: احمد آرام دیگران، مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۷۷ - ۱۳۷۸ش.

٢٢٧. تفصيل الشريعة في شرح تحرير الوسيلة (اللعل)، محمد فاضل الموحدى اللنكرانى (م ١٣٨٦ ش)، بيروت: دار انتشار للمطبوعات، ١٤١٨ق.
٢٢٨. تقويم البلدان، إسماعيل بن علي بن محمود (ابو الفداء) (م ٧٣٢ق)، باريس: دار الطباعة السلطانية، م ١٨٤٠.
٢٢٩. تكملة الغرفة الونقى، السيد محمد كاظم الطباطبائى البزدى (م ١٣٣٧ق)، قم: كتاب فروشى داوري، ١٤١٤ق.
٢٣٠. تكملة أمل الأمل، السيد حسن الصدر (م ١٣٦٤ق)، قم: كتابخانه آية الله مرعشى، ١٤٠٦ق.
٢٣١. تلخيص المسدرى (طبع مع المستدرك)، ابو عبدالله محمد بن احمد الذهبي (م ٧٤٨ق)، رياض: مكتبة ومطابع النصر.
٢٣٢. تلخيص تاريخ نبيل زندى = مطلع الأنوار
٢٣٣. تلمود.
٢٣٤. تبييه الخواطر و نزهة التواظر (مجموعة وراثم)، وزام بن أبي فراس الحمدان (م ٥٤٠ع)، بيروت: دار المعارف و دار الصعب.
٢٣٥. التنزيل والتحريف، ابو عبدالله احمد بن محمد السيارى (ق ٣ق)، تحقيق: انان كلبرگ و محمد على امير مغرى، ليدن: داربريل، ٢٠٠٩م.
٢٣٦. تنقیح المقال في علم الرجال، عبدالله بن محمد حسن المامقانى (م ١٣٥١ق)، تهران: جهان، ١٢٥١-١٢٥٢ق.
٢٣٧. تنوير العوالك شرح على موطأ مالك، عبد الرحمن بن ابي بكر النسيوطي (م ٩١١ق)، بيروت: دار اللدورة الجديدة.
٢٣٨. تنوير الملك في إمكان دوبيه النبي و المذك، عبد الرحمن بن ابي بكر النسيوطي (م ٩١١ق).
٢٣٩. التوحيد، محمد بن علي ابن بابويه القمي (الشيخ انصدوق) (م ٣٨١ق)، تحقيق: السيد هاشم الحسيني الطهراني، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٣٩٨ق.
٢٤٠. تهذيب الأحكام في شرح المفتنة، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ الطوسي) (م ٤٦٠ق)، بيروت: دار المعارف، ١٤٠١ق.
٢٤١. تهذيب الأسماء و النقلات، يحيى بن شرف النسوى (م ٦٤٧٦ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤١٦ق.
٢٤٢. تهذيب التهذيب، أحمد بن علي العستلاني (ابن حجر) (م ٨٥٢ق)، تحقيق: خليل مأمون شيخاو عمر السلاхи و علي بن مسعود، بيروت: دار المعرفة، ١٤١٧ق.

٢٤٣. تهذيب الكمال في أسماء الرجال، يونس بن عبد الرحمن البزري (م ٧٤٢ق)، تحقيق: بشار عتمان معروف، بيروت: مؤسسة الرسالة، ١٤٠٩ق.
٢٤٤. تهذيب المقال في تنقية كتاب الرجال، السيد محمد على الموحد الأبطحي (١٤١ق)، قم: ابن المؤلف، ١٤١٧ق.
٢٤٥. تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المتن، عبد الرحمن بن ناصر آل سعدي (١٣٧٦ق).
٢٤٦. الثاقب في المناقب، محمد بن علي الطوسي (ابن حمزه) (م ٥٦٠ق)، تحقيق: نبيل رضا عنوان، قم: مؤسسة أنصاريان، ١٤١٢ق.
٢٤٧. الثقات، محمد بن حبان البستي (م ٣٥٤ق)، بيروت: مؤسسة الكتب الثقافية، ١٤٠٨ق.
٢٤٨. الثقات الغيور في سادس المقرن، محمد محسن بن علي المتروى (آقا بزرگ الدهرانی) (م ١٣٨٩ق)، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٠ق.
٢٤٩. ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، محمد بن علي ابن بابويه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٢٨١ق)، تحقيق: على أكبر الغفارى، تهران: مكتبة الصدوق، ١٤٠٢ق.
٢٥٠. جامع الأصول في أحاديث رسول الله، أبو السعادات مجذ الدين المبارك بن محمد بن محمد (ابن الأنبار)، (م ٦٤٦ق)، تحقيق: عبد القادر الأرناؤوط، قاهرة: مكتبة الحلواني.
٢٥١. جامع البيان في تفسير آي القرآن (تفسير الطبرى)، محمد بن جرير الطبرى (م ٢١٠ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤٠٨ق.
٢٥٢. جامع الدرر، حسين فاطمى، قم: چایخانه علمیه، ١٢٨٥ق.
٢٥٣. الجامع الصغير في أحاديث البشير النذير، عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (م ٩١١ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤٠١ق.
٢٥٤. الجامع الصغير في أحاديث الشیر النذیر، عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، (م ٩١١ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤٠١ق.
٢٥٥. جامع العلوم في اصطلاحات الفتن المقلبة بحسب العصدا، عبد النبي بن عبد الرسول احمد نگرى (م ١١٧٣ق)، تحقيق: محمود بن غياث الدين العيدر آبادى، بيروت: مؤسسة الأعلمى، ١٣٩٥ق.
٢٥٦. جامع الدارك في شرح المختصر النافع، السيد أحمد الخواناسارى (م ١٢٦٣ش)، تعلیق: على أكبر الغفارى، تهران: مکتبة الصدوق، ١٤٠٥ق.
٢٥٧. جامع المقاصد في شرح المتوأعد، على بن الحسين بن عبد العالى (المحقق الكرکى) (م ٩٤٠)، قم: مؤسسة آل البيت (ع)، ١٤٠٨ق.

۲۵۸. جامع أحادیث الشیعه، السيد حسین انصباطانی البروجردی (م ۱۳۸۹ق)، تهران: انتشارات فرهنگ سر، ۱۴۲۹ق.
۲۵۹. جامع شناسی سیاسی معاصر، کیت ناش، مترجم: محمد تقی دلفروز، تهران: گویر، ۱۳۸۰ش.
۲۶۰. الجامع فی الرجال، الشیخ موسی الزنجانی (م ۱۲۵۸ش)، قم: چاپخانه پیروز، ۱۳۹۴ق.
۲۶۱. الجامع لأحكام القرآن، محمد بن أحمد الفطّی (م ۶۷۱ق)، تحقیق: محمد عبد الرحمن المرعشی، بیروت: دار إحياء التراث العربي، ۱۴۰۵ق.
۲۶۲. الجامع للترشیح، یحیی بن سعید الحنفی (م ۶۹۰ق)، تحقیق و تخریج: جمع من الفضلاء، قم: مؤسسه سید الشهداء الحنفیة، ۱۴۰۵ق.
۲۶۳. الجرح والتعديل، عبد الرحمن بن أبي حاتم الرازی (م ۳۲۷ق)، بیروت: دار إحياء التراث العربي، ۱۳۷۱ق.
۲۶۴. جر عهای از دریا، سید موسی شیری زنجانی (معاصر)، قم: مؤسسه کتابشناسی شیعه، ۱۳۸۹ش.
۲۶۵. جغرافیای تاریخی کشورهای اسلامی، حسین فرجانلو (معاصر)، تهران: سمت، ۱۳۸۰ش.
۲۶۶. جغرافیای تاریخی و انسانی شعده در جهان اسلام، رسول جعفریان (معاصر)، قم: انصاریان، ۱۳۷۱ش.
۲۶۷. جغرافیای حافظ ابرو، شهاب الدین عبدالله بن لطف الله خوافی (م ۸۲۴ق)، مترجم: صادق سجادی، تهران: میراث مکتب، ۱۳۷۵ش.
۲۶۸. جمال الأسواع بكمال العمل المتروع، رضی الدین عبد الكریم موسی بن علی الحلی (السید ابن طاووس) (م ۶۶۴ق)، تحقیق: اسید جواد القیومی، قم: مؤسسه الآفاق، ۱۳۷۱ش.
۲۶۹. جنة المؤذی فی ذکر من فتاوی بنقاء العجۃ، او معجزه هن فی القبة الکبری، میرزا حسین نوری ضیرسی (م ۱۲۲۰ق)، تحقیق: مرکز الدراسات التخصصیة الامام امهدی (ع)، قم: مؤسسه السیدة المعصومة (ع)، ۱۴۲۷ق.
۲۷۰. جوامع الجامع، افضل بن الحسن الطبرسی (أمين الاسلام) (م ۵۴۸ق)، تحقیق: ابوالقاسم گرجی، تهران: دانشگاه تهران، ۱۴۱۲ق.
۲۷۱. الجوامع والفوایق بین السنّة والشیعه، محمد جواد مقنیة (م ۱۹۷۹م)، تحقیق: عبد الحسین مقنیة، بیروت: مؤسسه عز الدین، ۱۴۱۴ق.
۲۷۲. جواهر العتقین فی فضل الشرفین، علی بن عبدالله السمهودی (م ۹۱۱ق)، تحقیق: مصطفی عبد القادر عطا، بیروت: دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۵ق.

- ٢٧٣ . جواهر القوانيين، ابو جعفر محمد باقر يزدي انکرماني (م)، چاپ سنجی.
- ٢٧٤ . جواهر الكلام في شرح شرائع الاسلام، محمد حسن السجعى الاصفهانى (صاحب الجوادرا)، (م ١٢٦٦ق)، تحقيق: عباس القوچانى و آخرون، تهران: دار الكتب الإسلامية، ١٣٩٠ق.
- ٢٧٥ . جشم به راه مهدی، جمعی از نویسندهان، قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ١٣٧٨ش.
- ٢٧٦ . العائشة على مدارك الأحكام، محمد باقر بن محمد أکمل البهبهانی (م ١٢٠٥ق)، قم: مؤسسه آل انبیاء، ١٤١٩ق.
- ٢٧٧ . الحاوی فی الفتاوى = الحاوی للفتاوى.
- ٢٧٨ . الحاوی للفتاوى، عبد الرحمن بن ابی بکر السیوطی (م ٩١١ق)، بیروت: دار الجیل، ١٤١٢ق.
- ٢٧٩ . الحاوی للفتاوى فی الفقه و علوم القرآن والحدیث والأصول والعقائد والتصوف والدحود وغيرها، عبد الرحمن بن ابی بکر السیوطی (م ٩١١ق)، بیروت: دار الكتاب العربي.
- ٢٨٠ . العجیب فی الشریعة الإسلامیة الغراء، جعفر السبعانی الشبریزی (معاصر)، قم: مؤسسه الإمام الصادق (ع)، ١٤٢٤ق.
- ٢٨١ . العدائق = العدائق الناضرة
- ٢٨٢ . العدائق الناضرة فی أحكام العترة الطاهرة، یوسف بن أحمد البحراتی (م ١١٨٦ق)، تحقيق: محمد تقی الایروانی، تجف: دار الكتب الإسلامية، ١٣٧٧ق.
- ٢٨٣ . حدود العالم من المشرق إلى المغرب، نویسنده: ناشناس، به کوشش: منوجهر ستوده، تهران: دانشگاه تهران، ١٣٤٠ش.
- ٢٨٤ . حدیث الذیشہ (نیم سالنامه)، قم: دانشگاه قرآن و حدیث.
- ٢٨٥ . حدیقة الشیعہ، احمد بن محمد (المقدس الاردینی) (م ٩٢٣ق)، تهران: گلی، ١٣٩١ش.
- ٢٨٦ . حق التقین، محمد باقر بن محمد تقی مجلسی (علامہ مجلسی) (م ١١١٠ق)، تصحیح: حسین نادری، قم: امام عصر، ١٢٨٦ش.
- ٢٨٧ . حکمت نامه جوان، محمد محمدی ری شهری، مترجم: مهدی مهریزی، قم: دارالحدیث، ١٣٨٤ش.
- ٢٨٨ . الحلقة الضائمة من تاريخ جيل عامل من الفتح الاسلامي حتى سيطرة العثمانية، على داود جابر، بیروت: دار الهادی، ١٤٢٦ق.
- ٢٨٩ . حلقة الأئمدة وطبقات الأخفیاء، احمد بن عبدالله الاصفهانی (ابو نعیم) (م ٤٢٠ق)، بیروت: دار الكتاب العربي، ١٢٨٧ق.

٢٩٠. اللحور العص، شوان بن سعيد الحميري (م ٥٧٣ق)، تحقيق: كمال مصطفى، بيروت: دار آزال - المكتبة اليمنية، ١٩٨٥م.
٢٩١. حوزة (فصل ناتم)، قم: دفتر تبلیغات اسلامی.
٢٩٢. حیات الامام محمد المهدي (عج)، باقر شریف القرشی، بیروت: دار المرتضی، ١٤١٦ق.
٢٩٣. حیات ذکری و سلسلی امامان شیعه، رسول جعفریان، قم: انصاریان.
٢٩٤. خاتمة مستدرک الوسائل، المیرزا حسین التوری الطبری (م ١٢٢٠ق)، تحقيق: مؤسسه آل البيت علیهم السلام، قم: مؤسسه آل البيت علیهم السلام، ١٤١٥ق.
٢٩٥. خاطرات مرحوم مرشد جلوی - بهترین کاسب قرن.
٢٩٦. خاندان نوبختی، عباس اقبال آشتیانی (م ١٣٢٤ش)، تهران: طهوری، ١٣٤٥ش.
٢٩٧. الخرائج، أبو يوسف يعقوب بن إبراهيم الأنصاري (القاضی أبو يوسف) (م ١٨٢ق)، بیروت: دار المعرفة.
٢٩٨. الخرائج والجرائم، سعید بن عبد الله الروانی (قطب الدين الروانی) (م ٥٧٣ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدي (عج)، بیروت و قم: مؤسسة النور للطبعات و مدرسة الإمام المهدي (عج)، ١٤١١ق.
٢٩٩. خزینة العجائب و غراید الغواصات، سراج الدين أبو حفص عمر بن على (ابن الملقن) (م ٧٤٩ق)، بیروت: دار اشراق العربي.
٣٠٠. خزینة الجوامی فی ریبۃ الشبار، علی اکبر نہاوندی (م ١٢٢٨ق)، تهران: وفاتی، ١٣٨١ش.
٣٠١. خصائص الأئمة (خصائص أمير المؤمنین علیهم السلام)، محمد بن الحسين الموسوی (الشیریف الرضی) (م ٤٠٦ق)، تحقيق: محمد هادی الأمیی، مشهد: مجمع البحوث الاسلامیة، ١٤٠٦ق.
٣٠٢. خصائص أمر المؤمنین علیهم السلام، أحمد بن شعیب النسائي (م ٣٠٣ق)، تحقيق: محمد باقر المحمودی، تهران: وزارة الثقافة والإرشاد الاسلامی، ١٤٠٣ق.
٣٠٣. الخصال، محمد بن علي بن بابویه (الشیخ الصدق) (م ٣٨١ق)، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ١٤١٤ق.
٣٠٤. الخصال، محمد بن علي بن بابویه القمی (الشیخ الصدق) (م ٣٨١ق)، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ١٤١٤ق.
٣٠٥. خط اعلان در ولایت صاحب الزمان، محمد امامی کاشانی، ناشر: مؤلف، ١٣٨٦ش.
٣٠٦. الخطط التوفیقیه، الجدیدة لمصر القاهرة، علی پاشا مبارک (م ١٨٩٣ق)، قاهره، الهيئة المصرية العامة للكتاب، ١٩٨٠م.

۳۰۷. خلاصه الأحوال في معرفة الرجال (رجال الدلامة الحلى)، الحسن بن يوسف بن المطهر الحلى (العلامة الحلى) (م ۷۲۶ق)، تحقیق: انسید جواد القیومی، قم: مؤسسه نشر الفقاہة، ۱۴۱۷ق.
۳۰۸. خلافت و ولایت از نظر قرآن و سنت، محمد تقی شریعتی (م ۱۲۶۶ش)، تهران: حینیه ارشاد، ۱۳۵۱ش.
۳۰۹. خوش‌های طلایی، محمد علی مجاهدی (پروانه) (معاصر)، قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۸۶ش.
۳۱۰. دائرة المعارف بزرگ اسلامی، زیر نظر: سید کاظم موسوی بجنوردی، تهران: مرکز دائرة المعارف بزرگ اسلامی، ۱۳۶۹ش.
۳۱۱. دار السلام در احوالات حضرت ولی عصر، محمود بن جعفر میثمی عراقی (م ۱۳۰۸)، قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۸۳ش.
۳۱۲. دانستهای شنگفت، عبدالحسین دستغیب (م ۱۳۶۰ش)، تهران: صبا، ۱۳۶۲ش.
۳۱۳. دانشمند آذربایجان، محمدعلی تربیت (م ۱۳۱۸ش)، تهران: مجلس، ۱۳۱۴ش.
۳۱۴. دانشندان و بزرگان اصفهان، مصلح الدین مهدوی (م ۱۳۷۴ش)، تصحیح: رحیمه قاسمی و محمد رضا نیقوشان، اصفهان: گلستانه، ۱۳۸۴ش.
۳۱۵. دانشنامه احادیث پژوهشی، محمد محمدی ری شهری با همکاری مرتضی خوش نصیب و دیگران، ترجمه: حسین صابری، قم: دارالحدیث، ۱۳۸۰ش.
۳۱۶. دانشنامه ادب فارسی، حسن انشویه (معاصر)، تهران: مؤسسه فرهنگی و انتشاراتی دانشنامه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۵ش.
۳۱۷. دانشنامه جهان اسلام، زیر نظر سید مصطفی میر سلیمانی (م ۱۳۶۳ش)، تحقیق: بنیاد دائرة المعارف اسلامی، تهران: بنیاد دائرة المعارف اسلامی، ۱۳۷۵ش.
۳۱۸. دانشنامه شعر مهدوی، طاهره مسلمی زاده (معاصر)، تهران: مؤسسه مطالعات و نطلاع رسانی منتظران موعود.
۳۱۹. دانشنامه عقاید اسلامی از نگاه قرآن و حدیث، محمد محمدی ری شهری و همکاران، قم: دارالحدیث، ۱۳۸۵ش.
۳۲۰. دانشنامه قرآن و حدیث، محمد محمدی ری شهری و همکاران (معاصر)، قم: دارالحدیث، ۱۴۲۲ق.
۳۲۱. دانشنامه میراث الحکمة، محمد محمدی ری شهری (معاصر)، قم: دارالحدیث، ۱۴۲۶ق.

٣٢٢. دانشگاه امیر المؤمنین (ره) بر پایه فرقہ، حدیث و تاریخ، محمد محمدی ری شهربی، باهمکاری سید محمد کاظم طباطبائی و سید محمد طباطبائی نژاد، ترجمه: عبدالهادی مسعودی و دیگران، قم: دارالحدیث، ١٣٨١ش.
٣٢٣. داوری وجдан و قضوت فطرت، راضی بن محمد حسین نجفی تبریزی (م ١٢٦٨ش)، قم: کتابفروشی داوری، ١٣٨٤ق.
٣٢٤. دراسات فی المکاسب المعرفة، حسینعلی انتظری (م ١٢٨٨ش)، قم: نشر تفکر، ١٤١٥ق.
٣٢٥. دراسات فی ولایة الفقیہ، حسینعلی انتظری (م ١٣٨٨ش)، قم: امرکز العالمی للدراسات الاسلامیة، ١٤٠٩ق.
٣٢٦. الدر المتنور فی التفسیر المأثور، عبدالرحمن بن أبي بکر السیوطی (م ٩١١ق)، بیروت: دار الفکر، ١٤١٤ق.
٣٢٧. الدر النظیم فی تفسیر القرآن العظیم، محمد رضا بن محمد امین همدانی (کوثر) (م ١٢٤٧ق)، تهران: چاپخانه آقا میرزا علی اکبر تهرانی، ١٢٧٩ق.
٣٢٨. در جستجوی استاد شرح حال آیت الله العظمی آقا شیخ محمد تقی آملی، صادق حسن زاده، قم: آل علی، ١٣٨٠ش.
٣٢٩. الدر المکامۃ فی أعيان المائة الثامنة، احمد بن علی (ابن حجر العسقلانی) (م ٨٥٢ق)، بیروت: دار الجیل، ١٤١٤ق.
٣٣٠. در غبار کاروان، محمود شاهرخی (جذیه) (م ١٣٨٨ش)، تهران: انجمن قلم ایران، ١٢٨٨ش.
٣٣١. در محقق زوحاییان، محمد علی مجاهدی (پروانه) (معاصر)، قم: هجرت، ١٣٧٢.
٣٣٢. الدر و الترجان فی تفسیر الإیمان، سید عبد الهادی دلیجانی (م ١١)، مخطوط.
٣٣٣. الدروع الونیمة، رضی الدین علی بن موسی الحلی (السید ابن طاووس) (م ٦٦٤ق)، تحقيق: مؤسسه آل الیت، ١٤١٤ق.
٣٣٤. الدرة الباهرة من الأصداف الظاهرة، [النسبو إلی] محمد بن مکی انعمی (الشهید الاول) (م ٧٨٦ق)، مشهد: مؤسسة الطبع و النشر التابعة للحضرۃ الرضویۃ المقدّسۃ، ١٢٦٥ش.
٣٣٥. دستور عالم الحکم و مؤثر مکارم الشیم، محمد بن سلامة القضاوی (القضايا القضاوی) (م ٤٥٤ق)، بیروت: دار الكتاب العربي، ١٤٠١ق.
٣٣٦. دعائم الإسلام و ذکر الحلال والحرام و القضایا و الأحكام، النعماز بن محمد التمیمی المغربی (القاضی أبو حنبلة) (م ٢٦٢ق)، تحقيق: آصف بن علی أصغر فیض، مصر: دار المعارف، ١٣٨٩ق.

۲۳۷. الدعوات، سعيد بن عبد الله الرواندي (اقتبس الدين الرواندي) (م ۵۷۲ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدى عليه السلام، قم: مؤسسة الإمام المهدى عليه السلام ۱۴۰۷ق.
۲۳۸. الدعوات في يوم الغدير.
۲۳۹. دقائق التفسير الجامع لتفسير الإمام ابن تيمية، جمع وتحقيق: محمد السيد الجنيد.
۲۴۰. دلائل الإمامة، محمد بن جرير بن دستم الطبرى الإمامى (ق ۵ق)، تحقيق: مؤسسة البعثة، قم: مؤسسة البعثة، ۱۴۱۲ق.
۲۴۱. دليل تحرير الوسيلة، على اكابر انسيفى المازندرانى (معاصر)، تهران: مؤسسه تنظيم ونشر آثار امام خمينى، ۱۳۸۵ش.
۲۴۲. دولت عباسان، محمد سهيل طقوش (معاصر)، مترجم: حجت الله جودکي، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاد، ۱۳۸۱ش.
۲۴۳. دویست سخنور، على نظمى تبريزى (معاصر)، تهران: علمى، ۱۳۶۲ش.
۲۴۴. ده رساله (تحقيقى درباره دعای ندبی)، رضا استادی (معاصر)، قم: پیروز، ۱۳۵۱ش.
۲۴۵. الدباج على صحيح مسلم بن الحجاج، عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (م ۹۱۱ق)، تحقيق: زکریا کاندهلوی، بیروت: شرکة دار الأرقام بن ابی الارقم، ۱۴۱۹ق.
۲۴۶. دیدار در عصر غبت، جواد جعفری، قم: آینده، روشن، ۱۳۸۱ش.
۲۴۷. دیوان آذری سفرابینی، حمزه بن علی (آذری اسفرابینی) (م ۸۶۶ق)، تصحیح: سید عباس رستاخیز و محسن کیانی، تهران: کتابخانه مجلس، ۱۳۸۹ش.
۲۴۸. دیوان ابن حسام خوستی، محمد بن حسام الدين خوستی (م ۸۷۵ق)، به کوشش: احمد احمدی پیرجندی و محمد تقی سالک، مشهد: سازمان حج و اوقاف و امور خیریه، ۱۳۶۶ش.
۲۴۹. دیوان اشعار، محمود بن یمین الدین (ابن یمین فریومدی) (م ۷۶۹ق)، تحقيق: حسینعلی باستانی راز، تهران: کتابخانه سنایی، ۱۳۴۴ش.
۲۵۰. دیوان اشعار بابا فقانی شیرازی، بابا فقانی (م ۹۲۵ق)، به اهتمام: احمد سهیلی خوانساری، تهران: اقبال، ۱۳۶۲ش.
۲۵۱. دیوان افسری کرمانی، مهدی قلی خان بن ابوالقاسم کرماني (افسری کرماني) (م ۱۲۰۰ق)، گردآورنده: عبدالرضا افسری کرماني، تهران: اطلاعات، ۱۳۸۰ش.
۲۵۲. دیوان السيد الحمیری، اسماعیل بن محمد الحمیری (م ۱۷۲ق)، تحقيق: شاکر هادی شکر، بیروت: دار مکتبة انجیة، ۱۴۰۶ق.

۳۵۳. الديوان السنوب إلى أمير المؤمنين، جمع و ترتيب: عبد العزيز مكرم، بيروت: مؤسسة إنكتب الثقافية، ۱۴۰۹ق.
۳۵۴. ديوان امام، سيدروح الله موسوي (امام خميني) (م ۱۳۶۸ش)، تهران: مؤسسه تنظيم و نشر آثار امام خميني.
۳۵۵. ديوان حزین لاهيجی، شیخ محمد علی بن ابو طالب (حزین لاهيجی) (م ۱۱۸۰ق)، تصحیح: بیزن ترقی، تهران: کتابفروشی خیام، ۱۳۵۰ش.
۳۵۶. ديوان سلم تهرانی، محمد قلی سلمیه تهرانی (م ۱۰۵۷ق)، تصحیح: محمد قهرمان، تهران: ابن سينا، ۱۳۴۹ش.
۳۵۷. ديوان ستا (همایی)، جلال الدین همایی (م ۱۲۵۹ش)، به کوشش: ماهدخت بانو همایی، تهران: مؤسسه نشر هما، ۱۳۶۴ش.
۳۵۸. ديوان شاه نعمت الله ولی، نعمت الله بن عبدالله (م ۸۲۴ق)، به کوشش: جواد نوربخش، تهران: خانقاہ نعمه النبی، ۱۳۶۱ش.
۳۵۹. ديوان شفیعی شیرازی، میرزا شفیع اثر شیرازی (م ۱۱۱۲ق)، رضا عبدالله، تهران: برگ، ۱۳۷۲ش.
۳۶۰. ديوان عندليب کاشانی، میرزا تقی خان عندليب کاشانی (ق ۱۳)، گردآورنده: تیره اندیشه، تهران: فروغی، ۱۳۶۲ش.
۳۶۱. ديوان غزلیات شمس تبریزی، جلال الدین محمد بلخی رومی (مولوی) (م ۶۷۵ق)، تصحیح: بدیع ازمان فروزانفر، تهران: امیر کبیر.
۳۶۲. ديوان فتحعلی خان صبا، فتحعلی خان صبا (م ۱۲۳۸ق).
۳۶۳. ديوان فاض لاهيجی، عبد الرزاق بن علی (فیاض لاهيجی) (ق ۱۰ق)، به کوشش: أمیر بانو کرسی (امیر فیروز کوهی)، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۷۲ش.
۳۶۴. ديوان فض کاشانی، محمد محسن بن شاه مرتضی (فیض کاشانی) (م ۱۰۹۱ق)، تهران: امسو، ۱۳۷۱ش.
۳۶۵. ديوان قوامی رازی، بدر الدین قوامی رازی (ق ۶ق)، تصحیح: میر جلال الدین محمد ارموی، تهران: سپهر، ۱۲۲۴ش.
۳۶۶. ديوان کمال غیاث شیرازی، کمال غیاث شیرازی (م ۸۲۸ق)، تصحیح: محسن کیانی و احمد بهشتی شیرازی، تهران: کتابخانه مجلس، ۱۳۹۰ش.

٣٦٧. دیوان لطفعلی بیگ آذر بیگدلی، لطفعلی بیگ بن آفخان بیگدلی (آذر) (م ١١٩٥ق)، تصحیح: سید حسن مدادات ناصری و غلامحسین بیگدلی، تهران: جاویدان، ١٣٦٦ش.
٣٦٨. دیوان ملا محمد رفیع واعظ فروزنی (م ١٠٨٥ق)، تهران: علی اکبر عنی، ١٢٥٩ش.
٣٦٩. دیوان میرداماد، محمد باقر بن محمد استرآبادی (میرداماد) (م ١٠٤١ق)، تصحیح: احمد کریمی، تهران: انتشارات ما، ١٣٧٩ش.
٣٧٠. دیوان ناظم هروی، ملافخر حسین (ناظم هروی) (ق ١١ق)، تصحیح: محمد تقهرمان، مشهد: آستان قدس رضوی، ١٣٧٤ش.
٣٧١. دیوان نظری بشابوری، محمدحسین نظری نیشابوری (م ١٠٢١ق)، تصحیح: محمدرضا طاهری، تهران: نگاد، ١٣٧٩ش.
٣٧٢. دیوان وحشی بالقی، کمال الدین وحشی بالقی (م ٩٩١ق)، به کوشش: پروین قانصی، تهران: زیمان، ١٣٨١ش.
٣٧٣. ذخایر العقای فی مناقب ذوی القربی، احمد بن عبد الله الطبری (م ٩٦٣ق)، تحقیق: اکرم البوشی، جدّه: مکتبة الصحابة، ١٤١٥ق.
٣٧٤. ذخیرة المعاد فی شرح الارشاد، ملا محمد باقر بن محمد مؤمن السبزواری (م ١٠٩٠ق)، قم: مؤسسه آل البيت بیروت.
٣٧٥. الذریعة إلی تصانیف الشیعه، محمد محسن بن علی المتنزی (آقا بزرگ انطہرانی) (م ١٢٨٩ق)، بیروت: دار الأضواء، ١٤٠٣ق.
٣٧٦. ذکر أخبار أصبهان - تاریخ أصبهان
٣٧٧. ذکر الشیعه فی أحكام الشیعه، محمدبن مکی العاملی (الشهید الأول) (م ٧٨٦ق)، تحقیق: مؤسسه آل البيت بیروت، قم: مؤسسه آل البيت بیروت، ١٤١٩ق.
٣٧٨. (ا) دلائل حرمیم اهل بیت، جواد سلیمانی (معاصر)، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، ١٢٨٦ش.
٣٧٩. ادھمی ادیان زنده، جان راسل هینزل (معاصر)، مترجم: عبدالرحیم گواهی، قم: بوستان کتاب، ١٢٨٥ش.
٣٨٠. اثرجال، محمد بن الحسن الطووسی (الشیخ الطووسی) (م ٤٦٠)، تحقیق: السيد جواد القیومی، قم: مؤسسه النشر الاسلامی، ١٤١٥ق.
٣٨١. رجال ابن داود، الحسن باعلی الحلی (ابن داود) (م ٧٣٧ق)، تحقیق: السيد محمد صادق آل بحر العلوم، قم: الشریف الرضی، ١٣٩٢ق.

۲۸۲. رجال البرقى، أحمد بن محمد البرقى (م ۲۷۴ / ۲۸۰ ق)، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۴۲ ش.
۲۸۳. رجال الطوسي، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ انطوسي) (م ۴۶۰ ق)، تحقيق: السيد جواد القيوسي، قم: مؤسسة انتشار الاسلامي، ۱۴۱۵ ق.
۲۸۴. رجال العلامة العلى = خلاصة الأقوال في معرفة الرجال
۲۸۵. رجال الكشكى = اختيار معرفة الرجال
۲۸۶. رجال النجاشى (فهرست أسماء مصنفى الشيعة)، أحمد بن على النجاشى (م ۴۵۰ ق)، بيروت: دار الأضواء، ۱۴۰۸ ق.
۲۸۷. الرجال لابن الفضائى، أحمد بن العيسى الواسطي البغدادى (ابن الفضائى) (م ۴۱۱ ق)، تحقيق: السيد محمد رضا الحسينى الجلالى، قم: دار الحديث، ۱۴۲۲ ق.
۲۸۸. الرحمة، محمد بن عبد الوهاب المكتناسى (م ۱۲۱۲ ق)، تحقيق: محمد يوكوبى، بيروت و ابو ظبى: المؤسسة العربية للدراسات و التشر و دار السويدى، ۲۰۰۳ م.
۲۸۹. رحیق مختوم، عبد الحمید اشراق خاوری (۱۳۲۹ ش)، تهران: مطبوعات امری.
۲۹۰. الرسائل الزلالية، ابو المعالى محمد بن محمد ابراهیم الكلباسی (م ۱۳۱۵ ق)، تحقيق: محمد حسين الدرایتی، قم: دارالحدیث، ۱۴۲۲ ق.
۲۹۱. رسائل الشهید الثانی، زین الدین علی بن احمد (الشهید الثانی) (م ۹۶۵ ق)، قم: بوستان کتاب، ۱۴۲۱ ق.
۲۹۲. الرسائل العشرة، السيد روح الله الموسوى (امام خمینی) (م ۱۲۶۸ ش)، قم: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ۱۴۱۸ ق.
۲۹۳. الرسائل الفقهية، محمد باقر بن محمد اکمل انهیهانی (م ۱۲۰۵ ق)، تحقيق: مؤسسه العلامه المجد و الوحید انهیهانی، قم: مؤسسه العلامه المجد و الوحید انهیهانی، ۱۴۱۹ ق.
۲۹۴. رسائل هیض کاشانی، محمد محسن بن شاه مرتضی (فیض کاشانی) (م ۱۰۹۱)، تهران: مدرسه عالی شهید مطهری، ۱۴۲۹ ق.
۲۹۵. رسائل و مقالات فلسفی، ابوالحسن رفیعی قزوینی (م ۱۲۵۳ ش)، تصحیح: غلامحسین رضائزد، تهران: ازهرا، ۱۳۶۷ ش.
۲۹۶. رسالت مهدیه (ضم شاه ولی و دعوت به مهدویت)، نعمت الله بن عبد الله (شاه نعمت الله ولی) (م ۸۳۴ ق)، اصفهان: دانشگاه اصفهان، ۱۳۸۱ ش.
۲۹۷. روابی ندیسته، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما، قم: مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما.

- ٣٩٨ . روح البيان، اسماعيل بن مصطفى حق البروسى ، تحقيق: احمد عبيد و عنایه . بيروت : دار إحياء التراث العربي، ١٤٠١ق.
- ٣٩٩ . روح المعانى في تفسير القرآن (تفسير الآتوسى)، محمود بن عبدالله الألوسى البغدادى (م ١٢٧٠ق)، بيروت : دار إحياء التراث العربى .
- ٤٠٠ . روح مجرد: يادنامه موحد عظيم و عارف كبير حاج سيد هاشم موسوى حداد، سيد محمد حسين حسيني تهرانى (م ١٣٧٤ش)، نسخه الكترونىکي به نشانى : www.maarefislam.com
- ٤٠١ . روزنه هابی (عالم غیب، سید محسن خرازی (معاصر)، قم: مسجد مقدس جمکران، ١٣٨٣ ش.
- ٤٠٢ . روش شناسی علوم انسانی، محمد تقی ایمان و احمد کلاته ساداتی، قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاد، ١٣٩٢ش.
- ٤٠٣ . روضات الجنات في أحوال العبداء والسداد، السيد محمد باقر الخوانساری الاصفهانی (م ١٣١٢ق)، إعداد: اسد الله اسماعيليان، قم: مؤسسه اسماعيليان، ١٣٩٠ق.
- ٤٠٤ . روض الجنان و روح الجنان (تفسير ابوالفتوح (ازی)، حسين بن على رازی (ابوالفتوح) (ق ٦ق)، مشهد: آستان قدس رضوی، ١٣٧١ش.
- ٤٠٥ . روض المطرار في خبر الأنطارات، محمد بن عبد المنعم الحميري (م ق)، تحقيق: احسان عباس، بيروت: مؤسسة ناصر الثقافة، ١٩٨٠.
- ٤٠٦ . روضة المتقين في شرح كتاب من لا يحضره الفقيه، محمد تقی المجلسی (م ١٠٧٠ق)، تصحيح: انسید حسين الموسوى الكرمانی و على پناه الإشتہاری، تهران: بنیاد فرهنگ اسلامی کوشان پور.
- ٤٠٧ . روضة الاعظین، محمد بن الحسن الفتاوالنيسابوری (م ٥٠٨ق)، تحقيق: حسين الأعلمی، بيروت: مؤسسة الأعلمی، ١٤٠٦ق.
- ٤٠٨ . رياض الابرار في مناقب الائمة الأطهار، السيد نعمة الله بن عبدالله الجزائري (م ١١٢ق)، بيروت: مؤسسة التاريخ العربي، ١٤٢٧ق.
- ٤٠٩ . رياض العلماء و حياض الفضلاء، میرزا عبدالله الأفندي الاصفهانی (ق ١٢ق)، تحقيق: السيد أحمد الحسينی، قم: مکتبة آیة الله المرعشی، ١٤٠١ق.
- ٤١٠ . رياض المفردوس خانی، محمد میرک بن مسعود حسينی مشی (ق ١١ق) تهران: بنیاد موقوفات دکتر محمود افشار، ١٣٨٥ش.
- ٤١١ . رياض السنانی في بيان الأحكام بالدلائل، السيد علی بن محمد الطباطبائی (م ١٢٢١ق)، قم: مؤسسه آل البيت (ع)، ١٤٠٤ق.

۴۱۲. ریحانة الأدب في ترجم المعرفتين بالكتبة واللقب، محمد علي مدّرسی تبریزی (م ۱۳۷۳ ق)، تبریز، کتابفروشی خیام، ۱۳۴۶ ش.
۴۱۳. زاد السعاد، محمد باقر مجلسی (علامه مجلسی) (م ۱۱۰ ق)، تهران: کتابفروشی سلامیه، ۱۳۷۹ ش.
۴۱۴. نزار، محمد بن مکنی العاملی (الشهید الأول) (م ۷۸۶ ق): تحقیق: مدرسه الإمام المهدي (عج)، قم: مدرسة الإمام المهدي (عج)، ۱۴۱۰ ق.
۴۱۵. زندگانی و شخصیت شیخ انصاری، مرتضی انصاری (معاصر)، ۱۳۸۰ ق.
۴۱۶. الظہر و الحجر التبرد الشیعی فی الین، عادل علی نعمان الأحمدی، تحقیق: آنیس یاسین، صنعاء: مرکز نشوان الحمیری للدراسات و انتشار، ۲۰۰۶ م.
۴۱۷. ذیر آسمان‌های جهان (گنگو بادلیوش شایگان)، رامین چهانگلو، مترجم: نازی عظیما، تهران: نشر فروزان روز، ۱۳۷۴ ش.
۴۱۸. سازمان وکالت و نقش آن در عصر ائمه، محمد رضا جباری (معاصر)، قم: مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی، ۱۳۸۲ ش.
۴۱۹. ساقی نامه (همراه با دیوان غزلات)، ملا هادی بن مهدی سبزواری (م ۱۲۸۹ ق)، تهران: محمد میر کمالی.
۴۲۰. سبانک الذهب فی معرفة قبائل العرب، محمد امین السویبدی (م ۱۸۳۰ م)، بیروت: دار القلم.
۴۲۱. سداد العباد و رشد العباد، الشیخ حسین بن محمد آن عصفور (البحرانی) (م ۱۲۱۶ ق).
۴۲۲. السرائر الحاوی لتحریر الفتاوی، محمد بن منصور الحقی (ابن ادریس) (م ۵۹۸ ق)، تحقیق: مؤسسه الشریف الاسلامی، قم: مؤسسه الشریف الاسلامی، ۱۴۱۰ ق.
۴۲۳. سر الفتوح ناظر بر بردبار دوح، سید محمد حسین حسینی تهرانی (م ۱۳۷۴ ش)، تهران: مکتب وحی، ۱۳۹۱ ش.
۴۲۴. سرای دیگر، عبد الحسین دستغیب (م ۱۲۶۰ ش)، تهران: صبا، ۱۲۲۵ ش.
۴۲۵. سر دلبران، حسین حداد (م ۱۲۸۵ ش)، تهران: سوره مهر، ۱۳۸۸ ش.
۴۲۶. سرود جاودانی (۱)، مرکز فرهنگی دانشجویی امام و اقلاب اسلامی جهاد دانشگاهی، تهران: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، ۱۲۸۷ ش.
۴۲۷. سرود اهل الإيمان فی علامات ظہور صاحب الزمان، بهاء الدین علی بن عبد الكریم النیلی (ح ۸۰۳ ق)، تحقیق: قیس العطار، قم: دنیل ما، ۱۴۲۶ ق.

- ٤٢٨ . سعد السعوڈ، رضی الدین عبد الکریم علی بن موسی الحلی (السید بن طاوس) (م ٦٦٤ق)، قم : مکتبة الشریف ارضی ، ١٣٦٢ ش.
- ٤٢٩ . سفرنامہ ناصر خسرو، حکیم ناصر خسرو قبادیانی مروزی (م ٤٨١ق)، تصحیح : محمد دبیر سیاقی، تهران : زوار، ١٣٧٣ ش.
- ٤٣٠ . سلسلة الأحاديث الصحيحة، محمد ناصر الدين الألباني (م ١٤٢٠ق)، بیروت : المکتب الاسلامی، ١٤٠٥ق.
- ٤٣١ . سلسلة الأحاديث الضعيفة والموضوعة، محمد ناصر الدين الألباني (م ١٤٢٠ق)، مکتبة المعارف، ١٤٢٠ق.
- ٤٣٢ . السلطان المفرج عن أهل الإيمان، السيد بهاء الدين علی بن عبد الکریم النیلی التجنی (ح ٨٠٣ق)، تحقیق: قیس العطار، قم : دلیل ما، ١٤٢٦ق.
- ٤٣٣ . السلطان المفرج عن أهل الإيمان فیین دائی صاحب الرمان (عیج)، بهاء الدين علی بن عبد الکریم النیلی التجنی (ح ٨٠٣ق) تحقیق: قیس العطار، قم : دلیل ما، ١٤٢٦ق.
- ٤٣٤ . سلطنت التجویم العوالی فی اینه الاوائل والتولی، عبد الملك بن الحسین الشافعی العاصمی (م ١١١ق)، تحقیق: عادل احمد عبد الموجود وعلی محمد معوض، بیروت : دار الكتب العلمیة، ١٩٩٨.
- ٤٣٥ . سنن ابن ماجة، محمد بن یزید الفرزیینی (ابن ماجة) (م ٢٧٥ق)، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقی، بیروت : دار إحياء التراث، ١٣٩٥ق.
- ٤٣٦ . سنن الترمذی (الجامع الصحيح)، محمد بن عیسیٰ الترمذی (م ٢٩٧ق)، تحقیق: احمد محمد شاکر، بیروت : دار إحياء التراث.
- ٤٣٧ . سنن الدارقطنی، علی بن عمر البغدادی (الدارقطنی) (م ٢٨٥ق)، تحقیق: أبو الطیب محمد آبادی، بیروت : عالم الكتب، ١٤٠٦ق.
- ٤٣٨ . سنن الدارومی، عبدالله بن عبد الرحمن الدارومی (م ٢٥٥ق)، تحقیق: مصطفیٰ دیب البغا، بیروت : دار القلم، ١٤١٢ق.
- ٤٣٩ . السنن الکبری، احمد بن الحسین البیهقی (م ٤٥٨ق)، تحقیق: محمد عبد القادر عطا، بیروت : دار انکشـ العـلـمـیـةـ، ١٤١٤ـقـ.
- ٤٤٠ . السنن الکبری، احمد بن شیعـ النـسـائـیـ (م ٣٠٣ق)، تحقیق: عبد الفـارـ سـلـیـماـ البـدارـیـ، بـیـرـوـتـ : دـارـ الـکـتبـ الـعـلـمـیـةـ، ١٤١١ـقـ.

۴۴۱. سن النانی (السن الکری)، أحمد بن شعیب نسانی (م ۳۰۲ق)، تحقیق: عبد الغفار سیمان البنداری، بیروت: دار الكتب العلمیة، ۱۴۱۱ق.
۴۴۲. السن الوارده فی المتن و موالتها و الساعة و اشراطها، ابو عمرو عثمان بن سعید المقری الدانی (م ۴۴۷ق)، تحقیق: رضاء الله انبار کفوری، ریاض: دار العاصمه، ۱۴۱۶ق.
۴۴۳. سن ابی داود، ابو داود سلیمان بن اشعت السجستانی الازدی (م ۲۷۵ق)، تحقیق: محمد محیی الدین عبد الحمید، بیروت: دار إحياء التراث العربي.
۴۴۴. السن، أحمد بن عمرو الشیانی (ابن ابی عاصم) (م ۲۷۸ق)، بیروت: المکتب الاسلامی، ۱۴۱۳ق.
۴۴۵. سویات یاسیر اندیشه ایرانیان درباره موعد آخر الزمان، علی اصغر مصطفوی (معاصر)، تهران: ندای ۱۲۶۱ش.
۴۴۶. سویشانس، هاشم رضی (معاصر)، تهران: بهجت، ۱۳۸۹ش.
۴۴۷. سهور ددی دنانی حکمت باستان، کاظم محمدی و ایقانی، تهران: پازینه، ۱۳۸۵ش.
۴۴۸. السیادة العربية والشیعه والاسرائیلیات فی عهد بنی آبیه، فان فلوبن (م ۱۹۰۲م)، مترجم: حسن ابراهیم حسن و محمد زکی ابراهیم، قاهره: مکتبۃ النہضة المصریة، ۱۹۶۵م.
۴۴۹. سیاست مذیثه، ابونصر محمد بن محمد فارابی (م ۳۲۹ق)، مترجم: سید جعفر سجادی، تهران: انجمن فلسفه ایران، ۱۳۵۸ش.
۴۵۰. سیاست و مهندویت، غلامرضا بهروزیک (معاصر)، قم: حکمت رویش، ۱۳۸۴ش.
۴۵۱. سید اعلام البیان، محمد بن أحمد الذہبی (م ۷۴۸ق)، تحقیق: شعیب الأرنؤوط، بیروت: مؤسسه الرسالۃ، ۱۴۱۴ق.
۴۵۲. سعیان امام مهدی در شعر عربی، محمود عبد الله (معاصر)، قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۸۴ش.
۴۵۳. سیمای مهدی موعد در آیه شعر فارسی، محمد علی مجاهدی (پرونده) (معاصر)، قم: مسجد مقدس جمکران، ۱۳۸۴ش.
۴۵۴. شجرة طيبة يا اهلزادگان بهبهان، غلامرضا خادمی، قم: عصر ظهور، ۱۳۸۱ش.
۴۵۵. عذرات الذهب فی أخبار من ذهب، عبد الحی بن احمد بن عماد الحنبلي الدمشقی (ابن عساد) (م ۱۰۸۳ق)، تحقیق: عبد القادر الأرناؤوط، دمشق: دار ابن کثیر، ۱۴۰۶ق.
۴۵۶. شائع الإسلام فی مسائل العلال و العرما، جعفر بن الحسن تعلی (المحقق الحلی) (م ۶۷۶ق)، تحقیق: عبد الحسین محمد علی بقال، قم: مؤسسه المعارف الاسلامیة، ۱۴۱۵ق.

- ٤٥٧ . شرح أحقاق الحق، شهاب الدين المرعشى النجفى (م ١٣٦٩ ش)، باهتمام: السيد محمود المرعشى ، قم: مكتبة آية الله المرعشى، ١٤٠٨ق.
- ٤٥٨ . شرح أصول الكافى، مولى محمد صالح المازندرانى (م ١٠٨١ق)، تصحیح: على عاشور، بيروت: دار إحياء التراث العربى، ١٤٢١ق.
- ٤٥٩ . شرح الأخبار في فضائل الائمة الاطهار، النعمان بن محمد المصرى (القاضى أبو حنيفة) (م ٣٦٣ق)، تحقيق: السيد محمد الحسيني الجلالى ، قم: مؤسسة التشریف الإسلامي، ١٤١٢ق.
- ٤٦٠ . شرح السنة، حسين بن مسعود الفراتي البغوى (م ٥١٦ق)، تصحیح: على محمد معوض وعادل أحمد عبد الموجود، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٢ق.
- ٤٦١ . شرح اموال حضرت آية الله العظمى ابراهيم، رضا استادى (معاصر)، اراك: انجمن علمي فرهنگی و هنری استان مرکزی، ١٣٧٥ش.
- ٤٦٢ . شرح نكحة رسالة بي غالب الزوارى، السيد محمد على الموحد الأبطحى (م ١٤١٥ق)، اصفهان: عليه اصفهانى، ١٣٩٩ق.
- ٤٦٣ . شرح فص حكمة عصمتة في كلمة فاطمية، حسن حسن زاده آملی (معاصر)، تهران: سنا، ١٣٧٩ش.
- ٤٦٤ . شرح نهج البلاغه، عن اندین عبد الحميد بن محمد ابن أبي التحدید (ابن ابي الحدید المعتزلى) (م ٤٥٦ق)، تحقيق: محمد ابوالفضل ابراهيم، بيروت: دار إحياء انتراث العربى، ١٢٨٧ق.
- ٤٦٥ . شرح نهج البلاغه (مصباح السالكين)، میثم بن على البحاراني (ابن میثم) (م ٦٨٩ق)، بيروت: دار الآثار للنشر، ١٤٠٢ق.
- ٤٦٦ . شن الحبيب اصراء باجهار (رساله الى)، محمد بن على (محبى الدين ابن عربي) (م ٦٢٨ق)، مترجم: گل بابا سعیدی، تهران: شفیعی، ١٣٨١ش.
- ٤٦٧ . شناخت نامه نماز، محمد محمدی ری شهری و مرتضی خوش نصیب (معاصر)، مترجم: عبد الهادی سعودی، قم: دار الحديث، ١٣٩٢ش.
- ٤٦٨ . شناخت نامه علامه سید عبد الهادی حسینی دیجانی، سید محمود مرعشی، قم: کتابخانه آية الله مرعشی، ١٣٨٦ش / ١٤٢٨ق.
- ٤٦٩ . شواهد التنزيل لتوارد التفضيل، عبيد الله بن عبد الله النيسابوري (الحاكم الحسکانی) (ق ٥ق)، تحقيق: محمد باقر محمودی، تهران: مؤسسة الطبع و الشر انتابعه لوزارة الثقافة والإرشاد الاسلامی، ١٤١١ق.

٤٧٠. شهر الله في الكتاب والسنّة، محمد محمدی ری شهری و رسول افقی (معاصر)، قم: دار الحديث، ۱۳۸۲ ش.
٤٧١. شیعه در اسلام، سید محمد حسین طباطبائی (علامه طباطبائی) (م ۱۴۰۴ ق).
٤٧٢. الشیعه و الرجعیة، محمد رضا الطبسی النجفی (م ۱۳۶۲ ق)، نجف: مطبعة آداب، ۱۹۶۶م.
٤٧٣. الصراط المسلول على شاتم الرسول، احمد بن عبد الحليم (بن تیعیة الحرانی) (م ۷۲۸ ق)، تحقیق: محمد محی الدین عبد الحمید، بیروت: المکتبة العصریة، ۱۴۱۱ ق.
٤٧٤. الصافی فی تفسیر القرآن، محمد محسن بن شاه مرتضی (الفیض الکاشانی) (م ۱۰۹۱ ق)، تهران: مکتبة الصدر، ۱۴۱۵ ق.
٤٧٥. صافی نامه و فیض ابودی، ملام محمد جوادی صافی گلپایگانی (م ۱۳۱۷ ش)، قم: مؤسسه الإمام المهدي، ۱۳۶۰ ش.
٤٧٦. صیح الأعشی فی صناعة الابتها، احمد بن عبدالله الملقتنی (م ۸۲ ق)، القاهره: وزارة الثقافة والإرشاد القومي، ۱۳۸۲ ق.
٤٧٧. الصلاح = تاج اللغة و صحاح العربية
٤٧٨. صحيح ابن حبان بترتیب ابن بیلان، علی بن بیلان (م ۷۲۹)، تحقیق: شعیب الارنوت، بیروت: مؤسسه الرساله، ۱۴۱۴ ق.
٤٧٩. صحيح البخاری، محمد بن إسماعیل البخاری (م ۲۵۶ ق)، تحقیق: مصطفی دیب النغا، بیروت: دار ابن کثیر، ۱۴۱۰ ق.
٤٨٠. صحيح الجامع الصغری، محمد ناصر الدین الآلانی (م ۱۴۲۰ ق)، بیروت: المکتب الاسلامی، ۱۴۰۸ ق.
٤٨١. صحيح مسلم، مسلم بن الحجاج القشیری النیساوری (م ۲۶۱ ق)، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقی، قاهره: دار الحديث، ۱۴۱۲ ق.
٤٨٢. الصحيح من سرّة الشیء الأعظم، السيد جعفر مرتضی العاملی (معاصر)، بیروت: دار السیرة، ۱۴۱۵ ق.
٤٨٣. صحیفة امام اجمویع رہنمودهای امام خمینی، [امام] روح الله موسوی خمینی (م ۱۳۶۸ ش)، به کوشش: مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی، تهران، عروج، ۱۳۷۹ ش.
٤٨٤. الصحیفة السجادیة، الإمام علی بن الحسین زین العابدین (م ۹۴ ق)، تحقیق: علی انصاریان، دمشق: المستشاریة الثقافية.

٤٨٥. الصراط المستقى إلى مستحقى الشديم، على بن يونس الباطي الباضى (م ٨٧٧ق)، به كوشتن: محمد باقر اليهودى، تهران: المكتبة المرتضوية ١٢٨٤ق.
٤٨٦. صفات التشيعة، محمد بن على ابن بابويه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدى (عج)، قم: مؤسسة الإمام المهدى (عج)، ١٤١٠ق.
٤٨٧. صلة تاريخ الطبرى، غريب بن سعد القرطبى (م ٣٦٩ق)، ليدن: بريل، ١٨٩٧م.
٤٨٨. الصواعق المحرقة في الرداء على أهل البدع والزندقة، أحمد بن حجر النهشمى (م ٩٧٤ق)، تصحيح: عبد الوهاب عبد اللطيف، قاهره: مكتبة القاهرة، ١٢٨٥ق.
٤٨٩. صورة الأرض، ابوالقاسم محمد ابن حوقل النصيبي (ق ٤ق).
٤٩٠. ضحى الإسلام، أحمد أمين (م ١٩٥٤م)، بيروت: دار الكتاب العربي.
٤٩١. طبقات الزيدية الكبرى، ابراهيم بن قاسى ابن المؤيد باشة (م ١١٥٢ق)، تحقيق: عبد السلام بن عباس الوجيه، عمان: مؤسسه الإمام زيد بن علي الثقافية، ١٤٢١ق.
٤٩٢. طبقات الكبرى (الواقع الأنوار في طبقات الأخبار)، عبد الوهاب التسعانى (م ٩٧٣ق)، تحقيق: عبد ابر حسان حسن محمود، قاهره: مكتبة الآداب، ١٤١٤.
٤٩٣. طبقات الكبرى، محمد بن سعد الزهرى (كتاب الواقعى) (م ٢٢٠ق)، بيروت: دار صادر، ١٣٧٧ق.
٤٩٤. الفرافف فى معرفة مذاهب الطوائف، رضى الدين عبد الكريم على بن موسى الحلى (السيد ابن طاوس) (م ٦٦٤ق)، قم: مضبعة الخياتم، ١٤٠٠ق.
٤٩٥. العبرى العسان فى أحوال مولانا صاحب الزمان (عج)، شيخ على أكبر نهاوندى (م ١٣٢٨ق)، تحقيق: صادق برزگى بفروى و حسين احمدى قمى، قم: مسجد مقدس جمکران، ١٣٨٦ش.
٤٩٦. العقيق (المناقب)، محمد بن على بن الحسين العنوى (ق ٥ق)، تحقيق: السيد حسين الموسوى البروجردى، قم: دليل ما، ١٣٨٦ش.
٤٩٧. عجائب الذين أسبغوا العذاب، منير العجلانى، دمشق: دذر القلم.
٤٩٨. العدد الثوبية لدفع المخارف اليومية، (رضى الدين على بن يوسف بن المطهر الحلى) (م ٧٠٢ق)، تحقيق: السيد مهدى الرجائى، قم: مكتبة آية الله المرعى، ١٤٠٨ق.
٤٩٩. عذة الداعى ونجاح الساعى، أحمد بن محمد الحلى الأسدى (ابن فهد) (م ٨٤١ق)، تحقيق: أحمد الموحدى، تهران: مكتبة وجданى.
٥٠٠. العرف الوردى في أخبار المهدى، عبد الرحمن بن ابى بكر السيوطى (م ٩١١ق)، تحقيق: محمد كاظم الموسوى، تهران: المجمع العالمى بين المذاهب الاسلامية، ١٤٢٧ق.

٥٠١. العروة الوثقى، السيد محمد كاظم الطباطبائى اليزدي (م ١٢٣٧ق)، بيروت: مكتب وكلاء الإمام الخميني، ١٤١٠ق.
٥٠٢. العروة الوثقى (المحسن)، السيد محمد كاظم الطباطبائى اليزدي (م ١٣٣٧ق)، تحقيق: مؤسسة النشر الاسلامى، قم: مؤسسة النشر الاسلامى، ١٤١٩ق.
٥٠٣. العروة لأهل الخلوة والعلوة، احمد بن محمد البيانى (علام الدولة السنانى) (م ٧٢٦ق)، تحقيق: نعيب مایل انھروی، تهران: مولی، ١٢٦٢ش.
٥٠٤. عقائد الإمامية، محمد رضا المظفر (م ١٩٦٤م)، نجف: المكتبة الحيدرية، ١٤١٢ق.
٥٠٥. عقد الدُّور في أخبار المنتظر، يوسف بن يحيى المقدسي (ق ٧ق)، تحقيق: جمعي ز داشمندان، بيروت: دار الكتب العلمية.
٥٠٦. العقد النضد والدر الغرير في فضائل أئمَّة المؤمنين وأهْل بَيْتِ النَّبِيِّ، محمد بن الحسن الثماني (م ١٤٢٢ق)، تحقيق: على اوسط الناطقى، قم: دار الحديث، ١٤٢٣ق.
٥٠٧. عقيدة أهل السنة والآئذ في المهدى المنتظر، عبد المحسن عباد (معاصر)، قاهرة: مكتبة السنة، ١٤١٦ق.
٥٠٨. العقيدة والشريعة في الإسلام، إيكناس گندزیهر (م ١٩٢١م)، مترجم: محمد يوسف موسى وعلى حسن عبد القادر، مؤسسه الاندلس، ١٤١٤ق.
٥٠٩. عمل الشراح، محمد بن على ابن بابویه (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، بيروت: دار إحياء التراث، ١٤٠٨ق.
٥١٠. علم البقين في أصول الدين، محمد محسن بن شاهد مرتضى (القيص الكاشانى) (م ١٠٩١ق)، قم: بیدار، ١٤٠٠ق.
٥١١. علوم الحديث (نیم سالنامه)، تهران: كلية علوم الحديث.
٥١٢. علومان طبرستان (یرجمدزادن نمر به معروف)، بهاء الدين قهرمانی نژاد شانق (معاصر)، قم: نور السجاد، ١٢٧٨ش.
٥١٣. العمدة = عمدة عيون صحاح الأخبار في مناقب إمام الأبرار.
٥١٤. عمدة الطالب في أنساب آئي طالب، محمد بن على (بن عنیه) (م ٨٢٨ق).
٥١٥. عمدة القارى شرح صحيح البخارى، ابو محمد محمود بن احمد العیني (م ٨٥٥ق)، بيروت: دار إحياء التراث العربي.
٥١٦. عمدة عيون صحاح الأخبار في مناقب إمام الأبرار، يحيى بن الحسن الأسدى انحلى (ابن ابطرى)، (م ٦٠٠ق)، قم: مؤسسة النشر الاسلامى، ١٤٠٧ق.

٥١٧. عنایات حضرت مهدی موعود به علماء و مراجع تقلید، علی کریمی جهری (معاصر)، مشهد: مؤسسه نشر و تبلیغ ۱۴۰۷ق.
٥١٨. عنقاء مغرب فی ختم الأولاد و شمس المغرب، محمد بن علی (محبی الدین ابن عربی) (م ٦٣٨ق)، تحقیق: یهنساوی أحمد السید الشریف، قاهره: المکتبة الأزهریة للتراث.
٥١٩. عوایل الالائی العزیریة فی الأحادیث الدهنیة، محمد بن علی الأحسانی (ابن أبي جمهور) (م ٩٤٠ق)، تحقیق: مجتبی العراقي، قم: مطبعة سید الشهداء، ۱٤٠٣ق.
٥٢٠. عنون المعبد شرح سنن ابی داود، شمس الحق عظیم آبادی (م ١٢٣٧ق).
٥٢١. عهد عتیق سخن می گوید، ساموئل شولتز، مترجم: مهرداد فاتحی، تهران: شورای کلیساهاي جماعتات ربانی، ۱۳۳۹ش.
٥٢٢. العین، خلیل بن احمد الفراہیدی (م ١٧٥ق)، تحقیق: مهدی المخرزومی، قم: دار الهجرة، ۱٤٠٩ق.
٥٢٣. عيون الحکم و الموعظ، علی بن محمد اللیثی الواسطی (ق ٤ق)، تحقیق: حسین الحسنی ایبرجندی، قم: دز الحديث، ۱۳۷٦ش.
٥٢٤. عيون العجزات، حسین بن عبدالوهاب (ق ٥ق)، قم: الشریف الرضی، ۱٤١٤ق.
٥٢٥. عيون أخبار الرضا، محمد بن علی ابن بابویه القمی (الشیخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، تحقیق: السید مهدی الحسینی اللاجوردی، تهران: جهان.
٥٢٦. الفدیر فی الكتاب والسنۃ والادب، عبد العصین بن احمد الامینی (م ١٣٩٠ق)، بیروت: دار الكتاب العربي، ۱٢٨٧ق.
٥٢٧. غرائب القرآن و رغائب القرآن، نظام الدین الحسن بن محمد النیشاپوری (م ٧٢٨ق)، تحقیق: زکریا تیبریات، بیروت: دز الكتب العلمیة، ۱٤١٦ق.
٥٢٨. غرب شناسی، تهییه: پاییگاه اطلاع رسانی سراسری اسلامی (پارسا)، قم: مؤسسه اطلاع رسانی اسلامی مرجع، ۱۳۸۹ش.
٥٢٩. غرائب الحکم و درر الكلم، عبد الواحد الامدی التمیعی (م ٥٥٥ق)، تحقیق: میر جلال الدین محدث ارمومی، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۶٠ش.
٥٣٠. غریب الحديث فی بحار الأنوار، حسین الحسنی ایبرجندی (معاصر)، قم: دار الحديث، ۱۲۸٠ش.
٥٣١. غزالی نامه، جلال الدین بن ابوالقاسم همانی (م ١٣٥٩ش)، تهران: هما، ۱۲۶٨ش.
٥٣٢. غذای الایام فی مسائل الحلال و الحرام، ابوالقاسم بن محمد حسن القمی (امیرزادی قمی) (م ١٢٣١ق)، قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱٤١٧ق.

٥٣٣. الغيبة، محمد بن إبراهيم الكاتب النعmani (م ٣٥٠ق). تحقيق: على أكبر الفاراري. تهران: مكتبة الصدوق.
٥٣٤. الغيبة، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ الطوسي) (م ٤٦٠ق)، تحقيق: عبدالله الطهراني و على أحمد ناصح، قم: مؤسسة انسار العلوم الإسلامية، ١٤١١ق.
٥٣٥. فائق المقال في الحديث والجاح، أحمد بن عبد الرضا البصري (م ١٠٨٥ق)، تحقيق: غلامحسن قيسريهها، قم: دار الحديث، ١٤٢٢.
٥٣٦. فارسname ناصری، میرزا حسن حسینی فاسایی (م ١٣١٦ق)، تصحیح: منصور رستگار فاسایی، تهران: امیرکبیر، ١٣٦٧ش.
٥٣٧. فتح الأبواب بين ذوى الأ Bip و بين رب الأ Bip فى الاستخارات، رضى الدين عبد الكريم على بن موسى الحلى (السيد ابن طاوس) (م ٦٦٤ق)، تحقيق: حامد الخفاف، قم: مؤسسة آل البيت، ١٤٠٩ق.
٥٣٨. فتح البارى سرح صحيح البخارى، أحمد بن علي السقلاذى (ابن حجر) (م ٨٥٢ق)، تحقيق: عبد العزيز عبد الله بن باز و محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت: دار الفكر، ١٢٧٩ق.
٥٣٩. فتح التقدير الجامع بين ذنى الرواية والدارية من علم التفسير، محمد بن علي الشوكانى (م ١٢٥٠ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤٠١ق.
٥٤٠. فتح المغيث بشرح ألفية الحديث، محمد بن عبد الرحمن السخاوى (م ٩٠٢ق).
٥٤١. الفتن، نعيم بن حمداد المرزوقي (ق ٣ق)، تحقيق: سمير بن أمين زهيري، قاهرة: مكتبة التوحيد، ١٤١٢ق.
٥٤٢. الفتن، نعيم بن حمداد المرزوقي (ق ٣ق)، تحقيق: سمير بن أمين زهيري، قاهرة: مكتبة التوحيد، ١٤١٢ق.
٥٤٣. ثبوت نامة سلطانى، مولى حسين واعظ كاشفى (م ٩١٠ق)، تصحیح: محمد جعفر محبوب، تهران: بیان فرهنگ بران، ١٢٥٠ش.
٥٤٤. الفتوح، أحمد بن أعلم الكوفى (ابن أعلم) (م ٣١٤ق)، تحقيق: على شيرى، بيروت: دار الأضواء، ١٤١١ق.
٥٤٥. الفتوحات الملكية في معرفة الأسرار الملكية و الملكية، محمد بن على (محبى الدين ابن عربى) (م ٦٢٨ق).
٥٤٦. فتوحات شاهى، امير صدر الدين ابراهيم امينى هروى (ق ١٠ق)، تصحیح: محمد رضا نصیری، تهران: انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، ١٣٨٣ش.

٥٤٧. فوج الشام، محمد بن عمر انوaci (م ٢٠٧ق)، تحقيق: عبد اللطيف عبد الرحمن، بيروت، دار الكتب العلمية، ١٤١٧ق.
٥٤٨. ذجر الإسلام، أحمد ابن (م ١٩٥٤م)، بيروت: دار الكتاب العربي، ١٩٧٥م.
٥٤٩. الفخرى في الآداب السلطانية والدول الإسلامية، محمد بن علي العلوi (ابن الطقطقي)، (م ٧٠٩ق)، قم: الشريف الرضي، ١٤١٤ق.
٥٥٠. فراند المسلمين في فضائل المرتضى والبيوٰن والسبطان والأئمة من ذريتهم، إبراهيم بن محمد الجويني (م ٧٢٧ق)، تحقيق: محمد باقر المحسودي، بيروت: مؤسسة محمودي، ١٢٩٨.
٥٥١. فرج المهموم في تاريخ علماء النجوم، رضي الدين عبد الكريم سوسي بن على الحلى (السيد ابن طاووس) (م ٦٤٦ق)، قم: الشريف الرضي.
٥٥٢. الفرج بعد الشدة، على بن محمد التوفى (م ٣٨٤ق)، بيروت: مؤسسة النعمان، ١٤١٠ق.
٥٥٣. فرحة الغرّى في تعين قير أمير المؤمنين على رئاٰ، عبد الله بن أحمد الطاووس العلوi (م ٩٦٣ق)، قم: الشريف الرضي.
٥٥٤. الفردوس بتأثُور الخطاب، شيرويه بن شهر دار الدليلي أنهداني (م ٥٠٩ق)، تحقيق: محمد بسيوني زغلول، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤٠٦ق.
٥٥٥. فرق الشيعة، حسن بن موسى التوبختي (م ٣١٧ق)، نجف: المكتبة المرتضوية، ١٢٥٥.
٥٥٦. الفرقان في تفسير القرآن بالقرآن والسنة، محمد الصادقى (م ١٣٩٠ش)، قم و بيروت: فرهنگ اسلامی و مؤسسه الوفاء و مؤسسه الأعلمی، ١٤٠٥ق، ١٢٨٠ش.
٥٥٧. فرق عالمية تسب إلى الإسلام، غالب بن على عواجي (معاصر)، مدينة: مكتبة لينه، ١٩٩٣م.
٥٥٨. فرق اسماعيليه، مارشال گودوين سيمز (م ١٩٦٨م)، مترجم: فريدون بدره‌اي، تهران: شركت انتشارات علمی و فرهنگی، ١٣٧٨ش.
٥٥٩. فرهنگ ادبیات جهان، جان راسل هینزل، مترجم: ع. ياشایی، تهران: مركز مطالعات و تحقیقات ادبیات و مذهب، ١٣٨٥ش.
٥٦٠. فرهنگ عبید، حسن عبید (م ١٣٥٨ش)، تهران: امیر کبیر، ١٣٨٢ش.
٥٦١. فرهنگ فرق اسلامی، محمد جواد مشکور، مشهد: بنیاد پژوهش‌های اسلامی آستان قدس رضوی، ١٣٦٨ش.
٥٦٢. فرهنگ لاروس (عربی - فارسی)، خلیل الجرّ، مترجم: حمید طبیبیان، تهران: امیر کبیر، ١٣٧٥ش.

- ٥٦٣ . فرهنگ معارف اسلامی، سید جعفر سجادی (معاصر)، تهران: مؤلفان و مترجمان ایران، ۱۳۶۶ ش.
- ٥٦٤ . فرهنگ معین افهنه (فارسی)، محمد معین (م ۱۳۵۰ ش)، تهران: امیر کبیر، ۱۳۷۱ ش.
- ٥٦٥ . فصوص الحکم، محمد بن علی (معی الدین ابن عربی) (م ١٦٣٧ق).
- ٥٦٦ . الفصول العشرة في الغيبة (مصنفات الشیخ المفید)، محمد بن محمد بن التعمان العکبری البغدادی (الشیخ المفید) (م ٤١٣ق)، تحقیق: فارس حسون، قم: مؤتمر العالی بمناسبة ذکری الوفی الشیخ المفید، ١٤١٢ق.
- ٥٦٧ . الفصول المختارة من العومن والمعحسن، علی بن العسین الموسوی (الشیرف المرتضی) (م ٤٢٦ق)، قم: المؤتمر العالی بمناسبة ذکری الوفی الشیخ المفید، ١٤١٣ق.
- ٥٦٨ . الفصول المهمة في معرفة أحوال الأئمة، علی بن محمد المالکی المکنی (ابن الصتاباغ) (م ٨٥٥ق)، بیروت: مؤسسة الأعلمی، ١٤٠٨ق.
- ٥٦٩ . فضائل الصحابة، احمد بن محمد الشیبانی (ابن حنبل) (م ٢٤١ق)، تحقیق: وصی الله بن محمد عباس، مکة: جامعۃ ام القری، ١٤٠٣ق.
- ٥٧٠ . فضیلت‌های فرموش شده، شرح حال آخوند ملا عباس تربیتی، حسینعلی راشد، تهران: اطلاعات، ١٣٧٢ ش.
- ٥٧١ . فقه الرضا (الفقه المنسب إلى الإمام الرضا)، تحقیق: مؤسسة آل الیت، مشهد: المؤتمر العالی للإمام الرضا، ١٤٠٦ق.
- ٥٧٢ . فقه اللغة و سر العربية، عبد الملك بن محمد الشعالي (م ٤٢٩ق)، قاهره، المکتبة الفیصلیة، ١٣٩٢ق.
- ٥٧٣ . فلاح السائل و نجاح المسائل في عمل اليوم و الليلة، رضی الدین عبد الكریم علی بن موسی احری (السید ابن طاوس) (م ٦٤٤ق)، تحقیق: غلامحسین العجیدی، قم: مکتب الاعلام الاسلامی، ١٤١٩ق.
- ٥٧٤ . فوائد فراند الفکر في الاسم المهدی المنتظر، مرعی بن یوسف المقدس (م ١٠٣٣ق)، تحقیق: سامی الغریری، قم: دار الكتاب الاسلامی، ١٤٢٣ق.
- ٥٧٥ . هریس التراث، السيد محمد حسین الحسینی الجلالی (معاصر)، تحقیق: السيد محمد جواد الحسینی الجلالی، قم: دلیل ما، ١٤٢٢ق.
- ٥٧٦ . النہرست، محمد بن إسحاق النديم البغدادی (ابن النديم) (م ٣٨٠ق)، ترجمه و تحقیق: محمددرضا تجدد، تهران: امیر کبیر، ۱۳۶۶ ش.

۵۷۷. الفهرست، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ الطوسي) (م ۴۶۰)، تحقیق: السید جواد القیومی، قم: مؤسسه نشر القاھة، ۱۴۱۷ق.
۵۷۸. فهرست أسماء علماء الشيعة، على بن عبد الله بن بابوية الرازی (مستحب الدين) (ق عق)، قم: مجمع الذخائر الإسلامية، ۱۴۰۴ق.
۵۷۹. فهرست کتابهای خطی کتابخانه ملی ملک، ایرج اشار و دیگران، تهران: ۱۳۵۲ - ۱۳۸۰ش.
۵۸۰. فهرست متون حروفه، عبد اباقی گولپیناری (م ۱۴۰۲ق)، مترجم: توفیق هاشم پور سبحانی، تهران: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۴ش.
۵۸۱. فهرست متحب الدین = فهرست أسماء علماء الشيعة
۵۸۲. فهرست نسخ خطی کتابخانه آیت الله مرعشی، سید محمود مرعشی و همکاران، قم: کتابخانه آیة الله مرعشی.
۵۸۳. فهرست نسخه‌های خطی احادیث و علوم حدیث شیعه، علی صدرالی خوبی، قم: دارالحدیث، ۱۳۸۱ش.
۵۸۴. فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه غرب مدرسة آخوند همدانی، جواد مقصود همدانی (معاصر)، تهران: چاپخانه آذین، ۱۳۵۶ش.
۵۸۵. فهرست نسخه‌های خطی کتابخانه مجلس شورای اسلامی، عبدالحسین حائزی، تهران: کتابخانه مجلس شورای اسلامی، ۱۳۷۸ش.
۵۸۶. فهرست نسخه‌های خطی مدرسة فيضيہ قم، رضا استادی (معاصر)، قم: چاپخانه مهر، ۱۳۹۶ق.
۵۸۷. فهرست نسخه‌های خطی مرکز احیاء میراث اسلامی، سید احمد حسینی اشکوری (معاصر)، قم: مرکز احیای میراث اسلامی، ۱۴۲۶ق.
۵۸۸. فهرستوار، کتاب‌های فارسی، احمد منزوی (معاصر)، تهران: انجمن آثار و مفاخر فرهنگی - ۱۳۷۸ش.
۵۸۹. فیض الملک العلام، نصری بن أحمد الحسینی (م ۱۰۸۵)، تحقیق: تمیم مأمون مردم بک، دمشق: الأوائل، ۱۴۲۵ق.
۵۹۰. قاموس الرجال في تحقيق رواة الشيعة ومحدثيهم، محمد تقی الشوشتري (الشوشتري) (م ۱۴۱۵ق)، قم: مؤسسه النشر الإسلامي، ۱۴۱۰ق.
۵۹۱. قاموس الكتاب المقدس، عده من الأساتذة، قاهرة: دار الثقافة، ۱۹۹۱م.
۵۹۲. القاموس المعجم، محمد بن يعقوب الفيروزآبادی (م ۸۱۷ق)، بیروت: دار الفکر، ۱۴۰۳.

٥٩٣. فرب الاستاد، عبدالله بن جعفر الحميري القمي (م بعد ٣٠٤ق)، تحقيق: مؤسسة آل البيت، قم: مؤسسة آل البيت، ١٤١٣ق.
٥٩٤. فرة العيون في المعارف والحكم، محمد محسن بن شاه مرتضى (الفاض الكاشاني) (م ١٠٩١ق)، تحقيق: ابراهيم الميانجي، تهران: مكتبة الإسلامية، ١٣٧٨ق.
٥٩٥. قصص الأنبياء، سعيد بن عبدالله (قطب الدين الرواندي) (م ٥٧٣ق)، تحقيق: غلامرضا عرفانيان، مشهد: مجمع البحوث الإسلامية التابع لمؤسسة الأستانة الرضوية، ١٤٠٩ق.
٥٩٦. قصص العلماء، ارندي داشمندان، محمد بن سليمان الشنقيطي (م ١٣٢٤ق)، تحقيق: محمدرضا حاجي شريعتى خوانسارى، قم: مؤسسه فرهنگی انتشاراتی حضور، ١٣٨٠ش.
٥٩٧. قضاء، النظرة في إمامية العترة، راضى بن محمد حسين نجفى (م ١٣٦٨ق)، ١٣٩٤ق.
٥٩٨. قواعد الأحكام في معرفة الحلال والحرام، الحسن بن يوسف بن الطهير الحلّي (العلامة الحلّي) (م ٧٢٦ق)، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٣ق.
٥٩٩. قواعد كلی فلسفی د: فلسفه اسلامی، غلامحسین ابراهیمی دینانی (معاصر)، تهران: مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی، ١٣٧٢-١٣٦٥ش.
٦٠٠. القول المختصر في علامات المهدى المنتظر، أحمد بن العجر الهيثمي (م ٩٧٤ق)، تحقيق: مصطفى عاشور، قاهره: مكتبة القرآن، ١٩٨٧م.
٦٠١. الكافي، محمد بن يعقوب الكليني الرازى (م ٣٢٩ق)، تحقيق: على ابرهيم الغفارى، تهران: دار الكتب الاسلامية، ١٣٨٩ق.
٦٠٢. كامل الإثارات، جعفر بن صدرين قولويه (ابن قولويه) (م ٣٦٧ق)، تحقيق: السيد جواد القيوسي، قم: نشر الفقاہة، ١٤١٧ق.
٦٠٣. الكامل في التاريخ، على بن محمد الشيباني الموصلى (ابن الأثير) (م ٦٤٠ق)، تحقيق: على شيري، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٠٨ق.
٦٠٤. كتاب الحج، السيد محمدرضا الموسوى الگلپاگانى (م ١٣٧٢ش)، قم: مؤسسة الإسلامية، ١٤١٨ق.
٦٠٥. كتاب الحج، السيد محمد محقق الداماد (م ١٣٨٨ق)، قم: چاپخانه مهر، ١٤٠١ق.
٦٠٦. كتاب الحج، السيد محمود بن على الحسيني الشاهرودي (م ١٢٥٣ق)، قم: انصاريان، ١٤٠٢ق.

٦٠٧. كتاب الخلل في الصلاة، السيد روح الله الموسوي (الإمام الخميني) (م ١٣٦٨ ش)، قم: چایخانه مهر.
٦٠٨. كتاب الحسن، مرتضى بن محمد أمين الأنصارى (الشيخ الأنصارى) (م ١٢٨٩ ق)، قم: المؤتمر العالمي بمناسبة تكرييم الشيخ الأعظم الأنصارى، ١٤١٥ ق.
٦٠٩. كتاب الصلاة، عبد الكريم الحائزى اليزدي (م ١٢١٥ ق)، قم: انتشارات دفتر تبلیغات اسلامی، ١٤٠٤.
٦١٠. كتاب الصلاة، محمد على الأراكي (م ١٣٧٣ ش)، قم: دفتر مؤلف، ١٤٢١ ق.
٦١١. كتاب الصلاة، مرتضى بن محمد أمين الأنصارى (الشيخ الأنصارى) (م ١٢٨٩ ق)، قم: المؤتمر العالمي بمناسبة تكرييم الشيخ الأعظم الأنصارى، ١٤١٥ ق.
٦١٢. كتاب الظهارة، السيد روح الله الموسوي (الإمام الخميني) (م ١٣٦٨ ش)، قم: مؤسسه تنظيم ونشر آثار امام خمینی، ١٤٢١ ق.
٦١٣. الكتاب العتيق - العتیق
٦١٤. كتاب التكالب، السيد موسى الشيری الزنجانی (معاصر)، قم: مؤسسه یزوهش رأی پرداز، ١٤١٩ ق.
٦١٥. كتاب خانه ابن طاووس و آحوال و آثار او، إبان کلبرگ (معاصر)، مترجم: سید علی قرائی و رسول جعفریان، قم: کتابخانه آیة الله مرعشی، ١٣٧١ ش.
٦١٦. كتاب سليم بن قيس، سليم بن قيس الهلالي مرح ٩٠ ق)، تحقيق: محمد باقر الأنصاری، قم: آلهادی، ١٤١٥.
٦١٧. كتاب من لا يحضر ، الفتنه، محمد بن على ابن بابویه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ ق)، تحقيق: على أكبر الغفاری، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤٠٤.
٦١٨. كتاب نامة حضرت مهدی، على اکبر سهید یور (معاصر)، قم، ١٤١٧ ق.
٦١٩. الكتاب، محمود بن عمر الزمخشري (م ٥٥٢٨ ق)، بيروت: دار المعرفة.
٦٢٠. كشف الأسرار و عدة الآثار، ابوالفضل رشید الدين مبیدی (فی عق)، تصحیح: علی اصغر حکمت. تهران: امیر کیمی، ١٣٧٦ ش.
٦٢١. كشف اللثمة في معونة الأئمة، على بن عيسى الإربلي (م ٤٨٧ ق)، تصحیح: السيد هاشم الرسولی المحلاطی، بيروت: الكتاب، ١٤٠١ ق.
٦٢٢. كشف اللثام، محمد بن الحسن الإصفهانی (الناضل الهندی) (م ١١٣٥ ق)، قم: مکتبة آیة الله المرعشی.

٦٢٣. كشف المحبة لثرة المهجة، رضي الدين عبد الكريم عنى بن موسى الحلى (السيد ابن طاوس)، (م ٦٦٤ق)، تحقيق: محمد الحسون، قم: مكتب الإعلام الإسلامي، ١٤١٢ق.
٦٢٤. كشف المراد في شرح تجريد الاعتقاد، الحسن بن يوسف بن المظفر الحلى (العلامة الحلى) (م ٧٢٦ق)، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٩ق.
٦٢٥. كشف المسكل من حديث الصبحين، عبد الرحمن بن الجوزي (م ٥٩٧ق)، تحقيق: على حسين البابا، رياض: دار الوطن، ١٤١٨ق.
٦٢٦. كشف اليقن في فضائل أمير المؤمنين عليه السلام، الحسن بن يوسف بن المظفر (العلامة الحلى) (م ٧٢٦ق)، تحقيق: على آل كوثر، قم: مجمع إحياء الثقافة الإسلامية، ١٤١١ق.
٦٢٧. الكشف عن معاودة هذه الأمة الأنث، عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (م ٩١١ق)، مخطوط.
٦٢٨. الكشف والبيان في تفسير القرآن (تفسير الشعلبي)، أبو سحاق أحمد بن محمد الشعلي (م ٤٢٧ق)، تحقيق: أبو محمد بن عاصور وتقيير الساعدي، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٢ق.
٦٢٩. كفاية الأثر في النصر على الأئمة الائتني عشر، على بن محمد الخراز القمي (ق ٤ق)، تحقيق: السيد عبد النطيف الحسيني الكوه كرمني، قم: بيدار، ١٤٠١.
٦٣٠. كفاية الأحكام (كفاية الفقها)، محمد باقر بن محمد مؤمن انسزيواري (م ١٠٩٠ق)، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤٢٢ق.
٦٣١. كفاية الطالب في مناقب على بن أبي طالب رض، محمد بن يوسف انكنجي الشافعى (م ٤٥٨ق)، تحقيق: محمد هادي الأميني، تهران: دار إحياء تراث أهل البيت عليهم السلام، ١٤٠٤ق.
٦٣٢. الكلام بعر الكلام، السيد أحمد الحسيني الزنجاني (م ١٢٥٣ش)، قم: چایخانه قم، ١٣٧٠ق.
٦٣٣. الكلم الطيب و القيث الصب، السيد علي خان المدنی الشبرازی (م ١١٢٠ق).
٦٣٤. كليات اشعار ملك الشعراء طالب ألمي، طالب آملی (م ١٠٣٦ق)، تصحیح: محمد طاهری شهاب، تهران: سنایی، ١٣٤٦ش.
٦٣٥. كليات اشعار مولانا اهلى شيرازی، محمد اهلى شيرازی (ق ١٠ق)، به کوشش: حامدربانی، تهران: چایخانه سنایی، ١٣٤٤ش.
٦٣٦. كلام جوهری (اطوافان البکار)، محمد ابراهیم بن محمد باقر (جوهری) (م ٢٥٣ق)، تهران: علمی، ١٣٤٢ش.

- . ۶۳۷. کلیات جویا، دزاب بیگ (جویا تبریزی) (م ۱۱۱۸ق)، لاهور: دانشگاه پنجاب، ۱۳۳۷.
- . ۶۳۸. کلیات حزین = دیوان حزین لاھیجی
- . ۶۳۹. کلات دیوان حکیم الہی قمشهی (م ۱۲۵۲ش)، نهران: علمیه اسلامیه، ۱۴۰۸ق.
- . ۶۴۰. کلیات دیوان شمس تبریزی = دیوان شمس تبریزی
- . ۶۴۱. کلیات قاسم آواز، علی بن نصیر قاسم النوار (م ۸۲۷ق)، تصحیح: سیصد تقیس، تهران: سناشی، ۱۳۲۷ش.
- . ۶۴۲. کلات نجیب کاشانی، نور الدین محمد شریف کاشانی (ق ۱۱ق)، تصحیح: مهدی صدری و اصغر دادیه، تهران: میراث مکتوب، ۱۳۸۲ش.
- . ۶۴۳. کمال الدین و تمام التعمیة، محمد بن علی ابن بابویه القمی (الشیخ الصدوق) (م ۳۸۱ق)، تحقیق: علی اکبر الفقاری، قم: مؤسسه انتشار اسلامی، ۱۴۰۵ق.
- . ۶۴۴. کنز الدافتون و بحر الغائب، محمد بن محمد رضا الشهیدی القمی (ق ۱۲ق)، تحفیق: مجتبی العراقی، قم: مؤسسه انتشار اسلامی، ۱۴۰۷ق.
- . ۶۴۵. کنز العمال فی سنن الاقوال و الأفعال، علی المتقی بن حسام الدین الهندي (م ۹۷۵ق)، تصحیح: صفوه السقا، بیروت: مکتبة التراث الاسلامی، ۱۳۹۷ق.
- . ۶۴۶. کنز الفوائد، محمد بن علی الکراجیکی الطراویلی (م ۴۴۱ق)، به کوشش: عبد الله نعمة، قم: دار الذخائر، ۱۴۱۰ق.
- . ۶۴۷. کوز التجاع، الفضل بن الحسن الطبرسی (م ۴۸۵ق)، به کوشش: بیوک آقا واعظ تبریزی، ۱۳۸۲ق.
- . ۶۴۸. الکنی و الکتاب، الشیخ عباس القمی (م ۱۲۵۱ق)، تهران: مکتبة الصدر، ۱۳۹۷ق.
- . ۶۴۹. گردد، کافی، محمد باقر یهودی (معاصر)، تهران: مرکز انتشارات علمی و فرهنگی، ۱۳۶۳ش.
- . ۶۵۰. گلشن ثواب، جمعی از نویسنده‌گان، قم: معروف، ۱۳۸۲ش.
- . ۶۵۱. گلشن صبا، فتحعلی بن محمد صبا (م ۱۲۲۸ق)، تصحیح: حسین کوهی کرمانی، تهران: صبا، ۱۳۰۸ش.
- . ۶۵۲. گناهان بکر، عبدالحسین دستغیب (م ۱۳۶۰ش)، قم: دار الکتاب.
- . ۶۵۳. گنجینه دانشمندان، محمد شریف رازی (م ۱۳۷۹ش)، تهران: اسلامیه، ۱۳۵۲ - ۱۳۵۴ش.
- . ۶۵۴. گونه‌شناسی اندیشه منجی در ادبیات، علی موحدیان عطار، قم: دانستگادادیان و مذاهب، ۱۳۸۹ش.

٦٥٥. اللباب في تهذيب الأشباح، عز الدين على بن محمد (ابن الأثير) (م ٦٦٣ق)، قاهرة: مكتبة القدسى، ١٢٥٧ق.
٦٥٦. لسان العرب، محمد بن مكرم المصري الأنصارى (ابن منظور) (م ٧١١ق)، بيروت: دار صادر، ١٤١٠ق.
٦٥٧. لسان القبب، فريد الدين محمد بن ابراهيم (اعطان نيشابوري) (م ٦٢٧ق)، تصحیح: تقى حاتمى، تهران: إسلامى، ١٣١٥ق.
٦٥٨. لسان الميزان، أحمد بن على العسقلانى (ابن حجر) (م ٨٥٢ق)، مؤسسة الأعلمى، ١٤٠٦ق.
٦٥٩. لغت نامه دهخدا، علی اکبر دهخدا (م ١٢٤٤ش)، زیر نظر: دکتر محمد معین و سید جعفر مشهدی، تهران: مؤسسه انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ١٣٧٢ش.
٦٦٠. اللئع غی أنساب درود الحديث، عبد الرحمن بن ابی بکر السیوطی (م ٩١١ق)، تحقیق: یحیی ایسماعیل، منصوره: دار الوفاء للطباعة والنشر والتوزیع، ١٢٠٨ق.
٦٦١. لوایح المؤثر في طبقات الأخبار (طبقات الکبری)، عبدالوهاب بن احمد الشعراوی (م ٩٧٣ق)، بیروت: دار الفکر.
٦٦٢. اللھوف على قتلی الطفوف، رضی الدین عبد انکریم علی بن موسی الحلی (السید ابن طاووس) (م ٦٦٤ق)، تحقیق: فارس حسون، قم: دار الاسود، ١٤١٤.
٦٦٣. منه مناقب امير المؤمنین علی بن ابی طالب والائمه من ولدها، محمد بن احمد القمی (ابن شاذان) (ق ٥ق)، تحقیق: نبیل رضا علوان، قم: انصاریان، ١٤١٣ق.
٦٦٤. ملہ خدا، محمد محمدی ری شهری و رسول افقی، مترجم: جواد محدثی، قم: دار الحديث، ١٤٢٥ق.
٦٦٥. المبوط في فقه الإمامية، محمد بن الحسن الطوسي (الشيخ الطوسي) (م ٤٦٠ق)، تحقیق: محمد على الكشfi، تهران: المکتبة المرتضوية، ١٢٨٧ق.
٦٦٦. مناسبة القرآن و مختلفه، محمد بن علی (ابن شهر آشوب) (م ٥٨٨ق)، قم: بیدار، ١٤١٠ق.
٦٦٧. متنوی طائفیں، ملا احمد بن مهدی نراقی (م ١٤٤٥ق)، تهران: امیر کبیر، ١٢٨٦ش.
٦٦٨. متنوی معنوی، جلال الدین محمد مولوی بلخی (م ٦٧٢ق)، تصحیح: ناهید فرشادمهر، تهران: نشر محمد، ١٣٧٨ش.
٦٦٩. التجارات النبویة، محمد بن الحسين الموسوی (الشرف الرضی) (م ٤٠٦ق)، تحقیق و شرح: طه محمد الزینی، قم: مکتبة بصیرتی.

٦٧٠. مجالس المؤمن، نور الله بن شرف الدين شوشرى (قاضى نور الله) (م ١٩١٠ ق)، تهران:كتابفروشى اسلامیه ١٣٦٥ ش.
٦٧١. مجمع البحرين و مطلع التبزین، فخر الدين بن محمد الطيحي (م ٨٥٠ ق)، تحقيق: السيد أحمد الحسيني، تهران: مكتبة نشر الثقافة الإسلامية ١٤٠٨ ق.
٦٧٢. مجمع البلدان
٦٧٣. مجمع البيان في تفسير القرآن (تفسير مجمع البيان)، الفضل بن الحسن الطبرسي (المبنى الاسلام)، (م ٤٢٥ ق)، تحقيق: السيد هاشم الرسولى المحلانى و انسيد فضل الله اليزدى انطباطانى، بيروت: دار المعرفة، ١٤٠٨ ق.
٦٧٤. مجمع الزوائد و منبع الثواب، على بن ابي بكر الهيثمى (م ٨٠٧ ق)، تحقيق: عبد الله محمد درويش، بيروت: دار الفكر، ١٤١٢ ق.
٦٧٥. مجمع النافذة و البرهان في شرح إرشاد الأذهان، أحمد بن محمد الأردبيلي (المقدس الأردبيلي) (م ٣٠٤ ق)، قم، ١٤٠٣ ق.
٦٧٦. مجمع الفصحا، رضا قلى بن محمد هادی هدایت (م ٢٨٨ ق)، تهران: امير كبار، ١٣٣٦ ش.
٦٧٧. مجموع مقالات و كتاراتها بپرداون حرث مهدی، به کوشش رضا استادی (معاصر)، تبریز: مسجد آیت الله انگجی.
٦٧٨. مجموعة مقالات مؤتمر الإمام انهدی (بغداد)، نجف: مجمع اهل البيت (ع)، ١٤٢٤ ق.
٦٧٩. النحسن، أحمد بن محمد البرقى (م ٢٨٠ ق)، تحقيق: السيد مهدی الرجاني، قم: المجمع العالمي لأهل البيت (ع)، ١٤١٢ ق.
٦٨٠. المحضر، الحسن بن سليمان الحلّى (م ٨ ق)، تحقيق: منتاق صالح المظفر، ١٢٨٨ ش.
٦٨١. المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، عبد الحق بن غالب (ابن عطية الأنديسى) (م ٤٢٥ ق).
٦٨٢. مختصر إتحاف السادة الهرة، أحمد بن ابي بكر البوصيري (م ٤٠٨ ق)، تحقيق: حسن الكسرى، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٧ ق.
٦٨٣. مختصر إثبات الجمعة، فضل بن شاذان (م ٢٦٠ ق)، تصحيح: باسم الهاشمى، بيروت، دار الكرام، ١٤١٣ ق.
٦٨٤. مختصر بصالح الدرجات، الحسن بن سليمان الحلّى (ق ٩ ق)، قم: الرسول المصطفى.
٦٨٥. مختلف الشيعة في أحكام الشريعة، الحسن بن يوسف بن انتظهر الحلّى (العلامة الحلّى) (م ٧٢٦ ق)، تهران: مكتبة بنوى التحدیدة، ١٢٢٣ ق.

٦٨٦. مدارك الأحكام في شرح شرائع الإسلام، محمد بن علي العاملي الجعبي (م ١٠٩٤ق)، تحقيق: مؤسسة آل البيت، قم: مؤسسة آل البيت، ١٤٢٠ق.
٦٨٧. مدارك الغروة، على بناء الإشتهرادي (م ١٢٨٧ش)، تهران: دار الأسوه، ١٤١٧ق.
٦٨٨. مدينة معاجز الأنبياء عشر و دلالات المعجز على البشر، السيد هاشم بن سليمان انحراني (م ١١٧٤ق)، تحقيق: عزة لله المولاني الهمداني، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية (العلامة المجلسي) ٦٨٩.
٦٨٩. مرآة العقول في شرح أخبار آن الرسول، محمد باقر بن محمد تقى المحتسب (العلامة المجلسي) (م ١١١٠ق)، تحقيق: السيد هاشم الرسولي المحلاوي، تهران: دار الكتب الإسلامية، ١٣٧٠ش.
٦٩٠. مراد الأطلاع على أسماء الأحكام و البقاع، عبد المؤمن بن عبد الحق (ابن عبد الحق) (م ٧٢٩ق)، تحقيق: على محمد البجاوي، بيروت: دار المعرفة، ١٣٧٣ق.
٦٩١. مروج الذهب و معادن الجوهر، على بن الحسين السعودي (م ٣٤٦ق)، تحقيق: محمد معن الدين عبد الحميد، قاهرة: مطبعة السعادة، ١٢٨٤ق.
٦٩٢. المسزار، محمد بن محمد بن النعمان العكبرى البغدادى (الشيخ المفید) (م ٤١٣ق)، تحقيق: السيد محمد باقر الأبطحى، قم: المؤتمر العالمي لألفية الشيخ المفید، ١٤١٣ق.
٦٩٣. مزارات أهل البيت و تاريχها، السيد محمد حسين الحسيني الجلاني (معاصر)، بيروت: مؤسسة الأعلمى، ١٤٠٩ق.
٦٩٤. العزيز الكبير، محمد بن جعفر المشهدى (م ٦٤ق)، تحقيق: السيد جواد القبومى، قم: قيوم، ١٤١٩ق.
٦٩٥. المسائل الجارودية، محمد بن محمد بن النعمان العكبرى البغدادى (الشيخ المفید) (م ٤١٣ق)، تحقيق: كاظم مدير شانهچى، قم: المؤتمر العالمي لألفية الشيخ المفید، ١٤١٣ق.
٦٩٦. المسائل السروية (مصنفات الشيخ المفید)، محمد بن محمد بن النعمان العكبرى البغدادى (الشيخ المفید) (م ٤١٣ق)، تحقيق: عن أکبر زاہدی الخراسانی، قم: المؤتمر العالمي لألفية الشيخ المفید، ١٤١٣ق.
٦٩٧. مالك الأنصار في ممالك الأنصار، شهاب الدين أحمد (ابن فضل الله انمرى) (م ٧٤٩م)، تحقيق: كامل سلمان انجورى، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤٢٠ق.
٦٩٨. مالك الاتهام إلى تنقیح شرائع الإسلام، زین الدين عنی بن احمد العاملى (الشهيد الشانى) (م ٩٦٦ق)، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ١٤١٣ق.
٦٩٩. المستجاد من كتاب الإرشاد، (طبع في مجموعة نقيسة)، الحسن بن يوسف الحلبي (العلامة الحلبي) (م ٧٢٦ق)، تحقيق: محمود البدرى، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ١٤١٧ق.

٧٠٠. مستدرکات أعيان الشیعة، السيد حسن الأمین (م ٢٠٠٢م)، بیروت: دار التعارف، ١٤٠٨ق.
٧٠١. مستدرکات رجال الحديث، علی النمازی الشاھرودی (م ١٤٠٥ق)، اصفهان: حسینیة عمازاده، ١٤١٢ق.
٧٠٢. مستدرک الوسائل و مستبط المسائل، میرزا حسین انوری الطبرسی (م ١٣٢٠ق)، قم: مؤسسه آل الیت بغداد، قم: مؤسسه آل الیت بغداد، ١٤٠٧ق.
٧٠٣. مستدرک سفينة البحار، علی النمازی الشاھرودی (م ١٤٠٥ق)، بهران: مؤسسه البغة، ١٤٠٩ق.
٧٠٤. المستدرک على الصحيحين، ابو عبدالله، محمد بن عبد الله (الحاکم البیشاپوری) (م ٤٥ق)، تحقيق: مصطفی عبد القادر عطا، بیروت: دار الكتب العلمیة، ١٤١١ق.
٧٠٥. المسترد في امامۃ أمیر المؤمنن علی بن أبي طالب رض، محمد بن جریر الطبری الإمامی (م ٥٥ق)، تحقيق: أحمد المحمودی، تهران: مؤسسة الثقافة الاسلامیة لکوشاپور، ١٤١٥ق.
٧٠٦. مستطرفات الرثائز (المطبوع مع الرثائز)، محمد بن منصور الحلبی (ابن ادريس) (م ٥٩٨ق)، تحقيق: مؤسسة النشر الاسلامی، قم: مؤسسة النشر الاسلامی، ١٤١٠ق.
٧٠٧. مستمسک العروة الوثقی، السيد محسن الحکیم الطباطبائی (م ١٣٩٠ق)، قم: مؤسسة التفسیر، ١٤١٦ق.
٧٠٨. مستند الشیعة فی أحكام الشیعة، أحمد بن محمد مهدی الزراقي (م ١٢٤٥ق)، قم: مؤسسه آل الیت بغداد، ١٤١٥ق.
٧٠٩. المستند، أحمد بن محمد الشیانی (ابن حنبل) (م ٢٤١ق)، تحقيق: شعیب الأرنؤوط، بیروت: مؤسسة الرسالة، ١٤١٦ق.
٧١٠. مستند ابن الجعید، علی بن الجعید الجوهري (م ٢٢٠ق)، بیروت: مؤسسة ناور، ١٤١٠ق.
٧١١. مستند بسحان بن راهویة، اسحاق بن إبراهیم الحنظلی المروزی (ابن راهویه) (م ٢٣٨ق)، تحقيق: عبد المغفور عبد الحق حسين النبوشی، مدينة: مکتبة الإیمان، ١٤١٢ق.
٧١٢. مستند النامین، سلیمان بن أحمد انطربانی (م ٣٦٠ق)، تحقيق: حمدی عبد المجید السنفی، بیروت.
٧١٣. مستند الشهاب، محمد بن سلامة القضااعی (القاضی القضااعی) (م ٤٥٤ق)، تحقيق: حمدی عبد السجید السلفی، بیروت: مؤسسة الرسالة، ١٤٠٥ق.
٧١٤. مستند ابی داود الطیالسی (مستند الطیالسی)، سلیمان بن داود البصری (ابو داود الطیالسی) (م ٢٠٤ق)، بیروت: دار المعرفة.

٧١٥. مسند أبي يعى الموصلى، أحمد بن على التميمي الموصلى (أبو يعلى) (م ٣٠٧ ق)، تحقيق: إرشاد الحق الأخرى، جدة: دار القبلة، ١٤٠٨ ق.
٧١٦. مسند زيد بن على، المنسوب إلى زيد بن على بن الحسين منه (م ١٢٢٠ ق)، بيروت: منشورات دار مكتبة الحياة، ١٩٦٦ م.
٧١٧. مشارق الأنوار في نور أهل الاعتبار، حسن العدوى الحمزاوي (م ١٨٨٦ م)، قاهرة، المكتبة الأزهرية للتراث، ١٤٢٧ ق.
٧١٨. مشارق أنوار اليقين في سرار أمير المؤمنين عليهما السلام، رجب الطبرسى (ق ٨ ق)، قم: الشريف الرضي، ١٤١٥ ق.
٧١٩. مشاهير علماء الأمصار، محمد بن جبان البستى (م ٣٥٤ ق)، تحقيق: رزوق على إبراهيم، بيروت: دار الوفاء، ١٤٧٠ ق.
٧٢٠. مشرق موعد (فصلنامه)، مؤسس آينده روشن.
٧٢١. مشكلة الأنوار في غور الأخبار، على بن الحسن الطبرسى (ق ٧ ق)، تحقيق: مهدى هوشمند، قم: دار الحديث، ١٤١٨ ق.
٧٢٢. المشيخة (الإسناد المصنف إلى آل المصطفى)، محمد محسن بن على المتنزوى (آقا بزرگ الطهراني) (م ١٣٨٩ ق)، نجف: مطبعة القرى، ١٢٥٦ ق.
٧٢٣. مصابيح السنة، حسين بن مسعود البغوى (م ٥١٦ ق)، تحقيق: يوسف عبد الرحمن المرعشلى و آخرون، بيروت: دار المعرفة، ١٤٠٧ ق.
٧٢٤. مصابيح الظلام، محمد باقر بن محمد: أكمل البهبهانى (الوحيد البهبهانى) (م ١٢٠٥ ق)، قم: مؤسسة العلامة العجدة والوحيد البهبهانى، ١٤٢٤ ق.
٧٢٥. مصادقة الإخوان، محمد بن على ابن بابويه (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدى (عج)، قم: مؤسسة الإمام المهدى، ١٤١٠ ق.
٧٢٦. مصباح الأصول، السيد أبوقاسم الموسوى الخوئى (م ١٤١٣ ق)، تحرير: محمد سرور الوعظ الحسنى البهسودى، قم: مكتبة النداوى، ١٤٢٢ ق.
٧٢٧. مصباح الزائر، رضى الدين عبد الكريمه على بن موسى الحلى (أنسيد ابن طاوس) (م ٦٦٤ ق)، تحقيق: مؤسسة آل البيت، قم: مؤسسة آل البيت، ١٤١٧ ق.
٧٢٨. مصباح الفقه، آقارضاين محمد هادى المهدى (م ١٣٢٢ ق)، قم: مؤسسة الجعفرية لإحياء التراث و مؤسسة انتشار الإسلامى، ١٤١٦ ق.

٧٢٩. مصباح المنهج، محمد بن الحسن (الشيخ الطوسي) (م ٤٦٠ق)، تحقيق: على أصغر مرواريد، بروت: مؤسسة فقه الشيعة، ١٤١١ق.
٧٣٠. المصباح المنير في غريب الشرح الكبير لتراثي، أحمد بن محمد التقي (م ٧٢٠ق)، قم: مؤسسة الهجرة، ١٤١٤ق.
٧٣١. مصباح الهدایة في اثبات الولاية، السيد علی البهبهانی (م ١٣١٥ق)، تهران، ١٢٦٦ق.
٧٣٢. مصباح الهدایة و مفاتیح الكفاۃ، عز الدين محمود بن علی کاشانی (م ٧٣٥ق)، تصحیح، جلال الدین هسابی، تهران: زوار، ١٢٨٩ش.
٧٣٣. مصباح الہدی فی شرح العروة الوثقی، میرزا محمد تقی الآملی (م ١٢٤٩ش)، تهران، ١٢٨٠ق.
٧٣٤. المصباح في الأدعية والصلوات والزيارات (المصباح للكتشمي)، إبراهيم بن على العازمي العاملی (الكتشمي) (م ٩٠٠ق)، قم: انشریف الرضی، ١٤٠٥ق.
٧٣٥. المصنف، عبد الرزاق الصنعاني (م ٢١١ق)، تحقيق: حبیب الرحمن الاعظمی، بیروت: منشورات المجلس العلمی.
٧٣٦. المصنف بن أبي شيبة = المصنف في الأحادیث والأئمّة
٧٣٧. المصنف في الأحادیث والأئمّة، عبد الله بن محمد العبسی الكوفی (ابن أبي شيبة) (م ٢٢٥ق)، تحقيق: سعید محمد اللھام، بیروت: دار الفکر، ١٤٠٩ق.
٧٣٨. مطالب السؤال فی مناقب آل الرسول، محمد بن طلحة الشافعی (م ٤٦٤ق)، قم: النسخة المخطوطة فی مکتبة آیة الله المرعشی.
٧٣٩. المطالب العالمة بزاد المسالید الشائعة، أحمد بن علی العسقلانی (ابن حجر)، (م ٨٥٢ق)، تحقيق: حبیب الرحمن الاعظمی، بیروت: دار المعرفة، ١٤١٤ق.
- [مطالع الأنوار (تاریخ نبیل زرندي)، عبد انحیم اشراق خاوری، تهران: مؤسسه ملی مطبوعات امری.
٧٤٠. مطالع سعدین و مجمع بحرین، کمال الدین عبد الرزاق بن اسحاق سمرقندی (م ٨٨٧ق)، به اهتمام: عبد الحسین نوابی، تهران: پژوهشگاه علوم و مطالعات فرهنگی، ١٣٧٢ش.
٧٤١. مظہر العجائب و مظہر الأسرار، فرید الدین محمد بن ابراهیم (عطار نیشاپوری) (م ٦٧٢ق)، تهران: سنابی، ١٣٤٥ش.
٧٤٢. معاد فی از قرآن، عبد الحسین دستغیب (م ١٢٦٠ش)، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ١٣٧٧ش.

٧٤٣. *العالِمُ الْأَثِيرُ فِي السَّنَةِ وَالسَّرِّ*، محمد محمد حسن شراب (م ٢٠١٣م)، دمشق: دار القلم، ١٩٩١م.
٧٤٤. *مَالِمُ التَّنْزِيلِ فِي تَفْسِيرِ التَّرْوِیْنِ* (تفسیر البغوى)، انسين بن مسعود البغوى (م ٥٥١ق)، تحقيق: خاند عبد الرحمن العك، بيروت: دار المعرفة، ١٤١٣ق.
٧٤٥. *مَالِمُ الْعَلِمَاءِ*، محمد بن علي (ابن شهرآشوب) (م ٥٨٨ق)، نجف: المطبعة انحصارية، ١٣٨٠ق.
٧٤٦. *مَعْلَمُ الْأَخْبَارِ*، محمد بن علي ابن باويه (الشيخ الصدوق) (م ٢٨١ق)، تحقيق: على أكبر الفقاري، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٢٦١ش.
٧٤٧. *الْمُتَعَبُرُ فِي سَرِّ الْمُخْتَصِرِ*، جعفر بن الحسن الحنفي (المحقق الحنفي) (م ٦٧٦ق)، تصحیح: ناصر مکارم الشیرازی، قم: مؤسسة سید الشهداء، ١٣٤٤ش.
٧٤٨. *مَعْتَصِمُ الشَّعْبِ فِي أَحْكَامِ الشَّرِيعَةِ*، محمد محسن بن شاه مرتضی (الفیض الكاشانی) (م ٩١ق)، تهران: مدرسة عائی شهید طهری، ١٤٢٩ق.
٧٤٩. *الْسَّعْجُ الْأَوْسَطُ*، سليمان بن أحمد اللخمي الطبراني (م ٣٦٠ق)، تحقيق: طارق بن عوض الله و عبد الحسن بن ابراهیم انسنی، قاهره: دار العرمین، ١٤١٥ق.
٧٥٠. *مَعْجَمُ الْمَذَنَى*، ياقوت بن عبد الله الحموي الرومي (م ٦٢٦ق)، بيروت: دار احیاء الراث العربی، ١٣٩٩ق.
٧٥١. *الْسَّعْجُ الصَّغِيرُ*، سليمان بن أحمد اللخمي الطبراني (م ٢٦٠ق)، تحقيق: محمد عثمان، بيروت: دار انکر، ١٤٠١ق.
٧٥٢. *الْمَعْجَمُ الْكَبِيرُ*، سليمان بن أحمد اللخمي انصبیرانی (م ٣٦٠ق)، تحقيق: حمدی عبد المجید السلفی، بيروت: دار احیاء انتراث العربی، ١٤٠٤ق.
٧٥٣. *مَعْجَمُ الْمَوْلَنَى*، عمر رضا کحاله (١٤٠١ق)، بيروت: مؤسسة الرسالة، ١٤١٤ق.
٧٥٤. *الْمَعْجَمُ الْوَسِيْطُ*، ابراهیم ائیس (م ١٣٩٨ق) و آخرون، قاهره: مجمع اللغة العربية، ١٩٧٢م.
٧٥٥. *مَعْجَمُ أَحَادِيثِ إِلَامِ الْمَهْدِيِّ*، على الكورانی و آخرون، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ١٣٨٦ش.
٧٥٦. *مَعْجَمُ رِجَالِ الْحَدِيدِ*، السيد أبو اقسام الموسوی الخوئی (م ١٤١٢ق)، قم: مدینة العلم، ١٤٠٣ق.
٧٥٧. *مَعْجَمُ مَا سَتَعْجَمَ مِنْ أَسْمَاءِ الْبَلَادِ وَالْمَوَاضِعِ*، عبد الله بن عبدالعزیز البکری (م ٤٨٧ق)، تحقيق: مصطفی السقا، بيروت: عالم الكتب، ١٤٠٣ق.
٧٥٨. *مَعْجَمُ مَقَالِيسِ الْلُّغَةِ* (مقالیس اللغة)، أحمد بن فارس بن زکریا الرازی (ابن مارس) (م ٣٩٥ق)، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، قم: مكتب الإعلام الإسلامي، ١٤٠٤ق.
٧٥٩. *مَعْدَنُ الْأَسْرَارِ*، حسن معاون اسلامی (معاصر)، مشهد: سخن گستر، ١٣٨٦ش.
٧٦٠. *مَعْرِفَةُ عَهْدِ جَدِيدٍ*، مریل سی تی، مترجم: ط. میکائیلیان، تهران: حیات ابدی، ١٣٦٢ش.

٧٦١. مفاتيح الفتب، محمد بن عمر الزرازى، (الفخر الزرازى) (م ٤٠٤ق)، بيروت: دار الفكر، ١٤١٠ق.
٧٦٢. مفتاح الإزاد، فريد الدين محمد بن إبراهيم (عطار نيشابورى) (م ٦٢٧ق)، تصحیح: تقى حاتمى، تهران: إسلامیة ١٣١٥ق.
٧٦٣. مفتاح الفلاح في عمل اليوم والليلة، محمد بن حسين العاملی (الشيخ البهائی) (م ١٠٣٠ق)، تحقيق: السيد مهدی الرجائی، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٥ق.
٧٦٤. مفتاح الكوامة في شرح قواعد العلامة، السيد جواد بن محمد الحسينی العاملی (م ١٢٢٦ق)، قم: مؤسسة آی البتی.
٧٦٥. مفتاح النبوة، رضا بن محمد امین همدانی (م ١٢٤٧ق)، تهران: دار الطباعة.
٧٦٦. مفردات ألفاظ القرآن = المفردات في غريب القرآن
٧٦٧. المفردات في غريب القرآن، حسين بن محمد الراغب الإصفهانی (م ٤٢٥ق)، تحقيق: صفوان عدنان داودی، بيروت: دار القلم، ١٤١٢ق.
٧٦٨. مقائق الطالبين، على بن الحسين الإصفهانی (أبو الفرج) (م ٣٥٦ق)، تحقيق: السيد أحمد صقر، قم: الشریف الرضی، ١٤٠٥ق.
٧٦٩. المقاصد العلية في شرح الرسالة الأنثانية، زین الدین بن علی العاملی (الشهید الثاني) (م ٩٦٥ق)، قم: مؤسسة المعارف الإسلامية، ١٤١٣ق.
٧٧٠. مقالات الإسلامية = فرق الشيعة
٧٧١. مقباس الهدایة، عبد الله بن محمد حسن العماقانی (م ١٢٥١ق)، تحقيق: محتررضا العماقانی، قم: مؤسسة آی البتی.
٧٧٢. مقتضب الأثر في النص على الأئمة الاثني عشر ع، أحمد بن محمد بن عياش الجوھری (م ٤٠١ق)، بيروت: دار الأضواء، ١٤٠٥ق.
٧٧٣. مقدمه تاريخ ابن خلدون، عبد الرحمن بن خلدون (م ٨٠٨ق)، بيروت: دار إحياء التراث العربي.
٧٧٤. مقصد أقصى اهتماد باشرح ائمه للنعتات، شیخ عزیز نسفی (ق ٧ق)، ١٢٥٣ق.
٧٧٥. المقنع، محمد بن علی ابن بابویه القمي (الشيخ الصدوق) (م ٢٨١ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام الھادی (ع)، قم: مؤسسة الإمام الھادی (ع)، ١٤١٥ق.
٧٧٦. المقنع في الإمامة، عبید الله بن عبد الله اسد آبادی (ق ٥ق)، تحقيق: شاکر شیع، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٤ق.

٧٧٧. المقطوع، محمد بن محمد بن النسوان العكبرى البغدادى (الشيخ المفید) (م ٤١٢ق)، تحقيق: مؤسسة النشر الإسلامي، قم: مؤسسة نشر الإسلامي، ١٤١٠ق.
٧٧٨. مکاتب الرسول، على الأحمدى المیانجی (م ١٢٨٠ش)، الإخراج: مركز تحقیقات الحج، قم: دار الحديث، ١٤١٩ق.
٧٧٩. مکاری الأخلاق، الحسن بن الفضل الطبرسی (ق ٦ق)، تحقيق: علاء آل جعفر، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٤ق.
٧٨٠. المکاتب، مرتضی بن محمد بن امین لأنصاری (الشيخ الأنصاری) (م ١٢٨١ق)، قم: المؤنث العائمه بمناسبة تکریمه الشيخ الأعظم الأنصاری، ١٤١٥ق.
٧٨١. مکالمات کنفوسیوس، مترجم: کاظم زاده ایرانشهر، تهران: بنگاه ترجمه و نشر کتاب، ١٣٣٤ش.
٧٨٢. مکیال المکارم فی فوائد الدعاء للفالتمیث، محمد تقی موسوی الاصفهانی (م ١٢٠٨ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدي (عج)، قم: مؤسسة الإمام المهدي (عج)، ١٤٠٤ق.
٧٨٣. الملاحم، احمد بن جعفر بن محمد (ابن المنادی) (م ٣٣٦ق)، تحقيق: عبد الكري姆 العقيلي، قم: دار السیرة، ١٤١٨ق.
٧٨٤. الملاحم و الفتن (التشیریف بالمعنى في التعريف بالفتنة)، رضی الدین عبد الكریم علی بن موسی الحلی (السيد ابن طاووس) (م ٦٦٤ق)، تحقيق: مؤسسة صاحب الامر، اصفهان: گلبهار، ١٤١٦ق.
٧٨٥. الشهوـف = الـلهـوف عـلـى قـنـلـى اـصـفـوـف
٧٨٦. مناقب الکرم فی أخـدـارـمـکـةـ وـلـاـلـحـرـمـ، عـلـى بـنـ قـاجـدـینـ بـنـ تقـیـ السـنـجـاوـیـ (م ١١٢٥ق)، مکة: جامعة أم القری، ١٩٩٨م.
٧٨٧. المناقب (المناقب للخوارزمي)، المؤفق بن أحمد المکي الخوارزمي (م ٥٦٨ق)، تحقيق: مائد محمودی، قم: مؤسسة النشر الإسلامي، ١٤١٤ق.
٧٨٨. مناقب آل أبي طالب، أبو جعفر محمد بن علي السروي (ابن شهر آشوب)، (م ٥٨٨ق)، قم: المطبعة العلمية.
٧٨٩. المناقب الإمام أمير المؤمنين ع (المناقب للكوفي)، محمد بن سليمان الكوفي الفاضی (م ٣٠٠ق)، تحقيق: محمد باقر محمودی، قم: مجمع إحياء الثقافة الإسلامية، ١٤١٢ق.
٧٩٠. المناهل، السيد محمد المجاهد الطباطبائی (م ١٢٤٢ق)، قم: مؤسسة آل البيت.
٧٩١. منتخب الآثار في الإمام الثاني عشر، لطف الله الصافی الگلپایگانی، قم: دفتر آیة الله لطف الله الصافی الگلپایگانی، ١٤٢٢ق.

٧٩٢. منتخب الأشعار في مناقب الأنبياء، عباس رستاخيز (معاصر)، تهران: عرفان، ١٢٨١ ش.
٧٩٣. منتخب الأشعار المضبطة، بهاء الدين على بن عبد الكريم النيلي (ح ٨٠٣ ق)، تحقيق: عبد الطيف الكوه كرمني، قم: مطبعة الخيام، ١٤٠١ ق.
٧٩٤. منتخب الوراثة، محمد هاشم بن محمد علي الغراشاني (م ١٢١٢ ق)، تهران: كتاب فروشی إسلامیه، ١٣٤٧ ش.
٧٩٥. المنتخب من مسند عبد بن حمد، عبد بن حميد (م ٢٤٩ ق)، تحقيق، السيد صبحي البدری السامراني و محمود محمد خليل الصعیدی، قاهره: مکتبة السنة، ١٤٠٨ ق.
٧٩٦. المستنبط في تاريخ الامم والملوک، عبد الرحمن بن على ابن الجوزی (م ٥٩٧ ق)، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، بيروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٢ ق.
٧٩٧. منهي المطلب في تحقيق المذهب، الحسن بن يوسف بن المطهر الحلي (العلامة الحنفی) (م ٧٢٦ ق)، مشهد: مركز البحوث والدراسات الإسلامية التابع للحضرۃ الرضویة المقدسة، ١٤١٢ ق.
٧٩٨. المتعدد في اللغة، لويس معلوف، بيروت: دار المشرق، ١٩٧٣.
٧٩٩. منحي در آنس بودا، ابوالقاسم جعفری (معاصر)، قم: دانشگاه ادیان و مذاہب، ١٣٩٠ ش.
٨٠٠. من عاش بعد الموت، عبد الله بن محمد (ابن ابی اندینی) (م ٢٨١ ق)، تحقيق: مصطفی عاشور، قاهره: مکتبة القرآن.
٨٠١. من وحي القرآن، السيد محمد حسين فضل الله، بيروت: دار الملک، ١٤١٩.
٨٠٢. منهاج البراعة في شرح نهج البلاغة، میرزا حبیب الله بن محمد هاشم الغوثی (م ١٣٢٤ ق)، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٤ ق.
٨٠٣. منهاج البراعة في شرح نهج البلاغة، سعید بن عبدالله (قطب الدين ازراوندی) (م ٥٧٣ ق)، قم: مکتبة آیة الله المرعشی، ١٤٠٦ ق.
٨٠٤. منهاج السنة النبوية، أحمد بن عبد الحليم بن تیمیة الحرمی (ابن تیمیة)، (م ٧٢٨ ق)، تحقيق: محمد رشاد سالم، قاهره: مکتبة ابن تیمیة، ١٤٠٩ ق.
٨٠٥. منهاج الصلاح في اختصار المصباح، الحسن بن يوسف بن المطهر الحلي (العلامة الحنفی) (م ٧٢٦ ق)، تحقيق: عبد العظیم العبر دامادی، قم: مکتبة العلامه المجلسي، ١٣٨٨ ش.
٨٠٦. منهاج المقال في تحقيق أحوال الرجال (حال الأئمہ ایادی)، میرزا محمد بن على الأستر آبادی (م ١٠٢٨ ق)، قم: مؤسسه آیل البيت الإحياء، التراث، ١٤٢٢ ق.
٨٠٧. من هدى القرآن، محمد تقی المدرسی (معاصر)، تهران: مکتب آیة الله المدرسی، ١٤٠٧ ق.

٨٠٨. منه الراغب في إيمان أبي طالب، محمد رضا الطبسي النجفي (م ١٢٦٣ق)، تحقيق: محمد جعفر الطبسي، قم: مكتب الإعلام الإسلامي، ١٣٧٥ش.
٨٠٩. منه المربي في أدب العفيف والمستفيد، زين الدين بن علي العامني (الشهيد الثاني) (م ٩٦٥ق)، قم: مكتب الإعلام الإسلامي، ١٤١٥ق.
٨١٠. الموعظ، محمد بن علي بن بابويه (الشيخ الصدوق) (م ٣٨١ق)، بيروت: دار الهادي، ١٤١٢ق.
٨١١. مواهب الرحمن في تفسير القرآن، السيد عبد الأعلى السبزواري (م ١٣٧٢ش)، بيروت: مؤسسة التاريخ العربي، ١٤٢٤ق.
٨١٢. موسوعة الإمام الخوئي، السيد أبو القاسم نبوسو الغنواني (م ١٤١٣ق)، قم: مؤسسة إحياء آثار الإمام الخوئي، ١٤١٨ق.
٨١٣. الموسوعة الشعرية المهدوية، على بن جعفر العوامي القطيفي (م ١٣٦٤ق)، بيروت: دار العلوم، ١٤٣١ق. (افت)
٨١٤. موسوعة المحبات المقدسة، جعفر الخليلي (معاصر)، بيروت: مؤسسة الأعلمى، ١٤٠٧ق.
٨١٥. موسوعة العلامة المرعشى، السيد نهاب الدين النجفي المرعشى (م ١٣٦٩ش)، تحقيق: السيد محمود المرعشى وأخرون، قم: مكتبة آيت الله المرعشى، ١٣٨٩ش.
٨١٦. موسوعة طبقات الفقهاء، جعفر السبحانى وأخرون (معاصر)، قم: مؤسسة الإمام انصادق، ١٤١٨ق.
٨١٧. الموسوعة في أحاديث المهدى الضعيفة وال موضوعة، عبد العليم عبد العظيم البستوى، بيروت: دار ابن حزم، ١٩٩٩هـ.
٨١٨. الموطأ، مائك بن أنس (م ١٥٨ق)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، بيروت: دار إحياء اتراث العربي، ١٤٠٦ق.
٨١٩. موعد (ماه نامه)، تهران: مؤسسه کيهان.
٨٢٠. مولوي نامه، جلال الدين همائي (م ١٣٥٩ش)، تهران: آگاه، ١٣٦٧ش.
٨٢١. مهیج الدعوات و منهاج العبادات، رضی الدين عبد الكریم علی بن موسی الحلى (السيد ابن طاووس) (م ٦٦٤)، تحقيق: حسين الأعلمی، بيروت: مؤسسة الأعلی، ١٤١٤ق.
٨٢٢. مهدویت از دیدگاه دین بیوهان غربی، سید رضی موسوی گیلانی (معاصر)، تهران: بنیاد فرهنگی مهدی موعود، ١٣٨٥ش.

٨٢٣. مهدی از صدر اسلام تا قرن سیزدهم، آرسن دار مستر (م ١٨٩٤)، مترجم: محسن جهانسوز، تهران: ادب.
٨٢٤. المهدی المستظر عند الشيعة الاثني عشرية، جواد علی (م ١٩٨٧)، مترجم: ابوالعبد دودو، نجف: مکتبة طریق المعرفة ٢٠٠٥، م.
٨٢٥. المهدی المستظر فی الفکر الاسلامی، مرکز الرسالة، قم: مرکز الرسالة، ١٤١٧ق.
٨٢٦. المهدی المستظر فی ضوء الأحادیث و الآثار الصحیحة، عبد العلیم عبد العظیم البستوی، بیروت: دار ابن حزم، ١٩٩٩م.
٨٢٧. مهدیان دروغین، رسول جعفریان، پیش از انتشار.
٨٢٨. مهدی موعد ذخیره‌هی، سید علی شفیعی (معاصر)، اهواز: خوزستان، ١٤٢٤ق.
٨٢٩. المهدی و المهدویة، احمد أمین (م ١٩٥٤)، قاهره: شرکة نوایع النکر، ١٤٣٠ق.
٨٣٠. المهدیة فی الإسلام، سعد محمد حسن، قاهره: دار الكتاب العربي.
٨٣١. المهدب، عبدالعزیز ابن البراج الطرابیسی (ابن البراج) (م ٤٨١ق)، قم: مؤسسه التشریف الاسلامی، ٦ ١٤٠ق.
٨٣٢. مهدب الأحكام، السید عبد الأعلى السبزواری (م ١٣٧٢ش)، قم: مؤسسه المنار، ١٤١٣ق.
٨٣٣. المهدب البارع فی شرح المختصر النافع، احمد بن محمد (ابن فهد الحلبی) (م ٨٤١ق)، تحقيق: انشیخ مجتبی العراقي، قم: مؤسسه التشریف الاسلامی، ١٤١٤ق.
٨٣٤. مهر نایان، سید محمد حسن حسینی تهرانی (م ١٣٧٤ش)، مشهد، علامه طباطبائی، ١٤٢١ق.
٨٣٥. میراث شهاب (فصلنامه)، قم: کتابخانه آیت الله مرعشی.
٨٣٦. میراث محدث ارمومی آذاری چند دریازه دعای ندیمه، به اهتمام: سید جعفر اشکوری، قم: دارالحدیث، ١٣٨٥ش.
٨٣٧. میزان الحکمة با رجمة فارسی، محمد محمدی ری شهری، مترجم: حمیدرضا شیخی، قم: دار اندیث، ١٣٧٧ش.
٨٣٨. المیزان فی تفسیر القرآن، السید محمد حسن الطباطبائی (م ١٤٠٤)، قم: اسماعیلیان، ١٣٩٤ق.
٨٣٩. منوی خرد، مترجم: احمد تقضی، به کوشش زاله آموزگار، تهران: نوس، ١٣٨٠ش.
٨٤٠. النجعة فی شرح اللئمة، محمد تقی التستری (م ١٣٧٤ش)، تهران: کتابفروشی صدقق، ١٤٠٦ق.
٨٤١. نجم الثاقب، میرزا حسین نوری طبرسی (م ١٣٢٠ق)، مشهد: کتابفروشی جعفری، ١٣٦١ش.

٨٤٢. النجوم الظاهرة في ملوك مصر القاهرة، يوسف بن شعري بردئ الآتابكي (م ٨٧٤ق)، قاهرة: المؤسسة المصرية العامة للكتب، ١٣٤٨ق.
٨٤٣. نزهة الناظر و تبییخ الخواطر (الحسین بن محمد الحنوانی) (ق ٥ق)، تحقيق: مؤسسة الإمام المهدی (عج)، قم: مؤسسة الإمام المهدی (عج)، ١٤٠٨ق.
٨٤٤. نسب قریش، مصعب بن عبد الله التیبری (م ٢٢٦ق)، تحقيق: بروفنسال، قاهره: دار المعارف.
٨٤٥. نسب نامه خلفا و شهریاران، زام باور (م ١٩٤٧م)، مترجم: محمد جواد مشکور، تهران: خیام، ١٣٥٦ش.
٨٤٦. نصیحة الملوك، محمد بن محمد الفزالي (م ٥٥٠ق)، تصحیح: جلال الدین همانی، تهران: انجمن آثار ملی، ١٣١٥ش.
٨٤٧. نظریه برخورد تمدن‌ها، ساموئل هانتینگتون (معاصر)، مترجم: مجتبی امیری وحید، تهران: وزارت امور خارجه، ١٣٧٤ش.
٨٤٨. نظریه اتصال دولت صفویه با دولت صاحب‌الزمان (بغداد)، رسول جعفریان، تهران: نشر علم، ١٣٩١ش.
٨٤٩. نظم المتأثر من الحديث المتأثر، محمد بن جعفر الكhani (م ١٢٤٥ق)، حلب: دار المعارف.
٨٥٠. التعليم المقيم لغترة الباب المظہر، عمر بن محمد الموصلى (م ٥٧٠ق)، تحقيق: سامي الغربی، قم: دار الكتاب الإسلامي، ١٤٣٠ق.
٨٥١. نفحات الأزهار (خلاصة عبقات الأذور)، السيد على الحسيني الميلاني (معاصر)، قم: مؤلف ١٤١٤ق.
٨٥٢. نقض الوشیعة، سید محسن الأمین، بیروت: مؤسسه الأعلمی، ١٤٠٣ق.
٨٥٣. نقطه الکاف در تاریخ طهوی باب و وقایع هشت سال اول از تاریخ بایله، حاجی میرزا جانی کاشانی (م ١٢٦٨ق)، به کوشش: ادوارد براون، لیدن: بریل، ١٣٢٨ق.
٨٥٤. نوییع الزرقاء فی زبانة المیات، محمد محسن تهرانی (آقا بزرگ) (م ١٣٤٨ش)، بیروت: دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٠ق.
٨٥٥. نوادر الأصول فی معرفة أحادیث الرسول، محمد بن علي الشريمی (الحكيم الرمذنی) (م ٣٢٠ق)، تحقيق: مصطفی عبد القادر عطا، بیروت: دار الكتب العلمية، ١٤١٢ق.
٨٥٦. نور الأنصار فی مناقب آیت الله المختار تلیفی، مؤمن بن حسن مؤمن الشبلنجی (م ١٢٩٨ق)، بیروت: دار الكتب العلمية، ١٣٩٨ق.

٨٥٧. نور النقلين انفسم نور النقلين، على بن جمعة العروسي الحوizeri (م ١١١٢ق)، تحقيق: السيد هاشم المرسوني الملحناني، قم: إسماعيليان، ١٤١٢ق.
٨٥٨. نهاية الإزب في فنون الأدب، أحمد بن عبد الوهاب التوزيري (م ٧٣٣ق)، قاهره: وزارة الثقافة، ٤١٤٠ق.
٨٥٩. نهاية البداية والنهاية في الفتن والسلام، اسماعيل بن عمر (ابن كثير) (م ٧٧٤ق)، تحقيق و اختصار: محمد أحمد عبد العزيز، قاهره: مكتبة التراث الإسلامي، ١٤٠٩ق.
٨٦٠. نهاية التقرير، السيد حسين الطباطبائی البروجردي (م ١٢٨٩ق)، قم: مركز فقه الأئمة الأطهار، ١٣٧٨ش.
٨٦١. نهاية الحكمة، السيد محمد حسين الطباطبائی (العلامة الطباطبائی) (م ١٢٦٠ش).
٨٦٢. النهاية في غريب الحديث والأثر، مجد الدين مبارك بن محمد الجزری (ابن الأثير) (م ٦٤٦ق)، تحقيق: طاهر أحمد الزاوي و محمود محمد الطناحي، قم: مؤسسة اسماعيليان، ١٣٦٧ش.
٨٦٣. نهج البلاغة، محمد بن الحسين (الشريف الرضي) (م ٤٠٦ق).
٨٦٤. دلائله گرگانی، محمد صادق کیا (م ١٣٨٠ش)، تهران: دانشگاه تهران، ١٣٣٠ش.
٨٦٥. الوانی، محمد محسن بن شاه مرتضی الكاشانی (الفیض الكاشانی) (م ١٠٩١ق)، تحقيق: ضباء الدين حسين الإصفهانی، اصفهان: مکتبة الامام أمیر المؤمنین (ع)، ١٤٠٦ق.
٨٦٦. الوانی بالوقایات، خلیل بن أبيک الصنفی (م ٧٤٩ق)، ویسبادن (آلمان): فرانزشتاینر، ١٣٨١ق.
٨٦٧. وجود امام مهدی در بیوت عقل، على اصغر رضوانی، قم: مسجد مقدس جمکران، ١٣٨٥ش.
٨٦٨. الوجيز في تفسیر القرآن العزیز، على بن الحسین العاملی (ابن أبي جامع) (م ١١٢٥ق)، تحقيق: مالک المحمودی، قم: دار القرآن الکریم، ١٤١٧-١٤١٣ق.
٨٦٩. وسائل الشيعة إلى تحصیل مسائل الشيعة، محمد بن الحسن الحر العاملی (الحر العاملی) (م ١١٠٤ق)، تحقيق: مؤسسه آیت‌الله، قم: مؤسسه آیت‌الله، ١٤٠٩ق.
٨٧٠. الوسيط في تفسیر القرآن العظیم، على بن احمد الواحد النیساپوری (م ٤٦٨ق)، تحقيق: عادل احمد عبد الموحدی، بیروت، دار انکتب اعلمنی، ١٤١٥ق.
٨٧١. وضع و نقد حدیث، عبد الهادی مسعودی، تهران: سمت، ١٢٨٨ش.
٨٧٢. وفات الأخیان، احمد بن محمد البرمکی (ابن خلکان) (م ٦٤٨ق)، تحقيق: احسان عباس، بیروت: دار صادر، ١٣٩٧ق.
٨٧٣. وقت ظهور عبد الحسین حاجی ابوالحسنی، قم: انتشارات ابوالحسنی، ١٣٩٠ش.

٨٧٤. ولایة الفقیه و تطورها، خاند عبد المحسن التویجری، ریاض، مجلة البيان، ١٤٣١ق.
٨٧٥. هدایة الامّة إلى أحكام الأمّة، متنبّع المسائل، مشهد: مجمع البحوث الإسلامية، ١٤١٢ق.
٨٧٦. الهدایه الکبری، حسین بن حمدان الخصیبی (م ٣٢٤ق)، بیروت: مؤسّسة البلاع، ١٤٠٦ق.
٨٧٧. هدی المنقون إلى شریعة سید المرسلین، هادی بن عباس کاشف الغطاء (م ١٢٣٦ق)، نجف: المطبعة العلویة، ١٤٤٢ق.
٨٧٨. هزار و یک کلمه، حسن حسن زاده آملی، قم: دفتر تبلیغات، ١٣٧٥ش.
٨٧٩. هفت انسان (فضلناهم)، قم: دانشگاه ادیان و مذاہب.
٨٨٠. یار غائب از نظر، محمد حاجتی، قم: انتشارات مسجد مقدس جمکران، ١٣٨٦ش.
٨٨١. الفتن باختصاص مولانا علی یاپاره، المسلمين، رضی اللہ عن عبد الکریم علی بن موسی الحلی (السید ابن طاووس) (م ٦٦٤ع)، تحقیق: محمد باقر الأنصاری، قم: مؤسّسة دار الکتاب، ١٤١٣ق.
٨٨٢. یک سال در میان ایرانیان، ادوارد براؤن (م ١٩٢٦)، مترجم: ذبیح اللہ منصوری، تهران: معرفت.
٨٨٣. ینابیع الأحكام فی معرفة العلال و الحرام، علی بن اسماعیل الموسوی (م ١٢٩٨ق)، قم: مؤسّسة النشر الإسلامي، ١٤٤٤ق.
٨٨٤. ینابیع المودة لذوی التربی، سلمان بن ابراهیم القندوزی الحنفی (م ١٢٩٤ق)، تحقیق: علی جمال اشرف الحسینی: تهران: دار الأسوة، ١٤١٦ق.
٨٨٥. الیوانیت و الجواهر فی بيان عقاید الائکلر، عبد الوهاب بن احمد بن علی الشعراوی (م ٩٧٣ق)، بیروت: دار إحياء التراث العربي، ١٩٩٧م.

فهرست تفصیلی مجموع مجلدات

فهرست تفصیلی جلد یکم

۲	اهدا
۵	فهرست اجمالی
۷	پیش‌گفتار
۱۰	سپاس از همکاران
۱۳	مقدمهٔ مترجم
۱۷	درآمد
۱۸	(۱) دانشنامهٔ امام مهدی <small>ع</small> در یک نگاه
۱۸	بخش اول: مهدویت از نگاهی کنی
۱۸	۱- تداوم رهبری الهی
۱۹	۲- تداوم امامت در نسل پیامبر <small>ص</small>
۱۹	۳- شمار رهبران الهی پس از پیامبر <small>ص</small>
۱۹	۴- وجوب شناخت امام مهدی <small>ع</small>
۲۰	۵- بشارات قرآن
۲۰	بخش دوم: زندگی نامه امام مهدی <small>ع</small>
۲۰	۱- نیاکان
۲۰	۲- ولادت
۲۱	۳- نام
۲۱	۴- سیما
۲۱	۵- طول عمر
۲۱	۶- ویژگی‌ها
۲۲	۷- پاسخ برخی پرسش‌ها

۲۲ بخش سوم: غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۲۲ ۱. پیشگویی در باره غیبت
۲۲ ۲. حکمت غیبت
۲۳ ۳. برکات غیبت
۲۳ بخش چهارم: سفر او و کلای امام مهدی <small>ع</small>
۲۳ ۱. نهاد و کالت
۲۳ ۲. فضای جامعه اسلامی
۲۴ ۳. نایابان خاص
۲۴ ۴. مدعیان دروغین
۲۵ بخش پنجم: توقیعات امام مهدی <small>ع</small>
۲۵ ۱. توقیعات اعتقادی و سیاسی
۲۵ ۲. توقیعات فقهی
۲۵ ۳. توقیعات حاکی از کرامت
۲۵ ۴. توقیعات گوناگون دیگر
۲۶ بخش ششم: دیدار با امام مهدی <small>ع</small>
۲۶ ۱. دیدار با امام <small>ع</small> پیش از غیبت
۲۶ ۲. دیدار با امام <small>ع</small> در دوران غیبت صgra
۲۶ ۳. دیدار با امام <small>ع</small> در ایام غیبت کبرا
۲۶ ۴. عنایت امام <small>ع</small> به شماری از علماء و مراجع تقلید
۲۶ ۵. خاطراتی از نگارنده
۲۷ بخش هفتم: وظایف مسلمانان در روزگار غیبت
۲۷ ۱. انتظار
۲۷ ۲. صبر
۲۷ ۳. پایداری
۲۷ ۴. دعا برای فرج
۲۸ ۵. زمینه‌سازی
۲۸ بخش هشتم: دعا، توسل و استخاره

۲۸	۱. دعاهای پدر و اجداد امام	۸
۲۹	۲. دعاهای امام	۸
۲۹	۳. دعا برای امام در اعیاد	۸
۲۹	۴. دعا برای امام در ماه رمضان	۸
۲۹	۵. دعا در روز جمعه	۸
۲۹	۶. دعا برای امام در سایر اوقات	۸
۲۹	۷. دعا برای امام در هر حال	۸
۳۰	۸. دعاهای مأثور از امام مهدی <small>علیه السلام</small>	۸
۳۰	۹. استخاره	۸
۳۰	۱۰. توصیل	۸
۳۰	بخش نهم: زیارات	
۳۰	۱. زیارت نامه‌های امام مهدی <small>علیه السلام</small>	۹
۳۰	۲. زیارت‌های منسوب به امام	۹
۳۱	بخش دهم: نشانه‌های ظهور	
۳۱	۱. نشانه‌های حتمی	۱۰
۳۱	۲. نشانه‌های غیر حتمی	۱۰
۳۱	۳. رجعت	۱۰
۳۲	بخش یازدهم: قیام	
۳۲	۱. زمان قیام	۱۱
۳۲	۲. مکان قیام	۱۱
۳۲	۳. سیمای امام هنگام قیام	۱۱
۳۲	۴. باران امام	۱۱
۳۲	۵. عیسی بن مربی <small>علیه السلام</small> در کنار امام مهدی <small>علیه السلام</small>	۱۱
۳۲	۶. پرچم امام	۱۱
۳۲	۷. سخنان امام در آغاز قیام	۱۱
۳۴	۸. برخورد با دشمنان اسلام	۱۱
۳۴	۹. پاسخ به چند پرسش	۱۱

۲۴	بخش دوازدهم: سیره حکومتی
۲۴	۱-۱۲. مبانی سیره حکومتی مهدوی
۲۵	۱۲-۲. اصلی ترین سیاست ها
۲۵	۱۲-۳. سیاست های فرهنگی
۲۵	۱۲-۴. سیاست های اجتماعی
۲۶	۱۲-۵. سیاست های اقتصادی
۲۶	۱۲-۶. سیاست های قضایی
۲۶	بخش سیزدهم: نمونه هایی از سروده های مهدوی
۲۷	بخش چهاردهم: کتاب شناسی مهدویت
۲۷	۱۴-۱. مهدویت نگاری تا قرن دوازدهم
۲۷	۱۴-۲. مهدویت نگاری پس از قرن دوازدهم
۲۸	(۲) مراحل تحقیق و تدوین دانشنامه
۲۸	۱. اخذ و تدوین متن
۲۸	۱-۱. گردآوری نخستین
۲۸	۱-۲. تدوین اولیه
۲۹	۱-۳. طراحی مؤلف
۲۹	۲. تکمیل پژوهش
۲۹	۲-۱. نقد
۲۹	۲-۲. تخریج، مستندسازی و انتخاب متن مناسب تر
۴۰	۲-۳. نگارش تحلیل و توضیع
۴۰	۳. افروده های پژوهشی
۴۱	۴. تدوین نهایی
۴۱	۵. ترجمه
۴۱	نکات پایانی
۴۲	(۳) ویژگی های دانشنامه امام مهدی علیه السلام
۴۲	۱. پهره گیری از تجربه نگارش دو دانشنامه
۴۴	۲. اعتبار سنجی مضاعف منابع

۴۵	۲. استناد گسترده به منابع فریقین
۴۵	۴. نقد و ارزشیابی دلایل غیر نقلی مهدویت
۴۶	۵. جامعیت و گزیده‌نگاری
۴۷	۶. تبیین و تحلیل
۴۷	۷. نقد و بررسی
۴۸	۸. تبیین عقاید دیگران در باره منجی
۴۸	۹. جمع‌بندی و تحلیل گزارش‌های متعارض
۴۸	۱۰. پاسخگویی به پرسش‌ها و شبهه‌ها
۴۹	۱۱. ارائه گزیده‌ای از سروده‌های مهدوی در پانزده قرن
۴۹	۱۲. تقطیع منطقی و آسان‌یاب
۵۰	۱۳. برطرف کردن نیازهای فرعی پژوهشگر
۵۰	۱۴. هشدار در باره خرافه گزینی
۵۰	۱۵. روش دانش‌نامه در تکریم مصومان
۵۱	۱۶. رویکردهای پژوهشی در مهدویت‌نگاری
۵۲	۱. رویکرد نقلی
۵۸	۲. رویکرد نقلی - عقلی
۵۹	۱-۱. شیخ مفید (م ۴۱۲-ق)
۵۹	۲-۲. سید مرتضی (م ۴۲۶-ق)
۶۰	۲-۳. شیخ طوسی (م ۴۶۰-ق)
۶۱	۲-۴. خواجه نصرالدین طوسی (م ۵۹۷-۷۲۶-ق)
۶۱	۲-۵. صدرالدین شیرازی (م ۹۷۹-۵۰-۱-ق)
۶۲	۲-۶. شهید سید محمدباقر صدر (م ۱۴۰۰-۱۲۵۲-ق / ۱۳۱۳-۱۳۵۹-ش)
۶۴	۲-۷. آیة الله جوادی آملی
۶۵	۳. رویکرد عرفانی - صوفی
۶۵	۳-۱. محیی الدین ابن عربی (م ۵۶۰-۲۸۵-ع)
۶۷	۳-۲. عطار نیشابوری (م ۱۸۱-ع)
۶۸	۳-۳. مولوی (م ۶۰۴-۷۲۷-ع)

۱۰	دالش نامه امام مهدی <small>ع</small> /ج	۵۵۰
۷۰	۳-۴. نورالدین عبدالرحمن جامی (۸۹۷-۸۱۷ق)	
۷۱	۵-۶. علاء الدوّلة سمنانی (قرن ۷ و ۸)	
۷۲	اشاره عرفا به روایات مهدویت	
۷۳	تحلیل و جمع بندی	
۷۶	(۵) مهدویت از نگاه اهل سنت	
۷۶	سیگیری روایات مهدوی در منابع روایی اهل سنت	
۸۲	۱. آبری شافعی (م ۳۶۳ق)	
۸۳	۲. دهلوی (م ۱۰۵۲ق)	
۸۳	۳. سفارشی (م ۱۱۸۸ق)	
۸۲	۴. شوکانی (م ۱۲۵۰ یا ۱۲۵۵ق)	
۸۴	۵. عبد المحسن عباد	
۸۶	نقاط اشتراک	
۸۶	۱. منجی موعد	
۸۶	۲. تبار منجی	
۸۶	۳. نام منجی	
۸۷	۴. لقب منجی	
۸۷	۵. وقت ظهور منجی	
۸۷	۶. قیام و پیروزی منجی	
۸۸	۷. همراهی عیسیٰ <small>علیه السلام</small> با منجی	
۸۸	۸. جهان پس از قیام منجی	
۸۸	نقاط اختلاف	
۸۸	۱. نام پدر امام مهدی <small>ع</small>	
۸۹	۲. از نسل امام حسن <small>علیه السلام</small> یا امام حسین <small>علیه السلام</small>	
۹۰	۳. ولادت و مدت عمر او	
۹۴	(۶) منجی موعد در ادیان ابراهیمی	
۹۴	معارفی عهدین	
۹۶	۱. پیشگویی‌های تورات در باره ظهور منجی	

۹۶	۱-۱. شخصیت منجی (ماشیح)
۹۸	۱-۲. نصوص مرتبط با ظهور منجی
۱۰۱	۱-۳. علامات ظهور منجی
۱۰۱	۱-۴. برکات ظهور منجی
۱۰۱	۱-۴-۱. تحقیق امینت
۱۰۲	۱-۴-۲. پایان شرک و گناه
۱۰۳	۱-۴-۲. فraigیر شدن خداشناسی
۱۰۲	۱-۴-۴. فraigیر شدن خدابرستی
۱۰۴	۱-۴-۵. همزبستی مسانت آمیز
۱۰۵	۲. پیشگویی‌های انجیل از ظهور منجی
۱۰۵	۲-۱. بشارت به ظهور منجی
۱۰۷	۲-۲. نشانه‌های ظهور منجی
۱۰۷	۲-۲-۱. گسترش جنگ افروزی، تعطی و بیماری‌های واگیردار
۱۰۷	۲-۲-۲. ویرانی هیکل سلیمان
۱۰۸	۲-۲-۳. تاریکی خورشید و ماه و ستارگان (اختلال در نظام طبیعت)
۱۰۸	۲-۲-۴. ظهور مسیحان و انبیاء دروغین
۱۰۹	۲-۲-۵. ناگهانی بودن ظهور
۱۱۰	۲-۲-۶. جنگ ارمادگدون (هزانچدون)
۱۱۱	۲-۲-۷. برکات ظهور منجی
۱۱۳	۳. تشابه پیشگویی‌های عهدهین و منابع اسلامی
۱۱۲	۳-۱. ویژگی‌های منجی و جهان پس از ظهور
۱۱۵	۳-۲. حوادث قبل از ظهور
۱۱۷	(۷) منجی موعد در ادیان غیر ابراهیمی
۱۱۸	یک. منجی در آیین زرتشت
۱۲۲	دو. منجی در آیین هندو
۱۲۷	سه. منجی در آیین بودا
۱۲۲	چهار. منجی در ادیان چینی

۱۳۹	(۸) نامهای منجی موعود در ادیان
۱۴۰	۱. یهودیت و مسیحیت
۱۴۱	۲. دین زرتشت و دیگر ادیان کهن ایرانی
۱۴۱	۳. ادیان هندی
۱۴۱	الف - گزارش نجم الثاقب
۱۴۲	ب - گزارش «او خواهد آمد»
۱۴۴	(۹) مهدویت در نگاشته‌های مستشرقان
۱۴۶	مهدویت در آثار مستشرقان
۱۴۷	زمینه‌ها و ابعاد اهمیت
۱۴۷	سیر تاریخی و فلسفه جغرافیایی
۱۴۸	۱. مهدویت در مطالعات اروپایی
۱۴۸	۲. مهدویت در مطالعات آمریکایی
۱۵۰	۳. مهدویت در مطالعات یهودی - اسرائیلی
۱۵۱	ادوار تاریخی و رویکردها
۱۵۲	دوره اول: تشکیک و اسطوره‌پنداری مهدویت
۱۵۳	دوره دوم: تنوع رهیافت
۱۵۳	۱. رهیافت سیاسی و جامعه‌شناسی
۱۵۴	۲. رهیافت عرفانی - معنوی به مهدویت
۱۵۵	روش‌شناسی مهدویت پژوهی در غرب
۱۵۵	روش تاریخی
۱۶۰	روش پدیدارستانانه
۱۶۲	۱. عدم جامع‌نگری
۱۶۳	۲. ضعف مصادر و منابع
۱۶۳	۳. حیات قورقیلایی امام غایب
۱۶۴	سائل و شباهات
۱۶۶	(۱۰) مهدویت وجهانی شدن
۱۶۶	جهانی شدن در منابع دینی

۱۶۶	الف - دولت جهانی در قرآن کریم
۱۶۷	ب - دولت جهانی در احادیث
۱۶۸	جهانی شدن در دوره معاصر
۱۶۸	دیدگاه‌های شکلی جهانی شدن
۱۶۸	۱. پروژه جهانی شدن
۱۷۱	۲. فرایند جهانی شدن
۱۷۲	۳. پدیده جهانی شدن
۱۷۲	جالش‌ها و فرصت‌های جهانی شدن
۱۷۴	ربشه‌های تاریخی جهانی شدن
۱۷۴	تقد مبانی فکری جهانی‌سازی غربی
۱۷۴	۱. انسان محوری
۱۷۵	۲. سکولاریسم (جادالگاری دین از سیاست و زندگی اجتماعی)
۱۷۵	۳. لیبرالیسم (آزادی بدون محدودیت)
۱۷۶	۴. حسن‌گرایی و نجریه‌گرایی
۱۷۷	۵. دید استکباری
۱۷۸	امتیازات ضرح اسلام
۱۸۲	(۱۱) دلایل غیر تقلی بر ضرورت وجود امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۸۲	۱. برهان فطرت
۱۸۴	۲. برهان قاعدة لطف
۱۸۶	۳. برهان امکان اشرف
۱۸۷	۴. برهان ضرورت پرستش
۱۸۸	۵. برهان واسطه نیض
۱۸۸	۶. برهان علت غایی
۱۸۹	۷. برهان نظام اصلاح (عنایت)
۱۹۰	۸. برهان عدم تبعیض در فیض
۱۹۰	۹. برهان استقرار تمام
۱۹۰	۱۰. برهان رئیس مدینه فاضله

۱۹۱	۱۱. برهان حساب احتمالات
۱۹۲	۱۲. برهان مظہر جامع
۱۹۳	۱۳. برهان تجربی اعظم
۱۹۴	۱۴. برهان تقابل اوهیت و عبودیت
۱۹۵	جمع بندی
۱۹۶	(۱۲) گزاره‌های اعتقادی و گزاره‌های تاریخی مهدویّت
۱۹۷	الف - گزاره‌های اعتقادی مباحث مهدوی
۱۹۸	ب - گزاره‌های موضوعات اعتقادی در مباحث مهدوی
۲۰۱	پند نکته مهم در مهدویت پژوهی
۲۰۲	خلاصه سخن

بخش یکم: امام مهدی (ع) در پرتو ادله کلی

۲۰۵	فصل یکم: استمرار امامت
۲۰۵	۱/۱ زمین از پشوایان هدایت شده خالی نمی‌ماند
۲۲۹	۲/۱ زمین از حجت، خالی نمی‌ماند
۲۲۷	۳/۱ حجت، یا آشکار و به نام است و یا پنهان و گنام
۲۲۹	۴/۱ هر ستاره‌ای که ناپدید شود، ستاره‌ای دیگر ظلمع می‌کند
۲۵۱	۵/۱ در هر نسلی، دادگری دانا از اهل بیت پیامبر (ص) وجود دارد
۲۵۴	پژوهشی درباره تداوم رهبری در همه عصرها
۲۵۶	نقض دلایل نفی استمرار امامت
۲۵۷	۱. دلایل دوران فترت
۲۵۹	۲. تذکر
۲۶۰	۳. بقای زمین منوط به امام ظاهر
۲۶۳	فصل دوم: حدیث تقلیل
۲۶۳	۱/۱ حدیث تقلیل، به روایت پیروان اهل بیت (ع)
۲۶۹	۲/۲ حدیث تقلیل، به روایت اهل متّ

۲۷۵	۳/۲ جایگاه‌های صدور حدیث تقلین
۲۷۵	الف - عرفات
۲۷۵	ب - بنا
۲۷۷	ج - مسجد خیف
۲۸۱	د - مسجد انحرام
۲۸۱	ه - خدیر حُم
۲۸۷	و - آخرين سخريات پيامبر ﷺ
۲۹۱	ز - وايسين لحظات زندگي پيامبر ﷺ
۲۹۳	۴/۲ معنای «عترت» و «اهل بيت»
۳۰۳	پژوهشی درباره حدیث تقلین
۳۰۳	یک. متن حدیث تقلین
۳۰۴	دو. راویان حدیث تقلین
۳۰۴	آف - راویان حدیث تقلین از میان اصحاب پیامبر ﷺ
۳۰۹	ب - راویان حدیث تقلین از میان اهل بیت پیامبر ﷺ
۳۱۰	ج - راویان حدیث تقلین از میان تابعین
۳۱۱	د - راویان حدیث تقلین از قرن دوم تا قرن چهاردهم
۳۱۱	سه. صحّت و صدور حدیث تقلین
۳۱۲	چهار. موارد صدور حدیث تقلین
۳۱۴	پنج. مقصود از «عترت» و «اهل بیت»
۳۱۵	اهل بیت، در آیه تضییح
۳۱۸	شش. معنای حدیث تقلین
۳۱۹	۱. عصمت اهل بیت:
۳۲۱	۲. مرجعیت علمی اهل بیت:
۳۲۲	۳. نلازم مهجوریت اهل بیت و فرآن
۳۲۲	هفت. دلایل حدیث تقلین بر امامت امام مهدی ﷺ
۳۲۴	۱. غیبت امام عصر ﷺ
۳۲۵	پاسخ یک شبهه

۳۲۶	۲. مقصود از تمسّک به اهل بیت
۳۲۷	۳. چگونگی تمسّک به امام غایب
۳۲۸	هشت. بررسی گزارشی دیگر درباره حدیث مقلین
۳۲۸	بررسی سند
۳۲۹	چند نکته
۳۲۹	فصل سوم: احادیث شمار امامان
۳۲۹	۱/ روایت‌های «دوازده خلیفه»
۳۲۹	الف - روایت جابر بن سمرة
۳۲۹	ب - روایت ابو جعیفه
۳۲۹	ج - روایت عبد الله بن عمر
۳۲۹	د - روایت عبد الله بن عمر و بن عاص
۴۴۱	ه - روایت عبد الله بن ابی او فی
۴۴۱	و - روایت آنس
۴۴۱	۲/ روایات «دوازده امیر»
۴۴۲	پژوهشی درباره احادیث مربوط به دوازده خلیفه
۴۴۲	۱. ارزیابی سند احادیث
۴۴۵	۲. زمان و مکان صدور حدیث
۴۴۵	۳. اختلاف در متن احادیث
۴۴۷	۴. مقصود از «دوازده خلیفه»
۴۵۰	شماری از آرای غیر منطبق بر خلفای دوازده گانه
۴۵۰	نظریه اول: حکام دوران اقتدار سیاسی اسلام
۴۵۰	تقد نظریه اول
۴۵۱	نظریه دوم: حاکمان صدر اسلام تا عصر عمر بن عبد العزیز
۴۵۲	تقد نظریه دوم
۴۵۲	نظریه سوم: دوازده خلیفه نامشخص تا قیامت
۴۵۲	تقد نظریه سوم
۴۵۳	نظریه چهارم: خلفای بنی امية

۳۵۴	تقد نظریه چهارم
۳۵۵	نظریه پنجم: امارت دوازده امیر در یک زمان
۳۵۵	تقد نظریه پنجم
۳۵۵	یاسخ به دو اشکال
۳۵۶	۱. بیشتر امامان شیعه به خلافت نرسیدند
۳۵۶	۲. عدم اتفاق امت بر خلافت امامان شیعه
۳۵۹	۳/۳ روایات «دوازده امام»
۳۶۱	یادداشت
۳۶۱	۴/۳ روایات «دوازده وصی»
۳۶۷	۵/۳ روایات «دوازده محدث»
۳۶۹	۶/۳ روایات «دوازده هدایت یافته»
۳۷۱	۷/۳ روایات «به شمار دوارده نقیب بنی اسرائیل»
۳۷۹	۸/۳ روایت‌های دربردارنده شمار و نام امامان
۳۸۵	۹/۳ حدیث لوح
۳۹۵	تحقيق درباره حدیث لوح
۳۹۶	الف - مباحث مرتبط با سند
۳۹۸	ابو الجارود
۳۹۹	وضعیت حدیثی و رجالی
۴۰۰	مذهب ابو الجارود
۴۰۲	ب - بررسی متن حدیث لوح
۴۰۵	۱۰/۳ حدیث حضر
۴۰۷	۱۱/۳ حدیث اسلام ناب
۴۱۱	۱۲/۳ دعای حاجت طلبی

فهرست تفصیلی جلد دوم

۷	فصل چهارم: لزوم شناخت امام مهدی <small>ع</small>
۷	۱/۴ لزوم شناخت امام <small>ع</small> در هر زمان
۱۵	۲/۴ لزوم شناخت امامان اهل بیت <small>ع</small>
۲۵	۳/۴ فضیلت کسی که امام زمانش را می‌شناسد
۲۹	۴/۴ بر حذر داشتن از شناختن امام زمان <small>ع</small>
۲۹	الف - آنچه از طریق پیروان اهل بیت <small>ع</small> روایت شده است
۳۲	ب - آنچه از طریق اهل سنت روایت شده است
۳۶	سخن درباره وجوه شناخت امام عصر <small>ع</small>
۳۹	شناخت کدام امام؟
۴۲	۴/۵ عرضه رویت لزوم شناخت امام <small>ع</small> بر اهل بیت <small>ع</small>
۴۶	مرگ جاهلیت، اشاره به نکفر است یا گمراهی؟
۴۹	۶/۴ نهی از انکار امامت اهل بیت <small>ع</small> و پیروی حاکمان مستمگر
۵۲	۷/۴ نهی از انکار حتی یک امام از اهل بیت <small>ع</small>
۵۵	۸/۴ نهی از انکار امامت امام قائم <small>ع</small>
۵۹	۹/۴ تکلیف کسی که نتوان شناخت امام <small>ع</small> را ندارد
۶۷	پژوهشی درباره وظیفه شخص ناتوان از شناخت امام <small>ع</small>
۶۷	۱. تلاش برای شناخت امام <small>ع</small>
۶۷	۲. اعتقاد اجمالي به امام عصر <small>ع</small>
۶۸	۳. عمل صیغ احکام قرآن و سنت
۷۳	فصل پنجم: اشارت‌ها و پیش‌ترین‌های قرآن
۷۳	۱/۵ ظهور دین حق در جهان

۸۱	بیدایی حق و رفتان باطل	۲/۵
۸۳	زندگی شدن زمین باعدالت	۲/۵
۸۵	وراثت صالحان	۴/۵
۸۷	امامت مستضعفان	۵/۵
۹۳	خلافت مؤمنان	۶/۵
۹۷	اجابت دعای درمانه	۷/۵
۱۰۱	درباره اشارت‌ها و بشارت‌های قرآن	
۱۰۱	شمار آیات مرتبط با حکومت جهانی امام مهدی <small>علیه السلام</small>	
۱۰۲	اقسام آیات بشارت	
۱۰۲	۱. آیات پیشگویی کننده از جهانی شدن اسلام	
۱۰۲	الف - آیات فرآگیر شدن دین حق	
۱۰۲	ب - آیه حکومت صالحان بر زمین	
۱۰۳	ج - آیه امامت و وراثت مستضعفان	
۱۰۴	د - آیه خلافت اهل ایمان و عمل صالح	
۱۰۵	ه - آیات پایان یافتن فتنه	
۱۰۶	۲. آیات اشاره کننده به حکومت جهانی اسلام	
۱۰۶	الف - حیات زمین پس از مرگ	
۱۰۷	ب - پیروزی حق و نایابی باطل	
۱۰۸	۳. آیات ناویل شده به قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>	
۱۱۰	۳. آیات تطبیق شده بر یاران امام مهدی (عج)	

بخش دوم: زندگی امام مهدی علیه السلام

۱۱۷	فصل یکم: تبار امام مهدی <small>علیه السلام</small>	
۱۱۷	۱/۱ مهدی <small>علیه السلام</small> ، اهل بیت پیامبر <small>صلوات الله علیہ و آله و سلم</small> است	
۱۲۲	۲/۱ مهدی <small>علیه السلام</small> ، از عترت پیامبر <small>صلوات الله علیہ و آله و سلم</small> است	
۱۲۵	۳/۱ مهدی <small>علیه السلام</small> ، از فرزندان پیامبر <small>صلوات الله علیہ و آله و سلم</small> است	
۱۲۷	۴/۱ مهدی <small>علیه السلام</small> ، از نسل علی <small>علیه السلام</small> و فاطمه <small>علیه السلام</small> است	

۱۲۱	نکته
۱۲۱	۵/۱ مهدی (ع)، از فرزندان فاطمه (ع) است
۱۲۲	۶/۱ مهدی (ع)، از فرزندان علی (ع) است
۱۴۲	۷/۱ مهدی (ع)، نهمین نفر از نسل حسین (ع) است
۱۴۷	نکته
۱۴۷	۸/۱ مهدی (ع)، از نسل امام زین العابدین (ع) است
۱۴۷	۹/۱ مهدی (ع)، نسل هفتم امام باقر (ع) است
۱۵۱	۱۰/۱ مهدی (ع)، از نسل امام جعفر صادق (ع) است
۱۵۱	۱۱/۱ مهدی (ع)، نسل پنجم امام موسی کاظم (ع) است
۱۵۵	۱۲/۱ مهدی (ع)، نسل چهارم امام رضا (ع) است
۱۵۷	۱۳/۱ مهدی (ع)، نسل سوم امام جواد (ع) است
۱۵۷	۱۴/۱ مهدی (ع)، از نسل امام هادی (ع) است
۱۶۱	۱۵/۱ مهدی (ع)، فرزند امام عسکری (ع) است
۱۶۶	انتساب امام مهدی (ع) به پیامبر (ص) از طریق امام حسین بن علی (ع)
۱۶۶	دنیل کسانی که معتقدند امام مهدی (ع) از نسل امام حسن (ع) است
۱۶۷	رد نظریه انتساب امام مهدی (ع) به امام حسن (ع)
۱۶۹	امام مهدی (ع) و عباسیان
۱۷۱	۱۶/۱ مادر امام مهدی (ع)
۱۹۴	پژوهشی درباره شخصیت مادر امام مهدی (ع)
۱۹۵	یک. نامهای مادر امام (ع)
۱۹۷	دو. نیاکان مادر امام (ع)
۱۹۹	آیا مادر امام (ع)، نواده پادشاه روم بوده است؟
۲۰۵	فصل دوم: ولادت امام مهدی (ع)
۲۰۵	۱/۲ تاریخ تولد امام (ع)
۲۱۱	۲/۲ ولادت پنهانی
۲۱۸	پژوهشی درباره زمان و مکان ولادت امام مهدی (ع)
۲۱۸	سال ولادت

۲۲۱	محل ولادت
۲۲۳	۲/۲ ماجرای ولادت امام <small>ع</small>
۲۵۹	سخنی درباره رشد غیر عادی امام مهدی <small>ع</small>
۲۶۵	۴/۲ سخن گفتن امام <small>ع</small> پس از تولد
۲۶۸	پژوهشی درباره سخن گفتن امام مهدی <small>ع</small> پس از ولادت
۲۷۱	۵/۲ عقیقه برای امام <small>ع</small>
۲۷۳	۶/۲ تبریک تولد امام <small>ع</small>
۲۷۵	۷/۲ خبر تولد و تأکید بر پنهان کردن امام <small>ع</small>
۲۸۱	فصل سوم نام‌ها، کیهه‌ها و لقب‌های امام <small>ع</small>
۲۸۱	۱/۳ نام‌های امام <small>ع</small>
۲۸۱	الف - همنام و همکنیه پیامبر <small>ص</small>
۲۸۶	نقدی بر گزارشی درباره نام پدر امام مهدی <small>ع</small>
۲۸۹	ب- ح- ج- د- نکته
۲۹۱	ج- احمد
۲۹۳	د- مهدی
۲۹۵	ه- عبد الله
۲۹۵	و- مؤمل
۲۹۷	۲/۲ نهی از بر زبان آوردن نام امام عصر <small>ع</small>
۳۰۵	نکته
۳۰۷	پژوهشی درباره نهی از بر زبان آوردن نام امام عصر <small>ع</small>
۳۰۷	۱. دسته‌بندی احادیث موجود
۳۰۹	۲. بررسی نکات موجود در احادیث و امکان جمع بین آنها
۳۱۰	۳. بررسی سند احادیث
۳۱۱	۴. اقوال موجود در موضوع تسمیه
۳۱۲	۵. جمع‌بندی
۳۱۲	یک. مراد از تسمیه

۳۱۳	دو. بررسی ائوال
۳۱۷	۳/۲ کنیه‌های امام <small>ع</small>
۳۲۲	توضیحی درباره کنیه «بابا صالح»
۳۲۵	۴/۲ لقب‌ها و اوصاف امام <small>ع</small>
۳۲۵	اسماً الكتاب امام مهدی <small>ع</small>
۳۲۷	الف - بقیة الله
۳۲۹	ب - حجت الله
۳۲۹	ج - حجت
۳۲۹	د - قائم
۳۳۳	پژوهشی درباره حکم پرخاستن به هنگام ذکر امام مهدی <small>ع</small> با لقب «قائم»
۳۳۷	۵- منتظر
۳۳۷	و. منتقم
۳۳۹	ز - مضطر
۳۳۹	ح - مأمول
۳۳۹	ط - صاحب الزمان
۳۴۱	ی - صاحب الامر
۳۴۱	ک - صاحب الدار
۳۴۱	ل - خلف صانع
۳۴۲	م - ظاهر
۳۴۲	ن - سید
۳۴۵	س - غریم
۳۴۵	ع - خاتم اوصیا
۳۴۵	ف - خاتم امامان
۳۴۵	ص - اوصاف والقابی دیگر
۳۵۵	فصل چهارم: شمایل امام <small>ع</small>
۳۵۵	۱/۴ شمایل امام <small>ع</small> ، مانند شمایل پیامبر <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small>
۳۵۹	۲/۴ احادیث پیامبر <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small> و اهل بیت <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small> درباره شمایل امام <small>ع</small>

۳۶۹	۲/۴ شمايل امام <small>ع</small> رز نگاه کسانی که موفق به ديدار او شدند
۳۷۶	سخنی در باره ويزگی های جسمی امام مهدی <small>ع</small>
۳۷۶	دسته اول: پيشگوبي از سيمای امام <small>ع</small> پيش از ولادت
۳۷۷	دسته دوم: ترسیم سیمای امام <small>ع</small> در کودکی
۳۷۷	دسته سوم: ترسیم سیمای امام <small>ع</small> در دوران غیبت
۳۷۸	دسته چهارم: ترسیم سیمای امام <small>ع</small> پس از ظهور
۳۸۱	فصل پنجم: طول عمر امام <small>ع</small>
۳۸۱	۱/۵ ويزگی نوح <small>ع</small> در امام <small>ع</small>
۳۸۳	۲/۵ مثل او، مثل خضر <small>ع</small> است
۳۸۷	۳/۵ مثل او، مثل عيسی <small>ع</small> است
۳۸۹	پژوهشی درباره طول عمر امام مهدی <small>ع</small>
۳۹۰	یك. ادله ثبوتي طول عمر
۳۹۰	۱- امكان عقلی طول عمر
۳۹۰	۲- امكان علمی طول عمر
۳۹۱	۱- ۲. بهترین دليل بر امكان طول عمر
۳۹۲	دو. ادلہ اثباتی طول عمر امام عصر <small>ع</small>
۳۹۳	۱- ادلہ نقلي
۳۹۴	۲- ادلہ تجربی

فهرست تفصیلی جلد سوم

۷	فصل ششم: ویزگی‌های امام مهدی <small>ع</small>
۷	۱/۶ ویزگی‌های پیامبرانه
۲۳	نکته
۲۲	۲/۶ خصوصیتی از ذوق‌الفنین
۲۵	۳/۶ شبیه‌ترین مردم به پیامبر خدا <small>ع</small>
۲۷	۴/۶ برترین امامان، پس از امیر مؤمنان <small>ع</small>
۲۹	۵/۶ آخرین امام و وصی
۳۰	۶/۶ حضور همساله در حج
۳۰	۷/۶ از سروران پیش
۳۸	سخنی درباره سروران اهل پیش
۴۱	فصل هفتم: پاسخ چند پرسش
۴۱	۷/۷ توضیحی درباره امامت در خردسالی
۴۵	۲/۷ ازدواج امام مهدی <small>ع</small>
۴۶	یک. نظریه موافقان
۴۶	الف - ازدواج، سنت مؤکد اسلامی
۴۷	ب - احادیث، ادعیه و زیارات
۵۱	ج - داستان جزیره خضرا
۵۲	د - کُنیّة «ابا صالح»
۵۲	دو. نظریه مخالفان
۵۵	سه. نظریه تردید یا سکوت
۵۵	تحلیل و ارزیابی

۵۶	۳۷۷	مکان‌های منسوب به امام مهدی <small>ع</small>
۵۷	۱	مسجد سهلہ
۵۹	۲	مسجد جمکران
۶۰	۲-۱	گزارش آغاز بنا
۶۴	۲-۲	منابع گزارش
۶۴	یک.	بررسی منابع گزارش
۶۵	دو.	بررسی محتوای گزارش
۶۶	سه.	موارد دیگر
۷۰	۴/۷	جزیره خضراء
۷۲	تحمیل و نقد	

بخش سوم: غیبت امام مهدی (عج)

درآمد	۷۷	
الف - اقدامات علمی (آگاهی‌بخشی و انکارزدایی)	۷۸	
۱. انکارزدایی	۷۸	
۱-۱. دو گونه بودن حضور امام	۷۹	
۱-۲. مشابه پیشین داشتن غیبت	۸۰	
۲. بیان ویژگی‌های غیبت	۸۱	
۲-۱. مقدار بودن غیبت	۸۱	
۲-۲. تعین سرآغاز غیبت	۸۲	
۲-۳. دو بخشی و طولانی بودن غیبت	۸۵	
۳. تبیین آسب‌های روزگار غیبت	۸۶	
۳-۱. حیرت و ضلالت	۸۷	
۳-۲. فتنه و یاس	۹۰	
۳-۳. بلا و محنت	۹۰	
۴-۱. اختلاف و درگیری	۹۲	
ب - جریان‌های جانبی باری دهنده	۹۲	

۹۳	۱. نصب وکیلان خاص
۹۴	۲. ارجاع به عالمان
۹۹	فصل بکم: پیشگویی غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۹۹	۱/۱ خبر دادن پیامبر <small>صلی الله علیہ و آله و سلم</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۰۳	۲/۱ خبر دادن امام علی <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۰۵	۳/۱ خبر دادن امام حسن <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۰۹	۴/۱ خبر دادن امام حسین <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱۱	۵/۱ خبر دادن امام زین العابدین <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱۲	۶/۱ خبر دادن امام باقر <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱۵	۷/۱ خبر دادن امام صادق <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱۷	۸/۱ خبر دادن امام کاظم <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱۹	۹/۱ خبر دادن امام رضا <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۲۱	۱۰/۱ خبر دادن امام جواد <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۲۳	۱۱/۱ خبر دادن امام هادی <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۲۲	۱۲/۱ خبر دادن امام عسکری <small>ع</small> از غیبت امام مهدی <small>ع</small>
۱۲۵	۱۳/۱ غبیتی طولانی دارد
۱۲۷	۱۴/۱ دو غبیت کوتاه و بلند دارد
۱۲۹	۱۵/۱ مردم، ظهور امام <small>ع</small> را به دلیل طولانی شدن غبیتش، بعید می‌شمرند
۱۳۴	چگونگی غبیت و توضیحی درباره سرداب غبیت
۱۳۴	۱. چگونگی غبیت
۱۴۰	۲. سرداب غبیت
۱۴۲	۱. سرداب غبیت در منابع شیعه
۱۴۴	۲. افتراضی ظهور امام مهدی <small>ع</small> از سرداب غبیت
۱۴۷	فصل دوم: اشاراتی به حکمت غبیت امام مهدی <small>ع</small>
۱۴۷	۱/۲ رازی که جزیس از ظهور، آشکار نمی‌شود
۱۵۲	۲/۲ آزمودن همه حکومت‌ها
۱۵۵	۳/۲ آزمودن و ناب کردن مردم

۱۶۱	۴/۲ بیعت برگردان نداشت
۱۶۵	۵/۲ اگر ظاهر شود، کشته می شود
۱۶۹	۶/۲ جاری شدن سنت های پیامبران ﷺ در باره او
۱۷۱	۷/۲ بیرون آمدن و دیعه های خدا
۱۷۴	تبیین حکمت غیبت
۱۷۴	قلمرو این پژوهش
۱۷۵	سه نکته مهم در تبیین حکمت غیبت
۱۷۵	۱. جهانی شدن اسلام در آینده تاریخ
۱۷۶	۲. نقش انسان در سرنوشت خود و جهان
۱۷۷	۳. نقش بی بدل امام مهدی ؑ در جهانی شدن اسلام
۱۷۷	حکمت غیبت امام مهدی ؑ
۱۸۱	فصل سوم: برکات تکوینی امام غائب
۱۸۱	۱/۳ بنای نظام جهان
۱۹۵	۲/۳ نعمت نهان و هدایت پنهان
۲۰۳	۳/۳ خورشید در پس ابر
۲۰۷	۲/۳ برکت های دیگر
۲۱۶	تبیین برکات امام غائب
۲۱۷	الف- برکت اجمالي وجود امام غائب
۲۱۸	ب- برکات تفصیلی وجود امام غائب
۲۱۸	برکات سام
۲۱۸	۱. بقای نظام زمین
۲۱۹	۲. بقای نظام جهان
۲۱۹	۳. فروض آمدن انواع نعمت ها
۲۲۰	۴. امان اهل زمین
۲۲۲	نقش خورشید پشت ابر
۲۲۴	خطر بطلان حجت های الهی
۲۲۴	برکات خاص

۲۲۹	واسطه فیوضات الهی
۲۳۰	نیازمندی بعض الهی به واسطه
۲۳۱	واسطه فیض الهی قبل از آفرینش انسان

بخش چهارم: سفیران امام مهدی (ع) در غیبت صفویا

فصل پنجم: نهاد وکالت در عصر امامان اهل بیت (ع)	۲۲۵
۱. دلایل تشکیل و گسترش نهاد وکالت	۲۲۷
۱-۱. فراوانی شمار شیعیان	۲۲۷
۱-۲. گسترش مناطق شیعه‌نشین	۲۲۸
۱-۳. دشواری ارتباط مستقیم با امام	۲۴۰
۱-۴. تنوع نیازها	۲۴۰
۱-۵. پیدای آمدن انحرافات	۲۴۱
۱-۶. آماده‌سازی برای دوره غیبت کبریا	۲۴۲
۲. وظایف نهاد وکالت	۲۴۳
۲-۱. اقتصادی	۲۴۴
۲-۲. فرهنگی	۲۴۷
۲-۳. سیاسی اجتماعی	۲۴۹
۲-۴. حفاظتی	۲۵۰
۳. ساختار نهاد وکالت	۲۵۱
۴. ویژگی‌های وکیلان	۲۵۲
۴-۱. کاردانی، مدیریت و تدبیر	۲۵۳
۴-۲. رازداری و نهانکاری	۲۵۴
۴-۳. عدالت و وثاقت	۲۵۵
۵. قلمرو جغرافیایی نهاد وکالت	۲۵۸
۵-۱. مدنیه	۲۵۹
۵-۲. مکه	۲۵۹
۵-۳. کوفه	۲۵۹

۲۶۰	۴. بغداد
۲۶۲	۵. سامرا
۲۶۲	۶. قم
۲۶۳	۸. ری
۲۶۲	۹. همدان
۲۶۴	۱۰. آذربایجان
۲۶۴	۱۱. اهواز و بصره
۲۶۵	۱۲. بیهق، سوزوار و نیشابور
۲۶۵	۱۳. سمرقند
۲۶۶	۷. اسامی یاقنه شده از وکیلان
۲۷۱	فصل دوم: فضای جامعه اسلامی منتهی به عصر غیبت کیرا
۲۷۱	۱۴- انف - جهان اسلام، در آستانه غیبت صغرا
۲۷۲	۱۵- خلافت عباسی
۲۷۳	۱- ۱. هارون بن معتصم ملقب به «الواثق با الله» (۲۲۷-۲۲۲ق)
۲۷۳	۱- ۲. جعفر بن معتصم ملقب به «المتوکل علی الله» (۲۴۷-۲۳۲ق)
۲۷۳	۱- ۳. محمد بن متوكل ملقب به «المتصر بالله» (۲۴۸-۲۴۷ق)
۲۷۴	۱- ۴. احمد بن محمد بن معتصم ملقب به «المستعین بالله» (۲۴۸-۲۴۷ق)
۲۷۴	۱- ۵. محمد بن متوكل ملقب به «المعتر بالله» (۲۵۵-۲۵۲ق)
۲۷۵	۱- ۶. محمد بن واثق ملقب به «المهتدی با الله» (۲۵۱-۲۵۰ق)
۲۷۵	۱- ۷. احمد بن متوكل ملقب به «المعتمد علی الله» (۲۷۹-۲۵۶ق)
۲۷۶	۲. تجزیه دولت عباسی
۲۷۷	۲- ۱. اغلبیان (۱۸۴-۱۸۶ق)
۲۷۷	۲- ۲. طاهریان (۲۰۷-۲۵۴ق)
۲۷۷	۲- ۳. صفاریان (۲۵۴-۲۹۶ق)
۲۷۷	۲- ۴. طولونیان (۲۹۲-۲۵۴ق)
۲۷۸	۲- ۵. علویان طبرستان (۲۵۴-۳۱۴ق)
۲۷۸	۲- ۶. سامانیان (۲۶۱-۳۸۹ق)

۲۷۹	۲-۷. فاطمیان (۲۹۶-۲۹۸)
۲۷۹	۲-۸. حمدانیان (۲۹۲-۳۹۲)
۲۸۱	۳. امامان و خلافت عباسی
۲۸۸	ب-جهان اسلام در دوران غیبت صفوی
۲۸۸	۱. خلافت عباسی
۲۸۸	۱-۱. محمد بن متوكل ملقب به «المعتمد على الله» (۲۷۹-۲۵۶ق)
۲۸۹	۱-۲. احمد بن موقق ملقب به «المعتمد بالله» (۲۸۹-۲۷۹ق)
۲۸۹	۱-۳. علی بن معتضد ملقب به «المکفی بالله» (۲۹۵-۲۸۹ق)
۲۹۰	۱-۴. جعفر بن معتضد ملقب به «المقدّر بالله» (۲۹۵-۲۸۰ق)
۲۹۱	۱-۵. احمد بن مختار ملقب به «القاهر بالله» (۳۲۲-۲۲۰ق)
۲۹۱	۱-۶. احمد بن مقتدر ملقب به «خنیفة الراضی بالله» (۳۲۹-۳۲۲ق)
۲۹۲	۲. رویدادهای سیاسی مهم
۲۹۲	۲-۱. قیام زنگیان
۲۹۳	۲-۲. قیام زیدیان
۲۹۳	۲-۳. قیام اسماعیلیان
۲۹۴	۲-۴. قیام فرمطیان
۲۹۶	۳. شیعیان و عباسیان
۳۰۰	۴. اوضاع علمی و فرهنگی
۳۰۱	۴-۱. دانش حدیث
۳۰۱	۴-۲. دانش فقه
۳۰۲	۴-۳. نگاشتهای علم دیگر
۳۰۲	۴-۴. گسترش مکتب معتبره
۳۰۳	۴-۵. فناوت های علمی و فرهنگی شیعیان
۳۰۴	۴-۶. دانشمندان بزرگ شیعه در عصر غیبت صفوی
۳۰۶	نتیجه گیری
۳۰۹	فصل سوم: نایاب چهارگانه امام مهدی (ع)
۳۰۹	۱/۳ نایب نخست: عثمان بن سعید عمری

۲۱۱	متزلت «عمری» نزد امامان ^۳
۲۱۲	دلایل نیابت «عمری» از امام مهدی ^۴
۲۱۳	۱. اجماع شیعیان آثنا عشریه
۲۱۵	۲. روایاتی که دلالت بر نیابت وی دارد
۲۱۵	۳. وثائق خشمان بن سعید
۲۱۷	۴. کراماتی که از وی صادر شد
۲۱۷	۵. صدور توقیعات به خط ناحیه مقدسه
۲۱۷	۶. وجوب اعلام امام در صورت عدم صحّت ادعای عثمان
۲۱۹	وفات عثمان بن سعید
۲۲۱	۲/۲ نایب دوم: محمد بن عثمان
۲۲۵	نگاشته‌ها
۲۲۵	وفات
۲۵۱	۳/۲ نایب سوم: حسین بن روح
۲۵۲	شخصیت علمی
۲۵۳	حوادث دوران نیابت
۲۵۷	وفات
۲۹۷	۴/۴ نایب چهارم: علی بن محمد شمری

فهرست تفصیلی جلد چهارم

فصل چهارم: مدعیان دروغین	۷
۱. مدعیان دروغین مهدویت	۷/۴
۲. سوء استفاده از مقاومیت اصلی	۷
۳. سوء استفاده از عنوان «منجی موعود» در سایر ادیان	۸
۴. سوء استفاده از عنوان «مهدویت» در فرق مختلف مسلمان	۹
۵. سوء استفاده استعمارگران	۹/۱
۶. انگیزه مدعیان	۹/۲
۷. قدرت طلبی	۱۱
۸. موقعیت اقتصادی	۱۱/۲
۹. موقعیت اجتماعی	۱۱/۳
۱۰. توهّم درونی	۱۲
۱۱. پسیج توهّدها بر ضد ستمگران	۱۲/۲
۱۲. زمینه‌های پذیرش ادعای مدعیان دروغین	۱۲/۳
۱۳. چهل	۱۲
۱۴. فساد سیاسی و اجتماعی	۱۵
۱۵. مشکلات اقتصادی	۱۵/۲
۱۶. استناد به شماری از احادیث	۱۵/۳
۱۷. خاستگاه مدعیان دروغین	۱۷
۱۸. نکته	۱۷
۱۹. تاریخچه مهدیان دروغین	۱۸
۲۰. محمد بن حنفیه نخستین کاربرد نام «مهدی»	۱۸

- ۲۰ ۲. عبد الرحمن بن اشعث قحطانی (م ۸۳ق)
- ۲۱ ۳. عمر بن عبد العزیز (م ۱۰۱ق)
- ۲۲ ۴. صالح بن طریف (م ۱۱۰ق)
- ۲۲ اوجگیری باورهای مهدی‌گرایانه در آغاز عصر عباسی
- ۲۶ ۵. محمد بن عبد الله بن حسن (نفس رکیه) (م ۱۴۵ق)
- ۲۷ ۶. محمد المهدی (مهدی عباسی) (م ۱۶۹ق)
- ۲۸ ۷. ابو مسلم خراسانی (م ۱۳۷ق)
- ۲۹ مهدویت برخی غالبان و رهبران فرقه‌های انشعابی از امامیه
- ۳۲ ۸. جنبش سفیانی - مهدوی (۱۹۵ق)
- ۳۴ ۹. محمد بن قاسم علوی (م ۲۱۹ق)
- ۳۵ ۱۰. احمد بن معاویه اموی (م ۲۸۸ق)
- ۳۶ ۱۱. عبید الله مهدی (۲۹۶ق)
- ۴۰ ۱۲. امام المهدی لدین الله (م ۴۰۴ق)
- ۴۱ ۱۳. محمد بن عبد الله بن ادریس (ق ۵)
- ۴۱ ۱۴. بليا (م ۴۸۴)
- ۴۲ ۱۵. این تومرت (۴۸۵ - ۵۲۴ق)
- ۴۴ ۱۶. این الفرس (۵۶۱ - ۵۶۵ق)
- ۴۴ ۱۷. ملک معز اسماعیل ایوبی (م ۵۹۸ق)
- ۴۵ ۱۸. محمود تارابی (م ۶۴۲ق)
- ۴۵ ۱۹. قاضی شرف الدین ابراهیم (م ۶۶۳ق)
- ۴۶ ۲۰. موسای کرد (م ۷۰۷ق)
- ۴۷ ۲۱. مهدی نصیری (م ۷۱۷ق)
- ۴۷ ۲۲. تیمورتاش بن چوبان (م ۷۲۲ق)
- ۴۸ ۲۳. احمد بن ابراهیم (اوایل ق ۸)
- ۴۸ ۲۴. فضل الله حروفی (م ۷۹۶ق)
- ۴۹ ۲۵. سید محمد فلاح مشعی (م ۸۶۶ق)
- ۵۱ ۲۶. سید محمد نوربخش (م ۸۶۹ق)

۵۵ شیخ شمس الدین فریانی ۲۷
۵۶ ملا عرضی کاشانی (م ۸۸۰ ق) .. ۲۸
۵۶ میرزا ملا جان بنخی (م ۸۹۰ ق) .. ۲۹
۵۶ شیخ عبد القدری بخارایی (م ۹۰۰ ق) ۳۰
۵۷ سید محمد چونیوری (م ۹۱۰ - ۹۱۰ ق) ۳۱
۵۸ مهدی کره ابرقوهی (م ۹۱۰ ق) ۳۲
۵۹ مردی شرقی (م ۹۲۸ ق) ۳۳
۶۰ شاه طهماسب (م ۹۶۲ ق) ۳۴
۶۱ ملا هدایت آرنندی شافعی ۳۵
۶۱ شماری از سادات گیلان .. ۳۶
۶۱ بازیزید انصاری (م ۹۲۱ - ۹۸۰ ق) ۳۷
۶۲ مهدی صوفی (م ۹۶۷ - ۹۶۷ ق) ۳۸
۶۲ مردی عجمی (م ۱۰۸۱ ق) ۳۹
۶۳ سید محمد بن علی حیدرانی (م ۱۰۶۱ ق) ۴۰
۶۳ ناصر بن محمد عیانی (م ۱۰۶۲ ق) ۴۱
۶۴ منصور اوشیرما چچنی در سال (م ۱۲۰۰ ق) ۴۲
۶۵ مهدی سودانی (م ۱۲۵۹ - ۱۲۰۲ ق) .. ۴۳
۶۸ محمد مهدی سنوسی (م ۱۲۶۰ - ۱۲۱۷ ق) ۴۴
۶۸ اسحاق سبئی ۴۵
۷۰ شیخ احمد مصری (م ۱۲۳۷ ق) ۴۶
۷۰ سید احمد بریلوی (م ۱۲۰۱ - ۱۲۴۶ ق) ۴۷
۷۱ فقیه سعید (م ۱۲۵۶ ق) ۴۸
۷۱ علی محمد باب (م ۱۲۲۵ - ۱۲۶۶ ق) ۴۹
۷۴ غلام احمد قادریانی (م ۱۸۳۹ - ۱۸۰۸ ق) ۵۰
۷۵ پنج نفر از شاگردان شیخ احسانی و سید کاظم رشتی ۵۱
۷۷ محمد بن عبدالله قحطانی (م ۱۹۸۰ ق) ۵۲
۸۰ مدعاویان دروغین و کالت ۲/۴

۸۲	شروعی
۸۴	احمد بن هلال
۸۵	ناهنجاری‌های رفتاری احمد بن هلال ..
۸۷	مواجهه امام با احمد بن هلال ..
۸۸ ..	چگونگی مواجهه پاروايات او
۹۱	ابو طاهر محمد بن علی بن بلا ..
۹۳ ..	محمد بن علی بن بلا از نگاد رجال شناسان
۹۴ ..	حسین بن منصور حلّاج ..
۹۶ ..	حلّاج در منابع شیعی ..
۹۷ ..	محمد بن علی شلمقانی (بن ابی العزاف) ..
۹۹ ..	موقعیت علمی شلمقانی
۹۹ ..	انحراف شلمقانی ..
۱۰۱ ..	پارگیری شلمقانی
۱۰۱ ..	عقاید شلمقانی ..
۱۰۲ ..	مواجهه با انحراف ..
۱۰۴ ..	فرجام شلمقانی
۱۰۵ ..	شلمقانی و کتاب «النکلیف» ..
۱۰۶ ..	شلمقانی از منظر رجالیان
۱۰۷ ..	۲ / ۴ دروغ پردازان اخیر ..
۱۰۸ ..	جنده السماء و خیا، الکرعاوی
۱۰۹ ..	جنیش احمد اسماعیل کویطع سولمی
۱۱۰ ..	جنیش سید محمود حسنه صرخی
۱۱۵ ..	درآمد
۱۱۶ ..	توقيع‌های امام عصر <small>علیهم السلام</small>
۱۱۷ ..	دسته‌بندی موضوعی توقيع‌ها

بخش پنجم: توقيعات امام مهدی علیه السلام

۱۱۸	۱. معارف اعتقادی و سیاسی
۱۱۸	۲. احکام فقهی
۱۱۹	۳. کرامت‌ها و دعاها
۱۱۹	۴. موضوعات پراکنده
۱۲۰	از زبانی توقيع‌ها
۱۲۲	منابع توقيع‌ها
۱۲۵	خطّ توقيع‌ها
۱۲۱	فصل بیم: مکتوب‌هایی در پاسخ پرسش‌های عقیدتی و سیاسی
۱۲۱	۱/۱ صفات خدا
۱۲۲	۲/۱ نبوت و امامت
۱۲۹	۳/۱ زمین از حجت، خانی نمی‌ماند
۱۴۵	۴/۱ ختم نبوت و پایه‌های علم امام <small>ع</small>
۱۴۵	۵/۱ تکذیب کسانی که پنداشته‌اند امام عسکری <small>ع</small> بدون جانشین از دنیا می‌رود
۱۵۱	۶/۱ برائت از غالیان و منحرفان
۱۶۵	۷/۱ نهی از تعیین وقت برای قیام
۱۶۵	۸/۱ نهی از بردن نام و شناساندن مکان امام <small>ع</small>
۱۶۷	۹/۱ نهی از پیگیری (جای امام <small>ع</small>)
۱۶۹	۱۰/۱ وکالت محمد بن ابراهیم بن مهزیار
۱۷۱	۱۱/۱ وکالت حاضر
۱۷۳	۱۲/۱ وکالت محمد بن جعفر عربی
۱۷۵	۱۲/۱ حفاظت وکیلان از آسیب دشمن
۱۷۷	۱۴/۱ وقوع غیبت نام (کامل)
۱۸۱	فصل دوم: مکتوب‌هایی در پاسخ پرسش‌های فقهی
۱۸۱	۱/۲ پاسخ پرسش‌های محمد بن عثمان عمری
۱۸۷	۲/۲ پاسخ پرسش‌های محمد بن عبد الله حمیری
۲۲۳	۳/۲ پاسخ پرسش‌های جعفر بن حمدان
۲۲۵	۴/۲ پاسخ پرسش‌های خضر بن محمد

۲۲۷	۵/۲ پاسخ پرسش‌های هارون بن مسلم
۲۲۹	۶/۲ پاسخ پرسش‌هایی که از قمه ارسال شده بودند
۲۴۰	تبیین توقع‌های فقهی
۲۴۱	ویژگی‌های کلّی توقعات فقهی
۲۴۱	۱. حجم و تنوع
۲۴۴	۲. آسیختگی با فضای تقيید
۲۴۸	۳. اعتبار اسناد و محتوا
۲۵۰	۴. حابگاه دینی و فقهی سفیران چهارگانه
۲۵۲	۵. اهتمام و استناد فقهی
۲۵۵	بررسی توقعات فقهی در منابع فقه استدلای
۲۵۵	۱. برگزاری نافذه هنگام طلوع و غروب خورشید (ح ۶۸۳ و ۶۸۴)
۲۵۷	۲. شرط اتیاض در وقف (ح ۶۸۴)
۲۵۷	۳. حکم خس در دوره غیبت (ح ۶۸۴)
۲۵۸	۴. تکرار ختنه (ح ۶۸۴)
۲۵۸	۵. نماز گزاردن رو به روی آتش (ح ۶۸۴)
۲۵۹	۶. خوردن عبوری میوه با غافت (حق المازه) (ح ۶۸۴)
۲۶۰	۷. نکثه روز، خواری (ح ۶۸۵)
۲۶۰	۸. نماز گزاردن کنار قبر نام (ح ۶۸۶ و ۶۹۰)
۲۶۱	۹. فضیلت تربت امام حسین (ع) (ح ۶۸۷ و ۶۸۸)
۲۶۲	۱۰. چگونگی پوشیدن نیام احراء (ح ۶۸۹ و ۲)
۲۶۳	۱۱. استحباب دعا در تکیه‌های هفتگانه (ح ۶۸۹)
۲۶۳	۱۲. آداب قنوت (ح ۶۸۹)
۲۶۳	۱۳. استحباب سجدة شکر پس از نماز (ح ۶۸۹)
۲۶۴	۱۴. شرط مالکیت در بيع (ح ۶۸۹)
۲۶۴	۱۵. استحباب روزه ماه رجب (ح ۶۹۰)
۲۶۴	۱۶. حکم گزاردن نماز واجب روی حیوان سواری (ح ۶۹۰)
۲۶۵	۱۷. چگونگی رسیدن به رکوع امام جماعت (ح ۶۹۰)

- ۲۶۶ ۱۸. پی بردن به نقص نماز ظهر میان نماز عصر (ح ۴/۶۹۰)
- ۲۶۷ ۱۹. عده زن در عقد موقت (ح ۵/۶۹۰)
- ۲۶۷ ۲۰. گواهی دادن مبتلابان به پیسی و جذام و فلج (ح ۶/۶۹۰)
- ۲۶۸ ۲۱. ازدواج با دختر همسر (ح ۷/۶۹۰)
- ۲۶۸ ۲۲. خرمت مادر بزرگ زن بر شوهر (ح ۸/۶۹۰)
- ۲۶۹ ۲۳. دعوای مالی (ح ۹/۶۹۰)
- ۲۶۹ ۲۴. استحباب نوشتن «لا إله إلا الله» بر کفن (ح ۱۱/۶۹۰)
- ۲۷۰ ۲۵. گرداندن تسبیح در نماز و با دست چپ (ح ۱۵/۶۹۰ و ۱۶/۶۹۰)
- ۲۷۰ ۲۶. فروش مال موقوفه (ح ۱۷/۶۹۰)
- ۲۷۱ ۲۷. روغن زدن مُحرم برای درمان (ح ۱۸/۶۹۰)
- ۲۷۱ ۲۸. گواهی دادن نایبنا (ح ۱۹/۶۹۰)
- ۲۷۲ ۲۹. شهادت دز وقف (ح ۲۰/۶۹۰)
- ۲۷۳ ۳۰. ذکر رکعت سوم و چهارم نماز (ح ۲۱/۶۹۰)
- ۲۷۴ ۳۱. حرمت کم وزیاد مسکر (ح ۲۲/۶۹۰)
- ۲۷۵ ۳۲. چگونگی استخاره (ح ۲۳/۶۹۰)
- ۲۷۷ ۳۳. وقت نماز جعفر طیار [۱] (ح ۲۴/۶۹۰)
- ۲۷۹ ۳۴. اولویت در دادن صدقه (ح ۲۵/۶۹۰)
- ۲۸۰ ۳۵. ادعای عدم پرداخت مهریه (ح ۲۶/۶۹۰)
- ۲۸۲ ۳۶. نماز گزاردن در لباس خرز (ح ۲۷/۶۹۰)
- ۲۸۳ ۳۷. نماز گزاردن در لباس ابریشمی (ح ۲۸/۶۹۰)
- ۲۸۴ ۳۸. ترتیب مسح پا (ح ۲۹/۶۹۰)
- ۲۸۵ ۳۹. اشتباہ در شمارش تسبیح فاطمه [۲] (ح ۳۱/۶۹۰)
- ۲۸۷ ۴۰. حکم تکییر بعد از تمهد در رکعت دوم (ح ۱/۶۹۱)
- ۲۸۹ ۴۱. نماز با انگشت خمافن و ابزاری آهی (ح ۱۲/۶۹۱)
- ۲۹۰ ۴۲. فراموشی در نام بردن از صاحب قربانی (ح ۳/۶۹۱)
- ۲۹۱ ۴۳. طهارت لباس ساخته و یافته دست زردشی (ح ۴/۶۹۱)
- ۲۹۲ ۴۴. خطاد رجای سجده (ح ۵/۶۹۱)

۴۵. سایه گرفتن مُحیر (ح ۶/۶۹۱ و ۷)	۲۹۴
۴۶. نام بردن از صاحب حج و قربانی کردن از طرف او (ح ۸/۶۹۱)	۲۹۶
۴۷. احرام در پارچه خزا (ح ۱۰/۶۹۱)	۲۹۸
۴۸. نماز در سرپایی و کفشهای بدبو (ح ۱۱/۶۹۱ و ۱۴)	۲۹۸
۴۹. تقیه در میقات (ح ۱۲/۶۹۱)	۲۹۹
۵۰. حکم مال شبهه‌ناک (ح ۱۵/۶۹۱)	۳۰۱
۵۱. تعهد بر ترک ازدواج سوقت (ح ۱۶/۶۹۱)	۳۰۳
۵۲. الحاق فرزند به پدر و تغییر وقف باشرط (ح ۶/۶۹۳)	۳۰۴
۵۳. نماز در انواعی از پوست حیوانات (ح ۶/۶۹۲)	۳۰۶
۵۴. صدقة تراشیدن موی سر نوزاد (ح ۶/۶۹۴)	۳۰۶
۵۵. شرط وجوب غسل مت میت (ح ۱/۶۹۵)	۳۰۷
۵۶. فراموشی در تسییعات نماز جعفر طیار (ح ۲/۶۹۵)	۳۰۹
۵۷. خروج زن از خانه در عده وفات (ح ۳/۶۹۵ و ۴)	۳۱۱
۵۸. سوره‌های پانضیلت‌تر در نماز (ح ۵/۶۹۵)	۳۱۲
۵۹. وقت وداع با ماه رمضان (ح ۶/۶۹۵)	۳۱۴
۶۰. احکام توقيع اصحابی بن یعقوب	۳۱۵
جمع‌بندی	۳۲۰
فصل سوم: مکتوب‌هایی حکایت‌گر کرامت‌ها	۳۲۲
۱/۳ مستجاب شدن دعا‌های امام زین	۳۲۳
الف - مستجاب شدن دعا برای صدوق اول	۳۲۳
ب - مستجاب شدن دعا برای شفای شور	۳۲۹
ج - مستجاب شدن دعا برای محمد بن یوسف	۳۲۹
د - مستجاب شدن دعا برای ابو عبد الله بن صالح	۳۳۱
ه - مستجاب شدن دعا برای این افراد	۳۳۱
۲/۳ پیشگویی در باره حقوق مالی	۳۳۷
۳/۳ خبرهای غیبی در امور گوناگون	۳۷۷
فصل چهارم: مکتوبات گوناگون	۴۲۷

- ۴۲۷ ۱/۴ پاسخ پرسش‌های اسحاق بن یعقوب
- ۴۳۲ ۲/۴ پاسخ پرسش‌های محمد بن صانع
- ۴۳۵ ۳/۴ مکتوب منسوب به ناحیه در زمان غیبت کبرا خطاب به شیخ مفید

فهرست تفصیلی جلد پنجم

بخش ششم: دیدار امام مهدی ﷺ و کرامات او

۹	فصل یکم: گروهی از دیدار کنندگان با امام مهدی ﷺ پیش از غیبت
۱۰	۱/۱ حکیمه ۲/۱ نسیم و ماریه
۱۱	۲/۱ کنیز ابو علی خبیرانی
۱۲	۴/۱ ابو نصر ظریف
۱۳	۵/۱ احمد بن اسحاق بن سعد
۱۴	۶/۱ ابو هازون
۱۴	۷/۱ ابو علی بن مظہر
۱۵	۸/۱ ابو غانم خادم
۱۵	۹/۱ عبد الله سوری
۱۶	۱۰/۱ عمرو اهوازی
۱۶	۱۱/۱ سعد بن عبد الله قعی
۱۹	۱۲/۱ یعقوب بن منقوش
۲۰	۱۳/۱ کامل بن ابراهیم
۲۲	۱۴/۱ ابراهیم بن محمد بن فارس نیشابوری
۲۲	۱۵/۱ گروهی از پیروان اهل بیت ﷺ
۲۶	۱۶/۱ مردی از فارس
۲۹	فصل دوم: دیدار کنندگان امام ﷺ در دوران غیبت صفراء
۲۹	۱/۲ ابراهیم بن ادریس
۲۹	۲/۲ ابراهیم بن عبدالله نیشابوری و خادم او

۳۰ ابو الأذیان ۳/۲
۳۲ ابو سعید ۴/۲
۳۷ ابو عبدالله صالح ۵/۲
۳۸ ابو محمد حسن بن وجلاء نصيري ۶/۲
۴۰ ابو نعیم، محمودی، علّان، ابو هیثم، ابو جعفر و علوی ۷/۲
۴۸ احمد بن عبد الله هاشمی ۸/۲
۴۹ ازدی (اوی) ۹/۲
۵۱ اسماعیل بن علی نوبختی و عقید ۱۰/۲
۵۲ حسین بن حمدان ۱۱/۲
۵۵ رشیق ۱۲/۲
۵۷ زهربی ۱۳/۲
۵۸ سیما ۱۴/۲
۵۸ عثمان بن سعید ۱۵/۲
۶۲ علی بن ابراهیم بن مهزیار ۱۶/۲
۷۴ کابلی ۱۷/۲
۷۵ محمد بن اسماعیل ۱۸/۲
۷۶ محمد بن جعفر چمیری و چند تن از قمیان ۱۹/۲
۷۹ محمد بن عبد الله، بزرگی از قم در مصر ۲۰/۲
۸۲ محمد بن عثمان عمری ۲۱/۲
۸۳ محمد بن علی بن بلال ۲۲/۲
۸۵ یعقوب بن یوسف ضراب غسانی ۲۳/۲
۸۹ یوسف بن احمد جعفری ۲۴/۲
۹۰ مردی از بنی راشد ۲۵/۲
۹۲ وابن افراد ۲۶/۲
۹۹ فصل سوم: دیدار کنندگان امام، در روزگار غیبت کبرا و کسانی که کرامتی ازا او دیده اند ۱/۲
۹۹ ابن هشام ۲/۲
۱۰۱ ابن جعفر قیمی ۳/۲

۱۰۲	ابو الحسین بن ابی بغل	۲/۳
۱۰۵	محمد بن علی علوی	۲/۲
۱۰۷	حسن بن عبدالله تیمی	۵/۳
۱۱۲	سید حسنی جبلی، ثائر بالله	۶/۳
۱۱۲	ابو الحسن علی بن محمد علوی	۷/۳
۱۱۳	ابو محمد دعلجی	۸/۲
۱۱۴	Zahed کوفی و عمر بن حمزه	۹/۳
۱۱۵	اسکندر دیر پشت	۱۰/۳
۱۱۶	ابو عباس واسطی	۱۱/۳
۱۱۷	اسماعیل بن حسن هرقلی	۱۲/۳
۱۲۱	عطوه علوی	۱۳/۳
۱۲۱	کسانی که سید بن طاووس گزارش کرده	۱۴/۲
۱۲۳	محمد بن ابی رواد رواسی و محمد بن جعفر دهان	۱۵/۳
۱۲۴	مردی صالح به گفته قطب راوندی	۱۶/۳
۱۲۵	مردی صالح به گفته حسن بن حمزه علوی	۱۷/۳
۱۲۶	سید محمد آوایی	۱۸/۳
۱۲۸	تاجر پیر	۱۹/۳
۱۲۹	نجم الدین جعفر بن زهدی	۲۰/۳
۱۲۰	حسین مدآل	۲۱/۳
۱۳۱	محمد بن نجم اسود	۲۲/۳
۱۳۲	مردی از کوفه	۲۳/۳
۱۳۳	مردی در راه مصر	۲۴/۳
۱۳۴	شهید ثانی	۲۵/۳
۱۳۶	شیخ حسن عراقی	۲۶/۳
۱۳۷	امیر اسحاق استراپادی	۲۷/۳
۱۳۹	ملائید الرحیم دماوندی	۲۸/۳
۱۳۹	شیخ محمد مشغراوی	۲۹/۳

۱۴۱	۲۰/۲	میرزا محمد استرآبادی
۱۴۱	۲۱/۳	مردی فلنج
۱۴۲	۲۲/۳	حاج علی مکنی
۱۴۴	۲۳/۳	زین العابدین سلامانی
۱۴۶	۲۴/۳	سید احمد موسوی
۱۶۹	۲۵/۳	سید مرتضی نجفی
۱۵۰	۲۶/۳	سید محمد بن سید مال الله بن سید معصوم قطیعی
۱۵۲	۳۷/۳	مرد سبزی فروش به نقل از سید حبدر کاضمی
۱۵۴	۲۸/۳	یاقوت حلّی
۱۵۶	۳۹/۳	اشکانی
۱۵۹	۴۰/۳	حاجی مؤمن
۱۶۱	۴۱/۳	شاگرد محمد تقی تربیتی
۱۶۲	۴۲/۳	شفاددن بیمار به نقل دکتر عبد الحسین تبریزی
۱۶۶	۴۳/۳	شیخ محمد شوشتری کوفی
۱۷۲	۴۴/۳	صیغة آیة الله اراکی
۱۷۳	۴۵/۲	مردی آرایشگر به نقل از شیخ باقر نجفی
۱۷۴	۴۶/۲	پدر ملا فتحعلی سلطان آبادی
۱۷۵	۴۷/۳	همسر شیخ محمد تقی همدانی
۱۷۹		پژوهشی درباره رؤیت امام زین در روزگار غبت کبرا
۱۷۹		امکان عقلی رؤیت
۱۸۰		امکان تقلی رؤیت
۱۸۱		دلیل وقوع رؤیت
۱۸۳		اشکالها و پاسخ آنها
۱۸۴		۱. توقيع علی بن محمد سمری
۱۸۵		منابع و سند
۱۸۵		دلالت حدیث
۱۸۵		الف - عبارت میانی

۱۸۸	ب - عبارت پایانی
۱۸۸	۴. روایات ندیدن و نشاختن امام <small>علیه السلام</small>
۱۹۰	۳. توقع احمد بن خضر
۱۹۲	احادیث شعومی غیبت
۱۹۵	پیامدهای نادرست ادعایی برای رؤیت
۱۹۵	یک. تناقض با فلسفه غیبت و انتظار
۱۹۵	دو. همسان شدن غیبت کبرا با غیبت صفراء
۱۹۶	آسیب‌ها و پیامدها
۱۹۷	رهنمودهای ازانه شده برای دیدار امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۰۳	فصل چهارم: شماری از عالمان مورد عنایت امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۰۳	۱/۴ شیخ صدقی
۲۰۵	۲/۴ شیخ مفید
۲۰۷	۳/۴ سید ابن طاووس
۲۰۸	۴/۴ علامه حلی
۲۱۰	۵/۴ مقدس اردبیلی
۲۱۱	۶/۴ مجلسی اول
۲۱۶	۷/۴ شیخ حمزه عاملی
۲۱۷	۸/۴ وحدت‌بهنگانی
۲۱۹	۹/۴ شیخ حسین تجف
۲۲۰	۱۰/۴ ملا محمود عراقی
۲۲۵	۱۱/۴ سید پدر العلوم
۲۲۹	۱۲/۴ فقیه بزرگوار، علامه شیخ مرتضی انصاری
۲۳۱	۱۳/۴ شیخ انصاری و سید علی شوشتری
۲۳۵	۱۴/۴ میرزا شیرازی
۲۳۸	۱۵/۴ شماری از مراجع تقلید
۲۴۲	۱۶/۴ سید محمد فشارکی
۲۴۳	۱۷/۴ شیخ علی یزدی

۲۴۴	۱۸/۴ ملا علی طهرانی
۲۴۷	۱۹/۴ سید عبد الحسین لاری
۲۴۸ ..	۲۰/۴ آخوند ملا عباس تربتی
۲۵۰ ..	۲۱/۴ حاج شیخ عبدالکریم حائری
۲۵۱ ..	۲۲/۴ سید ابوالحسن اصفهانی
۲۵۲ ..	۲۲/۴ شیخ محمد تقی آملی
۲۵۴ ..	۲۲/۴ حاج آقا حسین بروجردی
۲۵۷ ..	فصل پنجم: خاطراتی از نگارنده
۲۵۷ ..	۱/۵ تشریف آیة الله بهاء الدینی
۲۵۸ ..	۲/۵ تشریف آقای عبد الرحیم بلورساز
۲۶۴ ..	۳/۵ توشیل بانو نیک صفت
۲۷ ..	۴/۵ تشریف سید کریم پینددوز
۲۷۱ ..	۵/۵ پاسخ پرسش حیدر آقا معجزه
۲۷۳ ..	۶/۵ تشریف سید حسن ذراشان
۲۷۶ ..	۷/۵ تشریف محمد عنی اربابی
۲۷۷ ..	۸/۵ ارتباط شاگرد میرزا سحمدباقر اصطبانانی
۲۸۱ ..	۹/۵ عنایت امام رضا به سید یحیی حسینی
۲۸۴ ..	۱۰/۵ عنایت امام عصر رضا به مادر شهید
۲۸۶ ..	۱۱/۵ عنایت امام عصر رضا به زائر بیمار
۲۹۰ ..	۱۲/۵ تشریف در راه مسجد العرام
۲۹۱ ..	۱۳/۵ امداد غیبی در راه چحوه
۲۹۴ ..	۱۴/۵ امداد غیبی در راه عرفات
۲۹۷ ..	۱۵/۵ امداد غیبی در عرفات
۲۹۸ ..	۱۶/۵ امداد غیبی در میانا
۳۰۰ ..	۱۷/۵ امداد غیبی در بازگشت از جمرات

بخش هفتم: وظایف مردم در روزگار غیبت

۳۱۵	فصل یکم: انتظار فرج
۳۱۵	۱/۱ ترغیب به انتظار فرج (گشایش)
۳۲۲	پژوهشی درباره حدیث «اذا رفع علمکم»
۳۲۵	تحلیل مجموعه احادیث
۳۲۹	۱/۱ فضیلت انتظار
۳۲۹	الف - انتظار کشیدن، عبادت است
۳۲۹	ب - برترین عبادت
۳۲۱	ج - نخستین عبادت
۳۲۱	د - برترین عمل
۳۲۵	ه - محبوب نرین عمل نزد خدا
۳۲۵	و - برترین جهاد
۳۲۵	ز - انتظار فرج، خود، فرج است
۳۲۷	ح - از بزرگترین فرج هاست
۳۲۹	ط - از اركان دین است
۳۴۳	۲/۱ فضیلت متظر
۳۴۳	الف - از اولیای انہی
۳۴۵	ب - یه سان پیکارگر ییش روی پیامبر خدا
۳۴۹	ج - مانند شهید در رکاب پیامبر خدا
۳۵۱	د - مانند جنگجوی سپاه قائم
۳۵۵	ه - مانند به خون خود غلتیده در راه خدا
۳۵۵	و - مانند کسی که در خیمه قائم است
۳۵۷	ز - پاداش روزه دار شب زنده دار را دارد
۳۵۹	ح - برتر از افراد هر زمان
۳۵۹	ط - در زمرة اهل بیت محسور می شود
۳۶۱	ی - اشتیاق امیر مؤمنان به دیدار او
۳۶۵	فصل دوم: عجله نکردن
۳۶۵	۱/۲ بر حذر داشتن از عجله

۲۶۹	۲/۲ هلاکت تتدروان
۲۷۵	۲/۳ باشکیابی، امید فرج می‌رود
۲۷۷	۴/۲ خداوند به خاطر عجلة بندگان، عجله نمی‌کند
۲۸۱	فصل سوم: استقامت
۲۸۱	۱/۳ سختی دینداری در روزگار غیبت
۲۸۳	۲/۳ گرفتاری پیروان اهل بیت علیهم السلام در روزگار غیبت
۲۸۹	۳/۳ کسانی نجات می‌یابند که ایمان در دشان استوار است
۲۹۵	۴/۳ فضیلت چنگ زدن به دین در روزگار غیبت
۴۰۳	۵/۳ فضیلت چنگ زدن به ولایت اهل بیت علیهم السلام در روزگار غیبت
۴۱۳	۶/۳ باری خواستن از خدا در روزگار غیبت
۴۱۳	الف - دعای غربیق
۴۱۵	ب - دعای معرفت
۴۱۹	ج - دعای عهد

فهرست تفصیلی جلد ششم

۷۰	فصل چهارم: دعا برای تعجیل در فرج
۱۱	فصل پنجم: زمینه‌سازی برای حکومت امام مهدی <small>ع</small>
۱۱	۱/۵ احادیثی که به انقلاب زمینه‌ساز اشاره دارند
۱۵	۲/۵ نقش قیان در دفاع از حق و نصرت امام مهدی <small>ع</small>
۱۹	بڑوحتی در باره مهم‌ترین وظيفة پیروان اهل بیت <small>ع</small> در عصر غیبت
۱۹	دو دیدگاه در باره تأسیس حکومت در عصر غیبت
۱۹	۱. تأسیس حکومت، مهم‌ترین وظيفة عصر غیبت
۲۰	یک. ضرورت زمینه‌سازی برای ظهور امام غائب
۲۱	دو. ضرورت تشکیل حکومت برای زمینه‌سازی ظهور
۲۲	۲. اختصاص تشکیل حکومت به عصر حضور
۲۳	شواهد دیدگاه دوم
۲۴	یک. احادیث فراگیر شدن ظلم، قبل از ظهور امام مهدی <small>ع</small>
۲۵	دو. احادیث نهی از قیام، قبل از قیام قائم <small>ع</small>
۳۰	تقد و بررسی احادیث نهی از قیام
۳۰	الف - ارزیابی سند احادیث نهی از قیام
۳۱	ب - ارزیابی مضمون احادیث نهی از قیام
۳۲	ج - سنجش احادیث نهی از قیام با موازین حدیث‌شناسی
۳۳	یک. تعارض با قرآن
۳۵	دو. تعارض با سنت
۳۶	سه. تعارض با سیره اهل بیت <small>ع</small>
۴۰	چهار. تعارض با احادیث قیام

۴۶	چکیده مطالب
۴۹	۲/۵ قیام گروهی از شرق با پرچم‌های سیاه رنگ
۵۵	۴/۵ پرچم‌های سیاه‌رنگ از خراسان
۶۰	پژوهشی درباره روایات «رأیات سود»
۶۰	بیان گزارش‌ها
۶۰	۱. مصادر
۶۰	الف - مصادر شیعی
۶۲	ب - مصادر اهل سنت
۶۵	۲. احادیث
۶۵	الف - احادیث خالص شیعی
۶۶	نکته
۶۶	ب - احادیث اهل سنت
۶۶	ب / ۱. احادیث نبوی
۶۷	ب / ۲. احادیث اهل بیت ﷺ
۶۸	ج - آثار
۶۹	جمع‌بندی

بخش هشتم: دعا

۷۳	فصل یکم: دعاهای اهل بیت ﷺ برای امام مهدی ؑ
۷۲	۱/۱ دعای امام علی بن ابی طالب ؑ
۷۷	۲/۱ دعای امام زین العابدین ؑ
۷۹	۳/۱ دعای امام صادق ؑ و اندوه او بر طول کشیدن غیبت امام مهدی ؑ
۸۵	۴/۱ دعای امام کاظم ؑ
۸۷	۵/۱ دعای امام رضا ؑ
۹۵	۶/۱ دعای امام جواد ؑ
۹۷	۷/۱ دعای امام عسکری ؑ
۱۰۹	فصل دوم: دعای امام مهدی ؑ برای فرجش

۱۰۹ دعايش هنگام تولد ۱/۲
۱۱۱ دعايش در فتوت ۲/۲
۱۱۷ دعايش نزد کعبه ۳/۲
۱۱۷ دعايش هنگام عبور از وادی السلام ۴/۲
۱۱۹ دعا برای محفوظ ماندن ۵/۲
۱۲۱ دعايش برای آسان شدن کارهای سخت ۶/۲
۱۲۵ دعا برای امام مهدی <small>ع</small> در عیدها نصل سوم: دعا برای امام مهدی <small>ع</small> در عیدها
۱۲۵	۱/۳ دعا برای امام در عیدهای چهارگانه «دعای ندیه» تحلیلی درباره متن و سند دعای ندیه
۱۴۵	نگاهی به سند دعای ندیه
۱۴۶	۱. دعای ندیه در مصادر کهن
۱۴۶	الف - العزار الكبير، نگاشته محمد بن جعفر، معروف به ابن مشهدی (ق عق)
۱۴۷	ب - مصالح الزائر، نگاشته سید ابن طاووس (۵۸۹-۶۶۴)
۱۴۸	ج - اقبال الأعمال، نگاشته سید ابن طاووس
۱۴۸	د - زواند الفوائد، نگاشته جمال الدين علی بن علی بن طاووس
۱۴۸	ه - مزار قدیم، نویسنده نامعلوم (ق عق)
۱۴۸	۲. بررسی سند: ابن مشهدی و سید ابن طاووس
۱۴۹	۳. انتساب دعای ندیه به اهل بیت <small>ع</small> ۳
۱۴۹	۱/۳ قرینهای اجمالی انتساب
۱۵۱	۲/۳ انتساب تفصیلی دعا به اهل بیت <small>ع</small>
۱۵۴	پاسخ به یک شبهه
۱۵۷	۲/۳ دعا برای امام <small>ع</small> در روز عید غطر
۱۶۱	۳/۳ دعا برای امام <small>ع</small> در روز جمعه و دو عید
۱۶۳	۴/۴ دعا برای امام <small>ع</small> در عید غدیر
۱۶۹	فصل چهارم: دعا برای امام مهدی <small>ع</small> در ماه رمضان
۱۶۹	۱/۴ دعا برای امام <small>ع</small> در هر شب ماه
۱۶۹ دعای افتتاح

۱۷۳	۴/۴ دعای هر روز ماه رمضان برای امام <small>علیهم السلام</small>
۱۷۹	۴/۴ دعا برای امام <small>علیهم السلام</small> در روز سیزدهم رمضان
۱۸۵	۴/۴ دعا برای امام <small>علیهم السلام</small> در روز بیست و نهم رمضان
۱۹۱	۴/۵ دعا برای امام <small>علیهم السلام</small> در شب بیست و سوم
۱۹۵	فصل پنجم: دعا برای امام مهدی <small>علیهم السلام</small> در روز جمعه
۱۹۵	۵/۱ دعا برای او پس از نماز جعفر صیار در روز جمعه
۱۹۷	۵/۲ دعا برای او پس از ظهر جمعه
۱۹۹	۵/۳ دعا برای او در خطبة نماز جمعه
۲۰۱	۵/۴ دعا برای او در قنوت نماز جمعه
۲۰۳	۵/۵ دعا برای او پس از عصر روز جمعه
۲۰۷	فصل ششم: دعا برای امام مهدی <small>علیهم السلام</small> در وقت‌های دیگر
۲۰۷	۶/۱ دعا برای او در شب نیمه شعبان
۲۰۹	۶/۲ دعا برای او در روز عرفه
۲۱۵	۶/۳ دعا برای او در روز دحو الارض (گسترده شدن زمین)
۲۱۷	۶/۴ دعا برای او در روز عاشورا
۲۲۲	۶/۵ دعا برای او پس از نمازهای واجب
۲۲۵	۶/۶ دعا برای او پس از نماز صبح
۲۲۷	۶/۷ دعای پیگاه «دعای عهد»
۲۲۸	۶/۸ دعا برای او پس از نماز ظهر
۲۲۷	۶/۹ دعا برای او بعد از نماز عصر
۲۴۱	۶/۱۰ در نماز شب، پس از رکعت چهارم
۲۴۱	۶/۱۱ دعا برای او در قنوت نماز وتر
۲۴۵	۶/۱۲ دعا برای او در زیارت امام جواد <small>علیهم السلام</small>
۲۴۹	۶/۱۳ دعا برای او پس از نماز امام زمان
۲۵۳	فصل هفتم: دعا برای امام مهدی <small>علیهم السلام</small> در هر حال
۲۵۳	۷/۱ دعای فرج (اللهم کن لولیک القائم)
۲۵۵	۷/۲ دعای «خدایا، از ویست [بله‌را] دفع کن»

۲۶۱	۳/۷ دعای معرفت
۲۷۱ ..	۴/۷ دعای صلوات
۲۸۲ ..	بزوشنی درباره حکمت دعا برای امام زمان <small>علیه السلام</small>
۲۸۲ ..	موضوعات ادعیه
۲۸۵ ..	سوال‌ها
۲۸۶ ..	مقدمات پژوهش
۲۸۸ ..	پاسخ سوال یک تا سه
۲۸۹ ..	پاسخ سوال چهار
۲۹۰ ..	پاسخ سوال پنج
۲۹۱ ..	پاسخ سوال شش
۲۹۲ ..	پاسخ سوال هفت
۲۹۵ ..	فصل هشتم: دعاهای رسیده از امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۹۵ ..	۱/۸ دعای «خدابا! بلا فرونی گرفت»
۲۹۷ ..	۲/۸ دعای «ای که زیبا را آشکار می‌کنی»
۲۹۹ ..	۳/۸ دعای فرج (<small>اللَّهُمَّ رَبِّ النَّورِ الْعَظِيمِ</small>)
۳۰۱ ..	۴/۸ دعا برای حاجت خواهی
۳۰۵ ..	۵/۸ دعای او برای خواسته‌های دنیاگی و آخرتی
۳۰۷ ..	۶/۸ دعای بهره شب
۳۰۹ ..	۷/۸ دعا برای مردان و زنان با ایمان
۳۱۱ ..	۸/۸ دعای هر روز از ماه رب
۳۱۲ ..	۹/۸ دعای توسل به دو مولود رب
۳۱۵ ..	۱۰/۸ دعای دیگر برای هر روز از ماه رب
۳۱۹ ..	۱۱/۸ دعای مشاهد مشرفه در ماه رب
۳۲۱ ..	۱۲/۸ دعای روز بیست و هفتم رب
۳۲۷ ..	فصل نهم: استخاره‌های منسوب به امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۲۷ ..	۱/۹ استخاره به دعا
۳۲۹ ..	۲/۹ استخاره با تسبیح

۳۲۱	۳/۹ استخاره مصری
۳۲۴	بزوهشی در باره استخاره های منسوب به امام زمان (ع)
۳۲۷	۱. حدیث اول
۳۲۷	۲. سندگزارش ابن طاوس
۳۲۸	۳. استخاره مصری
۳۴۱	۴. استخاره با تسبیح و عدد
۳۴۲	۴. استخاره با تسبیح
۳۴۲	نیجه گبری
۳۴۵	فصل دهم: توسل به امام مهدی (ع)
۳۴۵	۱۰/۱ دعای «خدایا! بلازروني گرفت»
۳۴۷	۱۰/۲ دعای «ای که زیبا را آشکار می کنی»
۳۴۹	۱۰/۳ دعای ابوالوفا
۳۵۵	سخنی در باره توسل به امام زمان (ع) به وسیله عریضه
۳۵۶	جواز شرعی

بخش نهم: زیارت‌ها

۳۶۹	فصل اول: زیارت‌های امام مهدی (ع)
۳۶۹	۱/۱ زیارت نخست: زیارت آل پس
۳۶۹	الف - زیارت آل پس به روایت الاحتجاج
۳۷۳	دعای پس از این زیارت
۳۷۷	ب - زیارت آل پس به روایت المزار الكبير
۳۷۹	توجه
۳۸۵	دعای پس از این زیارت
۳۸۸	بزوهشی در باره سند و متن زیارت آل پس
۳۹۰	دو گزارش متفاوت
۳۹۱	اسناد زیارت آل پس
۳۹۴	جمع بندی مباحث سندی

۳۹۵	در باره متن زیارت آل یس.
۴۰۳	۲/۱ زیارت دوم
۴۰۵	۳/۱ زیارت سوم
۴۱۱	زیارت هنگام وارد شدن به سردارب
۴۱۲	۴/۱ زیارت چهارم
۴۱۷	۵/۱ زیارت پنجم
۴۲۱	۶/۱ زیارت ششم

فهرست تفصیلی جلد هفتم

بخش دهم: نشانه‌های ظهور امام مهدی

۶۵	فصل یکم: نشانه‌های حتمی
۶۵	۱/۱ شورش سُبْقانی
۶۵	۱-۱/۱ حتمی بودن شورش سُبْقانی
۷۱	۲-۱/۱ ویزگی‌های سُبْقانی
۷۷	۳-۱/۱ زمان شورش سُبْقانی
۷۷	الف- ماه رجب
۷۹	ب- روزگار دوستگی فرزندان فلاز طایفه
۸۱	ج- خروج سُبْقانی، خراسانی و بستانی در یک سال
۸۲	د- خروج سُبْقانی و امام مهدی <small>ره</small> در یک سال است
۸۳	۴-۱/۱ جای خروج سُبْقانی
۹۰	۵-۱/۱ مدت فرمان روایی سُبْقانی

۱۱۵	۶-۱/۱ جنگ سفیانی با امام مهدی،
۱۱۹	۷-۱/۱ شکت لشکر سفیانی در برابر پرچم‌های سیاه
۱۲۱	۸-۱/۱ به زمین فرو رفتن لشکر سفیانی در بیدا
۱۲۹	۹-۱/۱ کشته شدن سفیانی
۱۳۵	۱۰-۱/۱ گزارش‌های برآکنده
۱۵۱	۱۱-۱/۱ فرو رفتن زمین در بیدا
۱۵۱	الف - آنچه فرو رفتن زمین را نشانه حتمی قیام مهدی نماید می دارد	
۱۵۱	ب - آنچه فرو رفتن زمین را نشانه‌های قیامت می دارد	
۱۵۳	ج - آنچه تنها از فرو رفتن زمین در بیدا خبر می دهد	
۱۵۷	۱/۱ کشته شدن نفس زکیه	
۱۵۷	۱-۲/۱ حتمی بودن کشته شدن نفس زکیه	
۱۶۳	۲-۱/۱ گزارش‌هایی درباره مکان و زمان کشته شدن نفس زکیه	
۱۶۹	۴/۱ خروج یمانی	
۱۶۹	۱-۴/۱ خروج یمانی، حتمی است	
۱۷۱	۲-۴/۱ مبدأ قیام یمانی	
۱۷۳	۳-۴/۱ همزمانی قیام یمانی و شورش سفیانی	
۱۷۵	۴-۴/۱ یمانی، راه باقته است	
۱۷۵	۵/۱ ندای آسمانی	
۱۷۵	۱-۵/۱ ندای آسمانی، حتمی است	
۱۸۱	۲-۵/۱ هنگام ندای	
۱۸۱	الف - ماه رمضان	
۱۸۲	ب - ماه رجب	
۱۸۲	ج - ماه محرّم	
۱۸۹	د - روز عاشورا	
۱۹۱	۳-۵/۱ هر کد در زمین است، ندارا به زبان خود می شنود	
۱۹۲	۴-۵/۱ محتوای ندا	
۱۹۹	۵-۵/۱ بازتاب ندای آسمانی	

۲۰۱	۶-۵/۱ ندای شیطانی، پس از ندای آسمانی
۲۰۱	الف - اشتباه شدن دوندا
۲۰۹	ب - چه کسی ندای راست را می‌شناسد؟
۲۱۲	ج - شک باطل اندیشان
۲۱۵	۶/۱ مجموعه علامت‌های حتمی
۲۲۳	۷/۱ امکان بدار نشانه‌های ظهور، حتی در موارد قطعی
۲۲۳	ملاحظه
۲۲۷	فصل دوم: نشانه‌هایی که حتمی خوانده نشدند
۲۲۷	۱/۲ سرازیر شدن علم از قم به دیگر جاهای
۲۳۱	۲/۲ قیام دعوتگران دروغین
۲۳۲	۳/۲ از میان رفتن اسلام حقیقی
۲۳۹	۴/۲ جلوگیری از زیارت کعبه
۲۴۱	۵/۲ فراوانی اختلاف و زلزله
۲۴۵	۶/۲ اختلاف درونی شیعه
۲۵۱	۷/۲ فرآگیر شدن هرایین بی امان در همه عراقیان
۲۵۲	۸/۲ فتنه‌های پیاپی
۲۶۲	۹/۲ فرآگیری ضلم و مستم
۲۶۵	۱۰/۲ فتنه‌ها و بلایای سیاسی، اقتصادی و جانی
۲۷۱	۱۱/۲ آشفتگی و کشتار فرنان
۲۸۷	۱۲/۲ مرگ عبد الله (خلیفه)
۲۸۹	۱۳/۲ مرگ سرخ و مرگ سفید
۲۹۱	۱۴/۲ از میان رفتن دو سوم مردم
۲۹۳	۱۵/۲ آتش‌سوزی در حجاز و سیل در کوفه و تجف
۲۹۵	۱۶/۲ خورشیدگرفتی و ماه گرفتگی در ماه رمضان
۲۹۹	۱۷/۲ نشانه آسمانی
۲۹۹	۱۸/۲ و ابن چند نشانه
۴۱۳	پژوهشی درباره علامت ظهور

۴۱۳	۱. معنای علامت
۴۱۴	۲. کار کرد نشانه های ظهور
۴۱۴	۲-۱. شناخت حق
۴۱۵	۲-۲. شناسایی مذعیان باطل
۴۱۶	۳. کتاب شناسی علامه ظهور
۴۱۶	۲-۱. کتب غیبت نگاری
۴۱۶	۲-۲-۱. کتاب الفیہ
۴۱۷	۲-۲-۲. کمال الدین و تمام النعمة
۴۱۷	۲-۳. کتاب الفیہ
۴۱۸	۳-۱-۴. کتاب الفتن
۴۱۹	۳-۲. کتب حدیث
۴۲۱	۳-۳. تأثیفات معاصرین
۴۲۲	۴. شمار علامه ظهور
۴۲۲	۵. فهرست اجمانی علامه ظهور
۴۲۵	۶. آمیختگی علامه ظهور با برخی مقاہیم دیگر
۴۲۶	۶-۱. ملامح
۴۲۶	۶-۲. فتن
۴۲۷	۶-۳. اشراط الساعه
۴۲۷	۶-۳-۱. آمیختگی اشراط الساعه و علامه ظهور
۴۲۹	۷. اقسام علامه ظهور
۴۲۹	۷-۱. علام حتمی و غیر حتمی
۴۳۰	۷-۲. نشانه های حتمی
۴۳۱	۸. اختلال بدادر نشانه ها
۴۳۲	۹. مهم ترین علامه ظهور
۴۳۲	۹-۱. شورش سفبانی
۴۳۴	۹-۱-۱. سفیانی در احادیث فریبین
۴۳۵	۹-۱-۲. ایهامات در احادیث سفیانی

۴۲۶	۱-۲-۳. خروج سپاهی‌های گوناگون ..
۴۲۷	۹-۲. خسُف در بینا ..
۴۲۸ ..	۹-۳. قتل نفس زکیه ..
۴۲۹	۹-۴. قیام سید حسنی ..
۴۴۱ ..	۹-۵. ندای آسمانی ..
۴۴۴ ..	۹-۶. قیام یمانی ..
۴۴۵ ..	۹-۷. قیام خراسانی ..
۴۴۸ ..	۹-۸. انتشار علوم اهل بیت <small>علیهم السلام</small> از قم ..
۴۴۹ ..	۹-۹. در باره طلوع خورشید از مغرب ..
۴۵۰ ..	۹-۱۰. تطیق علامه ظهرور ..
۴۵۶	۱۰-۱. خروج دجال ..
۴۵۶	۱۰-۲. وژه‌شناسی ..
۴۵۶	۱۰-۳. دجال در مسیحیت ..
۴۵۷	۱۰-۴. دجال در احادیث اهل سنت ..
۴۵۸ ..	۱۰-۵. ماهیت دجال ..
۴۵۹ ..	۱۰-۶. نشانه قیامت یا ظهور؟ ..
۴۵۹ ..	علمات‌ها: نماد یا واقعیت ..

فهرست تفصیلی جلد هشتم

۷	فصل سوم: رجعت
۷	۱/۳ رجعت برخی از مردگان پیش از روز قیامت
۱۱	۲/۳ رجعت پیامبر خدام‌اله و اهل بیت او
۱۵	۳/۳ رجعت پیامران و اوصیای آنان
۲۱	۴/۳ رجعت شهیدان
۲۵	۵/۳ رجعت برخی مؤمنان
۳۱	۶/۳ رجعت برخی کافران
۳۵	۷/۳ دعای علاقه‌مندان به بازگشت، هنگام قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۶	پژوهشی درباره بازگشت شماری از وفات یافتگان، هنگام قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۳۷	رجعت و نشیع
۳۹	تاریخچه بحث رجعت
۴۱	و قوع رجعت در تاریخ
۴۷	رجعت کنندگان هنگام ظهور
۴۹	حکمت رجعت
۵۲	ادله اثبات رجعت
۵۲	ادله قرآنی رجعت
۶۳	ادله حدیثی رجعت
۶۷	سایر ادله رجعت
۶۹	ادله و شباهات مخالفان رجعت
۷۷	مقارنت رجعت با قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>

بخش یازدهم: قیام امام مهدی ﷺ

فصل یکم: زمان قیام امام مهدی ﷺ	۸۵
۱/۱ مانند رستاخیز، ناگهان قیام می‌کند	۸۵
۲/۱ قیام پس از نامیدی مردم از قیام	۹۳
۲/۲ خداوند کارش را در یک شب سامان می‌دهد	۹۹
۴/۱ در آخر الزمان قیام می‌کند	۱۰۵
تبیین چگونگی ارتباط آخرزمان و ظهر امام مهدی ﷺ	۱۱۵
دسته‌بندی احادیث آخرزمان	۱۱۶
جمع‌بندی احادیث	۱۱۹
مفهوم اویزمان	۱۲۱
حوادث آخرزمان	۱۲۴
۵/۱ در سال‌های فرد، قیام می‌کند	۱۲۷
۶/۱ گزارش‌های رسیده در باره روز قیام	۱۲۷
الف - روز عاشورا	۱۲۷
ب - نوروز	۱۲۹
ج - روز جمعه	۱۳۵
د - روز شنبه	۱۳۷
ه - پس از نماز عشا	۱۳۷
تبیین گزارش‌های مختلف در باره روز قیام	۱۴۰
۷/۱ نهی از وقت گذاری و تکذیب وقت گذاران	۱۴۲
تبیین احادیث نهی از توفیت	۱۵۰
توفیت در گسترۀ تاریخ	۱۶۰
توفیت در جامعه تشیع	۱۶۱
یک. سال ۹۶۳ق	۱۶۱
دو. سال ۱۱۵۵ق	۱۶۲
سه. سال ۱۲۱۴ق	۱۶۳

۱۶۳	چهار، سال ۱۲۲۹ ق
۱۶۴	پنج، سال ۱۲۲۵-۱۲۲۸ ق
۱۶۴	شش، سال ۱۲۴۷ ق
۱۶۴	هفت، سال ۱۲۴۷ ق
۱۶۵	هشت، سال ۱۴۰۰ ق
۱۶۵	نه، روز شنبه، دهم محرّم سال ۱۴۲۹ ق
۱۶۵	ده، روز شنبه، دهم ماه محرّم سال ۱۴۳۷ ق
۱۶۵	توقیت در اهل ست
۱۶۶	یک، سال ۱۰۴۲ و ۱۲۲۷ ق
۱۶۶	دو، سدۀ دوازدهم
۱۶۷	سه، سال ۱۲۰۴ ق
۱۶۷	چهار، سال ۱۲۲۶ و ۱۲۳۸ و ۱۲۴۶ ق
۱۶۸	پنج، سال ۱۲۲۵ و ۱۲۴۰ ق
۱۷۰	شش، سال ۱۲۲۵ و ۱۲۲۷ ق
۱۷۰	هفت، حداکثر تا سال ۱۴۳۰ ق
۱۷۱	هشت، سال ۲۰۲۲ م (۱۴۴۲ ق)
۱۷۱	آثار نگاشته شده با موضوع نهی از توقیت
۱۷۴	مستندات توقیت‌کنندگان
۱۷۶	بررسی علمی مستندات
۱۷۹	۱/۸ آیا در وقت قیام، بدارخ داده است؟
۱۸۶	تبیین روایات مرتبط با بدادر وقت قیام
۱۹۱	فصل دوم: جای قیام
۱۹۶	تبیین گزارش‌های رسیده در باره جای قیام
۲۰۳	فصل سوم: سیما و حالت امام هنگام قیام
۲۰۳	۱/۳ بیری، به سیمای جوان
۲۰۵	۲/۲ چگونگی پیکرش
۲۰۹	۳/۳ شکل زره امام

۲۱۱	۴/۲ شکل لباس امام <small>ع</small>
۲۱۵	فصل چهارم: یاران امام <small>ع</small>
۲۱۵	۱/۴ پیامبران یاور امام <small>ع</small>
۲۲۵	۲/۴ فرشتگان یاور امام <small>ع</small>
۲۲۳	۳/۴ یاوران امام <small>ع</small> از میان رجعت کنندگان
۲۲۳	الف- برخی از پیروان پیامبران پیشین
۲۲۵	ب- برخی از پیروان خاتمه پیامبران و خاندانش
۲۴۲	۴/۴ یاوران امام <small>ع</small> از شهرها و اقوام گوئنگون
۲۴۲	الف- قمیان
۲۴۵	ب- مردانی از طالقان
۲۵۱	ج- برخی از اهل نوبه
۲۵۳	د- برخی از اهل خراسان
۲۵۵	ه- گردهی از مشرق زمین
۲۵۷	و- برخی از اهل عراق، شام و مصر
۲۶۱	ز- گروههایی از عجم و قبیله‌هایی از عرب
۲۶۲	۵/۴ برخی از عی پیرگان از نیکی
۲۶۵	تبیین یاری رساندن بی پیرگان از نیکی
۲۶۹	۱/۴ ویژگی‌های یاران امام <small>ع</small>
۲۶۹	الف- جوان و نه پیر
۲۷۱	ب- قوی دل و نیرومند
۲۷۵	ج- عابدان شب و شبان روز
۲۷۷	د- و آین چند ویژگی
۲۸۳	۴/۴ شمار یاوران ویژه امام <small>ع</small>
۲۹۱	نکته
۲۹۳	۳/۴ شمار یاران عمومی امام <small>ع</small>
۲۹۹	۴/۴ نقش زنان در یاری امام <small>ع</small>
۳۰۱	۵/۴ گزارش‌های رسیده در باره نام و موطن یاوران امام <small>ع</small>

۳۶۰	سخنی دربارهٔ یاران امام مهدی <small>ع</small>
۳۶۰	۱. پیامبران و برخی یاران ایشان
۳۶۱	۲. فرشتگان
۳۶۲	۳. اهالی مشرق زمین
۳۶۳	۴. خراسانیان
۳۶۳	۵. قمیان
۳۶۴	۶. شماری از مردم طالقان
۳۶۴	الف - طالقان‌ها
۳۶۴	۱. طالقان در شمال غربی نهران در ایران
۳۶۴	۲. طالقان در استان گیلان در ایران
۳۶۴	۳. طالقان در افغانستان
۳۶۵	ب - تبیین «طالقان» مورد نظر
۳۶۷	۷. شماری از عرب‌ها
۳۶۸	۸. زنان
۳۶۸	۹. یاران و پیزه امام مهدی <small>ع</small>
۳۷۱	نکته
۳۷۲	۱۰. آسامی و موطن یاران امام <small>ع</small>
۳۷۵	۶/۴ گرد هم آمدن یکباره و بدون قرار قبلی یاران امام <small>ع</small> در مکه
۳۸۷	۷/۴ شروط بیعت امام <small>ع</small>
۳۸۹	۸/۴ پشتیبانی نشکر و ایزار جنگی

فهرست تفصیلی جلد نهم

فصل پنجم: همباری عیسی بن مریم	۷
۱/۵ فرود آمدن عیسی برای یاری امام	۷
تبيين روایات فرود آمدن عیسی از آسمان	۱۰
۲/۵ نماز خواندن عیسی پشت سر امام	۱۳
۳/۵ مدت ماندن عیسی	۲۷
تقد روایت: «لامهدی الا عیسی»	۳۲
فصل ششم: پرچم امام مهدی	۳۷
۱/۶ پرچم پیامبر خداست.	۴۱
۲/۶ شعار یاران امام	۴۲
۳/۶ نوشته‌های روی پرچم امام	۴۳
۴/۶ هراس آفرینی پرچم امام	۴۳
۵/۶ چیرگی پرچم امام	۵۱
تبيين ويزگي هاي پرچم قيام از منظر احاديث	۵۵
۱. مقدس بودن و انتساب آن به خداوند	۵۶
۲. شعار پرچم، نماد توحيد	۵۶
۳. ايجاد كننده هر اين در دن دشمنان	۵۷
۴. استوار کردن دل مؤمنان	۵۸
۵. همراهی فرشتگان و نصرت انها	۵۸
فصل هفتم: گزارش‌های درباره سخنان امام در آغاز قیام	۶۱
فصل هشتم: رویارویی با دشمن	۷۹
۱/۸ قاطعیت امام در رویارویی با مستکران	۷۹

۸۷	۲/۸ قاطعیت امام <small>علیه السلام</small> در رویارویی با مدعايان دروغین تشییع و سحبت اهل بیت <small>علیهم السلام</small>
۸۹	۲/۸ برافکنندن فتنه از بیخ و بن
۹۲	تحلیلی بر احادیث کشتار در قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۳	الف - حکمت تأخیر در قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۵	ب - شدت، معیار قرآنی در رفتار با مخالفان
۹۸	۱. فضاشناسی صدور احادیث کشتار در قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۹۹	۲. ارزیابی احادیث کشتار در قیام امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۰۰	دسته اول: جنگ با فتنه گران
۱۰۰	۱. همراهی با شمشیر
۱۰۰	۱/۱. صاحب سيف
۱۰۱	۱/۲. شتیر، میراثی از محمد <small>علیه السلام</small>
۱۰۱	۱/۳. شتیر، از نشانه های ظهور
۱۰۲	۱/۴. هشت ماه با شمشیر
۱۰۲	۱/۵. صاحب سيف، میراث دار سنت
۱۰۳	۱/۶. جفر سرخ، معیار داوری صاحب سيف
۱۰۵	۱. ارزیابی
۱۰۵	۲. معنا و مقصود
۱۰۹	۲. نیزد مسلحانه
۱۱۱	۳. منهوم و مقصود
۱۱۱	۴. دفع فتنه، راهبرد قرآنی
۱۱۲	۵. شرط مقابله مسلحانه با فتنه
۱۱۲	دسته دوم: گردن زدن مخالفان
۱۱۵	۶. مفهوم و مقصود
۱۱۶	دسته سوم: عدم ترجم امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۱۹	فصل نهم: پاسخ به چند پرسش
۱۱۹	۱/۹. مدت حکومت امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۱۱۹	زمان های ذکر شده

۱۲۴	تعاییر به کار رفته
۱۲۷	نظریه‌ها
۱۲۸	بررسی
۱۲۹	اختلاف زمان به دلیل تنوع موضوعات
۱۳۰	گسترش ظرف زمان (هر سال، معادل ۱۰ یا ۲۰ ساز)
۱۳۱	مخفي نگاه داشتن
۱۳۱	مقدار حکومت: کوتاه یا بلند
 بخش دوازدهم: سیره حکومتی امام مهدی <small>(ع)</small>	
۱۳۷	فصل یکم: بنیادهای سیره حکومتی امام مهدی
۱۳۷	۱/۱ عمل به کتاب خدا
۱۳۹	۱/۲ احیای سنت و سیره پیامبر خدا <small>(ع)</small>
۱۵۱	۲/۱ احیای ارزش‌های اسلامی
۱۵۸	تبیین برخی از تعبیرات درباره مبانی حکومتی امام مهدی <small>(ع)</small>
۱۵۹	۱. امر جدید
۱۶۰	۲. کتاب جدید
۱۶۱	۳. قضای جدید
۱۶۲	۴. سنت جدید
۱۶۲	۵. دعای جدید
۱۶۳	۶. استنباف الإسلام جدیداً
۱۶۳	۷. سلطان جدید
۱۶۴	اصل اول: توجه به محاکمات و مسلمات کتاب و سنت
۱۶۴	اصل دوم: واقعیت‌های تاریخی جهان اسلام
۱۶۹	فصل دوم: سرنوشت ساز تقویں سیاست
۱۶۹	۱/۱ مبارزه با مستکبران
۱۷۱	۲/۲ زنده کردن زمین با عدالت
۱۷۱	الف - احادیث پیامبر <small>(ع)</small>

۱۸۹	ب - احادیث امام علی <small>علیه السلام</small>
۱۹۷	ج - احادیث فاضله <small>پیر</small>
۱۹۷	د - احادیث امام حسن <small>علیه السلام</small>
۱۹۹	ه - احادیث امام حسن <small>علیه السلام</small>
۱۹۹	و - احادیث امام زین العابدین <small>علیه السلام</small>
۲۰۱	ز - احادیث امام باقر <small>علیه السلام</small>
۲۰۳	ح - احادیث امام صادق <small>علیه السلام</small>
۲۱۵	ط - احادیث امام کاظم <small>علیه السلام</small>
۲۱۷	ی - احادیث امام رضا <small>علیه السلام</small>
۲۱۷	ک - احادیث امام جواد <small>علیه السلام</small>
۲۱۹	ز - احادیث امام هادی <small>علیه السلام</small>
۲۲۱	م - احادیث امام حسن عسکری <small>علیه السلام</small>
۲۲۵	۳ / ۲ چشمگیرترین نمودهای عدالت امام مهدی <small>علیه السلام</small>
۲۲۵	الف - نخستین پرتو عدالت
۲۲۵	ب - عدالت بانیکوکار بدکار
۲۲۷	ج - مبارزه با تصرفهای نامشروع زمین خواری
۲۲۹	د - عدالت فردی و اجتماعی
۲۳۱	ه - عدالت در خانواده
۲۳۳	فصل سوم: سیاست‌های فرهنگی
۲۳۲	۱ / ۲ گسترش مرزهای دانش و خردورزی
۲۳۵	۲ / ۲ آموزش قرآن بر اساس نزول آن
۲۳۷	۳ / ۲ ساختن مسجدهای بزرگ
۲۴۱	۴ / ۲ رویارویی با بدعت‌ها
۲۴۳	۵ / ۲ فتح سرگرهای گم راهی
۲۴۵	۶ / ۲ پایان حکومت مستکبران
۲۴۷	ملحوظه
۲۴۹	۷ / ۲ تعمیق و تکامل ایمان

۲۴۹	۸/ زندگاندن زمین با علم و ایمان و عدل
۲۵۲	۹/ فراگیر شدن حکومت اسلامی در تمام جهان
۲۶۱	۱۰/ وحدت ادیان ...
۲۶۷	وحدت و یاکثرت ادیان در حکومت مهدوی
۲۶۷	چکیده
۲۶۹	کثیرت ادیان آسمانی در جامعه مهدوی
۲۶۹	الف - ادله عام قرآنی
۲۶۹	۱. عدم اکراه در دین
۲۷۳	۲. دستور به جدال احسن با اهل کتاب
۲۷۳	۳. هم زیستی مسالمت آمیز در حاکمیت اسلام
۲۷۵	۴. قرآن کریم و استقبال از پیشنهاد صلح
۲۷۸	ب - ادله خاص قرآنی ..
۲۷۸	۱. حکایت قرآن از بقای دشمنی بین یهودیان و نیز بین نصارا تاروز قیامت
۲۷۹	۲. برتری پیروان واقعی عیسیٰ بر کافران و یهودیان تا قیامت
۲۸۱	۳. استمرار کیفر یهودیان تا قیامت
۲۸۳	ج - ادله روایی
۲۸۳	۱. مشاهیت روش امام زمان <small>علیه السلام</small> با سیره پیامبر <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small>
۲۸۵	۲. گرفتن جزیه از اهل کتاب در جامعه مهدوی
۲۸۷	۳. داوری میان پیروان ادیان بر اساس کتاب خودشان
۲۸۷	وحدت دین در جامعه مهدوی
۲۸۷	الف - ادله قرآنی
۲۸۷	۱. اسلام، تنها دین مورد پذیرش خداوند متعال
۲۸۸	۲. پیروزی اسلام بر همه ادیان
۲۹۰	۳. نزول عیسیٰ <small>علیه السلام</small> و ایمان آوردن همه اهل کتاب
۲۹۳	ب - احادیث اسلامی
۲۹۳	۱. تجدید حیات اسلام و پیروی همه مردم از آن
۲۹۶	۲. تفاوت سیره امام زمان با سیره پیامبر <small>صلی الله علیه و آله و سلم</small>

۲۹۷	۳. الزام و اجبار به تغییر دین
۲۹۸	۴. برداشته شدن جزیه
۳۰۰	وحدت دین و کرت شرایع
۳۰۲	محو تدریجی تعدد ادیان در جامعه مهدوی
۳۰۳	۱. مفروضات بحث
۳۰۴	۲. سیر از کثرت به وحدت
۳۰۶	۳. چگونگی پیروزی اسلام بر سایر ادیان
۳۰۷	۴. تشابه سیره امام مهدی با سیره پیامبر
۳۱۰	۵. سخنگیری بر معاندان
۳۱۲	۶. بررسی ادله بقای ادیان تا قیامت
۳۱۲	۷. جزیه در حکومت مهدوی
۳۱۴	نتیجه
۳۱۷	فصل چهارم: سیاست‌های اجتماعی
۳۱۷	۱/۴ استوار ساختن پیوندهای اجتماعی بر پایه برادری دینی
۳۲۱	۲/۴ گسترش امنیت
۳۲۹	۳/۴ پیشرفت بهداشت و درمان
۳۳۱	۴/۴ توسعه راهها و اجرای قوانین رفت و آمد
۳۳۳	۵/۴ رضایت زمینیان و آسمانیان
۳۳۷	۶/۴ نقش برکات الهی در توسعه اجتماعی
۳۴۷	فصل پنجم: سیاست‌های اقتصادی
۳۴۷	۱/۵ ریشه کن کردن فقر
۳۵۳	۲/۵ استیفاده اموال عمومی
۳۵۷	۳/۵ به کارگیری اندوخته‌های توانگران در آغاز قیام
۳۵۷	۴/۵ آشکار شدن گنج‌های زمین
۳۵۹	۵/۵ تقسیم اموال عمومی میان مردم به طور یکسان
۳۶۲	۶/۵ منوعیت سودگرفتن مؤمن از مؤمن
۳۶۲	۷/۵ آباد کردن همه زمین

۲۶۵	۸/۵ بخشش مال، بدون حساب
۳۷۱	۹/۵ نقش برکات الهی در توسعه اقتصادی
۳۸۵	فصل ششم: سیاست‌های قضایی
۳۸۵	۱/۶ آینین قضایی جدید
۳۸۷	۲/۶ قضاوت به شیوه داود و سلیمان
۳۹۴	تبیین شیوه داوری داود و سلیمان
۴۰۳	۲/۶ فراهم‌سازی امکانات برای قضاوت دقیق و سریع
۴۰۳	۴/۶ برکاری قضایان ناشایست
۴۰۵	۵/۶ گزینش قضایان صالح
۴۰۷	۶/۶ ریشه کن ساختن رشود
۴۰۷	۷/۶ قضاوت زنان در خانه‌ها
۴۰۹	۸/۶ قضاوت میان بیرون ادیان آسمانی بر پایه کتابشان
۴۱۰	پژوهشی درباره سیره حکومتی امام مهدی (ع)
۴۱۲	رمز حکومت بر دل‌ها
۴۱۳	شیوه زندگی شخصی اهل بیت (ع)
۴۱۶	شیوه زندگی پیشوایان عدل
۴۱۸	شیوه زندگی امام مهدی (ع) در آغاز فیام
۴۱۹	مبادی پیشرفت همه‌جانبه در دولت مهدوی
۴۱۹	۱. سیاست‌های مدیریتی امام مهدی (ع)
۴۲۰	۲. امدادهای ویژه الهی
۴۲۲	(۱) سرنوشت‌سازترین سیاست‌ها
۴۲۲	ظلم‌ستیزی و عدالت محوری
۴۲۳	۱- پیوند عدالت‌گستری و زهیری معصوم
۴۲۳	۲- پیوند عدالت‌گستری و ظلم‌ستیزی
۴۲۵	۳- ظلم‌ستیزی، مبدأ همه اصلاحات
۴۲۶	۴- عدالت‌گستری، جامع ارزش‌ها
۴۲۷	(۲) سیاست‌های فرهنگی

۴۲۷	۱-۲. توسعه و تعمیق معرفت و بصیرت
۴۲۰	۲-۱. آشنایی کامل با معارف قرآن
۴۲۱	۲-۲. توسعه مساجد و مراکز فرهنگی
۴۲۲	۲-۳. مبارزة قاطع با فساد و انحراف
۴۲۴	۲-۴. ریشه کن کردن گمزاری
۴۲۵	۲-۵. پایان دادن به دونت ایدیس
۴۲۵	۲-۶. تعمیق و تکامل ایمان
۴۲۶	۲-۷. زندگانی معنوی زمین
۴۲۸	۲-۸. فراغیر شدن حکومت اسلامی در جهان
۴۲۸	۲-۹. اتحاد ادیان
۴۴۱	(۳) سیاست‌های اجتماعی
۴۴۱	۳-۱. تقویت روابط اجتماعی بر پایه برادری دینی
۴۴۱	۳-۲-۱. نقش برادری دینی در تأسیس نخستین حکومت اسلامی
۴۴۲	۳-۲-۲. نقش برادری دینی در حکومت جهانی نسلام
۴۴۶	۳-۲-۳. تأمین امنیت فراغیر
۴۴۶	۳-۲-۴. پیوند امنیت با فلسفه رسالت و امامت
۴۴۷	۳-۲-۵. شهر نمونه در امنیت
۴۴۷	۳-۲-۶. توید امنیت فراغیر
۴۴۸	۳-۲-۷. سیاست‌های امنیتی
۴۴۹	۳-۲-۸. بهداشت و درمان برای همه
۴۵۰	یک. امام علی <small>ع</small>
۴۵۰	دو. امام صادق <small>ع</small>
۴۵۰	سه. امام باقر <small>ع</small>
۴۵۱	چهار. امام زین العابدین <small>ع</small>
۴۵۱	پنج. امام رضا <small>ع</small>
۴۵۱	۶-۴. جلب رضایت جهانیان
۴۵۲	۶-۴-۱. مردمی ترین حکومت

۴۵۲	۳-۴-۲. اهتمام به رضایت همگانی در نظام اسلامی .
۴۵۲	۳-۴-۳. امکان تأمین رضایت همگانی در محدوده مقررات
۴۵۲	۳-۴-۴. نقش عدالت محوری در تأمین رضایت همگانی
۴۵۳	۳-۴-۵. تأمین رضایت ساکنان زمین و آسمان
۴۵۳	۳-۴-۶. نقش امدادهای الهی در پیشرفت اجتماعی
۴۵۳	الف - افزایش توانمندی‌های ارتباطی
۴۵۴	ب - افزایش توانمندی‌های جسمی اهل ایمان
۴۵۵	ج - افزایش توانمندی روحی اهل ایمان
۴۵۵	د - توانمندی ارتباط با غرستگان
۴۵۷	(۴) سیاست‌های اقتصادی
۴۵۷	عوامل پیشرفت اقتصادی عصر ظهور
۴۵۷	۱. سیاست‌های حکومتی
۴۵۷	۱-۱. سیاست‌های غیرمستقیم
۴۵۸	۱-۲. سیاست‌های مستقیم
۴۵۸	۱-۲-۱. فقرزادایی و رفاه عمومی
۴۵۹	۱-۲-۲. استرداد اموال عمومی و ثروت‌های نامشروع
۴۶۱	۱-۲-۳. به کارگیری اندوخته‌های تروتمندان
۴۶۲	۱-۲-۴. استخراج منابع زیرزمینی
۴۶۳	۱-۲-۵. توزیع عادلانه ثروت ملی
۴۶۴	۱-۲-۶. تحریم سودگرفتن مؤمن از مؤمن
۴۶۵	۱-۲-۷. عمران و آبادانی زمین
۴۶۶	۱-۲-۸. ابعاد عمران و آبادانی عصر ظهور
۴۶۷	۲. امدادهای ویژه الهی
۴۶۷	۲-۱. نزول باران رحمت
۴۶۸	۲-۲. برکات استثنایی زمین
۴۷۱	(۶) سیاست‌های نظامی
۴۷۲	۱. بهره‌گیری از نیروهای جوان و توانمند

۴۷۲	۱-۱. سیاست جوانگری در ادیان الهی
۴۷۳	۱-۲. توانندی فوق العاده جسمی و روحی سپاهیان
۴۷۴	۱-۳. بهره‌گیری از مدیریت و تجربه سال خورده‌گان
۴۷۵	۲. نقش زنان در قیام مهدوی
۴۷۵	۲-۱. جمعی از زنان در شمار خواص اصحاب امام
۴۷۵	۲-۲. رجعت شماری از بانوان
۴۷۶	۳. ساز و برگ نظامی در قیام مهدوی
۴۷۷	۳-۱. مضمون احادیث
۴۷۹	۳-۲. ارزیابی احادیث
۴۸۰	۴. قاصیت کامل در برخورد با مستکبران
۴۸۱	۴-۱. برخورد قاطعانه با مدعیان دروغین تشیع
۴۸۱	۴-۲. ریشه کن کردن فتنه
۴۸۱	۴-۳. رعایت دقیق ارزش‌های اخلاقی در برخورد با دشمنان
۴۸۳	(۷) سیاست‌های قضایی
۴۸۴	۷-۱. نوسازی سازمان قضایی
۴۸۵	۷-۲. داوری بر پایه علم
۴۸۷	۷-۳. فراهم ساختن امکانات دادرسی دقیق و سریع
۴۸۸	۷-۴. برکناری قاضیان ناشایسته
۴۸۸	۷-۵. انتخاب فاضیان شایسته
۴۸۹	۷-۶. ریشه کن کردن رشوه‌خواری
۴۹۰	۷-۷. قضاوت زنان
۴۹۲	۷-۸. داوری ویژه برای پیروان ادیان

فهرست تفصیلی جلد دهم

بخش سیزدهم: امام مهدی ع از دیدگاه شاعران

۹ درآمد
۹ ۱ پیشینه تاریخی شعر مهدوی
۱۴ ۲ مضامین شعر مهدوی
۱۵ ۳ سیر تحول شعر مهدوی
۱۹ نصل یکم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن نخست
۱۹ ۱/۱ امام علی <small>ع</small>
۲۳ فصل دوم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دوم
۲۳ ۲/۱ امام صادق <small>ع</small>
۲۳ ۲/۲ زید بن علی بن حسین
۲۵ ۳/۲ سبّه حمیری
۳۱ ۴/۲ عبدالکوفی
۳۲ ۵/۲ کمیت بن زید خنیس اسدی
۳۷ ۶/۲ مصعب بن وهب نوشجانی
۳۹ ۷/۲ ورد بن زید اسدی
۴۲ نصل سوم: سروده‌هایی از شاعران قرن سوم
۴۲ ۱/۳ امام رضا <small>ع</small>
۴۷ ۲/۳ دعبدل خزاعی
۴۹ ۳/۳ ابو تمام طائی
۵۱ ۴/۳ ابن رومی
۵۵ ۵/۳ اسلم بن مهوز طهوی

۵۷	۶ / ۳	علی بن عبدالله خوافی
۵۷	۷ / ۳	محمد بن اسماعیل صیری
۶۱		فصل چهارم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن چهارم
۶۱	۱ / ۴	ابو فراس حمدانی
۶۲	۲ / ۴	ابوالقاسم زاهی
۶۷	۳ / ۴	صاحب بن عباد
۶۹	۴ / ۴	ابوانفتح محمود بن محمد کشاجم
۶۹	۵ / ۴	محمد بن حبیب ضمی
۷۲		فصل پنجم: نمونه‌ای از سروده‌های قرن پنجم
۷۳	۱ / ۵	سید رضی
۷۷		فصل ششم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن ششم
۷۷		قوامی رازی
۷۹		فصل هفتم: نمونه‌ای از سروده‌های قرن هفتم
۷۹	۱ / ۷	عطار نیشابوری
۸۱	۲ / ۷	مولوی
۸۲	۳ / ۷	نظمی گنجوی
۸۵		فصل هشتم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن هشتم
۸۵	۱ / ۸	ابن سین فربومدی
۸۷	۲ / ۸	حافظ شیرازی
۸۹	۳ / ۸	حمزه کوچک درانی
۹۱	۴ / ۸	خواجوی کرمانی
۹۳	۵ / ۸	شیخ حسن کاشی
۹۵		فصل نهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن نهم
۹۵	۱ / ۹	آذری طوسی اسفرائی
۹۹	۲ / ۹	ابن حسام خوسفی
۱۰۰	۳ / ۹	جلال الدین جعفری فراهانی
۱۰۱	۴ / ۹	امیر نصرت رازی

۱۰۲	ربيع الدین اشرف شروانی	۵/۹
۱۰۴	شاد نعمت الله ولی	۶/۹
۱۰۷	قاسم انوار	۷/۹
۱۰۸	کمال غیاث شیرازی	۸/۹
۱۰۹	اطف الله نیشابوری	۹/۹
۱۱۰	هلالی جنتایی	۱۰/۹
۱۱۱	فصل دهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دهم	
۱۱۱	۱۰/۱۰ اهلی شیرازی	
۱۱۲	۱۰/۱۰ باباغانی شیرازی	
۱۱۴	۱۰/۱۰ صدفی استرآبادی	
۱۱۷	۱۰/۱۰ شعبان کاشی	
۱۲۰	۱۰/۱۰ وحشی بافقی	
۱۲۵	فصل بازدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن بازدهم	
۱۲۵	۱۱/۱۱ میرزا ابوالحسن حسینی فراهانی	
۱۲۶	۱۱/۱۱ حکیم شفایی اصفهانی	
۱۲۸	۱۱/۱۱ سلیمان تهرانی	
۱۲۹	۱۱/۱۱ طالب آملی	
۱۳۰	۱۱/۱۱ ملا ضغری مشهدی	
۱۳۲	۱۱/۱۱ ملامح محسن فیض کاشانی	
۱۳۴	۱۱/۱۱ فیاض لاهیجی	
۱۳۹	۱۱/۱۱ میر داماد	
۱۴۱	۱۱/۱۱ ملامک قمی	
۱۴۲	۱۱/۱۱ نظام هروی	
۱۴۳	۱۱/۱۱ ظیری نیشابوری	
۱۴۵	۱۱/۱۱ واعظ قزوینی	
۱۴۷	۱۱/۱۱ وجیه الدین تکلو	
۱۴۹	فصل دوازدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن دوازدهم	

۱۴۹	۱/۱۲	آخر شیرازی
۱۵۰	۲/۱۲	آذر بیگدلی
۱۵۳	۳/۱۲	جویای تبریزی
۱۵۴	۴/۱۲	حزین لاهیجی
۱۵۷	۵/۱۲	نجیب کاشانی
فصل سیزدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن سیزدهم		
۱۵۹	۱/۱۲	ملا احمد نراقی
۱۶۱	۲/۱۲	افسر کرمانی
۱۶۴	۳/۱۲	ابراهیم جوهری
۱۶۵	۴/۱۲	ابوالقاسم راز شیرازی
۱۶۶	۵/۱۲	ادیب المالک فراهانی
۱۶۷	۶/۱۲	ساقی کلاتی خراسانی
۱۶۹	۷/۱۲	عندیب کاشانی
۱۷۰	۸/۱۲	صبا کاشانی
۱۷۲	۹/۱۲	مشتاق سمنانی
۱۷۳	۱۰/۱۲	ملخطاشوتسری
فصل چهاردهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن چهاردهم		
۱۷۷	۱/۱۴	مهدی الهی قمشه‌ای
۱۷۸	۲/۱۴	شیخ محمد حسین غروی اصفهانی
۱۸۳	۳/۱۴	فصیح الزمان شیرازی (رضوانی)
۱۸۵	۴/۱۴	جلال الدین همانی (سنَا)
۱۸۷	۵/۱۴	ملام محمدجواد صافی گلپایگانی
فصل پانزدهم: نمونه‌هایی از سروده‌های قرن پانزدهم		
۱۹۱	۱/۱۵	امام خمینی
۱۹۱	۲/۱۵	آیة الله سید علی خامنه‌ای
۱۹۶	۳/۱۵	آیة الله حاج شیخ نصف الله صافی گلپایگانی
۱۹۷	۴/۱۵	آیة الله وحید خراسانی

۱۹۸	۵/۱۵ آیة الله ناصر مکارم شیرازی ..
۱۹۸	۶/۱۵ رضا سماانی ..
۱۹۹	۷/۱۵ قصر امین پور ..
۲۰۰	۸/۱۵ عباس براتی پور ..
۲۰۱	۹/۱۵ سید علی اکبر تقویان ..
۲۰۲	۱۰/۱۵ حبیب چایچیان ..
۲۰۴	۱۱/۱۵ سید حسن حسینی ..
۲۰۵	۱۲/۱۵ حمید سبز واری ..
۲۰۶	۱۳/۱۵ محمود شاهرخی زاده ..
۲۰۸	۱۴/۱۵ نعمت الله شمشی پور ..
۲۰۸	۱۵/۱۵ محمد حسین پهجمت شهر بار ..
۲۱۰	۱۶/۱۵ عبد العظیم صاعدی ..
۲۱۰	۱۷/۱۵ احمد غزیزی ..
۲۱۲	۱۸/۱۵ حسیا فیروز کوهی ..
۲۱۲	۱۹/۱۵ علی رضا فروه ..
۲۱۴	۲۰/۱۵ عبد الجبار کاکایی ..
۲۱۴	۲۱/۱۵ محمدندعلی مجاهدی ..
۲۱۶	۲۲/۱۵ نصر الله مردانی ..
۲۱۷	۲۲/۱۵ سهیل محمودی ..
۲۱۸	۲۴/۱۵ مشق کاشانی ..
۲۱۹	۲۵/۱۵ علی معلم ..
۲۱۹	۲۶/۱۵ سلمان هراتی ..
۲۲۰	۲۷/۱۵ سیمین دخت وحیدی ..

بخش چهاردهم: کتاب‌شناسی مهدویت

- درآمد ۲۲۵
 فصل یکم: مهدویت‌نگاری تاقرن دوازدهم ۲۲۶

۱-۱. مهدویت‌نگاری در قرن سوم	۲۲۱
الف- آثار موجود	۲۲۱
ب- آثار مفقود	۲۲۲
۱-۲. مهدویت‌نگاری در قرن چهارم	۲۲۸
الف- آثار موجود	۲۲۸
ب- آثار مفقود	۲۴۰
۱-۳. مهدویت‌نگاری در قرن پنجم	۲۴۵
الف- آثار موجود	۲۴۵
ب- آثار مفقود	۲۴۸
۱-۴. مهدویت‌نگاری در قرن ششم	۲۵۲
۱-۵. مهدویت‌نگاری در قرن هفتم	۲۵۳
الف- آثار موجود	۲۵۳
ب- آثار مفقود	۲۵۷
۱-۶. مهدویت‌نگاری در قرن هشتم	۲۵۸
الف- آثار موجود	۲۵۸
ب- آثار مفقود	۲۶۱
۱-۷. مهدویت‌نگاری در قرن نهم	۲۶۲
الف- آثار موجود	۲۶۲
ب- آثار مفقود	۲۶۲
۱-۸. مهدویت‌نگاری در قرن دهم	۲۶۲
الف- آثار موجود	۲۶۲
ب- آثار مفقود	۲۶۷
۱-۹. مهدویت‌نگاری در قرن یازدهم	۲۶۸
الف- آثار موجود	۲۶۸
ب- آثار مفقود	۲۷۲
۱-۱۰. مهدویت‌نگاری در قرن دوازدهم	۲۷۳
الف- آثار موجود	۲۷۳

۲۷۸	ب - آثار مفقود
۲۸۰	جمع بندی و چند نکته
۲۸۵	فصل دوم: مهدویت‌نگاری پس از قرن دوازدهم
۲۸۵	۲ - ۱. تدوین رساله‌ها و کتب فراوان
۲۸۶	۲ - ۲. تدوین آثار انتقادی و گاه مغرضانه
۲۹۳	۲ - ۳. تدوین پایان نامه‌های دانستگاهی
۲۹۶	۲ - ۴. انتشار مجلات موضوعی - تخصصی
۲۹۷	۲ - ۵. تدوین فرهنگ‌نامه‌ها و دانشنامه‌ها
۲۹۹	۲ - ۶. مطالعات خاورشناسان
۳۰۰	آثار خاورشناسان